

PELIS

wnik
wsko-
ski

18

Spisec de inu.

u 13/21

D-RO JURGIO ŠLAPELIO.

KIRČIUOTAS

LENKIŠKAS

LIETUVIŲ KALBOS ŽODYNAS

DR. J. SZŁAPELIS

SŁOWNIK LITEWSKO-POLSKI

AKCENTOWANY

VILNIUS

WILNO

25716

D-RO JURGIO ŠLAPELIO

KIRČIUOTAS

LENKIŠKAS

LIETUVIŲ KALBOS ŽODYNAS

LENKIŠKAS LIETUVIŲ KALBOS
ŽODYNAS

==

DR. J. ŠLAPELIS
SŁOWNIK

LITEWSKO - POLSKI
SŁOWNIK LIETUVIŲ - POLSKI

AKCENTOWANY

VILNIUS

WILNO

252774

D-RO JURGIO ŠLAPELIO

KIRČIUOTAS

LENKIŠKAS

LIETUVIŲ KALBOS ŽODYNAS

DR. J. SZŁAPELIS

SŁOWNIK LITEWSKO-POLSKI

AKCENTOWANY

VILNIUS

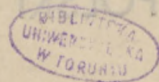
WILNO

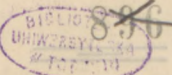
LENKIŠKAS LIETUVIŲ KALBOS

ŽODYNAS

SŁOWNIK

LITEWSKO-POLSKI

U. H. 1945/1201

Šio žodyno autoriaus teises sudarytojas pasilieka sau.
Perdirbinėti ir kompiliuoti draudžiama.

Wszelkie prawa zastrzeżone.

Išspausdinta 1.000 egzempliorių. Sukrauta M. Šlapelienės
Lietuvių Knygyne Vilniuje, Daminykonų, 13.

Wydrukowano 1.000 egzemplarzy. Skład główny w Księgarni Litewskiej M. Szłapelis, Wilno, Dominikańska 13.

„RUCH“ SPAUSTUVĖ VILNIUJE 1938 M.

— 3 —
— abūnas 3 — sieć, siatka
— abūnas 3 — sieć, siatka
— abūnas 3 — sieć, siatka
— abūnas 3 — sieć, siatka
— abūnas 3 — sieć, siatka
— abūnas 3 — sieć, siatka
— abūnas 3 — sieć, siatka
— abūnas 3 — sieć, siatka
— abūnas 3 — sieć, siatka

A
ābejas, abejà — wątpliwy, wątpliwa
ābejas, -jo 1 — wątplenie, wątpliwość
ābejetas, -to 1 — oboje
abejī, abejos, abejū — oboje
abejójamas, -ma (ir abejótinas) — wątpliwy
abejójimas 1, abejonė 2 — wątplenie, wątpliwość
abejóti, -jójū, -jójau — wąp-
pić, wąpię, wąpiłem
(-łam)
abėcėlė 2 — abecadło
**abipus, abīpusiai (ir aby-
pusiai** — z obu stron,
po obu stronach
abipūsis, -sė — obustronny
abirankis, -kė — oburęczny
abišālis, -lė — obustronny
abýšalė 1 — skiba chleba,
naokoło bochna okro-
jona
abū, abūdu, abī, abūdvi —
oba(j), obydw(a)(j), obie,
obvdwie
abuōjas, -jā — nieznośny,
— natrętny; zły
āčīū — dziękuję
ādata 1 — igła
adiniai, -niū, ādinis 3 —
cery, hafty
adýti, adaū, adziaū — ce-
rować, haftować
aguonā, -ōnos 2 — mak
aguonėlė 2 — maczek;
rodzaj gry, zabawy
agurkas 2 — ogórek
ābė 1 — bezlik, wielkie
mnóstwo
āičioti, -čioju — jęczęć
āidas 3 (ir āidas 4) —
odgłos, echo
aidėti, āidu, aidėjau —
dźwięczęć
aikštė 3 — widok, plac,
przewód
aikvóti, -vóju = eikvóti —
trwonić
aimán — niestety
aimanāvimas 1 — bie-
dowanie
aimanúoti — biadać
āiniai — potomstwo
āinis, -nė 2 — potomek;
wnuk
āisiai — rzewnie
aistrā 4; aistrūmas 2 —
namiętność, zapal
aistrūs, -ri; aistringas, -gā
— namiętny
**aiskėti, -kiū (ir -kėju -kė-
jau** — wyjaśniać się
āiskinti, -nu — objaśniać
āiskintojas, -ja 1 — obja-
niacz, komentator
aiskūmas 2, aiskumā 3,
aiskýbė 1 — jasność,
wyrzistość

aiškus, -ki, -ku; **aiškiai** — jasny, wyraźny; -nie
aitrūs, -rì — cierpki, jełki
aitvaras 3, *ir* **aitvaras** — latawiec
aižėti *ir* **eižėti**, -žu, **žėjau** — pękać, rozpadać się
aižyti, -žiaũ, -žiaũ — łuszczyć
aketė 3 *ir* **aketis**, -ties = **ėkertis** — przerebla
akėcios *ir* **ekėcios**, -čiũ 3 — brona
akėti *ir* **ekėti**, -kėju — bronować
akikraštis, -ščio 1 — widnokrąg, horyzont
akimirksnis, -nio, 1 *ir* **akimirka** 1 — okamgnienie, chwila
akiniai 3 — okulary
akiplėša, b. 1 — zuchwalec, natrętnik
akiratis, -račio 1 = **akikraštis**
akis, **akiės** 4 — oko
akivaizda (*ir* **akývaizda**) 1 — widok, obecność
akýlas, -lã; **akývas** — spozstrzegawczy; ciekawy
akylumas 2, **akylýbė**, **akývýbė** 1 — spozstrzegawczość; ciekawość
aklas, **aklã** = **žabalas** — ślepy
aklinai *ir* **aklai** — ślepo, naoslep; szczelnie
aklybė 1, **aklumas** 2, **aklatis**, -tiės 3 — ślepota
aklys 4 *ir* **aklis**, **aklio** 2 *ir* **aklius** — ślepiec

aklumã 3 — ślepe, głuche miejsce
akmenėti, -nėju — kamienieć
akmeningas, -gã — kamienisty
akmeninis, -nė — kamienny
akmenýnas 1 (3) — kupa kamieni
akmenýnė 2 — kamieniste miejsce
akmenúotas, -tã — kamienisty
akmuo, **akmeňs** *ir* **akmenio** — kamieñ
akselis (*vok.* Häcksel) = **kapótiniai** (**šiaudai**) — sieczka, słoma pocięta dla bydła
akstinas 3 — ościeñ, bodziec, ość
akstis, -tiės 4 — oszczep
akti, **ankũ**, **akaũ** — ślepnać
akúotas 3 (1) — ość
akuotúotas, -tã — ościsty
alavas 3 — cyna
alavinis, -nė — cynowy
aldijã, -jõs 3 = **eldijã** — czótno
alė *ir* **aliã** — *r.* **bėt** (**bèt**) — ale
algã 4 — pensja, gaża
aliėjus, -jaus — olej
alinė, **alidė**, **aludė** 2 — piwiarnia
aliniňkas — piwiarz
alinti, -nu — wycięzać
alyvã, **alyvos** 2 — oliwa
alyvos, -ų — bez (krzew)
alkanas, **alkanã** — głodny

alkimas 2 — łaknienie
alkinimas 1 — głodzenie
alkinti, -nu, -nau — głodzić
alkis, -kio 2 — łaknienie
alksnis, -nio 2 — olcha
alksnýnas 3 (1), **alksnýnė** 2 — olszniać, olszyna
alkti, -kstu, -kau — łaknać
alkũnė 1 — łokieć
almė 4 — ropiasta wydzielina
almėti, **alma**, **almėjo** — ropieć, sączyć się
alpti, **alpstũ**, **alpaũ** — mdleć
alpus, -pi — łatwo mdlejący
alsã 4 *ir* **alsas** 4 = **ilsas** — znużenie
alsãvimas 1 — oddychanie
alsuoti, -suoju, -savaũ — dyszeć, oddychać
alsũs, -si — nużący (się)
altorius, -riaus — ołtarz
aludė = **alinė** — piwiarnia
alus, **alauš** — piwo
alvas — cyna
alvinis, -nė — cynowy
amas *ir* (**amaras**) — mszyca; błyskawica bez grzmotu
amasas 3 — rzemiosło
amat(i)ninkas, -kė 1 — rzemieślnik
amžinas, -na — wieczny
amžininkas, -kė 1 — rówieśnik, rówieśnik
amžinumas 2, **amžinuma** 3, **amžinybė** 1, — wieczność
amžius, -ziaus 1 *ir* **amžis**, -žio 1 — wiek

aň, **anã**, **anãkur** = **antaĩ**, **aurė** — oto, otóż, tam
anaĩp — w tamten sposób
anaiptol — bynajmniej, wcale nie
anaňdai, **anaňdėj** = **anãdien** — onegdaj, niedawno
anãpus, **anãsal** — po tamtej stronie
anãs, **anã**, **anãsis** (**anasãĩ**), **anãji** — ów, tamten
anaurė, **anãkur** — oto tam
anãdien, **anãsyk** — onegdaj, niedawno
ančiakýs, **ančiakio** 3 = **antakýs** — brew
ančiũkas 2 — kaczątko
aňdai *ir* **andaĩ** — onegdaj
andarõkas 2 (*vok.* Unterrock) = *r.* **sijõnas** 2, **kedelýs** 3 — spódnica
angã 4 *ir* 2 — otwór, wejście
angelas 3 — anioł
angis, -gĩės 4 = **gyvatė** — żmija
anglas, -ė 1 — Anglik
angliakasýs, **aňgliakasio** 3 — górnik węglowy
angliãzarstis, -ščio 1 — pogrzebacz, ożóg
aňglis, -lio 2 *ir* **anglis**, -liės, **aňglj** 4 — węgiel
aňglius, -lė 2 — węglarz
aňgštas, **angštã** — ciasny
aňgštinti, -nu — ścieśniać
aňgštis, -čio 2, **angštýbė** 1, **angštumas** 2 — ciasność, ciasnota

angštumà 3 — ciasnota; cieśnina
aniēdvi — one obie
aniēmēt = anais mētais — w tamym roku
anyta 1 — swiekra, matka meża
ankstī, sčiaū, sčiausiai — rano, wcześniej; raniej, wcześniej; najraniej, najwcześniej
ańkstinti, -nu — spieszyć (o zegarze)
ankstýbas, -ba ir ankstývas, -vā — ranny; wcześnie
ańkštas = r. ańgštas — ciasny
ńkštis, -ties 1 — strach
anōks, anoksaī, anokiā — oto taki
anót, anóte — podług, według
ańs, ansaī = anās
ańt — na, nad
antākalnis, -nio 1 — nagórze
ańt, antaī = aurē, žiā, žiūr — oto tam
antakýs, antakio 3 — brew
antauga 1 — narośl
antausýs, antausio 3 — nadusze; spoliczkowanie
antiēna — kaczka mięso
ańtinas 3 — kaczor
ńtis, -ties 1 — kaczka
ańtis, ańcio 2 = uzańtis — pazucha, zanadrze
ańtkalnis, -niol — nagórze
ańtkapis, -pio 1 — nagrobek
ańtkrytis, -kryčio — zaraza

ńtlangė 1 — nadoknie; firanka
ńtlubis, -bio 1 — pokład
ńtpetė 1 — naramiennik
ńtpirštis, -ščio 1 — narparstek
antrādienis, -nio 1 — wtorek
antraeīlis, -lė — drugorzędny
antraip — inaczej
antramėtis, -tė — drugorzędny
ańtrankiai — kajdanki
ańtras, -rā — drugi, -ga
ańtrašas, ańtraštė — adres, nadpis, nazwa książki
ańtrinti, -nu — powtarzać
ańtsnukis 1 — kaganiec
ańtspaudas, -do 1 — pieczęć
ńtstolis, -lio 1 — komornik; komisarz
ńtvyskupis, -pio 1 = arkiwýskupas — arcybiskup
ńtvožas ir ńtvožalas 1 — wierzch, pokrywka
anuōdu, aniēdvi — oni
obaj, one oba, one obie
anuōkart, anuōsyk — wtedy, tamtego razu
anuōmet — onego czasu, wtenczas
anūkas, -kė 2 — sūnātis, dukrátė — wnuk, wnuczka
apačia -čios 3 — dół; spód;
apačion — wdół
apākėlis, -lė — oslepiły; zaślepieniec

apakėti, -kėju — zabrownować
apākinti, -nu — oslepić
apākti, apankū, apakaū = apžabalti — oslepnąć
apałpti, apalpstū, apalpaū — omdleć
apárti, āpariu, āpariau — oborać
apāstalas 1 — apostoł
apatinis, -nė — spodni, dolny
apáugti, -gu, -gau — obrośnąć
apaūti, apaunū, āpaviau — obuć
āpavalas ir āpavas 3 — obuwie
apčiułpti, -lpiū, āpčiułpiau — osmoktać
apčiułpinėti, -nėju — obmacać
apčiułpomis — poomacku
apčiułpti, -čiułpū, -čiułpaū — namacać
apdāilinti, -nu — upiększyć
apdairūs, -ri, -rū — oględny
āpdangalas 3 — pokrywka
āpdara, 3 — odzienie; oprawa
apdarýti, -raū, -riaū — odziać; oprawić
apdaužýti; -žaū, -žiaū — poobijać, poobtlukać
apdėginti, -nu, -nau — opalić
apdėgti, āpdegu, -giau ir apdėngu, apdegaū — opalić (się)
apdėngti, -ngiū, āpdėngiau — okryć

apdėti, āpdedu, apdėjau — obłożyc
apdoróti — sporządkować (trochę, powierzchownie), sprzątnąć; okrasć
apdovanóti, -nóju — obdarzyć, obdarować
apdraskýti, -kaū, -kiaū — odrapać, obszarpać
apdrausti, apdraudziū, āpdraudziau — wzbronić; ubezpieczyć
apdrėbti, āpdrebiu, āpdrėbiau — ochlapać, obryzgać
apdribti, -drimbū, -dribaū — osunąć się, opaść
apdrikti, -drinskū, (-dryskū) — driskaū — obedrzeć się, obnosić się
apdriskėlis, -lė — obdartus
apdulkėti, -dólku, -dulkėjau — zakurzyć się, zapylić się
apdólkinti, -nu — zakurzyć, zapylić
apdułkti, -lkiū, āpdulkiau — oprószyć
apdūmti, āpdumiu, apdūmiau — otumanić, oprószyć
apdžiovinti, -vinū, -naū — obsuszyć
apeigā 3 — obchód, obrzęd, ceremonja
apeiti, -einū, -ėjaū — obejść, oszukać; znaleźć
apgailėti, āpgailiū, -lėjau — obżałować
apgalėti, āpgaliū, -lėjau — pokonać, zwyciężyć

apgalvoti, -óju — obmy-
słać, rozważać
āpgamas 3 — plama, zna-
mie
apgaūbti, -biū, āpgaubiau
— okryć, otulić
apgaudinėjimas 1, ap-
gaulė 1, apgaūlius, ap-
gavimas 2 — oszukań-
stwo
apgauti, -gāunu, -gavaū —
oszukać
apginti, āpginu, apgyniau
— obronić
apginėti, āpgenu, āpginiau
— obegnać, obgonić
apgýžti, apgýštu, -gýžau—
podkisnać, skwasnieć
nieceo
apgniāuzti, -žiu, -žiau —
ścisnać (w garści)
apgraibōm(is) — poo-
macku
apgraibýti, -baū, -biaū —
obmacać
apgrāuzti, -žiu, -žiau —
obgryźć
apgrėžti, -grėžiū, āpgrė-
žiau—zawrócić, obrócić
apgrīauti, -grīaunu, -grīo-
viau — obwalić (nieco)
apgrīūti, -grīuū(-grīūnū),
-grīuvaū — obwalić się,
zsunąć się
apgułti, āpgulu, āpguliau
— oblec, oblegnać
apiaušris, -rio 1, — świt
apibeñdrinti, -nu—uogól-
nić
apibėgti, -bėgu—obiegnać,
obiegać

apibrėžti, -žiu — określić
apiburti, apiburiu, api-
būriau — oplatać; oczu-
rować
apibūdinti, -nu, -nau —
określić, scharaktery-
zować
apiė — o; koło
apėškoti, -kau, -kojau —
przeszukać
apiñti, āpimu, āpėmiau —
objąć
apinasris, -rio 1 *ir* apý-
nasris — uzda
apipėsti, apipešu, -šiau —
oskubać
apiپیāustyti, -stau, -ščiau
— poobrzynać
apipilti, apipilu, apipýliau
— oblać
apiplėsti, -šiu — obedrzeć
apiplýsti, -štu, -šau — obe-
drzeć się
apipulti, -pūolu, -liau —
napasać
apipuikšti, -rkščiū, api-
purkščiau — opryskać
apydykis, -kė — prawie
próżny, niepełny
apygarda 1 — okrąg, ob-
wód
apykaklė 1 — kołnierz
apykvailis, -lė — głupo-
waty
apylinkė 1 — okolica,
miejscowość
apyniai *ir* apvyniai 3 —
chmiel
apyrankė 1 — bransoleta
apýsaka 1 — powieść, no-
wela

apýsenis, -nė — podsta-
rzaty
apýskaital — obrachunek
apývarta 1 — obrót
apývoka 1 — sprzątanie
apyžalis, -lė — nieco su-
rowy, niedogotowany,
niedopieczony
apjākėlis, -lė 1 — zasle-
pieniec
apjakimas 2 — zaslepienie
apjuokimas 2 — wysmianie
apjuokti, -juokiū, āpjuo-
kiau — wyśmiać
apkabinti, -binū, -naū —
obwiesić; objąć
apkainoti, -noju — ocenić
apkašyti, -šaū, -šiaū —
obetkać, poobtykać
apkalbā 3; apkalbėjimas
1 — obmowa
apkalbėti, āpkalbu, ap-
kalbėjau — obmówić
apkalbinėti, -něju, -jau —
obmawiać
apkalti, āpkalu, āpkaliau
— okuć
apkaltiñti, -nu — obwinić
apkamšyti, -šaū, -šiaū —
poobtykać, obtulić
āpkasas 3 — okop, wał
apkasti, āpkasu, āpka-
šiau — okopać
apkaūpti, -kaupiū, āpkau-
piau — okopać (kartof-
le)
apkāustyti, -stau, -ščiau —
okuć; wygrzmocić
apkleiāuti, -liāuju, -liavaū
— obejsć, objechać
apkerėti, āpkeriu, -rėjau—
oczarować

apkirpti, āpkerpu, apkir-
paū — obstrzyc
apklōti, -klōju — okryć,
nakryć
apkrauti, -kraunu, -kró-
viau — obłóżyć
apkuopti, apkuopiū, āp-
kuopiau — oczyścić, ob-
mieść
apkuřsti, -rstū, -rtaū —
ogłuchnać
apkuřtinti, -tinu, — ogłu-
szyc
apkvailinti, -nu, -nau —
ogłupić
apkvailti, -kvailstū, -laū —
ogłupieć
aplaištyti, -stau, -ščiau —
pooblewać
aplamaī — *r.* apskritaī —
ogólnie, ogółem, po-
bieżnie
aplankyti, -kaū, -kiaū —
odwiedzić
aplašėti, āplašu, aplašė-
jau — zostać okapanym
aplāšinti, -nu — okapać
apleipti, -leipstū, -paū —
omdleć
aplėfsti, -lėidziū, -dau
(džiau) — opuścić
aplenkti, -lenkiū, āplen-
kiau — ogiać; ominać,
obejsć; wyprzedzić
aplėkti, āplekiu, āplėkiau
— oblecieć, obiec
apliėti, -liėju, -jau (*ir* āp-
leju, aplėjau) — oblać
aplink — naokoło
aplinkybėl — okoliczność

apliņkraštis, -ščio 1 — okólnik
 aplōsti, -šiu, āplošiau — ograc
 apmainyti, -nau — zamienic
 āpmaudas 1 — zlosc
 apmaudingas, -ga; apmaudus, -di — zly, msciwy
 apmazgoti, -gōju — obmyc
 apmastyti, -staū, -ščiaū — obmyslic, rozważyc
 apmirti, -mirštu, āpmiriau — obumrzc
 apmokėti, -mōku, -mokėjau — optacic
 āpmušalas 3 — obicie, pokrycie
 apnikti, apnikū, apnikau — obstapic, otoczyc, napaśc
 aprašioti, -šioju — poobwazywac
 aprašiti, -štu, -šau — ochromiec
 aprasoti, -sōju — zrosic (sie)
 āprašas 3, apyrašas 1, aprašinėjimas — opis, opisywanie
 aprašinėti, -nėju — opiswac
 aprašyti, -šaū, -šiaū — opisać
 apraudoti, -raudu, -raudojau — optakac
 aprėikšti, -rėiškiu, -škiau — objawic
 apreipti, -reipstū, -reipaū — zapstrzc (w oczach)
 apreiskimas 2 — objawienie

aprengti, -rengiū, āprengiau — odziac, ubrac
 aprėdyti, -daū, -dziaū — odziac, ustroic
 aprėpti, -rėpiū, āprėpiau — ochwycic; ogarnac, okrešlić
 aprėžti, -ziū — oberznać, okrešlić
 apriboti, -bōju — ograniczyc
 aprieti, -rieju, -jau (*ir* āpreju, aprė, au) — zarazic
 wścieklizną
 aprimti, -mstu, -rimaū — uspokoic sie
 aprinkti, āprenku, -prinkaū — obrac
 aprišti, āprišu, -šiaū *ir* aprišaū — obwazywac
 aprōdyti, -dau, -dziau — pokazac wszystko
 aprūdyti, -diju, -dijaū — ordzewiec
 aprūkyti, -kaū, -kiaū — okopcić, odymic
 aprūkti, -rūkstū, -rūkaū — zakopcić
 aprūpinti, -nu — zaopatrzc
 apsakyti, -kaū, -kiaū — opowiedzieć
 apsaliti, -sālū *ir* -sālstu, -salaū — stac sieštokim
 apsauga 3; apsauga 3 — ochrona
 apsaugoti, -gau, -gojau — ochronic
 apsciai — obficie
 apseilėti, -lėju — obslinic
 apseiti = apsieiti, -einū, -ėjaū — obejśc sie

apsėmti, āpsemu, apsėmiau — objac, zalać (o wodzie)
 apsėrgėti, -giu, -gėjau — ochronic
 apsėsti, -sėdu, -dau — obsiaśc, opanowac
 apsėti, -sėju, -jau — obsiac
 apsiāsaroti, -roju — zatlawic sie
 apsiaūstas 2 — płaszcz
 apsiaūti, -aunū, apsiaviau — obuć sie
 apsiavimas 2 — obuwanie
 apsiablāusti, -siu — sposepniec
 apsiūti, -būvū, (-būnū), -buvaū — zostac na miejscu, zamieszkać
 apsidairyti, -raū, -riaū — obejrzc sie
 apsidaryti, -raū, -riaū — odziac sie, ubrac sie, ustroic sie
 apsideņgti, -giū, apsidengiau — okryć sie
 apsidėrgti, -giu, -giau — opaskudzic sie
 apsidėrbti, -bu — wykończyc swojā pracę, obrobic sie
 apsidoroti, -rōju — upozradkowac sie
 apsidraūsti, -draudziū, -draudziau — ubezpieczyc sie
 apsidrāsinti, -nu — ošmielic sie
 apsidziaūgti, -giū, apsidziaugiau — ucieszyc sie
 apsiėjimas 2 — obejście sie

apslėmimas 2 — zobowiazanie sie
 apsiėsti, -ėdu, -ėdziau — obezrec sie
 apsigalvoti, -vōju — rozmyslic sie
 apsigaubti, -gaubiū, apsigaubiau — okryć sie
 apsigāuti, -gāunu, -gavaū — oszukać sie
 apsigėrti, apsigėriu, -gėriaū — upic sie
 apsigimti, apsigemu *ir* apsigimstu, apsigimiau — urodzic sie z jakās wada
 apsiginti, apsiginu, apsigyniau — obronic sie
 apsigyvėnti, -venū, -naū — zamieszkać
 apsiimti, apsiimu, apsiėmiau — zobowiazac sie
 apsikabinti, -binū — obwiesic sie, objac sie
 apsikasti, apsikasu, -siaū — okopac sie
 apsiklōti, -klōju, -jau — nakryć sie
 apsiukuopti, -kuopiū, apsiukuopiau — oczyszcic, obmieśc (koło siebie)
 apsilaižyti, -žaū, -ziaū — obliczac sie
 apsilankyti, -kaū — odwiezdzic
 apsilėidėlis, -lė — opiešzalec, abnegat
 apsilėidimas 2 — opiešzałosć
 apsilėieti, -lėju, -lėjau *ir* apsilėju, apsilėjau — oblac sie

apsiliuõbti, -liuobiù, apsi-
liuobiau — nakarmić
wszystkie swoje bydło
apsilõpyti, -lõpau(-lõpiu),
-lõpiau — obłatać się
apsilõpti, -lõpstù, -paù — ze-
stãbnãć
apsimainõyti, -naù — za-
mienić się
apsimãuti, -mãunu, -mõ-
viau — wdziãć, nasunãć
nałõżyć (na siebie)
apsimõsti, apsimetu, -me-
ciau — udawać
apsimokõti, -mõku, -kõjau
— opłãcić się
apsinakvõti, -võju — zano-
cować
apsiniãukti, -kiu — za-
chmurzyć się
apsipazõnti, -zõstu, -zinaù
— obeznać się, ozna-
jomić się
apsipõlti, apsipilu, -põlyiau
— oblać się
apsiplãu(s)ti, -plãudziu,
-dziau *ir* -plãuti, -lãunu,
-plõviau — opłõkać się
apsiprãsti, -prantù, -pra-
taù — przyzwyczaić się
apsirõikõsti, -rõiskiu, -kiaù
— objawić się
apsirõngti, -gõu, apsirõn-
giau — odziać się, ubrać
się
apsirõgti, õpsergu, apsir-
gaù — zachorować
apsiribõti, -bõju — ogra-
niczyć się
apsirikimas 2 — omyłka

apsirikti, -rinkù, -rikaù —
omylić się
apsirõnkti, apsirõnku,
-rinkaù — obrać, wybrać
(sobie)
apsirõsti, apsirõsu, -siaù,
ir -saù — obwiãzãć się
apsirõyti, -rijõu, -rijaù —
obeżreć się
apsiruõsti, -ruoõsiù, apsi-
ruoõsiaù — õprzãtnãć się
apsirõpinti, -nu — zaopa-
trzyć się
apsisõgti, apsisõgu, -giaù
— wdziãć na siebie
(spõdnicõ)
apsiseilõti, -lõju — osli-
nić się
apsiskaitõyti, -taù, -ciaù —
obrachować się
apsiskalbti, -lbiù, apsi-
skalbiau — wyprac bie-
liznõ u siebie
apsiskõlbti, -biu, -biau —
ogłõsić się
apsiskõsti, apsisuku, -kaù
-ciau *ir* apsisuktaù —
ogolić się
apsiskõsti, -skõndziu,
-dziau — poskarzyć się
apsisprõsti, -sprõndziu,
-dziau — samookreślić
się
apsistõti, -stõju — zasta-
nowić się
apsisõkkti, apsisuku, -kaù
— okrõcić się
apsisõpti, apsisupu, -paù
— okryć się, otulić się
apsisarvõti, -võju, -va-
vaù — uzbroić się

apsisãukti, -kiù, apsisãu-
kiaù — ogłõsić się, mia-
nować się
apsisõlostyti, -stau, -sõciau
obetrzeć się
apsitaisõyti, -saù, -siaù —
ubrać się
apsitaskõyti, -kaù, -kiaù —
ochlapać się
apsitõpti, -sitõpu, -piaù —
osmarować się
apsitrõnti, apsitrinu, apsi-
trõniau — otrzeć się,
nabrać ogłady
apsitvarkõyti, -kaù, -kiaù —
uporzãdkować się
apsitvõrti, apsitveriu, ap-
sitvõriaù — ogrodzić się;
zawiãzãć, przewiãzãć
sobie (ranõ)
apsiõti, õpsiuvu, apsiu-
vaù — obszyć
apsivãlgyti, -gau, -giaù —
objeść się
apsivalõyti, -laù — oczyścić
się
apsiveõsti, -veisiù, apsi-
veisiaù — zostać zapłõd-
nionã
apsivõlti, apsi-
võliu, apsi-
võliaù — opuścić się
apsivõmti, apsi-
võmiu, apsi-
võmiaù — obrzygać się
apsiverõkti, -rkiù, apsi-
verõkiaù — zapłakać
apsivõsti, apsi-
vedu, -dziau
r, -võsti — õzenić się
apsivõlkti, apsi-
velku, ap-
s vilkaù — odziać się
apsivõlti, apsi-
võliu, apsi-
võliaù — zawieść się

apsivõgti, apsi-
võgiu, -vo-
giaù — popełnić kra-
dzież, dopuścić się kra-
dzieży
apsizõrõti, -riù, -rõjau —
obejrzeć się
apsikaicõoti, -ciõõju, -cia-
vaù — obrachować, obli-
czyć
apskaitõyti, -skaitaù, -ciaù
— obrachować
apskalbti, -lbiù, õpskal-
biau — oprãć, obiã
apskãldyti, -dau, -dziau —
obiã, obtluc
apskelbimas, 2 — ogłõ-
szenie
apskõlbtì, -biu, -biau —
ogłõsić
apskristi, õpskrendu, ap-
skridaù — oblecieć
õpskritis, -tã — okragły;
õpskritaù — wogõle
õpskritis, -tiõs, õpskritijõ 3
— powiat
õpskustaù — skãpowato
õpskõsti, -skõndziu, -dziau
— zaskarżyć
õpsnõgti, -snõngù, -snõgaù
— zaõnieżyć
õpsnõdõs, apsnõdõlis 1 —
senny
õpsnõsti, -snõstu, -snõdau
— zadrzemać
õpsodas 3 *ir* apisodas 1 —
rõkojeść, trzonek
õpspiãudyti, -dau, -dziau;
õpspiãuti, -spiãunu, -spiõ-
viaù — opluc, oplwać
õpspõsti, -spintù, -spitaù —
obstãpić

āpstas 2, **apstýbē**, **apstū-**
mas 2 — obfitość
apstatýti, -taū, -staciaū —
 obstarwać
apsukrūmas 2 — spryt,
 przebiegłość
apsūkti, āpsuku, apsukaū
 — oszukać, okrepić
apsuñkinti, -nu, -nau —
 utrudnić, obciążyć
apsuñkti, -nkstū, -nkaū —
 ocieżyć
apsūpti, āpsupu, -supaū —
 owinać, okutać, otoczyć
apsvaiginti, -ginū, -naū —
 odurzyć
apsvaigti, -svaigstū -gaū —
 odurzeć
apsvarstýti, -staū, -sčiaū —
 rozważyć, omówić
apsvilinti, -nu, -nau —
 osmalić
apsvilti, -svilū, -svilaū —
 osmalić się
apsālti, -šalū, -šalaū — ob-
 marznąć
apsārvtūoti, -vtūoju, -vavaū
 — uzbroić
apsilti, -šilū, -šilaū —
 ogrzeć się
apslūbti, -šlumbū, -šlubaū
 zachromieć
apslūostyti, -stau, -sčiaū —
 obrzezać, oszukać
apslūoti, -slūoju, āpsla-
 viau — obmieścić
apsmeižti, -šmeižiū, āp-
 šmeižiau — oczernić,
 zniesławieć
apsvieisti, šviečiū, āpsvie-
 čiau — oświecić

apšvietā 3, **apšvietimas 2**
 — oświata
āptaisas 3 — oprawa;
 ubranie
aptaisyti, -saū — oprawić;
 ubrać
aptarti, āptariu — omówić
aptašyti, -šaū — obciosać
aptaškýti, -kaū — obryzgać
aptaukūoti, -kūoju, -ka-
 vaū — otłuścić
aptemimas — zaćmienie
aptēmti, -mstu, aptemaū —
 pociemnieć
aptēpti, āptepu, -piaū —
 osmarować
aptēkšti, āpteškiu, -tē-
 škiau — obryzgać
aptikti, -tinkū, -tikaū —
 odkryć, znaleźć (znie-
 nacka)
aptingti, -gstu, gau — stać
 się leniwym
aptirpti, -rpstū, -rpaū —
 otopić się
aptrankýti, -kaū, -kiaū —
 otrząść, obić
aptraukti, -kiu, -kiaū —
 obciągnąć
aptrupēti, āptrupu, aptru-
 pējau — okruszyć się
aptrūnýti, -nijū, -nijaū —
 zbutwieć, spróchnieć
aptūpti, āptupiu, -tūpiau —
 obsiaść, okryć skrzy-
 dłami
aptvarkýti, -kaū — spo-
 rzadkować
aptvérti, āptveriu, aptvē-
 riau — ogrodzić; oban-
 dażować

apūokas 1 — puhacz
apūostyti, -stau, -sčiaū —
 obwachać
apvāglinti, -nu — nazwać
 złodziejem, zarzucić ko-
 muś złodziejstwo
apvālkščioti, -čioju *ir* ap-
 vaikštinēti, -nēju — po-
 obchodzić
apvainikūoti, -kūoju, -ka-
 vaū — uwieńczyć, uko-
 ronować
apvaisinti, -sinū, -sinaū —
 zapłodnić
apvaizdas 1 *ir* **apvaizdā**
 3 — opatrność
apvalas, apvalā *ir* apva-
 lūs, -i — okrągły
apvažiūoti, -žiūoju, -žia-
 vaū — objechać
apverkti, -rkiū, āpverkiau
 — optakać
apversti, -rčiū, āpverčiau —
 przewrócić
apvėrtinti, -nu — ocenić,
 oszacować
apvilkti, āpvelku, apvil-
 kaū — odziać, ubrać
apvilti, āpviliu, apvilyiau
 — zawieść
apvirsti, -rstū, -rtaū — wy-
 wrócić się
apvyniōti, -niōju — obwi-
 nać
apvōgti, āpvagiu, āpvō-
 giau — okraść
apžabalti, -bajū, -balaū —
 oślepnąć
āpžadas *ir* **apžadaī 3** —
 ślubowanie, obietnica

apžēlti, āpželiu, apžēliau —
 obrość, porosnąć
apžergti, -rgiū, āpžergiau
 — okroczyć, usiąść jak
 na koniu
apžiōti, -žiōju — ochwy-
 cić (paszczą, ustami)
apžiūrėti, -riū, -rėjau —
 obejrzeć
apžvalgā 3 — przegląd
apžvalgai *ir* **pražvalgai 1**
 — oględziny
ār — czy
ār — też, tak samo
arēlis, -lio — erēlis —
 orzeł
arbā — albo
arbotā 2 *ir* **arbatā 2** —
 herbata
ardyti, -daū, -dziaū — pruć,
 rozwalać
arėjas 3 — oracz
argi — czyżby
arimas 2: arýba 1 — ora-
 nie; orka
ārklas 3 — socha, radło
arklėnas 1 — mors, koń
 morski
arkliadañciai 2 — szczaw
 koński
arkliāgonis, -nė — ko-
 niuch, pasterz koni
arkliavagys, ārkliavagio 3
 — koniokrad
arklidė 2 — stajnia
arkliena 1 — konina
arklys, ārklio — koń
armotā, -mōtos — armata,
 działo
arškūs, -ki — zapalczywy,
 namiętny; zajadły

arti, artiē — blisko
 árti, ariū, ariā — orac
 ártimas, artimā — bliski
 ártinti, nu — zbliżać
 ártintis, -nuos, -naus —
 zbliżać się
 artipiñnis, -nē — prawie
 pełny, podpełny
 artymas 1 — bliżni
 artyn — bliżej
 artójas 1 — oracz
 artūmas 2, artīs, ařcio 2,
 artumā, -mōs 3 — blis-
 kość
 artūs, -ti — bliski
 arúodas 1 — zasięg, prze-
 groda w śpichlerzu
 áržuolas 3 = ážuolas — dąb
 asilas 3 — osioł
 asilēnas 1 (3) — muł
 asiūklis 2; asys, āsio 4 —
 skrzyp (roślina)
 aslā 2, 4 — klepisko, po-
 dłoga
 asmenāvimas; asmenuō-
 tē — osobowanie; kon-
 jugacja
 asmenybē 1 — osobistość
 asmenūoti — osobować,
 konjugować
 asmuō, -meñs, āsmenj —
 osoba
 āš, āšen, āšenai, āsei — ja
 āšaka 1 — plewa, ość
 āšakotas, -ta — ościsty
 āšara 1 (ir āšarā 3) — iza
 āšarōti, -róju — izarować się
 ašis, ašišs 4 — oś
 āšmens (āšmenys), ašme-
 nū 3 — ostrze

āštrinti, -nu = galāsti —
 ostrzyć, toczyć
 āštrūmas 2; āštrumā 3,
 āštrybē 1 — ostrość
 āštrūs, -ri, -rū, -riaī, -rŷn —
 ostry
 āštuñtas, -tā — ósmy
 āštuonērgē ir āštuñtakē
 — ósemka (w kartach)
 āštuonērgis, -gē — ósmio-
 letni
 āštuoneri, āštuoneries —
 ósmioro
 āštuonetas 1 — ósmiorgo
 āštuoni, āštuonios —
 osiem
 āštuoniólika — osiemna-
 ście
 āštuonióliktas, -ta —
 osiemnasty
 āšutas, āšutai 3 — koński
 włos (w ogonie)
 at-, ata-, ati-, — od-, do-,
 przy-, znów, powtórnie
 atābradas 1 — mielizna
 z brzegu
 atāgalias, atagalā = āt-
 galias — obrotny; od-
 wrotny
 atākaita 1 — miejsce sil-
 nie ogrzewane (przez
 słońce)
 atāmaina 1 = atmainā 3 —
 odmiana
 atāpakalias, atapakaliā —
 idący wstecz
 atārašas 1 = ātrašas 3 —
 odpis, odpowiedź na list
 atardyti, -daū, -dziaū —
 odpruć

atárti, ātariu, -riau —
 odorac
 atāseja 1 — otosa, odos
 atāseja 1 — odsiew
 atatiñkamas, -mā, -mai —
 odpowiedni, odpowie-
 dnio
 atāstupstas, ataturpstā —
 twłem cofający się
 atātvanas 1 — wylew rzeki
 ataudai 3 dgsk. — wątek
 atauginti, -nū, -naū — od-
 rościć
 ataugti, -gu, -gau — od-
 rosnąć
 atāusti, atāudziū, -dziaū —
 odetkać
 atāušyti, -šau, -šiau — ostu-
 dzić
 atāušti, -štu, -šau — ostyg-
 nać
 atbaidyti, -daū, -dziaū —
 odstraszyć
 atbaigti, -baigiū, atbaigiau
 — skończyć
 atbalsis, -sio 1 — odgłos
 atbēgti, -gu, -gau — przy-
 blec
 atboginti, -ginū, -naū —
 z trudem przywlec
 atbōsti, -bōstu, -bōdau —
 naprzykrzyć się
 atbōti, -bōju — dbać
 atbrigzti, -brinzgū, -bri-
 zgau ir brizgū (-bryg-
 stū?) — obstrzepić się
 atbūklinti, -nu — stępieć
 atbūkti, -bunkū, -bukaū —
 stępieć
 atbulas, atbulā, atbulai —
 wsteczny, -a, wstecz

atbūrti, ātburiu, atbūriau
 — rozplątać; odczarować
 atbūti, -būvū (-būnū), -bu-
 vaū — odbyć
 ātdaras, -rā — otwarty
 at:iti, ateinū, atējaū ir
 atejaū — przyjsć
 ateitis, -tiēs, āteitj 3 —
 przyszłość
 ateivis, atejūnas — przy-
 chodzień
 atėjimas 2 — przyjsć
 atēmimas 2 — odebranie
 atgailā 3 — skrucha, po-
 kuta
 atgailēti, -liū, -lėjau — od-
 żałować
 atgaivinti, -vinū, -naū —
 ocucić
 atgal — nazad, napowrót
 atgarsis, -sio 1 — odgłos
 atgauti, -gāunu, -gavaū —
 otrzymać z powrotem
 atgijimas 2 — wskrześnie-
 cie; ocknięcie się
 atgimimas 2 — odrodzenie
 atgimti, -gimstu ir ātge-
 mu, ātgimiau — odro-
 dzić się
 atginti, ātginu, -gyniau —
 odpedzić, obronić
 atginti, ātgenū, -giniau —
 przwpędzić
 atgydyti, -dau, -dziaū —
 odżywić, wyleczyć
 atgyti, -gijū, -gijaū — odżyć
 atgyventi, -venū, -naū —
 przeżyć
 atgniūzti, -ziū, -ziaū —
 roztworzyć, rozchylić
 (pięść)

atgnýbti, -bu, -bau — od-
szczypnąć
atgráuzti, -žiu, -žiau —
odgryźć
atgrēsti, atgresiu, -grēšiau
— odstraszyć; odzwy-
czaić
atgrēžti, -grēžiu, atgrē-
žau — obrócić
atgristi, -grinsù *ir* -grystù,
-grisaū — odzwyczaić się;
naprzykrzyć się
atgułti, atgulu, -liau —
położyć się
atgūsti -gundū, -gudaū =
atprāsti — odzwyczaić
się
atidžia 2 — uwaga
ātilsis, -sio 1 — *r.* pōilsis —
wypoczynek, odpoczy-
nek, odpocznienie
atimti, ātimu, ātēmiau —
odebrać, odjąć
atimtis, -tiēs 3 — odejmo-
wanie (matematyczne)
atirti, atirū *ir* atirstu,
atiraū — odpruć się
atydā, atydžia = *r.* atidžia
atjānkinti, -kinu — od-
uczyć, odzwyczaić
atjāuninti, -nu — odmłó-
dzić
atjaūsti, -jaučū, ātjaučiau
— odczuwać, współczu-
wać
atjōti, -jōju — przyjechać
konno
atjūnkyti, -kau(-kiu), -kiaū
ir atjūnkinti, -nu — od-
zwyczaić; odłączyć

atkabinti, -binū — odzcepnić
atkaišyti, -šaū, -šau —
poodsuwać, poodkor-
kowaływać
atkaita 3 — miejsce mo-
cno ogrzewane przez
stońce; zmiana
atkaklībēl, atkaklūmas 2
— upór
atkaklūs, -kakli — uparty
atkākti, -kankū, -kakaū —
przybyć
ātkalas, atkalā — od-
wrotny, oparty (o plecy
krzesła)
atkalbēti, atkalbu, atkal-
bėjau *ir* atkalbinti, -nu
— odmówić, odradzić
atkalbinēti, -nēju — od-
mawiać, odradzać
atkalēti, atkaliu, atka-
lējau — odsiedzieć w
więzieniu
atkálnē 1 — odkos, po-
chyłość
atkāltē — atlasā — plecy
u krzesła
atkālti, atkalu, -liau *ir*
atkalaū — odbić
atkamsyti, -šaū, -šiau —
poodtykać, poodkorko-
wowaływać
atkarpa 3 — scinek, skra-
wek
atkartōti, -tōju — powtó-
rzyć
atkāsti, atkasu, -siaū —
odkopać
atkāsti, -kāndu, -dau — od-
kąsić

atkeliāuti, -liāuju (-liāu-
nu), -liavaū — przybyć,
przyjechać, przyjść
atkēlti, atkeliu, atkēliau —
otworzyć (wrota), pod-
nieść
atkeršyti, -šiju — odemścić
atkēsti, -kenčiū, atkenčiau
ir atkentēti, -kentū,
-kentėjau — odcierpieć
ātkilas, atkilā — otwo-
rzony (o wrotach)
atkiūsti, atkemšu, atkim-
šaū — odetknąć, odkor-
kować
atkiūpti, atkerpu, atkir-
paū — odstrzyć, odciąć
atkiūsti, atkertu, atkir-
taū — odrąbać
atkiūsti, atkiū, -šiau *ir*
atkišaū — odetknąć,
odszpuntować
atkiūsti, -kiuntū, -kiutaū —
poprawić się, wzmoc-
nić
atkiūntinti, -nu — przyjsć
cicho, powoli
atklūdēlis, -lēs 1 — przy-
błąda
atklūsti, -klūstu, -klūdau —
przybłąkać się
atklōti, -klōju, -jau — od-
kryć
atkōsēti, -su (siu, -ščiu,
-stu), -sėjau — odkaszlać;
przyjsć kaszlając
atkovōti, -vōju — odwojo-
wać, wywalczyć
atkraukšti, -nksčiū, at-
krankščiau — odchrzą-
knąć

atkrantē 1 — nadbrzeże,
wybrzeże
atkrapštėti, -štaū, -ščiau —
odołubać
atkraustyti, -stau, -ščiau —
uprzętnąć
atkrāuti, -krāunu (-krāu-
ju), -krōviau — uprzętnąć,
usunąć
atkreipti, -kreipiū, atkrei-
piaū — odwrócić
atkrēsti, atkrečiu, -krē-
čiau — odbić, odtrząść
atkrimsti, atkremtu, at-
krimtaū — odgryźć
atkrintamōji kaštinē, šil-
tinē — gorączka po-
wrotna
atkristi, -krintū (atkren-
tū), -kritaū — odpaść
atkrutēti, atkrutu, atkru-
tėjau — przyjsć powoli
atkuōpti, -kuopiū, atkuo-
piaū — odczyścić
atkūrti, atkuriu, atkūriaū
— przybiec z pośpiechem
atkiūsti, -kviēčiū, atkviē-
čiau — zaprosić, we-
zwać, odprosić
atlaidā 3 — odpuszczenie
(winy): atlaidaī 3 —
odpusť
atlaidis, -dzio 1 — pōlaidis
odwilż, odliga
atlaidūs, -di — przebac-
liwy
atlaikyti, -kaū, -kiaū —
utrzymać; odprawić
(nabożeństwo)
atlankas 3 — zachylenie,
zagięcie

ātlapas, **atlapà** — odkryty
ātlašas, **atlašà** *ir* **atlašus**,
 -ši — zagięty, zadarty,
 odchylony
atlaužti, -ziu, -ziau — odła-
 mać; odgiąć
atleidimas 2 — odpusz-
 czenie, przebaczenie
atléisti, -léidžiu, -džiau —
 odpuścić; przebaczyć
atlenkti, -nkiū, ātlenkiau
 — odgiąć
atlēkti, ātlekiu, -lėkiau —
 przylecieć, przybiec
atliėkamas, **atliėkamà**;
atliėkuōnis, -nė —
 zbyteczny
atlikti, -liekū (*ir* -liektū,
 -linkū), -likaū — pozos-
 tać; spełnić
atlipdyti, -daū, -džiaū (*ir*
atlipyti, **atlipinti**) — od-
 kleić
atlipti, -limpū, -lipaū —
 odkleić się
atlydà, -dōs, ātlydà 3 —
 odwilż; przerwa
atlydėti, -lydžiu, -dėjau —
 przeprowadzić
atlyginti, -nu, -nau — wy-
 nagrodzić, odpłacić
ātlygis, -gio 1; **atlygini-
 mas** 1, — ātpildas, atmo-
 kà — wynagrodzenie,
 odplata
atlyžti, -štu, -žau — uspo-
 koić się, przestać gnie-
 wać się
atlūpti, ātlupaū, -piaū *ir*
atlupaū — odedrzeć, od-
 łupać

atlūžti, -štu, -žau — odła-
 mać się
atmainà 3 — odmiana,
 zmiana
atmatà 3 — odpadek
atmaukti, -maukiū, āt-
 maukiau — zdrzeć, odsu-
 nąć
atmāuti, -māunu (-māuju),
 mōviau — załupić, za-
 kasać; przybiec, przyle-
 cieć
atmazgōti, -gōju — odmyć
atmėgti, ātmezgu, -giau —
 odwiązać, rozwiązać
atmenūs, -ni — pamiętliwy
atmėrkti, -kiu, -kiau —
 otworzyć, odmrużyć
 (oczy)
atmėsti, ātmetu, -mečiau —
 odrzucić; wydać resztę
atmezgiōti, -giōju — po-
 odwiązywać
atmiegti, -gū, -gōjau —
 odespać
atmiešti, -šiu, -šiau — roz-
 prowadzić, rozrzedzić
atminimas 2 — wspomnie-
 nie, pamięć, pamiętka
atmiñti, ātmenu, -miniau
 — pamiętać; zapamię-
 tać; wspomnieć; zgadnąć
atmintinaĩ — na pamięć
atmintinas, -nà — pamiętny
atmintis, -tiēs, ātminti 3 —
 pamięć
atmirkyti, -kaū (-kiū),
 -kiaū (*ir* **atmirkinti**) —
 odmoczyć
atmirkti, -rkstū, -rkaū —
 odmoknąć

atmokà 3; **atmokėjimas** 1
 — odwet, odplata, za-
 płata
atmokėti, -mōku, -mokė-
 jau — odpłacić
atmūsti, ātmušu, -šiau —
 odbić
atnārplioti, -plioju = at-
 nārstyti -stau, -sčiau =
atpāinioti — odplatać
atnaša 3 = aukà 4 — ofiara
atnaūjinti, -nu — odnowić
atnėšti, ātnešu, -šiau —
 przynieść
atōdairal — obejrzenie się
atōdrėgis, -gio 1 — odwilż
atōdū(k)sis, -sio 1 — wes-
 tchnienie; wytchnienie
atōgrāža 1 — zawrot;
 zwrotnik
atōkiai — zdala
atōkrytis, -kryčio 1 = āt-
 krytis — recydywa
atōslūgis, -gio 1 — odpływ
atōstogos, -gū 1 — wakacje,
 urlop
atōtykis, -kio 1 — stosun-
 kowość, odpowiedniość
atōtrauka 1 — abstrakcja
atpāinioti, -nioju — od-
 platać
atpalaidūoti, -dūoju, -da-
 vaū — rozluźnić, zwolnić
atpāñioti, -čioju — od-
 pętać
atpāsakoti, -koju — opo-
 wiedzieć, powtórzyć
atpenėti, ātpeniu, atpenė-
 jau — odkarmić
atpėdžiaĩ — zaraz tuż

atpiāuti, -piāunu (-piāu-
 ju), -piōviau — odciąć,
 oderznąć, odkosić
atpiginti, -nu — zniżyć cenę
atpigiti, -pingū, -pigaū —
 stanieć
atpilti, ātpiliu (-lu), atpý-
 liau — odlać
atpirkėjas, -jà 1 (3) — od-
 kupiciel
atpirkti, ātperku, atpir-
 kaū — odkupić
atplaiša 3 — drzazga,
 trzaska
atplaukti, -plaukiū, āt-
 plaukiau — przyptynać
atplėšti, -šiu, -šiau — oder-
 wać, zdrzeć
atplýšti -štu, -šau — oder-
 wać się
atprāsti, -prantū, -prataū —
 odwyknać, odzwyczaić
 się
atprātinti, -nu — oduczyć,
 odzwyczaić
atpūsti, ātpučiu, ātpūčiau
 odwiać, oddmuchać
atpūti, -pūstu (-pūvū *ir*
 -pūnū), -puvaū — odgnieć
atraĩšioti, -šioju — pood-
 wiązywać
atraĩšti, -štu, -šau = atšlu-
 būoti — przyjsć chro-
 miejąc
atraityti, -raitau, -raičiau —
 zakasać
atraizgýti, -gaū, -giaū —
 odplatać
atrajà 3 = grōmulas —
 żujka

atrajótī, -jóju = grōmu-
lotī — żuć, żwać
atrankinti, -kinū, -naū —
 otworzyć (kluczem)
atramā 3, **ātramas** 3 *ir*
atramtis, -mčio 2 —
 podpora, poręcz
atrāstī, -randū, -radaū —
 znaleźć
ātrašas 3 *ir* **atārašas** 1 —
 odpisanie
atrašyti, -šaū, -šiaū —
 odpisać
atremti, **ātremiu**, -rėmiu
 — oprzeć, odeprzeć
atriėkti, -riekiū, **ātriekiau**
 — odkroić (chleba)
atrišti, **ātrišu**, -šiaū *ir* **at-**
rišaū — odwiązać
atrodyti, -dau, -dziau —
 zdawać się; mieć taki lub
 inny wygląd, wyglądać,
atsagyti, -gaū, -giaū *ir* **at-**
sagstyti, -staū, -ščiaū —
 porozpinać
atsaja 3 — **atsaila** — at-
 seja — odos, otosa
āsakas 3 — odpowiedź;
 odmowa
atsakinėti, -něju, -nějau —
 odpowiadać, odmawiać
atsakymas 1 — odpowiedź,
 odmowa
atsakyti, -kaū, -kiaū — od-
 powiedzieć; odmówić
atsakomybė 1 — odpo-
 wiedzialność
atsargā 3 — ostrożność;
 zapas
atsargūmas 2 — ostroż-
 ność

atsargūs, -gi, -gū, -giai, -gym
 — ostrożny; zapaśny
atsegioti, -gióju, -giójau —
 poodpinać
atsėgti, **ātsegu**, -giau —
 opiąć, rozpiąć
atsėkti, **ātseku**, -kiaū —
 przyjsć, przybieć (za
 kimś)
atsėti, -sėju, -jau — odsiać
atsiauginti, -ginū, -naū =
atsiauklėti, -lėju — odroś-
 cić, odhodować (sobie)
atsibósti, -bóstu, -bódaū —
 naprzykrzyć się, na-
 dojeść
atsidalyti, -laū, -liaū (*ir*
 -lijū, -lijaū) *ir* -linti, -linū,
 -linaū — oddzielić się
atsidaryti, -raū, -riaū —
 otworzyć sobie, otwo-
 rzyć się
atsidegti, -dengiū, **atsi-**
dengiau — odkryć się;
 odkryć (sobie)
atsidėjimas 2 — gorliwość
atsidėkoti, -kóju — od-
 wdzięczyć się
atsidėti, **atsidedu**, **atsidė-**
jau — odłożyć sobie;
 poświęcić się
atsidrėksti, **atsidreskiu**,
atsidrėskiau — oderwać
 sobie
atsidribti, -drimbū, -dri-
 baū — rozwalić się, roz-
 siaść się
atsidūoti, -dūodu, **atsida-**
viau, — oddać się; ziać,
 tracić czemś

atsidūrėti, **atsiduriu**, **atsi-**
dūriau kur **nórs** — zna-
 leżć się gdzieś
atsldusimas 2, **atsidū-**
(k)sėjimas 1 — wes-
 tchnienie
atsidūsti, -dunsū (-dūstū),
atsidusaū; **atsidū(k)sė-**
ti, -siū, -sėjau; **atsidvēsti**,
atsidvesiu, -dvėsiu —
 odpocząć, westchnąć
atsidžiaugti, **atsidžiaugiu**,
atsidžiaugiau — nacie-
 szyc się
atsieiti, **einū**, -ėjaū = **atseiti**
 — zdarzyć się; podo-
 bać się
atsiekti, -kiu, -kiaū — do-
 piąć czegoś, osiągnąć
atsiėsti, -ėdu, -ėdziau —
 odjeść się
atsigabėnti, -benū, -naū —
 przynieść, przywieźć
 swoje; przesiedlić się
atsigaivėti, -vėju *ir* **atsi-**
gaivelėti *ir* **atsigaivinti**
 — odżyć, powrócić do
 życia
atsigalvoti, -vóju — roz-
 myślić się
atsiganyti, -naū, -niaū —
 opaść się, odkarmić się
atsigauti, -gáunu, -gavaū —
 odebrać; odżyć; popra-
 wić się
atsigavėti, **atsigaviu**, **atsi-**
gavėjau — po ukoncz-
 niu postu pierwszy raz
 użyć mięsnych potraw
atsigėrti, **atsigeriu**, **atsi-**
gėriau — napić się; za-
 żyć (tabaki)
atsigėrėti, -riū, -rėjau —
 nacieszyć się
atsigimti, -gimstu *ir* **atsi-**
gemu, -gimiau — uro-
 dzić się podobnym do
 kogoś
atsiginti **atsiginu**, **atsigý-**
niau — obronić się
atsiginti, **atsigenu**, -giniau
 przypędzić (samemu)
 coś, kogoś
atsigirti, **atsigiriu**, **atsigý-**
riau — nachwalić się,
 odchwalić się
atsigrėžti, -grėžiū, **atsigrė-**
žiau — odwrócić się
atsigróti, -róju — odegrać
 się; nagrać się
atsigrožėti, -ziū, -žėjau —
 nacieszyć się, napa-
 trzeć się
atsigrūsti, -grūdu, -dau —
 nadejść niespodzianie,
 gromadą
atsigulėti, **atsiguliū**, **atsi-**
gulėjau — odleżeć się
atsigulti, **atsigulu**, -liaū —
 położyć się
atsiėškoti, -kau, -kojau —
 odnaleźć; odebrać (swo-
 ie) sądem
atsiimti, **atsiimu**, **atsiė-**
miau — odebrać (sobie,
 swoje)
atsijuokti, -juokiū, **atsi-**
juokiau — naśmiać się
atsijūosti, -siu, -siau —
 ro-pasać się
atsikabinti, -binū, -naū —
 odcepć się

atsikalbēti, atsikalbu, at-sikalbējau — namówić się; odmówić się
atsikariāuti, -riāju(-riānu), -riavaū — nawojować się, odwojować (sobie)
atsikārti, atsikariu, atsikōriau — odzepić się
atsikartōti, -tōju — powtórzyć się
atsikāsti, -kāndu, -kāndau — odkasnąć (sobie)
atsikēlti, atsikeliu, atsikēliu — wstać, podnieść się, otworzyć sobie (wrota)
atsiklirsti, atsikertu, atsikirtau — odrząbać sobie; odgryźć się
atsikišti, atsikišu, -šiau *ir* atsikišaū — odetknąć (sobie); sterczeć
atsiklaūpti, -klaupiū, atsiklaupiau — uklęknąć
atsiklausyti, -saū, -siaū — nasłuchać się
atsiklausti, -siu, -siau — spytać się
atsiklōti, -klōju — rozkryć się, odstać od czegoś
atsikōļes = **atsilōšes** — oparłszy się wtył plecami
atsikōlioti, -liōju — nakłać się
atsikōsēti, -su, -sējau — odkaszać
atsikovōti, -vōju — wywalczyć (sobie)
atsikrankšti, -nkščiu, atsikrankščiau — odcharknąć, odkaszać

atsikratyti, -krataū, -kračiaū — odzepić się (od kogoś), pozbyć się (kogoś)
atsikraustyti, -stau, -ščiau — odprzątnąć (koło siebie); przenieść się na nowe mieszkanie (bliżej mówiącego)
atsikuōpti, -kuopiu, atsikuopiau — odczyścić, odprzątnąć koło siebie
atsikvatōti, -tōju, -jau — naśmiać się
atsikvėpti, atsikvėpiu, -kvėpiu — odetchnąć
atsikviesti, -kviečiu, atsikviečiau — zaprosić do siebie
atsikvošēti, -šiū, -šējau — otrzeźwieć
atsilakstyti, -staū, -ščiau — nabiegać się, nalatać się
atsilankyti, -kaū, -kiaū — odwiedzić
atsilaužti, -žiu, -žiau — odłamać sobie
atsilėlsti, -lėidžiu, -džiau — rozluźnić się; skonać
atsileñkti, -nkiū, atsilenkiau — odchylić się; wyprostować się
atsiliepinimas 2 — odezwanie się, odezwa, odgłos
atsiliepti, atsiliepiū, atsiliepiu — odezwać się
atsilikti, -liekū (*ir* -linkū, -liektū), -likaū — pozościć (wtyle)
atsilyginti, -nu — odplącić się, uregulować

atsilōšti, atsilošiū (*ir* atsilašiu), -lošiau — odegrać się, oprzeć się wtył, odgnać się
atsilsēti, atsilsiu, atsilsējau — *r.* **pasilsēti** — odpocząć, wypocząć
āt(s)ilsis, -sio l — *r.* **pōilsis** — wypoczynek, odpoczynek
atsimainyti, -naū, -niaū — zmienić się
atsimaudyti, -dau, -džiau — nakapać się
atsimauti, -maunu (-mauju), -mōviau — zakasać się
atsimėgzt, atsimezgu, -giau — rozwiązać się
atsimėrkti, -kiu, -kiaū — odmrużyć się, otworzyć oczy
atsimėsti, atsimetu, -mečiau — odrzucić się, zrzec się
atsimetimas 2 — odmowa, niedotrzymanie umowy
atsimėgōti, -gū, -gōjau — wyspać się
atsiminimas 1 — wspomnienie, przypomnienie
atsimiñti, atsimenu, -miniau — przypomnieć sobie, pamiętać
atsimokėti, -mōku, -mokėjau — odpłacić się, odwdzięczyć się
atsinēsti, atsinešu, -šiau — przynieść (sobie, z sobą)
atsineštinis, -nė — przyniesiony z sobą

atsinorėti, -nōriu, -norėjau — odechnąć się
atsipainioti, -nioju — odplątać się
atsipalaiduoti, -duōju, -davaū — rozluźnić się
atsipāñioti, -čioju — odpełtać się
atsipėikėti, -kiu (*ir* -kėju), -kėjau — oprzytomnieć, przyjąć do siebie
atsipenėti, atsipeniu, atsipenėjau — odkarmić się, wypaść się
atsipiāuti, -piāunu, -piōviau — oderznąć, odkroić (sobie)
atsipilti, atsipiliu (-lu), atsipýliu — odlać (sobie)
atsipirkti, atsiperku, atsipirkaū — odkupić się, wykupić się
atsiplepėti, atsiplepu, atsiplepėjau; **atsipliaūkšti**, -pliauškiū, atsipliauškiu — nagawędzić się, napaplać się
atsiplėšti, -šiu, -šiau — oderwać (sobie), zaдрец (suknię na sobie)
atsiprašyti, -šaū, -šiaū — przeprosić; odprosić się
atsiraltyti, -raitau, -raitėiau — zakasać się
atsirakinti, -kinū, -naū — odemknąć (sobie kłuczem)
atsirāsti, -randū, -radaū — znaleźć się

atsiremti, atsiremiu, atsiremiau — oprzec się
 atsirēkti, -rēkiū, atsirēkiau — nakrzyzczyć się
 atsiribōti, -bōju — odgraniczyć się
 atsiriēkti, -riekiū, atsirikiau — odkroić sobie (chleba)
 atsiriēsti, -riečiū, atsiriēciau — odgiąć się, odprostować się
 atsirišti, -sirišu, -šiau ir atsirišaū — odwiązać się, rozwiązać się
 atsirūgti, -gstu, -gau — odbić się, odrzygać się; dać się we znaki
 atsisagyti, -gau, -giaū ir atsisagstyti, -sagstaū, -sčiaū; atsisegiōti, -giōju — poodpinać się, porozpinać się
 atsisakyti, -kaū, -kiaū — odmówić się
 atsisēgti, -sēgu, -giau — rozpiąć się, odpiąć się
 atsisēsti, -sēdu, -sēdaū — usiąść
 atsiskaityti, -skaitaū, -skaičiaū — rozliczyć się
 atsiskirti, -skiriu, -skyriau — oddzielić się; odłączyć się, rozstać się
 atsiskyrēlis, -lė 1 — samotnik, pustelnik
 atsistatydinti, -nu — odbudować się; podać się do dymisji

atsistatyti, -stataū, -staciaū — odbudować się
 atsistebėti, -stebėbiu, -stebėjau — nadziwić się, napatrzeć się
 atsistōti, -stōju, -jau — wstać
 atsisukti, -suku, -kiaū ir atsisukaū — odwrócić się, odkręcić się, obrócić się
 atsivėlkinti, -nu — pożegnać się, odwitać się
 atsiversti, -sveriu, -svėriau — odważyć sobie; zważyć się, przechylić się
 atsisaukimas 2 — odezwa, wezwanie
 atsisaūkti, -saukiū, -saukiaū — odezwać się, odwołać się
 atsišnekėti, -šneku, -šnekėjau — nagawędzić się
 atsišōkti, -ku, -kau — nartańczyć się
 atsitaisyti, -saiū, -siaū — poprawić się
 atsiteisti, -teisiū, -siteisiaū — rozplącić się, zapłacić dług; wyproce-sować
 atsitiēsti, -tiesiū, -tieisiaū — wyprostować się
 atsitikimas 2 — wypadek, zdarzenie
 atsitikti, -tiška, -tiko — zdarzyć się
 atsitiktinaī — wypadkowo, trafem

atsitōlinti, -nu, -nau — oddalić się
 atsitraukti, -kiu, -kiaū — odsunąć się, cofnąć się
 atsitūpti, -tūpiu, -tūpiaū — przykucnąć, usiąść
 atsitūrėti, -riū, -rėjau — utrzymać się
 atsiūlēti, -siūliū, -lėjau — obrebić
 atsiūsti, -siunčiū, -siunčiaū — przysłać
 atsivadėti, -dėju — wywietrzyć się
 atsivālgyti, -gau, -giau — najeść się, odjeść się
 atsiversti, -čiū, -sverčiaū — przemienić się znów, nawrócić się
 atsivėrti, -sveriu, -svėriau — otworzyć się, odkryć się
 atsivėsti, -sive du, -džiaū — przyprowadzić sobie; porodzić (o zwierzętach)
 atsivėžti, -sivežu, -ziaū — przywieźć (sobie)
 atsiviešėti, -šiū, -šėjau — nagościć się
 atsivilkti, -sivelku, -sivilkaū — przywlec się
 atsivyniōti, -niōju — odwinąć się
 atsivyti, -siveju, -sivijau = atsiginti — przypędzić, przybiec za kimś
 atsivōžti, -žiū, -žiaū — odkryć się, odkryć sobie wierzch
 atsizadėti, -sizu, -siaū —

žadėjau — zarzec się, odrzec się
 atsizinaū, -nōjau — dowiedzieć się
 atsizūrėti, -riū, -rėjau — napatrzeć się, nacieszyć się (widokiem)
 atsizvēlgti, -sizvēlgiū, -sizvēlgiau — obejrzyć się, mieć wzgląd
 atskaita 3 — sprawozdanie
 atskaityti, -skaitaū, -skaičiaū — odliczyć, odra-chować
 atskala 3 — drzazga; odszczepieństwo; zapas
 atskaluonis, -niēs 3(1) ir atskalūnas 2 — odszczepieniec
 atskėlti, -skėliu, -skėliaū — odszczepić
 atskiesti, -skiedžiū, -džiaū — rozciączyć, rozpro-wadzić
 atskilėlis, -lė 1 — odszczepieniec
 atskilti, -skilū, -skilaū — odszczepić się
 atskiras, -skirā; -skirai — oddzielny, osobny; oddzielnie
 atskirti, -skiriu, -skyriau — oddzielić, odróżnić
 atskleisti, -skleidžiū, -skleidžiaū — odkryć, rozkręcić
 atskrabas 3 — rondo (u kapelusza)
 atskristi, -skrendū, -skridaū — przylecieć

atskubēti, ātskubu, atskubējau — przybyć z pośpiechem
atsliņkti, ātslenkū, atslin-
 kaū — przypelznąć
atslūgti, -gstu, -gau — opaść,
atsparā 3 — opór; podpora
atsparūmas 2 — odpor-
 ność
atsparūs, -rī — odporny
ātspaudas 3 — odcisk
atspausdinti, -dinū, -dinaū
 — wydrukować
atspausti, -džiu, -džiau —
 odcisnąć
atspēti, -spēju, -jau — od-
 gadnąć; mieć czasu
atspindys, ātspindžio 3 —
 odbłask
atspūrti, -spūrai *ir* -spūrsta,
 spūro — wystrzępić się
ātstas 4 *ir* atstūmas 2 —
 odległość
atstatyti, -stataū, -stačiaū
 — wymówić posadę; od-
 budować
atstōti, -stōju, -jau — za-
 stępować; odczepić się
atstōvas, -vē 2 — przedsta-
 wiciel; poseł; zastępca
atstovāuti, -vāju (vāu-
 nu), -vavaū (kā) — re-
 prezentować
atstūi *ir* atstū — daleko,
 zdaleka
atstumā 3; atstūmas 2 —
 odległość
atstūmti, ātstumu (-miu),
 atstūmiau — odepchnąć

atsūs, -ti, -tū, -tuī — odległy
atsūkti, ātsuku, -kiau *ir*
 atsukaū — odkręcić, od-
 wrócić
atsvērti, ātsveriu, -svēriau
 — odważyć
atsšaldyti, -dau (-džiu),
 -džiau — ochłodzić, od-
 mrozić
atsšaliai — na uboczu
atsšalti, -šalū (-šalstu), -ša-
 laū — ostygnać, ochłó-
 nąć; odmrozić
atsšaukti, -šaukiū, atšau-
 kiau — odwołać
atsšauti, atšāunu (-šāju),
 atšōviau (*ir* atšavaū) —
 odsunąć; odpalić; przy-
 lecieć
atsšerti, atšeriu, atšēriau —
 odkarmić, odtuczyć
atsšāuris, -rio 1 — okolica
 podbiegunowa
atsšildyti, -dau (-džiu),
 -džiau — odegrzać
atsšilti, -šjū *ir* -šilstu, -šilaū
 — pociepleć; ogrzać się
atsšipinti, -nu — stępić
atsšipti, -šimpū, -šipaū =
 atšipti — stępieć
atsšlaimas 4 *ir* atšlaji-
 mas 2 = kiēmas — po-
 dwórko
atsšlaitē 2 — spadzistość,
 pochyłość
atsšlepsēti, atšlepsiu, at-
 šlepsējau — przyczłapać
atsšliaužti, atšliaužiū, at-
 šliaužiau — przypelznąć

atšlubūoti, -būoju, -bavaū
 — chromiejąc przyjsć
atšlūoti, -šlūoju, atšlaviau
 — odmieść
atšniokšti, -šniokšča, at-
 šniokštē — nadchodzić
 (o deszczu)
atšōkti, -kuir-kstu, -kau —
 odskoczyć
atšolys, atšolio 3 — przy-
 mrozek
atšūsti, -šūnta, -šūto —
 odparzyć się
atšūtinti, -nu — odparzyć
atšvēsti, -švenčiū, atšven-
 čiau — odswiątkować
atūodaugiai *ir* atūodo-
 giai, -giū 1 — żyto jare
atūoriečiai, -čię 1 — psze-
 nica jara
atūžti, atūžiū, atūžiau —
 z szumem przyjsć, przy-
 lecieć
atvadūoti, -dūoju, -davaū
 — odzyskać, odkupić
ātvaizdas 3 — portret,
 fotografia, obraz
atvangā -gōs, ātvangā 3 —
 wytchnienie
atvangūs, -gī — bezpieczny
atvaryti, -raū, -riaū —
 przypędzić
atvaziūoti, -žiūoju, -žia-
 vaū — przyjechać
ātvejis, -jo 1 *ir* ātveja 1: —
 vienu ātveju — za jednym
 razem, jednym zacho-
 dem
ātvelykis, -kio 1 = vely-
 kēlēs — przewodnia nie-
 dziela

atveřsti, -rčiū, ātveřciau —
 odwrócić
atvērti, ātveriu, atvēriau —
 utworzyć
atvēsti, ātvedu, -džiau —
 przyprowadzić
atvēžti, ātvežu, -žiau —
 przywieźć
atvēdinti *ir* atvēsinti, -nū,
 naū — ochłodzić, ostu-
 dzić
ātvēsis, -sio 1 — chłodek
atvēsti, -stu, -sau — odchłó-
 dzić się
atvilgti, -gau (-giu), -giau
 — odwilżyć
atvilkti, atvelku, atvil-
 kaū — przywlec
ātviras, atvirā, ātvira;
 atvirai, -ryn — otwarty,
 odkryty
atvirinti, -nu, -nau — od-
 gotować
ātvirsčias, atvirščia (*ir*
 ātvirkščias); odwrotny;
 odwrotnie
atvirsti, -rstū, -rtaū — wy-
 wrócić się wtył; prze-
 mienić się zpowrotem
atvirti, -vérdū, ātviriau —
 odgotować, przegotować
atvirukas 2 = laiškēlis —
 karta pocztowa
atvirūmas 2 — otwartość,
 szczerość
atvirūs, -rī = ātviras —
 otwarty, szczery
atvykti, -vykstū, -kaū =
 atkākti — przybyć
atvyniōti, -niōju; atvyn-
 turti, -ru, -rau — rozwi-
 nąć, odwinąć

atvīti, ātveju, atvijaū —
rozwić (sznur); przy-
pedzić
atvōzti, -ziū, -ziau — od-
kryć wierzch
atžagareivis, -vē *ir* atga-
leivis, -vē — wstecznik,
reakcjonista
atžagāris, -rē; -gariai —
odwrotny, wsteczny,
przeciwny; odwrotnie
atžalā 3 = atāžalas 1 —
latorośl, odrostek
atžēlti, atžēliu, atžēliu —
odrosnąć
atžerīti, atžeriu, -žēriau —
odgarnąć; odpalić
ātžvilgīs, -gio 1 — wzgląd
āudeklas 3 — tkanina,
płótno
audējas, -dējā 3(1) —
tkacz, -ka
audīmas 2 — tkanie;
tkanina
audinē, -nēs, āudine 3 —
gronostaj
audinys, āudinio 3 —
tkanina
āudra 1 — burza
āudringas, -ga — burzliwy
āugalas 3 — roślina
āugalētas *ir* āugalōtas,
-ta — rosły
augīmas — rośnięcie
augīnti, -ginū, -naū — pie-
legnować, hodować
augīntinis, -nē 1 — wy-
chowanek, -nka
aūglius, -liaus — pęd młody
augmuō, -meņs, āugmens
3 — roślina

augštāitis, -tē — mieszka-
niec górnej Litwy
āugštas, augštā, āugšta,
augštai, augštyn — wy-
soki
āugštas 2 — strych, góra,
piętro
augštenybē 1 — wysokość
augštienykas *ir* augštieļ-
nykas — nawznak leżący
augštīnis, -nio 2 — dymnik;
komin
āugštīnti, -nu — wywyższać
āugštis, -šcio 2 — wyso-
kość
augštībē — wysokość
augštyn — w górę, w wyż
augštumā 3 — wyżyna
augštūmas 2 — wysokość
augštupys 3 — źródło,
początek rzeki
augštutinis, -nē — wierz-
chni
āugti, -gu, -gau — rość
rosnąć
aukā 4 — ofiara
āuklē 1 — niańka
āuklē 2 *ir* auklē 4 —
pończocha
āuklējīmas 1 — wycho-
wanie
āuklēti, -lēju, -jau — wy-
chowować
āuklētīnis, -nē 1 — wy-
chowanek, -nica
āuklētojas, -ja 1 — wy-
chowawca
aukōti, -kōju, -kōjau —
ofiarowywać
āuksas 1 — złoto
auksakalys, -lē, āuksaka-
lio 3 — złotnik, jubiler

āuksinas 1 — złoty (pie-
niądz)
auksinis, -nē — złoty
āuksinti, -nu — złocić
āuksintojas 1, auksaka-
lys 3 — złotnik
auksūoti, -sūoju, -savaū —
złocić
āukštas = āugštas
āukuras 3 — ołtarz
aukūnē 1 = alkūnē — łokieć
āūlas 4 — cholewa
aurē — otóż, owóz
ausis, -siēs 4 — ucho
ausylas, -lā — dobrze sły-
szący
āuskaras 3 — kolczyk
āusti, āudziū, -dziū — tkać
austinis, -nē — tkany
austrālas 2 — Australij-
czyk
āustras, -rē 1 — Austrjak
āušyti, -šau (-šiu), -šiau *ir*
āušinti, -nu — studzić
aušrā, aušrōs 4 — zorza
poranna
aušrinē (žvaigždē) —
gwiazda poranna
āušti, -štu, -šau — stygnąć,
ziębnać
āušti, -štiū, -šau — świtać,
dnieć

āšā 4 — uszko (u dzbanka)
āšōtas, -tā — z uszkiem
āšōtis, āšōčio 2 *ir* āšō-
čius, -čiaus — dzban
āšsas 3 = vāšsas — hak
āžuolas 3 — dąb

āutakojis, -jo 1 *ir* āutas 2
onuczka
āūtē 2 — skarpetka, poń-
czocho
āūti, aunū, aviaū — obuwać
āūtis, aunūos, aviaūs —
obuwać się
autskarys, āutskario 3 —
onuczka
autūvas 2 — obuwie
āvalas 3 *ir* āvalynē 1 —
obuwie
avēti, aviū, avējau — no-
sić obuwie
avidē, avinē 2 — owczarnia
aviečīauti, -čiāuju, -čiavaū
— zbierać maliny
aviena 1, avinēna —
baranina
aviētē 2 — malina
avietynas 3(1) — maliniak
avilys, āvilio 3 — ul
āvinas 3 — baran
avis, aviēs 4 — owca
avizā 3 — owies
avizē *ir* avyžis, -žio 2 —
ważka (owad)
aviziēnis, avizinis, -nē —
owsiany
avynas 1; avynienē 1 —
wuj, wujenka
až, ažū = uz, užū — za

A

āžuolinis, -nē — dębowy
āžuolynas 3(1) — gaj, las
dębowy
āžuolynē 2, āžuolytē 2,
āžuolijā 2 — dąbrowa,
dębina, miejsce poroś-
nięte dębem

B

bādas 4 — głód
badāuti, -dāuju, -davaū —
 głodować
badiklis, -lio 2 — bodziec
badyti, daū, -dziaū — kłóc
baidyklē — straszyno,
 strach, upiór
baidyti, -daū, -dziaū —
 straszyc
baidytis, -daūs, -dziaūs —
 płoszyc się
baigti, -giū, -giaū — koń-
 czyc
baikštūs, -ti — lekliwy
baillys, -lē 4 — lekliwy,
 tchorz
bāimē, bāilē 1 — bojażn,
 strach
bāis(iai) — strasznie,
 okropnie
baisybē, baisenybē —
 okropność, straszyno
baisūs, -si, baisū; bāisiai,
 bāisyn — straszny; stra-
 sznie
bajōras, -rē — szlachcic,
 -cianka
bakūžē 2 — chatka
balā, bālos 2 — błoto
baladōtis, -dōjuos, -dō-
 jaus — tłuc się
balanā, lānos 2 = r. skalā
 — łuczwo
balānda 1 — lebioda
 (trawa)
balanādis, -džio 2 — gołąb;
 miesiąc kwiecień
baīdai 2 — meble, rucho-
 mości

bālius ir bōlius, liaus —
 bal
baīnas 4 — siodło
balnōti, -nōju — siodłać
balsas 4 — głos
balsāvimas — głosowanie
balsūoti — głosować
baīsē 2 — zgłoska
baīsiai -r. balsū — głośno
baltākē 2 — wódka
baltakiūoti, -kiūoju, -kia-
 vaū — tupać oczami
baltarūsis, -sē ir baltā-
 rusis = baltgudys, -dē —
 białorusin
bāltas, -tā, bāta — biały
bālti, bāļu ir bālstu, -laū —
 bieleć, bladnać
bāltinti, -nu — bielić
bāltymas 3 — białko
baltūmas 2, -mā 3 — bia-
 łość
bālzganas, -nā — białawy
bāmba 1 — pepeł
bambēti, bāmbu, -bējau —
 burceć, marmotać
bampsōti (bambsoți),
 -saū, -sōjau — lezeć
 (leniwie)
bandā 4 — stado; bułka;
bandēlē 2 — bułeczka
bañdymas — próba, do-
 świadczenie
bandyti, -daū, -dziaū —
 próbować, badać
bangā 4 — fala
banginis 2 = banguōlis 2
bañgžuvē 1 — wieloryb

bangōti, -gōju ir bang-
 ūoti — falować
bankas 1 — bank
bāras 4 — zagon
baravỹkas 2 — borowik
bařgas 4 — kredyt
bargūoti, -gūoju, -gavaū —
 kredytować
barimas 2 — gderanie, na-
 gana
bārkselēti ir bārksēterēti
 — stuknać, puknać
bařnis, -nio 2 — kłótnia
barstyti, -staū, -sčiaū —
 sypać, rozszypywać
bařšciai, -čiq 2 — barszcz
 (zupa)
bařskalas — grzechotka
bařskēti, bāřsku, -kējau —
 grzechotać
bāřskinti, -nu — stukać,
 pukać
bārti, -rū, -riaū — gderać
bārtis, -rūos, -riaūs —
 kłócić się; gderać
barzdā 4 — broda
barzdaskutys 3 — fryzjer,
 golarz
barzdylā, dylos — brodacz
bāsas, -sā — bosa, -a
bāslis 2 ir baslỹs 4 — koł
bastyti, -taūs, -sčiaūs —
 wałesać się
bastūciai, -čiq — kapusta
bātas, bātai 4; batũkas 2 —
 but, buty; bucik
batsiuvỹs 3 — szewc
baūbas 2 — upiór
baublỹs 4 — bąk (ptak)
baudžiavā 3 — pańszczy-
 zna

bauginti, -nū, -naū — stra-
 szyc
baugštūs, -ti, baugūs, -gi-
 lekliwy
bausmē 4 — kara
baūsti, -dziū, -dziaū — karać
bažnyčia 1 — kościół
bažnytkiemis, -mio 1 —
 mała wieś z kościołem
bē — bez; oprócz
beākis, -kē — bezoki
bedālis, -lē — bezdolny
bedañtis, -tē — bezzębny
bedarbis — bezrobotny
bediēvis, -vē — bezbożnik
bedūgnē 2 — bezdefi
bēgalē: bēgalēs 1 — niezli-
 czona ilość; bezlik
begēdis, -dē; begēdiškas —
 bezwstydnny
beī — i
bejē — ach właśnie
bejēgis, -gē — bezsilny
bekaībis, -bē — bezmowny
bekañpis, -pē — bezdomny
bekōjis, -jē — beznogi
bekūnis — bezcielesny
belāisvis, -vē — niewolnik
belāpis, -pē — bezlistny
beīsti(s), -dziū, -dziaū —
 stukać, pukać
bemāž ko — bezmała
bemōkslis, -lē — nieuk
benāmis, -mē — bezdomny
bendradarbis, -bē — współ-
 pracownik
beñdras, -rā; bendraī —
 wspólny; wspólnik;
 wspólnie
bendrābutis 1 — internet

bendratis, -tiēs, beŋdratj 3 — bezokolicznik
bendrāuti, -rāju, -dravaū — kolegować
bendravaŋdis, -dē 2 — imiennik
bendrinīkas, -kē — współnik
bendrinis, -nē — wspólny, ogólny, pospolity
beŋdrinti, -nu — uogólniac
bendrōvė 1 — spółka; drużyna
bendrūmas 2 — wspólność
benė? be ne — czy nie?
beŋt — choć, przynajmniej
bepig, **bepiga** — łatwo, dobrze
bepirštis, -ė — bezpalcy
beplaūkis, -kē — bezwłosy
beprāsmis, -mė — bezsensowny, bezmyślny
bėprōtis, -tė — bezrozumny, warjat
bėprōtiškas, -ka — szalony, warjacki
beraŋkis, -kē — bezręki
berāštis, -tė — niepiśmienny
berėikšmis, -mė — bez znaczenia
beŋgždžias, -džia — jałowy, bezdzietny
beribis — bezgraniczny
bėrnas — parobek; chłopic, kawaler
berōds — wprawdzie
bėrtainis — ćwierć, kwadrans
beŋti, -riū, bėriaū — sypać
bėržas 1(3) — brzoza

beržynas 3(1) — las brzozowy
besarmātis, -tė — bezwstydný
besąžinis, -nė — bezsumienny
beskōnis, -nė — bez smaku
besmagėnis *ir* besmegėnis — bezmózgi
besōtis, -tė — nienasycony
bespaŋvis, -vė — bezbarwny
bėsti, beđū, beđziaū — wtykać
bestubūris, -rė — bezkręgowy
bešālis, -lė (bešāliškas) — bestronny
beširdis, beširdiškas — bezserdeczny, bezlitosny
bėt, bėtgi — ale, lecz, jednak
betārpis, -pė: betārpīškas — bezpośredni
beteištis, -sė — bezprawny
betikslis, -lė — bezcelowy
betuŋtis — niezamożny
betvaŋkis, -kē — nieporządny
beuodėgis, -gė — bezogonny
bevaikis, -kē — bezdzietny
bevaišis, -sė — bezpłodny
bevaŋdis, -dė — bezimienny
beveik — prawie
bevėlyti, -liju — woleć
bėzđalas: bežđalaī 3 — bzdziwy
bežđėti, -dū, -dėjau — bzdzić

bežđiōnė (*ir* bežđiōnė) 2 — małpa
bežđžioniūoti, -niūoju, -niavaū (*ir* bežđžionāuti) — naśladować, małpować
bežėmis, -mė 2 — bezrolny
bėbras—**vėbras** 4 — bóbr
bėdā 4 — vaŋgas — bieda
bėdōti, -dōju, -jau — biadać
bėdūlis, -lė 2 — biedak
bėgėjas, -jā; **bėgikas**, -kē — biegacz
bėgimas 2 — bieg
bėginėti, -nėju; **bėgiōti**, -giōju — biegać
bėgis, -gio 1 — bieg; bėgiai — szyny, relsy
bėgti, -gu, -gau — bieć, biegnąć
bėrā — jest tylko
bėras, -rā — gniady; bėris, -rė — gniadosz
bėz(đ)as 4 — bez (krzew bzu)
biaurėtis, -riūos, -rėjaus — brzydzić się
biaurybė 1 — paskudstwo, brzydota
biaurūmas 2 — obrzydliwość
biaurūs, -ri, -rū, biauriaī, biauryn — obrzydliwy, wstrętny
bičiuoliāuti, -liāju (-liāju), -liavaū — przyjaźnić się
bičiuolis (bičiuolis), -lė 2 — przyjaciel
bičiuolystė 2, **bičiuoliāvimas** 1 — przyjaźń, przyjaźnienie się
biėsas 4 — bies
bigė 2 — krótki nóż ze złamanym końcem
bljōti, -jaū, -jōjau — lekkać się, bać się
bijūnas 2 — piwonja
bildesys, bildesio 3 — stuk, turkot
bildėti, bīldu, -dėjau — stukać, turkotać
bimbālas 3 — bak
bimbolas 1 — młokos, chłystek
bimbsōti *ir* bimsōti, -saū, -sōjau — leżeć (leniwie)
bimbt — bęć!
bimbterėti, -riu, -rėjau — bęcnać
birbėti, birbu, -bėjau — buczeć, bzykać
birbūnė 2 — fujarka
birbti, birbiū, -biaū — warczeć
birėti, -rū, -rėjau — sypać s.
birzdžiai 4 — wrzos
biržėlis, -lio 2 — czerwiec
biskis, biškis, -kj — r. trūputis, trūputj — trochę
biťė 2 — pszczoła
bitinas 3, -nėlis — królowa pszczoł
bitinīkas, -kē — pszczelarz
bitinīkas 2; **bitynas** (3) 1 — pszczelnik, pasieka
bitininkāuti, -kāju, -kavaū — hodować pszczoły
bitininkystė, bitininkāvimas — pszczelnictwo
bitkopis = bičkopis — miodobranie
bitkoris, -rio 1 — plaster miodu

bizūnas 2 — bizun
by kāš, by kaip — byle
 kto, byle jak
bylā 4 — gawėda, mowa;
 sprawa (sądowa)
bylinėtis, -nėjuos, -nėjaus
 — prawować się
bylōti, -lōju — mówić, ga-
 wędzić
bylōtis, -lōjuos, -lōjaus —
 prawować się
blaīvas, -vā — trzeźwy, -wa
blaiviniņkas, -kė — absty-
 nent, nie pijący trunków
blaivinti, -nū, -naū — otrze-
 żwiać
blaivybė 1, **blaivūmas** 2
 — trzeźwość
blaivūs, -vī — trzeźwy
blākė 2 *ir* **blākutė** 1 — plu-
 skwa
blakstiena(s) 1, 3 — rzęsa
blaškūti, -kaū, -kiaū —
 rozrzucać
blaškūtis, -kaūs, -kiaūs —
 rzucać się
blauzdā 4 — goleń, łydka
blevyzgā, -vėzgos 2 *b.* —
 sprośnomówca, bluź-
 nierca
blevėzgoti, -goju — nie-
 przyzwocie mówić,
 bluźnić
blezdingā 3 — jaskółka
blėdis, -dies 1 — *r.* keñ-
 ksmas, żalā — szkoda
blėkā 4 — *r.* skardā —
 blacha
blėsti, -stu, -sau — przy-
 gasać (o żarze)
blaūkti, -kiū, -kiaū —
 ciec (o ślinie)

bliāuti, bliāunu (bliāju),
bliōviau — beczec
bliesti, -stu, bliėdau —
 bladnać
blikiōti; bliksėti; bli-
ksterėti — migać; bly-
 skać; mignać
blinkterėti, -riu, -ėjau —
 cisnać, rzucić
bliovimas 1 — beczenie
bliūdas 2 — *r.* dubuō — misa
bliūvis, -vio 2 — ryk
blizgalas 3, **blizgūtis, -gū-**
čio 2 — błyskotka
blizgėti, -gū, -gėjau —
 błyszczeć
blīnas 2 — *r.* raguōlis, -lio,
 skliņdis, -dzio, -palie-
 psnėlis, paplotys, pāplo-
 čio — oładek, bliń
blōgas, -gā, blōga; blogai;
blogyn — niedobry, zły
blogėti, -gėju, -jau — blo-
 gyn eiti — pogarszać się
blōgmetis, -mečio — ciężki
 czas, kryzys
blōgti, -stū, -gaū — sła-
 bnać; pogarszać się,
 chudnać
blogūmas 2; **blogumā** 3;
blogybė 1 — niedobry,
 zły stan
blōksti, blaškiū, bloškiaū
 — rzucać; objać (żyto)
blūkti, blunkū, blukaū —
 blaknać, płowieć
blūostas sudėti — zdrzem-
 nać się
blusā 2 — pchła
blusāuti; blusinėti, -nėju-
 szukać pcheł; szperać

blusinės 2 — pokrzywka,
 (odra)
blūsius 2 — pchlarz
blusynė 2 — zapchlone
 miejsce
blužnis, -niės 4 — śledziona
bōba 1 — sėnė 2 — baba
bobėti, -bėju — babieć
bobūtė 2 — babka, ba-
 bunia
bōčiai 2 — przodkowie
bodėtis, -dziūos, -dėjaus —
 nudzić się
boginti, -nū, -naū — nieść
 (jakiś ciężar)
bōkštas — baszta
bolėti, -liū, -ėjau; bolūoti,
liūju, -lavaū — bieleć
bonka — *r.* butelys — flaszka
bōsas 4 — bas; beczka
botāgas 1 — bat, bicz
bōtkotis, -kočio 1 *ir* **botā-**
gaitis, -čio 1 — biczysko
braidyti, -daū, -dziaū;
brāidžioti, -džioju —
 brodzić
braižyba 1 — kreślenie
brāižyti, -žau, -žiau; brai-
žyti, -zaū — drapać; kreślić
brakšėti, -šiū, -šėjau —
 chrzęścić, trzeszczeć
brandā 4 — dojrzałość
branduolys, brānduolio 3;
brīndulas 3 — jądro
brangenybė 1, **brangu-**
mynas 1(3) — klejnot
brānginti, -nu — cenić,
 drożyć
brāngti, -gstu, -gau; bran-
gyn eiti — drożyć
brāngus, -gi, -gu; brāngiai,
brangyn — drogi

brāškė 2 — truskawka
braškėti, -kū, -kėjau —
 trzeszczeć
braukūti, -kaū, -kiaū —
 ścierać, przekreślać, ma-
 sażować
braukti, -kiū, -kiaū — zgar-
 niać; trzepać (len)
brazdėti, -dū, -dėjau; bra-
zdinėti; brāzdinti —
 stukać
brėkšma *ir* **brėkšta** 1 —
 brzask; zmrok
brėksti, -ta, brėško — roz-
 świtać, dnieć; zmierz-
 chać
brėžinys, -nio 3 — **braiži-**
nys 3 — rysunek, wykres
brėsti, -tu, brėndau — doj-
 rzewać
briaunā 4 — kant, krawędź
brėdis, -dzio 1 — łożo
brīgztī, briņzga (brįzga),
brizgo — strzępić się
brīnkti, -kstu, -nkau —
 nabrzmiwać, pęcznieć,
 brzęknąć
brīsti, brėndū (ir **brėdū),
bridaū — brnać
brizgalas 3 — strzęp
brōlėnas — stryjeczny,
 cioteczny brat, kuzyn
brōlienė 1 — bratowa
brolijā, -lijos 2 — bractwo
brōlis, -lio 1 — brat
brōliškas — braterski
brolybė 1 — braterstwo
brōzdauti, -dauju, -davau
ir **brōzdinti, -nu** — stu-
 kać
brūknios 2 — brusznica,
 borówka czerwona**

brūkti, brukū, -kaū(-kiaū)
— wsuwać, wpychać
brūktis, brukūos, bru-
kiaūs — wtlaczać się
brūožas 3 — rys, kresa
bruzdēti, -dū, -dējau —
wichrzyć, bruzdzić
brūklīs, brūklīo 4 *ir* brū-
klis, -lio 2 — gruby kij;
rygiel
brūkšnys 4 — kresa, rys
brūkšterēti, -riu, -rējau;
brūkštelēti — pociągnąć
brūzlaī (brazlaī) 3 —
wędzido, kielzno
brūžeklis, -lio 2 — pilnik
brūžūoti, -žūoju, -žavaū —
trzeć, polerować
bubēnti, -nū, -naū — bębnić
būbilas 3 — grubas
būbinas 3 — bęben
bubsēti, -siū, -ējau — stu-
kać, pukać
būbtelēti, būbterēti —
stuknąć, puknąć
bubūlis, -lio 2 *v. ž.* — *r.*
sviedinys — piłka
bučlāvīmas 1 — całowanie
bučūoti, -čiūoju, -čiavaū —
całować
būčius, -čiaus 2 — więcierz
būčkis, -kio 2 — całus
būdelis, -lio 1 — kat
būdē 2; būdē 4 — brusek,
osełka; grzyb
budējīmas 1 — czuwanie
budēti, -džiū, -dējau —
czuwać, dyżurować
budētojas, -ja — dyżurny
budiklis, -lio 2 — budzik
būdinti, -nu — budzić
budrūs, -rī, -riaī — czujny

budūks — stukl
budūtis — dudūtis — tutūtis,
-čio 2 — dudek (ptak)
būitis, būities 2 — byt
bukagaīvis, -ė 3 — tępo-
głowy
būkas, bukà — tępy
būkinti, -nu — czynić tę-
pym
buklūs, -li — przebiegły
bukštūs, -ti — *r.* būgštūs —
łękliwy
būkti, bunkū, bukaū —
tępieć
būlbė (būlba) 1, būlvė —
ropūtė 2 — kartofel,
ziemniak
būlbiakas(t)is, -sio 1 —
czas kopania kartofli
bulbienā 2 — kartoflisko
bulbiēnė, bulviēnė 2 —
roputiēnė 2 — purée
z kartofli
bulbiēnis, būlbinis, -nė —
kartoflany
bulbienōjai 1 — nać kar-
toflana
buliā 4 — uszko, dziurka
w igle
būlius, -liaus 2 — buhaj, byk
bumbulas 3, bumburas 3
— gałka; paćzek
bundū. *v.* būsti
būožė 1, būožgalvė 1 —
kij, buława; zamożny
chłop, lichwiarz
burbėti, būrbu, -bėjau —
mruczeć; turkotać
būrbinti, -nu — walić; na-
lewać
burblėnti, -nū, -naū —
mruczeć, szemrać

burbsėti, būrbsiu, -sėjau
— chlupać, belkotać
būrbtelėti; būrbterėti —
chlupnąć
būrbti, -rbiū, -biaū — brze-
czeć
būrbulas 3 — bąbel, bańka
burbuliūoti, -liūoju, -lia-
vaū — mamrotać, robić
bańki wodne; tokować
būrė: būrės 2 *ir* būrys,
-riu — żagiel
burkūoti, -kūoju, -kavaū —
gruchać
burnā 3 — usta, gęba,
twarz
burnōti, -ōju — narzekać,
bluźnić
burōkas 2 — burak
būrškinti, -nu — trząść,
strącać
būrtas: būrtai 1 — czar,
wróżba; przesąd
būrti, -riū, būriau — płatać;
czarować; wróżyć
būrtininkas, -kė 1 — cza-
rodziej, wróżbiarz
būrtis, būriūos, būriaus —
jednoczyć się, skupiać
się, organizować się
burzdėti, būrzdū, -dėjau
ir burzduliūoti — szwar-
gotać, tokować
būsilas 3 — bocian
būsti, bundū, badaū —
— budzić się
būtas 2 — mieszkanie
butelys, būtelio 3 — bu-
telka, flaszka
buveinė 2 — miejsce za-
mieszkania

būvimas 2 — istnienie,
znajdowanie się
būvinėti, būvoti — bywać
būbalius, -liaus 2 — rykacz,
bawół
būbsėti, būbsiu, -sėjau —
uderzać (głucho)
būdā 4, būdėlė 2 — buda,
budka
būdas 2 — posób, postać;
charakter; twarz
būdvardis, -dzio 1 — przy-
miotnik
būgštūs, -ti — łękliwy
būgti, -stu, -gau — trwożyćs.
būklė 4 — stan, położenie
būrimas 2 — wróżba, za-
plątywanie się, jedno-
czenie
būrrys 4 — oddział, kupa,
gromada
būsimas, -mà — przyszły
būstas, būstinė — miejsce
(pobytu)
būtas, būtà, būta — były;
miniony
būtent — mianowicie
būti, būvū *ir* būnū, bu-
vaū, būsiu — być, je-
stem, byłem, będę
būtinai — koniecznie
būtinas, -nà — konieczny,
nieodzowny
būtis, -tiės 4 — byt; mająt-
ność
būtybė 1 — stworzenie,
istota
būvis, -vio 2 — byt, istnienie
būžys 4 — owad

C
 cāpas 4=lāšas — kropla
 cāpt, cāpterēti, -riu, -rējau
 ir cāptelēti=kāpt, lāšt—
 cap, capnač; kap, kapnač
 cibti, cimbū, cibaū — mi-
 zerniec, bankrutowac
 cibūkas 2=pypkiākotis—
 cybuch
 cibūtē, 2; cibūtis, cibū-
 čio 2 — kózka, kožlę
 ciēlas, ciēlā ir čielas—cały
 ciepsēti, ciepsi, ciepsējo=
 čiepsēti — kwilič, pisz-
 czeč (o kurczečiu)
 ciēsorius, -riaus; ciesorie-
 nē — cesarz; cesarzowa
 cigōnas, -nē 2=čigōnas—
 cygan, cyganka
 cilingūoti, -gūoju, -gavaū—
 dzwonič
 cimbinti, -nu — isč powoli
 cingsēti, cingsiu, cingsē-
 jau — brząkač
 cingterēti, -riu, -rējau ir
 cingtelēti — brząknač
 cit, citit (ir citi, citat) —
 milcz, milczcie, cicho!
 szal

čāizyti, -žau, -žiau=šniō-
 ryti — smagač, chlostac
 čebātas 2=pušnis, bātas
 — but
 čebātlaižis, -žē 1 — po-
 chlebca, lizus
 čebātuotas, -tā—w butach
 (obuty)
 čekis, -kio 2 — czek
 čekšēti, -šiu, -šējau ir čē-
 ksēti ir čepsēti — mla-
 skač, cmokač

cýkščioti, -čioju — kwilič
 cýpčioti, -čioju—piszczec,
 kwilič
 cýpē 2 — ciupa, koza,
 areszt
 cypimas 2, cypsējimas 1,
 cýpterējimas 1 — pisk,
 pišniecie
 cýpinti, -nu ir cýpdyti,
 -dau, -džiau — piszczec,
 zmuszac do pisku
 cypsēti, cýpsiu, cypsējau—
 kwilič
 cýpterēti, -riu, -rējau ir
 cýptelēti — pisač
 cýpti, cypiū, cypiaū=cýpti
 — piszczec
 cyrulys, cyrulio 3=vytu-
 rys, vieversys — sko-
 wronek
 cōlis, -lio 2 — cal
 cukrainė 2 — sukrainė —
 cukiernia
 cukrainis, -nio 2 — sukrai-
 nis — cukierek
 cūkrus, -raus—r. sūkrus—
 cukier

Č
 čerkēlē, čerkūtē (rus.) —
 r. taurēlē, stiklēlis —
 kieliszek
 čerkšnā 4—zmaržla sko-
 rupa na powierzchni
 sniegu
 čērškēti, čēršku, čērškē-
 jau; čērškinti, -nu —
 brzeczec, brząkač
 česnākas 2 — czosnek
 česnis, -niēs 4—r. vaišes—
 uczta

čezēkas 2 — ziogas — ko-
 nik polny
 čezēnti, -ženū, -ženaū —
 szelešcič
 čezēti, -žū, -žējau—swier-
 gotač, čwierkač, sze-
 lešcič
 čēdyti, -diju — oszczędzac
 čēploti, -loju — cmokač
 čiā buvimas 2—obecnošč
 čiābuvis, -vē 3 — tubylec,
 tutejszy
 čiā, čion, čionaī(s) — tu,
 tutaj
 čiā pāt — tuž bližiutko
 čiāudēti, -du, -dējau —
 czchač, kichač
 čiādulys, čiādulio 3;
 čiāudējimas 1—czkaw-
 ka; czkanie, kichanie
 čiāukšēti, čiāukšiu, čiāu-
 kšējau; čiāukšnōti, -nōju
 — mlaskač
 čiāukšti, čiāuškiū, -škiaū—
 swiergotač, szczebiotač
 čiāuškalas 3 b. — szcze-
 biotka
 čiāuškēti, čiāušku, čiāu-
 škējau — szczebiotač
 čiāuzēti, -žiu, -žējau —
 slizgač się
 čiāužyklē, -lēš, čiāužyklę
 ir čiāužyklā, -žyklus 2—
 slizgawka
 čiāužyti, -žau, -žiaū — sli-
 zgač się
 čielas, čielā — cały
 čiēpas 4=skiepās—szczep
 čigōnas, -nē 2 — cygan
 čilbēti, čilbu, čilbējau ir
 čilbēti — swiergotač

čion, čionaī — čiā — tu,
 tutaj
 čionykštis, -tē — tutejszy
 čirēnti, -rēna, -no—szcze-
 biotač
 čirkščioti, -čioja — swier-
 szczec
 čirkšllynē 2 — wodotrysk
 čirkšlys, čirkšlio 4 — ru-
 duōlis—zięba; swierszcz
 čirksterēti, -riu, -rējau ir
 čirkstelēti — čwierknač
 čirkšti, čirškiū, -kiaū —
 swiergotač; piszczec;
 skwarzyć się
 čirškalas 3 — swiergotek
 čirškauti, -kauju, -kaunu),
 -kavau — swiergotač
 čirškēti, čiršku, čirškē-
 jau — swiergotač; skwa-
 rzyć się
 čirškinys 3=spirginys —
 skwarka
 čirškinti, -nu, -nau —
 skwarzyć
 čirvas 1(3) = raūdis 2 —
 czerwien, kier
 čirvēnti, -venū, -naū ir čir-
 vēti, čirvu, čirvējau —
 swiergotač
 čūčia liūlia — lulul! spij
 čūkuras 3 — otwór w
 dachu pod szczytem
 čūlbauti, -bauju (baunu),
 -bavau—spiewač (ptaki)
 čūlbesys 3; čūlbējimas 1
 — spiew, swiergot
 čūlbēti, čūlbu, čūlbējau
 (ir čūlbinēti, čūldēti,
 čūldinēti, čūlbūoti —
 spiewač, swiergotač

čialbuonēlis, -lė 2, čialbū-
 tis, -tė — swiergotek
čialkinys, čialkinio 3 =
 sustiniai — łokno
čialpauti; čialpūti; čial-
 psėti; čialpti — ssać;
 smoktać; cmoktać
čialpikas 2 — smoczek
čialpos, -pū 1 — szpik
čialptūvas 2, čialptuvėlis
 2 — ssawka
čiuopti, čiuopiū, čiuopiaū;
 čiupti — chwytać
čiuožinėti, -nėju — slizgać s.
čiuožyklė 2, čiuožyklà 2
ir čiuožynė 2 = čiauzyklė
 — slizgawka
čiuožiti *ir* čiaūžiti, -žiū, -žiaū
 — slizgać się
čiupinėti, -nėju *ir* čiupnėti,
 -nėju — macać
čiupt — cap, łapl
čiupterėti, -riu, -rėjau *ir*
 čiuptelėti — chwycić
čiupti, čiumpū, čiupaū —
 chwytać
čiurėnti, -renū, -naū — čiur-
 lėnti, -lenū — ciec,
 szemrac
čiurinėti, -nėju — biegać
čidrinti, -nu — brudzić
čiurkščioti, -čioju — sikać,
 tryskać
čiurkšėti, čiurkšiu, čiur-
 kšėjau — chlupać
čiurkšlys *ir* čiurkšlė 4 —
 struga
čiurkšnėti, -nėju — ciec,
 sączyć się
čiurkšterėti, -riu, -rėjau *ir*
 čiurkštelėti — siknać

čiurkšti, -rškiū, -kiaū —
 tryskać
čiurlėnti, -lenū, naū *ir*
 čiurėnti, čiurvėnti —
 szemrac (strumyk)
čiurliuonis, -nė — szemracz
čiurlys — jerzyk (ptak)
čiurnėti, -nėju — szemrzeć
čiurškėti — r. čiurkšėti
čiurškinti, -nu — chlupać
čiurti, -čiuŗū, čiuraū —
 brudzić się (bielizna)
čiužėnti, -ženū, -naū —
 chrobotać
čiužėti, -žū, -žėjau — chro-
 botać się
čiužinėtis *ir* čiu(o)žinėti
 — slizgać się
čiužinėtojas, -ja 1 — tyż-
 wiarz
čiužinys 3 — siennik
čiužinti, -nu — chrobotać
čiužyklà 2, čiužynė 2 —
 slizgawka
čiuškėti, čiuškiu, čiuškė-
 jau — slizgać się
čiuškterėti, -riu, -rėjau —
 pošlizgnać się
čiumoti, -moju — brudzić
 (palcami)
čiuipas b. 2 — marudziarz
čiu poti, -poju — macać
čiušlytis, -lijuos, -jaus —
 stroić s., przyodzabiać s.
čiužčioti, -čioju = slidinėti
 — pošlizgiwać się
čiužė = pačiuža — tyżwa
čiužė 4 — wyslizgana scie-
 żka na lodzie

čiužėti, -čiužu, čiužėjau —
 pošlizgiwać się
čivylis 2, čivylėlis 2, čivy-
 liukas 2 — zięba
čivyrūoti *ir* čyviruoti, -rūo-
 ja, -rāvo — spiewać, swier-
 gotać (o skowronku)
čivokas 2 = žvirblis —
 wróbel
čypauti *ir* čypčioti — pisz-
 czeć z przestankami,
 kwilić
čypdyti, -dau(-džiu), -džiau
 — zmuszać do pisku
čypsėti, čypsiu, čypsėjau
 piszczecć, kwilić
čypt, čypterėti, čypterė-
 jimas — pisać; pisk
čypti, čyptiū, -piaū —
 piszczecć
čyrulys 3 = cyrulys 3 —
 skowronek
čyrūoti, -rūoju, -ravaū —
 rzępolić
čvėrtis, -ties 1 (*gud.*) — r.
 ketvirtis, ketvirtadalė —
 ćwierć, ćwiartka

D

dā, dābar = dār, dō —
 jeszcze
dabaŗ — teraz
dabartinis, -tinė — tera-
 żniejszy
dabartis, -tiės, dābartj 3 —
 terażniejszość
dabinti, -binū, -naū —
 zdobić
dabintis; dabinėtis —
 stroić się
dabitā, -bitos; dabišius,
 -šė 2 — strojniś, modniś
daboklė 2 — odwach
dabōti, -bōju — patrzeć,
 strzec
dagā, -gōs 4 *ir* dāgas, -go —
 upał
dāgi, dārgi — ponadto,
 a nawet, jeszcze
dagilis 2, dagilėlis 2 —
 szczygieł
dāglas, daglā = dėglas —
 łaciasty, -ta (świnia)
dagōti, -gōju — żać
dagtis, -tiės 4 — knot
dāigas 3 — kielek; dai-
 gai — rozsada
daiginti, -ginū, -naū — sa-
 dzić, by kiełkowało
dāigyti, -gau, -giau — kłuć
daiktālapis, -pio 1 = daiktā-
 raštis, -ščio — spis rzeczy
dāiktas, daiktaĩ 3 — przed-
 miot, rzecz
daiktāvardis, -džio 1 —
 rzeczownik
dāilė 1 (*ir* dailė) — sztuki
 piękne
dailėti, -liū *ir* dailėju, -jau
 — pięknieć
dailiāraštis (*ir* dailyra-
 štis), -ščio 1 — kaligrafja
dailidė 2 — stolarz, cieśla
dāilliniukas, -kė — artysta
 (malarz, rzeźbiarz)
dāillinti, -nu — piększyć
 upiększać
dailūmas 2; dailybė 1 —
 ładność, piękność

dailūs, -li, -lū; **daiļiai**, dai-
līn — ładny, piękny
daiļmantas = diēmentas 3
— diament
daiņā, -nōs, daiņā 4 (*ir*
dāina 1) — pieśń
daiņāvims 1 — śpiew
daiņiniņkas, -kē 2 — śpie-
wak, pieśniarz
daiņius 2 — pieśniarz,
poeta
daiņība 1 — nauka śpiewu
daiņūoti, -nūoju, -navau —
śpiewać
daiņuskā, -nūškos 2 —
pieśń nowomodna, li-
cha, kuplet
dairītis, -raūs, -riaūs —
ogładać się
dāks, **dāksīt** = dūokš,
dūokšīt — daj, dajcie
zaraz, natychmiast
dāktaras 3, -rē 1 — doktor,
lekarz
dāktariņēl — doktorowa
dālba 1 = ritā — dzwignia,
draż
dalēlē 2, dalelētē 1 —
częstka, częsteczka
daļgē 2 *ir* daļgis, -gio 2 —
kosa
daiļiākotis — kosidło
daļgpalaikis *ir* daļgiapa-
laikē 1 — licha, nędzna
kosa
daliā, -liōs 4 *ir* dalis, liēs 4
— część; dola
dalinēti, -nēju — dzielić,
udzielać, rozdzielać
daliņgas, -gā — ze szcze-
śliwym losem, posażny

daliņiņkas, -kē — ucze-
stnik, współnik
dalinti, -linū, -naū = dalyti
— dzielić
dalis, daliēs *ir* daliā,
-liōs 4 — część, dola
dalyba 1 — dzielenie (ma-
tematyczne)
dalybos, -bū 1 — podział,
rozdział
dalykas, -ko 2 — rzecz,
przedmiot; sprawa
dalyti, -laū, -liaū *ir* dalyti,
daliju, daliaju — dzielić
dalyvauti, -vauju (-vauņu),
-vavaū — uczestniczyć,
brać w cześć udział
dalyvis, -vē 2 — uczestnik
dalyvis, -vio 2 — imiesłów
dalyvos, -vū 2 = dalybos —
podział, rozdział
dalmuō, -meņs, dālmenj 3
— iloraz
dambra 4 — gruba warga
dambralūpis *ir* vambra-
lūpis, -pē = storalūpis —
wargacz, odmigęba
dāmbras — kiņkomas laņ-
kas — duga, kabłąk
dānas, -nē — Duńczyk
dangā 4 — odziewanie,
ubieranie; pokrywa
dangaūs ašarēlēs — nie-
zapominajki — myosotis
versicolor
daņģiūs 2 = stōgas — dach
dangēntis, -genūos, -nats
ir dangintis = krāustytis
— przenosić się, prze-
prowadzać się

danginimasis = krāusty-
masis, -mos 1 — prze-
naszanie się
dangstyti, -staū, -sčiaū *ir*
dangyti, danginēti — po-
krywać
daņģtis, -gčio 2 — pokrywa;
dach
dangūs, -gaūs 4 — niebo
dantingas, -gā — zębaty
dantiniņkas, -kē — den-
tysta, -tka
dantys, daņčio 4 *ir* dan-
tis, dantiēs 4 — ząb
dantytas, -tā — zębaty
dār — jeszcze
darbādaiktis, -kčio 1 —
okoliczność; narzędzie
darbadavys, -vē darbada-
vio 3 — pracodawca
darbādienis, -nio 1 — dzień
powszedni, roboczy
darbadirbys, -bē, darba-
dirbio 3 — pracowity
człowiek
dārbas 3 — robota, pra-
ca, zajęcie
darbavietē 1 — pracownia
darbēiva 1 b. — praco-
wity człowiek, działacz
darbiniņkas, -kē 2 —
robotnik; pracownik;
działacz
darbinis, -nē — roboczy
darbymetē 1 — robocza
pora
darbstūs, -ti *ir* darbūs, -bi
— pracowity
darbuōtē 2 — działalność
darbuōtis, -būojuos, -ba-
vaūs — pracować; działać

darbūotojas, -ja 1 = veikč-
jas — działacz
dardēti, -dū, -dējau *ir* dar-
dēnti, -denū — turkotac
dargā 4 — potwarz,
oszczerstwo
dārga 1, **dārgana** 1 = dre-
bliūs — słota, pluchota
dārganas, darganā, dār-
gana *ir* dārganotas, -ta
— słotny
dārgi = dāgi, dōgi — jeszcze,
nawet
dargyti, -gaū, -giaū — po-
twarzać, oczerniać
dārgus, -gi, -gu, -giai —
słotny
dargūs, -gi — oszczerczy,
potwarzczy
darinēti, -nēju — odkrywać
lub zakrywać, zamykać
lub odmykać; patroszyć
darinys, dārinio — obiekt,
rzecz do farbowania;
farsz
daryklā, -rūklos 2 — za-
kład, rękodzielnia, far-
biarnia
daryla, -lū 4 — farba
daryl(i)niņkas, -kē 1 —
farbiarz, -rka
dārymas 1 — czynienie,
robienie, wyrabianie;
farbowanie; zamykanie
lub odmykanie
daryti, -raū, -riaū — robić,
czynić; zamykać lub od-
mykać; farbować; odzie-
wać; patroszyć
darytojas, -ja — wyrabiacz,
twórca

darkyti, -kaũ, -kiaũ — psuć, zniekształcać, potwarzać, czernić
 darnà, darnũs = dernà, dernũs
 dar̄t̄s = dabar̄t̄s = dabar̄ dar̄žas 4 — ogród (warzywny)
 dar̄želinis, -nė — ogrodowy
 dar̄želis, -lio 2 — ogródek kwiatowy
 dar̄žinė, -nės, dar̄žinę 3 — siennica, odryna
 dar̄žiniũkas, -kė 1 — ogrodnik
 dar̄žinis, -nė — ogrodowy
 dar̄žovės, -vių 1 — jarzyny, warzywa
 d̄auba 1 = d̄alba — drag, dzwignia
 daubà 4; dauburys, dauburio 3 — kotlina
 daũg, daũgel, daũgelis, -lio 1 — wiele, duzo
 dauganõris, -rė — wielozadny, chciwiec
 daugėti, -gėja, -jo, daugyn eiti — pomnażać się
 daugiakalbis, -bė — wielomówny
 daugiakõjis, -jė — wielonogi
 daugialapis, -pė — wielolistny
 daugiamėtis, -tė — wieloletni
 daugianõris, -rė = dauganõris
 daugiareikšmis, -mė — wieloznaczny

daugiataškis, -kio — wielokropek
 daugiaũ — więcej
 daugiausia(i) — najwięcej
 daugiaženkliis — wieloznaczny
 daugiese — w wielkiej ilości
 daugiklis, -lio 2 — mnożnik
 dauginimas 1 — mnożenie
 dauginti, -nu — mnożyć
 daũgis, -gio 2 = daugũmas — wiele, duzo; wielość, mnogość
 daugiskaita (ir daũgskaita) 1 — liczba mnoga
 daũgyba 1 — mnożenie
 daũgybė 1 — mnostwo
 daũgyn eiti = daugėti — pomnażać się
 daugnorà, -nõros 2 = dauganõris
 daugumà, -mõs, daũgumà 3 — większość, większa ilość
 daugũmas 2 — wielość, mnogość, liczność
 dausà 4: daũsos, -sũ — daleki, nieznany, ciepły, szczęśliwy kraj, podzwrotnikowy kraj, raj
 d̄aũžėti, -žu, -žėjau — pękać, rozpadać się
 d̄aũžyti, -žaũ, -žiaũ — tłuc, bić, rozbijać
 d̄aũžti, d̄aũžiũ, -žiaũ — uderzyć, tłuc
 davatkà (b.) 2 — r. dievuõ — tē — dewotka
 davėjas, -jà — dawca, dawczyni

davinėti, -nėju — dawać (wielokrotnie)
 davinys 3 — danie; dawka; porcja; fakt; dowód
 d̄ažalas 3 = dažinys 3 — sos; polewka
 d̄ažas 4; d̄ažai — farba
 dažinys, d̄ažinio 3 — sos, polewka
 d̄ažymas 1 — farbowanie
 d̄ažyti, -žaũ, -žiaũ — malować; farbować
 d̄ažytuvė 1 — farbiarnia
 d̄ažnas, d̄ažnà; -nai — częsty; często
 d̄ažnėti, -nėju, d̄ažnyn eiti — stawać się częstszym
 d̄ažninis, -nė — częstotliwy
 debegaũ — ach rzeczywiście, naprawdę
 debesis, -siės ir debesys, dēbesio 3 — chmura
 debesylas 2 — dziewiosit — inula
 debesuoti, -suoju, -savaũ — chmurzyć się
 dedervinė, dēdervinę 3 ir dēdirvinė 3 — liszaj
 dēdinti, -nũ, -naũ — robić, urządzić, żeby kura się zniosła
 dedirvinėtas ir -niũotas, -tà — liszajowaty
 dēdirvinėti, -nėju — pokrywać się liszajem
 degalai — materje palne
 degalas 3 ir degas 4 — głownia; knot
 degamas, degamà — palny
 degėklis, -lio 2, degiklis,

degtũvas, degtuvėlis — zapalniczka; zapalnik
 degesys, dēgesio 3 — zgliszczce, spalensko; spalenszna
 degėjas, -jà = degiõtojas
 degėlas 3 — lont
 degėsiaĩ, -siũ 3 — zgliszczce, spalensko
 degikas — palacz, opalacz; dziegciarz
 degimas 2 — palenie; palenie się; utlenienie
 dēginimas 1 — palenie
 deginys, dēginio 3 — to, co się pali; tlenek
 dēginti, -nu, -nau — palić
 degiõti, -gioju — zapalać
 degiõtojas, -ja — zapalacz
 degyklà, -gỹklos 2 — cegielnia; dziegciarnia; spalensko; zgliszczce
 deglas, deglà — łaciasty; deglõji ir dēglė — łaciasta swinia
 dēgti, degũ (ir dengũ), degiaũ (ir degaũ) — palić się; palić
 degtinė 2 — wõdka
 degtũkas 2 — zapałka
 degtuvė, dēgtuvė 3 — gorzelnia; cegielnia
 degũcius, -ciaus 2 — dziegciarz
 deguonis, -niės, dēguonj 3 — tlen
 degũs, -gĩ — palny, gorący
 degũtas 2 — dziegieć
 degutõti, -tũoju, -tavaũ — smarować dziegciem

deimantas 1 = diemantas
— diament

deivė 4 — bogini

deja! — biada! niestety!

dejūoti, -juoju, -javaū —
biadać, utyskiwać, za-
lic się

dėl (*ir* dėl) — co do,
z powodu (dla)

delbti, delbiū, delbiaū —
spuszczac oczy

delcia 4 — druga kwadra
księżycy

delkō = dėl kō — dlaczego

dėlnas 3 (*ir* dėlna 1) —
dłoni

dėlsti, dėsliū, -siaū —
zwlekać

deltō — dlatego, jednak,
atoli

dėngti, dengiū, dengiaū —
pokrywać, odziewać

dėngtūvas 2, dengtūvė 3
— pokrywa

dėnis, -nio 2 — pokład
okrętowy

dėrėti, -rū, -rėjaū — (tikti) —
nadawać się na coś; (być)
do twarzy; targować;
urodzić się (o urodzaju)

dėrėtis, -rūos, -rėjaus —
targować się

dėrgštas 2 b. — partacz, fu-
szer; brudas, plugawiec

dėrgti, -giu, -giau — pluga-
wić, brudzić; potwarzać,
pluchać (o deszczu)

dėrinti, -nu — nastrażać,
przymierzać; zgadzać

dėrintis, -nuos, -naus — do-
stosowywać się; czyhać

dėrybos, -bų 1 — układ,
umowa, targi; zaręczyny

dėrkti, derkiū, -kiaū =
dėrgti

dėrlingas, -gà *ir* dėrlūs, -li
— urodzajny

dėrlius, -liaus 2 — urodzaj

dėrmė 4 — zgoda, poje-
dnanie

dėrnà 4, dėrnýbė; dėr-
nūmas — zgodność;
harmonja; stosowność,
przystojność

dėrnas, -nà — zgodny,
pryżwoity

dėrva 1 *ir* dervà 4 —
smolne drzewo; smolak;
smoła

dėrvingas, -gà — smolisty

dėstis (= dėdas) — dzieje
się; zależnie

dėšimt — dziesięć

dėšimtaĩnis, -nė — dzie-
siętny

dėšimtakė 1 — dziesiątka

dėšimtas — dziesiąty

dėšimteriopas — dziesię-
ciokrotny

dėšimtinė 2 — dziesię-
cina, dziesiątka

dėšimtiniškas, -kė — dzie-
siętnik

dėšimtis, -tiės = dėšims =
dėšimt(s) — dziesięć

dėšimtmetis 1 — dziesię-
ciolecie

dėšinys, -nė — prawy

dėsrà 4 — kiełbasa; kiszka

dėsriniškas, -kė — kieł-
bašnik

dėvištas, -tà — dziewiąty

dėvištinės 1 *ir* 2 — Boże
Ciało (święto)

dėvynakė 1 — dziewiątka

dėvyneri, dėvyneros —
dziewięcioro

dėvynetas 1 — dziewię-
cioro

dėvyni, dėvynios — dzie-
więć

dėvyniasdėšimt — dzie-
więćdziesiąt

dėvyniese — dziewięciu

dėvyniólika 1 — dziewięt-
naście

dėdė 1 — stryj, wuj

dėdienė 1 — stryjenka,
wujenka

dėdinti, -dinū, -naū — robić,
urządzać, żeby kura
zniosła się

dėdis 2 = dėdė

dėjimas 2 — składanie;
niesienie się

dėkà — zawdzięczając

dėkingas, -gà — wdzięczny

dėkingūmas 2 — wdzię-
czność

dėklė 4 — plecak; teka

dėkóti, -kóju — dziękować

dėkui = ačiū — dzięki

dėl = dėl

dėlė 4 (*ir* dielė) — pijawka

dėllai = z powodu

dėlióti, -lióju — układać,
rozkładać

dėmesys, dėmesio 3 —
bacznosc, uwaga

dėmė 4 — plama

dėmėtas, -tà — plamisty

dėmėtis, dėmiūs, dėmė-
jaus — uważać, spo-
strzegać

dėmuo, -meš, dėmenj 3 —
dodajnik

dėmus, -mi — uważny, pilny

dėslì — nośna (kura)

dėsnis, -nio 1 — zasada

dėstymas 1 — układanie,
składanie, wykłady

dėstyti, -stau, -sčiau *ir* dė-
stinėti — układać, wy-
kładać

dėtas, dėtà — postawiony,
bėdąc na miejscu kogoś

dėti, dedū, dėjaū — kłaść

dėvéti, -viū, -vėjaū — nosić
(czapkę na głowie)

dėžė 4 (dėžutė, dėželė) —
pudło, pudełko

didelis, -lė — wielki

didėnýbė 1 — wielkość

didėsnis, -nė — większy

didėjimas 1 — wzrastanie,
zwiększanie się

didėlėsnis — trochę wię-
kszy

didėti, -dėju, -jau — wię-
kszać się

didikas, -kė — magnat,
możnowładca

didingas, -gà — poważny,
wspaniały

didinti, -nu, -nau — powię-
kszać

didis, -dė *ir* didzià = didelis

didýbė 1 — wielkość

didókas, -kà — za wielki

didumà 3 = didziùmà,
didūmas — wielkość,
wzrost

diduomėnė 1 — arysto-
kracja
didvyris, -rio — bohater
didvyriškūmas — boha-
terstwo
didžgalvis, -vė — wielko-
głowy
didžiaakis, -kė — wiel-
kooki
didžiaī — wielce, bardzo
didžiakaibis, -bė — wielo-
mówny
didžiamokslis — człowiek
wielkiej nauki
didžiamokslis, -lio — wyż-
sza nauka
didžiasviestis, -ščio 1 —
wielkie (zarobione)
masło
didžiausias, -sia — naj-
większy
didžiaūsis — wąsal
didžiavimasis, -mos 1 —
szczylenie się, pyszenie
się
didžiavyris, -rė — bohater
didžiūlis, -lė — ogromny,
olbrzymi
didžiumà 3 = didumà
didžiumiėtis — bolszewik
didžiūotis, didžiūojuos,
-džiavaūs — pysznić się,
szczyścić się
didžiūnas 2 = didikas
didžlaivis, -vio 1 — okręt
didžponis, -nė — wielki pan
didžturkis, -tė 2 — bogaty
diegas 3 — kiełek, rostek
diegimas 2 — sadzenie;
kłucie (w uchu, boku...)
dieglīs 3 — kłucie; kolka

diegti, -giu, -giau — kłuć;
sadzić do kielkowania
dielė 4 — *r. delė* — pi-
jawka
diėmentas *ir* diėmantas 1
— diament
diėmėdis 1 *ir* diėmėdys 3
— boże drzewko
diėnà 4 — dzień
diėnadaržis, -žio — okól-
nik, obora
diėnagoti, -gou — dno-
wać; spędzać czas na
przadkach dziennych
diėn(ā)pinigiai 1 — dieta
(dodatkowa płaca co-
dzienna urzędnika)
diėngalis, -lė *ir* diėnūgalis
— znajdujący się na
schyłku życia
diėninis, -nė — dzienny
diėnynas, diėnraštis,
-ščio 1 — dziennik
diėnoti, -nou — switać;
dniować; przygrzewać
diėnōtvarkė 1 — porzą-
dek dzienny
diėnōvidinis 1 *ir* diėno-
vidykštis 1 — południk
diėnōvidis, -dzio 1 = vidū-
dienis, vidūrdienis —
południe (środek dnia)
diėnraštis 1 — dziennik,
czasopismo codzienne
diėvagotis, -gojuos, -go-
jaus — zaklinać się,
świadczyć się Bogiem
diėvaitė 1 — bogini
diėvaitis 1 — bożek
Diėvas 4 (diėvūlis, diėvu-
lėlis, diėvuliukas) — Bóg

diėvāž, diėvāži — dalibóg
diėveris, -riėš *ir* diėverys,
diėverio 3 — dziewierz
diėvė — bogini
diėvinimas 1 — ubó-
stwianie
diėviškas — boski
diėvybė 1 — bóstwo
diėvyštė 2 — boskość
diėvmedis — *r. diėmėdis* —
boże drzewko
diėvnamis, -mio 1 — dom
boży
diėvobāimingas — bogo-
bojny
diėvūotas, -tā — nabożny
diėvuōtė 2 — dewotka
diėvuotybės, -biū 1 — de-
wocjonalja
diėvuotūmas 2 — devocja,
nabożność
dignis, -niėš, dignā, dig-
mas 4 — tęcza (i krąg
dokoła księżycy)
dīgūs *ir* dygūs, -gī — ko-
łacy
dikčiai — mocno
diktas, diktā — tegi, mocny
diktuōtė 2 — dyktando
diktuoti, -tuoju, -tavaū —
dyktować
dilba 1 *ir* dilbinas *b. 3* —
próżniak; patrzący zpo-
dełba
dilbinėti, -nėju — próżno-
wać, wałęsać się
dilbinti, -nu — iść patrząc
zpodełba
dilbis, -bio 2 — przedramię
dilbsoti, -saū, -sōjau —
stać patrząc zpodełba

dildyti, -dau (-dziu) *ir* dil-
dinti — ścierać przez
tarcie
dilgė 1, dilgėlė 3 — po-
krzywa
dilgynas 3, dilgynė 2 —
miejsce poroście po-
krzywą
dilgyti, -gau (-giu) *giu* *ir*
dilginti, -nu, -nau — pa-
rzyć (o pokrzywie)
dilgsėti, dilgsi, dilgsėjo —
kłuć (często)
dilgtelėti, -liu, -lėjau *ir* dil-
gterėti — kolnać, ukłuć
dilgti, -gstu, -gau — parzyć
się pokrzywą
dilgūs, -gī — kolący
dilimas 2 — ścieranie się,
zużycie
dilinėti, -nėju — próżno-
wać, wałęsać się
dilinti, -nu = dildyti — ście-
rać, piłować (kogoś)
dilius, -liaus — pilnik
dilti, dilū *ir* dilstu, dilau
ir dilti, delū, diliau —
wycierać się, niszczyć
się, zmniejszać się
dinderluoti, dinderinėti —
tindiriuoti — próżnować
dindėti, dindi *ir* dinda —
dindėjo — dzwonić
dingioti, -čioju — kłuć
(często)
dingėti, -ga (-gī) -gėjo —
zdawać się
dingimas 2 — zginięcie
dingoti, -goju; dingotis,
-gojuos, -jaus — wyobra-
zać sobie

dingsóti, -saū, -sójau — tkwić w pamięci
dingsterėti, -ri, -rėjo mán — przyszło mi na pamięć
dingti, dingstū, -gaū — podziwiać się, zginać
dirb(d)inti, -nu *ir* dirbdyti, -dau, -dziau — kazać komuś coś robić
dirbėjas, -jà; dirbikas, -kė — działacz; pracownik; wyrabiacz
dirbimas 2 — robienie, wyrabianie
dirbinėti, -něju — robić, porabiać
dirbinys, dirbinio 3 — wyrób, wytwór
dirbyklā, -bỹklos 2 — pracownia
dirbti, -bu, -bau — robić, pracować
dirbtinas, dirbtinā; dirbtinaĩ — to co się należy robić; sztucznie
dirbtinis, -nė — sztuczny
dirbtuvė, -vės, dirbtuvę 3 — pracownia
dirdėnti, -denū, -naū — powoli jechać
dirdėti, dirdu, dirdėjau — turkotać
dirginti, -nu — podrażniać, psuć
dirgnis, -nio 1 — nerw
dirgti, -gstu, -gau — rozstrajać się, psuć się
diršė 1 (*ir* dirsa, gĩrsa) kostrzewa, dyrsa
dirst dirstelėti, dirsterėti — zerk, zerkać

dirti, diriū *ir* derū, dýriau — drzeć, zdzierać
dirvā, dirvos 2 — niwa, rola
dirvinis, -nė — rolny
dirvonas 3 *ir* 1 — odłóg, ugór
dirvonuoti, -núoju, -navau — leżeć odłogiem
dirvžemis, -mio 1 — rola, grunt rolny
diržas 4 — rzemień; pas
dýdis, -dzio 2 — wielkość
dýgčioti, -čioju — kłuc (potrosze, często)
dýgėti, -giū, -gėjau — kłuc, odczuwać kłucie
dýgimas 2 — kiełkowanie
dýgis 2 = daigis — kiełek
dýglīs, dýglio 4 — *ir* dygulys, dýgulis 3 — kolec, cierń
dýglīs 4 — okuń
dýgsėti, -siū, -sėjau — kłuc
dýgsniūoti, -niūoju, -niau — stebnować
dýgsnys, dýgsnio 4 *ir* dýgsnis 2 — ścieg
dýgti, dýgterėti *ir* dýgletėti — kolnać
dýgti, -gstu, -gau — kiełkować, wschodzić
dýguliūotas, -tā — cieniowy
dýgulys 3 = dýglīs — cierń, kolec, boleść
dýgūs, -gĩ *ir* digūs, -gĩ, -gũ; dýgiai — kolący, spiczasty, złośliwy
dýkaduonis, -nė 2 — próżniak, darmożjad
dykaĩ = véltuĩ — darmo

dýkas, dykà; dykaĩ — próżny, pusty, daremny; napróżno
dykaūti, -kāju (*-káu*nu) -kavaū — pustować; próżnować
dykavidūris, -rė — próżny wewnątrz
dykėti, -kėju, -jau — stawać się pustym
dykinėjimas 1 *ir* dykāvimas 1 — próżnowanie
dykinėti, -něju — próżnować
dykinis, -nė — próżniak
dýkinti, -nu — opróżniać
dýkyně 2 — pustynia
dyksnys 4 = dygsnys
dýkti, dykstū, dykaū — stawać się próżniakiem, rozpustnym
dykumā, -mōs, dýkumą 3 — próżnia; pustynia
dýkumas 2 — próżność
dymai *ir* dymėliai 2 — dyma, dymka, rodzaj tkaniny
dyrinėti, -něju — próżnować
dýroti, -rau, -rojau *ir* dýrúoti, -rúoju, -ravaū — oglądać s., wypatrywać, upatrywać, spozierać
dyselys 3 *ir* dišlius = r. rodiklis — dyszel
dývas 2 *ir* 4 — dziwo, cud
dývinas, -nā, -naĩ — r. nuostabūs — dziwny; dziwnie
dývytis, -vijuos, -jaus — r. stebėtis — dziwić się

dýžti, -ziu, -ziau — chłostać, pędzić, spieszyć
dó = **dā** = **dār** — jeszcze
dóbilas 3 — koniczyna
dobilienā 2 — pole po skoszeniu koniczyny
dóbsnė *ir* **dóksnė** *ir* **dóbstis** 1 — szmata
dóbtis, -biu, -biau — bić, zabijać
dókanoti, -noju = **dākanoti**, **daknuoti** — wyracać, burzyć
dóklas 1 *ir* **dóklė** 1 — kosz do siana
doklinėti; **dóklinti** = **dvo**klinėti; **dvóklinti** — chodzić; iść nieuważnie, bez celu
dómautis, -maujuos, -mauvas — przebierać
domesys 3; **domė** 4; **domėjimas** 1; **domumas** 2 — baczność, uwaga
domėtis, -miuos, -mėjaus — uważać, interesować się
dóminti, -nu, -nau — interesować, zaciekawiać
dónė 1 *ir* donis — dań, danina
dorā 4 — cnota, moralność, porządek
dōras, dorā, dōra; doraĩ, doryn — porządny, moralny, przyzwony
dorėti, dorėju (*ir* doriū), -rėjau, doryn eiti — umoralniać się
dōrinti, -nu, -nau — umoralniać

dorýbē 1 — cnota
 doróti, -róju, -jau — uprzątać, porządkować
 doróvė 1 — moralność
 doróvingas — moralny
 dorūmas — moralność, obyczajność
 dosnūmas, doslūmas, dosningūmas 2 — hojność
 dosnūs, -nī *ir* doslūs *ir* dōsnas — hojny
 dovanā 3 — podarunek
 dovanai = dykaī, véltuī — darmo, bezpłatnie
 dovaninis, -nė; dovanótinis, -nė — darowany
 dovanójimas 1 — darowanie, przebaczenie
 dovanóti, -nóju, -jau — darować, przebaczyć
 dōvyti, -viju, -jau — nękać, trapić, dokuczać
 dōvytis, -vijuos, -jaus — swawolić, figlować
 drabā 4 = drabliūs, drebliūs, šlāpdraba — słota
 drabinti, -binū, -naū — robić ocieżałym, zwiędłym
 drablíuoti, -liúoja, -liāvopluchotać
 drablýs 4 = drabā
 drābnas *ir* drabnūs = sudribės — ciężki, ocieżały
 drabsóti, -saū, -sójau = drybsóti — leniwie leżeć
 drabstýti, -staū, -sčiaū — drabstinėti, -nėju — rzucać, bryzgać błotem

drabstýtis, -staūs, -sčiaūs — bryzgać się
 drabūs, -bī — trzęski, drżący
 drabūžinis, -nė = rūbinis — ubraniowy, sukieny
 drabužingas, -gā — szatny, zasobny w szaty
 drabūžis, -žio — odzież, odzienie, szata
 draibstýtis, -staūs, -sčiaūs — wylegiwać się
 draikalas 3 — płatanina
 draikýti, -kaū, -kiaū — płać, wikłać
 draikýtis, -kaūs, -kiaūs — płać się
 draikos, -kū 4 — rozrzucenie śmiecie
 dramblýs 4 — słoń
 drāpana; drāpanos 1 — odzienie, odzież
 draskýti, -skaū, -skiaū — drzeć, rozdzierać, drapać
 dratā *ir* drātas 4 — r. wielā — drut
 draudimas — zakaz; asekuracja
 draug, draugė, draugėj(ė), draugėn — razem, wspólnie, łącznie
 draugas 4, draugė 2 *ir* draugė 4 — kolega, towarzysz, druh
 draugauti, -gāju(-gāunu), -gavaū — przyjaźnić się, kolegować
 draugavimas *ir* draugavimasis, -mos 1 — kolegowanie

draugijā, -gijos 2 — towarzystwo, stowarzyszenie
 draugingas, -gā *ir* draugiskas, -ka — towarzyski, przyjacielski
 draugininkas, -kė — wspólnik, towarzysz, uczestnik; drużynowy
 draugiskūmas 2 — towarzyskość, przyjaźń
 draugystė 2 — przyjaźń, przyjacielstwo, towarzystwo
 draugóvė 1 = draugijā
 drausmė 4 — rygor, karność
 drausmingas, -gā — karny
 drausmingūmas 2 = drausmė 4 — karność
 drausti, draudžiū, -džiaū — zabraniać, karcić
 dravė 4 = drevė — dziupla; barć
 drasā 4, drasūmas 2, drasýbė 1 — śmiałość, odwaga
 drasėti, -sėju, -jau — ośmielać się, nabierać śmiałości
 drāsinti, -nu, -nau — ośmielać, dodawać otuchy
 drāsintis, -nuos, -naus — śmiałkować
 drasmė. 4 — śmiałość
 drasuolis, -lė — śmiałek
 drasūs, -si, -sū; drāsiai, drasyn — śmiały, odważny
 drebėjimas, -mo 1 — trzęsienie

drebėti, -bū, -bėjau — trząść się, drgać
 drėbinti, -nu, -nau — trząść
 drebliūs, -liaūs 4 — słota, deszcz ze śniegiem
 drėbterėti, -riu, -rėjau *ir* drėbtelėti — chlapnąć, bryzgnąć
 drebulė, -lės 3 — ėpušė 1 — osina
 drebuliai 3 — galareta
 drebulýs, drėbulio 3 — dreszcz, uczucie zimna
 drėbti, drebīū, drėbiaū — rzucić błotem, bryzgnąć
 drėginti *ir* drėkinti — wilgocić, wilżyć
 drėgmė 4; drėgnūmas 2; drėgnýbė 1 — wilgoć
 drėgnas — wilgotny
 drėgti, -gstu, -gau — wilgnać, wilgotnieć
 drėksti, dreskiū, drėskiaū — drapać, drzeć
 drėkti = drėgti
 drėskimas 2 — darcie
 dribsoiti — r. drybsóti
 dribti, drimbū, dribaū — padać, stawać się ochlapłym, linieć (o kurach)
 drieki(s), driekiū, -kiaū — słać, rozpościerać (się)
 driežlas 3, driežas (4) — jaszczurka
 driežlė = griez(l)ė 4 — derkacz
 drignas 2 — obwód
 drignė *ir* drignis — tęcza
 drignis, -niės — blekot

driksterėti, -riu, -rėjau *ir*
drikstelėti — szarpnąć
driksti, drinskū (*ir* dry-
skū), driskaū — rwać się
drikti, drinkū, drikaū —
płatać się, wikłać się
drimba *b. 1* — dryblas,
drymbas
drimbaluoti, -luoju, -lavaū
— bieć ociężale, nie-
zgrabnie, człapać
drimbasyti *ir* drimblóti —
deptać; mieszać z błotem
drimbsėti drimbsiu, drim-
bsėjau — człapać, iść,
bieć ociężale, niezgra-
bnie
drimbsóti, -saū, -sójau —
leżeć, wylegiwać się o-
ciężale
drinto = todrin — dlatego
driomba = drimba
driskā 2; driskalas 3,
driskana 1 — łachman;
szmata
driskius, -kē *ir* driskis, -kē
obdartus, nędzarz
driugnē — tęcza
driumba *b. 1* = drimba
driukterėti, -riu, -rėjau *ir*
driuktelėti — skoknąć,
podskoczyć
driūžē — *r.* druožē — pas,
pręga
dryboti, -bau, -bojau —
obwisać
drybsóti, -saū, -sójau —
leżeć leniwie, wylegi-
wać się
drykinti, -nu, -nau (seiles)
— slinić się

dryksóti, -saū, -sójau —
ciągnąć s., rozciągając s.
dryksterėti, -riu, -rėjau *ir*
drykstelėti — naderwać,
szarpnąć, targnąć
drykteleiti *ir* drykterėti —
skoknąć
drykti, drykstū, drykaū —
drikti, driēktis — rozpo-
ścierać się
drypsóti — *r.* drybsóti
dryžainis 2, dryžas — pa-
siasty, pstry
dryžas — pas (w tkaninie)
dryžti, -ziu, -ziau — nieść
(coś ciężkiego)
dryžuotas — w pasy (tkani-
nina)
dryžuoti, -žuojū, -žavaū —
pstrzyć; piłować
drisimas 2 — ośmielanie s.
drįsti, drįstū *ir* dręšū,
drįsaū — ośmielać się
dróbē 1 — płótno
drobinis — płócienny
droblis, -lio 2 — pluchota
drobulē 2 — prześcieradło
drovā 4 — nieśmiałość,
żenowanie się
drovėtis, -viuos, -vėjaus —
wstydzic s., krepować s.
drovūs — wstydlivy, krę-
pujący się
drožėjas 3, 1; drožikas;
drožinėtojas 1 — stru-
gacz
drožinėti, -něju, -jau —
strugać (potrosze)
drožlės 2; drožlai 4 —
wiórki

drožti, -ziu, -ziau — strugać;
walnąć, palnąć (powie-
dzieć)
drožtūvas, -vėlis 2 (*ir* dro-
žiklis 2, drožėklis 2) —
temperówka, nożyk do
strugania
drūckis, -kē — tłusciuch,
grubas
drugys 4 — motyl; febra,
malarja
drumstas *ir* drumstūs —
nieśny
drumsti, -msčiū, -čiaū *ir*
drumzdžiū, -dziaū —
mącić
drumzlės 2 — osad, męty
drunėti, -niū, -nějau —
gnuśnieć, mocno spać
druņgnas — letni, ciepławy
druņgninti, -nu — pod-
grzewać
druņgti, -ngstū, -ngaū —
ogrzewać się, zletniać s.
druožē 4 — pas, brózdą,
szyna, pręga
druskā 4 — sól
druskinē 1 — solniczka
druskinis — solankowy
druskis 2, druskininkas 1
— solarz
drūčgalys — gruby koniec
drū(k)tas, drūtā, drūtai,
-tyn — gruby, mocny
drūtgalyš = drūčgalys
drūtinti, -nu — umacniać
drūtībē; drūtūmas; drū-
tis — grubość
drūtumā 3 — grubość,
grube miejsce
du, dvi — dwa(j), dwie
dubā — włóka (30 morgów)

dūbti, dumbū, dubaū —
wkłęsać, zapadać
dubuō, -beņs 3 — miska,
miednica
dubūs *ir* dublūs — wkłęsty
dudėnti, -denū, -naū = dun-
dėti; dūndū, dūndėjau
— dudnić, pogrzmiwać;
gadać
dudnóti, -nóju = dudėnti
dudūtis 2 — dudek
dūgnas *ir* dugnys 4 — dno-
dugnėlis 2 — denko
dūjos, dujų 4 — gazy
dūknos — pierzyna, piernat
dukrā — córa
dukrāitē — wnuczka
dukrėlē — córeczka
dūksas — westchnienie
dūkslas *ir* dukslūs — sze-
roki, obszerny
duksnóti, -nóju — stukać
dukerėčia — siostrzenica,
bratanka
duktē, -tešs 3 — córka
dūlas: dūlai 2 — dulka
dulėti, -lū, -lėjau — próch-
nieć, butwieć
dulkėnti, -kenū, -naū —
kurzyć, pylić, kropić
(o deszczu)
dūlkės 1 — kurz, pył
dulkėtas — pokryty ku-
rzem
dulkėti, dūlka, dulkėjo —
kurzyć się; mknąć. Dūl-
ka — powstaje kurz, jest
dużo pyłu, kurzu
dūlkinas = dulkėtas
dūlkinti, -nu, -nau — pylić,
robić kurz; pędzić, trze-
pać z kurzu

dúlkintuvas 1—trzepaczka, odkurzacz
dulksėti, dúlksiu, dulksėjau — migać się
dulksmūs, -mi *ir* dulksnūs, -ni — łątwo pylący, kurzący
dulk(s)nóti, -nója, -nójo; **dujóti**, -jója, -jójo — mżyć
dúlkterėti, -riu, -rėjau — mignąć
duĩkti, duĩkia, -kė — mżyć (o deszczu)
dulsūs, -si—**duslūs**—cichy, głuchy, przytłumiony
dúlti, dúla, dúlo = dulėti, dúla, dulėjo—próchnieć, butwieć
dumblas 4 — muł
dumblýnas; **dumblýnė** — zamuł, zamulisko
dúmplės, -lių 1 — miech
dúmti, dumiu, dúmiau — dać, mknąć
dumtuvě 3=**dúmplės** 1—miech
dundėjimas — dudnienie, turkotanie, grzmienie
dundėti, dúndu, dundėjau—dudnieć, turkotać, grzmieć
dúndulioti *ir* dúnduriuoti, riuoju, riavau—dudnić; mówić zcicha
dunėti, -něju, -nějau = dúlti, dulėti
dungsėti, dúngsiu, dungsėjau; **dungsnóti**, -nóju, -jau — stukać

dúngsterėti, -riu, -rėjau *ir* dungstelėti — stuknąć
duńgsti, duńgziū *ir* dúnzgiū, dúnzgiaū — brzęczec
dunksėjimas *ir* dunksėnimas — stukanie, pukanie
dunksėti, dúnksiu, dunksėjau *ir* dunksėnti, -senū, -naū = dungsėti — stukać, pukać
dunksóti, -saū, -sójau — ciemnieć; majaczeć
dúnksterėti = dúngstelėti — stuknąć
dunskėnti, -kenū, -naū = dunksėnti—stukać, pukać
dunzgėnti, -genū, -naū *ir* dúnzginti — stukać
dunzgėti, dúnzgu, dúnzgėjau—drzeć; brzęczec
duobėtas, -tą—dołowaty, wyboisty
duobė 3 — jama, dół
duob(ia)kasys, dúobia-kasio 3 — grabarz
dúobti, -biu, -biau—kopać dołek, żłobić, wydrażać (koryto)
duoklė, -lės 4 — danina; podatek; obrok
dúona 1 — chleb
duoneliáuti — żebrować
duonkepė 3 *ir* dúonkubilis 1—dzieża na chleb
duon(a)kepys, dúonakėpio 3 — piekarz
dúonpelnis 3 — robotnik, wyrobnik

duosnūmas *ir* duoslūmas; **duosningūmas** *ir* duoslingūmas; **duosnybė** *ir* duoslybė — hojność
duosnūs, -ni — hojny
dúoti, dúodu, daviaū — dać, dawać
dúotis, dúoduos, daviaūs — dawać się; pędzić
duotójas, -jà=davėjas — dawca
dúrininkas 1, dúrų sárgas — odźwierny
dúrys, -rų 2 — drzwi
dúrklas *ir* durklýs — dziada, oszczep
duřnaropė 1; **duřnažolė** 1 — blekot
dúrpės, -pių 1 — torf
durpýnas 3(1); **durpýnė** — torfowisko
dúr(s)telėti, -liu, -lėjau *ir* dúrsterėti — kolnać, ukłuć
dúrstýti, -staū, -sčiaū — kłuć, zszywać, sposzywać
dúrti, duriu, dúriau — kłuć, przebijać, sztu-kować, przyszywać
durtýnių eiti — iść na bagnety
dúrtuvas — włócznia, bagnet
dúsinti — r. smáugti — dusić
dúsyk — dwa razy
dúskinti -nu, -nau—targać
dúslis, -liaus—dychawica
dúslis, -lė *ir* dusnà, b. — dychawiczny człowiek

duslūs, -li *ir* duslūs, -si — głuchy, niewyraźny, przytłumiony
dústerėti, -riu, -rėjau *ir* dústelėti — westchnąć; odetchnąć
dústi, dunsū *ir* dųstū, dusaū — dusić się, zady-szeć się; gasnać
dusulýs *ir* dúsulýs — dychawica
du šimtai *ir* du šimtū — dwieście
duzgėnti — pobrząkiwać
duzgėti, -gū, -gėjau — stukać, huczeć
dúzginti, -nu, -nau—trząść, tarmosić
dúžis *ir* dūžis — uderzenie, cios
dúžterėti, -riu, -rėjau — nadpeknać
dúžti, dunžū *ir* dųštū, dū-žaū — rozbijać się
dužūs, -ži — łamliwy (o szkle)
dūbliai — wnątrznosci
dūblinti, -nu—iść ociężale
dúbsóti, -saū, -sójau — stać, sterczeć (o dziuplastem drzewie)
dūburýs 3, **dūburas** 3 = duoburýs—jama, wgłę-bienie
dūdúoti, -dúoju, -davaū—grać na fujarce
dúgzti, dúzgiū, -zgiaū — stukać (o krosnach)
dúkas *ir* dūkis, -kio; **dúkimas**; **dúkinėjimas** — szaleństwo, swawola

dūkrā, -rōs 4 (*ir* dukrā, dukrē) — córka
dūksāuti, -sāju, -savaū — wzdychać
dūksōti, -saū, -sójau — stać, stercząc zdala jak we mgle
dūksūoti, -sūoju, -savaū — dysząc; wzdychać
dūkti, dūkstū, -kaū — szaleć; swawolić, dokazywać
dūlinti, -nu, -nau — isć powoli; odymiać
dūlis *ir* dūlys, dūlio 1,3 — próchno
dūliūoti — odymiać
dūlūoti, -lūoju, -lavaū — isć powoli, zdala widnieć jak we mgle
dūmā 2 — dumanie, myśl
dūmai 1 — dym; **dūmas** — dym, chata
dūmīmas — dymienie; otumanianie
dūminis, -nē — dymny
dūmyti, -miju — dymić
dūmōti, -mōju, -jau — dumać, rozmyślać
dūrā 4 — drąg żelazny z zaostrozonym końcem
dūrīmas — klucie
dūrīnēti *ir* dūrīnti — chodzić, isć ponuro
dūris, -rio 2 — ukłucie
dūsauti, -sauju (-saunu), -savau — wzdychać
dūsavīmas — westchnienie; wzdychanie
dūsāvīmas — oddech; tchnienie

dūsulys 3 = dusulys
dūsūoti, -sūoju, -savaū — dysząc, oddychać
dūšlā — *r.* siela *arba* wēlē — dusza
dūzgēnti, -genū, -naū *ir* dūzgēti, -gū, -gējau, dūzgīnti, -nu, -nau — stukać
dūzis, -žio 2 — uderzenie
dvailai, -lū — para koni
dvakēnti, -kenū, -naū — isć, biegnąc bez celu
dvakinēti, -nēju *ir* dvoklinēti; **dvaknōti**, -knōju, -jau — biegnąc tu i owdzie bez celu
dvakti, dvankū, dvakaū — bzikować, durnieć
dvāras 4 — majątek, dwór
dvarīnīkas, -kē 2; **dvārponis**, -nē 1 — ziemianin, obszarnik
dvārīškis -kē — nadworny, dworzanin
dvasiā, **dvāsios** 2 — duch
dvāsininkai 1 — duchowieństwo
dvāsininkas 1 — osoba duchowna
dvāsinis — duchowy
dvāsiškas, -ka — duchowny
dvasiškijā 2 — *r.* dvāsininkai
dvasiškis 2 = dvāsininkas
dvasnōti, -nōju — niedomagać; zdychać
dvāsūoti, -sūoju, -savaū = dvēsūoti = kvēpūoti — dysząc
dvazgēti, -gū, -gējau — błyszczyć

dveigys, -gē, dveigī 4 — dwuletni
dveja tiek — dwa razy tyle
dvejaip — dwojako
dvējas, **dveja**, **dvēja** — podwójny; wątpliwy
dvējetas, -to — dwoje
dvējēti, -jēju — podwajając s.
dvejī, **dvējos** — dwoje; dwie
dvejōpas, -pā, -pai — dwójaki
dvejōti, -jōiu — wątpić
dvēlkerēti, -riu, -rējau *ir* dvēlkel(ē)ti — dmuchając, powiać
dvēlkti, -lkiū, -lkiā — dąć, wiać
dvēsterēti = dūsterēti
dvēsenā *ir* dvēselyna — padlina
dvēsīnēti, -nēju — chudnieć; zdychać
dvēsīnti, -nū, -naū — głodem morzyć
dvēsīntis — morzyć się
dvēsti, **dvēsīū**, **dvēsīāū** — zdychać
dvēsūoti, -sūoju, -savaū — ciężko dysząc, sapać
dvi, **du**, **dviejū** — dwie, dwaj, dwu, dwóch
dviakē — dwójka (w kartach)
dviākis, -kē — dwuoczny
dviāsis, -sē — dwuoszny
dvibašis, -sē — dwugłóska, dyftong
dvibradas (tiņklas) — brodnia, gatunek sieci rybackiej, którą dwóch ludzi włóczy, brodząc

dvīdešimt — dwadzieścia
dvīeilis, -lē (*ir* dvīeilinis) — dwurzędny
dvīese, **dviesu**, **dvīejuos**, **dvīejau** — we dwoje
dvīgaļvis, -vē — dwugłowy
dvīgubas, **dvīgubā**; **dvīgubai** — podwójny; podwójnie
dvīguōlis, -lē (lōva) — łódka dla dwóch, podwójny
dvīkartis, -tē — dwukrotny, podwójny
dvīkōjis — dwunożny, dwunogi
dvīkōvē (dvīkōva) 1 — pojedynek
dvīlinkas, **dvīlinkā**, **dvīlinkai** — we dwoje złożony, schyłony, podwójny
dvīliņkē — płótno, tkanina we dwoje złożona; giez
dvīlīpas, -pā; **dvīlīpis**, -pē — podwójny
dvīnītas, -tā; **dvīnītis**, -tē — dwunitkowy; dwunit
dvīprāsmis, -mē — dwuznaczny
dvīrātis, -račio — dwukółowiec, rower
dvīrātis, -tē *ir* dvīrātīnis, -nē — dwukółowy. *v.* dvīrāčīai
dvīreikšmis — dwuznaczny
dvīsēdis — dwuosobowy
dvīsēti, -siū, -sējau *ir* **dvīsti**, **dvīnsū** *ir* **dvīstū**, **dvīsaū** — cuchnąć, śmierdzieć
dvīšakas, **dvīšakā** — widlasty

dvitaškis, -kio 1 — dwu-
kropek
dvivāgis, -gē 2 — pług o
dwu lemieszach
dvivárdis, -dē 2 — dwu-
imienny
dvi veīdis, -dē — dwulicy;
nieszczery, obtudny
dvylas, dvylā; dvylis, -lē—
ciemnobronzowy; ciem-
nobronzowejmaści bydło
dvyllēkis, -kē 2 — trzy-
groszówka
dvýlika — dwanaście
dvýliktas, -ta (*ir* dvýlikis,
-kē) — dwunasty
dvylniā, dvýnēs, dvýniū—
bliźnięta
dvyračiai, -čiai 2 — przód
(wozu, karety), dwukole
dvōgsti, dvozgiū, -giaū —
mocno boleć, piec
dvōkas 4 — smród
dvōklinī *ir* gvōklinī *ir*
dvōklinēti, -nēju = do-
klinēti
dvōkterēti, -riu, -rējau *ir*
dvōkteleti — zaśmier-
dnać
dvōkti, dvokiū, -kiaū —
śmierdzieć
dvokulys, dvōkulo 3 —
smród
dvozglūys 3 — zgaga
dzapsēti, -siū, -sējau —
kapać
dzēmbti, -mbiū, -biaū —
hrzeczec, bzykać
dziimbinti, -nu — wlec się
dziingterēti, -riu, -rējau *ir*
dziingtelēti — brząknąć

dzuopsēti, dzuopsiu,
dzuopsējau — dziobać
dzuopterēti — dziobnąć
dzūkas — dzuk, południo-
wy Litwin, z okolic
Olity, Suwałk, Sejń,
Grodna, Lidy, Wilna i in.
džiaugsmas, džiaugima-
sis, -mos — radość, cie-
szenie się
džiaugsmingas — radosny
džiaugtis, džiaugiūs,
-giaūs — cieszyć się
džiaustyti, -stau, -sčiau —
rozwieszać (żeby schło)
džiauti, džiaunu (džiauju),
džioviau — wieszać (żeby
schło); strzelić, zabić
džiova 4 — gruzlica, su-
choty
džiovimas 2 — wieszanie
džiovinimas 1 — suszenie
džiovininkas 1 — sucho-
tnik, gruzlik
džiovinīti, -vinū, -naū — su-
szyć
džirksterēti, -riu, -rējau *ir*
džirkstelēti — ciąć
džiūginti, -nu — cieszyć
džiūngterēti — uderzyć
džiūngauti, -gauju (-gaunu),
-gavau — radować się
džiūti, džiūstu (*ir* džiūnū,
džiūvū), džiūvau —
schnąć
džiūtis, -ties 1 — posucha,
spiekota
džiūvēsis *ir* džiūvēsis —
sucharek
džiūvimas 2 — schnięć

E

ē — et
ēg — wszak, przecież
ēglēlē, ēglūtē 2 — choinka
ēglē 2 — jodła, świerk
eigā, -gōs, eigā 4 — chód
eigūlis, -lio 2 (*ir* eigulys,
eigulio 3) — gajowy
eiklūs, -li — bystry, prędki
eikš, eikši, eikšit — chodź,
chodźcie
eikvójimas 1 — trwonie-
nie, marnotrawienie
eikvóti, -vóju — trwonić
eilėraštis, -ščio 1 — wier-
sze (w poezji)
eilā, -liūs *ir* eilē 4 — rząd,
kolej
eilėlė, eilūtė 2 — rządzik;
kolejka; wiersz
eilinis, -nė — kolejny; po-
rządkowy
eilióti, -lióju — stawić w
rzędy
einamas, einamā — idący,
bieżący
eisenā 3 — pochód
eiti, einū, ėjaū — iść
ėizėti, -žu (*ir* -žėju), -žėju
— pękać (o lodzie, szkłe)
ejimas 2 — *r.* ėjimas — chód
ėkertis, -ties 1 *ir* eketys 3
ir eketė 3 — przerebla
ėkėcios, -čiai 3 — brona
ėkėti — bronować
eldija, -jōs, ėldija 3 —
czołno
elėktrinti, -nu — elektry-
zować
elgesys, ėlgesio 3 — spra-
wowanie s., postępek

ėigetā 3 — ubogi, żebrak
elgetāuti, -tāju, -tavaū —
żebrac
elgetynas 3, 1 — przytułek
dla ubogich
elgimasis, elgimos —
sprawowanie s., zacho-
wanie się
ėigtis, elgiūs, -giaūs —
postępować, sprawo-
wać się
ėlnias 1 (ėlnis, ėlnys), —
jelen
ėlnė 1 — tań
ėlnienal — mięso jelenie
ėngėjas 3, 1 — ciemieżca
ėngti, -giu, -giau — cie-
mieżyć
ėpušė *ir* ėpušis, -šies 1 —
osina
ėpušynas 3, 1 — lasek osi-
nowy
erėia 4 — przestwór
ėrdvas, erdva *ir* erdvūs,
-vi — przestworny
ėrdvė 3 — przestwór,
przestrzeń
erėlis, -lio 2 — orzeł
ėrkė 1 — kleszcz (owad)
erškėčiūotas, -tā — cier-
nisty
erškėtys 3 — cierń
erškėtrōžė — róża dzika
ertmė 4 = erdvė
erz(d)ėti, ėrz(d)u, erz(d)ė-
jau — hałasować; burczeć
ėrz(d)inti, -nu, -nau —
drażnić
eržilas 3 — ogier

ēsamas, esamā, ēsama —
teraźniejszy, istniejący
ēsą — niby
esýbē 1 — istota, jestestwo
esmē 4 — sedno rzeczy
esmi, esū — jestem
ēsti — bywa

Ē

ē = **ō** — a
ēdalas 3 — jadło (świń)
ēdesýs *ir* ēdesis, -sio 3 —
karm, jedzenie
ēdīmas 2 — żarcie
ēdrūmas 2 — żartoczność
ēdrūs, -rī, ēdru — żarło-
czny
ēdžios 2 — jasio, żłób
ēgi — ależ
ēgi — aż to
ēglis, -lio = kadagýs 3 —
jałowiec
ējējas, -jā 3; ējikas, -kē 2 —
piechur
ējimas — chód, chodzenie

ēmējas, -jā 3 — zbieracz,
odbiorca, odbieracz
ēmīmas 2 — branie
ēnioti, ēnioju, -jau —
gnieść, miąć
ēras, ērýtis, er(i)ūkas =
jēras, gēras — jagnię
ērīngā — kotna owca
ēriūotis, ēriūojas, ēriā-
vos — kocić s. (o owcy)
ēsdinti, -nu, -nau — karmić
ēskā 2 — apetyt
ēstai, -tų = įgauniai —
Estowie
ēsti, ēdu, ēdziau — jeść,
zreć
ēžys, ēžio 4 — jeź

G

gābalas 3 — kawał, ka-
watek
gābanā 3, 1 — naręcze
grochowin
gabēnīmas 1 — przewóz,
przenoszenie (się)
gabēnti, -benū — przewozić
gabijā, gabijos 2 — świeca
woskowa; gromnica;
ogień święty, znicz

gabūmas 2 — zdolność
gabūs, -bī — zdolny, -na
gadinīmas; gadinīmasis,
-mos 1 — psucie (się)
gadīnti, -dinū, -naū — psuć;
gadīntis — psuć się
gadīntojas, -ja — psotnik
gadýnē 2 — era, epoka
gagēnti, -genū, -naū; ga-
gēti, -gū, -gējau — gęgać

gagnóti, -nóju — gagotać
gáida 1 — nuta
gaīdas 4 — pragnienie, po-
żądanie
gaidgystē 1 (gajgystē) **gai-**
dykstē (gaidystē), gai-
dziągystis, -sčio, gaidžiai
— pianie kogutów
gaidýs, gaidžio 4 — kogut
gaidžiukas 2 — kurek (u
strzelby)
gaīgalas 3 = aītinas, pý-
linas, zelzinas — kaczor
gaīla = gailū = gāli —
szkoda
gaīlas — żal
gailauti, -lāju, -lavaū —
żałować, optakiwać
gaīlesis *ir* gaīlesýs, gai-
lesio 3 (*ir* gaīlestis, -sčio
ir -sties) — żal, skrucha
gailes(t)ingas, -gā — miło-
sierny
gailes(t)ingūmas 2 — mi-
łosierdzie
gailējimas 1 — litość,
żałowanie
gailējimasīs, -mos 1 —
skrucha
gailēti, -liuos, -lėjaus —
żałować
gailinti, -nu, -nau — roz-
żalać, rozrzewniać
gāilysta 1 — żałość
gailūmas 2 — cierpkość,
gorycz
gailūs, -lī, -lū, gāiliai —
cierpki; gorzki
gainióti, -nioju, -jau —
pędząć

gáirē 1 — wiecha
gaīsas 2 — łuna
gaīstras 2 — pożar
gaīšā, -šōs 4 *ir* gaīšas, -šo 4
ir gaīšatis, -tiēs 3 —
mitręga
gaīščioti, -čioju, -jau —
zwlekać
gaīšīnimas 2 — strata
czasu, przeszkadzanie
gaīšinti, -nū, -naū — mar-
nować, mitrężyć, prze-
szkadzać
gaīštas; **gaīštis**, -sčio *ir*
gaīštis, -tiēs — mitręga
gaīšti, gaīštū, -šaū — mi-
trężyć; paść, padać, zdy-
chać
gaīšūoti, -šūoju, šavaū —
mitrężyć
gaīvalas 3 — żywiół
gaivinti, -vinū, -naū — cucić
gaivūmas 2 — ożywienie
gaizēti, -zēju, -jau — gorz-
nieć
gaizūs, -žī, -žū — przegorz-
kły; kapryśny
gajūmas 2 — żywotność
gajūs, -ji — mogący dłu-
go żyć; łatwo gojący s.
gāl — może być
gaļabyti — męczyć, nisz-
czyć, zabijać
gālas 4 — koniec
galāsti, -lāndu, -dau —
ostrzyć
galāstuvās 1 — toczydło
galējimas — możność,
możliwość
galēti, -liū, -lējau — móc

galia, gālios 2 — moc, siła
 galiausiai — nakonec
 galima — można
 galimas, galimà — możliwy
 galimybė; galimūmas —
 możliwość
 galinčius — siłacz
 galingas, -gà — mocny,
 silny
 galiniškas — biernik,
 accusativus
 galinis, -nė — końcowy
 galioti, -ju, -jau — działać,
 mieć moc
 galiūnas 2 — mocz
 galybė 1 — wielkość, siła,
 potęga, moc
 galóp = i gālā — pod ko-
 niec, nakoniec
 galutinai — ostatecznie
 galūtinās, galutinā —
 ostateczny
 galūnė 2 — końcówka,
 wierzchołek
 galvā, -vōs, gálvą 3 —
 głowa
 galvatrukčiaĩs bėgti — biec
 na złamanie karku
 galvažudybė 1 — rozbój,
 zabójstwo
 galvažudys, -dė, galvažu-
 dzio 3 — rozbójnik
 galvidė — chlew
 galvijās 2 — bydło
 galvōcius, -čė 2 *ir* galvō-
 tas, -tā — mędrzec, my-
 śliciel
 galvōjimas 1 — rozumo-
 wanie
 galvōsukis 1 — łami-
 główka

galvōti, -vōju, -jau — my-
 śleć, sądzić
 galvōtrūk(č)iais = galva-
 trūkčiais — pędem, co
 tchu
 gaminimas 1 — robienie,
 produkowanie
 gaminti, -minū, -nau —
 robić, przygotowywać,
 produkować
 gamyba 1 — produkcja
 gamtā, -tōs, gamtą 4 —
 przyroda
 gamtiniškas, -kė 1, 2 —
 przyrodnik
 gamtōtyra — przyrodo-
 znawstwo
 gañ, ganā — dosyć, dość
 gañdas 4 (*ir* gandā, -dōs,
 gañdą 4) — wieść, po-
 głoska
 gañdinti, -nu, -nau = gā-
 sdinti — straszyć
 gañdras 4 — bocian
 ganėtinai — dostatecznie
 gangreit — prawie
 gāniavā 3 — czas pasienia
 bydła; pastwisko; karm
 ganyklā, -nyklōs 3 — pa-
 stwisko
 ganyti, -nau, -niau — paść
 ganytojas, -ja 1 — pasterz
 ganksōti, -sau, -sōjau —
 sterceć, wystawać
 ganūbyti, -biju — gnębić
 garānkščiotis, -čiojuos,
 -čiojau — skręcać się
 w rurki

garānkštis, -ties 1 *ir* ga-
 rānkštė, garānkšta — su-
 surkė — nierówno skre-
 cone miejsce w nitkach,
 pętela (od skrećenia
 się nitki, powrozów)
 gāras 4 — para, czad
 garāvimas 1 — parowanie
 garbanā 3 — lok, kędzior
 garbanōtas *ir* garbiniūo-
 tas — kędzierzawy
 garbanōti, -nōju — skre-
 cać, fryzować
 garbė, -bėš 4 — chwała,
 sława, cześć
 garbingas, -gà — chwale-
 bny
 garbingūmas 2 — chwa-
 lebność
 garbinimas 1 — czczenie,
 poważanie
 garbiniūotas, -tā — kę-
 dzierzawy
 garbiniūoti, -niūoju, -nia-
 vaū — skręcać, fryzować
 garbinys 3: garbiniai —
 lok, kędzior
 gārbinti, -nu, -nau — chwa-
 lić, stawiać, czcić
 gārbintojas, -ja 1 — adora-
 tor, chwalca
 garbstā, garbstymas —
 chwalenie
 garbstyti, -staū, -sčiaū —
 wychwalać
 garbūs, -bi — szanowny;
 czysty, schludny
 gārdas 4 — chlew, zagroda

gardėsis, -sio 2 — sma-
 kołyk
 gārdinimas 1 — polep-
 szenie smaku
 gārdinti, -nu, -nau — robić
 smacznym
 gardis, -diēs 2 — ogrodzenie
 gardis, -dzio 2, gardū-
 mas 2 — smak, smako-
 witość
 gardybė 1 = gardėsis —
 smakołyk
 gardumā 3 — smaczne
 miejsce w czemś
 gardumynas 1, 3 = gardėsis
 gardūs, -dī, -dū, -dziai, -dūn
 — smaczny
 gardziakvāpis 2 — wonny;
 o przyjemnym zapachu
 gard(zi)uotis, -d(zi)uo-
 juos, -d(zi)avaūs — napa-
 wać s., rozkoszować s.
 gārgalas 3 *ir* gārgōlas,
 gūrgōlas — węzełek,
 nierówność (w niciach)
 gārgaliūoti, -liūoju, -liavaū
 — bulgotać; chrapać
 gārgazėti, -žėju, -jau —
 chropowacieć
 gārgōžiai 2 — żuźle, mi-
 nerał, nawpół stopiony
 i stwardniały
 gārgti, gārgti, -giaū, gar-
 gūoti, -gūoju, -gavaū *ir*
 gārgaliūoti, gārgaliūoti
 — chrapać
 gārgulys, gārgulio 3 —
 chrapanie
 gārgždas 2 = žvirgždas —
 żwir

garinis, -nė — parowy
 garinti, -nu, -nau — ula-
 tniać, wyparować
 garksóti, -saū, -sójau —
 sterczeć, stać ponuro
 gárlaivis 1 — parostatek
 garmaliūoti, -liūoja, -liāvo
 — wrzeć, gotować się;
 klekotać
 garmėti, -mù, -mėjau — isć,
 biec tłumnie; grzęznąć
 garnys 4 — czapla
 garsėnybė 1 — znamie-
 nitość
 garsėjimas 1 — rozgłos,
 sława
 garsėti, -siū, -sėjau — wsta-
 wiać się, nabywać roz-
 głosu
 garsiakalbis, -bio 1 — r.
 skardójus — głośnik
 garsingas, -gà — sławny,
 znamienity; dźwięczny
 garsinimas 1 — reklama,
 ogłoszenie
 garsinti, -sinū, -naū — r.
 skėlbtī — rozgłaszać;
 wywoływać głos, dźwięk
 garsintis, -sinūs, -naūs —
 dawać o sobie znać, re-
 klamować się
 garsiūotis, -siūojuos, -sia-
 vaūs — cieszyć się, za-
 chwycić się
 garsybė 1, garsūmas 2 —
 sława, rozgłos
 garsūs, -sī — słynny;
 dźwięczny
 garsvėčios ir garstėčios,
 -čią 2 — gorczyca

garūoti, -rūoju, -ravaū —
 parować, ulatniać się
 garvežys, gárvežio ir gár-
 vežimis, -mio 1 — pa-
 rowóz
 gāšytis, -šjuos, -jaus —
 stroić się, bogato ubie-
 rać się
 gašlūmas ir gašnūmas:
 gašlybė ir gašnėbė —
 pożądlwość, lubieżność
 gašlūs, -li — pożądlwy,
 lubieżny
 gašūmas; gašybė = gašlū-
 mas, gašlybė
 gašūs, -ši = gašlūs
 gātavas, gatavà — r. pri-
 rengtas, pātiektas, pa-
 sirenges, pasiūtas (rū-
 bas), pābaigtas — go-
 towy, gotów
 gātvė 2 — ulica
 gaublys 4 — globus
 gaubstytī, -staū, -sčiaū —
 okrywać, narzucać
 gaūbtas — abażur
 gaūbti, gaubiū, -biaū; ir
 góbtī, -biū, -biau — okry-
 wać (głowę chustką),
 okrywać płaszczem
 gaūbtis, -biūs, -biaūs —
 okrywać się; zawiązy-
 wać sobie chustką gło-
 wę; wić się w głowę
 (o kapuście)
 gaubtūvas — narzutka,
 pokrywka
 gaudesys, gaūdesio 3;
 gaudimas 2 — huk, jęk
 (dzwonów)

gaudyklà 2 ir gaudyklė —
 pułapka, potrzask
 gāudymas 1 — łowienie
 gāudyti, -dau, -dziau —
 łowić
 gāūgaras — szczyt góry
 gaujā — banda, zgraja,
 szajka
 gauliōti, -liōju = gavinėti —
 otrzymywać (potrosze,
 często)
 gāūras 4 — kosmyk
 gaurūotas, -tā — kosmaty
 gausà 4 ir gausvā 4 —
 obfitość
 gausingas, -gà — obfity
 gausinti, -nu, -nau — po-
 mnożać, przysparzać
 gausybė 1 = gausà
 gāūsmas 2 — huk, szum
 gāūsti, gaudžiū, -dziaū —
 szumieć, jęczeć (o dzwo-
 nach)
 gausūmas 2 — obfitość
 gausūs, -sī ir gausus, -si —
 obfity
 gāuti, gāunu, gavaū (ir
 góviau) — otrzywać,
 dostać
 gavėjas, -jā; gavikas, -kė —
 odbiorca
 gavėnas 2 — zły duch do-
 mowy, którym donie-
 dawna straszono dzieci
 rozpruciem brzucha za
 pogwałcenie postu; za-
 jączek, światło odbite
 od świecidełka
 gavėniā, -vėnios 2 — wielki
 post

gavėti, -viū, -vėjau — pościć
 gavimas 2 — otrzymanie
 gavinėti, -nėju — otrzy-
 mywać
 gavinys, gavinio 3 — to
 co otrzymano
 gāščioti, -čioju — stra-
 chać się
 gāšdinimas — straszenie
 gāšdinti, -nu, -nau — stra-
 szyć
 gašlūs, -li — lekliwy, bo-
 jaźliwy
 gėbėnėtas, -ta — pryszcz-
 owaty
 gedāuti, -dāju (-dāunu),
 davaū — tęsknić, uty-
 skiwać
 gedėjimas — noszenie
 żałoby
 gedėti, -dū, -dėjau — nosić
 żałobę
 gedimas — psucie się
 gėdulas 3 — żałoba
 gedulingas — żalobny
 gėgnė — krokiew
 gegūtė 2, gegūžė 2, gėgė 2
 — kukułka, kukawka
 gegužinėš, -nių 2 — ma-
 jówka; majowe nabo-
 żeństwo
 gegūžis, -žio 2 ir gegūžės
 mėnuo — maj
 geibā, b. 4 — cherlak
 geibti, geibstū, -baū —
 cherlać
 geidā 4: geidāvimas; gei-
 dalas; geidimas — po-
 żądanie; pragnienie
 geidāuti, -dāju (-dāunu),
 -avaū; geidalioti, -liojū,

geidinėti, -nėju; geidu-
liāuti, -liāju, -liavaū —
požadac
geidulīngas — pożądlivy
geidulingūmas — pożą-
dliwość
geidulys 3 — żadza
geidūs, -di — pożądlivy
geidziamas — pożąday,
upragniony
geinis = ritmuša — kij do
gry
geinis, -nio 2 *ir* geinys 4 —
osnowa tkaniny; łąziwo
geismas — żadza
geisti, geidziū, -dziaū —
pragnac, pożądac
geistinas — pożąday
geivelētis, -lėjuos, -jaus *ir*
geivėtis — ocucac się
gelāsti = galāsti
gėlbėjimas — ratowanie
gėlbėti, -bu, -bėjau — ra-
tować
gėlbėtojas — ratownik,
zbawca
gėlda — niecka
geležgalys, gėležgalio 3 —
kawałek żelaza
geležinis, -nė — żelazny
geležinkelis *ir* gelžkelis,
-lio 1 — kolej żelazna
geležis, -ziės 3 *ir* gelzis —
żelazo
gelėztė; geležė — żelazko
gėlezuonys, -nių 1 — no-
sacizna (u koni)
geležuoti — okuwać ze-
lazem
gelmė 4 — głębina, głab

geīnyti, -niju, -jau — chłó-
stać
geīsti, gelstū, geltaū —
żółknac
gelsvas, gelsvā — żółtawy
gelšvis, -vio 2 — koń żół-
tawy, bułanek
gėlti, geiū, gėliau — kłuc,
kasać
geīligė 1 — żółtaczka
(choroba)
gelton(a)gurklis, -lė —
ptak o żółtym brzuszku
geltonaōdis, -dė — żółto-
skóry
geltōnas, -nā — żółty
gelton(a)snāpis, -pė —
żółtodzioby
gelton(a)spānis, -nė —
ptak o żółtych skrzy-
dłach
geītonāvimas — żół-
knięcie
geltonažiedis — żółto
kwitnacy
geltōninimas — farbo-
wanie na żółto
geltōninti, -ninu, -nau —
żółcić, farbować na żółto
geltonōji (ligā) = geīligė
— żółtaczka; geltonōji
(paūkštė) = volungė —
wilga, wīwilga
geltonplaūkis, -kė — blon-
dyn
geltonumā — miejsce żółte
geltonūmas — żółtość,
kolor żółty
geltonuoti, -nuoju, -navau
żółcić, żółknac, sta-
wać się żółtym

geltonuoti -nuoju, -navau
— żółcić, farbować na
żółto, żółknac
gelumbė, -bės, gėlumbė 3
— sukno
gelumbėtas (*ir* -biūotas),
-tā — w sukniennem
ubraniu
gelumbinis, -nė — su-
kienny
geluō *ir* geluonis, -niės 3
— żądło; rdzeń (wrzodu)
gelzis, -ziės, gėlzi 3 —
żelazo
gelžkelis, -lio 1 — kolej
żelazna
gėmalas 3 — zarodek
gėmbė 1 — wieszadło
gėmbis, -bio 1 — kępa
gėnamas, genamā: galvijū
gėnamas laikas — czas
wypędzania i przypę-
dzania bydła
genda *v.* gėsti
genėti, -niū, -nėjau — rabać,
obcinać gałęzie drzewa
gėninas, geninā (od giñti):
žasimis, galvijais gėni-
nas — pędzacy gęsi,
bydło
genys, gėnio 4 — dzieciół
gentāuti(s), -tāju(-tāju)
-tavaū(s) — spokre-
wniac się
gėntinti(s), -nu, -nau(s) —
spokrewniac (się)
gentis, -tiės 4 — krewny,
powinowaty
geradarųbė 1; geradarų-
stė 2 — dobrodziejstwo

geradarųs 3 (*ir iš lenk.*
geradėjas 1) — dobro-
dziej, dobroczynca
gėralas 3 — napój
gėras, gerā, gėra, gerai,
geryn — dobry
geraširdis, -dė 2 — dobry,
miłosierny
gerbėjas, -jā 3, 1 — wielbi-
ciel, czciciel
gerbiamāsis *ir* gerbiamā-
sai, gerbiamōji — sza-
nowny, szanowany
gerbimas 2 — szanowanie
gerbtī, gerbiū, -biaū —
szanować, powazać
gerėti, -rėju, -jau — po-
lepszac się
gėrgėris, -rio — najlepszy
przedmiot, najlepsza
część czegoś
gergžti, gergždziū, -dziaū
— chrapać, drzeć się
(krzyzczyć)
gėrinimas — ulepszenie
gėrinimasis — łąszenie
się, przymilanie się
gėrinti, -nu, -nau — ulep-
szać, udoskonalać
gėrintis, -nuos, -naus —
przymilać się, przypo-
chlebiać się, łąsac się
gerųbė 1 — dobroć
gerųneiga 1 — progres,
postęp
gerklė, -lėš, gėrkłė 3 —
gardło
gernorā, -nōros *b. ir* ge-
ranōris, -rė — życzliwy

gerókas, -kà; gerokai —
dość dobry, dość po-
rządny
gerové 1 — dobrobyt
gérti, geriù, gériau — pic;
zażywać tabaki
gértis, geriúos, gériaus —
wsiąkać
gerùlis, -lė; gerùtis, -tė —
dobrutki
gerumà, -mòs, gėrumà —
lepsze miejsce, lepsza
cząstka w czemś
gerùmas — dobroć
gerúoju — dobrowolnie
gėrvė — żóraw
gėrviauogės (*ir* gėrvuo-
gės), -gių 1 — żórawie
(wilcze) jagody
gėrvinas — żóraw (samiec)
gesimas 2 — gaśnięcie
gesinimas 1 — gaszenie
gėsymas 1 — gaszenie
gesýti, -saũ (-siũ), -siaũ *ir*
gesinti, -sinũ, -naũ — gasić
gėsterėti, -riu, -rėjau —
nadpsuć się
gėsti, gendũ, gedaũ —
psuć się
gėsti, gėsiũ *ir* gensũ, ge-
saũ — gasnać
gesuonis, -niės, gėsuonj 3
ir gesuõnis, suõnio 2 —
azótas — azot
gėda 1 — wstyd
gėdauti, -dauju (-daunu),
davau — krępować się
gėdėtis, -džiuos, -dėjaus —
wstydzic się
gėdingas, -ga — wstydliw
gėdingumas — wstydlivość

gėdinimas 1 — wstydzienie
gėdinti, -nu, -nau — wsty-
dzić
gėdintis, -nuos, -naus *ir*
gėdytis, -dijuos, -jaus —
wstydzic się
gėlà, -lòs, gėlà 4 = gylà 4 —
ból (silny)
gėlas, gėlà (vanduõ) —
przaśny (woda)
gėlė, -lėš, gėlė 4 — kwiat
gėlimas 2 — ból
gėlonis; gėluõ; gėluonis,
žadło; rdzeń (wrzodu)
gėralas 3 = gėralas —
napój
gėras (3(1?) *ir* gėrėlis 2 —
jagnię
gėrėjimas, -mos 1 —
zachwyć
gėrėti *ir* gerėti, -rėju, -jau
— polepszać się
gėrėtis, -riuos (*ir* rėjuos)
-rėjaus — zachwycać się
gėrikas 2; gėrėjas, -jà —
ten co pije
gėrimas; gėrinys — picie;
napój
gėris, -rio *ir* gėrius, -riaus
— dobroć
gėriukas 2 — jagniątko
gėrybė 1 — dobra, mienie
gėdójimas 1 — śpiewanie
giedóti, giedu *ir* gėstu,
giedójau — śpiewać (pie-
śni nabożne lub uro-
czyste)
giedótnis, -nė — śpiewany
giedótojas, -ja — śpiewak

giedrà, -ròs, giedrà 4 —
pogoda jasna
giedras, giedrà — jasny,
pogodny
giedrėti, -rėju, -jau — wy-
pogadzać się, rozja-
śniać się
giedrùmas 2; giedrumà 3
— jasność; czas lub miej-
sce pogodne, jasne
giesmė, -mėš, giesmė 3 —
śpiew, pieśń nabożna
lub uroczysta
giesminiukas, -kė 2 —
śpiewak
giesmýnas 1,3 — śpiewnik
pieśni nabożnych
giežti, giežiũ, -žiaũ — wy-
wierać (gniew); ostrzyć
(zab)
giežtis, giežiuos, -žiaũs —
naprzykrzać się
gijà, -jòs 4 — nic w osno-
wie tkaniny
gijimas 2 — powolny po-
wrót chorego do zdro-
wia, rekonwalescencja
gilė *ir* gylė 4 *ir* gylėlė 2 —
zołądź
gilėti, -lėju, -jau — stawac
się głębszym
giliinti, -nu, -nau — po-
głębiać
gilintis, -nuos, -naus — za-
głębiać się
gilýbė 1; gilmenà 3; gil-
mė 4 — głab, głębina
gilti, gliũ (*ir* gilũ), gýliau
(*ir* gilaũ) — żądłem kłuc
gilti, gilsta, gilo — za-
czynac mocno boleć

gilti, gliũ (*ir* gilstu), gilaũ,
gilýn eiti — pogłębiać się
giltinė 1 *ir* 3 — śmierć w po-
staci kościotrupa z kosą
gilumà 3 — głębina
gilùmas 2 — głębokość
gilùs, -li, -lũ, -liaĩ, -lyn —
głęboki
gimbė 1 — zygzak, linja
kręta
gimdà 4 — macica
gimdymas 1 — rodzenie,
poród
gimdýti, -daũ, -d'iaũ —
rodzić
gimdýtojas, -ja 1 — rodzic,
rodzicielka
gimdývė 1 *ir* gimdovė 2
— położnica
gimimas 2 — rodzenie s.,
urodziny, urodzenie
giminaitis, -tė *ir* giminiė-
tis, -tė — krewniak
giminė, -nėš, gimine 3 —
ród; rodzaj; krewny
giminiotis, -niũjuos,
-niavaũs — spokrewniac
się, utrzymywać stosun-
ki towarzyskie z kre-
wnymi
giminýbė 1, giminýstė 2
— pokrewieństwo
gimtas, gimta — rodzimy,
ojczysty, przyrodzony
gimti *ir* gimti, gimstu *ir*
gemũ, gimiaũ — rodzic s.
gimtinė 2 *ir* gimtine 1 —
miejsce urodzenia
gimtintis, -nė — rodzony,
rodzimy

gintis, -tiēs — *r.* giminė —
(w gramatyce) rodzaj
gimtys, -mčiū 4 — organy
płciowe
gimtūvės, -vių 2 — dzień
urodzenia, urodziny
ginčas 2 — spór, sprze-
czka, dysputa
ginčijamas, -ma = gina-
mas — sporny
ginčyti, -čiu *ir* ginčioti,
-čioju — zaprzeczać
ginčytinas — sporny
ginčytis *ir* ginčiotis —
sprzeczać się, dysputo-
wać, sprzeciwiać się
ginėjas, -jā; ginikas, -kė —
poganiacz
ginimas — pędzenie, po-
ganieanie
ginklas, ginklai 3 *ir* gin-
klas, ginklai 2 — bron
ginklāvimas; ginklāvima-
sis, -mos 1 — zbrojenie
(się)
ginkluotas, -tā — zbrojny,
uzbrojony
ginkluoti, -lūoju, -lavaū —
zbroić, uzbrajać
ginkluotis, -lūojuos, -la-
vaūs — zbroić s., uzbra-
jać się
gintāras 2 (*ir* giņtaras 3)
— bursztyn
ginti, ginū, gyniau —
bronić, prowadzić spra-
wę, zapierać się
giñti, genū, giniaū — pę-
dzić, wpedzać, odpe-
dzać, doganiać

gintis, ginuos, gyniaus —
bronić się, zaprzeczać
gintis, genuos, giniaūs —
pędzić się, uganiać się
girā, -rōs 4 — kwas, napój
girdas eina — girdėnas
(girdėntis) — wieść niesie
girdėti, -dziū, -dėjau —
słyszec, słysząc
girdėtis, -dis, -dėjos —
słysząc
girdyklā, -dėklos 2 — wo-
dopój
girdyti, -dau(-dziu), -dziau
— poić
girgzdėti, girgzdu, gir-
gzdėjau — skrzypiec
girgzdinti, -nu, -nau —
skrzypiec
girgzduoti, -duoju, -davaū
— skrzypiec (potrosze)
girgzti, girgzterėti *ir* gir-
gztelėti — skrzypnąć
giriā 2 — las, bór, puszcza
girininkas 1 — leśniczy
girininkijā 2 — leśnictwo
girksėti, girksiu, girksė-
jau — krzyzec jak gęś
girksėtoti, -čioju; girksė-
ti, -noju — popijać
girksėny, -niū — pachwina
girksterėti = girgstelėti —
skrzypnąć
girnėlė 2 — żarnówka,
racze oko; rzepka — pa-
tella — kość okrągława,
płaska na przodzie ko-
lana
girnos, -nų 1 — żarna
girslas 4 — pogłoska, słuch

girtas, girtā — pijany;
chwalony
girtauti, -tāju -(tānu),
-tavaū — upijać się, roz-
pijać się
girti, giriū, gyrīau — chwalić
girtinas, girtinā — pochwa-
lny, godny pochwały
girtis, giriuos, gyrīaus —
chwalić się
girtybė 1; girtumas 2 —
pijaństwo
girtuokliāuti, -liāju (liāu-
nu), -liavaū = girtauti
girtuokliāvimas 1 — opil-
stwo
girtuoklis, -lė 2 — pijak
girtuoklybė 1 *ir* girtuo-
klystė 2 — pijaństwo
gizėti, -zū, -žėjau *ir* gyžėti
— gorzkniec; kaprysić
gizti, gyštū (*ir* ginžū), gi-
žau — kisać
gydyklā, -dėklos 2 — le-
cznica
gėdymas 1 — leczenie
gėdyti, -dau (-dziu), -dziau
— leczyc
gėdytis, -daus, -dziaus —
leczyć się
gėdytojas, -ja 1 — lekarz
gylā 4 — mocny ból
gylė, -lės, gylė 4 *ir* gylėlė 2
— żoładź
gylė, -lės, gylė 4 — głę-
bia, toń
gylis, -lio 2 — głębokość;
głębia
gyluoti, -liūoju, -liavaū —
gzić się
gylūs, gyluo 4 — żądło; bąk

gymis, -mio 2 — ród, po-
ród, urodzenie, rodzina,
przymioty wrodzone,
charakter
gynėjas, -jā 3, 1 — obrońca
gynimasis, -mos — samo-
obrona, bronienie się
gyrā, -rōs, gyrā 4 — po-
chwała
gyrimas 2 — chwalenie
gysla 1 *ir* gyslė 1 — żyła
gyslėtas *ir* gyslōtas —
żylasty
gyti, gjū (gynū), gijaū —
zdrowiec, goić się
gyvai — żywo, żwawo;
bardzo
gyvānašlis, -lė — słomiany
wdowiec, wdowa
gyvāplaukiai 2 — cienkie
włoski na ciele czło-
wieka
gyvas, gyvā — żywy, ży-
wotny, ważny, pałacy
gyvasai sidābras — riec
gyvastis, -ties 1 — życie
gyvatė 2 — zmija, gadzina
gyvenamas, -ma — zamie-
szkały
gyvenimas — życie; piętro;
mieszkanie
gyventi, -venū, -naū — żyć;
przeżywać; mieszkać
gyventojas, -jal — mieszk-
kaniec
gyvėti, -vėju, -jau — oży-
wiać się, wzmóc się
gyvis, -vio 1 — stworzenie,
żyjtko; pasorzyt
gyvybė — życie, żywotność
gyvulėti, -lėju — zwierze-
niec

gyvulis 1 *ir* **gyvulys**, *gyvulio* 3 — istota żyjąca, wszystko co żyje, czuje i rusza się; zwierzę
gyvulijà, -lijos 2 — fauna
gyvūmas — żywość, żywotność; ruchliwość
gyvuonis, -niēs 3 — żywe (w paznogciu); rdzeń (*anatom.*)
gyvūoti, -vūoju, -vavaū — żyć; mieć się; istnieć
gyvūnas 2 — *r.* **gyvulys**
gyžėti, -žiū, -žėjau — piec, palić (w gardle)
gyžinti, -žinū, naū — kwasicę
gyžterėti, -riu, -rėjau — obrzyznąć (mleko, wino), kwasnieć
gyžti, -štu, -žau — obrzyznąć
gįsla 1 = *gįsla*
glabėščiūotis, -čiūojuos, -čiavaūs — uściskać się
glaištýti, -staū, -sčiaū — rozcierać, rozcierać (ciasto); mazać, smarować (masło); tynkować
glamėščiūotis = *glabėščiūotis*
glamonėti, -nėju, -jau — uściskać, pieścić
glamonėtis, -nėjuos, -jaus — uściskać s., pieścić s.
glamžýti, -žaū, -žiaū *ir* **glámzdyti**; **glamžūoti**, -žūoju, -žavaū — miąć, miętosić, gniesć
glaudūs, -di — potulny; ścisły
glaušti, *glaudžiū*, -dziaū — tulić, chronić

glauštis, -dziuos, -dziaūs — tulić się, chronić się
glauštýti, -staū, -sčiaū — stulać, przytulać
glauštýtis, -staūs, -sčiaūs — tulić się, przyciskać się
glėbti, *glembū*, *glebaū* — mięknać, więdnąć, słabieć
glėgžnas *ir* **glėgžnūs** — słaby, wątyły
glėivės, -viū 2 *ir* **glėivės**, *glėiviai*, *glėimės*, *glėimos*, *glėmės* — sluz
glėivėti, -vėju, -jau *ir* **glėimėti**, -mu *ir* -mėju, -jau — pokrywać się sluzem, sluzowacieć
glėivinė plėnėlė — błona sluzowa
glėiz(n)óti, -(n)óju; **glėizioti** — mazać; smarować
glėmbti, -mbiū, -biaū — zgarniać
glėmėščiūotis, -čiūojuos, -čiavaūs; **glėmezūotis** *ir* **glėmėščiūotis** — uściskać się
glėmėti, -mū, -mėjau = *glėivėti*
glėmžti, -mžiū, -ziaū — zgarniać, sprzątać
glėžnas; **glėžnūs** = *glėgžnas*
glėžti, *glėžū* *ir* **glėštū**, *glėzaū* — tracić sztywność, tęgość, siłę
glėbiūoti(s), -biūoju(os), -biavaū(s) — brać w objęcia; brać się nawzajem w objęcia

glėbys, **glėbio** — naręcze; objęcie
glėbti, *glėbiū*, -biaū — ujmować, obejmować
glėmesos, -sū 3 *ir* **glėmos**, -mū 2 — sluz
glėiudėti, -džiu, -dėjau *ir* **glėiudyti**, -dau (-džiu), -dziau — łuszczyć, łuskać
glėiudūs, -di — łatwo dająca się łuskać
glėiūmas 4 *ir* **glėiūmuo**, -meūs — sluz
glėiėti, *glėiejū*, *glėiejaū* — smarować, lepić
glėiėtis, *glėiejūs*, *glėiejaūs* — przylepiać s., lgnąć
glėimti, -mstu, *glėimaū* — sluzowacieć
glėinda 1 — gnida
glėisti, *glėinsū* *ir* *glėistū*, *glėisaū* = *blėsti* — przygasać, obracać s. w popiół
glėinti, *glėintū*, *glėitaū*; **glėitėti**, -tėju, -jau — pokrywać się sluzem, stawać się lepkiem
glėitas 4 — szlichta
glėitesos, -sū 3 — rzecz klejkowata, sluz, szlam
glėitė 2, **glėitis**, -tiēs 4 — sluz, klej, sopel
glėitūs, -ti *ir* **glėižūs**, -ži — sliski; gładki, lepki
glėytė 4 — sopel, wydzielina (z nosa)
glėytūs = *glėitūs*
glėoba 3 *ir* **glėobà 4** — opieka, piecza
glėobėjas, -jà — opiekun

glėobėjimas — opiekowanie się
glėobėti, -bóju, -jau — opiekować się
glėoboti, -boju — pocieszać, pieścić
glėobstyti(s), *glėobstau(s)*, -sčiau(s) — okrywać (s.), zasłaniać (się)
glėobti, -biu, -biau — okrywać, otulać; wspierać, otaczać opieką
glėodnas, -nà *ir* **glėod(n)ūs**, -ni — gładki
glėostinėti, -nėju *ir* **glėostyti**, -stau, -sčiau — gładzić, gaskać
glėostymas 1 — gładzenie, gaskanie
glėotnas, *glėotnà* *ir* **glėotnūs**, -ni = *glėuotnas* — gładki
glėozóti, -zóju, -jau — smarować, malować
glėudenti, -denū, -naū, *glėudinti*, -nu, -nau — skradać się, powoli iść
glėudė = *gudė* — būdė — osetka
glėudinti, -nu, -nau — toczyć, polerować
glėudnas, *glėudnà* *ir* **glėudnūs**, -ni — miękki, dobrane przylegający
glėudūs, -di, -dū — dziać — gładki, równy
glėuksnis, -nio — klękśnis, -nio = *gurkšnys*, *gūrksnio* 3 — łyk
glėumzdyti, -zdau, -zdžiau = *glėamžyti* — miąć, gniesć

gluōdinas — wąż pada-
lec, wrzeciennica — an-
guis fragilis
gluōsnis, -nio 1 — wierzba
gluōtnas, gluotnà *ir* gluo-
tnūs, -nī — gładki
glūsterēti *ir* glūstelēti —
położyć się na chwilkę
glūšas *b.*; glūšas, glušà —
głuptas; głupowaty
glūšinti, -nu, -nau — ogłu-
piać
glūšti, glunšū (glūštū).
glušaū — głupiec
glūdas 4 — głucha północ
glūdēti, -dziū, -dējau *ir* glū-
doti, -dau, -dojau — stać,
siedzieć, leżeć kryjąc s;
tkwić, taić się
glūdinti, -nu, -nau — isć ci-
chutko, kryjąc się
glūdūmas 2, glūdumā 3 —
głucha północ
gnaībis 2, =gnūbis, -bio —
uszczygnięcie
gnaībyti, -bau, -biau —
szczypać
gnebinēti, -nēju, -jau —
dłubać, powoli coś robić
gnēboti, -boju, -jau — dłu-
bać się
gniāužyti, -žau, -žiau *ir*
gniāužuoti, -žuojū, -ža-
vau — miąć, wyciskać
(płyn)
gniāužytis, -žaus, -žiaus *ir*
gniāužuotis — miąć się,
gnieść się
gniāužos, -žū 4 — wytło-
czyń

gniāužta 1; gniāužtas;
gniāužtē — garsć
gniāužti, -žiu, -žiau — ści-
skać (w rękę), miąć,
gnieść
gniāužtis, -žiuos, -žiaus —
ściskać się
gnibt, gnibterēti, gnibte-
lēti — uszczypnąć
gnimbās 3, gnimbis, -bio 2
— szczypta
gniūbti, gniumbū, gniu-
baū = kniūbti — tracić
— sztywność, opadać
gniūsis, -sē *ir* gniūsius, -sē
— gnius, marudziarz
gniūtas 4; gniūtulas 3 —
paczka, skręt, bryła
gniūtēlē 3 — żerdź, przy-
ciskająca słomę przy
kryciu strzechy
gniūžinti, -nu, -nau — dru-
żotać, tłoczyć, gnieść
gniūžt, gniūžterēti, -riu,
rējau — ścisnąć w rękę,
w garści
gniūžulas 3 *ir* gniūžulys,
gniūžulio — bryłka, gał-
ka (śniegu)
gniūžulti, -lu, -lau — miąć,
gnieść w rękę
gniūžis, -žio 2 — garsć,
gałka, gomółka (masła)
gnižēnti, -ženū, -naū; gni-
žinti, -nu — dokuczać,
piłować (tępy m nożem)
gnūbliai, -liū 2 = žnūblēs —
szczypcę
gnūbti, -bu (-biu), bau
(biau) — szczypać
gōbas 2 — chciwość

gobētis, -biūos, -bējaus —
łakomić się
gōbšas, *b.* 2 — łakomca,
chciwiec
gōbti, -biu, -biau — okry-
wać (głową chustką)
gobūs, -bi — łakomy
godà, godēlē — дума,
dumka
godētis, -džiūos, -dējaus =
gobētis
godyti, -daū, -džiaū — do-
myślać się
godōti, godōju, -jau —
r. geřbti — szanować
godulys, gōdulio 3, godū-
mas 2 — chciwość
godūs, -di — chciwy
gōjus, -jaus, gojēlis — gaj,
gajk
gōkēioti, -čioju — chlipać,
łkać; rzygać
gōklinti — isć gapiąc się
gōlē 2 = galià — siła, moc
golingas, -gà = galingas
gomurys, gómurio 3 —
podniebienie
gonà — stado, trzoda;
mnóstwo
gōnis 2 *ir* gonys 4 — sa-
lamandra, jaszczurka
gorinēti, -nēju; gōrinti, -nu
— chodzić, isć (często
nachylając się) (o wy-
sokim człowieku)
goserys, gōserio — grdyka,
jabłko Adama
gōti, gōju — isć, pędzić
grābaliōti, -liōju — szukać
poomacku

grābas — *r.* rakštis, kař-
stas — trumna
grābē (*vak.*) — *r.* griovys,
peřkasas — rów
grābēždai, -du 2 *ir* gre-
mēzdai — rupiecie, sta-
re sprzęty
grabinēti *ir* grebinēti, -nēju
— szukać poomacku
grabūs, -bi *ir* grabštūs, -ti
— zdolny do chwytania
graibyti, -baū, -biaū; grai-
bstyti; graibinēti —
chwycić, łapać, łowić
(w płynie)
graibštas 4 — czerpak,
sak na ryby; złodzie-
jaszek
graikas 4 — Grek
graikštūs = grakštūs
graīmas 2 — pianka (na
parzonem mleku)
graistyti, -staū, -ščiaū —
zdejmować (piankę,
śmietankę)
graītas, -tā — *r.* greītas, -tā
graižai *ir* graižtai 4 —
wątory
graižyti, -žau, -žiau — roz-
rzynać, rozcinać, kra-
jać okrągłe przedmioty
graižyti, -žaū, -žiaū — ła-
mac sobie ręce
gserys, gōserio — grdyka,
-vū — wątory
graižtūvas 2 — wątorzik
graižūs, -ži — kręty
graīmas = graīmas

grajóti, -jóju—zdejmować piankę
grakštūs, -ti — zgrabny, zwinny, piękny, śliczny
gramai 4 = skrepliai 4 — plwocina, flegma
gramalióti, -lióju — bazygrać, gryzmolić
gramblūs, -li; **gramblótas**, -ta — gruby, nieokrzesany, niegrzeczny
grambuolūs, **grambuolio** 3 — chrząszcz
gramdinėti, -něju—grądyti
gramdinūs, **gramdinio** 3 — oskrobiny, placek z oskrobin
gramdyklė, -lės, -dỹklė 2 — skrobaczka
gramdymas *ir* **grándymas** 1 — skrobanie
grámdyti *ir* **grándyti**, -dau (-dziu), -dziu—skrobać, wyskrobywać
gramdũkas 2 — skrobak
gramėti, -mũ, -mėjau—padać z trzaskiem (w głąb)
gramėzdas 2 *ir* **gramõzdas** 2 — griõzdas — rupiecie; niezgrabjasz
gramzdėti, -dũ, -dėjau — pogażać się, grzeżnać, tonać
gramzdinti, -dinũ, -dinaũ *ir* **gramzdỹti**, -zdaũ, -zdziaũ — pogażać, topić, zanurzać
grámžyti, -žau, -žiau — skrobać, miezdrzyć

grámžytis, -žaus, -žiaus—skrobać się
grandijà, -dijos 2; **grandinė** 2; **grandinėle** 2 — łańcuch; łańcuszek
grandiklis *ir* **grandėklis**, -lio 2 — skrobak, skrobaczka
grandinėti, -něju; **grándyti**, -dau, -dziu—skrobać, wyskrobywać, zeszkrobywać
grandis, -diēs 4 — ogniwo, kółko łańcucha
grasà *ir* **grasà** 4 — groźba, pogróżka
grāšymas 1 *ir* **grasìnimas** — grożenie
grasỹti, -saũ, -siaũ—grozić
grastis, -tiēs 4; **grasmė** 4 — pogróżka
grasūs, -sĩ — przykry, odstręczający
grāšis, -šio — r. skatikas — grosz
graudėnimas 1 — rozczulanie
graudėnimasís, -mos — rozczulanie się, rozrzewnianie się
graudėnti(s) (*ir* **griaudinti**), -denũ (-nũos), -naũ(s)—rozczułać (s.), rozrzewniać (się), żałować
graudimasís—skruszenie się, skrucha
graudingas, -gà — tkliwy, rzewny, żalósny

graudis, -dzio 2 — ból, żal, rzewność
graudmolis, -lio 1 — glina z piaskiem
graudulinė (žvākė) — gromnica
graudulinės, -niũ 2 — święto Oczyszczenia N.M.P.
graudũlis, -lio 2 = griauštinis = grzmot
graudulỹs, **graudulio** — boleść, żal, rzewność
graudũs, -dĩ — kruchy; tkliwy, rzewny, gorzki
graũsmas 2 = griaušmas, griauštinis — grzmot
gráuti—griáuti, griáusti—grzmieć
gráuzas: **graužai** 3 — gruby żwir
graužavirba 1 — minóg rzeczny — petromyzon fluviatilis
gráuzena 1—špygà — figa
graužėjas, -jà 3, 1, **graužikas**, -kė 2 — gryzoń
graužimas(is), -mo(s) — gryzienie (się)
graužinėti, -něju *ir* **gráũžulti**, -lu, -lau—pogryzać
graužinis, -nė — żwirowy, żwirowaty
graužynė 2 — dziarstwo-sko; żwirownia
gráuzti, -ziũ, -ziau — gryźć
gráuztis, -žiuos, -žiaus — gryźć się
graužtis, -žũcio—głóg — crataegus
grāžėiva b. 1 — piękniś, strojniś, modniś
grāžėti, -žėju, -jau *ir* **grožėti** — pięknieć, ładnieć
grāžiaakis, -kė — piękno-oki
grāživeidis, -dė — piękno-licy
grāžinti, -nu, -nau — pięk-szyć, upiększać
grāžintis, -nuos, -naus — upiększać (się, lub sobie)
grāžybė 1 — piękność
grāznà (*ir* **graznà**) — upiększenie
grāžumà 3 — szczegòł w czemś piękny
grāžũmas 2 — piękność
grāžuolis, -lė — piękniś
grāžus, -žĩ, -žũ, -žiaĩ, -žỹn—piękny
grāžà, -žõs 4 — powrót; reszta
grāžas 2 (4?) — opaska, obręcz (wokoło sita)
grāženos, -nũ 3—šwidrowiny
grāžinti, -žinũ, -naũ — zavrócić, zwracać, zvrócić, oddać zpowrotem
grāžỹti, -žau, -ziaũ — swidrować; drylować; żałamywać ręce
grāžỹtuvas — swiderek, dryl
grāžĩtas 2 — swider
grāžũlas 3 *ir* **grėžulė** 3—dyszel

grebezuoti, -zuoju, -zavaũ — bazgrać, gryzmolić
 paplać, jako tako mó-
 wić, czytać
grebēstas: grebēstai 4 —
 łata przybijana na kro-
 kwicach
grebēstūoti, -tūoju, -tavaũ
 — łatami poobijać
grebinēti, -nēju — szukać
 poomacku
grēblas, -lā = švēplas —
 szepietliwy
grēčium — obok
greīsti, greistū, greitaũ —
 stawać się prędszym,
 być przyspieszonym
greit(ai) — prędko, szybko
greitā 4 — pośpiech
greitakaĩbis, -bē — prę-
 komówny
greitakōjis, -jē — szybko-
 nogi, prędkonogi
greitas, greitā — prędko,
 pośpieszny
greitėjimas 1 *ir* greiti-
 mas — ruch przyspie-
 szony
greitēti, -tēju, -jau — zwię-
 kszać szybkość swego
 ruchu
greitinimas — przyspie-
 szanie
greitinti, -nu, -nau — przy-
 spieszac
greitis, -greičio 2; **greitū-**
mas 2, **greitybē** 1; **grei-**
tumā 3 — prędkość,
 szybkość, chyżość

greitōji, -tōsios — bie-
 gunka
greitūoju *ir* **greitāja** —
 naprędcę
greituolis, -lē — prędko,
 rączy, chyży (człowiek)
gremēzdaĩ, -dū 2 — rupie-
 cie, graty
grendinỹs, greñdinio 3 —
 bruk
grēndymas — klepisko
 (w stodole)
grēt, **grētā**, **grētū**, **gre-**
tōm, **grēčium** — obok
grētā, -tōs 4 (*ir* grētē 2) —
 sąsiedztwo, najbliższa
 okolica
grētas, **grētā** *ir* **grētimas**,
grētīmā; **gretutinis**, -nē
 — znajdujący się obok
grētinti, -nu, -nau — zbli-
 żać, zestawiać
grētintis, -nuos, -naus —
 podchodzić, przysuwać
 się, podkraść się
grēbējas, -jā 3.1; **grēbi-**
kas, -kē 2 — grabiarz,
 grabiarka
grēbliỹs, grēblio 3 — grabie
grēboti, -boju — macać
grēbstinēti, -nēju, -jau;
grēbstyti, -stau, -sčiau;
grēbti, -biu, -biau — gra-
 bić, zgrabiać
grēsti, gresiu, grėsiaũ —
 grozić, odstraszać
grēsti, grendziũ, -dziaũ —
 brukować, kłaść po-
 długę

grēžti, grēžiũ, -ziaũ —
 zawracać, wyzymać, swi-
 drować; dawać reszty
grēžtis, grēžiuos, -ziaũs —
 obracać s., zawracać s.
grēžulē, -lēs, grēžulē 3 —
 dyszel
griāučiai, -čiu 1 — szkielet
griāudēti(s) = graudēn-
 ti(s)
griāudimas — grzmienie
griāudinti, -nu, -nau —
 kazać coś zburzyć, zruj-
 nować
griāudinti = graudēti —
 rozczulać
griāudūs, -dĩ, -dũ, griāũ-
 dziai = graudūs
griāusmas 2 — grzmot
griāusti, griāudziũ, -dziaũ
 — grzmieć
griāusti, griāusta, griāũ-
 do — prażyć się
griāustinis, -nio = griāũ-
 smas
griāustis, griāudziũos,
 -dziaũs — żałować,
 ubolewać
griāuti griāunu (*ir* griāũ-
 ju), grióviau — burzyć,
 rozwalać, rozbierać;
 grzmieć
griāutis, griāunuos (*ir*
 griāujuos), grióviaus —
 wtargać, wpadać, wkra-
 czać
gribēstas 4 b., **gribētukas**,
 -kē 2 — złodziejaszek
gribētauti, -tāju(-tāunu),
 -tavaũ — kraść potrosze,
 ściągac (od czasu do
 czasu)

griēbti, griēbiũ, -biaũ —
 chwytac; zbierać (smie-
 tanke, pianę)
griēbtis, griēbiũos, -biaũs
 — chwytac się, pory-
 wać się, imać s., brąc s.
 (do czegoś)
griėjimas 2 — pianka na
 mleku; zdejmowanie
 pianki
griēnā 4 — smietana
griēti, griėjũ *ir* griėjũ (*ir*
 griēniũ), grejaũ *ir* grējau
 (*ir* griniaũ) — zbierać
 (piankę, smietankę)
 zgarniac
grietinē, -nēs, griētinę 3 —
 smietana
griēžjas; **griēžikas**, -kē —
 grajek, muzyk
griēžimas — zgrzytanie;
 granie (nainstrumentcie);
 drażnienie
griēžinỹs, griēžinio 3 —
 okrągły okrawek (chle-
 ba, jabłka), krążek
griēžynē 2 — skrzypce
griēžlē *ir* **griēžē** 4 *ir* **gri-**
želē 3 — derkacz, chró-
 ściel
griēžtai — stanowczo
griēžtas, -tā — stanowczy,
 srogi; zgrany; drażony
griēžti, -ziũ, -ziaũ — drażyć;
 kreślić; grać; zgrzytac
griēžtis, -žcio 2 — brukiew
griēžtūvas 2 — watornik
grigo mėtai — zbyt długi
 czas

grīgti, gringū, grigaū =
krikti — rozpraszać się
grikai *ir* grikiai, -kių 2 —
gryka
grikiēnā 3 — hreczysko
grikiēnis *ir* grikaīnis, -nė
— gryczany
griksiōti, -čiōju, -jau *ir*
griksiēti, -šiū, -šėjau —
chrustać, skrzypieć,
trzeszczec
grimsti, grimstū, grim-
zdaū — pogrążać się,
tonać
grindā, -dōs, grindā *ir*
grindis, -diēs 4 — poje-
dyńcza deska podłogi
grindimas 2 — bruko-
wanie; klepisko
grindinys, grindinio 3, pa-
grandā — pomost, dylo-
wanie; bruk; grobla
grindyti, -dijū, -jau *ir* grīn-
dyti, -dau (-džiu), -džiaū
— brukować; układać,
wykładać podłogę
grīndos *ir* grīndys, -dų 4 —
podłoga, posadzka
grīōsti, grīozdžiū, -džiaū —
przetrzęsać, szperać
griovā, -vōs 4 — urwisko
griovikas, -kė; griovėjas,
-jā — burzyciel, niszczy-
ciel
griovimas 2 — burzenie,
niszczenie
griovimasis, -mos 1 —
wtarganie
griovys 4 *ir* grīōvis 2 —
rów, kanał, wąwóz

grīozdas b. 2 — niezgrab-
jasz; grat
grīozdauti, -dauju (-dau-
nu), -davau — przenosić,
przesuwać rzeczy ze
stukiem
grīozdinti, -nu, -nau — iść,
ruszać się ze stukiem
grīozdōti, -dōju, -jau (*ir*
griauzdōti) — gromadzić,
tarasować, zawalać
grīozdōtis, -dōjuos, -jaus
zawalać; stukać; cho-
dzić z łoskotem
gripštas 2 — r. gribštas
grīsti, grīnsū *ir* grīstū,
grīsaū — obudzać wstręt,
brzydnać
griuvėšiai, -sių 2 — ruiny
griuvimas 2 — walenie się;
padanie
griuvinėti, -nėju, -jau *ir*
griuvailiōti, -liōju, -jau —
walić się, padać (często)
grīūti, griuvū *ir* grīūnū,
griuvaū — walić s., padać
grīžt, grīžterėti — obejrzeć
się, obrócić się
grīžulo rātai *ir* grīžo rātai,
grīžračiai, grīžóračiai —
niedźwiedzica wielka;
wóz wielki (*astron.*)
grīžulo ratėliai — wóz ma-
ły, niedźwiedzica mała
grybas 2 — grzyb
grybāuti, -bāuju (-bāunu),
bavaū; grybinėti, -nėju,
-jau — zbierać grzyby
grybāvimas 1 — grzybo-
branie

grybūnas 1,3, grybūnė 2 —
grzybowisko
grībšt, grībšterėti, -riu,
-rėjau *ir* grībštel(ė)ti —
drapnąć, drasnąć, skro-
bnać, chwycić
gryčiā, grīčios 2 — izba;
chałupa
grīnanglis, -lio 1 — węgiel,
jako pierwiastek che-
miczny
grīnas *ir* grīnas, grynā —
czwsty; nagi; biedny
grīnius 2 — nagi, ubogi
grynūbė 1, grynūmas 2 —
czystość
grytėlninkas *ir* gryčėlnin-
kas, -kė 1 — chałupnik
grītis, -ties — krūtis — czer-
pak
grīžterėti, -riu, -rėjau *ir*
grīžtelėti — zwichnąć
(rękę...)
grīžtė (*ir* grīžtė, grīžtis)
= kūralaiša — powiaśło,
przewiaśło
gryžūoti, -žūoju, -zavaū —
kręcić, obracać, wydłu-
bywać
grīsti, grindžiū, -džiaū *ir*
-daū — brukować, wy-
kładać podłogę
grīstis, grindžiūos, -džiaūs
ir -daūs — brukować
(u siebie)
grīžimas 2 — powracanie
grīžkelis, -lio 1; grīžgatvis,
-vio 1 — rozstaj
grīžratis, -čio 1 — zwro-
tnik

grīžterėti, -riu; -rėjau *ir*
grīžtelėti — obejrzeć s.,
obrócić s
grīžtė = grīžtė
grīžti, grīžtū, grīžau —
wracać
grīžulas *ir* grīžulys; grī-
žulo rātai *ir* grīžulo
ratėliai — gwiazdozbio-
ry wielkiej i małej nie-
dźwiedzicy
grōbas 1 = žarnā 3 —
kiszka
grobėjas, -jā *ir* grobikas,
-kė — grabiciel, rabuś,
zaborca
grobimas 2 — zagrabianie,
rabowanie
grōbis, -bio 2 — zdobycz,
łupież
grōblai, -lų 1 — szkielec
grōbstyti, -stau, -ščiau —
chwycić (często), ścia-
gać, porywać
grōbti, -biu, -biau — chwy-
tać, porywać, gwałtem
zabierać
grobūonis, -niēs 3 — dra-
pieźnik, zwierzę dra-
pieżne
grōmulas *ir* gromulys,
grōmulio 3 — żujka
grōmuloti, -loju *ir* grō-
muliuoti, -liuoju, -liavau
ir grōmulti, -lu, -lau —
żuć, żwać
grōti, grōju, -jau — grać
grōžė 2 *ir* grōžis, -zio 2 —
piękno, piękność
grožėti, -žiū (*ir* -žėju), -žė-
jau — ładnieć, pięknieć

grožētis, -ziuos (*ir* -žējuos), -žējaus — unosić s. nad czems, podziwiać coś, zachwycać się
 grožībē 1 — piękność
 grubīmas — grabienie, drętwienie
 grūbias 4, grublāi *ir* grūbzlas, gruob.ē — kęпка, grudka
 grublūotas *ir* grubzlūotas, -ta — grudkowaty, bryłkowaty, kępiasty
 grūbtī, grūmba, grūbo — grabieć
 grūbūs, -bī — niegładki, szorstki, grudkowaty
 grūdinti, -nu — wzruszać, rozczulać
 grumēnti, -menū, -naū; grumōti, -mōju — grozić
 grumplīs, -grumplio 4 — kolanko w łodydze rośliny
 grumslas *ir* grumstas 2, grumuštas 2 — bryła ziemi zeszcłej, gruda na roli
 grumslīs, -mšlio 4 — rzepka (w stawie kolana)
 grumslūotas *ir* grumstūotas, -ta — bryłkowaty, grudkowaty (o roli)
 grūmtī, -miū, grūmiau — miąć, gnieść, dążyć do zwycięstwa, pokonania
 grūmtis, grumišos, grūmiaus — walczyć, pasować się
 grumtīnēs, -niū 2; grumtūvēs, -viū 2 — zapasnictwo, walka

grumtūvininkas, -kē 1 — zapasnik
 grūmulas 3 — kawał, bryła, gałka, gomółka
 grumzdūs, -dī — mętny
 grūobstas 1 — garść; naręcze, wiązka
 grūodas 3; grūodijā, -dijos 2 — gruda, błoto, zamazłe na drodze
 grūōdis, -džio (mēnuo) — grudzień
 grūsti, grūdū, grudaū — rozczulać się
 grūtē 2 — para (dwójka)
 gruzdēti, -dū, -dējau — tleć; prażyć się
 gruzdūs, -dī — kruchy, łamliwy
 grūžas 4 — ogryzek; kiełb (ryba), piskorz
 grūženos, -nū 3 — ogryzki, niedogryzki
 grūžēnti, -ženū, -naū; grūžinēti, -nēju; grūžnōti, -nōju — gryźć; ogryzać
 grūžlīs, grūžlio 4 — piskorz (ryba) — leuciscus gobio
 grūžūliai, -liū 2 — kluski
 grūžūtis (*ir* graužūtis, -žūcio 2) — głóg — crataegus
 grūdānis, -nē; grūdānēs *ir* grūdānēs kanāpēs — żeńskie konopie, branki, głowatki
 grūdas 3 — ziarno
 grūdēklis, -lio 2 — tłuczek
 grūdīmas 2 — tłuczenie

grūdīmasis, -mos — tłuczenie się
 grūdingas, -gā — ziarnisty
 grūdinis, -nē — ziarnkowy, zbożowy
 grūdmās (*ir* grūdinīmas) — hartowanie
 grūdyti, -dau (-džiu), -džiau (*ir* grūdinti, -nu, -nau) — hartować
 grūdytis, -dauš, -džiaus (*ir* grūdintis) — hartować s.
 grūmīmasis, -mos — zapasy, walka
 grūmōti = grumōti, -mōju — grozić
 grūsti, grūdu, -dau — tłuc, pchać, szturchać
 grūsti, grūstu, grūdau — rozczulać się
 grūstīniai, -niū 2 — gruca
 grūstis, grūduos, grūdaus — cisnąć się, pchać się
 grūstis, -tjes 1 *ir* grūstīnē 2 — tłok, ścisk
 grūstuvē, -vēs, grūstuvē 3 — stępa, moździerz
 grūš(n)ia — r. kriaušė — grusza; gruszka
 grūžinēti, -nēju, grūžinti, -nu (grūžulti, -lu, -lau) — gryźć, ogryzać
 grūžtis, -tiēs, grūžtj 4 — diegłys — kolka, kłujący ból w brzuchu
 gubā 4 — mendel, 10 snopów ustawionych razem
 gubrīs, gūbrio 4 *ir* gūbras 4 — kurhan, kopiec

gūbulas *ir* gubulys 3 — gałka, kulka; kłab
 gūbulti, -lu, -lau — gnieść (robić gałeczki)
 gūburas 3 — pagórek; stos, kupa
 gubūs, -bī — sprytny, zręczny; oszczędny
 gūčas, -čē (gūdšas) — spryciarz; mędrak
 gūdas, -dē 4 — szlachcic; Białorusin; nie Litwin
 gūdē — osełka
 gudēti, -dēju, -dėjau — wy naradawiać się, przejmować charakter i cechy (biało)ruskie
 gudīmas — przyzwyczajanie się
 gūdinās, gudinā = gūdnas — prawdziwy, istotny
 gūdinīmas — przyuczanie
 gūdinti, -nu, -nau — przyuczać; nadawać charakter i cechy białoruskie
 gūdiškas, -ka; -kai — białoruski; po białorusku
 gudragalvis, -vė — mędrak
 gudrauti, -rauju (-raunu), -ravaū — chytrzyć, mędrkować
 gudrāvīmas 1 — mędrkowanie
 gudrēti, -rēju, -jau = gudryn eiti — mądrzeć, chytrzeć
 gudrībē 1; gudrūmas 2 — zmysłność, chytrość
 gudruolis, -lė 2; gudruočius, -čē — (człowiek, dziecko) roztropny, mądry, rozumny

gudrūs, -rì *ir* **gūdras**, **gudrà** — chytry, zmysłny, przebiegły
gudūoti, -dūoju, -davaū — mówić nieprawidłowo po litewsku
gugā, **gūgos** 2 — wypuklina, garbek
gugnosā, -nōsos 2 — garbonos
guiniōti(s) = **gainiōti(s)**
gūiti, -gujū (*ir* **guinū**), **gужа** — gnać, pędzić
gulā, **gulū**, **gulōm(is)** — leżąc
guībē 2 — łabędź (samica)
guībinas 3 — łabędź (samiec)
guldyti, -daū, -dziaū — kłaść, układać
gulēti, -liū, -lējau — leżeć
gulinēti, -nēju, -jau *ir* **gulinūoti**, -niūoju, -niavaū — spoczywać często lub od czasu do czasu
gulyklā, -lyklos 2 — legowisko
gulōm(is) — leżąc
gulščias, **gulščia**, *dgsk.* **gulstī**, **gulščios** — leżący, poziomy
gulstiniš, -nē — poziomy
gulti, **gulū**, -liaū *ir* -laū — kłaść się
gūmbas 3, **gumbēlis** 2 — guz, grudka, szyszka
gūmbas — kurecz, ból żołądkowy; macica
gumbūotas, -tā — pękaty, szyszkowaty

gumburys, **gūmburio** 3 — guz, narost
gūmulas *ir* **gumulys**, **gūmulio** 3 — bryłka, gałka
gūmulti, -lu, -lau *ir* **gūmurti** *ir* **gūmuroti** — gnieść
gūmultis, -luos, -laus *ir* **gūmurtis** *ir* **gūmurotis** — zgniatać się, zwijać się w kłęb; otulać się
gūnda; **gūndymas** (*ir* **gūndin mas**) — pokusa; poduszczanie
gūndyti, -dau(-džiu), -džiau (*ir* **gūndinti**, -nu, -nau) — kusić
gūndytojas (*ir* **gūndintojas**), -ja — kusiciel
gūobā, -bōs 3, 1 — brzost, wiąz
gūoda 1 — współczucie, litość
guodimas — pocieszanie
guodimasis, -mos — uskarżanie się
guodōti, -dōju, -jau — *r.* **geřbti** — szanować
guodžiai — żałośnie
guodžioti, -džioju, -jau — pocieszać
gūoga 1 *ir* **gūogas** 1 = **kūoka** 1 — maczuga
gūogē 1 — głowa, kaczan
guōlis, -lio 2 — tożę, posciel; legowisko
gūosti, **gūodžiu**, -džiau — pocieszać
gūostis, **gūodžiuos**, **gūodžiaus** — skūstis — użalać się, skarżyć się

guřbas 4 — chlew; klatka; kosz
gurgėjimas — bulgotanie (wody)
gurgēti, **gūrgu**, **gurgėjau** *ir* **gūrgti** — bulgotać, kruczeć (w brzuchu)
gurguliūoti, -liūoju, -lia-vaū — gulgotać
gurgulūotas, -ta — nierówny, chropowaty
gurgždēti, **gūrgždu**, **gurgždējau** — chrzszczęć, skrzypieć
gurinys, **gūrinio** 3 — kruszyna, drobina, drobinka
gūrinti, -nu, -nau — kruszyć, drobić; miętosić
gūrklas 2 — ogórek
gurklis, **gūrklio** (*ir* **gūrkliš**) — podżardle, wole
gūrkš, **gūrkšt**, **gūrkšterēti** — łykł łyknąć
gūrkščioti, -čioju, -jau (*ir* **gūrkščiuoti**, -čiuoju, -čia-vaū); **gūrkšēti**, **gūrkšiu**, **gūrkšėjau**; **gūrkšnōti**, -nōju, -jau — łykać, pić (głośno)
gūrkšnys, **gūrkšnio** 3 (*ir* **gūrkšnīs** 1) — łyk
gūrkti, **gūrktiū**, -kiaū — przełykać
gūrstas 2 — mitrega, strata czasu
gūrsti, **gūrstū**, **gūrdaū** — mitrężyć, słabnąć; ginać
gūrti, -rstu (*ir* **gūrtū**), **gūraū** — padać, drobić się, rozwalać się

gurulāitis, -lāičio 1 = **gūrinys**, **trupinys**
gurūs, -ri — kruchy
gūrvolis, -lio 1 — gałka, bryłka (śniegu)
gūsti, **gundū**, **gudaū** — nawykać, uprawiać się
gūvūmas — sprawność, zwinność
gūvūs (*ir* **gūvūs**), -vi, -viai — sprawny, zwinny
gūzas *ir* **gūzulas** — guz
gūžas 4, **gūžūtis** 2 = **gañdras** — bocian
gūžēti, -žū, -žėjau — spieszyc, bieć tłumnie
gūžinēti, -nēju, -jau *ir* **gūžinēti** **chodžić** w schyłonej pozie
gūžinētis, -nējuos, -jaus *ir* **gūžinētis** — bawic się w ślepą babkę
gūžūtis, -žūčio 2 = **gañdras** — bocian
gūbras *ir* **gūbris** 2 — kurhan, nasyp
gūdnas, **gūdnā** (*ir* **gūdinās**, **gūdinās**, **gūdnās**) — istny, wierutny
gūdūs, -dū, -dū; **gūdžiai** — żałośny; żałośnie
gūgīs, -gio — stóg siana
gūnjā, -niōs 4 *ir* **gūnēnēs** 4 (sl.) — *r.* **apdangā** 3 — czaprak, derka
gūžinėjimas, -mos — zabawa w ślepą babkę, ciuciubabka
gūžis, -žies 1 — gardziel, pasi

gūžynēs *ir* gužynēs, -nių 2 — wieczorek, wieczorna zabawa młodzieży
 gūžtà 4 — gniazdo
 gūžtáuti, -táuju (-táunu), tavaū — szukać, robić gniazdo
 gvaibti, gvaibstù, -baū — omdlewać
 gvaibulys, gvaibulio 3 — mdlenie
 gvaldyti, -daū, -dziaū — gładzić; łuszczyć, wyłuszczać
 iē *ir* it — jak, zupełnie, akurat
 iēgeris — wcale dobry
 iēnaujis — zupełnie nowy
 idaūt — aby, żeby
 iēna (jēna) 1 — hołobla
 iēskinēti, -nēju, -jau — szukać (powoli), poszukiwać
 iēskinys, iēskinio 3 — to, czego się poszukuje, co jest poszukiwane
 iēškóti, -kau, -kójau (*ir* jēškóti) — szukać
 iēšmas 1 — rozeń
 fetis, -ties 1 — oszczep
 iēvā (*ir* jievā), -vōs, iēvā 4 — czeremcha; rzemień chomątowy
 ik, ikī = lig, ligi — do, nim, dopóty
 ikišiōlei — dotychczas
 ikrai, -rų 2 — ikra

gvaldūs, -dī — dobrze łuszczący się
 gvegžti, gvergždžiu, -dziaū — chrzypiec
 gvėrti, gvėra *ir* gvėrsta, gvėro — rozchwiewać s., zbyt się rozszerzać
 gvilbti, -bsta, -bo — dojrzewać
 gvilbūs, -bi — dojrzały, dobrze łuszczący się
 gvildėnti, -denū, -naū *ir* gvildyti, -daū, -dziaū — łuszczyć; roztrząsać (kwestję), rozważać
 iēdagtis, -gčio 1 — sztyft do wypalania dziur w drzewie
 ilga-, jak i polski przysłówek *długo-*, w połączeniu z innymi wyrazami tworzy szereg złożzeń, na przykład: *ilgamėtis*, -tė — długoletni
 ilgaañzis — długowieczny
 ilgaiñui — czasami
 ilgamėtis, -tė — długoletni
 ilgarañkis, -kė — długoreki
 ilgas, ilgā, ilga, ilgyn — długi
 ilgastis, -ties 1 = ilgesys, ilgesio 3, ilgėjimasis, -mos — tęsknota
 ilgės, -gių — danina w naturze; dzień Wszystkich Świętych
 ilgėti, -gėju, -jau — dłużyć
 ilgėtis, -giuos (*ir* -gėjuos), gėjaus — tęsknić

ilginti, -nu, -nau — wydłużać, przedłużać
 ilgis, -gio 2, ilgumas 2, ilgumā, -mōs, ilgumā 3 — długość
 ilgokas, -kā — za długi
 ilgti, -gstu, -gau = ilgėti
 ilgū — tęskno
 ilsėjimasis, -mos — odpoczywanie
 ilsėtis, ilsiuos, ilsėjaus = silsėtis — odpoczywać
 ilsinti, -nu, -nau — dać odpocząć
 ilsinti, -sinū, -naū — nużyć, męczyć, mordować
 iłsti, iłstū, -saū — męczyć się, nużyć się
 ilsūs, -sī — męczący
 iltis, -ties = iltinis dantys — kieł
 im(d)inēti, -nēju, -jau *ir* imlioti, -liōju, -jau — brać (potrosze, często)
 iñpilalas 3 *ir* iñpilas 3 — wysypka na pierze
 iñstyti, -staū, -sčiaū — brać (często)
 iñstyti, -staus, -sčiaus — pasować się
 imti, imū (*ir* jemū), ėmiaū (*ir* jėmiaū) — brać
 imtinys, -nė, imtinij 3 — jeniec
 imtis, imuos, ėmiaūs — brać się
 imtys, *ir* čiū 2, imtynės, -nių 2 = grumtynės
 iñ *ir* iñg, iñt = i — do, na, pod

iñdas, iñdai 2 — naczynie
 iñdagas 3 — wypalone piętno
 iñdaujā, -jōs, iñdaujā 3 — kredens, bufet
 iñdėlis, -lio — wkładka; posiłek, pokarm wzięty ze sobą do podróży, do pracy
 iñdėnas 1 — Indjanin
 iñdėvė 1 — zła bogini; przeszkoda, nieszczeście, fatalność
 iñdilas 3 — natręt
 iñdrė 1 = nėndrė — trzcina
 iñg = iñ, i
 iñgeidis, -dzio — zachcianka
 iñgerklis 1 (*ir* iñgerklis, iñgerklio 3) — otwór czyli serce węcierza
 iñgėti, iñgiu, iñgėjau = tingėti — lenić się
 iñgis, -gė 1 = tinginys 3 — leniuch
 iñgrūstis (*ir* iñgrūščis), -ščio 1 — kij, drąg
 iñgsti, inzgiū, -giaū *ir* in-gsčiu, ingsčiaū — skomleć
 iñgurys, iñgurio 3 = un-gurys — węgorz
 iñkaras 3 — kotwica
 iñkilas 3 — barć
 iñkilėlis 2 — szpakownica
 iñklōtas 4 — westanie, to co westano w obuwie, w but

inkstas 3 — nerka
inkstiras; **inkstirai** 2 —
 przyszcze, wagry, małe
 wrzody u bydła na
 grzbiecie
inkščioti, -čioju, -jau —
 skomleć
inkšti, **inkščiū**, -ščiaū —
 skowyczeć, piszczeć
inkurtūvės 2 *ir* **ikurtū-**
vės 2 — inkurtowiny,
 wnosiny, wprowadziny
in̄t = **ī** — do, na, pod, w
in̄takas 3 = **ītakas** 3 —
 dopływ
in̄tapas 3 = **ītapas** 3 —
 znamie, plama (na skó-
 rze od urodzenia)
intausys, **intausio** 3: **dūt**
kām **intausiñ** — wyciąć
 komuś policzek
in̄tras (arklys) — wnetr
ir — i
irbė 1 — jarząbek
irbuloti, -loju, -lojau —
 rozchwiewać
irikas, -kė — *r.* **yrikas** —
 wioślarz
irklas 3 — wiosło
irklūoti, -lūoju, -lavaū —
 wiosłować
irmėdė — stan gorącz-
 kowy, influenza, grypa
ir̄ti, **iriū**, **ýriau** — wio-
 słować
ir̄ti, **ir̄u** *ir* **ir̄stu**, **iraū** —
 pruć się, rozkładać się,
 rozwalać się, psuć się
ir̄s, -ri — łatwo się pruć-
 jący lub rozdzierający;
 pulchny, kruchy,

isnauja — tłustość, ota-
 czająca wnętrności
istubā *ir* **stubā** = **pirkiā** —
 izba
iš — przyimek z, ze
iš — *przedrostek* wy-, roz-,
 prze-, poob. *np.* **naprzykład**:
iš-aikvoti — *r.* **išeikvoti** —
 roztrwonić
iš-aiškinti — *wy-*jaśnić
iš-mėtyti, -mėtau, -mėštau
 — rozrzucić
iš-vaikščioti — *poobchodzić*
išaiža = **ižina** — łupina,
 łuszczyna
išalkimas; **išalkis**, **kio** —
 wygodnienie
išanksto — *r.* **iš anksto** *ir*
iš anksta — *zawczasu*
išara = **žagrė** — część
 radła; d:ska w dolnem
 końcu rozsochata, z że-
 lazniemi narogami na
 rozsochacinach
išar̄to, **išarti**, **išartiē** — *r.*
iš ar̄to, **iš arti**, **iš artiē** —
 zbliżka
išar̄ža 1 — **išarša** 1, **iñtras**
 — wnetr
išaugštinti, -nu, -nau —
 wywyższyć
išauklėjimas 1 — wycho-
 wanie
išavėti, **išaviu**, **išavėjau** —
 rozluźnić obuwie przez
 noszenie na nogach,
 przenosić (obuwie) pe-
 wien czas
išbadėjėlis (*ir* **išbādėlis**),
 -lė — zgłodniały
išbadėti, -dėju, -jau — wy-
 głodnieć

išbālės, -lusi, **išbālėlis**, -lė
 — zbladły, blady
išbalti, -bālū, -balaū —
 zbieleć, zblednąć
išbandymas 1 — wypró-
 bowanie
išbarbėti, **išbarbu**, **išbar-**
bėjau — z trzaskiem
 wyjść, wyjechać
išbarguoti, -gúoju, -gavaū
 — rozdać na kredyt
išbarskėti, -bāršku, -bar-
 škėjau; **išbarskúoti**,
 kúoju, -kavaū — wyjść,
 wyjechać *pobrzakiwa-*
jąc; *wysypać się*
išbarskinti, -nu, -nau — *wy-*
pukać, wystukać
išbarti, **išbaru**, -riau (*ir*
išbaraū) — *wygderać*
išberti, **išberiu**, **išberiau** —
wysypać
išbėgioti, -gióju, -jau; **išb-**
ginėti, -nėju, -jau — *roz-*
pierzchnąć się, rozbiec
się; spędzić pewien czas
biegając
išbėgti, -gu, -gau — *wybiec,*
wyciec
išbiaurėti, -rėju — *zbrzy-*
dnąć, zeszpetnieć
išbiaurinti, -rinu; **išbiau-**
róti, -róju; — *zanieczy-*
ścić, zaplugawić, zeszpe-
cić, oczernić
išbimbsóti, -saū, -sójau —
przeleżeć leniwie, prze-
walać się
išbindzinėti, -nėju — *prze-*
wąsać się
išblaivėti, -vėju, -vėjau *ir*
 -vaū — *wytrzeźwieć*

išblaivyti, -vaū, -viaū *ir*
išbiaivinti, -vinū — *wy-*
trzeźwić
išblañkti, -nkstū, -nkaū —
 zbladnąć; *spłowieć*
išbliũkti, -bliunkū; -bliu-
 kaū — *rozchełstać się,*
rozpiąć się
išbliũrti, -bliũrū *ir* -bliũr-
 stu, -bliuraū — *rozmo-*
knać, stać się błotni-
stym
išblykšti, -kštu, **išblyškau**
 (*ir* **išblykšti**, -blykštu,
 -blyškaū) — *wyblednąć*
išblyškėlis, -lė — *wybladły*
išbraũkti, -braukiū, **iš-**
braukiau — *przekreślić,*
skreślić
išbrėžti, -žiu, -ziau — *wy-*
kreślić
išbrũkti, **išbruku**, -kiaū *ir*
išbrukaū — *wyrzucić,*
gwałtem usunąć
išbučiũoti, -čiũoju, -čiavaū
 — *wycalować*
išbuklėti, -lėju, -jau —
wprawić się
išbuklinti, -nu, -nau — *wy-*
szkolić, wyćwiczyć
išburbėti, -búrbu, -burbė-
 jau — *wyjść, wylecieć*
z trzaskiem
išburbinti, -nu, -nau — *wy-*
rzucić, wysypać, wywalić
išbũti, **išbũvũ** (-bũnũ), **iš-**
buvaū — *przebyć, odbyć*
iščius, -čiaus = **iščios**, -čiu 1
 łono, żywot, wnętr-
 ności

iščiuzinēti, -nēju, -jau — wyslizgać, prześlizgać, przejeździć na łyżwach
iščičiūoti, -čiūoju, -čiavaū *ir* iščičiūoti — wycackać
išdagā 3 *ir* išdagas 3 — wypalenisko, spalensko, miejsce wypalone
išdailēti, -lēju, -jau — wypięknieć, wyładnieć
išdangīnti, -ginū, -naū — wynieść, wywieźć coś ciężkiego
išdarbis, išdirbimas — wyrób
išdava 1 — wynik
išdavējas, -jā 1,3; **išdavikas**, -kē 2 — zdrajca (wydawca)
išdavimas 2 — wydanie, zdrada
išdavinys, išdavinio 3; **išdavos**, -vų 1 = išdava — wynik, wyniki
išdēlis, išdēlys *ir* yšdēlis, -lio 1 — zniosek (i znosek), jajko nadzwyczaj małe; wyskrobek, ostatnie dziecko, jako mniejsze od innych
išdidēti, -dēju, -dėjau *ir* -daū (od „išdisti“) — rozpysznić
išdidūmas; išdidybė — pycha, duma
išdidūs, -di — pyszny; dumny, wspaniały
išdirbējas 1,3 — wyrobnik
išdirbimas 2 — wyrób, wyrobienie
išdirbinys = dirbinys

išdisti, -dindū, -didaū — rozpysznić
išdykāuti, -kāuju (-kāunu), -kavaū — swawollic
išdykēlis, -lė — swawolnik
išdykimas; išdykūmas — swawola
išdykti, -dykstū, -dykaū — rozpuścić s., stać s. swawolnym, rozhultać s.
išdorōti, -rōju, -jau — wynieść, wykraść; zamaż wydać
išdovanōti, -nōju, -jau — rozdarować
išdraikyti, -kaū, -kiaū — rozrzucić
išdrēbti, išdrebiu, -drėbiau — wychlupnąć
išdribti, -drimbū, -dribaū — wywalić s., wywrócić s. (o rzeczy dość gęstej, waźkiej)
išdrikas, išdrikā; išdrikēlis, -lė — wyciągnąwszy się, wyciągnięty wzdłuż, roztrzępany, roztargniony
išdrikti, -drińka, -driko — odmotać się, zwisnąć i rozciągnąć się wzdłuż (o niciach, słomie, łodygach)
išdriskos, -kų 1 — łachy, szmaty
išdrōžti, -ziu, -ziau — wustrugać; wypalić
išdūbti, -dumbū, -dubaū — wypróchnieć
išdukra *ir* išdukerė = yšdukra 1 — córka przybrana

išdūmti, išdumiu, išdūmiau — wybiec prędko; uciec, wymknać się
išduoti, -duodu, išdaviau — wydać; zdradzić
išdūžti, -dunžū (dūštū), -žaū — rozbić się; wyszczerbić się
išdūsauti, -sauju (-saunu), -savau — wzdychać, (spezdzięczas na wzdychaniu)
išdvērti *ir* išgvērti, -rsta *ir* išdvēra, -dvėro — rozchwiać się, zbyt się rozszerzyć
išdvēsēlis, -lė — zdechlak; człowiek, zwierzę źle wyglądające
išdvēsti, -stu, -sau — wywietrzeć, zwietrzeć
išdvēsti, išdvesiu, išdvėsiau — zdechnąć
išdziūvēlis, -lė — chudziak
išeigā, -gōs 1,3 — wychód, wyjście
išeiginis, -nė (rūbas) — ubranie (do wyjścia) świąteczne
išeiliōti, -liōju, -jau — obejść wszystkich, dać wszystkim z kolej
išeiti, išeinū, išejaū — wyjść
išeitis, -tiēs 3 — wyjście
išeivis, -vė — wychodźca, emigrant
išeivybė 1, išeivystė 2 — emigracja, wychodźstwo
išejimas *ir* išėjimas 2 — wyjście

išēngti, -giu, -giau — wybić, wychłostać
išērdėti, -dėju, -jau — wypruć się
išērzinti, -nu, -nau — rozdraźnić
išēda: išēdos 1 — wyjadki
išēmimas 2 — wybieranie, wybranie
išgabēnti, -benū, -naū — wynieść, wywieźć
išgairinti, -nu, -nau — wywietrzyć, wystudzić
išgajėti, išgaju, išgajėjau — wygłodnieć
išgalės *ir* išgaliai, -lių 1 — szczegóły, okoliczności
išgalėti, išgaliū, išgalėjau — wydołać, zmóc
išgaliai — ściśle, szczegółowo
išgalius, -liaus — siła, moc, srodki (materjalne)
išgalvōti, -vōju, -jau — wymyślić, myśląc odkryć coś
išgama, b. — wyrodek = łotr, nikkzemnik
išganā 3 — išginia, išvarā 3 — wygon
išgānymas — zbawienie
išganyti, -naū, -niaū — wypaść (łakę); zbawić
išganytojas — Zbawiciel, Zbawca
išgarėti, išgariu, išgarėjau — wytchnąć, wywietrzeć, wyparować, ulotnić się

išgāsinti, -nu, -nau = išgāndintu — przestraszyć, wystraszyć
išgāstāuti, -tāuju(-tāunu), -tavaū (*ir* išgāščiuoti, -čiuoju, -čiauvaū — lękaćs., trwożyć s., niepokoić s.)
išgāstingas, -gā — zatrważający, straszliwy
išgāstis, -ties *ir* -sčio (*ir* yšgāstis) 1 — trwoga, przestach, przerażenie
išgedimas — wypuszczenie
išgēlbėjimas — wybawienie
išgēlbėti, -bu, -bėjau — zbawić, wybawić, wyratować
išgēlti, išgēlia, išgēlė — wypsuć się (o zębach)
išgerbti, -rbiū, išgerbiau — wygarbować
išgēsti, -gendū, -gedaū — wypsuć się
išgēsti, -gensū *ir* gēstū, gesaū — wygasnąć
išgiēdryti, -riju, -jau *ir* išgiēdrinti — wysuszyć, wypalić (o słońcu)
išgijimas — wyzdrowienie
išgimēlis, -lė — *r.* išsigimēlis, išgama — wyrodek
išgimti, išgemu *ir* išgimstu, išgim:au — wyrodzić się
išginiā, -niōs, išginiā 3 — wygon
išgirsti, -rstū, -rdaū — usłyszeć

išgyvėnti, -venū, -naū — przeżyć, przemieszkać; wyrugować, wyrzucić
išglaūsti, -glaudžiū, išglaudžiau (kētj) — otworzyć, rozpostrzeć
išglėbti, -glembū, -glebaū — stracić sprężystość, rozmięknąć, sflaczeć
išglėgžti *ir* išglėgždėti, išglėgždu, išglėgždaū *ir* -dėjau — rozchwiać się
išglitinti, -nu, -nau *ir* išgilituoti, -tuoju, -tavaū — wyszlchtować
išgrauža 1 — wyrwa
išgrynėti, -nėju, -jau — przeczyszczyć się, rozjaśnić
išgryninti, -nu, -nau — przeczyszczyć
išgūdrinti, -nu, -nau — wyszkolić
išgula 1 — leżanina, powałowe drzewo
išguldyti, -daū, -dziaū — wyłożyć
išguldinėti, -nėju — *r.* dėstyti, -stau, -sčiau — wykładać
išgułti, išgulu, -liau — wyleć (o trawie, o zbożu), pokładać się
išgūrinti, -nu, -nau — wybijać, porywuszać, powybijać
išieškoti, -kau, -kójau — wyszukać, wysądzić
išiežti, -iežiū, išiežiau — wyluszczyć, wylupać

išilgāi — wzdłuż, wpodłuż
išilgas, išilgā — idący wzdłuż, wpodłuż
išilginis, -nė — wzdłuż sposzyty
išilgti, -gsiu, -gau — *r.* pasigtiti kō — zatęsknić do kogoś
išilsėti, išilsiu, išilsėjau — wypocząć (należycie); spędzić czas na wypoczywaniu
išim(d)inėti, -nėju, -jau; **išimstyti**, -stau, -sčiau; **išimlioti**, -lióju, -jau — powybierać, powyjmować
išimti, išimu, išėmiau — wyjąć, wybrać
išimtinai — wyjątkowo
išimtinė 2 — ekscjepcja
išimtis, -tiēs, išimti 3 — wyjątek
iširas, iširā — rozpruty
iširti, iširū, iširstu (*ir* iširnū), iširaū — wypruć się, rozpruć się
išizyti, -zaū, -ziaū *ir* išizinti = išaizyti — wyluszczyć
išizti, išinzū *ir* išjstū, išizāū — wyluszczyć się
išjāudinū, -nu, -nau — roznamiętnić, podniecić
išjodinėti, -nėju, -jau — przejeżdżić konno
išjodyti, -dau, -dziau — ujeżdżić (konie)
išjoti, -jóju, -jójau — wyjechać konno, wypro-

wadzić (konie, konie, wsiadwszy na jednego i przywiązawszy doń resztę)
išjudėti, išjudu, išjudėjau — rozruszać się, przerzyszać się
išjūdinti, -nu, -nau — wyruchać, rozruchać
išjūkinti, -nu, -nau *ir* išjuōkinti, -nu — rozśmieszyć
išjūngti, -giu, -giau — wytaćzyć; wyprzać, rozprzać (zapreżone do jarzma woły)
išjuoka 1; **išjuokimas** 2 — wysmiech, pośmiesch, uraganie się
išjuōkti, -juoktiū, išjuokiau — wysmiać
išjuōsti, -siu, -siau — rozpasac
išjuōsti, -juostū, -juodaū — poczernieć, szczerwieć
iškaba 1 — szylid
iškabėti, iškabu, iškabėjau: **iškabōti**, -bóju, -bójau — przewiesić
iškabinti, -binū, -naū — wywiesić, wygrzebać, wygarnać (kaszę, błoto; coś pazurami)
iškada, -kādos (*lenk.*) — *r.* zaļa, jėibė, keņksmas; gaļa (gaīli) — szkoda
iškaipti, -kaipstū, -kaipaū = iškeipti — pozdychać
iškaisti, -kaistū, -kaitaū — poczerwienieć

iškaišioti, -sioju, -jau —
powytykać
iškaišyti, -šaũ, -šiaũ —
ubrać (wewnątrz czegoś
w zieleni i kwiaty)
iškaita 1 — wymiana, za-
miana
iškaitelėti, -lėju, -jau —
czerwienieć jakiś czas
iškaka 1 — wydalenie się,
wyjazd
iškalà, -kàlos 2 — mokýkla
— szkoła, synagoga;
doktryna, kierunek
iškalba 1 — wymowa,
krasomówstwo
iškaibinėti, -nėju — wy-
mawiać, wyrzucać (ko-
muś coś)
iškalbingas, -gà, iškalbùs,
-bì — wymowny, kra-
somówny
iškamša 1 — farsz, na-
dzienie
iškamšalas 3 = iškamša
iškarpa 1 — wycinek
iškasena: iškasenos, -nų 1
(ir iškasa) — wykopa-
lisko
iškaštos, -tų ir iškaščiai,
-čią — r. išlaidos — ko-
szta, rozchody
iškaušti, -kaušiũ, iškau-
šiau — wyjść, wygryźć
(dołek), wyžłobić
iškelmúoti, -múoju, -ma-
vaũ — oczyścić od pni,
wykarczować
iškėmbti, -mbstũ, -mbaũ —
wychudnieć, wyschnąć
iškėsti, -kendũ, -kedaũ —
scieńczeć, rozpuścić się

iškėsti, iškečiu, -kečiau (ir
išskėsti) — rozpiąć, roz-
tworzyć
iškilas, iškilà — wypukły,
podniosły, wyniosły
iškilmė 3 — uroczystość
iškilingas, -gà — uro-
czysty, okazały
iškilingumas — uro-
czystość, okazałość
iškilnumas 2 — okazałość;
wysokość, wyniosłość
iškilnùs, -nì; -niaĩ — oka-
zały, wystawny; pysznie
iškinkyti, -kaũ (kiũ), -kiaũ
wyprząć
iškituĩ — r. iš kituĩ —
skądinąd
iškyšulys, iškyšulio 3 —
przyładek, cypel
išklaidinti, -dinũ, -dinaũ —
dać, pozwolić się roz-
błąkać
iškláidžioti, -džioju, -jau
— przyjsć błąkając się
išklajóti, -jóju — przebłą-
dzić
išklausyti, -saũ, -siaũ —
wysłuchać, przesłuchać
iškľebeioti, -čioju; iškle-
binti, -nu — rozluźnić,
rozchwiać
iškľebti, -klembũ, -klebaũ;
iškľėgžti, išklėngždũ,
iškľėgždaũ ir išklėgždė-
ti, išklėgždũ, išklėgždė-
jau — rozluźnić się, roz-
chwiać się
iškľėisti, -klėidžiu, -džiaũ
— przemarnować, roz-
trwonić

iškľibtì, -kľimbũ, -kľibaũ —
rozkołatać s., wyruszać
s., rozchwiać s.
iškľiudyti, -daũ, -dziaũ —
wyzwolić, rozczepić
iškľiũti, -kľiũvũ (-kľiũnũ),
-kľiũvaũ — wyzwolić s.
wyczepić s., wyratować s.
iškľypti, -kľypstũ, -paũ —
wykrzywić się, skrzywić
się (o obuwiu)
iškľysti, -kľystũ, -kľýdaũ —
zbląkać się, zboczyć
(z drogi)
iškľóti, -kľóju -kľóju —
wysłać, wyłóżyć, pod-
łożyć pod coś pod-
szewkę
išknapsėti, išknapsiu, iš-
knapsėjau — wyjść po-
tykając się
išknėzoti, -zoju, -jau — roz-
mazać, rozsmarować
išknisti, išknisu, -siaũ ir
išknisaũ — wyryc (ryjem)
iškólióti, -lióju (lenk.) —
r. išlójoti — wyłajac
iškoneveikti, -veikiũ, -nė-
veikiau ir iškóneveikti
— zbesztać, powalać,
zbezczescić
iškótuľiuoti, -ľiuoju, -ľia-
vaũ — przekarmić, prze-
żywić (bydło przez zimę)
iškraičioti, -čioju, -jau —
powypadać; powytrząsać
iškrėsti, iškrečiu, iškrė-
ciaũ — wytrząść, zrewi-
dować, wyrzucić; wy-
tynkować

iškrikas, iškrikà, iškrika,
iškrikai — roztrzepany,
rozwiązły
iškrikiti, -krikũ, -krikaũ —
roztrzepać się, rozpro-
szyc się
iškriókti, -kriokiũ, iškri-
kiaũ; **iškriogúoti**, -gúo-
ju, -gavaũ — wyjść ciężko
sapiąc; przechrapać
iškripti, -krimpũ, -kripaũ —
trochę się skrzywić,
skoślawieć
iškrypti, iškrypstũ, iškry-
paũ — mocno się skrzy-
wić, skoślawieć, wyko-
leić się
iškrutėti, iškrutu, iškru-
tėjau — przeruszać się;
przepracować; obrobić
iškudóti, -dóju — wybiec,
wylecieć, dać drapaka,
zemknąć
iškugždėti, iškugždũ, iš-
kugždėjau — poprawić s.,
wygrzebać się
iškũkinti, -nu, -nau — išku-
ksėti — wypić, wybebnic
iškuĩ — r. iš kuĩ — skąd
iškuštėti, iškuštũ, išku-
štėjau — iškuzdėti — roz-
rość się, rozkrzewić się
iškũpėti, iškũpu, iškũpė-
jau — wykipieć
iškvársti, -štu, -šau — zme-
zczyć się (o głowie),
znużyć się
iškvėpti, -piu, -piaũ — wy-
tchnąć; wzionąć (ducha)
išlaida: dos 1 — wydatek,
rozchód

išlaidūs, -di — rozrzutny
išlaidžios, -džiu 1 *ir* **pėrlaidos**, -dų — dnie wypustne (u żydów w czasie świąt)
išlanda 1 — wycieczka (wojenna), wytarczka
išlanka 1 — wygięcie, zakręt
išlauža 1 — wyłom
išleidėjas, -jā — wydawca, ten kto wypuścić
išleistūvės, -vių 2; **išlydėtuvės** 1 — akt, pożegnalna uczta; odprowadzenie
išleņgva *ir* **išleņgo** — *r.* **iš leņgva**, **iš leņgo** — zlekka, powoli
išlenkimas 2 — wychylenie, zagięcie
išlenkti, **išlenkiū**, **išlenkiau** — wygiąć; wychylić (kieliszek)
išlėpėlis, -lė — pieszczoch
iš lėto *ir* **iš lėta** = **iš leņgvo** — powoli
išlikti, -liekū (-liektū, -linkū), -likaū — pozostać, wytrwać
išlinkimas 2 — wygięcie, wychylenie się
išlydėjimas; **išlydėtuvės** — wyprowadzenie, odprowadzenie, odprowadziny
išlyga 1 — warunek
išlyžis *ir* **išliežis**, -žio 1 — pośrodek między palcami przy osadzie palców
išlūžióti, -žioju; **išlūžinėti**, -něju — powyłamywać s.

išmaina 1 — wymiana
išmalda 1 — jałmużna
išmaningas, -ningà — rozumny
išmanyti, -naū, -niaū — rozumieć, zważyć, zmyslić
išmanūs, -nī — rozumny, roztropny
išmarėti, **išmarėju** (*ir* **išmariu**), -rėjau — powymierać
išmaros, -rų 1 — odumarszczyzna; wymarli, ród wymarly
išmata: **išmatos** — wyrzut; wyrzuty
išmaur(i)óti, -r(i)óju — wyjść rycząc (o wołu)
išmauróti, -rúoju, -ravaū — zamulić
išmáuti, -máunu (-máuju), **móviau** — wyjąć (rękę z rękawiczki, nogę ze spodni); wypić (jednym łykiem)
išmažeņs — *r.* **iš mažeņs** — od dzieciństwa
išmeilinti, -nu *ir* **išmeilyti**, -liju — wymanić, wyłudzić
išmėrdėti, -dėju, -jau — przebyć pewien czas w agonji
išmėrgauti, -gauju (-gauen), -gavau — przebyć pewien okres życia panną
išmėrgauti — przesłużyć (o służącej)
išmėsti, **išmetu**, -mečiau — wyrzucić; wyrugować; wychylić (kieliszek)

išmetimas — wyrzucenie
išmetinėti (*lenk.*) — *r.* **prikaišioti** — wyrzucac (robić zarzuty)
išmėtymas — rozrzucanie, wyrzucanie
išmiñčius — mędrzec, myśliciel
išmintai 3 — żywność, prowiant
išminti, **išminu**, **išmýniau** — wydeptać; wymiędlić
išmiñti, **išmenu**, **išminiau** — pozagadywać lub pozgadywać
išmintingas, -gà — rozumny, rozsądny
išmintis, -tiēs 3 — rozum, rozsądek
išmirinėti, -něju *ir* **išmirti** — powymierać
išmirkėlis, -lė — wycoczek
išmylėti, -liū, -lėjau — kochać (pewien czas); wydać się na przyjmowanie gości
išmokesnis, -nio 1; **išmókėjimas** 1 — wypłata
išmokimas 2 — wyuczenie się
išmókymas 1 (*ir* **išmokinimas** 1) — wyuczenie (kogos)
išmókyti, -kau(-kiu), -kiau (*ir* **išmokinėti**, -kinū, -naū) — wyuczyć, nauczyć
išmóklinti, -nu, -nau — wyjść (niezgrabnie, nieuważnie krocząc)

išmókti, -kstu, -kau — wyuczyć się, nauczyć się
išmólinti, -nu *ir* **išmóliuoti**, -liúoju, -liavaū — wymazać, wylepić, wysmarować gliną
išmonė *ir* **išmonis**, -nio 1 — rozumienie
išmukas, **išmukà** — smukły
išmušalas: **išmušalaĩ** 3 — tapety, obicie
išnaktus, -tų (*ir* **išnaktys**, -kėčių) 1 — czas o północy
išnara 1 — lenowisko (skórka, którą przy lenieniu porzucić wąż, żmija, rak...)
išnaršai, -šų 3 — ikra (ryb)
išnaršos, -šų 3 — resztki zniszczonych, rozrzucanych rzeczy, wyrzutki, brak
išnašos, -šų 3 — zużyte rzeczy, ubranie
išnaudóti, -dóju — wyzyskiwać, wyzyskać
išnauja, **išnaujo**, — *r.* **iš nauja** — znowu, nanowo
išnedorėti, -rėju — rozpuścić się, pogorszyć się
išnėkti, -kiu = **išniekinti** — bardzo zganić, znieważyc, zbezczeszcic
išneju(s)ėti — *r.* **iš neju(s)ėti** — niespodzianie, znienacka
išneršti, -ršiū, **išneršiau** — zryć, zmieszać

išnetyčią; išnežinių — *r.* iš netyčią; **iš nežinių** — niespodzianie, nieumysłnie, niechcący, przypadkowo
išniekinimas 1 — znieważenie
išniekinti, -nu, -nau — znieważyc, sponiewierac
išnykėlis, -lė, išnyka 1 b., — cherlak; gapa
išnuomoti, -moju, -jau — wynajac
išpaikti, -kstū, -paikaū — zgłupiec, zbaraniec
išpalaiduoti, -duoju, -davaū — rozluźnic
išpāsakoti — wszystko opowiedziec
išpaskōs — *r.* iš paskōs — ztytu
išpažintis, -tiēs 3 — spowiedz
išpėrinti, -nu, -nau — wylegnac
išpilti, išpilu (-liu), išpyliau — wylać
išpiovimas 2 — wycięcie; skoszenie; wypitowanie
išpirkā 3, **išpirkimas** 2 — wykup, wykupienie
išpirkėjas, -jā — wykupiciel
išpirkti, išperku, išpirkaū — wykupic
išpiršti, išperšu, išpiršaū — wyszatac
išpynioti, -nioju — porozplatac, rozpleśc
išpýti, išpiju (išpynū), išpijaū — rozmoknac

išplastėti, išplastu, išplastėjau — przetętnic, przekołatac (o sercu)
išplėša 1 — to co wyrwano, wydarto
išplikinti -kinu, -nau *ir* išplikyti, -kaū (-kiū), -kiaū — wyparzyc, wyłysic
išplikti, -plinkū, -plikaū — oparzyc się; wyłysic
išplisti, -plintū, -plitaū — rozszerzyc ś., rozkrzewic ś., rozpowwszechnic ś.
išplitimas 2 — rozszerzenie ś.; rozkrzewienie ś.
išpliuŗpos, -pų (*ir* išpliuŗpai, -pū 3); išpliuŗkos, kų 1 — resztki płynnego jedzenia
išplyšti, -štu, -šau — wydrzec się
išplovos, -vų 1 — wypłoczyny
išplukdyti, -daū (-dzju), dziaū (*ir* išplukyti, -kaū -kiaū) — wykapać
išplūsti, -plūstu, išplūdau — wypłynac, wynurzyc się; złajac
išprāsti, -prantū, -prataū — zrozumiec
išprotāvimas 1 — reasumacja rozumowania, konkluzja, wniosek
išprūsti, -prunsū, -prusaū — poprawic się na zdrowiu; rozwinac się
išprūsti, -stu, -sau — išdykti — rozpuscic się, rozpieścic się

išpuika b. 1 — pyszatek, zarozumialec
išpuiskoti, -koju — išpujoti, -jóju — roztrzasnac, rozrzucic
išpuolis, -lio 1 — wypad, wytarczka
išpūsti, -puntū, -putaū — wzdac się
išputas, išputa — wypukly, wydety
išpūtėlis, -lė — spuchniety, wzdety
išputimas — wzdecie się, wzdeťość
išpūvimas 2 — wygnicie, wygniťość
išradėjas, -jā — wynalazca
išradimas 2 — wynalazek
išraiška 1 — wyraz, wyrażenie
išraityti, -taū, -išraičiaū — zakrećic (wasy); wykarbować
išraiža 1 — wyrznięcie
išrākti, -rankū, -rakaū — wyczyścic, wydłubać
išrankos, -kų 1 — wysortowane rzeczy
išrāsti, -randū, -radaū — wynalezć, odkryć
išrašas 1 *ir* išrašos, -šų 3 — wypis, wyciąg
išraštuoti, -uoju, -tavaū — upiększyc w różne desenie materje, drzewo i inne; wypisać
išravos, -vų 3 — zielsko wypielone
išreiškėjas, -jā 1,3 — wyrazićiel

išreiškimas 2 — wyrażenie
išreĩti, išreĩmiu, išreĩmau — wyprzec (drzwi), wysadzić
išreĩgti, -reĩgiū, išreĩgiau — wyprawic (w droge); rozdziać
išrėsti, -rentū, -retaū; **išrėtėti**, -tėju — wyrzedzieć
išrėdyti, -daū, -dziaū — *r.* ištaisyti — wystroic, ubrać; rozdziać
išrėto, **išrėsvo** — *r.* iš rėto, **iš rėsvo** — zrzadka, powoli
išrėjeti, -rėjeju, -rėjau *ir* išrėju, išrėjau — wygrzyc, dopiekajac zmusic kogoś do wyniesienia się
išrinktinis, -nė — wybrany
išrýkšti, -rýkštu, -rýškau — rozwiāzac się, rozsypać się, rozpełznac się, rozpruć się; wyrazić się
išroda — dowód, argument
išrutulā, -lōs 3 — rozwój
išrūgos, -gų 1 *ir* išrūgos — serwatka
išrūpinti, -nu — wystarać się, wyjednac
iš-si (išsi-)
przedrostek iš- łącznie z zaimkowā partykulā -si- tworzā w języku litewskim z czasownikami szereg złożeń, mających mniej więcej takie znaczenie, jakie mają czasowniki polskie z przed-

rostkami: **wy-, roz-, po-, roz-, prze-, poo-, powy-, z-, łącznie z zaimkami zwrotnymi się, sobie, z sobą, na przykład: iŝsi-alkinti** — wygłodzić się; **iŝsi-gąsti** — przestraszyć się, zleknać się; **iŝsi-bėgióti** — porozbiegać się; **iŝsi-nuódyti** — potruwać się; **iŝsi-miegóti** — wyspać się; **iŝsi-rėikšti** — wyrazić się; **iŝsi-tięsti** — wyprostować się, rozciągnąć się; **iŝsi-ruóšti** — wybrać się; **iŝsi-páinioti** — wypłatać się; **iŝsi-ivėsti** — wyprowadzić z sobą; **iŝsi-nėsti** — wynieść sobie; **iŝsi-dúrti** — wykluć sobie; **iŝsi-trinti** — powycierać się, powycierać sobie; **iŝsi-vazóti** — przewałaszać się; **iŝsi-zióti** — rozdziawić się...

wobec tego nie podajemy większości takich czasowników, odsyłając poszukujących do czasowników, nie złożonych z temi przedrostkami (iŝ-si- lub iŝ-), w odpowiednich miejscach alfabetu.

iŝsi-anglinti, -nu *ir* **iŝsi-angliúoti**, -liúoju, -liavaũ — pobrudzić się węglem
iŝsi-ankstinti, -nu — wyjść wcześniej

iŝsi-áusti, -áudziu, -džiau — wytkać sobie
iŝ-siaústi, -siaučiu, iŝsiau-čiaũ — zdjąć z kogoś ubranie; przedokazywać
iŝ-siaútėti, -tu (-tėju), -tėjau — przedaśać się
iŝsi-aúti, -aunũ, iŝsiaviu — rozuć się
iŝsi-avėti, iŝsiaviu, iŝsi-avėjau — rozluźnić się (o obuwiu)
iŝsi-báldyti, -dau (-džiu), -džiau *ir* **iŝsi-báltinti**, iŝsi-bálinti, -nu — wybielić (swoje, sobie)
iŝsi-bėdóti, -dóju — wyzalić się
iŝsi-bėgióti, -gióju — nabiegać się, porozbiegać się
iŝsi-blaškýti, -kaũ, -kiaũ — rozproszyc się, rozmieść się
iŝsi-braũkti, -braukiũ, iŝsi-braukiau — wykreślić siebie; wytrzepać sobie (len)
iŝsi-brũkti, iŝsi-bruku, -kiaũ *ir* **iŝsi-brukaũ** — wyjść, wytłoczyć się (z tłumy)
iŝsi-bučiúoti, -čiúoju, -čia-vaũ — wycalować się
iŝsi-bùklinti, -nu — iŝsi-bùklėti, -lėju — wprawić się
iŝ-sidabrúoti, -rúoju, -ravaũ; **iŝ-sidábrinti**, -nu — wysrebrzyć
iŝsi-dómauti, -mauju, -mavau — przebierać
iŝsi-draikýti, -kaũ, -kiaũ; **iŝsi-draikstýti**, -staũ,

-sčiaũ — rozlećć s., roz-wiać się, rozpostrzeć s., rozrzucić się
iŝsi-drembti, -mbiũ, iŝsi-drembiaũ — zmieszać s. z błotem; rozszerzyć s.
iŝsi-dulėti, iŝsi-dulu, iŝsi-dulėjau — zwietrzeć, zbutwieć
iŝsi-dũksėti, -dũksiũ, -dũksėjau *ir* **iŝsi-dũksóti**, -saũ, -sójau — ulotnić się, zbutwieć
iŝ-siėti, iŝseju, iŝsiejau *ir* iŝsienũ, iŝsiniau — wywiązać, rozwiązać
iŝsi-gabėnti, -benũ, -naũ — wynieść s., wywieźć (sobie, swoje)
iŝsi-galėti, -liũ, -lėjau — móc, być w stanie, mieć dość siły, potrafić
iŝsi-gąsti, -gąstũ, -gandaũ — zleknać się, przestraszyć się
iŝsi-gėrti, iŝsigeriu, iŝsigėriau — podchmielić się
iŝsi-giėdryti, -riju *ir* **iŝsi-giėdrinti**, -nu — wypogodzić się, rozjaśnić się
iŝsi-gimėlis, -lė — wyrodek
iŝsi-giřsti, -řsta, -řdo — r. pasigirřti — rozlec się (o głosie, o huku)
iŝsi-gũdrinti (*ir* **iŝsi-gũdinti**), -nu — zmądrzeć, stać się przebiegłym
iŝsi-ėškoti, -kaũ, -koju — odszukać, odebrać sobie, swoje

iŝsi-ėžti, -ieziũ, iŝsi-ėžiau — wyluszczyć się, sobie
iŝsi-ilti, -gstu, -gau *ir* **iŝ-silgti** — stęsknić się po kimś
iŝsi-jos, -jũ 3 — wysiewki, przesiewiny
iŝ-sijóti, -sijóju, -sijójau — przesiać
iŝsi-jóti, -jójũ, -jójau — wyjechać sobie konno
iŝsi-jũdinti, -nu — rozruchać się
iŝsi-júosti, -siu, -siau — opuścić pasa, rozpasać s.
iŝsi-ikalbinėti, -nėju — odmawiać się
iŝsi-kałbti, -lbtũ, -lbaũ — rozmówić się; wymówić się (z nienacka)
iŝsi-kálti, -lu, -liu — wykuć, wybić, wyżłobić (sobie, swoje); wybić się, przerosnąć (o nasieniu); wykluć się, wyróżnić się
iŝsi-ka-póti, -póju — wyrażać sobie, swoje; wykłuć jeden drugiemu — (o kogutach)
iŝsi-kařti, -rřiũ, iŝsi-kařšiau — wyczesać (sobie, welfno); wytłuc jeden drugiego
iŝsi-kėlti, iŝsi-kėliu, iŝsi-kėliu — podnieść się, wywyższyć s.; przemieść s., przejechać (z jednego miejsca na drugie)
iŝsi-kėsti, iŝsi-kėciu, -kėciaũ — rozkraczyć się

išsikėtėti, -tėju *ir* išsikėsnėti, -nėju—rozrosnąć się, rozkrzewić się
išsikil(n)ėti, -(n)ėju—poynosić (sobie, swoje)
išsikišti, išsikišu, -šiau *ir* išsikišau — wystawać, wysunąć się
išsiklausti, -siu, -siau; išsiklausinėti, -nėju — wypytać się
išsikleipti, -kleipiù, -išsikleipiau — wykrzywić s. (o obuwiu)
išsiklėsti, išsiklėčiu, -klėčiau — rozłożyć s.; rozestać s., rozpuścić się
išsikliudyti, -daù (-džiù), -džiaù — rozczepić się, wyplatać s., wyswobodzić s., rozchylic s.
išsikósti, -šiu, -šiau — wycedzić, przecedzić sobie
išsikovėti, -vėju—wywalczyć sobie
išsikrapštyti, -štaù, -ščiaù — wyskrobać się, wygramolić się
išsikovėpti, išsikovėpiu, išsikovėpiu — wytchnąć, wywietrzeć
išsilalkyti, -kaù, -kiaù — przetrwać, wytrzymać
išsilavinti, -nu—wyszkatać się
išsilenkti, -nkiù, išsilenkiaù — wychylic s.; wyminąć s.
išsiliėtauti, -tauja-(tauna), -tavo; išsilyti—napadać się, (o deszczu, aż do wypogodzenia)

išsiliežti, -žiu, -žiaù — wylizać się
išsilýgti, -gstu, -gau — wymóc, wytargować sobie dobre warunki
išsimėšluoti, -luoju, -lavaù — pobrudzić s. (gnojem)
išsinarinti, -rinù, -naù — wywychnąć sobie (jakis członek ze stawu)
išsinėrti, išsineriu, išsinėriaù — wynurzyć się, wyleźć
išsinokinti, -kinù, -naù — wymorzyć się; potłuc sobie (jabłko)
išsipagirioti, -rióju — wytrzeźwić się
išsipalaiduoti, -dúoju, -davaù — rozluźnić s., wyswobodzić s.
išsipasakoti, -koju—opowiedzieć (wszystko o sobie)
išsirbti, -rbstù, -rbaù = įsirpti (jagody)—dojrzeć
išsirėkšti, -rėiškiu, -škiau — wyrazić się
išsireiškimas 2—wyrażenie się
išsirengti, -ngiù, išsirengiau — wybrać się
išsirinktinaĩ—do wyboru
išsirinkti, išsirenku, išsirinkaù — wybrać sobie
išsirutulėvimas—rozwnięcie się
išsiskirti, išsiskiriu, išsiskýriaù—rozłączyć się, wydzielić się

išsiskyrimas — rozłączenie się
išsišiepėlis, -lė — ten, kto szczyrzy zęby
išsišėnėkti, -šėnėkù, -šėnėkaù = išsikałbti
išsišėkimas — wyskok
išsišėkti, -kstu (*ir* -ku), -kau — wytańczyć się; wymówić s., wtrącić s.
išsitaisyti, -saù, -siaù — wybrać s., wyprawić s. wystroić się
išsitarnėvelis, -lė — ten, który się wysłużył
išsitarti, išsitariu, -riaù — wymówić się; powiedzieć to, czego nie trzeba było mówić
išsitėisėti, -sėju — stracić moc ustawy
išsitėkti, -tenkù, -tekaù — wystarczyć; pomieścić s.
išsiuntimas 2 — wysłanie
išsiuvimas 2 — wyszycie
išsiuvinėjimas 1 — wyszywanie
išsiųsti, -siuñčiù, išsiuñčiaù — wysłać
išsivadėvimas 1 — zwolnienie s.
išsiveisti, -veisiù, išsiveisiaù — wyrodzić się
išsiviėpėlis, -lė = išsižiójėlis
išsiviėkti, išsivelku, išsivilkau—rozdziac s.; wylec się (wyjść z domu)
išsivilti, išsiviliu, išsivýliaù *ir* -vilaù—stracić nadzieję, doznać zawodu

išsivystimas 1 — rozwnięcie się
išsižadėjimas 1 — wyrzeczenie się
išsižadėti, išsižadù, -dėjau — wyrzec się
išsižiójėlis, -lė 1—rozdziawiony, gapa
išsižióti, -žióju, -jau—rozdziawić się
išskabyti, -baù, -biaù—wyszczykać, wyszczypać
išskaičiuoti, -čiúoju, -čiauaù — rozliczyć, wyliczyc, wyrachować
išskaida 1 — rozwód, rozłzaka
išskaíta, išskaitymas — wyliczenie, wyrachowanie
išskałbti, -łbiù, išskałbiaù — wyprać
išskėsti, išskečiu, išskėčiau = iškėsti — rozpoznać (reçe, parasol)
išskilti, išskiliu, išskýliaù — wykrzesać (ogieñ)
išskilti, -skjliù, -skilaù — wykluc się, wylegnąć
išskiriant — oprócz, za wyjątkiem
išskirti, išskiriu, išskýriaù — wydzielić
išskirtinaĩ — wyjątkowo
išskyrimas 2; išskýros, -rų 1 — wydzielenie; sortyment
išskubėti, išskubu, išskubėju—spiesznie wyjść, wybiec

išsmukas, išsmukà — išmukas — smukły
išspirti, išspiriu, išspýriau — brykając wyrzucić
išspragėti, išspraga, išspragėjo — upraćzyć się
išsprendimas — rozwiązanie
išsrúti (*ir* išsrúti), išsrývù *ir* išsrúnù, išsruvau — wysączyć się
išsténgti, -giu, -giau — *r.* įsténgti — mieć dość siły, mocy (zrobić coś)
išstýpinti, -nu — wyjść na palcach
išstóti, -stóju, -jau — wystąpić (z klasztoru, z wojska)
išsūnis, -nio 1 = ýšsūnis — *r.* įsūnis — syn przybrany
iššlaitė (ýššlaitė) 1 — przelęcz
iššlavos, -vu — śmiecie
ištaiga 1, ištaigumas 2, ištaigingumas 2 — wygoda; wykwintność
ištaka(s) 1 — wypływ
ištara 1, ištaramas 2 — wymowa
ištarmė, -mės, ištarmė 3 — wyrok
ištausti, -taustù, -tautau (*ir* ištautėti) *ir* nutausti, -taustù, -tautau — wynarodowić się
ištautėjimas *ir* nutautėjimas — wynarodowienie się
ištautinti, -nu, -nau *ir* nutautinti — wynarodowić

išteisimas 2 — wysądzenie
išteisinimas 1 — uniewinnienie
ištekejėlė 1 — zameźna, meźatka
ištekejimas 1 — wyciekanie; wyjście zamąż
išteketi, išteku, ištekejau — wyciec; wyjść zamąż
išteklus (*ir* ýšteklus), -liaus — dostatek, zapas
išteklùs, -li = išteklingas -gà — zamoźny
ištekti, -tenkù, -tekaù = pakakti — wystarczyć
ištektinaĩ *ir* ištenkamai — wystarczajaco
ištelžti, -žiu, -žiau; ištełžti, ištełžiù, ištełziau — wyrzucić, wychlusnąć
išteņ, ištenaĩ — *r.* iš teņ, iš tenaĩ — stamtąd
ištesėti, ištesiu, ištesėjau — spełnić, móc dotrzymać (słowa)
ištekšti, išteškiu, -kiau — wybrzgnąć; wyrzucić
ištiesti, -tiesiù, ištiesiau — wyprostować, wysłać, rozesać; wyciągnąć
ištiesų — *r.* iš tiesų — naprawdę
ištikimas, -mà — wierny; prawomyślny
ištikimybė 1: ištikimumas 2 — wierność; prawomyślność
ištikrūjū — *r.* iš tikrūjū = iš tiesų

ištikti, -tiška, -tiko — zdążyć się; spotkać (o nieszczęściu)
ištiktukas 2 — rodzaj wykrzyknika, pochodzący od rdzenia czasownikowego, mający znaczenie czynności dokonanej. Czynność ta jest nagłą, nieoczekiwaną; trwa tylko moment, *n. p.* strýkt — *skik!* bimb — *bęć!* šniurkšt — *chlip!* bakst — *tyk!* trinkt — *stuk!*
ištisas, ištisà; ištisaĩ — cały; rozciągnięty
ištižėlis, -lė — rozlazły, ślamazara
ištižimas — rozlazłość
ištižti, -tinžù *ir* -tjštù, -tijaù — rozleźć się, stać ś. rozlazłym, ślamazarnym
ištólo — *r.* iš tólo — zdala, zdaleka
ištrauka 1 — wyciąg
ištrėmimas 2 — wygnanie
ištrūkti, -kstu, -kau — wyrwać się, wymknąć się
ištvara 1, ištvermė 3 — wytrwałość, wytrzymałość
ištvirėklis, -lė — rozpustnik
ištvirinti — rozpuścić
ištvirkti, -kstu, -kau — rozpuścić się
išvada — wywód; wniosek
išvaduoti, -dúju, -davaù — wybawić, wyzwolić
išvagóti, -góju — poradzić
išvaisyti, -sau, -siaù = išveisti, išveisiù, išveisiau — wyniszczyć, wytepić

išvaizda (*ir* išveizda), 1 — wygląd, wyraz (twarzy)
išvakarės, -rių *ir* išvakaros, -rų 1 — przeddzień; późny wieczór
išvala *ir* išvalos, -lų — łożysko; odejście miejsca, łożyska (oczyszczenie)
išvalka 1 — wywłok
išvamos, -mų 3 = vemalai — womity, wymioty
išvarà 3 = išginià 3 — wygon
išvardis — *r.* įvardis, -džio zaimek
išvařdyti, -diju, -dijau *ir* išvařdinti, -nu — nazwać po imieniu
išvartyti, -rtaù, -rciaù — poprzewracać
išvarža 1 — łup, zdobyc
išvažiavimas 1 — wyjazd, wyjechanie
išvėpti, -vempù, -vepaù *ir* išvėpti -vėpstù, -paù — rozdziawić się, stać się gapą
išvėpėlis, -lė — gapa
išvēsti, -stu, -sau — wystygnać
išvietė: išvietės 1 — ustęp
išvìpti, -vimpù, -vipaù *ir* išvìpti, -vypstù, -vypaù = išvėpti
išvirsčias (*ir* išvirkščias), išvirsčia; išvirsčiaĩ — wdziany, włożony, leżący nawywrót; odwrotnie, nawywrót
išvirtėlis, -lė — wywrócony; wywrotowiec; przechrta

išviso — r. iš viso *ir* iš
visa — wszystkiego, ra-
zem, wcale
išvīsti, -vinsū (*ir* -vįstū),
-visaū — wyrodzić się
išvisūr — r. iš visūr —
zawszad
išvykā 3 — wycieczka
išvyktī, -vykstū, -vykaū —
udać s., wyruszyć do-
kąd, wyjechać
išvysti, -vystu, -výdau —
urzeć, zobaczyć
išvysti, -vystū, -vytaū —
wywiednieć
išžagintī, -nu — zgwałcić
išžargas, išžargà *ir* išžir-
gas — rozkraczysty
it *ir* ýt (*ir* ič) — jak, jakby
itas, ità, itai = šitas — oto
ten, ta, to
itgeris *ir* ičgeris — zu-
pełnie dobry

ŷ = ŷr, yrà — jest, są
ýda 1 *ir* ýdva — brak,
feler, wada
ýdañt *ir* idañt — ażeby,
aby, żeby
ýdas — owady
ýdēm — napewno; umy-
ślenie
ýdva 1 = ýda
ýla 1 (*ir* ýlā) — szydło
ýldagtis (*ir* ildagtis), -gčio
ir ýldeginis — sztyft do
wypalania dziur w drze-
wie
ýlis, ýlio 2 — kliniek
ýnas, ynà = gūdnas —
prawdziwy, istotny

itin — szczególnie, bar-
dzo, dość
itnaujis *ir* ičnaujis — no-
wiuteńki
ižas *ir* iżà, iżōs: iżos,
ižū — kra
iždas 2 — skarb (państwa)
iždinē 1 — izba skarbowa
iždininkas, -kē 1 — skar-
bnik
iženos (*ir* ižinos), -nū 3 —
łuska
ižyti, iżau (ižiū), iżiau (*ir*
ižinti, -nu) = gliądyti —
łuskać
ižti, inžū *ir* įštū, iżau —
łuskać się, rozpadać s.
ižūoti, iżūoja, iżāvo: lūpē
ižūoja — kra na rzece
pływie
ižūs, iži — kruchy, łatw o
rozpadający się

Y

ýnis, ýnies 1 — r. šerkšnas
— szron
ýlius, ýliaus — wdzierca,
natręt
ýnoti, ýnoju — nucić
ýpac, ýr ačiai — szczegó-
lnie; osobno
ýpata — r. asmuō — osoba
ypatingas, -gà — osoblivy
ypatybē — szczególność
ypatūmas 2 — osobność,
samotność
ypatingūmas 2 — osoblivość
yrà — jest, są
yrėjas, -jā 1,3; yrīkas, -kē 2
— wioślarz

yrīmas 2; yrīmasis, -mos —
wioślowanie
ýsas, ysà — krótki
ýsinti, -nu = trumpinti —
skracać
ýsnaujā 1,3 — sadło
ýščios, -čiu 1 — żywot
ýšdėlis, -lio 1 — zn(i)osek
ýšdukra *ir* išdukra 1 —
— r. iñdukrē — córka
przybrana
ýšmas — r. iėšmas — ro-
żen, pika

ī *ir* iñ (= iñt, iñg, añt,
uñt) — do, na, w
ī — przedrostek, równający
się w-, na-, roz-, po-,
za-, z-
połączonych z tym przed-
rostkiem czasowników
trzeba szukać bez niego
w odpowiednich miej-
scach alfabetu; niektóre
z nich podajemy tutaj:
ī-adyti *ir* in-adyti, -daū,
-džiaū — wszyć, wwią-
zać, wpleść
ī-akėti *ir* in-akėti, -kėju,
kėjau — ubronować,
zbronować
ī-árti, įariu, įariau *ir* inárti,
iñ-ariu, iñ-ariau — wo-
rać, zaorac
ī-ąugti, -gu, -gau *ir* inąugti,
inąugu, -gau — wrosnąć
įausti, įaudžiu, -džiau *ir*
inąusti, inaudžiu, -džiau
— wetkać (w płótno)

ýšpiečiai *ir* išpiečiai 1 —
pora obiadowa
ýšsūnis *ir* išsūnis 1 — r.
išūnis — syn przybrany
ýšslaitē *ir* išslaitē 1 —
przełęcz
ýštaka; ýštėkis, -kio 1 —
ujście, wypływ
ýtin *ir* itin — szczególnie,
bardzo
ýženos, -nū 3; ýžē, ýžės,
ýžę — łupina, łuska

iaūti, įaunū, įaviau *ir* in-
aūti, inaunū, iñaviau —
wdziać nogę w obuwie
įbaidyti, -daū, -džiaū —
nastraszyć, zastraszyć
įbáikštinti *ir* įbáilinti, -nu
— nastraszyć
įbargūoti, -gūoju, -gavaū —
nakredytować
įbarstyti, -staū, -sčiaū —
powsypywać
įbarškėti, įbáršku, įbar-
škėjau — wbiec, wpaść,
wjechać z grzechotem
įbauginti, -ginū, -naū —
nastraszyć
įberti, įberiu, įberiau —
wsypać
įbėsti, įbedu, -džiau —
wetknać, wbić (kót)
įbėginti, -nū, -naū — rozpe-
dzić (koni), zmusić do
szybkiego biegu
įbėgti, -gu, -gau — wbiec
įbiaurinti, -nu (*ir* įbiau-
rėti, -róju) — zanieczys-
cić, zbrudzić

ibildēti, **ibīldu**, -dējau — wbiec, wjechać z hałasem
ibirēti, **ibiru**, **ibirējau** *ir*
ibyrēti, **ibyrū**, -rējau *ir*
ibirti, **ibirū** *ir* **ibirstu**,
ibiraū — wsyspać się
iboginti, -ginū, -naū —
wwlec, wnieść coś cięż-
kiego
ibōsti, -stu, **ibōdau** — na-
przykrzyć się
ibrānginti, -nu — podro-
żyć, drogo ocenić
ibrāngti, -gsta, -go — po-
drożać
ibraškēti, **ībrašku**, **ibra-**
škējau — wjechać trze-
szcząc, skrzypiąc, cięż-
kim wozem
ibraukti, **ibraukiū**, **ībrau-**
kiau — nakreślić; zapa-
lić zapałkę; coś wsu-
nać; wjechać
ibrazdēti, **ībrazdu**, **ibra-**
zdējau — wjechać po
bruku ciężkim wozem,
ze stukiem na pustem
wozie
ibrēžti, -ziū, -ziau *ir* **ibrē-**
žyti — drasnać, nade-
drzeć, zapalić (zapałkę)
ibrīsti, **ibrendū** (*ir* **ībren-**
du) **ibrīdaū** — wbrodzić;
brodząc wejść, webrnąć
ibrōzdinti, -nu — wnieść
coś ciężkiego
ibrūkti, **ībruku**, -kiau *ir*
ībrukaū — wcisnąć,
wsunąć

ibukštinti, -tinū, -naū — na-
straszyć, zadać strachu
iburbēti, **ībūrbu**, -bējau —
wlecieć, wpaść, wje-
chać z turkotem, wejść
burcząc, brzęcząc
ībūrbinti, -nu — wwalić
ībūgti, -gstu, -gau — złek-
nać się
īcas 2 — iskry (od roz-
palonego żelaza)
īčiūrinti, -nu — mocno
zbrudzić
īčiūrti, **īčiūra** (*ir* **īčiūrsta**)
īčiūro — mocno ś. zbrud-
zić (o bieliznie)
īdagas *ir* **īndagas** — piętno,
tło wypalone
īdainūoti, -nūoju, -navau —
wejść, wjechać śpiewa-
jąc; naśpiewać, dobrze
śpiewać
īdardēti, **īdardu**, -dējau —
wjechać z turkotem
īdaužyti, -zaū, -ziaū; **īdaū-**
žti, -daužiū, **īdaužiau** —
nadbić
īdavējas, -jā, **īdavikas**, -kē
— wręczyciel; donosi-
ciel; zdrajca
īdavinēti, -nēju — wręczać,
donosić, zdradzać
īdedalas 3 — wkład
īdēginti, -nu — rozpalić
īdēgti, **īdeŋga**, -jdēgo —
rozpalić się; opalić się
īdēliōti, -liōju; **īdēstyti**,
stau, -sčiau; **īdēslioti**,
-liōju; **īdēsčioti**, -čioju;
īdēstinēti, -nēju — po-
wkładać

īdēlis — *r.* **īdēlys**, **īdēlio** 3
— wkład
īdēm (*ir* **īdēmnaī**) = **īdēm**
(**īdēmnaī**) — napewno
īdēmūmas — uważność;
ciekawość
īdēmūs = **īdomūs** — cie-
kawy, uważny
īdēti, **īdedu**, **īdējau** — wło-
żyć, wstawić
īdienōti, -nōja — przygrzać
(o słońcu w końcu zimy)
īdīlgyti, -gau (-giu), -giau
ir **īdīlginti** — sparzyć
(o pokrzywie)
īdīlgti, -gstu, -gau — (opa-
rzyć się (na pokrzywie)
īdirbimas 2 — uprawa
(rol)
īdirbti, -bu, -bau — upra-
wić, ulepszyć, wyrobić;
zanieczyścić
īdirginti, -nu — rozner-
wować, rozdrażnić
īdōminti, -nu — interesow-
wać
īdomybē 1 — rzecz uwagi
godna
īdomūmas 2 — ciekawość
īdomūs, -mi, -mū, **īdomiai**,
īdomŷn — ciekawy, in-
teresujący
īdraskyti -kaū, -kiaū;
īdrēksti, **īdreskiu**, **īdrē-**
skiau — udrzeć, nade-
rwać
īdrāšinti, -nu — osmiesić,
pobudzić do śmiałości
īdrīsti, -stū, -saū — nabrać
śmiałości, rozzuchwa-
lić się

īdīksti, **īdrinskū** (**īdri-**
sū), **īdriskaū** — nade-
rwać się
īdubimas 2 — wgłębienie
īdūbti, -dūmba, -dūbo —
wklęsnać, dołkowacieć
īdūoti, **īdūodu**, **īdaviau** —
wręczyć; zadenuncjo-
wać kogoś; dać wypić
(lekarstwa)
īdūžti, **īdunžū** *ir* **īdūštū**,
īduzaū — nadpęknąć
īdvēsti, **īdvesiu**, **īdvēsiau** —
porządnie schudnąć, na-
głodzić się
īeigā *ir* **īneigā** 3 — wej-
ście, wchód
īeiti, **īeinū**, **īējaū** (*ir* **īn-**
eiti, **īeinū**, **īnejaū**; **īn-**
teiti, **īnteinū**, **īntējaū**) —
wejść
īejimas (*ir* **īneįimas**, **īn-**
tėjimas) — wejście,
wchód, wchodzenie
īēsti, **īēdu**, **īēdziau** (**kā**) =
īnēsti — dogryźć, dojąc
īgaidas = **īgeidis** 1 — wiel-
ka chęt, požądanie
īgalēti, -liū, -lējau = **īveikti**
— móc, być w stanie;
nie czuć się zbyt sła-
bym
īgaliōjimas 1 — upowa-
żnienie, pełnomocnic-
two
īgaliōti, -liōju — upowa-
żnić, upelnomocnić
īgaliōtinis, -nē 1 — upo-
ważniony, pełnomocnik

igaliótojas, -ja 1 — mo-
dawca, osoba upo-
żniająca
igýti, igjù (igynù), igijaù
— nabyć, dostać
igyvëndinti, -dinu, -nau—
osiedlić
iglizti, iglinzù *ir* iglištù,
iglizau — przypaść do
serca, spodobać się
iglūdinti, -nu — wejść ci-
chaczem
igramēti, ĩgramu, ĩgra-
mējau — wpaść, wbiec
z łoskotem
igristi, ĩgrinsù *ir* ĩgrjstù,
ĩgrisaù = ĩkyrēti — na-
przykrzyć się
igūdinti, -nu — przyzuczyć
igulà, -lòs, ĩgulà 3 — za-
łoga, garnizon
igūndyti, -dau, -dziau *ir*
igūndinti — skłonić, po-
budzić, skusić
igūsti, -gundù, -gudaù —
nawyknąć, wprawić się
ĩm̃tinaĩ *ir* ĩñm̃tinaĩ —
włącznie
ĩjāudinti, -nu — podniecić,
roznamiętnić, rozczulić
ĩjēgti, ĩjēgiù, ĩjēgiau —
zdołać, być w stanie
ĩjunkinys, ĩjūnkinio 3 —
nawyczka
ĩkaita 1; ĩkaitas (*ir* ĩkai-
tas) — zamiana, zastaw;
zakładnik
ĩkalba — namowa, wmó-
wienie
ĩkandiñ *ir* ĩkandine — tuż
za

ĩkapēs *ir* ĩkapēs, -pių 1 —
ubiór pogrzebowy, ko-
szula śmiertelna; kosza
pogrzebowe
ĩkaras — *r.* ĩñkaras 3 —
kotwica
ĩkarpa 1 — wkrój, wy-
cięcie (nożycami)
ĩkeĩsti, ĩkeičiù, ĩkeičiau —
zamienić, zaciągnąć dług
na hypotekę
ĩkeitimas — zastaw
ĩkirmyti, -mija, -mijo —
zrobaczywieć
ĩkilas — *r.* ĩñkilas — barć
ĩkilēlis *ir* ĩñkilēlis 2 —
szpakownica
ĩkarstis, -ščio 1 — zapał;
zapęd
ĩkyrēti, ĩkyriù, ĩkyrējau —
dokuczyć, naprzykrzyć.
ĩkyrùs, -ri — dokuczliwy
ĩklaĩkti, -ksta: ĩklaĩko —
zrobiło się straszno,
niesamo wicie
ĩkliudyti, -daù (-dziù),
-dziaù — wplatać
ĩkliùti, ĩkliuvù *ir* ĩkliūnù,
ĩkliuvaù — popaść, wplą-
tać się
ĩklōdē — przesćieradło
ĩklonis, -nio — dolina
ĩklōtas = ĩñklōtas —
wysięłka
ĩkurtùvės = ĩñkurtùvės
ĩkvapas; ĩkvėpimas — na-
tchnienie
ĩkvėpti, -piu, -piaù *ir* ĩkvė-
pti, ĩkvepiu (*ir* ĩkvėpiù),
ĩkvėpiaù — natchnąć
ĩlanda 1 — przelaz

ĩlanka 1, ĩlenkimas 2 —
zatoka, zakręt
ĩlenkti, ĩlenkiù, ĩlenkiau —
wgiąć
ĩlinkimas 2; ĩlinkis, -kio 1
— wgięcie
ĩlyti, ĩlja (ĩlyna), ĩlijo —
włać się (o deszczu);
rozmoczyć
ĩlobis, -bio 1 *ir* ĩlomis,
-mio — wkleśłość
ĩlubóti, -bóju — nastać,
zrobić pułap
ĩlūžimas 2 — włamanie
się, włom
ĩmai *ir* m̃a ĩj dievai — niech
go bogi
ĩmaišyti, -šaù, -šiaù —
wmieszać, zamieszać;
zamiesić
ĩmanyti, -naù, -niaù — wy-
markować, rozumieć
ĩmānomas, -ma, -mai —
możebny
ĩmantrùs, -ri — roztropny,
pojętny, nieglupi
ĩmautē 2 — futerał
ĩmauti, ĩmaunu (-mauju),
ĩmóviau — wsunąć,
wdziać, włożyć
ĩmergēti, -gēju, -jau — stać
się dorosłą dziewczyną
ĩmēžti, -žiu, -žiau — ugnoić,
umierzwić
ĩmigis, -gio 1 *ir* ĩmigys,
ĩmigio 3 — *r.* ĩmygis 1 —
pierwszy i najmocniej-
szy sen
ĩmigtì, -mingù, -migaù —
rozспаć się, mocno
zasnąć

ĩmonē 1 — zakład, fabryka,
przedsięwzięcie
ĩmovas 1 = ĩmautē
ĩnagininkas 1 — narzędnik
ĩnagis, -gio 1 *ir* ĩnagē,
ĩnagē 3 — narzędzie
ĩnamys, -mē, ĩnamio 3 =
ĩmbuvys, ĩmbuivio 3
kampiniñkas, -kē 2 —
lokator, sublokator
ĩnaras 3 — wełniana reka-
wica, wkładająca się
pod spód drugiej
ĩnaša 1; ĩnešimas 2 — wno-
sek, wniesienie
ĩnikti, ĩninkù, ĩnikaù; ĩnir-
sti, ĩnirstù, ĩnirtaù; ĩnir-
šti, -rštù, ĩniršaù —
wziąć się do czegoś za-
żarcie, z zaciekłością
stać się zawziętym, ro-
zochocić się
ĩniršimas; ĩnirtimas 2 —
złość, pasja
ĩnižti, ĩnįsta *ir* ĩnįza,
ĩnižo — zaświerbieć,
zaswedzić
ĩnoris, -rio 1 — wielka
chęc
ĩnosēs, -sių 1 — nosaczna
ĩpėdiñ; ĩpėdziuĩ — wślad,
w trop
ĩpėdinis, -nēl — następca
ĩpiauti, -piaunu (-piauju),
pioviau — wciąć, we-
rznąć (nożem)
ĩpilas — *r.* ĩmpilas 3 —
wyspa, poszewka na
pierzę

pinas *ir* iŋpinas 3 —
wstążka, którą się wpla-
ta do warkocza
iŋpiovimas 2 — wcięcie
iŋpykimas 2; iŋpykis, -kio 1
— gwałtowny gniew
iŋplauka 1; iŋplaukimas 2—
wpływ, wpływienie
iŋprāsti, -prantū, iŋprataū —
przyczyczać się
iŋpratimas 2; iŋprotis (*ir*
iŋprotys) iŋpročio 3 —
nawyk, nałóg
iŋpuolis, -lio 1 — wpadnie-
nie; wklęsłość, wpad,
zapadlina
iŋpusėti, -sėju — zrobić, wy-
konać coś do połowy
iŋrankininkas 1 = iŋnagininkas — narzędnik
iŋrankis, -kio — narzędzie
iŋrašas; iŋrašymas — wpis,
wpisanie
iŋrašyti, -šaū, -šiaū; iŋrašī-
nėti, -nėju — wpisać, wpi-
sywać
iŋsākymas — rozkaz, roz-
porządzenie
iŋščios, -čių (*ir* iŋščia) —
żywot, wnętrność
iŋsėkti, iŋseku, -kiau —
wejść wślad za kims
i-si-
przedrostek i- łącznie z
zaimkową partykułą -si-
tworzą w języku litew-
skim z czasownikami
szereg złożonych, mających
mniej więcej takie zna-
czenie, jakie mają cza-
sowniki polskie z przed-

rostkami w-, wy-, u-
roz- łącznie z zaimkami
zwrotnymi się, sobie,
z sobą, na przykład:

i-si-dėti — włożyć sobie
i-si-gilinti — wglębić się
i-si-vaizdūoti — wyobra-
zić sobie

i-si-kabinti — ucześć się
i-si-tvirtinti — utwierdzić się

i-si-žiūrėti — wpatrzeć się
i-si-linksminti — rozwe-
selić się

i-si-dainuoti *ir* i-si-gie-
dėti — rozśpiewać się

i-si-bėgėti — rozpędzić się
i-si-bangėti — rozfalo-
wać się

wobec tego nie podajemy
wszystkich takich cza-
sowników, odsyłając po-
szukujących do cza-
sowników, nie złożonych
z temi przedrostkami
(i-si-) w odpowiednich
miejscach alfabetu.

i-si-aūti, -aunū, iŋsiviau —
wsunąć swoją nogę w
obuwie

i-si-bailėti, -lėju — nabrać
powoli strachu

i-si-baldyti, -dau, -dziau *ir*
i-sibaladėti, -dóju — wejść
z szumem z rucho-
mościami

i-si-barguoti, -gúoju, -gavaū
— nabrać sobie na kre-
dyt

i-si-belsti, -ldziū, iŋibel-
dziau — dopukać się i
wejść do wnętrza

i-si-bėgėti, -gėju — rozbiec się
i-si-brāuti, -brāunu (-brāu-
ju), -bróviau — wtargnąć,
wdrzeć się

i-si-brėžti, -žiu, -ziau —
udrapnąć, wykreslić; za-
palić (sobie) zapałkę

i-si-brovimas — wtargnięcie

i-si-brūkti, iŋsibruku, -kiau —
wejść (gwałtem), wci-
snąć się

i-si-būti, iŋsi-esū, iŋsibūvū
ir iŋsibūnū, iŋsibuvaū —
utrzymać się na miejscu,
przebyć gdzieś dłuższy
czas, przyczyczać się,
zakorzenieć się

i-si-čiėpyti, -piju (*lenk.*) =
iŋsikiėpyti — przyszcze-
pić sobie

i-si-dabóti, -bóju — upodo-
bać (kogoś), upatrzeć
sobie

i-si-dėgti, iŋsidedgu, -giau —
rozpalić się, siebie, roz-
niecic

i-si-dejūoti, -jūoju, -javaū —
rozstękać się

i-si-dėmėti *ir* iŋsidomėti,
-miū, -mėju — zauwa-
żyć, zapamiętać sobie

i-si-dilgti, -giu, -giau, iŋsidil-
gyti, -gau, -giau (*ir* iŋsi-
dilginti-nu) — sparzyć się
pokrzywą

i-si-dirbti, -bu, -bau — wpra-
cować się; zabrudzić się

i-si-drāsinti, -nu — ośmielić
się, stać się śmiałym,
rozzuchwalić się

i-si-drėksti, iŋsidreskiu, iŋsi-
drėskiau — udrapać siebie

i-si-eiti, -einū, -ėjaū (-ėjaū)
ir iŋsiėjėti, -jėju — roz-
chodzić się

i-si-ėti, iŋseju, iŋsiejau *ir*
iŋsienu, iŋsiniau — wwiązać

i-si-gailinti, -nu, -nau — roz-
zalić się, rozrzewnić się

i-si-galėti, iŋsigaliū, -lėju —
wzmocnić się

i-si-galvoti, -vóju — wymy-
ślić, wyobrazić sobie

i-si-gaūti, -gaunu, -gavaū —
dostać się, wleźć

i-si-gaužti, iŋsigaužiū, iŋsi-
gaužiau — przysiąść,
skurczyć się

i-si-geisti, -geidziū, iŋsigei-
dziau — zapragnąć siebie

i-si-gėrti, iŋsigeriu, iŋsigė-
riau — wziąć wody do
ust, zapić, wstać się,
podchmielić się

i-si-gimti, -gimstu, iŋsigimiau
ir iŋsigimti, iŋsigemu, iŋsi-
giniau — urodzić się
w kogoś, podobnym do
kogoś

i-si-girtuokliāuti, iŋsigir-
tūoti, iŋsigirtāuti — roz-
pić się

i-si-gyti, -gijū, -gijaū — na-
być, dostać siebie

i-si-gyvėnti, -venū, -naū —
zamieszkać i nadługo
osiąść gdzieś na jednym
miejscu

i-si-griāuti, -griāunu (iŋsi-
griāuju), -grióviau — wła-
mac się, wtargnąć

jsigriozdóti, -dóju, -jau — wdrapać się, wejść z łoskotem
jsigrústi, -grúdu, -dau — wcisnąć się, wpaść
jsigūdinti, -nu, -nau = **igūsti**
jsiilgti, -gstu, -gau — rozte-sknąć się
jsijāudinti, -nu — rozczulić się; roznamiętnić się
jsikaĩtinti, -nu, -nau — napalić się, rozgrzać się
jsikalbēti, **jsikalbu**, **jsikalbėjau** — wmówić sobie
jsikalbinēti, -nėjau — wma-wiać sobie
jsikālti, **jsikalu**, **liau ir jsikalau** — wbić sobie
jsikarščiuoti, -čiuoju, -čia-vaū — rozpalić się, wpaść w zapał
jsikārti, **jsikariu**, **jsikó-riau**; **jsikārstyti**, -stau, -sčiau — wczepić się, za-wiesić się
jsikāsti, -kāndu, -dau — ukąsić się, sobie
jsikēlti, **jsikeliu**, **jsikēliau**; **jsikilóti**, -lóju — wpro-wadzić się; wnieść się (sobie)
jsikerēti, -rėjau *ir* **jsikeriu**, **jsikerėjau** — wkorzenieć s.
jsiketinti, -tinū, -naū = **jsi-žadēti** — przyrzec sobie, postanowić sobie
jsikerštauti, -tāju (-tāju-nu), -tavaū — przejąć się żądzą zemsty
jsikibti, -kimbū, -kibaū — wczepić się

jsikinkyti, -kaū (kiū), -kiaū — wrzęgnąć się
jsikirpti, **jsikerpu**, **jsikir-paū** — ustrzygnąć sobie
jsikirsti, **jsikertu**, **jsikir-taū** — wrąbać się, zra-nić się siekierą w coś
jsiklaĩkti, -klaĩksta, -klaĩ-ko — stało się straszno, niesamowicie
jsiklausyti, -saū, -siaū — wsluchać się
jsiklausti, -siu, -siau — do-pytać się i wejść dokąd
jsiklóti, -lóju — wesłać sobie
jsiklūpoti, -pau *ir* **jsiklū-pėti**, -klūpiū, -klūpėjau — przestać na kolanach, na klęczkach
jsikniaubti, -biu, -biau — przylgnąć do ziemi, piersi, lub poduszki i zakryć twarz rękami
jsikópti, -pu (-piu), -pau (piaū) — wleźć na co, wdrapać się gdzieś
jsikósėti, -su, -sėjau — za-cząć na dobre kaszlać
jsikraustyti, -stau, -sčiau — wnieść się (do nowego mieszkania)
jsikūrti, **jsikuriu**, **jsikū-riau** — wprowadzić się, zamieszkać gdzieś
jsikūnyti, -niju — wcielić s.
jsikūrēti, -renū, -renaū — rozpalić się
jsikvėpūoti, -pūoju, -pavaū — zacząć na dobre od-dychać

jsikviesti, -kviečiu, **jsi-kviečiau** — zaprosić i wprowadzić do siebie
jsilāšinti, -nu — wpuścić sobie kropli
jsilaužti, -ziu, -ziau — wła-mać się
jsilėisti, -lėidziu, -lėidžiau — wpuścić sobie, do siebie; wdać się
jsiliepsnóti, -nója, -nójo — rozplomienić się
jsilietauti, -tauja (-tauna), -tavo *ir* **jsilyti**, -lija, -lijo — zacząć na dobre lać się, często padać (o deszczu)
jsilieti, -lieju, -jau *ir* **jsileju**, **jsilėjau** — nalać, wlać sobie
jsilinksinti, -nu, -nau — rozweselić się, rozba-wić się
jsilūdėti, -dziū, -dėjau — przejąć się smutkiem
jsilizdėti, -denū, -naū — wgnieździć się
jsilįsti, **jsilendū**, **jsilindaū** — wleźć sobie
jsilōšti, -lošiū, **jsilošiau** — rozegrać się
jsilóti, -lóju, -jau — roz-szczekać się
jsimainyti, -maĩno, -maĩ-nė = **jsikaityti**, -kaĩto, -kaĩte — zastępować ko-lejno jeden drugiego
jsimaišyti, -šaū, -šiaū — w mieszać s., wtrącić s.
jsimalti, **jsimalu**, -liau = **jsibrūkti**

jsimanyti, -naū, -niaū — rozumieć; umieć żyć; zamyślić, uroić
jsimāstyti, -staū, -sčiau — zamyślić się
jsimedžióti, -džióju — roz-polować się
jsimėgzi, **jsimezgu**, -giau — wwiązać sobie
jsimeĩlinti, -nu — przy-milić się
jsimėsti, **jsimetu**, -mečiau — wpaść (o chorobie, o bólu)
jsimylėti, -myliū, -lėjau — zakochać się, rozko-chać się
jsimokėti, -móku, -mokė-jau — wplącić za siebie
jsimūsti, **jsimušu**, -šiaū = **jsikālti** — wbić się, wbić sobie (w głowę)
jsinarsinti, -sinū, -naū — stać się dzielnym
jsinėrti, **jsineriu**, **jsinė-riau** — wdziać (włożyć na siebie)
jsinorėti, **jsinóriu**, -norė-jau — zachcieć, powziąć wielką chęć
jsiožiuoti, -ziūoju, -ziavaū — zauporzyć się
jsipáinioti, -nioju — wplą-tać się
jsipáivėti, -veju — wzmóc się (o chorobie)
jsipalitikūoti, -kūoju, -ka-vaū — rozpolitykować s.
jsipazinti, -žįstu, -žinaū — rozpoznać s., bliżej się zapoznać

jsipenēti, jsipeniu, jsipenėjau—rozpaść s., roz-tuczyć s.
jsipēsti, jsipešu, -šiau — urwać siebie, uskubnąć się, uszarpnąć się za włosy
jsipiāuti, -piāunu(-piāju), -pióviau — zranic się (cięciem noża)
jsipilti, jsipiliu, jsipýliau — wlać, nalać sobie
jsipinkóti, -kóju — wpaść na myśl, uroić sobie
jsipiovimas—urznięć się, zranienie się (nożem), ucięcie s., ukrojenie s.
jsipirkti, jsiperku, jsipirkaū — wkupić się
jsipiršti, jsiperšu, jsipiršaū — postarać się o rękę czyjąś
jsipykti, -pykstū, -kaū — narazić się na gniew; mocno się pogniewać
jsiplaukti, -plaukiū, jsiplaukiaū — wpłynąć
jsiplēsti, -šiu, -šiau — naderwać sobie; wdrzeć s.
jsiponāuti, -nāju, -navaū (ir jsiponēti, -niu, -nejau) — rozpanoszyć się
jsiprašyti, -šaū, -šiau — wprosić się
jsiprātinti, -nu, -nau — przyzuczyć się
jsipurpti, -pia, jsipurpė ir jsipurūoti, -rūoja, -rāvo — rozmamrotać s., roz-mruczeć s. (o kotce)

jsipurvinti, -nu, -nau — mocno s. zabłocić, za-brudzić s.
jsipustyti, -staū, -sčiaū — zrobić, sprawić sobie
jsipūliauti, -liauja (-liau-na), -liavo—rozgnoić s.
jsipūsti, jsipučiu, jsipūčiau — rozdmuchać so-bie (ogień), rozniecić
jsiragāuti, -gāju (gāunu), gavaū — rozkosztować s.
jsirāginti, -nu, -nau — roz-ochocić s.
jsirāišloti, -šioju — po-wiązywać, wwiązać so-bie jedno po drugim
jsirangyti, -gaū, -giaū — wywijając s. wpełznąć
jsirašyti, -šaū, -šiau — wpi-sać s., zapisać s.
jsiraudōti, -rāudu, -raudō-jau — rozszlochać s.
jsiraūsti, -rausiū, jsirau-siau — wryć s.
jsirēgzi, jsirezgu, -giau — wpleść sobie
jsireikti, -reikia, jsireikė (ir jsireikėjo) — stać się potrzebnym
jsirėizti = jsirėzti — wyprę-żyć s., naprężyć siły
jsiremti, jsiremiau, jsirė-miau = jsisprėsti — wziąć się pod boki
jsirengti, -rengiū, jsiren-giau — urządzać sobie
jsirėkti, -rėkiū, jsirėkiaū; jsirėkauti, -kauju(-kau-nu), -kavau; jsirėkinti, -nu — rozkrzyżować s.

jsirėzti, -ziū, -ziau — wy-prężyć s., naprężyć siły
jsirgti, jsergu, jsirgaū — rozchorować s.
jsirietti, -rieju, -jau ir jsi-reju, jsirėjau — pokłó-cić się
jsir(i)oglinti, -nu, -nau — wgramolić s.
jsiristi, jsiritu, -ričiau ir jsiritaū — wtoczyć s.
jsiršti, jsirišu, -šiau ir jsi-rišaū — wwiązać s., sobie
jsiryti, -rijū (-rynū), -rijaū — rozeźreć s.
jsirpti, jsirpstū, jsirpaū — dojrzeć (o jagodach, śli-wach)
jsirusėti, jsirusu, jsirusė-jau — roztleć
jsirūkti, -rūkstiū, -kaū — rozdymić się
jsisapnuoti, -nūoja, -nāvo — przyśnić się
jsisėgti, jsisegu, -giau; jsi-segiōti, -giōju — wpiąć, wpinać sobie; wpić się
jsisėmti, -mu (ir -miu), jsi-sėmiau — zaczerpnąć sobie
jsisenėti, -něju ir jsisenu, jsisenėjau — zestarzeć s.; zakorzenie się; umoc-nić się
jsisėdėti, -sėdžiū, jsisėdė-jau — zasiedzieć s.
jsisėsti, -sėdu, -dau — wsiąść
jsisintėti, -tėju = jsisenėti
jsisirgti, jsisergu, jsisir-gaū — rozchorować s.

jsisiurbti, -rbiū, jsisiurbiau — wessać s., wpić s.
jsisiūbūoti, -būoju, -bavaū — rozkołysać s.
jsisiūlyti, -lau (-liu), -liau ir jsisiūlōti, -lōju — na-stręczyć się
jsisiūti, jsisiuvu, jsisiuvaū wszyć sobie
jsiskaityti, -taū, -skaičiau — wczytać s.
jsiskambinti, -nu, -nau — dodzwonić s.; rozegrać s. (na fortepianie)
jsiskėlbtii, -biu, -biau — rozgłosić s.
jsiskōlyti, -liju, -jau ir jsi-skōlinti, -nu, -nau — za-dłużyć s.
jsiskūbinti, -nu, -nau — wejść pospiesznie
jsiskverbti, -rbiū, jsi-skverbiau — wścibić s., wcisnąć się
jsismāginti, -nu, -nau — rozpedzić się
jsisnigti, -sniņa, -snigo — rozśnieżyć s.
jsisodinti, -dinū, -naū — wsadzić; posadzić sobie
jsisopėti, -sōpu, -sopėjau — rozboleć s.
jsispiēsti, jsispiēčia, jsi-spiētė — wejść, zamie-szkać (o pszczołach)
jsispirti, jsispiriu, jsispý-riau — wperzeć s. nogami
jsisprāusti, -sprāudžiū, -džiau — wcisnąć s.
jsistatyti, -stataū, -stačiaū; jsistatinėti, -něju — po-wstawiać, wstawić sobie

įsistaugti, -giu, -giau — rozwyć się
įsistebėti, įsistebiu, įsistebėjau i kã — przypa-
 trzeć s., upatrzeć sobie
įsisteigti, -steigiū, -įsistei-
 giau (*ir* įsisteigti) — urza-
 dzić się, założyć, spr-
 awić sobie
įsistiprinti, -nu, -nau —
 umocnić się, utwier-
 dzić się
įsistōti, -stōju, -jau — wsta-
 pić (nogą w coś)
įsistvėrti, įsistveriu, įsist-
 tvėriau = įsistvėrti —
 uchwycić się
įsisūkti, įsisuku, -kiau *ir*
 įsisukaū — wkręcić się,
 wścibić się
įsisuōsti, -suosiū, įsisuo-
 siau — nakłopotać się,
 nafrasować się
įsisūpti, įsisupu, -piau *ir*
 įsisupaū — owinać się,
 sobie, otulić się
įsisūrėti, -riū (*ir* įsisūriū),
 -rėjau — dostatecznie
 zasłonić, przesiąknąć
 solą, stać się słonym
įsivajōti, -jōju, -jōjau —
 rozmarzyć się
įsivečiūoti, -čiūoju, -čia-
 vaū *ir* įsivečinti, -nu,
 nau = įsivešėti *ir* įsi-
 viešnagėti — rozgościć s.
įsivyrūoti, -rūoja, -rāvo —
 rozkołychać się
įsišaknyti, -nijū, -nijaū —
 wkorzenieć się

įsišalti, -šala, -šalo — za-
 cząć na dobre mrozić
įsišaukti, -šaukiū, įsišau-
 kiau — zawołać i popro-
 sić wejść do siebie
įsišnekėti, įsišneku, įsi-
 šnekėjau — rozgadać się
įsišōkti, -ku *ir* -kstu, -kau
 roztańczyć s.; wtrącić s.
įsišvėsti, įsišveñčia, įsi-
 šventė — wyświęcić się
įsitaisyti, -saū, -siaū —
 urządzić s., sprawić sobie
įsiteikti, -teikiū, įsiteikiau
 (kám) — przysłużyć się
 zdobyć pochlebstwem
 (czyjeś) zaufanie, wdzię-
 czność
įsitėisėti, -sėju, -sėjau —
 uprawomocnić się
įsitėkti, -tenkū, -tekaū —
 umieścić s., pomieścić s.
įsitėrpti, -piu, -piau — wło-
 czyć się, wścibić się
įsitėmyti, -miju, -mijau
 (*gud.*) — r. įsidomėti —
 zauważyć, przypatrzeć
 się, zapamiętać sobie
įsitiėkti, -tiekiū, įsitiėkiau
 — nabyć, sprawić sobie
įsitikėti, įsitikiu, įsitikė-
 jau — zdać s. na kogoś,
 zaufać komus
įsitikinti, -nu, -nau (*ir* įsi-
 tikrinti) — przekonać s.
įsitraukti, -kiu, -kiau —
 wciągnąć s., wprawić s.
įsitrėsti, -trėšiu, -šiau —
 ugnoić się, uprawić na-
 wozem (sobie)

įsistriūsti, -triūsiū, įsistriū-
 siau — wpracować się
įsitrūpinti, -nu, -nau = įsi-
 gūrinti — wkruszyć, na-
 kruszyć sobie
įsitrėti, įsitrėriu, įsitrė-
 riau — wczepić s.; osa-
 dzić sobie (kosę, piłę)
įsitrėtinti, -nu, -nau —
 wzmocnić s., umocnić s.
įsiūndyti, -dau, -džiau —
 poduszczyć, naszczuć
įsiūsti, -siuntū, -siutaū —
 rozszaleć, rozwściec s.
įsiūtes, -tusi — rozszalały
įsiūkininkauti, -kāju,
 -kavaū — rozgospoda-
 rzyć się
įsiūlyti, -lau (-liu), -liau —
 wmówić (proponując)
įsiūti, įsiuū, -vaū — wszyć,
 przyszyć
įsiūsti, -siunčiū, įsiunčiau
 — postać do wnętrza
 (mieszkania)
įsivadelėti, -lėju *ir* įsiva-
 džiōti, -džiōju — założyć
 lejce, wlejcować sobie
įsivadinti, -dinū, -naū —
 zawołać, zaprosić ko-
 goś wewnątrz
įsivaidinti, -dina, -dino —
 przywidzieć się
įsivaiškėioti, -čioju — roz-
 chodzić się, rozochodzić
 się do chodzenia
įsivaisinti, -sinū = įsiveišti
 — rozplodzić (się, sobie),
 rozmnożyć się

įsivaizdūoti, -zdūoju, -zda-
 vaū — wyobrazić sobie,
 uroić sobie
įsivaliūkauti, -kāju,
 (-kāju), -kavaū — roz-
 swawolić się
įsivarginti, -ginu, -nau *ir*
 įsivargti, -rgstū, -rgaū —
 namęczyć s., natrudzić s.
įsivarýti, -raū, -riaū — wpe-
 dzić, zapędzić sobie, roz-
 ochocić się
įsiveikti, -veikiū, įsivei-
 kiau — zmęczyć s., po-
 pracować nad siłą; po-
 dołać jeden drugiego
įsiveišti, -veišiū, įsiveisiau
 — rozplodzić, rozkrze-
 wić, zaprowadzić u sie-
 bie, lub dla siebie
įsiveizdėti, įsiveizdžiu,
 -veizdėjau — wpatrzeć s.
įsivėlti, įsivėliu, įsivėliau —
 wplatać się, wczepić s.
įsiverkti, -rkiū, įsiverkiau
 — rozplakać się
įsiverpti, -rpiū, įsiverpiau
 — zaprząć s., zasklepić
 s.; wpić s. (głęboko)
įsiveržti, -veržiu, įsiver-
 žiau — wcisnąć się
įsivėsdinti, -nu, -nau —
 wprowadzić s., wstąpić
 do kościoła po połogu
įsivėsti, įsivedu, -džiau —
 wprowadzić z sobą
įsivežti, įsivežu, -žiau —
 wwieźć sobie
įsivešėti, -šėju, -šėjau *ir*
 įsivešnagėti — rozgo-
 ścić się

- įsivilioti**, -lióju — wwabić do siebie
- įsiviłkti**, įsivelku, įsivilkaũ — wciągnąć, zawlec do siebie, wewlec się, włożyć na siebie ubranie
- įsivynióti**, -nióju, -jau *ir* įsivýrti — zawinać sobie, swoje; owinąć się
- įsivýruoti**, -ruoju, -ravau *ir* įsivýrauti, įsivýroti — wzmóc., rozpowszechnić się
- įsivýrti**, įsiveju, įsivijaũ — wwić sobie; wpędzić się
- įsivõgti**, įsivagiũ, -vogiau — wkraść się
- įsižadėti**, įsižadu, įsižadėjau — ślubować, ślub uczynić
- įsižągti**, -žangũ, -žagaũ — splugawić się
- įsižaubuoti**, -búoja, -bávo — rozblyskać się
- įsižáisti**, -žáidžiu, -žáidžiaũ — rozbawić się
- įsižeisti**, -žeidžiu, įsižeidžiaũ — obrazić się
- įsizerklėti**, -lėja — roztleć
- įsižiebti**, -žiebju, įsižiebiaũ — rozniecić, rozpalić sobie
- įskaityti**, -skaitaũ, -skajčiaũ — móc wyczytać (niewyraźne pismo)
- įskalas** 3 — szcep, flanca
- įskásti**, įskantũ, įskataũ — rozochocić s., wziąć s. żarliwie (do pracy)
- įskaudulėti**, -lėju — owrzodzić
- įskėlbt**, -biu, -biaũ — rozgłosić
- įskėldėti**, -da (-dėja), -dėjo — być nadszczepanym, popekać się
- įskėlti**, įskėliu, įskėliaũ — nadszczepić, nadrąbać (polano); wykrzesać (ogień)
- įskėlti**, įskėla, įskėlo — nadszczepić się, nadpeknąć; zadłużyć się
- įskėrsti**, -rsta, -rdo — pocażać pękać, popekać (oskórce zwierzchniej); nasiąknąć czarnością
- įskėsti** (*ir* įskėstisti), įskėnda, įskėdo; įskėysti, įskėysta, įskėdo — stać się rzadkim (o płynie), cienkim lub przezroczystym (o płótnie)
- įskypas**, įskypà, -paĩ — ukośny
- įsklėdnas**, -nà *ir* įsklėdnuš, -ni, -niaĩ — ukośny
- įskrėsti**, -skrentũ, -skrentaũ — mocno się zabrudzić
- įskridiĩ** — naokoło
- įskristi**, įskrendũ, įskridaũ — wlecieć
- įskroda** 1 — żłobek, rowek wydrażony
- įskubėti**, įskubu, įskubėjau — pośpiesznie wejść, wbiec
- įskuĩsti**, įskuistũ, -skuĩtaũ — rozswawolić się

- įskundėjas**, -jà 3,1 — donosiciel, denuncjant
- įskundimas** 2 — doniesienie, denuncjacja
- įskũsti**, -skũsta, -skũdo — rozboleć
- įskũsti**, -skũndžiu, -džiaũ (kà kàm) — naskarzyć
- įsliĩkti**, įslenku, įslinkaũ — wpełznąć; zapaść (o ziemi)
- įsliuõgti**, įsliuõgiũ, įsliuõgiaũ *ir* įsliuõgti, -giũ, giau = įsliuõžti — pełzać wleźć
- įslyšti**, -slyštu, -slydau — wśliznąć się
- įslũgti**, -gsta, -go — wpaść, zapaść, wklęsnać. Żemė įslũgo, įdũbo — ziemia zapadła
- įsmągti**, -nu — rozochoć
- įsmaigýti**, -gaũ, -giaũ *ir* įsmaigstýti — powtykać
- įsmaĩsti**, -lstũ, -saũ — wneść się i przywyknąć
- įsmauga** 1 — ściśnienie, wdławienie
- įsmągti**, -giũ, -giaũ — ściśnać, wdławić
- įsmėgti**, -smengũ, -smegaũ — utkwic
- įsmeĩgti**, -smeigiũ, įsmeĩgiaũ — wetknać, wbić
- įsmėłkti**, -kia, -kė — bardzo boleć
- įsmĩgti**, -smingũ, -smigaũ — utkwic
- įsmilgėti**, -gėja — porosnać mietlicą
- įsmilkti**, -smilksta, -ko — dostać kolki; zdretnieć
- įsmĩlti**, -lstu (-smĩlũ), -smiłaũ — wneć się, upodobać sobie
- įsmõgti**, įsmagiũ *ir* įsmõgiũ, įsmõgiaũ — chłasnąć, smagnąć
- įsmũkti**, -smunkũ, -smukaũ — wsunąć s, osunąć s. i zapaść, uwieznąć
- įsnaigas** *ir* įsnaigos, -gũ 1 — śnieg na gałęziach drzewa
- įsnaujà** 1,3 = įsnaujà
- įsnĩgti**, -sniĩga, -snigo — zaśnieżyć, wpaść, napaść (o śniegu)
- įsõdas** *ir* įsõdas 2 = ūžkurys 3 — zieć, przyjęty do domu
- įsodĩnti**, -dinũ, -naũ — wsadzić, posadzić
- įsõpti**, -sõpsta, -sõpo — rozboleć się
- įspáusti**, -lstũ, -saũ — wneść się i przywyknąć
- įspáuga** 1 — ściśnienie, wdławienie
- įspáugt**, -giũ, -giaũ — ściśnać, wdławić
- įspėjimas** 2 — odgadnięcie; przestroga
- įspėti**, -spėju, -jau — zgadnąć, uprzedzić, ostrzec
- įspĩrti**, įspĩriu, įspĩriau — wierzgnąć, kopnać; wsunąć i weprzeć (nogę)
- įspjĩsti**, -spjĩsta, -spjĩndo — wblýsnąć
- įspráusti**, -spráudžiu, -džiaũ; įspráudyti, -dau, -džiaũ; įsprėsti, -sprėn-

- dżiu, -dżiau — wcisnąć, wkręcić; wprzęgnąć
- įspringti**, -gstù, -springaũ — uwieźnąc, stanąć (w gardle)
- įsprõgti**, -gstu, -gau — nadpęknać
- įsprũkti**, -sprunkũ, įsprukaũ — wemknąć się, wpaść, wlecieć
- įsprũsti**, -sprũstu, -sprũdau — wpaść (w ciasne miejsce), wcisnąć s., wbiec
- įspũdis**, -džio 1 — wcisk; wrazenie
- įsrėbti**, įsrėbiu, -srėbiau — siorbnać, zjeść, być w stanie wiele zjeść (zupy)
- įsrĩgti**, -srĩnga, -srĩgo *ir* įstrĩgti — utkwic, stanąć (w gardle)
- įstabũmas** 2 — spostrzegawczość
- įstabũs**, -bì — zwracający na siebie uwagę, odznaczający się, okazały; dziwny
- įstaiga** 1 — instytucja, zakład
- įstaĩgti**, -lgstũ, -lgaũ — wnęcić się
- įstataĩ**, -tĩ, įstatus 3 — statut
- įstatinėti**, -něju, -jau — wstawiać
- įstatymas**; įstatymai, -mũ 1 — ustawa, prawo, zakon
- įstatyti**, -stataũ, -stačiaũ — wstawiać
- įstebėti**, įstebiu, įstebėjau — zaobserwować, dostrzec
- įsteigėjas**, -jã 3, 1 — założyciel, fundator
- įsteigĩmas** 2 — założenie
- įsteĩgti**, -steigiũ, įsteigiau — założyć, sporządzić
- įstėngti**, -giu, -giau — zdołać, mieć siły, być w stanie
- įstiegti**, -giu, -giau — zużyć na pokrycie dachu
- įstĩgti**, įstingũ, įstigaũ — naparć się, uparcie żądać
- įstinga** 1 — nateżenie, naprężenie (sił)
- įstiprėti**, -prėju, -jau — wzmocnić się
- įstiprinti**, -nu, -nau — wzmocnić
- įstipti**, -stimpũ, -stipaũ — przeziębnać
- įstĩrti**, -rsta *ir* įstĩra, -stiro — zaskoruznać
- įstypėloti**, -čioju, įstypłinti, -nu — wejść na końcach palców
- įstyrinti**, -nu — wejść (bojaźliwie, powoli, drząc od zimna)
- įstõti**, -stõju, -jau — wstać; postąpić
- įstovėti**, -stõviu, -stovėjau — wgiąć miejsce długim staniem lub stopami
- įstrigas**, -gã, -gaĩ — ukosny, nie

- įstrĩgti**, įstringũ, įstrĩgaũ — wparć s. (w coś), utkwic
- įstrižas**, -žã, -žai — krzywy, ukośny
- įstryksėti**, -strĩksiu, -stryksėjau *ir* įstriuoksėti — powskakiwać
- įstũmti**, įstumu (-miu), įstũmiau; **įstũmdyti**, -dau, -dżiau — wtrącić, wepchnąć; powtrącać
- įsũkti**, įsuku, -kiau *ir* įsukaũ; įsukiõti, -kiõju *ir* įsukinėti, -něju — wkręcić; powkręcać
- įsuũkinti**, -nu, -nau — zrobić zanadto ciężkim
- įsuũkti**, -nkiũ, įsunkiau — wcedzić
- įsuũkti**, -nkstũ, -nkaũ — stać się ciężkim
- įsũodinti**, -nu — zabrudzić sadzą
- įsuõkti**, -suokiũ, įsuokiau — dobrze śpiewać (o słowiku)
- įsũpti**, įsupu, -piau *ir* įsupaũ — zawinać, zakręcić; rozkołysać
- įsũsti**, įsunsũ *ir* įsũstũ, įsusaũ — oparszywieć, zaparszeć
- įsũdyti**, -dau, -dżiau — posolic, zasolic
- įsũnis**, -nio 1 — przybrany syn
- įsũpoti**, -poju — rozkołysać
- įsũrėti**, -riũ (-rėju), -rėjau — zasłonieć, przesiãknąć solã
- įsvadinti**, -dinũ, -naũ = įsõdinti — wsadzić
- įsvãidyti**, -dau, -dżiau — powrzucać
- įsvaĩgti**, -svaigstũ, -svaigau — zakręcić s., odurzyć s. (o głowie)
- įsviesti**, -sviedziũ, -dżiau — wrzucić
- įsvĩlti**, įsvĩlũ *ir* įsvĩlstu, įsvĩlaũ — przysmalić się, przypalić się
- įsvĩrti**, -svĩrũ *ir* įsvĩrstu, įsviraũ — obwisnać, zwiśnać; opaść
- įsvỹrinti**, -nu, -nau; įsvỹrũoti, -rũõju, -ravaũ — wejść (o słabym, chwiejącym się)
- įsvõti**, -svõju, -jau — dać, zapłacić, wkręcić
- įšalas** 1 = įšõlas
- įšãлдыti**, -dau, -dżiau — zamrozić
- įšãlti**, įšãlũ *ir* įšãlstu *ir* įšãlu, įšãlaũ — zamarznąć, zmarznąć
- įšankĩnti**, -kinũ, -naũ — zmusić lub dać wskoczyć; dać rozskakać s., rozizgrać s.
- įšauũkti**, -šaukiũ, įšaukiaũ — przyzwać, wezwać kogoś, aby wszedł wewnątrz
- įšãuti**, -šãunu (-šãuju), -šõviaũ (*ir* įšãvaũ) — strzelając trafić (w coś, wewnątrz)

- įšerti**, įšeriu, įšeriau =
įliuobti—dobrze odkar-
mić, ukarmić, odpaść,
utuczyć
- įšėlti**, -šėlstù, -šėlaũ —
rozwsćiec się, rozbe-
stwić się
- įšildyti**, -dau, -džiaũ — po-
rządnie zagrzać
- įšilti**, -šilũ(-šilstu), -šilaũ—
porządnie się ogrzać,
zagrzać się
- įširsti**, -rstù, -rdaũ — bar-
dzo się rozgniewać
- įšiũlinti**, -nu = įšerti
- įšylis**, -lio 1 — pora dnia,
kiedy bywa najcieplej;
upał
- įšlākinti**, -nu — wkropić
- įšlāpinti**, -nu — przemo-
czyć
- įšlāpti**, -šlāpũ, -šlāpaũ—
namoknąć; podpić sobie
- įšlijas**, įšlijā; -jaĩ—ukośny,
ukośnie, na ukos, wpo-
przek
- įšliaužti**, -šliaužiũ, įšliau-
žiau — wpełznąć
- įšlubuoti**, -bũoju, -bavaũ—
wejść kulejąc
- įšluoti**, -šluoju, įšlaviaũ—
wmieść
- įšmeižti**, -šmeižiũ, įšmei-
žiau — mocno spotwa-
rzyć kogoś, oszkalować
- įšokiais** — kawałkami;
urywkami; czasami
- įšokti**, -ku, -kau — wsko-
czyć
- įšolėti**, -lėju, -jau *ir* įšal-
vėti—namarznąć, prze-
marznąć
- įšolis**, -lio 1 — zamróz
(mróz z ziemi wycho-
dzący)
- įšonũs**, -ni; -niaĩ—ubocz-
ny; -nie
- įšũsti**, -šuntũ, -šutaũ —
naprzec, nagrzcć się
(parząc się)
- įšveĩsti**, -šveičiũ, įšveičiau
— wyspać, wychłostać
- įšvėsti**, -švenčiũ, įšvenčiau
ir įšvėntinti, -nu —
wświecić
- įšviėsti**, -šviečiũ, įšviečiau
— wświecić, wpuścić
światło, wrzucić gdzieś
promień światła
- įšvilpti**, -lpiũ, įšvilpiau —
wbiec bardzo prędko,
jak wiatr; wrzucić
- įšvirķsti**, -rkščiũ, įšvirķ-
ščiau—wsiknąć, wstrzy-
knąć, wszprycować
- įtaiga** — sugestja (sugie-
stja), (*rus.* внушение),
wpojenie, wpływ
- įtāikyti**, -kau, -kiau *ir* įtāi-
kinti, -nu, -nau — trafić,
dogodzić
- įtaikũs**, -ki—uczynny
- įtaisas** 3 — przyrząd, na-
rzędzie, urządzenie
- įtaisyti**, -saũ, -siaũ — za-
prowadzić, sprawić, u-
rządzić, umieścić
- įtakā**, -kōs, įtakā *ir* inta-
kā — wpływ

- įtakas** *ir* intakas 3 — do-
plyw, rzeczulka
- įtakũmas** 2 — wpływy,
wpływowość
- įtakũs**, -ki — wpływowy
- įtālpinti**, -pinũ, -naũ —
wmieścić, umieścić,
wstawić
- įtampa** (*ir* įtampas) 1 —
naprężenie, natężenie
- įtampyti**, -paũ, -piaũ —
powciągać
- įtapas** *ir* intapas 3 —
znamie, plama (na skō-
rze od urodzenia)
- įtarānšķinti**, -nu — wcią-
gnąć, wnieść (jakis cię-
żar)
- įtariamas**, įtariamā, -maĩ
— podejrzany
- įtarimas** 2 — podejrzenie;
potwarz
- įtarinėti**, -nėju — poma-
wiać, podejrzewać
- įtarlė**, -lėš, įtarlė — po-
twarz, oszczerstwo
- įtarpas**: įtarpais—w wol-
nych chwilach, czasami
- įtarti**, įtariu, -riau kā (*ir*
įtaryti) — obmówić,
rzucić na kogoś podej-
rzenie
- įtartis**, -tiėš, įtarti 3 —
wyrzut, zarzut; skaza
- įtėigtĩ**, -giu, -giaũ — wpoić,
sugestjonować
- įteĩkti**, -teikiũ, įteikiau —
wręczyć
- įteisėti**, -sėju: įteisėju *ir*
įgaliõju — upoważniam
i upeřnomacniam
- įtekėti**, įteku, įtekėju —
wciec, wejść, wbiec
- įtekinti**, -nu, -nau — wto-
czyć, wlać
- įtekme** *ir* įtėkmė 3 = įtakā,
intakā — wpływ
- įtėkti**, -tenkũ, -tekaũ (pās
kā) — dostać się (do
kogoś) na służbę
- įtelžti**, -lžiũ, įtelžiau —
namoczyć (co), wlać
- įtempti**, -tempũ, įtempiau
wciągnąć, naciągnąć,
napiąć, natężyć
- įtėpti**, įtėpu, -piaũ — za-
brudzić, wypeckać (bar-
dzo, w jednym miejscu)
- įterķsti**, -ršķiũ, įterķšiau
— wjechać z turkotem
- įtėrpti**, -piu, -piaũ—wkrę-
cić, wciśnać, wsadzić
- įteršti**, -ršiũ, įteršiau —
zanieczyścić, zapługawić
- įtėksti**, įtėškiu, įtėškiau—
wchlusnąć
- įtėsti**, -tėsiũ, įtėšiau —
wciągnąć
- įtiekti**, -tiekũ, įtiekiau —
sporządzić, zaprowadzić
- įtiėsti**, -tiesiũ, įtiesiau —
wesłać, posłać (w czemś
pzerścieradõ)
- įtikėti**, įtikiu, įtikėju —
uwierzyć, zaufać
- įtikėtinas**, -na; įtikimas,
-mā — wiarogodny
- įtikinti**, -nu, -nau — prze-
konać; uczynić dogodli-

wym, nauczyć dogadzać
lub ustępować
įtikybė 1 — uprzejmość,
pobłażanie, względy
įtikšti, įtinskū (*ir* įtjškū),
įtiškaū — wkapać, kro-
plą wpaść w coś
įtikti, -tinkū, -tikaū — do-
godzić; spodobać s.; być
w samą miarę (wleźć)
įtiktinas, įtiktinà, -naī —
zgodny z czemś, odpo-
wiedni
įtūlpinti, įtūlpinti, įtālpinti,
-nū — umieścić, wmieścić
įtūlpti, -lptū (*ir* įtelpu),
įtūlpaū — wmieścić się,
umieścić się
įtūlžti, -tūlžtū, -žaū — prze-
moknąć
įtūmpa — naprężenie, na-
tężenie. Tuō įtūmpōs —
ciągle, cały czas
įtūmpti, -mpta, -mpta —
naciągać s., natężyć s.
įtūngti, -tingstu, -tingau —
rozłenić się
įtūnkinti, -nu, -nau — dopa-
sować (klucz); dogodzić;
nastroić, trafić w ton
įtūžti, -tūžai *ir* įtūžta, įtūžo —
namoknąć
įtūypti, -psta, -po *ir* įkūypti —
naprzykrzyć się
įtrākti, -trankū, -trakaū —
wściec się, rozbestwić
się, rozgniewać się
įtrandėti, -dėju *ir* įtran-
dėty, -dijū, -dijaū — zro-
baczywieć

įtranka 1 — rysa, pęk-
nięcie
įtraukti, -kiu, -kiaū —
wciągnąć
įtrauktūvės, -vių 2 —
uczta z powodu posta-
wienia budowli (ścian
krokwi, łat; podniesie-
nie wianka)
įtrenkti, -nkiū, įtrenkiaū —
nadtraćić
įtrepsėti, įtrepsiu, įtre-
psėjau — wejść tupo-
cząc nogami
įtrėšti, -šiu, -šiaū — ugnoić
(rolę)
įtrikšti, įtrinška *ir* įtrjška,
įtriško *ir* įtrjksū —
nadpęknać; wtrysnąć
įtrinti, įtrinu, įtryniau —
wetrzeć
įtrupėti, įtrupu, įtrupė-
jau *ir* įgurėti — wkru-
szyć się
įtrupinti *ir* įgurinti, -nu —
wkruszyć
įtrūka 1, įtrūkimas 2 —
nadpęknięcie
įtrūkti, -kstu, -kau — nad-
pęknać
įtūkti, -tunkū, -tukaū —
utyć, potłuszciec
įtūlžti, -lžtū, -lžaū — namo-
knąć i napęcznieć
įtūpdyti, -daū, -džiaū —
wsadzić, posadzić (jak
ptaka)
įtūžti, -tūžtū, -tūžau *ir*
įtūžti, -tūžtu, -tūžau —
rozzłościć się

įtūpti, įtupiu, įtūpiau —
wsiaść (o ptaku)
įtvėrti, įtveriu, įtvėriau —
wprawić (sochę, kosę)
įtvirtinti, -nu, -nau —
umocnić
įtvōnyti, -niju, -jau —
wchlusnąć, za dużo nalać
įtvōti, -tvōju, -jau — wsy-
pać, wychłostać
įūiti, įuju, įujaū *ir* inūiti,
inuju, -jaū — dopiec, do-
kuczyć
įutėdinti *ir* inutėdinti, -nu,
-nau — napuścić (komuś)
wszy
įutėti *ir* inutėti, -tėju —
dostać wszy; namno-
żyć s. (w czemś) wszy
įvada 1 — tylne drzwi
įvadas 3 — wstęp, przed-
mowa
įvadelėti, -lėju (árklius) *ir*
įvadžioti, -džiotju — za-
lejcować (konie), ulej-
cować
įvadinti, -dinū, -naū — (za-
prosiwszy) wprowadzić
įvadynos, -ny 2 — wprowa-
dzenie (do kościoła ko-
biety po położu)
įvadūs, -di — dający się
łatwo wprowadzić
įvaikis, -kio 1 — przybrane
dziecko
įvairauti, -rauju (-raunu),
-ravaū; įvairuoti, -ruo-
ju, -ravaū — być rozma-
itym
įvairėti, -rėju, -jau — sta-
wać się rozmaitym

įvairiāakis, -kė 2 — różno-
oki
įvairiāasis, -šė 2 — różno-
osiowy
įvairiabašis, -sė 2 — róż-
nogłosy
įvairiabūdis, -dė 2 — róż-
nocharakterny
įvairiadañtis, -tė 2 — róż-
nozębny
įvairiagādis, -dė 1, 2 — róż-
nomelodyjny
įvairiagarsis, -sė 1 — róż-
nodźwięczny
įvairiaginklis, -lė (ka-
riūomene) — różnorod-
nie uzbrojony
įvairiai — różnie, roz-
maicie
įvairiakainis, -nė 2 —
różnocenny
įvairiakābis, -bė 2 —
różnojęzyczny, różno-
mówca
įvairiakāmpis, -pė 2 —
różnokątny
įvairiakraštis, -tė 2 —
różnokrajowy
įvairiakrjptis, -tė 2 —
różnokierunkowy
įvairialaikis, -kė 2 —
różnoczesny
įvairialāipsnis, -nė 1 —
różnostopniowy
įvairialāpis, -pė 2 — różno-
listny
įvairialytis, -tė 2 — różno-
płciowy; różnorodny
įvairialuomis, -mė 2 — róż-
nostonowy

- įvairiamėdis**, -dė — różno-
drzewy
- įvairiamėtis**, -tė — różno-
letni
- įvairiamókslis**, -lė: įvai-
riamóksliai žmónės —
ludzie różnego wy-
kształcenia, z różnem
wykształceniem
- įvairiaplaukis**, -kė — róż-
nowłósy, różnomastny
- įvairiaprāsmis**, įvairia-
reikšmis, -mė — różno-
znaczný
- įvairiarāgis**, -gė — różno-
rogi
- įvairiarūbis**, -bė — różno-
strojny
- įvairiarūšis**, -šė — różno-
gatunkowy
- įvairiasaikis**, -kė — różno-
mierny, różnomiarowy
- įvairiaspaľvis**, -vė — róż-
nobarwny, różnokolo-
rowy
- įvairiaspaľnis**, -nė — róż-
noskrzydľy
- įvairiašālis**, -lė — różno-
stronny
- įvairiašōnis**, -nė — różno-
boczný
- įvairiatařmis**, -mė — róż-
nogwary
- įvairiatautis**, -tė — różno-
narodowy
- įvairiavarādis**, -dė — różno-
imienny
- įvairiažėmis**, -mė — różno-
ziemski
- įvairiažėnkľis**, -lė; įvairia-
žymis, -mė — różno-
znaczný
- įvairiažiėdis**, -dė — różno-
kwiatowy
- įvairinimas** 1 — rozmai-
cenie
- įvairinti** -nu, -nau — roz-
maicić
- įvairybė** 1, įvairėnybė —
rozmaiťość
- įvairūmas** 2, įvairumà 3,
įvairybė — rozmaiťość
- įvairūoti**, -rūoju, -ravaū —
urozmaicać s., być roz-
maitym
- įvairūs**, -rì, -rù, -riaĩ (*ir*
įvairiai), -rĳn — rozmaity,
różny
- įvalsyti**, -saū, -siaū — roz-
płodzić, zaprowadzić
- įvaizdūs**, -dì — wyraźny,
obrazowy
- įvajūs**, -jì = įvijas — kręci-
sty
- įvaldyti**, -daū, -džiaū —
(być w stanie) uśmie-
rzyć lub powściągnąć
- įvalgyti**, -gau, -giau — (być
w stanie) (wiele) zjeść
- įvalis**, -lio 1 — drewniany
gwózdź (do zbijania,
spajania), spójnia
- įvaliūoti**, -liūoju, -liavaū —
dobrze śpiewać kosząc
siano
- įvalktis**, -kčio 1 — wszelkie
ubranie
- įvardyti**, -diju *ir* įvardinti,
-nu — nazwać po imieniu
- įvardu** *ir* įvardžiaĩ — po
imieniu; wyraźnie, do-
kładnie

- įvarginti**, -nu, -nau — na-
męczyć, bardzo zmę-
czyć
- įvargti**, -rgstù, -rgaū — na-
męczyć s., doznać wiele
biedy, bardzo s. zmęczyć
- įvaryti**, -raū, -riaū — wpe-
dzić
- įvarslūoti**, -lūoju, -lavaū =
įvadzioti, įvadelėti —
ulejćować
- įvarstyti**, -stau, -sčiau —
powewlekać, nawlec
(wiele nici)
- įvarvėti**, įvarva, įvarvėjo —
wlać się strugą (nie kro-
plami)
- įvarvinti**, -nu, -nau — wlać,
wtoczyć strugą
- įvarža** 1 — pręga na ciele
(od wciśnięcia)
- įvedýbos** 1 = įvadýnos
- įveikti**, -veikiū, įveikiau —
pokonać, podołać
- įversti**, -verčiu, įverčiau —
wwalić
- įverti**, įveriu, įveriau —
nawlec (nitkę)
- įvertinti**, -nu, -nau — ocenić
- įveržti**, -rziū, įveržiau —
wcisnąć, nacisnąć (o
rzeczy naprężonej, na-
ciągniętej, o powrozie)
- įvesti**, įvedu, -džiau —
wwieść, wprowadzić
- įvēžti**, įvēžu, -žiau —
wwieźć
- įvijas**, įvijà, -jaĩ — kręci-
sty, kręcony, spiralny
- įviřti**, -rstù, -rtaū — wwa-
lić się, wpaść
- įviřšyti**, -viřšiju, -jau —
przewyřszyć
- įvisti**, įviřsa *ir* įviřta, įvi-
so — rozplodzić się
- įvykdyti**, -dau, -džiau *ir*
įvykinti, -nu, -nau —
urzeczywistnić
- įvykis**, -kio 1 — wypadek,
zdarzenie
- įvykti**, įvyksta, įvyko —
stać się, zdarzyć się,
odbyć się, ziścić się
- įvylis**, -lio 1 = dūrų juosta
— opas u drzewi
- įvyniokľis**, -lio 2 — zawi-
jadło, to, co służy do
zawijania
- įvyroti**, -roju — zmęźniec
- įvyti**, įveju, įvijaū — wwieć
wpędzić, weгнаć
- įvyturti**, -ru, -rau *ir* įvy-
nioti, -nioju — zawinać
- įvoda** 1 — wodociąg, prze-
wód wodociagowy
- įvodė**, -dės, įvodė — część
łaki, zachodząca w las
- įžaboti**, -bōju — okieľzać
- įžadas** — ślub, uroczyste
przyrzeczenie wobec
Boga
- įžadėti**, įžadu, įžadėjau —
przyobiecać
- įžagti**, -žaŋga, -žāgo — splu-
gawić, zabrudzić
- įžaidà**, -dōs, įžaidà 3 —
obraza
- įžambūs**, -bì, -bù; įžambiai
— ukořny; ukořnie

jžangà 3 — wstęp, przedmowa
jžaidimas 2, **jžaidà 3** — obraz
jžeisti, -žeidžiū, jžeidžiau — obrazieć
jžėldyti, -dėu(-džiu), -džiau — narodzić (żakę)
jžėlti, jželiu, jžėliau — narosnąć (o trawie)
jžemis, -mio 1 — wnętrze ziemi, bogactwo naturalne
jžengti, -žengiu, jžengiau — wstąpić, wkroczyć
jžergti, -žergiū, jžergiau — wkroczyć
jžerfti, jžeriu, jžeriau — wgrześć (żar, węgle żarzące się)
jžiebtį, -žiebiū, jžiebiau — rozniecić (ogień), zapalić (łuczyno, świecę)
jžiūrėti, -riū, -rėjau — upatrzeć, zauważyć
jžymėti, -miū, -mėjau — naznaczyć, oznaczyć
jžymūs, -mi — znakomity, niepospolity
jžlagstyti, -staū, -sčiaū; jžlėgti, jžlegiu, jžlėgiau — powrzucić; wrzucić

jā = jė, **jėi ir jėi** — jeżeli
jāigu — r. **jėigu** — jeżeli
jākė — jėkė 2 — zakieć
jāknos ir jėknos 2 — wątroba
jarubė 3 ir jarubė 1 — jarząbek

(coś ciężkiego, mokrego)
jžliurgti, -rgstū, -rgaū — namoknąć, przemoknąć; upić się, urznąć się
jžlūgti, -žlungū, -žlugaū — namoknąć, przemoknąć; zaprzepaścić; zamoczyć, załogować
jžnųbti, -bu (-biu), -bau (biau) — uszczypląć
jžodis, -džio — przytyk, przymówka, przycinek; ślub, wotum
jžōsti, -stu, -žōdau — przepowiedzieć
jžūlti, -žūlū (-žūlstu), jžūlaū — rozbestwić się
jžūlas, -lā *ir* jžūlus, -li — uprzykrzony, natrętny, bezczelny; nieobyczajny
jžvelgti, -žvelgiū, jžvelgiau — wejrzeć, wglądnać
jžviktį, jžvinkū, jžvikaū — mocno zrosnąć się, złączyć się, niełatwo oddzielać się
jžvilnas, jžvilnā: -naī — jstrižas, jžulsnūs, jžambūs — ukośny; ukośnie, naukos

jāū — już
jāučias = jāutis 1 — wół
jāudinti(s), -nu(os), nau(s) — rozczulać (się), podniecać (się)
jāūgi — juźci, juźci, tak
jāuja 1 ir jāujas 1 — osieć,

suszarnia zboża i lnu przy stodole; gumno z osiecią
jaukinti — oswajać
jaukūs, -ki, -kū, jāukiai — swojski; swojsko
jauņamartė 1 — młoda mężatka, nowozamężna
jauņamėtis, -tė — małoletni, nieletni
jāunas, jaunā — młody
jāunasai (*ir* jāūnasai), jāunāsis, jāunōji (jāunōja) — (pan) młody, nowożeniec, p. młoda
jāunatis, -načio *ir* jāunas (mėnuo) — nów, młodziak
jāunātvė 2 — młodość
jāunavedys, -dė 3 (*ir* jāunāvedis, -dė 1) — nowożeniec
jāunėti, -nėju, -jau — młodniec
jāunėji, -nųju — (państwo) młodzi, nowożeńcy
jāunikāitis, -kāičio 1 — młodzienciec
jāunikis, -kio 2 — kawaler, pan młody, kandydat do ożenku, konkurent
jāuniklis, -lė 2 — młode, jednorocznezwierzątko
jāunimas 2 — młodzież
jāuninti(s), -nu(os), nau(s) — młodzić (się)
jāūnis, -nė — młodszy
jāunųbė 1, **jāunųstė 2**, **jāunūmas 2**, **jāunūmė 3** — młodość, młode lata

jāunuōlis, -lė, **jāunuolėlis**, -lėlė, **jāunuolųtė** — młodzienciec, młodzieniaszek
jāunūomenė — młodzież
jāunūtis, -tė, **jāunūtėlis**, -lė — młodziećki
jāuras (*ir* jāura) 1 — błoto grząskie
jāuslūs, -li — uczuciowy; czuły
jāusmas 2 — uczucie
jāusmāžodis, -dzio 1 — wykrzyknik
jāusmāngas, -gā = jāuslūs
jāusti, jāučiu, -čiaū — czuć, uczuwać
jāūstis, jāučiuos, -čiaūs — czuć s., poczuwać s.
jāutenā, -nōs, jāutenā 3 — skóra wołowa
jāutiena 1 — mięso wołowe
jāutimas — czucie
jāutis, jāučio 1 — wół, byk
jāuti, jāunu (jāju), jōviau *ir* jāuti, jāunū, jōviaū — składać abyjak, mieszać (wszystko), przyrządzać jadło dla świń
jāutrėti, -rėju, -jau — stawać się czułym
jāutrūmas 2 — czulość, wrażliwość
jāutrūs, -ri — czuły, czujny
jāvas, jāvai 4 — zboże
jėgžlųs — okuń
jėi, jėigu — jeżeli (by)
jėib — aby, żeby, byle
jėibė = nėgut — chyba że

jėibė — swawola, figle;
szkoda, bieda; zgiełk,
wrzawa
jėib kaip — byle jak
jėib kamė; jėib kur —
byle gdzie
jėib kās — byle kto
jėigū — jeżeli, jeśli, o ile,
skoro
jėknos 2 = jāknos = kėpe-
nos — wątroba
jėkslis — okuń
jėrbė, jėrubė, jaiubė —
jarząbek
jėg — chyba, czy
jėgā 4 — siła, moc
jėgti, jėgiū, -giaū (*ir jėgti*)
— móg, mieć siły
jėmėjas — *r.* ėmėjas, -jā —
ten kto bierze, odbiorca
jėras, jėrėlis, jėrėtis, jė-
riukas — jagnię
jėrubė — jarząbek
jėruotis — kocić się (o
owcy)
ji — ona
jėdvi — one obie
jė, jėji — oni
jėgā — *r.* jėgā — siła
jėna = ėna — hołobla
jėskinėti, -nėju — *r.* ėskin-
ėti — poszukiwać
jėskinys — *r.* ėskinys, ė-
skinio 3 — to, co jest po-
szukiwane; powództwo,
pozew
jėškóti — *r.* ėškóti — szu-
kać
jėšmas — *r.* ėšmas —
rożeń
jėtis — *r.* ėtis

jėvā — *r.* ėvā 4
jėmti — *r.* ėmti
jinaī, ji — ona
jis, jisaī — on
jodinėti, -nėju — konno
jezdzić
jodinti, jōdinū, -naū (kā)
ir jodyti, -dau, -džiau —
ujeżdżać, dać, pozwolić
komuś konno jeździć
jodyklā 2 — ujeżdźalnia
jōg, jōgei = kād — że
jōjamas arklīs — wierz-
chowiec
jojėjas, -jā *ir jōjikas*, -kė —
jeździec, jeźdźczyni
jōks, jōkiā *ir jōks*, jōkia —
żaden, nikt
jōmarkas 1 — kiermasz
jōnėnės, -niū 2 — św. Jan
(święto, kiermasz i ku-
pała)
jōnvaikis, -kiō — swawol-
nik, figlarz
jōs, jū — one
jōsenā 1 — jazda konna
jōti, jōju, jōjau — jechać
konno
jotėnės, -niū 2 — wyścigi
konne
jotvingai 1 — Jadźwingo-
wie
jōvalas 3; jōvalėnė 2 —
świni pokarm; miesza-
nina, gmatwanina
jōvaras 3 — jawor
judamėbė 1 — ruchomości
judesys, jūdesio 3; judė-
jimas — ruch
judėti, -dū, -dėjau = krutėti
— ruszać się

jūdinti(s), -nu(os), -nau(s)
— ruszać (się)
judrūmas 2 — ruchli-
wość
judrūs, -ri, -riaī — ru-
chliwy
jūdu, jūdvi — wy obaj, wy
obie
juk — wszak, przecież
jukā, -kōs 4 — jucha, ju-
sznik
jukūs, -ki *ir juokūs* — smie-
jący się (wciąż), które-
go łatwo rozśmieszyć
jūngas 3 — jarzmo
jungėjas, -jā; jungikas, -kė
— łączący; łącznik
jungimas 2 — łączenie
junginys, jūnginio 3, jun-
gtūvas 2 — łącznik; po-
łączenie
jūngti(s), -giu(os), -giau(s)
— łączyć (się)
jungtūvės, -viū 2 — slub
jūnkyti, -kau (-kiu), -kiau
ir jūnkinti, -nu, -nau —
przyzwyczajać, uczyć,
nauczać; odłączać
jūnkti, -kstu, -kau — przy-
wykać, przyuczać się
jūo, juobā — tem bardziej,
jeszcze więcej, prędzej
juoėkus *ir juoėkis*, juo-
dis — czarnej barwy
(pies)
juodaākis, -kė *ir juodākis*,
judakys, -kė — czarno-
oki
juodabarzdīs, -zdžio 2 —
czarnobrody
juodadarbis *ir juodadar-*

bis, -bė — prosty ro-
botnik, wyrobnik
juodalksnis *ir juodel-*
ksnis, -nio 1 — czarna
olcha
juodaplaūkis *ir juoda-*
plāukis, -kė — czarno-
włosy
juodas, juodā, juoda, juo-
dai, juodyn — czarny
juodauti, -dauju (-daunu),
-davau — czerniec
juodbėris *ir juodabėris*,
-rė — ciemnogniady
juodbruvys, -vė *ir juod-*
bruvas, -va — czarno-
brewy
juodėti, -dėju, -jau — czer-
nieć
juodinėti, -nėju, -jau *ir juo-*
dinti, -nu, -nau — czernić
juodis, -džio — czarny
(pies, wół)
juodis, -džio — juodybė —
czarność
juodylas *ir juodylai* 2 — *r.*
juodi darylai — farba
czarna
juodymas, juodymė —
miejsce, piętno czarne;
czarno, czarność pod
paznogiem
juodyti, -dijū, -dijau —
czerniec
juodkaklis, -lė = juoda-
kāklis — czarnoszyi
juodmargas; juodmargis
ir juodmargis, -gė —
czarnopstry
juodnugaris *ir juodanu-*
gāris, -rė — (wół, krowa)
mający czarny grzbiet

juodóji, -dōsios (=kárvé) — czarnuszka (krowa)
juodraštis, -ščio 1 — bruljon
juodu, **jiėdvi** — oni obaj, one obie
juodukas, -kė 2 — negr, murzyn
juodulys, juodulio *ir* juodulio 3 — piętno czarne
juodumà, -mōs, -juodumà 3 — miejsce czarne
juodumas 2 — czarność
juodūoti, -dūoju, -davaū *ir* **juodauti**, -dauju (-dau- nu), -davau — czernieć
juodvarnis *ir* juodavarnis, -nio 1 = kranklīs — kruk
juodžemis *ir* juodažemis, -mio 1 — czarnoziem
juokais — żartem, na żart
juokas 4 — śmiech
juokauti, -kāju (-kāju), -kavaū — żartować, śmiać się
juokdarys, -rė, juokdario 3 — śmieszek, żartowniś, błazen
juokimasis, -mos — śmia- nie się
juokingas, -gà — śmieszny
juokingumas 2 — śmie- szność
juokinimas — śmieszenie
juokinti, -nu, -nau — śmie- szyć
juokintis, -nuos, -naus — ośmieszać się
juoksmas 2 — śmiech
juoktis, juokiūos, -kiaūs — śmiać się

juokūoti, -kūoju, -kavaū — śmiać się, żartować
juosalas — opaska
juosėnti, -senū, -naū — opasywać
juosėti, -siū (*ir* -sėju), -sė- jau = jūšėti — opasywać się, nosić pas
juosinėti, -nėju, -jau — no- sić pas, być często opa- sanym
juosmuō, -meñs, juosme- ni = juozmuō *ir* juozmė- nė — pas (u spodni, u spodnicy); talja
juosta — pas, pasek
juostė, juostū, juodaū (*ir* juostė, -stu, -juodau) — czernieć
juosti(s), -siu(os), -siau(s) — opasywać (się); odpa- sywać (się)
juosvas (*ir* juosvas), juo- svà — czarniawy
juoties — przeciwnie
jurginas (*ir* jurginė) 2 — georginja, dalja
jurginės, -nių 2 — święto św. Jerzego
justė 4 — zmysł, narząd zucia
justi, jundū, judaū — za- czynać ruszać się
justi, juntū, jutaū — czuć
justis, juntūos, jutaūs — czuć się
jutà 4 — zucie
jutimas 2 — uczucie
jutrūmas 2 — czujność
jutrus, -ri (*ir* jutūs, -ti) — czujny, ostrożny

jūra (*ir* jūrė) 1 — morze
jūreiviāuti, -viāju (-viāju- nu), -viavaū — być mary- narzem, służyć w ma- rynarce
jūreivis, -vė 2 — majtek
jūrininkas, -kė 1 — ma- rymarz
jūrinis, -nė — morski
jūrios, -rių = 1 vandenį- nas — ocean
jūrios marios *ir* jūrės mārės, -rių — sine mo- rze — ocean

jūrōkšnis, -nio — maleńkie morze
jūruoti, -ruoju, -ravau — falować
jūs — wy
jūsasis *ir* jūsaši, jūsōji — wasz, wasza
jūšėti, -siū, -sėjau *ir* juo- sėti — nosić pas, być opasanym
jūsiškas, -ka, -kai — zro- biony po waszemu, jak wy chcieli
jūsiškis, -kė — wasz

K

kabà 4 — zwora, spona, klamra
kabākštai 2 — szkielec
kābalas 3 — wisior
kabalda 1 b. — kulawy (człowiek, koń); galo- pada
kabalduoti, -dūoju, -davaū *ir* kabaldžiūoti — ruszać się wisząc, dyndać się
kābaliuoti, -liuoju, -liavau — zagabać
kabalūoti, -lūoju, -lavaū = kabaldūoti — wisieć, dyndać się
kabarkštas 2 b. — griōzdas — niezgrabjasz
kābarkštis, -ties 1 — za- czepka, przyczepka, po- wód do klōtni
kabazūotis, -zūojuos, -za- vaūs — szamotoać się, borykać się

kabėklis, -lio 2 — kruk, bosak
kabėlis, -lio 2 — motyka
kabenėkas 2 — kablīs iś vežėčiū mėšlui veřti — gnojny hak
kabė, -bėš 4; kabėlė 2 — hařka, spinka
kabėti, -bū, -bėjau — wisieć
kabinėti, -nėju — wieszac (często, wielokrotnie)
kabinōtas 2 *ir* pakabinō- tas = pakabėlė 2 — wie- szak
kabinti, -binū, -naū — wie- szac, zawieszac, czepić; czerpać gąszcz, brać kaszę
kabintis, -binūos, -naūs — czepić się, czepiać się
kabyklà 2: kabyklos — wieszadło
kabys, kabio 4 — kruczek, haczyk

kabliātaškis, -kio 1 — r. tāskaš kablēlis — średnik, znak pisarski (s)
 kabliūoti, -bliūoju, -bliavaū — brać, czerpać (tyżką) gąszcz, kaszę
 kablys, kablyo 4 — kruk, hak
 kablūs, -li — przyczepski
 kabōris, -rio 2 = kakarlis — kruk, hak; pogrzebacz, ożóg
 kabōti, -bau, -bójau; kabsōti, -sau, -sójau — wisieć
 kābšas *ir* kāpšas 4 — woreczek na tytuń
 kabūilos, -lū 1 — wrota wiszące na łąku
 kabūklai 2 = ūskāriai — pucki, dzwonki pod szczęką dolną u świni
 kabulys, kablyo 3 — wisior
 kaburkštas 2 — kij
 kaburkštyti, -tiju, -tijau — bić, okładać; wykurzać, wypląsać, wyrugować, zbijać, strącać z czegoś
 kāburti, -ru, -rau — wisieć
 kabūs, -bi — czepny
 kabūtės, -būčiū 2 — cudzy słów („“)
 kačėrga — r. żerstėklis — pogrzebacz, ożóg
 kāčėiauogės, -giū 1 — malina kamiōnkowa a. kocianka — *rubus saxatilis*
 kačiūkas 2 — kocię, kociątko

kāčiulti, -lu, -lau *ir* kātulti = kūtinti — łaskotać, łechtać
 kād — że, żeby, bo, bodaj
 kadā — kiedy
 kadaginis, -nė — jałowcowy
 kadagynas — lasek jałowcowy
 kadagynė — miejsce, porośle jałowcem
 kadagys, kādagio 3 — jałowiec — juniperus
 kadaĩ, kadaise — kiedys, niegdys
 kadangi — ponieważ
 kādaras 3 = skūduras — łachman
 kādaroti, -roju — wisieć, dyndać się
 kadaubė, -bės, -daubė 3 — stojak dla dzieci
 kādė: kuri tat kādė! — które to czasy! kiedy to byće czasy!
 kadgil — ależ! o gdyby!
 kadugys = kadagys
 kādulėti, -lėju *ir* kūdulioti, -lioju — płatać, wikłać
 kaĩ — kiedy, gdy, niż
 kaĩkadā — niekiedy, czasami
 kaĩkaĩp — jakkolwiek
 kaĩkaras — drabant, siepacz, zbir
 kaĩkart — akurat
 kaĩkaruoti, -ruoju, -ravau — stać (o zgłōdniałym), iść powoli, ledwie się ruszać

kaikās — ktokolwiek
 kaĩkinti — drażnić
 kaĩkōks — iakikolwiek
 kaĩkštis, -kšcio 2 — r. kaĩštis — tyczka
 kaĩkūčiai, -čiū 2 v. ž. = marškinėliai — koszulka
 kaĩkuř — gdziekolwiek
 kaĩkuris, kaĩkatrās — ktōrykolwiek
 kaĩliadirbys, kaĩliadirbio 3 — kozusznik, garbarz
 kaĩliaraugis, -gio 1 — garbarski kwas
 kaĩliavilkis, -kio 1 = vilktūvas — widły do suszenia skóry
 kaĩliniai, -niū, kaĩlinius 3 = kozuch, futro
 kaĩlinis, -nė — kozuchowy
 kaĩliniūotas *ir* kaĩlinėtas, -tā; kaĩliniuōtis, -tė — kozusznik — człowiek, ubierający s. w kozuch
 kaĩlis, -lio 1 — skóra (owcza)
 kaĩlius 2 — kuśmierz
 kaĩmas (*ir* kaĩma) 1 — wieś, osada
 kaĩmenė (*ir* kaĩminė) 1 — stado całej wsi
 kaĩmiėtis, -tė 2 — wieśniak
 kaĩmynas, -nė 1 — sąsiad
 kaĩmynija, -nijos 2 — sąsiedzi; sąsiedztwo
 kaĩmyninis, kaĩmyniškas — sąsiedni
 kaĩmynybė 1; kaĩmynystė 2 — sąsiedztwo
 kaĩnā 4 (*ir* kaĩna 1) — cena

kaĩniņkas 2 — cennik
 kaĩnioti, -nioju = paĩnioti — płatać
 kaĩniotis, -niojuos, -jaus — płatać się
 kaĩnōraštis, -šcio 1 — cennik
 kaĩnōti, -nōju, -jau — oceniać
 kaĩnōtojas, -ja — taksator, regulator cen
 kaĩp — jak
 kaĩpalioti, -lioju — cherlać
 kaĩpas 2 — melancholja, apatja, posepność
 kaĩpinėti, -nėju — ledwie chodzić (jak zdychając)
 kaĩpir — jakby, niby
 kaĩpti, kaĩpstū, -paũ — cherlać, zdychać
 kaĩraraņkis, -kė — lewak
 kaĩras, kaĩrā — lewy
 kaĩrė — lewa strona
 kaĩrėjė, kaĩrėn — nalewo
 kaĩrėti, -rėju — stawać się lewym, lewicowym
 kaĩrinti, -nu = kaĩkinti — drażnić
 kaĩrys, -rė — lewak
 kaĩslais eiti, išeiti — wnieśc obracać s., obrócić s.
 kaĩslas 2 — potnienie
 kaĩsrā, kaĩsros 1 (*ir* kaĩstrā) 2 — pašvaistė — łuna
 kaĩsti, kaĩčiū, -čiaũ — nastawiać (samowar, potrawę) jakas na ogieñ, aby się zagotowała)

kaĩsti, kaĩsta, kaĩto — korcić, frasować: tai mán nekaist — to mnie nie korci, nie frasuje
kaĩsti, kaĩstù, kaitaũ — grzać s., nagrzewać s., zagrzewać s., zarumieniać s., oblewać s. rumieńcem
kaistùvas 2 *ir* prikaistùvas 2 — rondel
kaiša 1 — trzaska z pod skobla
kaišena 1 — lenkena — skoblica, strug
kaišioti, -šioju, -jau; **kaišyti**, -šaiũ, -šiaũ — tykać, wtykać; obtykać (kwiatami)
kaišytis, -šaiũs, -šiaũs — stroić się, obtykać się (kwiatami)
kaità 4 — zmiana
kaitelėti, -lėju, -lėjau — płonać rumieńcem
kaitėti, -ta *ir* -tėja, -tėjo — obchodzić: kàs táu kaiti? — co ci do tego?
kaitimas — nastawianie (samowara, kotła, garnka)
kaitinimas 1 — nagrzewanie
kaitiniuoti, -niuoju, -niavaũ — przechodzić odmiany (w chorobie)
kaitinys, kaitinio — odmiana w chorobie, paroksyzm
kaitinti, -nu, -nau — grzać, nagrzewać

kaityti(s), -taũ(s), kaitičiaũ(s) — zmieniać (się), odmieniać (się)
kaitmuo, -meĩs, kaitmenj — fleksyjny przyrostek wyrazu, zmiennie zakończenie wyrazu
kaitrà, -rõs 4; **kaitris**, -rio *ir* -riẽs — upał
kaitringas, -gà — upalny, skwarny
kaitrólaida 1 — kaloryfer
kaitrótas, -tà — upalny, gorący
kaitrumà, -mõs, kaitrumà — najupalniejsza pora dnia, lato
kaitrũmas 2 — upalność, gorącość
kaitrũs, -ri — upalny, gorący, wytwarzający ciepło, palny, nagrzewający
kaitulys, -lẽ 3 — zapalenie; wartogłów
kaitulys, kaitulio 3 — gorączka, zapał, zapalenie (mózgu); ameba
kaituoti, -tuoju, -tavaũ *ir* kaitoti, -tõju, -tõjau — grzać się, potnieć; rumienić się
kaivinti, -vinũ, -naũ — nędzić, wycieńczać; nękać, męczyć
kaivitiniuoti, -niuoju, -niavaũ — chwiać się
kakà 4; **kakėlė** 2 — piers niewieścia; cycek
kakaloti, -lioju; **kakoti**, kóju — kakać

kakalys, **kakalio** 3 — piec
kakarėzas 1 — świerszcz
kakariekol *ir* kakarykũ — kukurykul
kakarinė 2 — gardło, głos
kakařlis, -lio 2 — kruk, hak, pogrzebacz, ożóg
kàkaruoti, -ruoju, -ravau — machać biczem
kakavà, -kãvos 2 — kakao
kãkdinti, -nu — odprawiać, wyprawiać, wysyłać
kãkdintis, -nuos, -naus — ténkintis — zadowalać s., kontentować s., poprzestawać na czemś
kakeliãutis, -liãujas, -liãvos — macać (się)
kakelingà; **papingà** — piersiasta
kakėti, -kiũ, -kėjau — starczyć, wystarczać
kãkinas, **kakinà** — zadowolony, kontent
kãkinti, -nu, -nau — czynić zadość; dawać (dziecku) wypróżyć się
kãklaraištis, -šcio 1 — chustka na szyję, krawat
kãklas 4 — szyja
kaklėgà, -lėgos 2 — wielki pijak
kãkligė 1 — choroba gardła
kaklinė (ligà) — koklusz
kaklinėlis, -lio — szalik, chustka na szyję
kakliniũkas 2 — naszelnik
kaklinis, -nė — szyjny, szyjowy

kaklõraištis, -šcio 1 — krawat
kaktà 2 — czoło, łeb
kãkti, **kankũ**, **kakaũ** — isć, jechać, udawać s. gdzies, wyruszać z miejsca
kaktõmuša(s) 1 *ir* kaktõtykis 1 — spotkanie się łeb w łeb
kakuõras 2 — rodzaj blina
kál, **kálgi**, **kõd**, **kõdei** — *r.* kodel, kõdel gi? — dla czego?
kalãdė 2 (*gud.*) — *r.* trinka — kłoda
kalaitės, -laičių 2 — gnatki, małe saneczki do zwożenia kłoców, budulca
kalakũtas, -tė 2 — indyk, indyczka
kalakutienà 2, 1 — mięso indyche
kalavijà, -vijos 2 — miecz (roślina) — (acorus) calamus
kalavijas — miecz, szabla, pałasz
kalavijuõtis, kalaviniũkas — miecznik
kalbà — język, mowa
kaĩbamosios vãlandos — godziny przyjęć
kalbesys, kalbesio 3 — mówienie; rozmowa
kalbėjimas 1 — mówienie
kalbėjimasis — rozmowa
kalbėti, -bũ, -bėjau — mówić, przemawiać
kalbėtis, -bũos, -bėjaus — rozmawiać (z kimś)
kalbėtojas, -ja — mówca, orator

kalbīngas, -gā — rozmowny, gadatliwy
 kalbininkas, -kė 2 — językoznawca, filolog
 kálbinti, -nu, -nau (kã) — wszczynać rozmowę, zagadać, namawiać
 kalbōčiūs, -čė — gaduła, gawędziarz
 kalbómokslis, -lio 1 — gramatyka
 kalbótyra 1 — językoznawstwo
 kalbōvas, -vė 2 — orator, mówca
 kalbūmas — rozmowność
 kalbūs, -bī — rozmowny, lubiący rozmawiać, gadatliwy
 kalčią 4 — wina
 kalčys 4 b. — skąpiec, sknera
 kalėlė 2 — suczka (w kołowrocie)
 kalėnti, -lenū, -naū (dantimis ir dantis) — szczekać, kłapać, dzwonić (zębami)
 kalė 4 (ir kalė 2) — suka
 kalėdaitis: kalėdaičiai 1 — opłatek (wigilijny)
 kalėdos, -dų 2 — święta Bożego Narodzenia
 kalėdōti, -dōju — kwestować, zebrować; chodzić po koledzie
 kalėjimas — więzienie
 kalėti, -liū, -lėjau — siedzieć w więzieniu; głośzyć, tłumić wzrost

kaliaaūsė 2 — straszdytło (na ptaki)
 kalimas 2 — kucie
 kalinėti, -nėju, -nėjau — postukiwać
 kalinys, kalinio 3 — więzień; więzienie
 kálinti, -nu, -nau — więzić
 kalýbas, -bà ir kalývas, -và — białoszyi
 kalyklà 2 — mennica, zakład w którym biją pieniądze
 kalýnas, -nà = grynai báltas — biały
 kákkakmenis, -nio — kamień wapienny
 kákkės ir kákkiai, -kių 1 — wapno
 kałkinėti, -nėju, -jau — tinguoti, slinkuoti — wlotczyć się
 kalksōti, -saū, -sōjau — opierać ś., być opartym
 kalkšnōti, -nōju ir kaukšnōti, -nōju (dantimis) — dzwonić (zębami)
 kalnakasys, kalnakasio 3 — górnik
 kálnas 1 ir 3 — góra
 kalnavertis, -tė 1 — waligóra
 kalnėnas 1 — góral
 kalniai 3 = kaijiniai
 kalniaū — górnij, wyżej
 kalniėtis, -tė 2, kalniškis, -kė 1,2 — góral
 kálninis, -nė — górny
 kálnykas 1 ir užkálnikas 1 — šaukštinė — polica do naczyń stołowych

kalnynas 1 — góry, okolica górzysta
 kálnkasis 1 — górnik
 kálnuotas, -ta — górzysty
 kalnūs, -nī — górnny, wysoki
 kálpa, káupa ir kámpa — poprzecznik u sani
 kálsnōti, -nōju, -jau — kuć lekko, postukiwać
 kálsti, -lstū, -ltaū — stawać się winnym
 kálstyti, -stau, -sčiau = káustyti — kuć, okuwać
 kálstytis, -staūs, -sčiaūs — opierać się plecami
 káltai, -tų dsg. = plaktūvai = tintuvai — klepa-dło, przyrząd do klepania kosy
 kaltālis — r. kaltėlis = plaktukas — dlotko, młotek
 káltas 1 — dfoto
 káltas: káltai — ziarno wielkie w kłosie, sporysz
 káltas, kaltà — kowany, kuty
 kaltas, kaltà — winny, winien
 kaltėsas 2 = kalčys = skąpiec, sknera
 káltė 2 ir kaltis, -tiės = kalčią — wina
 kálti, kalū, -liaū ir -laū — kuć, kować, bić, wbijać
 kaltiniškas, -kė 2 — winowajca; sprawca, sprawczyni
 káltinis, -nė ir kaltinys,

-ne — dlotowy, ciosany dlotowany
 káltinti, -nu, -nau — winić, obwiniać
 káltis, kalūs, -liaūs ir -laūs — kuć (sobie); kuć ś., wykluwać ś. (o kurczętach); wyrzynać ś. (o zębach, o wąsach)
 káltis, kalūs, koliaūs — opierać się plecami
 kaltis, -tiės 4 — wina
 kaltībė 1 — wina
 kaltūmas 2 — winność
 kaltūoti, -tuoja, -tavo — rość w ziarna wielkie
 kaltūnas 2 — kołtun
 kaltūnius, -nė ir kaltūnuotis, -tė — kołtuniasty
 kalvā 4 — górką, wzgórze, wydatność
 kalvaitis, -tė — kowalę
 kalvaitis, -tė — wzgórnikałvė 1 (ir kalvė) — kuźnia
 kalvė = keliōnė — podróż. Išsirėngė kalvėn — wybrał się do podróży
 kálvis, -vio 1, kálvienė 1 — kowal; kowalowa
 kalvūs, -vi — wyniosły
 kám — komu, czemu; dla czego, poco
 kamānė 2 ir kamunė 3 — dzika pszczoła
 kámanos, -nū — krygowe wędzidło, uzda
 kamanōtas, -tā — zaudany
 kamanōti, -nōju, -jau — uzdać, kielzać

- kamañtai**, -tų 2 — drzewo w chomacie
kamantinėjimas — dopytywanie się
kamantinėti, -nėju — dopytywać się
kamantūotis, -tūojas, -tāvos — dokazywać, swawolić
kamarā, -māros 2; kamarėlė 2 — komora; komórka
kamārinės žarnos — kiszka tłusta, kolkowa
kamāsyti, -sija, -jo — makāsyti — deptać, mieszać z błotem
kamāvimas(is) — męczenie (się)
kambarinė — pokojowa
kambarinis, -nė — pokojowy
kambarys, kambario 3 — pokój, komnata
kamblys, kamblio 4 — komel, łodyga
kamė? — gdzie?
kamė dalýkas (*rus.*) — r. kās dalýkas? kās čia yrā, būvo? kās čia dabar? kās čia kliūva (kliūvo)? kuris čia gālas — o co chodzi?
kamėgūoti, -gūoju, -gavaū — chodzić o kulach
kamendōrius, -rius — ks, wikary
kamė-nekamė — gdzie-niegdzie
kamė nōrs — gdziekolwiek
- kamienas** 1 — pień, łodyga, rdzeń
kaminakāi(k)štis, -ščio — juszka, zasuwā (u pieca)
kaminakrėtys, -nākrėčio 3 — kominiarz
kāminas 3 — komin
kāmīnbraukis, kāmīnšluostis *ir* kāmīnšluosta, kāmīnius = kaminakrėtys
kamisōrius (*ir* kāmīso-rius) — komisarz
kamonė, -nės, kāmone 3 *ir* kamunė 3 — trzmiel
kamōris, -rio 2 — zakręt, zakąt
kāmpa 1 — poprzecznik u sani
kampañnis, -nio 2 — węgielnica
kampāmatis, -mačio 1 — kątomierz
kāmparas 1 — kamfora
kāmpas 4 — kąt, węgieł
kāmpas 4, kampėlis 2 — kromka, okrajec
kāmpas (*žem.*) = lañkas — duga, kabłak nad chomaćem
kampāsas — kompas
kampinėti, -nėju = slankinėti, šlaistýtis — chodzić po kątach bez zajęcia, próżnować
kampiniñkas, -kė — kątnik, sublokator
kampūotas, -tā — kątowy kąciasty
kamšā 4 — grobla, natłok

- kamšalas** 3 — nadzienie, farsz
kamšatis, -tiės, kamšatį 3 — tłok
kamščiamedis, -džio 1 — drzewo korkowe
kamščiatraukis, -kio — korkociąg
kamščiklis *ir* kamšiklis, -lė 2 — opychacz, obzartuch
kamšynė 2 *ir* kamšalynė 2 — natłok
kamšýti, -šaū, -šiaū, — zatykać
kamšýtis, -šaūs, -šiaūs — szturchać się
kamštas 2 — tłok, ścisk
kamštis, -ščio 2 — zatoryczka, korek
kamš(t)ýtis, -š(t)aūs, -š(č)iaūs — opychać się
kamūlzymas *ir* kamūzas 1 — skręt
kamuolys, kāmūolio (*ir* kōmuolio) 3 — kłęb, kłębek
kamūoti, -mūoju, -mavaū — nękać, męczyć
kamūotis, -mūojuos, -mavaūs — męczyć się
kamūotojas, -ja — męczyciel
kāmža 1 — komża
kamžlōti, -lōju, -jau — zrec, opychać się
kañ? = ĩ kã? — gdzie? dokąd?
kanā? = kuř? — dokąd?
kanabėkas 1 — kruk, zaczepka
- kanā kadā** *ir* kana kadōs — kiedys
kanā kaip — kto wie jak
kana kamė — kto wie gdzie
kana kās — niewiadomo kto, ktoś
kana kō — kto wie czemu
kana kōks — kto wie jaki
kana kuř — kto wie gdzie, kto wie dokąd
kanapā — r. kanōpė 2 (konopā 2) — kanapa
kanāpė 2 (*ir* kanāpis, -pio 2) — konopie
kanapėtas, -tā — piegowaty
kanapienā, -pienā — konopisko
kanāpienis, kanāpių piėnas — konopne mleko
kanāpinis, -nė — konopny, konopiany
kanarėlis *ir* -lė — kanarek
kanauñikas 2 — kanonik
kančia 4 — cierpienie, męka
kañčius, kančiukas, kančiukėlis — kańczuk, bizun
kāndamas, kāmāmā — kaśliwy, kašający
kandėklis, -lė 2 — kašacz
kāndėti, -dėja — niszczyć się od mola
kandīdōtas 2 — kandydat
kandīklis, -lio 2 — munsztuk
kandimas 2 — kašanie, ukaszzenie
kandinėti, -nėju — zakašywać, ješč potrosze

kāndis, -dies 1 — mól
 kañdis, -džio 2 — ukąszenie
 kándliotis, -dliojuos, -jaus
ir kándžiotis — kąsać (s.)
 kāndu — kąsam, zaka-
 suje. v. kašti
 kandūmas 2 — uszczypli-
 wość, złośliwość
 kanduolys, kānduolio 3
(ir kanduolė) — jądro
 kandūs, -di — kasający,
 uszczypliwy, złośliwy
 kanebėkas — kruk do
 gnoju
 kaniā — drewniany ko-
 łek w ścianie
 kankā — męczarnia, męka;
 pytki
 kañkalas 3 — dzwonek,
 brzękadło, brazgulka
 kankālas 2 — klusek; te-
 sticuli, jaje
 kankalūoti, -lūoja, -lāvo —
 brzęczeć
 kankėti, -kū, -kėjau — mę-
 czyć się
 kankalijos, -lijū 2 —
 dzwonki polne
 kankinys, -nė, kañkinj 3 —
 męczennik, -nica
 kankinti, -kinū, -naū —
 męczyć, dręczyć
 kānkinti, -nu, -nau *ir* kā-
 kinti — zadowalać
 kankintis, -kinūos, -naūs —
 męczyć się
 kānkintis, -nuos, -naus —
 zadowalać się
 kankynė 2 — męczarnia
 kañklės, -liū 2 (*ir* kañklys,
 -liū *ir* kañkliai, -liū 2) —

kankle, litewski naro-
 dowy instrument mu-
 zyczny (coś w rodzaju
 liry, lutni, gęśli)
 kañklininkas, -kė — gra-
 jek, grający na kanklach
 kankliūoti, -liūoju, -liavaū
 grać na kanklach (= **kañklėmis kankliūoti**)
 kankolynė — kluski, za-
 cierka
 kankorėžis, -žio 1 — szysz-
 ka. v. gurgūtis, skujā,
 brėkis, zebelys, kirkū-
 žė, žėvelis
 kanksoti, -saū, -sójau —
 stać, sterczeć
 kankūs, -ki — dostateczny
 kanō? = kenō *ir* kienō? —
 czyj? — ja, -je?
 kano *ir* kano, aī — kto
 wie, czy —
 kanopā (árklio) — kopyto
 kanopė 2 *ir* (kanopā 2) —
 kanapa
 kanoti, -nóju *ir* kanūoti,
 -nūoju, -navaū — męczyć
 kantāplis, -lio 2 (*vok.* —
lenk.) — r. kúrpė — pan-
 tofel
 kantrā 4, kantrýbė 1,
 kantrūmas 2 — cierpli-
 wość
 kantruolis, -lė 2 — cierpli-
 wy człowiek
 kantrūs, -ri, -rū, kañtriai,
 kantryn — cierpliwy
 kanuolė (*vok.* Kanone) —
 r. armotā 2, patránka 1
 — działo, armata
 kapā 4 — kopa (60 szt.)

kapāi, -pū 4, kāpinės, -nių 3
 — cmentarz
 kāparas 3 — kafar, bitnia
 kāpa(r)notis, -nojuos,
 -nojaus — podrygiwać
 konwulsyjnie konając
 kāpas 4 — mogiła
 kāpčius, -čiaus — kopiec
 kapėika 1 — kopiejka
 kapinėti, -něju — rąbać
 (potrosze)
 kapinynas 1 — cmentarz
 kapinti, -pinū, -naū —
 poduszczać, zachęcać
 kapitolas 2 — kapitał
 kapliadañtis, -tė — czło-
 wiek, który już mało po-
 siada zębów lub u któ-
 rego bardzo wystają
 przednie wierzchnie zę-
 by
 kaplys 4 *ir* kāplis 2 —
 tępa siekiera; pierzchnia
 kapnoti, -nója — r. la-
 šnoti — kapać
 kapnoti, -nója — dziobać
 kapočius, -čiaus *ir* kapō-
 klis, kapōkas — sie-
 kaczką
 kapoklė *ir* kaponė (*ir*
 kapotė) — siekaczka;
 sieczka
 kapoti, -póju, -jau — sie-
 kać, rąbać; kłuć (o dzie-
 ciole, o wronie, o szcu-
 rach)
 kapotinė 1 — siekańka
 kapotynės, -nių 2 — wal-
 ka kogucia; pojedynek
 na szable lub pałasze
 kāpsas 2 — Litwin z okolic

Marjampola i Wiłkawi-
 szek, który wymawia
 kàp, zamiast kàip, tep
 zamiast taip lub teip
 kapsėti, kapsi, kapsėjo —
 dziobać
 kapstinėti, -něju; kapstý-
 ti, -staū, -sčiaū — grze-
 bać (o kurach)
 kapstyklė 2 — widełki
 (do rozrzucania gnoju)
 kapsys 4 *ir* kãpsas 4 —
 torebka do tytoniu
 kãpt — cap
 kãpterėti, -riu, -rėjau *ir*
 kãptelėti — capnać
 kãpti, kampū, -kapaū —
 męczyć s., mordować s.;
 nie starczyć, zabraknąć
 v. prikãpti
 kapurnas — kėsas — pa-
 górek, kępa
 karaī, -rū 4 — taczka
 karalaitis, -tė — króle-
 wicz, -wna
 karaligiris, -rio 1 *ir* ka-
 raligirė 1 — puszcza
 królewska
 karaliāuti, -liāuju (-liāu-
 nu), -liavaū — królować
 karalienė 1 — królowa
 karalija, -lijos 2 — kara-
 lystė — królestwo
 karālinis, -nė; karāliškas,
 -ka — królewski
 karāliškliai žmónės — b.
 chłopci królewskich ma-
 jątków
 karaliūkas 2 — królik,
 król małego państwa

karālius, -liaus — król
 karaliūnas 2 — królewicz
 karalystė 2 (*ir* karalija) — królestwo
 kāras — wojna
 karbijā, -bijos 2 — ko-
 białka
 karčemā, -mōs, karčema 3
 — *r.* smūklė 2 — karczma
 karčiai, -čių 2 — grzywa
 karčiasūris, -rė — kar-
 čiai sūris — gorzkosłony
 karčiūkas = gerais kar-
 čiais — karūngas, -gā
ir karčiūotas, -tā —
 grzywiasty
 kārdas 3 *ir* kārdas — miecz,
 pałasz
 kardiniņkas 2 — miecznik
 kārdinti, -nu — kazać aby
 powieszono
 kārtis, -ties 1 — żerdź
 kārdymas 1 — przeszkad-
 zanie
 kārdyti, -dau, -džiau —
 przeszkadzać
 kārdpasaitis, -saičio 1 —
 pendent
 karėiva *b.* 1 — wojak
 kareiviāuti, -viāju (-viāu-
 nu), -viavaū — służyć
 w wojsku żołnierzem
 kareivijā, -vijos 2; karei-
 vjāvimas 1 — wojsko;
 służba wojskowa
 kareivinės, -nių 2 — ko-
 szary
 kareivis, -vio 2 — żołnierz
 karėklis, -lio = korikas —
 wieszacz

karėnti, -renū, -naū — za-
 oszczędzać, skąpić
 karėntis, -rėnas, -nos —
 morzyć się głodem od
 skąpstwa
 kārė — *r.* kāras — wojna
 karėti, -riū, -rėjau — wisieć
 kargālius, -liaus *ir* kargu-
 lys 3 — chrypka
 kargūoti, -gūoju, -gavaū —
 chrapać
 kariai, -rių *ir* kōros —
 kary (wóz)
 kariāuninkas 1 — wojow-
 nik
 kariaūtas 2 — olbrzym
 kariāuti, -riāju (-riāunu),
 -riavaū — wojowac
 kariāutojas 1 — wojow-
 nik, zdobywca
 kariėlai 2 — Koreły (pew-
 ne plemię północnej
 Europy)
 kariėlis, -lio *ir* karėlis 2 —
 koral
 karīngas, -gā — wojow-
 niczy
 kariniņkas 2 — oficer
 karinis — wojenny
 karinys 3 — wieszanie;
 barć
 kariškis, -kė 2 — osoba
 wojskowa
 kariūomenė 1 — wojsko
 kariūnas 2 — junkier,
 kandydat na oficera
 karys 4 — wojak
 karkaliūkas 2 — pączek
 (na leszczynie)
 karklas 2 — łoża, wierzba

karklavabalis, -lio 1 —
 chrabaszcz
 karklavijā, -vijos 2 —
 psianka słodkogórz —
 solanum dulcamara
 karklāžvirblis, -lio — łoż-
 zówka
 karklē 1 — plecionka do
 wozu
 karklės, -lių 1 — wrota
 karklinis, -nė — łożowy
 karklėnas 3, 1 — łożniak,
 gaik wierzbowy
 karklynė 2 — miejsce,
 porośle łoża
 karklubā, -bōs, karklu-
 bā 3 — boczna deska
 u gnojownicy
 karklūoti, -lūoju, -karkla-
 vaū = vyčiōti, -čiōju, -jau
 — pleść, przeplatać łoża
 (wićmi)
 karkkoti, -koju, -jau — bić,
 grzmocić
 karksōti, karksaū, kar-
 sōjau — stać (ponuro),
 sterczeć
 karkksterėti, -riu, -rėjau *ir*
 karkkstelėti — grzmotnąć
 karkti, -kia, -kė (*ir* kōrkti)
 — śpiewać chrapliwie
 (o kurze)
 karkulys, karkulio 3 —
 chrypka
 karnā 4 — łyko; skąpy
 człowiek, sknera
 karōliai 2 — korale
 karōsas 2 — *r.* krėkė 2 —
 karas
 karōti, -raū, -rójau — wisieć
 kārpa 1 — brodawka

kārpalaikė = kārvapalaikė
 karpālyti *ir* karpūlyti,
 -liju, -jau — strzyc na ka-
 wałki, łątać; partolić
 kārpa *ir* kārpis, -piol —
 karp, -pia (ryba) — cy-
 prinus carpio
 kārpa 4 — odstrzyżek;
 zarąb, zacięcie
 karpyti, -paū, -piaū —
 strzyc, ciąć, rozcinać
 nożyczkami
 karpytinis, -nė — cięty,
 powycinany
 karpytlapis — liść pie-
 rzasty
 kārpotas, -ta — brodaw-
 kowaty
 karpūlius, -lė *ir* karpūl-
 ninkas, -kė — łątacz,
 partacz
 kārstas 2 — trumna
 kārsterėti, -riu, -rėjau *ir*
 kārstelėti — być trochę
 gorzkim, gorzkawym
 kārsti, -rstū, -rtaū — gorz-
 knieć, stawać się gorz-
 kim
 kārstyti, -stau, -sčiau —
 wieszać, rozwieszać
 kārstytis, -staus, -sčiaus —
 czepiać się, łązić, wie-
 szać się
 kārsā 4, kārsatė *ir* kārsa-
 tis, -ties 1 — starość, do-
 gorywanie, zgrzybiałość
 kārsčiai, -čių 2 — gorączka,
 upalne dnie
 kārsčiōti, -čiōju, -čiaivaū
 — mieć gorączkę, go-
 rączkować

karščiūotis, -čiuojuos, -čiavaūs — gorączko-
wać się, zapalać się
karšėti, -šėju, -jau — sta-
rzeć
karšīnčius, -čiaus — dogo-
rywający starzec
kāršinti, -nu, -nau — pie-
legnować starca dogo-
rywającego lub chorego
kāršintojas, -ja — ten, kto
pielegnuje swoich star-
zych rodziców
karšis, -šies, karšj 4 *ir* kar-
šis, -šio 2 — leszcz (ryba)
karšyba 1 — pielęgno-
wanie w starości
karšybos namai — przy-
tułek dla starców
karštaġaīvis, -vė 2 — go-
rąco kąpany
kārštas, karštā, kāršta,
karštai, -tyn — gorący
karštaširdis, -dė — czuły,
o sercu gorącym
karštėti, -tėju, -jau — sta-
wać się gorącym
kāršti, -štu, -šau — starzec,
dogorywać, cherlać; doj-
rzewać (o zbożu)
karšti, -ršiū, -ršiaū —
czochrać, rozskubywać,
skubać (wełnę)
karštimas 2 — gorąca
potrawa
karštinė 1 *ir* karštinės
dgsk. — dur, tyfus
karštis, -ščio 2 — gorą-
cość, upał; gorączka
karštýbė 1 — gorąco, go-
rącość

karštýmetė 1 *ir* karštý-
metis, -mečio — gorą-
cość, upał, upalne dnie
karš(t)ligė 1 — dur, tyfus
karštumā, -mōs, kārštu-
mā 3 — gorące miejsce,
gorąca pora
karštumas 2 — gorącość
karštūvai, -vų 2 — szczołka
druciana do czesania
wełny
kārť = kārťais — czasami
kārť = kārťa = kitkart —
kiedyś; pewnego razu
kārťa 4 — ród, pokole-
nie; rząd, warstwa
kārťais — czasami, nie-
kiedy
kārťas 2 — raz
kārťelė 2 — kārťis — żerd-
ka
kārťenā 3 — arklių ligā,
piūtis — rodzaj choroby
końskiej
kārťėnti, -tenū, -naū —
przekładać (rzeczy)
kārťelė, -lėš, kārťelė 3 —
grzyb gorzki — agaricus
piperatus
kārťelis, -lio 2 = rėmuo —
zgaga
kārťėti, -tėja, -jo — gorz-
knieć
kārťi, kariū, kōriau —
wieszać, zawieszac
kārťi, kārstu, karaū —
wieszać się, zwisac
kārťi, karū *ir* kārstu, ka-
raū — cierpieć głód,
wycieńczac się

kartimas 2 — gorycz
kartinė, -nėš, kārťinę 3 *ir*
kartinė 2 — tyczka,
żerdź
kārťingas, -gā — grzywia-
sty
kārťinis, -nio — tyczka,
żerdź
kartinis, -nė — (jedno)-
razowy
kārťinti, -nu, -nau — czynić
gorzkim
kārťis, kariūos, kōriaus —
wieszać się, czepić się
kārťis, -rčio 2 — gorycz;
(*dgsk.* kārťiai) — grzywa
kārťis, -rčio 2 — korzec
kārťis, -ties 1, kārťelė —
żerdź, żerdka
kārťybė 1 — gorycz
kārťys, kārčio *ir* kārťiai —
trawa pozostająca wyż-
sza między dwoma prze-
kosami
kārťkārťemis — niekiedy,
czasami
kārťokas — gorzkawy
kārťoklis, -lio — księgi,
część żołądka u zwie-
rząt przeżuwających
kārťonė 2, kārťojimas 1 —
powtórne oranie roli
kārťotinas — podlegający
powtórzeniu
kārťoti(s), -ju(os), -jau(s)
— powtarzac (się)
kārťis nuō kārťo — od
czasu do czasu
kārťū — razem
kārťulys, kārťulio 3 — go-
rycz
kārťūmas 2 — gorzkość

kartumynai, -nų 1 — go-
rycze
kartunklis, -lio = kārťo-
klis
kārťuñtā — kiedykolwiek
kārťūs, -ti, -tū, kārťiai,
kārťyn — gorzki
kārťuvės, -vių 1 — powie-
szenie; szubienica
kārťuvininkas, -kė — wie-
szacz
kārťūnas 2 — kartun,
perkal
kārťūninis obuolys —
gorzkie jabłko
kārťuoklis, -lė 2, kārťuonis,
-niės, kārťuonj 3 *ir* pa-
kārťuoklis, -lė 2 — wisie-
lec, szubienicznik
karūoti, -rūoju, -ravaū —
taczkować
karūs, -ri — czepny
karūnā 2 — korona
karūžas 2 — chorąży
karvaitė 2, karvýtė 1 —
krowka
kārťapalaikė 1 — nędzna,
licha krowa
karvāšūdis, -dzio — kro-
wieniec
karvedys, kārvedžio —
wódz, dowódca, ko-
mendant
karvelidė 2 — gołębnik
karvelienā 2 — gołębina
kārťelinis, -nė — gołębi
kārťelis, -lio 2 — gołąb
kārťvė 1 — krowa
karvidė 2 — chlew dla
krów
kārťiena 1 — krowina

- kárzygiškas — bohaterski, waleczny
 karžygys, kárzygio 3 — rycerz, walecznik, bohater
 kās? — kto? co?
 kasā 4 — kasa; warkocz; trzustka (gruczoł podżołądkowy — pancreas)
 kasdiēn — codzień
 kasdiēnis ir kasdieninis — codzienny
 kasējas ir kasikas, -kē 2 — kopacz
 kasiklis, -lio — motyka
 kasimas 2 — kopanie
 kasinēti, -nēju ir kasiōti, -siōju — rozkopywać
 kasinys, kāsiniō 3 — to, co się kopie
 kasyklā 2 — kopalnia
 kasyti(s), -sau(s), -siaū(s) — skrobać (się), dra- pać (się)
 kaslys, kāslio 4 — rydel
 kasmēt — corocznie
 kasmētis, -tē ir kasmēti- nis, -nē — coroczny
 kasniņkas 2, kasōpinis, -nio ir kās-pinas 3 — wstążka (do warkoczu)
 kas nōrs — ktokolwiek
 kaspinuōčius — soliter, tasiemiec
 kaspinuōti, -nūoju, -navau — wstępować
 kasrēlē 2 — niewielka ilość, gromadka
 kastelē, -lēs, kāsteļē 3 — wielka gromada; kaste- lē vaikū = labai daug, bŕrys
 kāsti, kasū, -siaū — kopać, ryć
 kastūvas 2 — rydel, ło- pata
 kāsulā, kasulū 3 = kēkē — grono
 kāsulas 3 — bierwiono, główna pionowa część krzyża
 kaškā 4, kaškinē 2 — kij niezbyt gruby
 kāškis, -kio 2 — parch koński, krosta
 kašnōti, -nōju — przywo- tywać konia
 kaštānas ir kaštōnas 2 — kasztan; kaštōninis — kasztanowy
 kās-tas 4 — koszt
 kaštūoti, -tūoja, -tāvo — kosztować
 katalas 3 = kātilas — kocięł
 katalikas, -kē — katolik
 katalikiškas — katolicki
 katalikybē, -kystē — kato- licyzm, katolickość
 katālyti, -liju, -jau ir ka- tāryti — bić, chłostać
 katarās, -rō — r. katrās — który
 kātas — r. kātinas — kot- wica; kot
 katenā, -nōs, kātenā 3 — kocia skōra
 katē 4 (ir kātē 2) — kotka
 katēnai 1 — już niemałe kocięta
 katēti, -tū, -tējau — gdakać; cherlać
 katienā 2 — kocie mięso

- kātilas 3 — kocięł
 katilēliai, -liū 2 — dzwonki (roślina) — campanula
 katilius, -liaus 2 — kotlarz
 katinagalvis, -vė — swa- wolnik, zuchwalec
 kātinas 3 — kot
 katinuotis, -nūojas, -nā- vos — parzyć się (o ko- tach)
 katnōti, -nōju, -nōjau — gdakać
 katōti, -tōju, -jau — bić, chłostać
 katraip? — którym (z dwóch) sposobem?
 katrās, -rā ir -rō? — który (z dwóch)? każdy
 katruī (=katruī)? — któ- rędy?
 kātulas 3, katulys, kātu- lio 3 ir katulinys, kātu- linio — łechtanie
 kātuliuoti, -liuoju, -liavau — łechać, łaskotać
 katūlsena 1 — łechtanie, łaskotanie
 kātulti, -liu, -liu ir -lu, -lau ir kāturti — łechać
 kātuogės, -giū 1 = kāčiau- gės
 katūotis, -tūojas, -tāvos — parzyć się (o kotach)
 katutės ar katūčių plōti — klaskać, bić oklaski
 kaūbras 4 ir kaubrē 4 — pagórek, stos, kupa
 kauburiuotas, -tā — pa- górkowaty, pagórzysty
 kauburys, kauburio 3 — pagórek
 kaugė ir kiāugė 1 — ko- pica, bróg
 kaukaras 3 — pagórek, kurhan
 kaukarynas 1; kaukary- nē 2 — pagórkowata miejscowość
 kaūkas 2 — bóstwo opie- kuńcze domowe, które właścicielowi dostar- cza wszelki dobrobyt.
 Kaukas — bóstwo kar- rzełkowate z worecz- kiem, noszące zboże, a aitvaras — latawiec, bóstwo ogniste, latające w powietrzu
 kaūko spenys (ir kaūka- spenis) — belemnit, strzałka piorunowa, pa- zur djabelski
 káukaulis, -lio 1, káuko- las ir káukolė — czaszka głowy
 kaukesys, kaūkesio 3, kaūskmas 2, kauki- mas 2 — wycie
 káukė 1 — maska
 káukių bōlius (bālius) — maskarada, bal masko- wy
 káukolė 1 — czaszka głowy
 kaūkspenis, -nio — laūmės pāpas — fulguryt, strzał- ka piorunowa
 kauksėti, káukšiu, kau- kšėjau ir kaukskėti — postukiwać, szczekać
 káukšterėti, -riu, -rėjau ir káukštelėti — stuknąć, uderzyć

kaukštūoti, -tūoju, -tavaū — isć spiesnie stukając obuwie
kaukti, kaukiū, -kiaū — wyć
kaukurē, kaukure 3 — szczyt góry
kaukūtis, -kūčio 2 — bąk, fryga, cyga, wartałka
kāulačiulpai, -piūl = čiūlpos — szpik
kāulas 1 — kość
kāulastubris, -rio 1 — kręgosłup
kaulastubūriai gyvuliai — zwierzęta kręgowce
kāulētis, -ta — kościsty
kāulėti, -lėju, -jau — kostnieć
kāulgėla 1 — łamanie w kościach, ból w nich dotkliwy
kāulingas, -ga — kościsty
kāulinis, -nė — kościany
kaulys, -lė — natrętny prosićiel
kaulys, kaūlio 4 — sporysz
kaūlyti, -liju, -jau — natrętnie prosić
kaunėnas 1 — mieszkaniec okręgu kowieńskiego
kauniėtis, -tė — mieszkaniec miasta Kowna
kauninis, -nė — kowieński (o wyrobach)
kauniškis, -kė — Kowieński (o mieszkańcach)
kāupa 1 — poprzecznik u sani

kaūparas 3 — pagórek, kurhan
kaūpas 2 — szczyt, czub, naddatek
kaupėnti, -penū, -naū — okopywać
kaūpinas, -nà = kūpinas — pełny z wierzchem, z czubem
kaupinėti, -nėju, -ėjau — okopywać powoli, zsuwać do kupy
kāupinti *ir* kaupinti, -nu, -nau — zsuwać do kupy; nasypywać z wierzchem
kaupyti, -paū, -piaū (pinigus) — oszczędzać, zbierać (pieniądze), gromadzić
kaupos 1 (biėskauliai, vilkākauliai, kāulo gumba) — choroba kości u koni
kauprā, kaūpras — wypukłość (ostrza)
kauprynė — miejsce pagórkowate; pagórki beztrawne
kaūpti, -piū, -piaū — okopywać, motykować; gromadzić, garnąć, zbierać do kupy
kaūptis, -piuos, -piaūs — skupiać się (w sobie); gromadzić, garnąć sobie, swoje
kauptukas 2 — kopaczka, motyka
kauptūvas 2 — motyka; akumulator

kaupoti, pūoju, -pavaū — okopywać; nakładać z wierzchem, z górą
kaūras — pleśń na płynie, wodzie, śmietanie; przyschłe resztki jadła w niewymytem naczyniu
kaūras 2 — *r.* pātiasalas 3 — dywan
kāurėti, -ri, -rėjo: kāurėte prikāurėje pūodai — bardzo obesznięte resztkami jadła garnki
kaurōti, -rōju, -jau — brudzić, peckać, kleić, partolić, guzdrać
kaustė, -tės 2 — kadź, kubek z gliny
kaustėti, -tėju, -jau — isć postukując; grzeznąć
kāustymas — podkuwanie
kāustyti, -stau, -sčiau; kaustinėti, -nėju — kuć, podkuwać, zakuwać
kāušas *ir* kiāušas 3 — czerep, czaszka głowy; czerpak; koncha, muszla; osada wozu u przedniej osi
kāuškinti, -škinu, -kinau — stukać obuwie
kaūšti, -šiū, -šiaū — żłobić
kaūšti, -šiū, -šaū — stawiać się pijanym, podchmieniać się
kāuti, kāunu *ir* kāuju, kōviau — bić, zabijać
kāutis, kāunuos *ir* kāujuos, kōviaus — bić się

kautynės — bitwa, walka, potyczka, pojedynek
kaūzaras — pagórek dziki, goły
kauzarynė 2 *ir* kauzarija, -rijos 2 — pustynia pełna dzikich pagórków
kavā — *r.* kovā 4 — kawa
kavaišas — chromy kuleka
kavaitinėti, -nėju, -jau — chodźić chwiejąc się, chwiać się chodząc (o chorym, pijanym)
kavaitinti, -nu, -nau — isć chwiejąc się (o chorym, o pijanym)
kavinė 2 — *r.* kovinė — kawiarnia
kaž(in)kadā, kaž(in)kuomėt — kto wie kiedy, kiedyś
kaž(in)kaip — kto wie jak, jakos
kaž(in)kās — kto wie kto, ktos
kaž(in)kiek — kto wie ile
kaž(in)kodel — kto wie dlaczego
kaž(in)kōks — kto wie jaki, jakis
kaž(in)kuř — kto wie gdzie, gdzieś
kā? — kogo? co?
kā gi? — kogoż? cóż?
kāščioti, -čioju *ir* kāslioti — kąsać, jeść kąsami, zakąsywać
kāšnėlis, -lio 2 — kawałeczek

kāsnys, kāsnio *ir* kāsnis, -nio — kęs, kawałek
 kāsnōti, -nōju, -jau — kąsać
 kāsterēti, -riu, -rėjau *ir* kāstelēti — kąsać
 kāsti, kāndu, kāndau — kąsać
 kēbeknē 1 — ambaras
 kebeldāi, kebaldāi *ir* kebēldu — wykrz., wyrażający niezgrabność ruchu
 kēbelis *ir* kēbelē — ambaras, kłopot, przeszkoda
 keberēkšt, keberiōkšt, kebēkšt — wykrzykniki, wyrażające niezgrabność upadnięcia
 kēblē 2 *ir* keblys 4 — szcudło
 keblūmas 2 — niezręczność, niezgrabność, niedogodność
 keblūs, -li (*ir* kēblas, keblā) — niezręczny, niezgrabny
 kedelys, kēdelio 3 — spódnica
 kedēnti, -denū, -naū — skubać (wełnę), rozskubywać
 kedē 4 (*ir* kēdē 1) — krześć
 kēlkestis, -ties *ir* kēlkestis — przekleństwo
 keikimas 2 — klęcie, przeklinanie

keiksmas 2 — kłatwa
 kēiki(s), -kiu(os), -kiau(s) — kłać, przeklinać
 keimarys 3 *ir* keimaris — lipka orzechów
 keipti, keipstū, -paū — zdychać
 keistas, keista, keista; keistai, -styn — dziwny, niezwyyczajny
 keisti, keičiū, -čiaū — zmieniać, zmieniać, zamieniać
 keistūmas 2 — dziwność, niezwyyczajność
 keistuōlis, -lē — dziwak, cudak, oryginał
 keitimas 2 — zmienianie, zamienianie
 kekšauti, -šāju (*-šāunu*), -šavaū — żyć nierządnie
 kēkšē 2 — nierządnica
 kēkšis, -šio 2 — bosak, oseka
 kekšynas 3,1 — dom nierządu
 kektā, kēktos 2 *ir* keketā — gromada, kawał, grono
 kekūnda 1 — gromada
 keleivis, -vė — podróżnik, -niczka
 kēletas (*ir* kēleta)? — ile? kilka, kilkoro
 keli, kēlios? — ile? kilka
 keliāaūgščiai namaī — dom kilkopiętrowy
 keliābendris, -rė — współpodróżnik

keliaklupstas, keliaklupstā, -ti, keliaklupstōm(is) — na klęczkach, klęcząc
 keliālinkas, -ka? — z ilu nici, sznurków skręcony, zwiniiony?
 kēliamas mētas — czas wstawiania
 kēliapinigiai, -gių — koszta podróży
 kēliaraištis, -ščio (*ir* kēralaištis, kērialaikštis) — podwiązka, podtrzymująca pończochy
 kēliaraštis, -ščio 1 — cełduła przewoźna
 kēlias, -lio 4 — droga
 keliāuninkas, -kė — podróżnik
 keliāuti, -liāju (*-liāju*), -liavaū — podróżować, odbywać podróż
 kēliavertė 1 — głęboka koleina. v. vēža, praveža
 keliāvimas 1 — podróżowanie
 keliese — w liczbie kilku; w liczbie ilu osób?
 kelintādienis? — który, jaki dzień tygodnia?
 keliintas, -tā? — który?
 keliintinis skaitvardis — liczebnik porządkowy
 kelintukas (-kė)? — jaki stopień (uczniowi za odpowiedź)?
 keliólka — kilkanaście
 keliōnė 2 — podróż
 kēlis, -lio 2 *ir* kelys 4 — kolano

keliūkštis, -ščio 1 — drożysko
 keliūta 1 — ścieżka
 kelýba 1 — drogi ładowe i wodne
 kēklupstas, -tā = kēliaklupstas — na klęczkach (będący)
 kēlmas 3 — pień, karpa, pniak, krzak, kępa
 kelmynas 3,1; kelmynė 2 — karpowisko
 kelmūčiai, -čių — opieńki (grzyby)
 kelmūotas, -tā — pokryty karpami, pniakami; kelmūotā pieva, kelmūotā balā — błoto kępiaste
 kēlnės, -nių 1 *ir* kēlinės — spodnie
 kēlnėtas, -ta — w spodniach
 kēlniarai(k)štis 1 — podwiązka, podtrzymująca spodnie
 kēlta, -tos 1 *ir* keltuva, -vės, keltuvą 3 — bytło
 kēlta(s) — przewóz; prom
 kēlti, keliū, kēliau — podnosić; budzić; przewozić (promem, łódką)
 kēltis, keliūos, kēliaus — wstawać; podnosić się; przewozić się (łódką, promem)
 keltynės, -nių 2 — podnoszenie. Suñkio, svōrio keltynės — zawody podnoszenia ciężaru
 kēltuvās 3 — prom

keltuvė, -vės, keltuų 3 =
siaustuvė — cepisko,
dzierzak cepowy
kėltuvienà 3 — mięso
wołowe
kemblys 4 = kamblys 4 —
łodyga
kėmbras, -rà — stężały;
chudy
kėmbti, kembstù, -baũ —
tężeć; chudnieć
kėmelis, -liol *ir* kėbe-
knė 1 — ambaras
kėmėras 2 — rozkraczy-
sta, rozłożysta, nie-
składna rzecz
kėmėruoti, -ruoju, -ravaũ
— machać, wymachiwać
kėmpė 1, kėmpėnė 2,
kėmpinė — gąbka
kėmpti = kėmbti
kėmžti, -štù, kėmžaũ *ir*
kėmždaũ — drętwieć
(o rękach)
kėngė — drewniany gwózdź
w ścianie; kruk w usza-
ku, za który zapada
klamka
kėnis, -nio 2 — świerk
kėnkėjas, -jà 3,1 *ir* kėn-
ksmadarys, -rė, kėn-
ksmadario 3 — szkodnik
kėnkimas 2 = szkodzenie
kėnklė 4 — podkolanek,
powierzchnia tylna ko-
łana zgiętego
kėnksmas 2 — szkoda
kėnksmingas, -gà — szko-
dliwy
kėnksmingumas 2 — szko-
dliwość

kėnkti, -nkiũ, -kiaũ —
szkodzić
kėnõ — *r.* kienõ — czyj,
czyja
kentaũras 2 — centaur
kėntėjimas 1 — cierpienie
kėntėti, kėnciũ, kėntėjau
— cierpieć
kėntėtojas, -ja 1 — cier-
piący; męczennik
kėpaišis, -šio 2 — placek
z nadzieniem
kėpalas 3 — bochen
kėpatis, -tiės, kėpatj 3 —
upał, posucha
kėpdinti, -nu, -nau — kazać
upiec
kėpėnė 2 — *r.* kėpsnis,
-niės, kėpsnys *ir* kėpe-
nys 3 — pieczeń
kėpenos, -nũ — *r.* jėknos —
wątroba
kėperžuoti, -žuoja, -zàvo
— niezgrabnie cwało-
wać, skakać
kėpėsis, -sio 2 — specjal-
nie na wielkanoc do
bicia mocno spieczone
jajko
kėpėjas, -jà — piekarz
kėpėstuoti, -tuoju, -tavaũ
— iść niezgrabnie (o
grubo odzianym)
kėpimas — pieczenie, wy-
piek
kėpinėti, -nėju; kėpinti,
-nu — piec, upiekać
kėpyklà, -pỹklos 2 — pie-
karnia
kėpsnis, -niės 4 — pieczeń

kėpsėti, -siũ, -sėjau, bić —
uderzać powoli
kėpst kėpsėterėti, -riu, -rė-
jau *ir* kėpsėtelėti — ude-
rzyć powoli, ledwie do-
tknąć
kėpti, kėpũ, kėpaũ —
piec się
kėpti, kėpũ, -piaũ — piec
kėptũvas 2 — brytwana
(brytianna)
kėptuvė, -vės, kėptuų —
patelnia
kėpũrė 2 — czapka
kėpurėtas, -tà — z czapkà
na głowie
kėpũrius, -rė, kėpũrnin-
kas, -kė — czapnik
kėpũrpalaikė — czapczy-
na, licha, nędzna czapka
kėpurstėm — na czwora-
kach
kėralaišas, kėrialaišas =
kėliaraištis, -šcio
kėras 4,2 — krzak, pień,
karcz
kėrcià 4 — węgieł
kėrdžius, -džiaus 2 — star-
szy pasterz wiejski
kėrepėstas 2 *ir* kėrėpla 1
— zabawka wiejskich
chłopców: źerdka o
trzech nóżkach, które
chłopcy zbijają kijami
kėrėsiaĩ, -siũ, kėrėsius 3
— czary, sztuki czaro-
dziejskie
kėrėti, -riũ, -rėjau — cza-
rować, oczarowywać

kėrgimas 2 — przywiązy-
wanie, łączenie, złą-
czanie
kėrgti, -rgiũ, -rgiaũ — łą-
czyć, złączać
kėrykšėiõti(s), -ėiõju(os),
-ėiõjau(s) — grozić, za-
grażać
kėrynas 3,1 — krzaki
kėrnà 4 — kaź od śmie-
tany
kėrnõti, -nõju — szemrać,
narzekać
kėrõti, -rõju — rozkrze-
wiać się
kėrpė 1 — wierzchni okra-
wek brukwi, marchwi,
rzodkwi z liściami, ogry-
zek jabłka, mech krõtki
(na drzewie, kamieniu,
dachu)
kėrpėti, -pėja, -pėjo —
obraszać mchem
kėrpsõti, -šau, -šõjau —
leżeć, siedzieć, leniwie
jak pień, kloz; sterceć
kėrstas 2, kėrstėklis, -lio 2
— lancet
kėršas, kėrša — grania-
sty, pstry wielkimi ka-
wałami, koń lub świnia
ciemnej maści z białą
wpoprzek pręgà
kėršyti, -šiju, -jau — mścić
kėrštas 2 — zemsta
kėrštàuti, -tàuju (-tàunu),
-tavaũ — grozić zemstà
kėrštingas *ir* kėrštvingas,
-gà — mściwy
kėršũtis, -šũcio 2 = mėd-
šarkė — srokosz — la-
nius excubitor

kertėklis, -lio 2 — cieślca, cieszak, ciesziołka, narzędzie do żłobienia koryta, niecki. v. ve-degà

kertė 4 = kerčià 4 — węgieł, ką nazewnątrz

kértėti, -tu (-tėju), -tėjau — pękać, popękać się (o skórze)

kėrti, kėrù (kėrstu), kėraũ — odstawać, odłaczając się

kertiklis, -lio 2 — śliz (mała rybka)

kėrtinis, -nė — węgielny

kervinėti, -nėju — chodźić powoli, niezgrabnie

kėrvinti, -nu, -nau *ir* kėrvoti, -vóju — iść powoli, niezgrabnie (o chorym, o małym dziecku)

kėščios, -čiu = kėštės

keselys 3 (*vok.*) — r. pinitė, kraitė, dóklas, tarańkis — kosz

kėšėtis, -siuos, -sėjaus — kusić się

kėštės *ir* kėščiai, -čiu 2 — nosze

kėšti, kėndũ, kėdaũ — cienieć, rozpuszczać się (o tkaninie)

kėšulas — r. kėzulas — bryła

kėšvelioti(s), -lioju(os), -jau(s) — plątać się, wikać się

kėšėnė 2, kėšėnius *ir* kišėnė, kišėnius (*lenk.*) — kieszeń

ketà 4, ketinimas 1 — zamiar

keterà, -ròs, kėterà 3 *ir* sketerà — kark, grzbiet

ketėti, -tũ, -tėjau *ir* ketinti, -tinũ, -naũ — zamierzać

ketinis, -nė — spiżowy

ketinti, -tinũ, -naũ — zamierzać

ketúrakė — czwórka (karta o czterech okach)

keturàkis, -kė — czterooki

ketúramžis, -žio — czterowiecze, czterystuletni okres czasu

keturi, kėturiós — cztery-ej, -y: keturi berniukai — cztery chłopcy; kėturiós mergýtės — cztery dziewczynki

keturiaamžis, -žė — czterowiekowy

keturiaašis, -šė — czterosioowy

keturiaaũgštis, -tė: keturiaaũgščiai namai — czteropiętrowy dom

keturiabašis, -sė — czterogłosowy

keturiadešimtė 2 — czterdziestogodzinne nabożeństwo

keturiadiėnis, -nė — czterodniowy

keturiaėiliai miėžiai — czterorządowy jęczmień

keturiagàlis, -lė — czworokońcasty

keturiagalvis, -vė — czworogłowy

keturia-irklis, -lė — czterowiosłowy

keturiakaĩbis, -bė — czterojęzyczny

keturiakampis, -pė — czterokątny

keturiakėrtis, -tė — czterowęgielny

keturiaklāsis, -sė — czteroklasowy

keturiakõjis, -jė — czteronożny

keturalaipnis, -nė — czterostopniowy

keturalāpis, -pė — czterolistny

keturalaukis, -kė — czteropolowy

keturalinkas, -ka — poczwórny, czterokrotnie złożony

keturalitis, -tė (*knygà*) — czterolitowy, kosztujący cztery lity

keturiamėtris, -rė — czterometrowy

keturianāris, -rė — czteroczłonkowy, czteroczęściowy

keturiapėdis, -dė — czterostopowy

keturiapirštis, -tė — czteropalcowy; keturiapirštės šakės — czteropalcowe widły

keturiarańkis, -kė — czwororeczny

keturiarātis, -tė — czterokołowy

keturiareikšmis, -mė — czteroznaczny

keturiasavaĩtis, -tė — czterotygodniowy

keturiasdešimtas, -tā — czterdziesiąty

keturiasėdis, -dė (rātai) — (wóz) czterooosobowy, o czterech miejscach

keturiasieksnis, -nė — czterosążniowy

keturiasiėnis, -nė — czterorościenny

keturiasiemėnis, -nė — czterosylabowy, czterozgłoskowy

keturiaspalvis, -vė — czterokolorowy, czterobarwisty

keturiaspańnis, -nė — czteroskrzydlny

keturiastygis, -gė — czterostrunny

keturiašālis, -lė — czterostronny

keturiašimtis (arklys) — czteryista kosztujący (koń)

keturiašõnis, -nė — czteroboczny

keturiatõmis, -mė — czterotomowy

keturiavāgis (plūgas) — czteroskibowy (plug)

keturiavarštis, -tė — czterowiorstowy

keturiaveikšmis, -mė — czteroaktowy

keturiaviėtis, -tė — czterooosobowy, o czterech miejscach

keturiažėnkis, -lė; keturiažymis, -mė — czteroznaczny

keturiese (*ir* keturiesu) — we czterech
keturinė 2 = ketvėrgė = 40 skatikų — 40 groszy
keturinės, trijųnės, dveji-
nės dainos — pieśni śpiewane we czterech, we trzech, we dwóch
keturiólka — czternaście
keturiólktas, -ta — czter-nasty
keturióm(is) — na czwo-rakach
kėturios dėšimtis — czter-dzieści
ketúrkampis, -pio — czte-rokąt
ketuřkas 2 — klin w spod-niach
ketúrkertis, -čio — czwo-rokąt
keturkójis, -jė — czworo-nogi
ketúrlinkas, -ka = keturiā-linkas
ketúrmėtis, -mečio — czte-rolecie, czworolecie
keturnáičiai — czworaczki
ketúrnaris, -rio — czwo-romian (*w matem.*)
ketúrpėstom *ir* ketúr-pisčiaiis — na czwora-kach
keturspařné 2 = avýžis — szklarz, szklarek (owad)
ketùs, -taùs — spíž
ketverėti, -rėju, -jau — czwórkować s., pomna-żać s. w czwórnasób
ketveřgas *ir* četveřgas 2 — *r.* ketvirtadienis — czwartek

ketvėrgė 1 40 skatikų — 40 groszy; czwórka (w kartach)
ketvėrgis, -gė — cztero-letni, czterolatek, -tka (zwierzę czteroletnie)
ketveri, kėtverios: ketve-ri vařtai — czworo wrót, ketveri mėtai — cztery lata; kėtverios žirklės — czworo nożyczek, kėtverios šakės — czworo wideł, ketveri jáučiai — cztery pary wołów
ketveriaip — czworako, w czworaki sposób
kėtveria keturi = šešiól-ka — cztery razy czte-ry = szesnaście
ketveriamėtis, -tė — czte-roletni
kėtveria tiek — cztery razy tyle
kėtvertas 1 — czwórka, czworo: kėtvertas arklių — czwórka (koni w zaprzęgu); kėtvertas vaikų — czworo dzieci
ketvertukas 2 — czwórka (stopień uczniowski)
ketvirtadalis, -lio 1 — czwarta część, ćwierć
ketvirtadienis, -nio 1 — czwartek
ketvirtaeilis, -lė — czwar-torzėdny
ketvirtainis, -nio — kwa-drat, czworobok
ketvirtainiskas, -ka — kwadratowy, czworo-boczny

ketvirtaip — czwartym sposobem, na sposób czwarty
ketvirtakartis, -tė — krewny w czwartem pokoleniu
ketvirtaklasis, -sė — czwartoklasista
ketvirtarūšis, -šė — czwar-torzėdny
ketvirtas, -rtà — czwarty
ketvirtė — kwarta
ketvirtininkas, -kė — rol-nik, posiadający tylko ćwierć włoki ziemi
ketvirtis, -rčio — ćwierć (włoki)
ketvirtmetis, -mečio — kwartał, ćwierć roku; czterolecie
ketvirtokas, -kė — czwar-toklasista
ketvirtotas, -ta — czworo-kątny
kėvalas 3 (*ir* kėvelas) — skorupa
kevekštys, -tė 3 — bękart
kevėrza b. 1 — karzeł
kevėrziškai — niezgrabnie
keverzóti, -zóju, -jau — iść, robić niezgrabnie; baz-grać
kėvetas 3 (*ir* kėbetas) — *r.* kiąutas — skorupa, łuska
kėzulas 3 — tłumok, skręt
kežėti, -žù, -žėjau — cher-lać; rosnać rozłożysto, karłowato
kežnys, kėznio 4 — karłowate, rozłożyste drzewo
kėblinti, -nu, -nau — iść powoli
kėbluoti(s), -bluoju(os), blavaũ(s) — pokazywać gołe łydki, za wysoko się podkasywać
kėblūs, -li — *r.* keblūs — niezręczny
kėdė 4 — krzesło
kėkkaukos *ir* kėkkauklos = sūpuoklės — huśtawka
kėkauti, -kauju, -kavau — huścić, kołysać
kėksóti, -saũ, -sójau *ir* kėksóti — siedzieć, ster-czeć
kėkštas 3 — sójka — gar-rulus glandarius
kėkšti, -ščiu, -ščiau, -štė — partolich
kėlena 1 = paėmimas 2 — zaprząg, czas pracy rolnej od jednego posiłku do drugiego
kėlimas 2 — podnoszenie, potęgowanie (*matem.*)
kėlis, -lio — wstawanie, wstanie, podniesienie
kėlyba 1 — przenoszenie części wyrazów; potęgowanie
kėnis, -nio = sakuotà pu-šinė skalà — łuczywo
kėpis, -pio 2 — pieczenie; placek, pieróg z two-rogiem: kėpis atkėpti — odpłacić, oddać wet za wet, wywzajemnić się
kėpsóti, -saũ, -sójau — le-żeć wywróciwszy się

kēpuroti, -roju, -jau — cherlač
kēras = k̄yras — kir
kēsētis, -siūs, -siaūs = kēsytis
kēsinti, -nu, -nau — iśc okrakiem
kēsytis, -saus, -siaus *ir* kēsintis, -nuos, -naus (prieš k̄ā) — popełniać zamach (na czyjeś życie)
kēsīlas 1 — zamiar; zamach
kēsīlauti, -lauju (-lauņu), -lavau — mieć zamiar
kēsōti, -sōju, -jau = kēsinti
kēsōtis, -sōjuos, -sōjaus = kētōtis — rozmachiwać rękami i nogami
kēstānas — ten, co chodzi okrakiem
kēstarāgis, -gē — rozkraczystorogi
kēstašakis, -kē — szeroko rozgałęziony
kēsti(s), kečiū(os), kēčīaū(s) — rozkraczać(s), rozczapierzać(s), rozszerzać(s)
kētis, kēčio 2 — parasol
kētōti, -tōju, -jau — rozszerzać, rozkładać, machać
kētōtis, -tōjuos, -jaus — machać rękami (iść, rozmawiając), rozrzucać się
kētrōti(s) = kētōtis
kēvē 1 *ir* kēvinas 3 — szkapa
kēsas 3 = kimsas 3 — kępa

kēsti, kenčiū, kenčiaū — cierpieć
kēsūotas *ir* kimsūotas, -tā — kepiasty
kil kil kil — chil chil chil
kiāugē 1 = kāugē — bróg
kiāukē 1 — *r.* kūosa — kawka
kiāuklas 3 — skorupa
kiāuksėjimas 1 — krzyk kawek; szczekanie (pieska)
kiāuksėti, kiāuksiu, kiāuksėjau — szczekać (o małym piesku); krzyzczać (o kawkach)
kiāulāganis, -nē 1 — *r.* kiāuliāgonis — świnio pas
kiāulē 2 — świnia
kiāulėti, -liū *ir* lėjau, -jau — stawać s. świnia, świnic się
kiāuliabudē 1 — świński grzyb
kiāuliāgonis, -nē — świnio pas
kiāuliapienē 2 — brodawnik, podróżnik — leontodon taraxacum
kiāuliariščio *ir* kiāuliarisčiu bēgti — biec świńskim truchtem, dyrdać
kiāuliauogē 1 — actaea spicata; solanum nigrum
kiāulidē 2 — świniarnia
kiāulienā, -liēnos 2 — świnina, wieprzowina
kiāulikē 2 = kiāulite 2, kiāulytē 1 — swinka
kiāulininkas 1 — świniarnia; świniarz, wieprzacz

kiāūlinis, -nē; kiāūlinēs būlbēs — świńskie ziemniaki
kiāūlinti, -nu; kiāūliūoti, liūoju, -liavaū (k̄ā) — wymyślać (komuś) od świń
kiāūlintis, -nuos, -naus — świnic się
kiāūliškai — po świńsku
kiāūliūkštis, -ščio 1, kiāūliūkštis — świniak; prosiatko, prosiaczek
kiāūlmigys, kiāūlmigio 3 — legowisko świni
kiāūmilčiai — mąka dla świń
kiāūniežē, -žēs, kiāūniežē 3 *ir* šūnvotē, pakūnys, pik(ta)votē — świni wrzód, wrzód (w siedzeniu)
kiāūl(ja)palaikē — nędzna, licha świnia
kiāūltvartis, -rčio — świniarnia
kiāūmas 3 = kēlmas
kiāunenā 3 — skórka kuny
kiāunē 1 (*ir* kiāunē 4) — kuna
kiāupēs 1 — amfibje, zwierzęta ziemnowodne, płazy
kiāur, kiāurai — nawskroś, nawylot
kiāuramiēgis, -gē = budrus — czujny
kiāurapilvis, šikšnapilvis, misapilvis, varinžarnis — rodzaje wymysłań
kiāurāpūtis, -pūcio 1 = traūksmas — przeciąg, przewiew
kiāuras, kiāurā, kiāura, kiāurai, kiāuryn — dziurawy; cały: kiāurā naktj — całą noc; kiāurus metūs — caluteńki rok
kiāuravidūris, -rē 2 — dziurawy wewnątrz, dziuplasty
kiāurāzaizdē 1 — fistula, kanał ropny, przetoka
kiāurāžemis, -mio 1 — piaszczysta, niepłodna rola
kiāurymē, kiāurynē 1, 2 — dziura, otwór, czeluść
kiāurōji — dziurawa; bezdeń
kiāurumā, -mōs, kiāurumā 3 — miejsce, gdzie są dziury lub otwór
kiāurūmas — dziurawość
kiāurūoti, -rūoju, -ravaū — zaczynać kopać ziemniaki, wybierając tylko większe jednostki
kiāušas 3 — czerep, czaszka głowy
kiāušienē 2 — jajecznic
kiāušiniāuti, -niāuju, -niavaū *ir* kiāušiauti — szukać, zbierać, skupować jajka
kiāušiniēnē 2 — jajecznic
kiāušinis, -njo 2, kiāušis, -šio 2 — jajko
kiāušinti, -nu, -nau — iśc powoli, ostróżnie (żart. o młodzienaszku)

kiautas 3 — skorupa
 kibā 4 — przyczepka
 kibeldāi, kibuldāi —
 wykrz. wyr. chromanie
 kibikikē 1 — (w zagadce)
 koza
 kibilda 1 — kulawiec
 kibildūoti, -dūoju, -davaū
 — kulawiec
 kibinēti, -nēju; kibinti, -nu
 — ruchać, macać, zaga-
 bywać
 kibiras 3 — źdźbło; *dqsk.*
 kibirai — chróst
 kibiras 2 — wiadro
 kibirkštis, -tiēs, kibirkštj3
 — iskra
 kibirkštūoti, -tūoju, -ta-
 vaū — iskrzyć się
 kibis, -bio: kibiai 2 = var-
 nalēšos — nasiona łopia-
 nu, łopucha — arctium
 kibšas 4(2) — diabeł
 kibti, kimbū, kibau —
 chwytać, łapać, czepić ś.
 kibūs, -bi — czepny, lipki
 kibzdēti, -dū, -dējau —
 roić się, snuć się
 kibzdynas 3,1 — mrowi-
 sko, chmara, hałastra
 kicēti, -cenū, -naū —
 jechać truchteczkiem,
 biec małym kłusem
 kidnōti, -nōju — biec z tyłu
 kiečiai (vnsk. kietis) —
 bylica — artemisia
 kiek? kieka? — ile?
 kiekas jō būvo tuftas? —
 jak wielki był jego ma-
 jatek?

kiekinis skaitvardis —
 liczebnik ilościowy
 (główny)
 kiekis, -kio 1 — ilość
 kiekybē 1 — ilość
 kiek tiek, kiekuŋta — co-
 kolwiek, trochę, nieco
 kiekūmas 2 — ilość, ilo-
 ciowość
 kiekvienas, -vienà — każ-
 dy, wszelki
 kiela 1 *ir kfelē* ? — plisz-
 ka — motacilla
 kiēmas 4 — podwórze,
 zagroda, wieś; gościna
 kieminēti(s), -nēju(s),
 -nējau(s) — gościć, ba-
 wić się
 kiemūs, -mi — kto lubi
 gościć
 kienō *nieodm.* — czyj,
 czyja, czyje
 kiesti, -stu, kietau — twar-
 dziec
 kieša, kiešynas — gestwi-
 na, miejsce gęsto za-
 siane zbożem
 kietagalvis, -vė 2, kieta-
 prōtis, -tė — twardogło-
 wy, tępogłowy, uparty
 kietagrāizė kepūrė —
 czapka z twardą opas-
 ką (obraczą)
 kietas, kietà, kieta, kie-
 tai, -tyn — twardy, skąpy
 kietasprañdis — twardo-
 karki
 kietasirdis, -dė — twardo-
 sercy, okrutny
 kietazandis, -dė — twardo-
 usty, twardogęby, twar-
 dopyski

kietāzemis, -mio 1 — twar-
 dy grunt
 kietāžirnis, -nio 1 — wil-
 zyna — ononis spinosa
 kietėjimas 1 — twardnienie
 kietėti, -tėju — twardzić,
 twardnieć, twardzić się
 kietimas 2 — twarde cia-
 ło, twarde miejsce,
 stwardnienie
 kietinti, -nu — twardzić
 kietis, kiečio 1 — bylica,
 piołun — artemisia
 kiētis, kiečio — twardość
 — duritia
 kietymė 1 — twarde miej-
 sce, twardzizna
 kietyn eiti — twardnieć,
 stawać się twardym
 kietmetris, -rio — festmetr
 kietokas, -kà — twardawy
 kietukas 2 — tojad — aco-
 nitum septentrionale
 kietumà, -mōs 3 — twar-
 dzizna, twarde miejsce
 kietūmas 2 — twardość
 kietumynas 3(1) — twar-
 dzizna, rzecz twarda
 kietūdinis, -nė — twardy
 kietžemis, -mio 1 — kietā-
 žemis — žemynas — od-
 morze, kontynent
 kietžirnis 1 = kietāžirnis
 kikibaždis, -dė 2 — owca
 (w zagadce)
 kikilis, -lio 2 — zięba (ptak)
 fringilla coelebs
 kikimėža 1 — rak (w za-
 gadce)
 kikinkt, kinkt, pakinkt —
 wykrz., wyraż. nachy-
 lanie i odchylenie głowy

kikirka, kikirpa 1 — skne-
 ra, kutwa
 kikirza 1 — karzelek, roz-
 kraczysta rzecz
 kikis, -kio 2 (v. ž.) = kiau-
 šinis — jajko
 kiklikas 3 — sznurówka,
 stanik
 kiknōti *ir* keknōti, -nōju;
 kikēti, -kenū, -naū —
 chichotać
 kikūtis, -kūčio 2 = tikūtis,
 perkūno ožėlis — bekas,
 dubelt, baranek, kozio-
 łek — scolopax gallinago
 kilbūkas 2 — r. gruzłys 4 —
 kiełb, kiełbek — gobio
 fluviatilis
 kilčibaras — ciemierzy-
 ca — veratrum
 kilčiōkas: kilčiōkai 2 —
 końska choroba (prysz-
 cze pod językiem i na
 dziąstach)
 kildyti, -dau, -džiau *ir* kil-
 dinti, -nu, -nau — pod-
 nosić; wyprowadzać ge-
 netycznie, tworzyć
 kilimas 2 — podnoszenie
 się, podwyższenie się;
 pochodzenie, ród
 killimas — r. tiēsalas, patie-
 salas — dywan
 kiliōkas 2 — szczudło
 kilmė 4 — podnoszenie ś.;
 pochodzenie, ród
 kilmingas, -gà — rodowity
 kilminiōkas 2 — dopeł-
 niacz
 kilnà 4 — wystawność

kilnēti, -nēju, -jau — kilnyn eiti — szlachetniec
kilniadvāsis, -sē 2 — wspa-
 niałomvšlny
kilniaširdis, -dē — (czło-
 wiek) zacnego serca
kilninti, -nu — uszlachet-
 niać
kilnybē 1 — szlachetność
kil(n)ójamas, -ma — ru-
 chomy
kil(n)ójimas 1 — podej-
 mowanie, podnoszenie,
 przenoszenie
kil(n)óti, -óju, -ójau —
 podejmować, podnosić,
 przenosić
kilnūmas 2 — szlachet-
 ność, zacność, wspania-
 łość
kilnūs, -nī — szlachetny,
 zacny, wspaniały
kilpa — pętla, strzemie,
 stryczek
kilpinē 1 — arkan
kilpinēlē 2 — proca
kilpininkas 1 — łucznik
kilsnóti, -nóju — potrosze
 lecz często podnosić,
 podejmować
kilst **kilsterēti**, -riu, -rējau
 — nieco podnieść
kilsūoti, -sūoju, -savaū —
 podnosić ś., kołysać ś.
kiltas, -tā — grubawy, ku-
 rzelny (o tkaninie)
kiltas — prom
kilti, **kjļū** *ir* **kilstu**, **kilaū** —
 podnosić się, podejmo-
 wać się

kiltis, -tiēs 4 — ród, po-
 chodzenie
kiminaī, -nū, **kiminus** 3 —
 mech
kimsas — *r.* **kēmsas** = **kē-**
sas — kępa
kimšalas 3 — nadzienie,
 farsz
kimšēoti, -čioju — wysu-
 wać ś., pokazywać ś.
kimšterēti, -riu, -rējau —
 pchnąć, szturchnąć
kimšti, **kemšū**, **kimšaū** —
 pchać, napychać
kimti, -mstu, **kimaū** —
 ochrypieć, chrypnąć
kimulys, **kimulio** 3 = **uz-**
kimimas — chryпка
kimūs, -mī — chrypliwy
kimzras — *r.* **kēzras** =
kēsas — kępa
Kinaī 2 *ir* **Kinija** 2 —
 Chiny
kinas — Chińczyk
kinavarpa *ir* **kinivarpa** —
 mól drzewny
kindziukas *ir* **kindziukas**
 2 — *r.* **skilāndis** — żołą-
 dek wieprzowy lub ba-
 rani nadziany, wędzony
kingē 1 — zaszczepka
kinis, -niēs — kępa, wyspa
 na rzece lub jeziorze,
 porośnięta osoką, tata-
 rakiem lub sitowiem
kinis 4 (**kiaūlēs**) — barłóg,
 legowisko (świni)
kinivarpa 1 = **kinavarpa**
kinka 1 — podkolanek,
 powierzchnia tylna ko-
 lana zgiętego

kinkýti, -kaū, -kiaū — za-
 przęgać
kinkýtis, -kaūs, -kiaūs —
 zaprzęgać się, sobie,
 swoje
kiñklē 2 — podkolanek,
 łydka
kinklỹ, **kinklỹ** **kiñklinti**,
 -nu, -nau — stapać, kro-
 czyć
kinknóti, -nóju, -jau — ki-
 wać (głową)
kinksēti, -kinksiu, **kinksē-**
jau *ir* **kinksūoti**, -kūoju,
 -kavaū — ruszać, trząść
 (głową)
kiñktai *ir* **pakiñktai** 2 —
 zaprząg, uprząg
kiñkū, **liñkū** *išt.* — bardzo
 poufałe przywitanie się
 między młodymi kole-
 gami
kiñtamas, -mā — zmienny
kiñtū, **kiñta** *v.* **kisti**
kinvarpa = **kinivarpa**
kiokšēti, **kiokšiu**, **kiokšē-**
jau — krzyczeń (o kawce),
 kwilić (o kurczęciu)
kiokšóti, -saū, -sójau —
 wisieć, stać, sterczeć
kipē 2, **kipēlē** = **rankiniñ-**
kē — szkópek, dojńnica
kipýktis, -šcio 1 — ożóg,
 pogrzebacz
kipšas 4 — djabeł
kipšavaikis, -ké 1 — dja-
 belskie dziecko
kipšūoti(s), -šūoju(os),
šavaū(s) — wymysłać od
 djabłów

kirba 1 — załęże, sap, sa-
 pisko, mokradła, bagna
kirbēti, **kirbu**, **kirbējau** —
 ruszać się, świerzbieć,
 drgać
kirbinē 1 — nizanka (łapci)
kirbulys (3 **kír-**) — krztu-
 siec
kirčiūoti, -čiūoju, -čiauaū —
 akcentować
kirdýti, -daū, -džiaū — bu-
 dzić, przebudzać
kirgagoti, -goju — gęgać,
 krzyczeń (o gęsiach)
kirka 1 — mewa
kirkāliai, -liū 2 — szczudła
kirkilis, -lio 2 — zięba
kír(k)inti, -nu — drażnić
kirkotis, -kočio = **kiřvako-**
tis — toporzysko
kirksēti, **kirksiu**, **kirksē-**
jau — krzyczeń (o gę-
 siach)
kirkšnys *ir* **kirkšnēs**,
 -niū 1 — pachwiny
kirkti, -rkstū, -rkaū —
 cherlać
kirksūoti, -kūoja, -kāvo —
 skrzypieć
kirkužē 1 = **kankórēzis** —
 szyszka (sosnowa lub
 świerkowa)
kirlē 1 — czajka — **larus**
rdjibundus
kirlỹs, **kiřlio** 4 — sep, ka-
 nia — falco milvus
kirmēlē, -lēš, **kiřmēlē** 3 —
 robak, żmija
kirmēliāuti, -liāuju (-liāu-
 nu), -liavaū — szukać,
 zbierać robaki

kirmėlinė 2 *ir* kirmėlių dienà — pusiaūziemis — dzień nawrócenia św. Pawła
kirmėlius, -liaus — smarkacz; spioch
kirmėlynas 3,1 — kupa robactwa
kirmėlynė 2 — miejsce, gdzie jest dużo robaków lub żmij
kirmgrauža, -žos, kirmgrauža 3 — mól drzewny
kirmgraužas, -žų 3 — proszek, natoczony z drzewa przez czerw
kirmičas, -mičo 2 — pasorzyt, robaczywy
kirminas 3 — czerw, robak
kirmyti, -mijù, -jaũ (*ir* kirmėti) — robaczywieć; długo spać
kirna 1 — kupa, gromada
kirpdinti, -nu — caus, od kirpti
kirpentė 1 = kirvapentė — obuch (siekiery)
kirpėjas, -jà; kirpikas, -kė — ten który strzyże; fryzjer
kirpimas 2 — strzyżenie
kirpšiai, -šių 1 — grzywka
kirpt kirpterėti, -riu, -rėjau *ir* kirptelėti — ciąć, zaciąć, smagnąć
kirpti, kerpù, kirpaũ — strzyć, ciąć
kirsdinti, -nu — caus, od kiršti

kiršlas 2 — lancet
kiršt kirsterėti, -riu, -rėjau *ir* kirstelėti — ciąć, rąbać
kiršti, -rstu, -rdau *ir* kiršti, -rstù, -rdaũ — obudzać s., ocykać s. v. pakiršti
kiršti, kertù, kirtaũ — ciąć, rąbać, żąć (żyto kosą, nie zaś sierpem)
kiršti, -rstù, -rtaũ = kařsti — gorzknieć
kirstynės, -nių 2 — rzeź, bitwa; gra w warcaby; rąbanina, siekanina v. kapotynės
kirstukas 2 — kretomysz — sorex; zaczepnik, zacieracz
kirstuvas 2, kirstuvėlis 2 — lancet
kiršas 2 — wařń, kłótnia
kiršinti, -nu, -nau — wařnić, siać niezgodę, podjudzać
kiršti, -štù, -šaũ — złościć się, gniewać się
kirtėjas, -jà, kirtikas, -kė — rąbacz, drwal; żniwiarz, kosiarz
kirtiklis, -lio 2 — tasak, siekacz
kirtimas 2 — rąbanie; żniwo, żęcie
kirtinėti, -nėju — rąbać potrosze
kirtis, -rėio 2 — cjęcie, uderzenie; akcent; lewa, wziętka (w grze karcianej)
kirvaktis, -kočio 1 — toporzysko

kirvāpentė (*ir* kir(v)pentė 1 — obuch
kirvis, -vio 2 — siekiera
kirzinti *ir* kiuřzinti, -nu, -nau — wlec się
kisiėlius — žiūrė 2 — kisiel
kisterėti, -riu, -rėjau *ir* kistelėti — troche się zmienić
kisti, kintù, kitaũ — zmieniać się
kistis, -sties 2 — zmiana, przemiana
kišenė, kišenius *ir* kešenė 2 — kieszeń
kiškā 2 — noga od kolana do biodra; nogawica, nogawka
kiškenā 3 — skórka zajęcza
kiškė 2 — zajęczyca
kiškiakopūstis 1 — zajęcza kapusta, zajęczy szczaw
kiškiāuti, -kiāuju (kiāunu), -kiavaũ — szukać zajęcy, polować na zajęce
kiškienā 2 — zajęczyzna
kiškis, -kio 2 — zajęć
kišt kišterėti, -riu, -rėjau *ir* kištelėti — sunać
kišti, kišù, -šaũ *ir* -šiaũ — suwać, tykać
kištis, kišuos, -šaũs *ir* -šiaũs — wdawać się, wtrącać s.; wścibiać s.; sunać sobie
kitadōs — niegdys
kitaip — inaczej
kitas, kitā, kita — inny, drugi
kitataūtis, -tė — człowiek innej narodowości

kita tiek — jeszcze raz tyle samo
kitā syk — innym razem
kitėjimas 1 — zmiana, przemiana
kitėti, -tėju, -tėjau — mienić się, zmieniać się
kitimas (*od* kisti) — zmiana, przemiana
kitimėt — w następnym roku
kitkart — innym razem, kiedyś
kitkas — ktoś inny, coś innego
kitōks, kitōkia — inny, nie ten
kitōniškas, -ka — inny, nie taki, odmienny
kitsai — inny
kits kito, kits kitām, kits kitā, kits kitù — jeden drugiego
kituomėt — w inny czas, innym czasem
kituř — gdzieindziej
kitu syk *ir* kitā syk — drugim, innym razem
kiugėti, -gù, -gėjau *ir* kiugdėti *ir* kiustėti, -stù — trząść s., drzeć
kiugždėti, kiugžda, kiugždėjo — chruszczeć
kiukinys 3 — rodzaj potrawy (mieszanina z grochu, kartofli, brukwi, marchwi, chleba...)
kiukiūlda b. 1 — kulawiec
kiuksėti, -siù, -sėjau — czkać
kiuksulys 3 — czkawka

kiùkšt kiùkšterėjo ir su-
dužo kiaušinis — klap,
chlast, bęc, rozbiło się
jajko
kiułkis, -kio 2 — kluska
kiunksóti, -sau, -sójau —
siedzieć, stać skurczyw-
szy się; sterczec
kiuñkti, kiunkstù, kiun-
kaũ — kurczyć się
kiúopti, kiúopiu, -piau —
zreć, jeść chciwie
kiúrdyti, -dau, -džiau —
dziurawić
kiurklýs, kiurklio 4 —
struga, mały wodospad
kiurkti, -rkiũ, -rkiũ — bur-
czec, skrzeczec; kwilić
(o dziecku)
kiúrti, kiúrũ ir kiúrstu,
kiuraũ — dziurawić,
dziurawić się
kiúst plėkšt — wykrzykn-
wyr. wstanie i siadanie
kiùžas, kiužã — dziurawy
(o zbitem jajku)
kiùžti, kiunžũ ir kiuštũ,
kiužaũ — dziurawić się,
zbijać się
kiũksóti, -sau, -sójau — być
w postaci skurzonej,
półstojacej
kiúrėti, kiũri, kiurėjo —
leżeć, stać, sterczec (o
dziurawym przedmiocie)
kiũta 1, kiũtõnas 2, kiũ-
tena — człowiek bardzo
spokojnego charakteru
kiũtėlė — schron, ukrycie,
kryjówka, tajnik

kiũtėti, kiũčiũ, kiũtėjau
ir kiũtoti, -tau, -tojau —
ukryć s., schować s. i
siedzieć cicho w ukryciu
kiũtinti, -nu, -nau — iść
pomału, spokojnie
kivalas 3 — baran: kãs
nõrs kivalo nešiõti —
nosić kogoś na barana
kivinis, -nio 3 — każdy do
przechowywania zboża
kivirėas 2 — kłótnia, swar,
zatarg
kivirėytis, -čijuos, -čijaus —
kłócić s., swarzyć s.
kivýna 1 b. — chertak,
suchotnik; kijanka
kivýnas 4 — infuzorja
kýbar(i)uoti, -r(i)uoja,
-r(i)avo — wisieć
kýboti, -bau, -bojau —
wisieć
kýbra 1 — wysokonogi
kyburýs, kýburio 3 —
zyrandol
kýburti, -ru, -rau — bo-
rykać się
kýka — czepek
kýkai, -kũ 2 (v. ž.) — ko-
szulka
kýkoti, -koju, -jau — huścić
(na nodze)
kýkti, kykiũ, kiau — żyć
nędznie, cherlać
kylã 4 ir kýla 1 — kiła,
przymiot, przepuklina
kylėti, -liũ ir -lėju, -lėjau —
podejmować, podnosić
kýlinti, -nu, -nau, kýlioti
ir kýliũoti, -liũoju, -lia-
vaũ — r. pleišyti, -šiju —
klinić, klinować

kylýs 4 ir kýlis, -lio 2 — r.
pleištas — klin
kýmeruoti, -ruoja, -ravo —
migać się
kýpauti, -pauju (-paunu),
pavau — chodzić ostro-
żnie
kýpti, kypstũ, kypaũ —
cherlać
kyrinýs, kýrinio 3 —
uprzykrzenie się, przy-
krość
kýšcioti, -čioju, -jau — wy-
suwać (się)
kýšėti, -šiũ, -šėjau ir ký-
šoti, -šau, -šojau — ster-
czec, wystawać, być wy-
suniętym
kýšininkas, -kė — łapow-
nik
kýšis, -šio 2 — łapówka
kýšt kýšterėti, -riu, -rėjau
ir kýštelėti ir kýšterti,
-riu, -riau — sunać
kýštis, -sčio 2 — kaištis —
zatyczka, zasuwka
kýsulýs, kýsulio 3 — przy-
ładek
kývotis, -vojuos, -vojaus —
kłócić s., swarzyć s.
klabãnkšcioti, -čioju, -jau
— człapać wielkimi bu-
tami
klabėnti, -benũ, -naũ —
pukać (do drzwi)
klaidã 4 — bład
klaidãtakis, -kio 1 — błę-
dna droga, ścieżka
klaidatikis, -kė 2 — heretyk
klaidėti, -džiu, -dėjau, klai-
dinėti, -nėju, -nėjau —
bładzić

klaidingas, -gã — błędny,
mylny
klaidinti, -dinũ, -naũ — my-
lić
klaiduõlis, -lė 2 — błędny,
bładzący, błąkający się,
tułacz
klaidũs, -dĩ, -dũ, klaidžiai,
-dýn — błędny
klaidžioti, -džioju, -jau —
bładzić
klaikas 4 strach, popłoch,
niesamowitość
klaiknėti, -nėju, -jau —
chodzić w strasznej
ciemności, bez przyto-
mności
klaikybė 1 — bardzo wiel-
ka ilość, strasznie dużo
klaikšas, -šã — nieprzy-
tomny
klaikti, -ksta, -ko — ro-
bić się niesamowicie;
dostawać pomieszania
rozumu — fatuum fieri
klaikumã 3, klaikumãs 2 —
wielki strach, niesamo-
witość
klaikũoti, -kũoju, -kavaũ
— robić coś nieprzytom-
nie, być nieprzytomnym
klaikũs, -kĩ, -kũ, klaikiai,
klaikýn — okropny,
przerażający, paniczny,
straszny, niesamowity
klaimas 4 = klojimas,
klionas — stodoła
klaipýti, -paũ, -piaũ —
skrzywiać (buty, obcasy)
klaitėlė 2 = klėtėlė, swir-
nėlis — śpichlerzyk

klajimas 2 — stodoła
 klajoklis, -lė 2 *ir* klajóto-
 jas, -ja — koczownik
 klajóti, -jóju, -jau — ko-
 czować
 klajūmas 2 — błędność
 klajūs, -ji — błędny
 klajūnas, -nė — tułacz
 klaksóti, -saū, -sójau —
 leżeć (o bezwładnie; roz-
 postartem ciele, płynie)
 klambėnti, -benū, -naū —
 pukać
 klampinti, -pinū, -naū *ir*
 klampýti, -paū, -piaū —
 grażyć, wciągać
 klampinti, -nu, -nau *ir*
 klampóti, -póju, -jau —
 iść, brnąć po błocie,
 grzęzawicy
 klampýnė 2 — grzęzawica
 klampójimas 1 — brnięcie
 po grzęzawicy
 klampóti, -póju, -jau —
 brnąć po błocie, śniegu,
 piasku, grzęzawicy
 klampumà, -mōs, klam-
 pumà 3 — grzęzawica
 klampūmas 2 — grząskość
 klampūs, -pi, -pū, klam-
 piai, klampyn — grzazki
 klanas 2, 4, klanė *ir* klo-
 nė 2 — kałuża
 klaningas, -gà — kałużysty
 klanikinėti *ir* kluñkinėti,
 -nėju — wałęsać się
 klapatė *ir* klabatė — kło-
 pot, deszczulka u żarn
 w której wierzchni ko-
 niec młona się obraca
 klapnóti, -nóju, -jau — kła-
 pać na szkapie, klaskać

kląpt kląpterėti — pacł
 chlustl klasnąć
 kląst atsísėsti — klapl
 usiąść
 kląstà 4 — podstęp, fałsz,
 obtuda, oszukaństwo,
 zwada
 kląstas, skląstas *ir* dgsk.
 skląstai 2 — przedział ró-
 wny włosów
 klastingas, -gà — oszu-
 kańczy, podstępny
 kląstymas *ir* skląstymas
 1 — przedział (we wło-
 sach)
 klastýti, -staū, -sčiaū —
 zmiatać
 klastóti, -tóju, -tójau —
 podrabiać, fałszować
 klaupkà 2 — r. súolas —
 ławka (w kościele)
 klaūpti, klaupiū, -piaū *ir*
 klaūptis — ukłekać
 klausà 2 — słuch, posłu-
 szeństwo
 klausėjas, -jà — zapyty-
 wacz
 kląusimas 1 (*ir* kląusy-
 mas) — pytanie, kwestja
 klausimas 2 — zapyty-
 wanie
 kląusinėti, -nėju, -jau —
 zapytywać, rozpytywać,
 wypytywać
 kląusýkl kląusýkitel —
 słuchaj, słuchajciel
 baczośćl
 kląusýklà, -sýklos 2 — spo-
 wiadalnica, konfesjonat
 kląusymas 1 — słuchanie,
 podsłuchiwanie, posłu-
 szeństwo; spowiadanie

kląusýti, -saū, -siaū —
 słuchać; uważać; spo-
 wiadać
 kląusýtis, -saūs, -siaūs —
 wsłuchiwać się
 kląusýtojas, -ja *ir* kląu-
 sōvas, -vė 2 — słuchacz
 kląusti, -siu, -siaū — pytać,
 zapytywać
 kląustis, -siuos, -siaus —
 pytać się
 kląustūkas 2 — pytajnik
 kląusūs, -i — posłuszny
 klebekstūoti, -tūoju, -ta-
 vaū — pukać, stukać po-
 mału
 klėbėnti, -benū, -naū (du-
 ris) — pukać (do drzwi)
 upominać się
 klėbėtas 2 *ir* klėbėtė —
 kłamka; stara, roz-
 chwiana rzecz
 klėbėti, -bū, -bėjau — ru-
 szać s., chwiać s.
 klėbinti, -nu, -nau — pukać,
 niepokoić, upominać s.
 klėbonas 2 — pleban, pro-
 boszcz
 klėbonija 2 — plebanja
 klėbt klėbterėti, -riu, -rė-
 jau *ir* klėbtelėti — puk-
 nać
 klėdaruoti, -ruoju, -ravau
 — chwiać s., ruszać s.
 klėgėnti, -genū, -naū —
 klekotać, klapać (o bo-
 cianie)
 klėgesýs, klėgesio 3 —
 krzyk, wrzawa
 klėgėti, -gū, -gėjau — papłać
 klėgūoti, -gūoju, -gavaū —
 klėgėnti

klėipti, klėipiū, -piaū —
 skrzywić (buty)
 klėisti, klėidziu, -džiau —
 trwonić
 klėiva 1 b. — kulawiec
 klėivas, klėivà *ir* šlėivas
 — krzywonogi
 klėivóti, -vóju, -jau — ku-
 lawiec
 klėjóti, -jóju, -jóju — bre-
 dzić (w chorobie)
 klėkėti, -kū, -kėjau — gło-
 śno i mocno się śmiać
 klėkmėnė 2 — plotka
 klėknóti, -nóju, -jau —
 klekotać
 klėkterėti, -riu, -rėjau —
 uderzyć się, trzasnąć
 klėkti, klenkū, klėkaū —
 zsiadać się (o mleku);
 krzepnąć (o krwi)
 klėpčiai, -čiū 2 — szczypcy,
 kleszcze, siđa na lisy
 klėpsėti, -siū, -sėjau —
 człapać
 klėsà 2 — r. klāsė — klasa
 klėstėti, klėsta, klėstėjo —
 rozwijać s., bujnie wy-
 rastać, krzewić s.
 klėstinti, -nu, -nau — szar-
 pać, tarosić, targać
 klėvas 4 — klon
 klėvinis, -nė — klonowy
 klėbýs 4 = glėbýs 4 — na-
 ręcze, objęcie
 klėsti, klėčiū, klėciaū —
 okrywać, rozwijać
 klėtis, -ties 1 *ir* klėtis,
 tiės 4 — śpichlerz
 klėiàuda *ir* klėiàudė 1 —
 skaza

kliaugėti, -kliaugu, kliaugėjau — szczebiotać
kliáutingas, -ga — wadliwy; przewiniony
kliáutis, -kliáujuos (kliáunuos), klióviaus — ufać; łączyć się; zadawać się, wdawać się z kimś
kliáutis, -ties 1 — przyczepka, skaza; przeszkoda; zaufanie
klibas, -bà — chromy
klibėti, -bù, -bėjau — ruszać się, chwiać się
klibinkščiúoti, -čiúoju, -čiauà *ir* klibinkščioti, -čioju — chromać nieco
klibinkšt, klibinkšt *ir* klibikšt, paklibikšt atslubúoja elgetà — kuldyksć, kuldyksć przychodzi chromonogi żebrak
klibúoti, -búoju, -bavaù — chromać
kliėdas 1 — ten który bredzi; szaleniec: brednia
kliedėjimas 1 — bredzenie
kliedėti, kliėdù (*ir* klie-mi), kliėdėjau — bredzić, pleść
klienias, -nà — wysmukły, cienki
kliėpas — bochen
kliėsas — rozsądek: iškliėso *ir* iškliėsu išeiti — stracić zmysł
kliėtas, -tà = piktas — zły
kliėtuoti, -túoju, -tavaù = gniewać się

klimpti, -mpstù, -mpaù — więznąć, grzeznąć
kliņė 2 — klamka
klintas 2 — gips
klintis, -tiės 3 — kamień wapienny
kliokinėti, -nėju — próżnować
klióksťerėti, -riu, -rėjau *ir* -klióksťelėti — trzasnąć
kliókti, kliókiù, -kiaù — tryskać; szemrać
klióštorius, -riaus 1 — r. vienuolynas 3, 1 — klasztor
klišas, klišà — krzywonogi
klišėnti, -šėnù, -naù, klišóti, -šóju, -jau *ir* klišúoti, -šúoju, -šavaù — iść (o krzywonogim, chromym)
klišti, klišťù *ir* klinšù, klišaù — zachromieć
kliu, kliu, kliù kliukėna vanduõ iš butelio — bul, bul, bul leje się woda z butelki
kliudyti, -daù (-dziù), -dziaù — czepić; trafić; *refl.* zaczepiać s., przeszkadzać
kliugėti, -gù, -gėjau — belkotać (o niepełnym jajku)
kliukėnti, -kenù, -naù *ir* kliukėti, -kù, -kėjau — klukać
kliùkinti, -nu, -nau — bełtać, bełkotać, poruszać płynem

kliuksėti, -siù, -sėjau *ir* kliúnkčioti *ir* kliunksėti — klukać, bulgotać
kliupurys, kliùpurio 3 — kawałek
kliürė 2 = šliürė — pantofel
kliurksėti, kliürksi, kliurksėjo — krerać. krumkać (o zórawiach), chlupać
kliürkt kliürkterėti, -riu, -rėjau — chlupnąć (nosem)
kliuvinys, kliüvinio 3 — zawada, przeszkoda
kliūbas *ir* kliūgas — wić, pręcik smagły
kliūsterti, -riu, -rėjau — r. šnióksťerti — chlusnąć, smagnąć
kliūti, kliūvù (kliünù), kliuvaù — zawadzać; dostać się
kliūtis, -ties 1 *ir* kliūtis, -tiės 4 — zawada, przeszkoda
kliykauti, -kauju, -kavau — krzyzczeć, głośno wołać
kliýkis, -kio = súopis = liņgė = peslÿs — kania (sokól)
kliýksėti, kliýksiu, kliýksėjau — pokrzykiwać
kliýksmas 2 — krzyk
kliýkti, kliýkiù, -kiaù — krzyzczeć
kliýnas 1 — r. pleištas — klin
kliýnės, -niù 2 — r. sėlynos — otręby

klypti, klypstù, -paù — krzywićs., wykrzywiaćs.
klysti, -stu, klydau — mylić się, błędzić
klystkelis, -lio 1 — błędna droga
klyščioti, -čioju, -jau — kuleć
klyvas, klyvà; klyvis, -vė — krzywonogi
klyvóti, -vóju, -jau — iść (o krzywonogim)
klódas 2 — r. siúognis — pokład, warstwa ciał kopalnych
klojė *ir* klojà — miejsce, gdzie się ściele len
klojėjas, -jà — ten, który ściele
klojėti, -jù, -jėjau — nakrywać się
klojėtis, -jėjus (klójis), klojėjaus — słać się, (o lnu) leżeć na łące lub na polu nieuprzednim, aby jego włókna odstąpiły od kostry.
klojėtojas, -ja — ten, który się nakrywa
klojimas 2 — słanie (czynność od klóti — słać); stodoła
klonė 4 = klėnas — kałuża
klōnis, -nio 2 *ir* klōnys, klōnio 4 — dolina, nizina
kloniótas, -tà — dolisty, niziny
klóras, klorà; klorai — otwarty
klóstyti, -stau, -sčiau — okrywać, otulać, składać

klóti, klóju, -jau — słać, składać; nakrywać
klótiš, klójas, -jos — słać, składać sobie, dla siebie; nakrywać się; powodzić się
klotis, -tiēs, klóti 4 — dola, udział, los
klótuvas 3 — kołdra
klūbas, -bā; klūbis, -bē = slūbas, slūbis — chromy
klubikauliai, -liū 1 — kości kłabowe — ossa ilium
klūbti, klumbū, klubaū — potykać się
klubūnkščioti, -čioju, -jau — kuleć; toczyć się
kluikinėti, -něju; kluiknóti, -nóju — chodzić bezprzytomnie
klúikis, -kē *ir* klúika b. — człowiek nieprzytomny, obłąkany
klúikis, -kio 1 = pāparas — zbuk, zaparstek, jaje zaległe
kluklūmpt suklūpo arklūs, žmogūs — potknął się koń, człowiek
klūksnis, klūkšnis, -nio *ir* glūksnis — tyk
kluk(s)noti, -nóju *ir* klukčioti, -čioju — tykać
klukūoti, -kūoju, -kavaū — łowić rybę w przereblu ością lub oszczepem
klūm, klūm, klūm kažinkās klumbēna duris — puk puk puk puka ktoś do drzwi
klumpakōjis, -jo 1 — litewski taniec narodowy
klūmpēs, -pių — kłumpie, chodaki drewniane
klumpiadirbys, -bē, klūmpiadirbio 3 — majster od kłumpiów, ten, kto wyrabia kłumpie
klūmpius, -piaus = klumpiadirbys
klūmpsėti, klūmpsiu, klūmpsėjau — człapać (w ciężkiem obuwiu) stukać, przydeptywać
klūonas 3 — stodoła, kłepisko (w stodole); gumnisko
kluonienā, -niēnos 2 = žardiena 1 — gumnisko
klupčioti, -čioju, -jau — dygać; potykać się
klupdyti, -daū, -džiaū — stawić na kolana
klupinėti, -něju, -jau — kłekać; chodzić na klęczkach
klūpinju — na klęczkach
klupiniūoti, -niūoju, -niauaū — potykać się
klupyti, -paū, -piaū = klupdyti
klūpsnys, klūpsnio *ir* klūpstys, klūpsčio = kēlis — kolano
klūpt klūpterėti, -riu, -rėjau *ir* klūptelėti — potknąć się
klūpti, klūmpū, klupaū — potykać s.; grabieć
klupūs, -pi, -pū — potykający się (koń): klupūs kēlias — (droga) gdzie się łatwo potknąć

klūsas, -so 2 — głuchawy, niedosłyszący człowiek (homo surdaster)
klūsterėti, -riu, -rėjau *ir* klūstelėti — zapytać
klusūs, -si — dobrze słyszający
klūpoti, -pau, -pojau — kłęzczać
kmynai *ir* kvynai 2 — kmin — cuminum — κούμινον
knabėti, -bū, -bėjau — łuskać, obierać
knaibyti, -baū, -biaū — dłubać
knáisioti, -sioju; knaisyti, -saū, -siaū *ir* knisinėti, -něiu — ryc potrosze
knakšėti, -šiu, -šėjau — trzaskać
knāpas b. 4 — niezgrabasz
knapsėti, -siū, -sėjau, knapčioti -čioju — potykać s.
knāpterėti, -riu, -rėjau — potknąć się
knarkti, -kiū, -kiaū — chrapać
knēbēnti, -benū, naū: knēbinėti, -něju — dłubać (s.) robić coś powoli
knēbinys, knēbinio 3 — robótka drobnozłowa
knēbōti, -bōju, -jau — żreć, babrać
knēbti, knēmbū, knēbaū = kniūbti
knēžioti, -ju = knēzoti
knēžkti, -rkiū, -kiaū — beczuć, szlochać
knēžinti, -nu, -nau — miazdżyć, gnieść
knēžti, knēšta *ir* knēža, knēžo — miazdżyć się, gnieść się
knēpē 2 *ir* knipē 2 — vulwa, srom niewieści
knēzoti, -zoju — peckać, ryc, babrać
kniaukti, kniaukiū, -kiaū — miauczeć
kniauptis, -piuos, -piaus *ir* kniaūptis — ukrywać, chować w czemś twarz, przylegać twarzą
kniaūsti, kniausiū, -siaū — grzebać, szperać, guzdrać się
knibėti, -bū, -bėjau — ruszać się
knibinėti, -něju — guzdrać się, robić coś powoli
knīēsti, knīēčia, knīētē — świerzbieć
knīōsis, -sio = kušis — komar
knīōsterėti, -riu, -rėjau — raptem przypomnieć sobie
knipas — ciskawka, kij rozszczepiony do rzućania kamyków
knipavā 3 — nieprzeliczona ilość drobnych snujących się żyłatek
knisėjās — ten który ryje
knisimas 2 — rycie
knisinėti, -něju — ryc powoli
knisyklē 2 — miejsce na polu rozryte przez świnie, wyrzucie, ryjowisko
knīsti, knīsiū, -saū(-siaū) — ryc ryjem

knitėti, knita, knitėjo — niepokoić, swierzbieć
 knitlīs, knitlio 4—kiełek
 kniūbtī, kniumbū, kniubaū — padać na twarz, obwisać, usterkać się, potykać się
 kniugzdėti, -zdū, -zdėjau *ir* kniurzėti; kniūrzu, -zėjau — skwierczeć
 kniukčiōti, -čiōju, -čiōjau — szlochać
 kniūptī, kniumpū, kniupaū = kniūbtī
 kniūstas 2 b.— szperacz, wścibski
 kniūstiniu klūpinju — co tchu (potykając się i padając)
 kniūšas = kiūžas — pobity, niecały (o jajku)
 kniūboti, -bau, -bojau — leżeć, siedzieć schowawszy, utknąwszy twarz w coś
 kniūbsčias, -čia *przym.* — twarzą ku ziemi (leżący)
 kniūkšta *przysł.* — twarzą ku ziemi
 kniūpinti, -nu, -nau — iść z głową spuszczoną nadół
 kniūpoti, -pau, -pojau — kłęzcć twarzą ku ziemi
 kniūpsčiomis *ir* kniūpsčia (gulėti) — (leżeć) twarzą ku ziemi
 knyboti, -boju, -jau; knyburoti, -roju, -jau *ir* knyburti, -ru, -rau — dłubać się, robić coś powoli

knygā 2—książka, księga
 knyng(a)nešys, -šė, knyng(a)nešio 3 — księgonosz, przemytnik, dostawca książek, nielegalnej literatury
 knyngataisys, -sė, knyngataisio 3 *ir* knyng(a)rišys, -šė — introligator
 knygininkas, -kė 1—księgarz
 knygyņas 1 — księgarnia
 knypsčius, -čiaus — chytry, przebiegły człowiek; skapieć, sknera
 knysis, -sio 2 — rycie
 knysyklė 2 — rycie, ryjowisko, miejsce na polu poryte przez świnię
 knysys 4, knyslė 4 — ryj
 knobā — gap
 knobinėti, -nėju *ir* knobinti, -nu, -nau — chodzić, iść gapiąc się
 knōpinti, -nu, -nau — iść chyłkiem, potykając się
 knopsōti, -saū, -sōjau — ślęzcć nad czemś; czerwieć, chmurzyć się
 knōpti, knōpiu, -piau — iść potykając się
 knōti, knōju, -jau — odłupiać, oddzierać (korę z drzewa)
 knōtis, knōjas, -jos — odstawać, odłupiać się (o korze, skórcie chleba)
 knuīsis, -sio 2 = kuīsis — komar
 knūpti, knumpū, knupaū — potykać się, padać

kōp? — co? czego, kogo?
 kobiniūoti, -niūju, -niauū — haczyć, zaczepiać hakiem
 kobinys, kōbinio 3—kruk, bosak, oseka
 kobrinėti, -nėju; kōbrinti, -nu, -nau — chodzić; iść (o słabym)
 kočėlas 2 (*ir* kočėōlas, kočėylas) — wałek (do maglowania bielizny)
 kočėōti, -čėōju *ir* kočėlyti, -liju, -jau — wałkować, maglować
 kōd = kodeī — czemu, dlaczego
 kōdis, -džio 2 *ir* kodys 4 — kadz
 kodylas 2 — r. smilkalas 3 — kadzidło
 kōgaliai, -liū 1 *ir* kōgalvės, -viū 1 — podróbki
 kōgas 4 = kōvarnis — gawron
 kōja 1 — noga
 kojagalvis, -vio — kijanka, nowowyległy płód żaby
 kōjagėlė, kōjaligė 1 — podagra, artretyzm
 kōjena 1 — skóra z nogi
 kōjinė 1 — pończocha
 kōjingas, -ga — mocny w nogach
 kōjinis, -nio 1 — walet, niżnik (w kartach)
 kojōkas *ir* kojūkas 2 — szczudło
 kojūgalis, -lio 1 — koniec łóżka lub pościeli, na którym leżą nogi

kokā 2 (v. ž.) kał, brud, paskudztwo
 kokėlė 2 regī, kokiōs mūsū kokėlės — widzisz, jakie u nas są sprawy
 kōkis, -kio — jakość; *plg.* kiėkis — ilość
 kokybė 1; kokūmas 2 — jakość; jakościowość
 kōklis, -lio (*vok.*) — kafel
 kōks, kōksai, -kiā; kōkis, -ki, kokis, -kiā — jaki
 kōktūmas 2 — wstręt
 kōktūs, -ti, kōktū — wstrętny, brzydki, przykry
 kōl, kōlei, kōlaik (kōlek) — pōki, dopōki
 kōl? = kodeī? — czemu, dlaczego?
 kōliņė 2 — kulig wielki — numenius arquatus
 kōliōti, -liōju, -jau (iš lenk. kalać) — r. lōjoti, -joju — łajac
 kolytā, -lytos 2 — kaleta, torba, woreczek do pieniedzy
 konauniņkas 2 — kanonik
 kōneveikti — besztać, zbezczeszczać
 kongrėsas 2 — r. kangrėsas — kongres
 kopā: kōpos — wydma, wydmysko
 kopā 4 — kapa, ubiór kościelny, kapłański
 kōpėčios, kopėčiū 3 — drabina
 kopėjas, -jā — ten który leżenie, pnienie ś., wspina ś.

kopinėti, -něju — wspinać się; łaźbić
kopinti, -pinù, -naū — zacząć, prosić wleźć, wspiąć się
kóplė 1 — naróg na drzewcu dla rozbijania muru lub twardej ziemi
koplyčią 2 — kaplica
koprė 4 — pagórek
kópta — szczebel w drabinie; przystanek
kópti, -piu, -piau *ir* -pu, -pau — leźć, piąć się, wspinać się
kóptos, -tų 1 — kópėčios — drabina
kopūstai 2 — *r.* bastūčiai — kapusta
korėti, -rėju *ir* korýti, -riju, -jaū — dziurawiec jak plaster miodu (wosku)
korėti, -riū, -rėjau — wisieć
korikas, -kė — wieszacz
korimas 2 — wieszanie
korýs, kōrio 4 — plaster (miodu), woszczyna
kōr kōr kōr kōrkti — sokotać (o kurze), radośnie gdakać
kōros, -rų 4 — drabiniasty wóz
kortā 4 — karta
kortóti, -tóju (*ir* kortúoti, túoju, -tavaū) — grać w karty
korulýs, kōrulio — wisor, dzyndzyk
kōrulti, -lu (-la), -lau — wisieć

kosalaĩ, -lų, (kó-3) — flegma, charkociny
koserė *ir* kosurė, -rės, kóserė 3 — gardło
kóseti, -su (*ir* kóstu, kóšciu, kósti), kósėjau — kaszlać
kósterėti, -riu, -rėjau — kaszlnąć
kosulýs, (kó-) 3 — kaszel; didýsis kosulýs — kłusz
kóšė 2 — *r.* miltiėnė (tyrė), kruopiėnė — kasza
košimas 2 — cedzenie
kóšti, -šiu, -šiau — cedzić, filtrować
koštūvas 2 *ir* koštūvis, -vio 2 — cedzidło, filtr
kótas 3 — trzonek, drzewce
kōtas 2 — *r.* būdelis, -lio — kat
kotėlis, -lio 2 — obsadka
kotenā, -nōs, kótenā 3 — kłacz, łodyga podziemna — rhizoma
kóva 1 — walka
kovā 4 — kawa
kóvas 3, kōvarnis 1 *ir* kóvavarnis, -nio 1 — gawron; kóvas 1, kóvo mėnuo — marzec (miesiąć); bóg wojny
kovóti, -vóju, -jau — walczyć
kovótojas 1 — szermierz, bojownik
krābšas 4 — *r.* krėpšas, krėpšys — kosz (z nakrywką)

krabždėti — *r.* krebždėti, dū, dėjau — chrobotać ś.
krāgė — kaczka nur
krāgti, krangū, kragaū — zadzierać się do góry
kraičiavežys, kraičiavežio (*ir* kraičvežys, kraitvežys) 3 — ten, kto wiezie wiano do pana młodego
kraičioti, -čioju, -jau — padać, spadać (powoli, często)
kraičkubillis, -lio 1 *ir* kraitkubilis — kubeł z szerokiem dnem z zamczystym wierzchem do składania wiana, kufer
kraigās 4 — szczyt dachu
kraiglióti, -lióju, -jau — matać, mataczyć; bażgrać
kraiglius — przeplatanie
kraigoti, -goju — składać w nieporządku
kraikā 4 — miejsce, gdzie się ściele len lub płótno do bielienia
kraikas 4 = kraigas — nasłana kostra na szczycie dachu słomianego; podściółka
kraikýti, -kaū, -kiaū — podścielać, naścielać
kraipymas — kręcenie, przekręcanie
kraipýti, -paū, -piaū — kręcić, przekręcać, wykrzywiać
kraipýtis, -paūs, -piaūs — wykrzywiać się

kraitė 2, kraitėlė 2 — krobia, kosz
kraitis, kraičio 2 — wiano, posag
krājus, -jaus, krijas, -jo *ir* *dgsk.* krijai — opaska, obręcz, boki sita, rzeszota
krākas 2 — chichot; smok
krākė 2 — żółta; orzechówka — picus martius; krzywy kij
krakėti, -kū, -kėjau — chichotać
krakōsmetis, -mečio — powstanie 1831 roku
kraksóti, -saū, -sójau — siedzieć oparłszy się, sterczeć
krakšnóti, -nóju, -jau — krakać, skrzeczeć
kramagaĩvis, -vė — parszywiec
krāmas: kramaĩ — parch
kramaulė 2 — barania, głupia głowa
krāmenos, -nų 3 — flegma, charkociny
kramėnti, -menū, -naū — jechać powoli na słabym koniu; wypraszać, wynudzać; kaszlać
kramėzyti, -ziju, -jau — gderać, gryść, dokuczają
krāmė 2 — głowa gadziny
kramėkšla b. 1 — parszywiec
kramėzā, -mėzos 2 = krūnas — mocno kaszłący człowiek

kramėža 1 — młokos
 kraminėti, -nėju — wałę-
 sać się
 krám(s)čioti, -čioju, -jau;
 kramsnóti—kaśać, gryźć
 kramsėti, krámsiu, -sėjau
 — chrupać
 kramslė 4, kramslės 4 =
 kremzlė — chrząstka
 kramslėtas, -tą — chrzą-
 stkowaty
 krámst kramsterėti, -riu,
 -rėjau — kaśnać
 kramstukas = grauztukas
 — ogryzek
 krámti, -mstu, -maũ —
 parszywieć, wrzodowieć
 kramtymas 1 — żucie,
 gryzienie
 kramtýti, -taũ, -čiaũ —
 żuć, gryźć
 kramtūs, -ti — gryźliwy
 kramúotas, -tą — chropo-
 waty; parszywy
 kránkčioti, -čioju — kra-
 kać
 krankimas 2 — krakanie
 kranklaĩ, -liũ 4 *ir* kraĩ-
 klės — *r.* krekulai —
 krzek żabi
 kranklės 4 — kruk
 krankėti, kránksiu, kran-
 ksėjau — chrząkać, kra-
 kać
 kranksóti, -saũ, -sójau —
 ślęzczyć, sterzczyć
 kránkščioti, -čioju —
 chrząkać, pochrząkiwać
 kránkštalas 3 — charko-
 cina, flegma wypluta

kránkštauti, -tauju (-tau-
 nu), -tavau — chrząkać
 kránksterėti, -riu, -rėjau —
 chrząknać; karknać
 kraĩkšti, -nkščiũ, -nkščiaũ
 — chrząkać, charkać
 kránkterėti, -riu, -rėjau —
 chrapnać, kraknać
 kraĩkti, -nkiũ, -nkiãũ —
 krakać, chrapać
 kránta, krántis, -ties 1 =
 briauãa — krawędź, kant
 kraĩtas 4 — brzeg
 krapalióti, -lióju *ir* kra-
 paliúoti — iść, chodzić
 omackiem
 krapalius, -lė — idący
 omackiem
 krāpas: krāpai — kopr
 krapinėti, -nėju, -jau, kra-
 pinti, -pinũ, -naũ — cho-
 dzić, iść omackiem
 krapylas 2 — *r.* šlėktūvas 2,
 ślakstyklė 2 — kropidło
 krāpyti, -piju, -jau — *r.*
 ślakstyti, -staũ, -sčiaũ —
 kropić
 krapkà 2 = kūrappkà 2, — *r.*
 žvyrė 2 — kuropatwa
 krapnóti, -nója, -nójo — *r.*
 lašnóti, lynóti — pokra-
 pywać, pokrapiać
 krapóti, -póju, -jau — za-
 czynać; robić coś po-
 trosze
 krāpšas — *r.* krėpšas —
 krėpšis — krepšys — krė-
 stis — kósz
 krapštėnti, -tenũ, -naũ —
 gracować; szeleścić

krapštinėti(s), -nėju(os),
 jau(s) *ir* krapštýti(s) —
 dłużyć (się), drapać (się)
 krapštyklė 2; krapštũ-
 kas 2; krapštiklis 2 —
 dłubaczka, wykałaczką
 krapulys 3 — kto ledwie
 chodzi; dychawicznik
 krāsė 2 — krzesło, fotel
 krāšenos, -nũ 3 = krėke-
 nas 3 — mleczko, mło-
 dziwo, siara
 krāštas 4 — brzeg; kraj
 kraštinis, kraštutinis, -nė
 — skrajny, krańcowy
 kraštýbė 1, kraštūmas 2,
 kraštutinūmas 2; kra-
 ščiausýbė 1 — skrajność,
 krańcowość, ostatecz-
 ność
 kraštótyra — krajoznaw-
 stwo
 kraštóvaizdis, -zdžio —
 krajobraz
 kraštúoti, -túoju, -tavaũ —
 lamować
 kratà 4 — rewizja policyjna
 kratadarys, -rė, krātada-
 rio — policjant, żandarm,
 robiący rewizję
 kratiklis, -lio *ir* kratyklė 2
 — drążek, pręt do prze-
 trząsania pakui(ów) dla
 oczyszczenia od kostry
 krātilas 3 *ir* krātalas 3 —
 rzeszoto do wysiewa-
 nia w osieci zboża
 z potruchoy słomianej,
 rzeszoto wielkie, osie-
 tne

kratinis, -nio 2 = pakrecė-
 tas 2 — rodzaj tańca
 kratinys, krātinio — trze-
 sionka; bezład, chaos
 kratýti, -taũ, -čiaũ — trząść;
 rewidować; podściełać
 słomę pod bydło
 kratýtis, -taũs, -čiaũs —
 otrząsać się, uchylać się,
 nie przystawać
 kratýtojas, -ja — gnojek,
 roztrząsający gnój na
 polu
 kratūs, -ti — trzęski
 kraugerys, -rė, kraũ - 3;
 kraujalakys, -kė 3 —
 krwiożerca
 kraũjas 4 — krew
 kraujinė (ligà), kraujigė 1
 — krwawa biegunka,
 dyzenterja
 kraujingas, -gà — krwisty
 kraulioti, -lioju, -jau —
 składać
 kraũnos 4 — *r.* kriãunos 4
 — trzonek
 kraupótas, -tą: šiaĩdien
 kraupóta — dziś dzień
 pochmurny, chmurzysty
 kraupūs, -pi, -pũ — płochoy;
 delikatny; straszny; nie-
 samowity; chropawy,
 dołkowaty
 krāustyti, -staũ, -sčiaũ —
 składać; zdejmować ze
 stołu
 krāustytis, -staus, -sčiaus
 — układać się, przeno-
 sić się
 kraustuliaĩ, -liũ, krāustu-
 lius 3 — pakunki, manat-
 ki, rupiecie, ruchomości

kraušius, -šiaūs 4 — *r.* kriaušius — stromy brzeg, spadzisty pagórek
kraušyti, -šau-, -šiaū — gruchotać, kruszyć
kraušytis, -šaūs, -šiaūs — pchać się, tłoczyć się
krauti, kraūnu (kraūju), króviau — składać, układać, nakładać
krautvė (kraū-3) — krama, sklep
krautvininkas, -kė — kramarz, sklepikarz
krebždėti, -dū-, -dėjau — chrobotać się
krėgždė 2 *ir* 4 — jaskółka
krėgždėtas — piegowaty
kreidas, -do 4 *ir* kreidà, kreidōs 4 — kreda
kreikti, -kiū-, -kiaū — śmiecić, naprószać; słać pod bydło słomę
kreipti, -piū-, -piaū — zwracać, krzywić, skłaniać, chylić na stronę
kreiptis, -piūos, -piaūs — krzywić się; zwracać się
krėštis, -šiuos, -šiaus — grozić, zagrażać; zamierzać; bronić s., zapierać s., nieprzyznawać s.
krėitėti, -tu-, -tėjau — gniewać s., grozić, zagrażać, być niezadowolonym
kreivaakis, -kė 2 — *r.* žvairakis, -kė — krzywooki, kosooki
kreivadañtis, -tė 2 — krzywozęby
kreivagalvis, -vė 2 — krzywogłowy
kreivakojis, -jė 2 — krzywonogi
kreivalūpis, -pė 2 — krzywogęby
kreivanosis, -sė 2, kreivanosà, -nōsos b. 2 — krzywonosy
kreivapėtis, -tė 2 — człowiek mający nierówne, krzywe ramiona
kreivarāgis, -gė 2 — krzyworogi
kreivarañkis, -kė 2 — krzyworączka
kreivas, -và — krzywy
kreivasnāpis, -pė 2 — krzywodzioby
kreivasprañdis, -dė 2 — krzywokarki
kreivašōnis, -nė 1 — krzywoboki
kreivažan̄dis, -dė 2 — krzywoszczeki, krzywousty
kreivāzas 2 *ir* kreivēzas — krzywak
kreivezōjimas 1 — bazgranie
kreivezōti, -zōju, -jau — krzywić, bazgrać
kreivėti, -vėju, -jau — krzywić
kreivinti, -nu-, -nau — krzywić, wykrzywiać
kreivybė 1 — krzywa rzecz
kreivumà, -mōs, kreĩ-3 — krzywe miejsce, krzywizna
kreivūmas 2 — krzywość
kreivuōlis, -lė — krzywulec

krėkenas *ir* krėkena 3 — mleczeko, młodziwo, siara
krėkėntis, -kėnas, -nos — *r.* krėktis — parzyć się (o świni)
krėkė 2 = karōsas — karas
krėkėti, -kū-, -kėjau *ir* krėkti, krenkū, kreakū — krzepnąć, zsiadać się
krėklaĩ 4, krėklės 4 — *r.* gėgnės, spārai 2 — krowkie
krėkulaĩ, -lū, krėkulus 3 — skrzek (żabi)
krembliāuti, -liāuju, -liavaū *ir* kremblinėti — zbierać grzyby
kremlblys 4 — grzyb
kremlzė 4 — chrząstka
kreñkšti, krenkščiū, čiaū = krañkšti — chrypieć, mocno kaszlać
krėpšas *ir* krėpšys — torba, kosz
krėščiuoti, -čiuoju, -čiauaū — przesiewać, przewiewać
krėšė 2 = krāsė — krzesło
krėsnà 2, 4 = spiginys — skwarka
krėsnas, -nà — siady, krėpy
krėst krėsterėti — wstrząsnąć
krėstis, -sčio — rzeszoto, kosz do zgrabek
krėšenaĩ *ir* krėšenos, -nū 3 = krėkenas
krėšėti, -šū-, -šėjau — krzepnąć
krėtalas 3, krėtelas *ir* krātilas 3 — rzeszoto
krėtėnti, -tenū, -naū — trząść
krėtėti, -tū-, -tėjau — trząść się
krėtilas: krėtilaĩ 3 — mėslinės šakėlės — widełki do rozrzucania gnoju
krėžis, -žio 2 — kosz
krėzulys 3 wielki kosz
krėktis, krėkias, krėkėsi — zapładniać s. (o świni)
krėnà 4 — kozuch na mleku
krėslas 3 — krzesło
krėslinė dantis *ir* krėslinis dantys = krūminis dantys — żab trzonowy
krėsti, krėčiū, krėčiaū — trząść, strząsać, strącać; trzebić (mak); nakładać (kaszę, gaszcz do miski); czyścić (komin, wewnątrz mieszkania od kurzu); potrzasać, podściełać (słomę pod bydło); robić (żarty, rewizję); mierzwić, nawozic (rolę); chłostać
krėšėti, -siū-, -šėjau *ir* kr(i)ošėti — siedzieć, stać, sterczeć, ślęczeć
krėtis, krėčio 2 — rzeszoto metalowe
kriauglė 4 — grzbiet góry, górna krawędź
kriauklaĩ 3 — kościotrup
kriaukiė 4 = „varlės kiaušinis“ — konch, muszla; suchar

kriáuksčioti, -čioju, -jau — chrzakać, pokaszliwać
kriaukslšs 4 *ir* kriaukslšē 4 = žiauberis 3 — zechłte pęknięcie na skórce chleba
kriaunos, -nū 4 — trzonek noża składalnego lub brzytwy
kriaušē 1 — grusza
kriaušūs, -šiaūs 4 — stromy brzeg, urwisko
kriautis, -ties 1 — wysoki, chudy człowiek lub zwierzę; wędzarnia
krienas — chrzan
kriėvai 2 — Krywicze, Krywiczanie. Białorusini
krijas 4 *ir* krijā 4 — obręcz, boki sita
krijēlis, -lio — wijadło, wijak
krikdyti, -daū, -džiaū *ir* krikinti, -nu — mylić, rozpraszać
krikščionijā 2, krikščionybė, krikščionystė 2 — chrześcijaństwo, chrystjanizm
krikščionis, -nė — chrześcijanin, -janka
krikščioniškas, -ka — chrześcijański
krikščioniškūmas 2 — chrystjanizm
krikštai 4 — święto Trzech Króli
krikštas — chrzest
krikštastalė 1 *ir* krikštastuolė 1 — pokucie, zaszczytne miejsce za sto-

łem, gdzie gospodarze sadzają najdostojniejszego gościa
krikštavaikis, -kio — dziecko chrzestne
krikštyklā 2 — chrzcielnica
krikštynauti, -nāju, -navau *ir* krikštynoti, -nóju — obchodzić chrzciny
krikštynos, -nų — *r.* krikštytuvės 1 — chrzciny
krikštyti, -tiju, -jau *ir* krikštinti, -nu — chrzcić
krikštytojas, -ja — chrzciel
krikštoduktė *ir* krikštodukterė — córka chrzestna
krikštomočia *ir* krikštomomė — matka chrzestna
krikštosūnūs, -naūs *ir* krikštasūnis, -nio — syn chrzestny
krikštotėvas 1 *ir* krikštatėvis 1 — ojciec chrzestny
krikštuolis, -lė 2 — chrześniak, chrześniaczka
krikštū tėvas, sūnūs, mótina, duktė — chrzestny ojciec, syn, chrzestna matka, córka
krikti, kriška, krikos — rozpraszać się
krimst kримстерėti — kąsnać, ugryźć
krimsti, kremtū, krimtaū — gryźć, kąsnać
krimstis, kremtuos, krimtaūs (krimtos) — gryźć ś.

krimtimas 2 — gryzienie
krimtimasis, -mos — gryzienie się, zgryzota
krimzlė 4 — *r.* kremzlė — chrząstka
kriogis, -gio 2 — klocek, który się przywiązuje bydłeciu zuchwałemu lub więźniowi
kriogūoti, -gūoju, -gavaū — rzezić
kriokimas 2 — chrapanie
krioklšs 4 — wodospad
kriokti, kriokiū, -kiaū — chrapać
kriokulšs, kriokulio 3 — chrapanie, rzeżenie
kriošėti, kriošū, kriošėjau = krošėti
krip krip kripsėti, -siū, -sėjau — zbaczać, odchylać się, chwiać się
kript kripterėti, -riu, -rėjau *ir* kriptelėti — zbroczyć, odchylić się, zwichnąć
krislas 4 — źdźbło, prószynka
kristi, krintū (krentū *ir* krintū), kritaū — padać
kritesiai, -sių, kritesius 3 — prószynki
krituliai 3 — *r.* drėgmens, drėgmenų — opady
kritūs, -ti = klampūs — grzązki
kriuksėti, -siū, -sėjau — rechtać: kiaulė, šėrnas
kriuksi — świnia, dzik rechcze

kriunėti, -nū -nėjau = krunioti
kriuša 4 = kruša — grad
kriušinėti, -nėju, -jau — tykać, kłóć, dziurawić
kriuzėnti, -zenū, -naū — rzeć zcicha
kriugūoti, -gūoju, -gāvo; kriūkti, kriūkia, -kė — rechtać
krivė, krivis, krivūlė — krzywula
krivuliai, -lių 3 — wóz do wożenia kłoców
krivūlis, -lio 2 — wahadło zegarowe
kryklė, kryklėlė — cyranka (rodzaj kaczkii)
kryklės, -lių — rodzaj drobnych śliw
krykštauti, -tauja (-tauna), -tavo — radośnie pokrzykiwać
krykšti, -kščia, -kštė — skrzekotać, skrzeczeć (o sroce)
krykti, -kia, -kė; **kryksėti**, kryksi, -sėjo *ir* krypsėti — krzyczeć (o kaczcze), kwakać
krypā 4; **kryptis**, -tiės 4; krypsnis, -nio 2 — kieunek, obrót, zakręt
krypti, -pstū, -paū — chylić się; skłaniać ś., zbaczać
krytis, -ties (*ir* krytė) — czerpak, rodzaj sieci na ryby
krytis, kryčio 2 — spad, upadek
kryžėvis, -vio — Krzyżak

kryžiakelē 1, kryžkelē 3 — rozstaj, rozdroże
kryžiuōtis 2 — Krzyżak
krzyžius, -žiaus — krzyż
kryžmai *ir* križmai — nakrzyż
krōkšti, kroksčiū, -ščiaū = knafkti — chrapać; szemrac
krokūlis, -lio — młotek
krōmas 2 — kram
krōmininkas 1 (*ir* krōminykas) — kramarz
krōminis, -nē = pirktinis, nē namū dārbo — kramny, sklepowy
krōpinti, -nu, -nau *ir* krōpyti, -piju — isć powoli
krōpti, -piu, -piaū — oszukiwać, oszwabiać
krōsniamaištē 1 — ożóg, pogrzebacz
krōsnis, -nies 1 — (*ir* krōsnē) — piec
krōsnius, -niaus 1 — zdun, który stawia piece
krošēti, -šiū, -šėjau — ślezczeć, poważnie siedzieć
krōtos, krotū 4 — kraty, -tki
krovimas (*od* krāuti) — składanie, układanie, ładowanie
krovinyš, (kró- 3) — ładunek, ciężar, багаż
krovōti, -vōju, krovinėti, -nėjū, kraustinėti, -nėjū, krāustyti, -stau, -ščiaū — składać, układać, ładować
krubždēti, -dū, -dėjau — ruszać się

krūcas *ir* krūčas 4 b. — kręciel, krętać, oszust
kruksēti = kriuksēti — rechtać
krumplys 4 — kłykieć, ząb u koła
krumslys 4 — grudka na roli, bryłka
krūnas — kaszel; ten który mocno kaszle
krunklys 4 — kruk
krunksēti, krūnksiu, krunksėjau — krakać
krunksōti, -saū, -sójau — stać, poważnie siedzieć (o wronie, o kuku)
krūnkterēti, -riu, -rėjau *ir* krūnktelēti — kraknąć
krūnkti, -nkiū, -nkiāū = krañkti — krakać
krūnūoti, -nūoju, -navaū *ir* krunēti, -niū, -nėjau — mocno i ciężko kaszlać
krūpā: kruōpos 2 — krupa; kasza, szczeg. jęczmienna
krūpēlē sviesto — odrobina masła
krūpiēnē 2 — kasza z jęczmiennych krup (potrawa)
krūpōpis, -pio — spíž
krūpōpos, -pū 2 *ir* kruōpai 2 — krupnik, zupa z jęczmiennych krup
kruōpsčiai — pilnie, gorliwie, skrzętnie
kruōpslys, -lē, kruōpslio 4 — gorliwiec
kruōpšti, -ščiu, -ščiaū — gorliwie pracować

krūpštūmas 2 — gorliwość, skrzętność
kruōpštūs, -ti, kruōpsčiai — skrzętny, -nie
krūoslas 3 — powieka; *lm.* (*dqsk.*) kruoslai — rzesy
krūpis, -pio 2 = rūpūžē 1 — ropucha
krūpmaušis, -šē — parszywiec
krupštinėti, -nėjū — krzątać się
krūst krūsterēti, -riu, -rėjau — poruszyć się; nē krūsti — ani rusz
krustulys 3: krustuliai = kraustuliai
krušā 4 — grad
krušėklis, -lio *ir* kruštūvas 2 — tłuczek, stępor
krūsti, -šū, -šaū — tłuc
krūštiēnē 2 *ir* kruštinē 2 — pęczak, kasza z pęczaku
krūstis, krušūos, -šiaūs — tłoczyć się
krutēti, -tū, -tėjau — ruszać się, pracować, za pracowywać; mieć się
krūtinti, -nu, -nau — ruszać
krutuliai, -liū (krū- 3) — trzoda
krūtūs, -tū (*ir* krūtnas, krūtūs; kutrūs) — ruchliwy
krūvinas, kruvinā — krwawy
kruvinē 2 = kraūligē — dyzenterja
krūvinti, -nu, -nau — okrwawiać

krūvintis, -nuos, -naus — babrać się we krwi
krūmas 1 — krzak
krūmingas, -ga — krzacząsty
krūminis dantys — trzonowy ząb
krūpčioti, -čioju, -jau *ir* krūpsēti, krūpsiu, krūpsėjau — wzdrygać się, drgać z przerażenia
krūpsōti, -saū, -sójau — stać, siedzieć, leżeć, być w stanie przełknięonym
krūpt krūpterēti, -riu, -rėjau *ir* krūptelēti — drgnąć (z przerażenia)
krūsnis, -nies 1 — krušnia, krušznia, kupa, stos (kamieni na polu zebrałych)
krūšā 4 — grad; kupa, gromada; ścisk, tłok
krūtauti, -taunu (-tauju), tavau *ir* krūtelēti, -lėjū, -jau — ruszać się; żyć, mieć się
krūtinē 2 — piers, przednia część ciała między szyją a brzuchem
krūtis, -tiēs 4 — piers, gruczoł mleczny (u kobiety)
krūvā 4 — kupa, stos
kūbilas 3, kūbilēlis 2 — stągiew, stągiewka
kūbilis, -liaus — bednarz
kūbizdelis, -lio — purchawka (grzyb)
kūbūrē 1 — grono, gromada; pagórek

kūcinas 3 — kij, maczuga
kūčkailis, **kūčkailis** *ir* **kūt-**
kailis, -lio 1 — resztki
 starego kozucha
kudāšius — czub
kūdelioti, -lioju, -jau —
 wikłać, szarpać
kūdelnioti, -nioju, -jau —
 chłostać, bić
kūdlius, -liaus 2 — kudłaty
 piesek, pudel
kūdlos, -lų 2 — kudły
kudmentas 2 — ognisko,
 palenisko
kūdōti, -dōju, -jau — mknać,
 pędzić, zmykać, uciekać
kudrūs 4 — złodziej
kuduliūoti, -liūoju, -liavaū
 — mknać, umykać
kudulys, **kudulio** 3: **ku-**
duliais **bēgti** — biec, to-
 czyć się, koziołkować
kūdulti, -lu, -lau *ir* **kudūoti**,
 -dūoju, -davaū — za włosy
 targać
kūduras 3 = **skūduras** —
 ścierka, szmat, gałgan
kūdurooti, -ruoja, -ravo —
 wisieć
kugždėti, **kugžda**, **kugždė-**
io — jęzczyć, stękać
kūikė 1 — szkapa
kūikis, -kio 1 — kij
kūila 1 — kiła, przymiot
kulliūotis, -liūojas, -liāvos
 — grzać się (o świni)
kūilys 4 *ir* **kūilis**, -lio 2 —
 knur, kiernoz
kūinapala(1)kis, -kio 1 —
 szkapina, konisko

kūinas, -no 4,2 — szkapa
kūinas, -nà — bezrogi
kūisys 4 = **ūodas** 3 — komar
kūistas 2 — krzew
kūistis, **kūičiasi**, **kūičesi** —
 kopać się, tarzać się
 w piasku (o kurze)
kūitas *ir* **kūitė** 2 — gaj, lasek
kūitinēlis, -lio 2 — gaik,
 lasek
kūitis, **kūičio** 2 — gęsty
 las choinowy lub so-
 snowy
kukā 2 = **kūoka** — maczuga
kukčiōti, -čiōju, -čiōjau —
 szlochać, zanosić s. od
 płaczu
kūkė 2 — bochenek okrągły
kukėti, -kū, -kėjau — chi-
 chotać pocichu
kūkis, -kio = **šiēno** **peštū-**
kas, **gīrnų** **plaktūkas** —
 haczyk do wyciągania
 siana ze stogu; młotek
 do klepania żarn, kilof
kukyklos, -lų 2 — bijatyka
kuklūs, -lī — skromny
kūkuras 3 — kark, grzbiet
kulys, **kūlio** 4 — mały
 półwysep nad rzeką,
 matnia w sieci, worek
 jądrowy
kunigaičkstija 2 — księstwo
kunigaičkstis, -ščio —
 książę
kūnigas 3 — kapłan, książę
kunigauti, -gāju(-gāunu),
 -gavaū — być księdzem,
 spełniać obowiązki ka-
 płańskie

kunigija, -gijos 2 — ducho-
 wieństwo, ogół księży
kunigystė 2 — kapłaństwo
kūnka 1 — przyrząd do pod-
 trzymania lub wzmoc-
 nienia drewnianej do-
 sztukowanej ściany, aby
 się nie zawaliła
kunkālas 2 = **kankālas**
kunkōlas 2 — kluska
kunkōrėzis, -žio 1 = kan-
 kōrėzis
kunksōti, -saū, -sōjau =
 kiunksōti
kuņkulas 3 — bąbel, bańka
kunkul(i)ūoti, -l(i)ūoja,
 -l(i)āvo — gotować się,
 wrzeć
kunodos, -dų — kartofle,
 ziemniaki
kuō? **kuōm?** **kuomi?** —
 kim? czem?
kuo- — *przedrostek, uży-*
wany przy przymiotniku
i przysłówku stopnia
najwyższego, oznacza-
jące największe natę-
żenie cechy, np.:
kuogeriausias, -sia — jak
 najlepszy, -sza
kuograziusias, -sia — jak
 najpiękniejszy, -sza
kuoaugščiausiai — jak
 najwyżej
kuogardžiausiai — jak
 najsmaczniej *i t. p.*
kuōdas 4 — czub
kuodėlis, -lio 2 — kądziel
kuodys, **kuodžio**; **kuo-**
duotis, -tė — czubacz,
 czubaty ptak lub czło-
 wiek

kuodūotas, -tą — czubaty
kuodūoti(s), -dūoju(os),
 -davaū(s) — czubić (się),
 rwać (s.) za włosy
kuodžiaga **lvis**, -vio 2 —
 skowronek
kuogis, -gio 2 — niepro-
 szony gość, który się
 wtłacza na ucztę lub
 zabawę weselną
kuojā 4 — płoć, płotka
kūoka 1 — maczuga
kuokinė: **kuokinės**, -nių 2
 — wieczorynka wiejska
kūokšta 1 — kłak, gar-
 stka, (słomy, siana,
 włosów)
kuōlas 2 — kół, kołek
kuōlinga 1 — kulig wielki
 — numenius arquatus
kuomēt? *ir* **kuomēt?** —
 kiedy? w jakim czasie?
kuomi? = **kuō**, **kuōm?** —
 kim? czem?
kuonė — ledwie, prawie
kūopa 1 — kupa, koło,
 grono, kompanja (od-
 dział piechoty, 100—200
 ludzi), zebranie
kūopinis, -nė — zbiorowy
kuopti, **kuopiū**, -piaū —
 czyścić, oczyszczać; cho-
 wać, grzebać umarłego
kuōras 2 — wieża obser-
 wacyjna, strategiczna;
 wieża gotycka
kuōris, -rio 2 = **gubā** —
 mendel
kūosa 1 — kawka — mone-
 dula Europaea

kupečiúoti(s), -čiúoja(s),
-čiávo(s) — skupiac (s.),
gromadzić (s.), szamo-
tać (się)
kupečviētē 2 — kopnisko
kupetā 3 *ir* kupetys, kù-
pečio 3 — stóg, bróg
kupināi — obficie
kùpinas, kupinā, kùpina—
pełny, przepełniony
kuplūs, -li — rozłożysty,
krzaczasty
kuprā 4 — garb
kuprinē 2 — plecak
kuprinēti, -nēju, -jau; kù-
printi (*ir* kùprinti), -nu,
-nau — chodzić; iść
zgarbiwszy się
kùpris, kùprius, -rē; ku-
pranugāris, -rē—garbus;
wielbłąd
kuprōtas, -tā — garbaty
kùpstas 4=kēsas—kępka
kupstynas 3,1; kupstynē 2
kēpiny
kupstúotas, -tā—kępasty
kuř? — dokąd? gdzie?
gdziekolwiek
kuragalys, kùragalio 3 —
głównia, niedopalek
kùralaiša1=kùliaraiša —
powiaśło, przewiaśło
kùras 2 (kùras?)—paliwo
kurčgalys, (kuřč.- 3) *ir*
kuřčgalis, -lio 1 — gruby
koniec
kuřčias, -rčā *ir* kuřtas, -rtā
— głuchy, nie słyszący
kùrdinti *caus.* — zakła-
dać, zapalać
kùrelis, -lio—kół, gruby kij

kùriamas(ai), kuriamā,
(-móji) — twórczy
kuriās, -rió? *ir* kuřs, ku-
ris, -ri? kursai, -rióji?
który? -ra?
kuriavā, -vōs, kùriavā 3 —
paliwo
kurinys, kùrinio 3—*r.* kù-
rinys — utwór, dzieło
kuriūtē 2 = buriūtē (*v. ž.*)
— owieczka
kur kās, kur tai kās —
o wiele, znacznie, da-
leko (więcej)
kùrkē 1=kalakūtē 2 — in-
dyczka
kurkienā 2 — indycze
mięso
kuřkinas 3 — indyk
kurklys 4 — niedźwiadek
świerszczokret — gryl-
lotalpus vulgaris
kurksóti, -saū, -sójau =
kiunksóti — siedzieć
cicho w ukryciu
kuřkti, -rkiū, -rkiāū—krzy-
czeń kurrrr! skrzeczeć
(o żabach)
kurkulē 3: *dgsk.* kuřkulēs
— skrzek żabi
kùrmis, -mio 1 — kret
kuřnas 4—koziółek; kur-
nūs vārsto — fika, wy-
wraca koziołki
kurnēti, kùrnu, kurnējau
—biec, lecieć wywraca-
jąc koziołki
kurnys, kuřnio 4 — wy-
wrócenie koziołka
kur nōrs — gdzieś, gdzie-
kolwiek

kurpālis, -lio 2—szewskie
kopyto
kùrpē 1 — pantofel
kuřpē 2 — szewcowa
kuřpius — szewc
kùrpyti, -paū, -piaū—zszy-
wać
kuřs=kuřis, -ri — który
kuřsti, -rstū, -rtaū—głuch-
nąć
kùrstymas 1 — roznieca-
nie, podbudzanie, po-
duszczanie
kùrstyti, -stau, -sčiau —
rozniecać, podbudzać,
poduszczać
kùrstytojas, -ja — palacz,
poduszczyciel, podże-
gacz, podszczuwacz
kuřšis, -šē 2 — Kurończyk
kùrtas 1 — chart
kuřtas, -tā *ir* kuřčias, -čā
— głuchy
kùrti, kuriū, kùriau —
wzniecać (ogień); two-
rzyć, zapalać, zakładać
(stowarzyszenie);
mknąć, umykać
kurtinys, -nē (kuřt.-3) —
głuchy człowiek
kurtinys, kùrtinio 3 —
spizarenka w stodole
na osieci
kurtinys, kuřtinio *ir* kuř-
tinas 3 — głuszc
kuřtinti, -tinū, -tinaū —
głuszyć, pozbawiać ko-
goś słuchu
kùrtuvēs, -vių 1=inkurtū-
vēs — wnosiny, wpro-
wadziny

kusyti, -saū(-siū), -siaū—*r.*
piudyti — szczuć, na-
szczuwac
kùsti, kuntū, kutaū *ir* kiū-
sti — rozwijać się po-
myslnie
kušēti, -šū, -šėjau — snuc
się, ruszać się
kùšinti, -nu, -nau—ruszać;
dotykać
kušys 4 *ir* kušys 4 *ir* kušis,
-šiš—srom niewieści—
pudendum muliebre
kùškis, -kio 2 — kłak wło-
sów, sierści
kušlā, kùšlos b. 2 — krót-
kowiedz; niedorajda
kùšlas, kušlā — krótko-
wzroczny
kùšlinti, -nu, -nau — szu-
kać, wpatrywać się (o
krótkowidzu)
kuštēti, -tū, -tėjau—szep-
tać
kuštomis = pakuštomis,
pašnabzdomis—szepem
kuštulys, kùstulio 3 —
bardzo ruchliwe żyjątko
kutā 4,2 — frendzla
kùtas: kutaī 4 — kutasy
kùtelioti, -lioju; kùtinti,
-nu, -nau; kutēti, -tenū,
-naū—łechtać, łaskotać
kutēntis, -tēnasi, -tēnosi—
dłubać się w swoim
upierzeniu (o ptakach),
wyprostowywać swoje
pióra
kutrūs, -ri = krutūs
kutūmas 2 — łechciwość,
łaskotliwość

kutúoti, -túoju, -tavaū —
ujadać, gryźć; niszczyć;
jeść z apetytem
kutūs, -ti — techciwy, łas-
kotliwy
kuzdēti, -dū, -dējau — drzeć
od zimna
kuzdūbelis, -lio 1 — pur-
chawka (grzyb)
kūzē 2, kuziukas 2, kužjū-
tis, -žiūčio 2 (v. ž.) — żre-
bię, konik
kūžas — niezgrabnie zwią-
zany snop zboża
kuž(d)ēti, -ž(d)ū, -ž(d)ējau
— szeptać
kūbrīs, kūbrio 2 — grzbiet,
kark
kūčios, -čiu 4 — kucja, kutja,
wigilja Bożego Naro-
dzenia
kūdas, kūdā — r. līesas —
chudy, nietłusty
kūdikis, -kio 1 — niemowlę
kūdikystė 2 — niemowlę-
ctwo
kūdra *ir* kūdrė 1 — sa-
dzawka
kūgālis 2 (iś „kūgis“) —
stożek (siana)
kūgelis, -lio 1 — kugiel, pie-
czona legumina szaba-
sowa u Żydów
kūginys, kūginio 3 — chlew
kūgis, -gio 2 — stóg, stożek
(siana)
kūjas 2 — młot
kūjēlis, -lio 2 — młotek
kūjos, -ju 2 — kostury,
kule, szczudła
kūkālis, -lio 2 — kąkol

kūkas 2 — prosie
kūkis, -kio 2 — hak do wy-
rzucania z wozu gnoju
kūla 1 = kūila 1 — kiła,
przymiot, przepuklina
kūlatėl = kūlė — młocka
kūlēliai 2 — pływaczka,
pławki z sitowia, na
których dzieci uczą się
pływać
kūlė 2 — młocka
kūlē 4 — szlaga; drewniany
młot
kūlės, kūlių 4 — śniec,
rdza na zbożu
kūlėtas, -tā — śniecisty;
kūlēti kwieciai — śnie-
cista pszenica
kūlgrindā (3 kūl-) — pod-
wodna kamienna droga
przez błota
kūliavirsčiaiis — wywra-
cając koziołki
kūliavirsčiūoti, -sčiūoju,
-sčiavaū = kurnai vār-
styti — wywracać ko-
ziołki, koziołkować
kūlimas 2 — młócenie
kūlinė 2 b. — gruboskórzec,
nieczuły, niewrażliwy
na bicie, leniuch (koń
lub nawet i człowiek)
kūlis, -lio 2 — kamień; ko-
ziołek
kūliūotas, -tā — kamie-
nisty
kūlymas 3 — zwitek z
dwóch lub trzech par
bielizny w praniu
kūlynas 3 — krzak

kūlys, kūlio — kul, duży
snop stomy do pokry-
wania dachu
kūmas 2 *ir* kūminas 3, kū-
mā — kum, kuma
kūnas 1 — ciało
kūnėkšlis, -lio 2 — figurka
kūpėti, -piū, -pėjau — kipieć
kūprinti, -nu, -nau — isć
zgarbiwszy się
kūpsōti, -saū, -sōjau —
wysterkać
kūralaišas 1 = kūlio rysys
— przewiąsło
kūralas 3 — paliwo
kūrėnimas — palenie
kūrėnti, -renū, -naū — palić
kūrėjas, -jā; kūrikas, -kė —
twórca, założyciel, fun-
dator, stwórca, sprawca;
palacz
kūrinys, kūrinio 3 — utwór,
dzieło
kūryba — twórczość
kūrybinis, -nė — twórczy
kūsti, kūstū, kūdāū — r.
lysti — chudnąć
kūtė 2 *ir* kūtis, kūties 2 —
chlew
kūtkailis, -lio 1 = kūckailis
— kawałek, resztką sta-
rego kożucha
kūturti, -ru, -rau *ir* kūtu-
riuojū, -riavau = kiūtinti
— isć bardzo powoli
kūtva(i)la *ir* kūtvelai —
niechluj
kūvėkčioti, -čioju, -jau —
krzyżeć (o niemowlę-
ciu, sowie)

kūvētis, -viuos, -vėjaus —
gėdėtis — wstydzic się
kvagzdėti, -dū, -dėjau —
kwokać, stękać
kvāilla 1 b. — głupiec
kvailas, kvailā — głupi
kvailėti, -lėju, -jau *ir* kvail-
ti, kvailstū, -laū — głu-
pieć, stawać się głupim
kvaitinti, -nu — ogłupiać,
nazywać głupim, uwa-
żać za głupiego
kvailis, -lė 2 *ir* kvailys, -lė 4
— głupiec, błazen
kvailybė 1 — głupstwo,
głupia rzecz, fraszka,
błahostka
kvailumā (kvai-3); kvai-
lūmas 2 — głupstwo,
głupota
kvaiša 1 b. — półgówek,
głuptas
kvaišas, kvaiša, kvaiša-
galvis, -vė — głupi, głu-
pawy
kvaišinti, -nu, -nau — du-
rzyć, ogłupiać
kvaišti, -štū, -šaū — głupiec
kvaitinti, -nu, -nau — ogłu-
piać, mamić, omamiać
kvaitulys (kvaĩ-3) = kai-
tulys — kołowaczna;
kręciek (owcza choro-
ba)
kvakčioti, -čioju, -jau —
kwakać
kvaknōti, -nōju, -jau —
głośno się śmiać
kvaksėti, -siū, -sėjau *ir*
kvaksėti — kwokać

kvanksóti, -saū, -sójau —
siedzieć, sterczeć
(o kruk)u
kvañkšti, -nkščiū, -ščiaū =
švañkšti — sapać
kvāpas 4 — dech, woñ,
zapach
kvāpnas, -nā, kvapñs, -ni
ir kvapñs, -pì — wonny
kvapsnis, -niēs 4 — zapach,
aromat
kvapūtē 2, žibuōklē 2, ži-
būtē 2 — fiołek
kvañkšti, -rkščiū, -ščiaū —
krzekotać (o kurze, o
żabie)
kvañkti, -rkiū, -kiaū —
kwakać
kvāršinti, -nu, -nau (gāl-
vā) — durzyć, zawracać
(głowe)
kvatēti, -tū, -tējau — gda-
kać
kvatōtis, -tōjuos, -jaus —
głośno się śmiać
kvāukē 1 = kākē — maska
kvemptis, -mpiūs, -piaūs
— nachylać się opiera-
jąc się o łokcie
kveñgšti, -ngščiū, -ngščiaū
— jęczyć, stękać; rzezić
kveñgštulys, kveñgštu-
lio 3 — jęk, rzeżenie
kvepēti, -piū, -pējau — r.
kvēpti, -piu, -piau —
pachnać
kvēpterēti — westchnać:
trochę pachnać
kverkšlē 4 — kwoka
kveřkšti, kveřkščia, -štē —
krzekotać (o kwoce)

kvėřkti, -řkia, -řkē — so-
kotać
kvežys *ir* kvėžis -žio 4, 2 —
koślawe drzewko
kvėpalaī (kvė- 3) — per-
fumy
kvėpterėjimas — west-
chnienie, dech
kvėpterēti, -riu, -rėjau *ir*
kvėtelēti — sapnać,
odetchnać
kvėpūoti *ir* svėpūoti,
-pūoju, -pavaū — od-
dychać
kvėščioti, -čioju, -jau —
trzepotać skrzydłami
kvėžti, kvėšta, kvėžo —
cherlać
kviečiaī, -čiū 4 — pszenica
kvieslys, kvieslio 4; kvie-
tėjas, -jā — zaprosiciel
kviestiny, kviestinio 3
— r. žinōvas, -vė — biegły,
ekspert
kvietienā, -nōs (3-tė-) —
pszeniczysko
kvietienis *ir* kvietinis, -nė
— pszenicy
kvietys, kviečio 4 — poje-
dyńcza roślina lub
ziarnko pszenicy
kvikčiōti, -čioja *ir* kvý-
kčiōti, -čioja — zakwi-
czeć (kilkakrotnie)
kvikti, kvinkū, kvikaū —
kwiknać v. sukvikti
kvipti, kvimpū, kvipaū —
zapachnać (zaczynać
pachnać) v. pakvipti

kvirklys 4 — płaksa
kvýkti, kvykiū, -kiaū =
žvėgti — kwiczeć
kvýnai 2 = kmýnai 2
kvōsti, kvōčiū, -čiaū — ba-
dać, rozpytywać, egza-
minować — indagare,

quaerendo interogan-
doque cognoscere
kvōša 1 b. — bzik, idjota
kvotā 4; kvotimas 2 — ba-
danie, egzaminowanie
kvotėjas, -jā — badacz,
egzaminator

labādē 2 — dobrydzień;
ukłony
labadienā labadiēn! —
dzieńdobry!
labai — bardzo; labiaū —
bardziej; labiausiai —
najbardziej
labānakt(is) — dobranoc!
lābas, labā — dobry, do-
bra; lābas rýtas! — do-
bry poranek! lābas vā-
karas! — dobry wieczór!
visa labā *ir* viso labo —
wszystkiego dobrego
lābas *ir* lōbas 2 — dobro
labdaringas, -gā — dobro-
czynny
labdarýbė 1, labdaringū-
mas 2; labdarýstė 2;
labdariškūmas 2 — do-
broczynność
labdarýs, -rė 3 — dobro-
czyńca
labinti — kłaniać się, po-
zdrawiać
labýba 1 = javaī, tuřtas —
bogactwo (rolnika)
lagaminas 2 — waliza
lai — niech
laibāšis, -sė 2 — cien-
kogłoty

laibagālis, -lė 2 — o cien-
kim końcu
laibagalys, laibaglio 3 —
cienki koniec
laibakōjis 2 — cienkonogi
laibas, laibā — cienki, wy-
smukły
laibėti, -bėju, -bėjau —
cień czeć, cienieć, szczu-
pleć, smukleć
laibinti, -nu, -nau — robić
cieńszym, scieńczać
laibis, -io 2; laibūmas 2 —
cienkość
laibti, laibstū, -baū = lai-
bėti
laibumā, -mōs 3 — najcień-
sze miejsce w czemś
laibuōlis, -lė 2 — wysmukły
laibūtis, -tė 2 — cieniuchny
laidā 4 — zachód (słońca);
wydanie; wypust
laidas 3 — obora, ogólny
budynek dla bydła ro-
gatego
laidas, laidaī 3 — poręka,
gwarancja, zakładnik
laidavimas 1 — poręczenie
laidė, laidynė 2 = lýgin-
tuvas — żelazko do
prasowania

laidiniņkas 2 — r. vadōklis
arba leidklis — przewo-
dnik (ciepła, elektrycz-
ności)
laidīnē, -nēs 2, **laidyklē** 2
— ciskawka, proca
laidyti, -dau, -dziau — rzu-
cać; doić (krowy); pra-
sować; popuszczać (pa-
sa, język); lać (jaja, o
kurze)
laidytis, -daus, -dziaus —
rzucić ś. (kamieniami)
laidytuvē 1 = milžtuvē 3 —
dojnica, szkopek
laidojimas — grzebanie,
chowanie (umarłego)
laidoti, -doju, -dojau —
chować, grzebać
laidotuvēs, -vių 1 — po-
grzeb
laidūmas 2 — przewodni-
ctwo (ciepła, elektrycz-
ności)
laidūosenal — forma po-
reki
laidūoti, -dūoju, -davaū —
poręczać, gwarantować
laidūs, -dī — łatwo przepu-
szczający ciepło a. prąd
elektryczności
lāigyti, -gau, -giau — do-
kazywać, skakać z ra-
dości
lāiguonas (3,1) — szwagier
(żony brat)
lāiguonienē 1 — szwa-
growa
laikas 4 — czas
laikiau — zawczasu, wcze-
sniej

laikinas, -nā, laikinis, -nē —
czasowy, tymczasowy
laikinūmas 2 — tymcza-
sowość
laikyklā 2 — skład, scho-
wanie, składnica
laikymas 1 — trzymanie,
przechowywanie, chów-
mać; chować, przecho-
wywać, odprawiać (msze,
modły); spełniać (usta-
wy); mieć (za kogoś);
zdawać (egzamin)
laikytis, -kaūs, -kiaūs —
trzymać się; zachowy-
wać się
laikmetis, -mečio 1 — epo-
ka, era
laikōtarpis, -pio 1 — prze-
ciąg czasu, okres
laikraštīninkas -kē —
dziennikarz, żurnalista,
publicysta
laikraštis, -ščio 1 — gazeta,
czasopismo
laikraštpalaikis, -kio 1 —
gazetka licha, brukowe
pismo
laikrodininkas 1, **laikro-**
džius 1 — zegarmistrz
laikrodis, -džio 1 — zegar
laikštāl — rozkosz
laikū — wczas, wporę
lāima — bogini szczęścia
lāimē 1 — szczęście
laimējimas 1 — wygrana;
zdobyć; powodzenie
laimēti, -miū, -mējau — wy-
grać; otrzymać; zdobyć

laimētojas, -ja 1 — zwy-
cięzca, triumfator, ten,
który wygrał
laimikis, -kio 2 — przed-
miot wygrany; zdobycz
laimingas, -gā — szczę-
śliwy
laimingūmas 2 — szczę-
śliwość
lāiminimas 1 — błogosła-
wienie
lāiminti, -nu, -nau — bło-
gosławić
laimūs, -mī = laimingas
laipinti, -nū, -naū — (caus.
od lipi) leżać, wspinać ś.
laipioti, -pioju, -jau — ła-
zić, wdrapywać się
laipsnēti, -nėjū, -nėjau —
potęgować się
laipsniāvimas 1 — stop-
niowanie
laipsninti, -nu, -nau —
potęgować
laipsnis, -nio 1 — stopień
laipsniškas, -ka — stop-
niowy
laipsniūoti, -niūoju, -nia-
vaū — stopniować, potę-
gować
laiptai 1 — drabina, schody
laiptas, laiptelis — stopień,
szczebel
laipūs, -i — umiejący zrę-
cznie łazić, wspinać się
(po schodach, drzewie)
laisinti, -sinū, -naū — chu-
dzić, wychudzać
laistinėti, -nėjū; **laistyti**,
-stau, -ščiau — polewać,
rozlewać

laistyklē 2 — konewka,
polewaczka
laistymas 1 — polewanie
laistyti, -staū, -ščiau = glai-
styti — smarować, ma-
zać, tynkować
laistyti(s), -stau(s),
-ščiau(s) — oblewać (ś.),
rozlewać (ś.), polewać
(sobie, swoje)
laistytuvas 1 — pole-
waczka
laisvamānis, -nē 2 — wol-
nomysliciel
laisvamanybē 1 — wolno-
myslicielstwo
laisvanōris, -rē 2 — ochot-
nik
laisvas, laisvā — swobo-
dny, wolny
laisvė 1 — swoboda, wol-
ność
laisvėti, -vėjū, -vėjau —
robić się swobodnym,
wyswobadzać się
laisvinti, -nu, -nau — wy-
swobadzać, uwalniać
laisvūmas 2 — wolność,
swobodność
laiskanešys, **laiskanešio** 3
— r. laiškiniņkas 2 — li-
stonosz
laiskas 3 — list; szczypiōr
laiskēlis — pocztówka
laiskulys, **laiskulio** 3; **lai-**
škūmas 2 — gorycz,
cierpkosć
laiskūs, -i — gorzki, cierpki
laistas 2 — klepisko, tok
laivakortė — szyfakarta
laivas — okręt, barka

laivē 2, laivēlē 2 — czółno, łódź
 laiviniņkas 2 — łódkarz, przewoźnik
 laiviniņkystē 2 — służba we flocie
 laivýba 1 — żegluga
 laivýnas 3 — flota
 laivóviršis, -šiol — pokład okrętowy
 laivuóklē 2 — marynarka
 laizýbos, -buj 1 — zakład; laizýbujēiti — iść o zakład
 laizýmasis — lizanie się, pochlebianie
 laizýti(s), -zaũ(s), -žiaũ(s) — lizać (się, sobie)
 lakā 4 — otworek w ulu, wylot
 lākalas 3 — płynne jado (dla psa, kota)
 lakdýnē 2 — latawiec
 lākēs, -kių 2 — owsiane plewy
 lakīnē 2 — siennik, napchany owsianemi plewami
 lākinti, -nu, -nau — dawać chłęptać dla psa, kota
 lakinti, -kinũ, -kinaũ — czynić, żeby coś leciało, ktoś latał
 lakióti, -kióju, -jau — latać
 lakiūs, -kiaūs 4 — miejsce, kierunek, gdzie pszczoły wylatują z ula i powracają nazad
 lakýba 1 — r. skraidýba — awiacja, awiatyka
 lākstymas 1 — latanina, latanie, bieganie

lakstýti, -staũ, -sčiaũ — latać, biegać
 lakstýtũvas 1, 2 — latawiec, żmija z papieru; maszyna latająca, aeroplan
 lākšiai 4, lākšiniai, lākštiniai 1 — domowe makarony
 lākštas 2 — liść suszony, arkusz papieru
 lakštingala ir lakštingalē 1 — r. lakštūtē 2 — słowik
 lakštũotas, -tā — liściasty
 lakštũoti, -tũoju, -tavaũ — śpiewać (o słowiku); grać w karty
 lakštūtē 2 — słowik
 laktā 2 (ir lakštā) — grzędą; drążek w kurniku dla siedzenia kur
 lākti, -kũ, -kiaũ — chłęptać, łęptać, żłopać
 laktũkai 2 — salóčiai 2 — sałata
 lakũmas — bystrość polotu, lekkość
 lakũs, -i — bystry, latający, lekki
 lakũnas 2 — lotnik
 lalýs 4 (lelýs 4) — lelek, kozodój — caprimulgus Europaeus
 lám? = benē? — czyż?
 lamataĩ 3 — pułapka, po-trzask
 lámbas 3 — szczypiorek
 lámdyti, -dau, -džiau — miąć, gnieść, musztrować
 lámpa 1 — lampa

lāmstas 2 — wzór, deseń
 lámstýti, -staũ, -sčiaũ — wyszywać, tkać w desenie
 lámžyti, -žau, -žiau — męczyć, dręczyć
 landā 4 — nora, dziura
 landinēti, -nēju; landýti, -daũ, -džiaũ; lāndžioti, -džioju, -džiojau — łązić
 landuonis, -niēs (lañ-3) — zastrzał — panaritium; owsik — oxyuris vermicularis
 landũs, -dĩ — umiejący wszędzie wleźć; wścibski
 lāngas, -go 3 — okno
 langēlis — okienko, oczko (w czemś)
 langīnē 2 — okiennica
 laņģius, -giaus 2 — szklarz (okniarz)
 langóti, -góju, -jau — bujać (w powietrzu)
 langũotas, -tā — kraciasty
 lankā 4 — r. pieva 1 — łąka
 laņkas, -ko 4 — łuk, duga, kabłak; obręcz; szlak naokoło czapki; arkusz
 lankenā (lañ-3) — lenkenā
 lankýti, -kaũ, -kiaũ — odwiedzać, nawiedzać, zwiedzać; nachylać, zginać
 lankóti, -kóju, -kójau — unikać; dogadzać
 laņksmas 2 ir laņkstas 2 — krąg, zboczenie z drogi
 laņkstis, -sčio 2 — motowidło
 lankstýti, -staũ, -sčiaũ — schylać; broszuować

lankstýtis, -staũs, -sčiaũs — nachylać się, wymijać
 lankstũmas 2 — giętkość
 lankstũs, -ti — giętki, gnący się, smagły
 lankuōnēs, -nių 2 — pszczoły, wylatujące na zwiady
 lankũoti, -kũoju, -kavaũ = lankstýti
 lankũs, -ki = lankstũs
 lapakasā, -sōs, (lā-3) — lisia nora
 lāpas 2 — liść; arkusz
 lapāuti, -pāju, -pavaũ — dokazywać, swawolić; zbierać liście
 lapēlē 2 — deseczka, służąca do kręcenia koła w kołowrocie
 lapēlis, -lio 2 — listek, kartka
 lapenā 3 — skóra lisia
 lāpenos, -nũ 3 — lisy, futro ze skór lisich
 lapēnti, -nũ, -naũ — łopotać
 lāpē 2 — lis
 lapiāuti, -piāju, -piavaũ — polować na lisy
 lapienā 2 — mięso lisie
 lapiēnē 2 — zupa z rozmaitych jarzyn
 lapijā, -pijos 2 — oliścienie
 lāpinas 3 — lis samiec
 lāpinē 1 — namiot; altana
 lapinēs, -nių 2 = klostai 4 — gałęzie lub żerdki, które remi nakrywają zamoczone len

lāpkri(s)tis, -(s)čio; lāpkrytis, -čio (mēnuo) — listopad (miesiąc)
 lapnóti, -nóju, -nójau — człapać
 lapóti — r. lapúoti, -púoja, -pāvo — pokrywać się liśćmi
 lapsēti, -siū, -sējau — człapać; żreć, mlaskać
 lapūkas, -kē2 — swawolnik
 lapúotas, -tā — liściasty, pokryty liśćmi
 lasiōti, -siōju, -jau — dziobać
 lasyti, -saū, -siaū — zbierać (dziobem)
 laskanā 3 — łachmanek
 lāšas 4 — kropla
 laščiōti, -čiōja, -čiōjo — kropić
 lašēti, lāša, -šējo — kapać
 lašiniaī, -niū 3 — słonina
 lašinti, -nu, -nau — kropić, pokrapiać
 lašintuvas 1 — kropliemierz
 lašiša 3 *ir* lašišas *ir* lašišius 2 — upėtakis — łosoś — salmo salar
 lašnis, -nio 2 — rynnachowa
 lašnōti, -nója = laščiōti, -čiōja — kapać zrzadka
 lašterēti *ir* laštelēti, -riu, -rējau — kapnać
 latakas 2 — kałuża, łotok, kanał wodny
 latūkas, -kē — krótkonogi, -ga (o kurach)
 latvēti, -vēju, -jau — stawać się Łotyszem

Lātvija 1 — Łotwa
 lātvinti, -nu, -nau — zmięniać kogoś na Łotysza
 lātvis, -vė 2 — Łotysz
 laūkl — precz!
 laukañ — na pole
 laūkas 4 — pole
 laūkas, laukā — tysek, z białą gwiazdą czy łysiną na łbie (o koniu, krowie)
 laukēti, -kēja, -jo — dziczeć
 laukiamasis, (-sai) kambarys — poczekalnia
 laukinētis, -nējuos, -nė-jaus — wypróżniać się
 laukiniņkas, -kē 2 — gospodarz wiejski
 laukinis, -nė — dziki, polny
 laūkis, -kē — tysek (koń, wół...)
 laukneša, -šōs, (laūk-3) — naczynie do niesienia jadła dla pracujących na polu
 laukti, -kiu, -kiau — czekać
 lauktvėš, -viū 2 — gościnniec, podarunek z podróży
 laukūjis, -jė — zewnętrzny
 laūmē 2,4 — półbogini
 laūmēs jūosta — tęcza
 lauminēti, -nēju, -nėjau — grać w ślepą babkę
 laupyti, -paū, -piaū — łupać
 laūžas 4 — stos; kupa; wałaca się chata
 laūžyti, -žau, -žiau; laūžti, -žiu, -žiau — łamać

lāvinti(s), -nu(os), -nau(s) — kształcić (się), ćwiczyć (się)
 lavónas 1 — trup
 lavóninē 1 — trupiarnia
 lazdā, -dōs 4 — laska, pałka
 lazdynas 3 — leszczyna
 lazdynė 2 — lasek, gaik leszczynowy
 lāžas 4 — pańszczyzna
 lāžiniņkas 1,2 — pańszczyzniany
 lažintis, lažinuos, -naūs = lažybū eiti, iš lažybū kišti — iść o zakład
 lažybos 1 — zakład
 laštā 4 — kojec (gęsi, kaczy)
 laštėlė 2 — komórka (w organizmie)
 lebēnti, -bēna, -bėno (úodegā) — kręcić (ogonem)
 ledāmušis, -šio 1 — gradobicie
 ledamušys, lėdamušio 3 — rolnik zrujnowany przez gradobicie
 lėdas 4 — lód
 ledinė 2 — lodownia
 ledinúotas, -tā — lodowaty
 ledynas 3 — lodowiec
 lėdlaikis — okres lodowy
 lėdspirā 3,1 — pliszka
 lėdtakas 3 *ir* lėdtakis 3 *ir* lėdtėkas — sopel z lodu
 ledžingā, (lėd-3) — żyźwa
 leidėjas, -jā 3,1 — wydawca
 leidimas 2 — zezwolenie; wydanie; wydawanie; puszczanie

leidimasis, -mos — puszczanie do siebie; konanie, agonja; zachód słońca
 leidinys, (leĩ-3) — wydanie
 leidyklā 2 — wydawnictwo
 leipti, leipstū, -paū — mdleć
 lėistas, leistā — zezwoleny, dopuszczony
 lėisti, lėidžiu, -džiau — puszczać, pozwalać, zezwalać, wydawać, przypuszczać, spuszczać; toczyć (z kranu wodę), nalewać (herbatę z samowaru); trwonić, wydawać (pieniądze); spławiać (tratwy)
 lėistis, lėidžias, -dėsi — konać; spuszczać s.
 leistuvas 2 — spuszczać, rodzaj długiego hebla
 lėizgyvis, -vė 2 — ledwo żywy
 lėkas 4 — lak
 lekėtas 2 — motowidło
 leketūoti, -tuoja, -tāvo — kołatać (o sercu)
 lėkės *ir* lėkės, -kiū 2 — plewy, otręby (owsiane)
 lekinė 2 = lakinė — siennik, napchany owsianemi plewami
 lekiōti, -kiōju, -jau = lakiōti — biegać, latać
 lėkšas 2 — makaron domowy (cienko pokrojony)
 lėlas 4 — poczwarka
 lelijā, -lijos 2 — lilia

lembùs, -bì — rzadki
lempa — *r.* **lampa** 1 — lampa
lèmpis, -pè *ir* **lúmbis**, -bè 1
 — bałwanowaty
lèmta — przeznaczono
leñti, -miù, **lèmiaù** — prze-
 znaczać
lèndrè 1 — *r.* **néndrè** —
 trzcina
leñgvas, -và, **leñgva**; **len-**
gvai *ir* **leñgviai**, **leñgvyn**
 — lekki
leñgvatà 2 — ulga, ulżenie
leñgvatikis — łatwowierny
leñgvèti, -vèju, -vèjau —
 stawać się lżejszym
leñgvinti, -nu, -nau — czy-
 nić ulgę, łagodzić, ujmo-
 wać ciężar, czynić lżej-
 szym
leñgvùmas 2 — lekkość
lènkas, -kè 1 — Polak
lenkenà, -nòs (**leñk**-3) —
 skoblica
lenkètas 2; **lenktùvai**, -vù 2
 — motowidło
lenkè 3 — zakręt, dolina
lenkèti, -kèju, -jau — pol-
 szczyć się, polszczeć
Lenkijà, -kijos 2 — Polska
lènkinti, -na, -no — pol-
 szczyć
lènkiskas — polski
lenkiškùmas 2, **lenkystè** 2
 — polskość
lenkỳbè 1 — polszczyzna
lenkmènè 2 — zgięcie, za-
 gięcie
Lènkmetis, -mečio 1 —
 powstanie z r. 1863

lenkmuò, -meñs, **leñkme-**
nj 3 — zgięcie
lènkterèti, -riu, -rèjau *ir*
lènkterèti — zgiąć trochę,
 ukłonić się, schylić gło-
 wę (niedbale); spol-
 szczeć do pewnego sto-
 pnia
leñkti, -kiù, -kiaù — giąć,
 chylić; schylać; wysci-
 gać, omijać; fałcować;
 ujmować sobie kogoś;
 wychylać (kieliszek),
 motać
lenktinis peilis — nożyk
 składany, scyzoryk
leñktis, **lenkiùos**, **len-**
kiaùs — omijać, schy-
 lać się, upokarzać się,
 kłaniać się
lenktynès, -niù 2 — wy-
 przódki, wyścigi
lenktùvai, -vù 2 — moto-
 widło
lenkùmas 2 — polskość
lenkùoti, -kùoja, -kàvo —
 mówić z polska
lentà 4 — deska
lentagalys (**leñt**-3) — ka-
 wałek deski
leñtas, -tà — spokojny,
 cichy, powolny, potulny,
 ustępliwy, uległy
lentyna 1 — półka
leñtpiùklè 1 — piła (do
 piłowania desek)
lentpiùvè (**leñt**-3) — tartak
lèpinimas 1 — pieszczenie,
 pobjażanie

lèpinti, -nu, -nau — pieścić,
 pobjażać, wychowywać
 zbyt delikatnie
lepnùmas, -mo 2 — mięk-
 kość, pieszczotliwość,
 rozkosz
lepnùs, -ni — miękki, wy-
 pieszczony, wątki
lepsèti, **lèpsi**, **lepsèjo** —
 ruszać uszami (o świni)
lèpsis, -sio 2 — niedorajda,
 powolny (człowiek), bez
 energii; grzyb kozłarz —
 boletus scaber
lèpter (**è**) **ti**, -riu, -rèjau —
 chlapanąć; palnąć głup-
 stwo
lèpti, **lempù** *ir* **lepstù**, **le-**
paù — pieścić się, roz-
 pieszczać się; wiedznać,
 mdleć
lepùmas 2 = **lepnùmas**
lepùs, -i = **lepnùs**
lepùnas, -nè 2 — pie-
 szczocho, pieszczotka
lervinèti, -nèja, -nèjo —
 pełzać
lervinti, -na, -no *ir* **lervóti**,
 -vója, -vójo — pełznąć
lèsalas 3 — pokarm (dla
 ptactwa)
lesinèti, -nèja, -nèjo —
 dziobać (pokarm po-
 trosze)
lèshinti, -nu, -nau — kar-
 mić (ptactwo)
lesyklè — karmnik dla
 ptactwa
lèsti, **lèsa**, **lèsè** — dziobać
 (o ptakach)

lèščiai 2 — jarzynka z bu-
 raczków
lèščius, -čiaus — *r.* **karšis**,
 -šiš 4 — leszcz (ryba)
letenà 3 — stopa; łapa
letènti, -nù, -naù — równać,
 wygładzać
letežis, -žio 2 — wierzchni
 okrawek brukwi, mar-
 chwi, rzodkwi z liśćmi
lèvas 4 — lew
levażándžiai, -džiu 1 — lwia
 paszczyka (kwiat)
lèzgis, -gio 2 — daszek u
 czapki
lèba 1 b. — hulaka
lèbauti, -bauju, -bavau —
 hulać, balować
lèkaaùsis *ir* **lèpaaùsis**,
 -sè 2 — kłapouch
lèkšnas, -nà = **lèkštas**
lèkštakalnis, -nio 1 — pta-
 skowzgórze
lèkštas, -tà — płaski
lèkštè 2 — talerz
lèkti, **lekiù**, **lèkiaù** — le-
 cieć, bieć, pędzić, uno-
 sić się
lèktùvas 2 — samolot
lèlèlè 2 — żrenica
lèlè 2 — lalka
lèliùkè 2 — poczwarka
lèlývas, -và — flegmaty-
 czny, -na
lèlývis, -vè — flegmatyk,
 -tyczka
lèmèjas 3 — ten, który
 przeznaczają
lèmimas 2 — przeznacze-
 nie, losu rządzenie

lėmpà2 — r. **lampa1** — lampa
lėnas, -nà — powolny, słaby, cichy
lėpa, -pos1 b. — niedorajda
lėpaaušis, -sė; **lėkaašis** 2 — z obwisłemi uszami; niechluj
lėpti, -pstù, -paũ — obwisać, opadać, więdnąć, mdleć
lėšos, -šų 1 — środki materjalne (pieniądze), zasób, koszta
lėta1 — korzyść; wielki czyn, rzecz; przedmiot
lėtas, -tà; **lėtūnas** 2 — powolny, cichy, spokojny, ustępliwy
lėšiai, -šų 2 — soczewica
lėšiukas 2 — soczewka
liaubà, -bōs 4 — zakończenie, koniec, przerwa
liáuda 1 — prosty, niekulturalny lud
liáudininkas, -kė 1 — ludowiec, członek stronnictwa ludowego
liáudis, -dies — lud, społeczeństwo
liáudzià 4 — liczna rodzina u biednego
liaukà 4 — gruczoł
liaūnas, -nà — gietki, gibki, powolny, słaby
liaupsė 4 — chwala
liáupsinti, -nu, -nau = gár-binti — chwalić
liáuti, liáuju (liáunu), lióviau — pozwalać
liáutis, liáujuos, liáunuos, lióviaus — przestać

liauzgūs, -gì — delikatny, cienki, subtelny
liėčiamàs(is), -mōji — dotykalny, styczny, przytykający
liedinti, -nu, -nau *caus.* od lieti — lać, odlewać
liegti, -gstu, -gau — obłożnie zachorowywać
liejėjas, -jà *ir* liejikas, -kė — odlewacz
liejinys 3 — odlew
liejyklà 2 — odlewnia
liekana 1 — resztkà, ostatek, różnica w *matem*
liekas, -kà — zbytni, niepotrzebny, pozostały
liekna1 *ir* lieknaš1 — bagnisko, błoto, trzęsawisko
lieknaš, -nà — (wy)smukły, strojny, prosty, zgrabny
liekōti, -kōju, -kōjau — wiewać (zboże)
liekūoti, -kūoju, -kavaũ — ustawiać, nastawiać w pewnym kierunku; robić na czemś znaki; rozcieńczać
liešà, -ōs (lie-3) — kolka, klucie, ból w śledzionie
lielės, -lių 1 — kajdanki
liemėnė 2 — kamizela
liemėningas, -gà — strojny, wysoki, zgrabny
liemuō, -meiš, liėmenj 3 — talja, kibić; osnowa (słowa); pień, łodyga
liepal *ir* liepas1 — lipa
liepėjas, -pėjà 1, 3 — rozkazodawca

liepiamas, -mà — ten, któremu daje się rozkaz
liepiamōji nuosaka — tryb rozkazujący
liepimas — rozkazywanie
liepinė, -nėš — łubiana
liepynaš — lipie, gajlipowy
liepos mėnuo — lipiec (miesiąc)
liepsnà 4 — płomień
liepsnōti, -nōja, -nōjo — płomienieć, płonąć
lieptas 2 — kładka
liepti, -piũ, -piaũ — kazać
liesas, -sà — chudy
liesė1 — zagon
liesėti, -sėju, -jau — chudnąć, chudnieć
liesinti, -sinu, -nau — chudzić
liesmas 2 — dotykanie, punkt zetknięcia
liesterėti, -riu, -rėjau *ir* liestelėti — dotknąć się do czegoś
liėsti, liečiu, -čiaũ — dotykać, ruszać
liėsti, liėstu, liėsau — chudnieć, mizernieć
liėstis, liečiuos, -čiaūs — dotykać się; tyczyć się czegoś
liesumà, -mōs, (lie-3) — chude miejsce
lieta 1 — korzyść, interes, czyn; rzecz, przedmiot, potrzeba
lietos... — wielki, uwydatniający się, ważny
liėti = gliėti

lieti, lieju, liejau *ir* lejũ, lejau — lać, wylewać, odlewać; zabielać (mlekiem)
lietimas(is) — dotykanie (się)
lietingas, -ga — dżdżysty
lietinis, -nė; — odłany; dżdżowy
lietis, liejasi, liejosi *ir* lėjasi, lėjosi — lać się, rozlewać się
lietsargis, -gio — r. kėtis, kėčio (*ir* skėtis) — parasol
lietūs, -taūs 3 — deszcz
Lietuvà, -vōs, Lietuvà 3 — Litwa
lietūvai, -vų 2 — foremki, w których odlewają świece
lietuvaitė1 — Litwinka (niezameźna)
lietūvė 2 — Litwinka (zameźna)
lietuvėti, -vėju, -vėjau — litwinieć się, stawać się Litwinem
lietūv(i)nickas, -kė 1 — Litwin (z Małej Litwy)
lietūvinti, -nu, -nau — litwinizować
lietūvis, -vė 2 — Litwin, nka
lietūviškas, -ka — litewski
lietuviūoti, -viūoju, -viauũ — mówić z litewska
lietuviybė; **lietuviškumas** — litewskość
liėžti, -ziũ, -ziaũ — wylizować

liežuviāuti, -viāuju, -viauā — plotkować
liežuvingas, -gā — gębaty, wyszczekany
liežūv(i)ninkas, -kė 1 — plotkarz, -rka
liežūvis, -vio 2 — język
lig, ligi — do
ligā 4 — choroba
liginti, -nu, -nau — pielęgnować chorego
ligonbutis, -bučio 1 *ir* **ligoninė** — lecznica, szpital
ligonis, -nė, -nies *ir* -nio 1 — chory (człowiek)
ligotas, -tā — chory
ligotūmas 2 — chorobliwość
ligšiol, **ligšiolei** — dotąd, dotychczas
ligūstas; **ligūostas**, ligūstas, -tā — chorowity
lijimas — padanie deszczu
lijūd(r)a 1 — żłódz (gdy deszcz pada i zamarza), ślizgota, ślizgawica
likimas 2 — los, dola, przeznaczenie
likinys, **likinio** 3 *ir* **lỹkius**, -kiaus 2 — ostatek, reszta
likius, -kiaūs 4 — pokolenie
likštis, **likšties** 2 — wada; figiel, psikus
likti, **liekū** *ir* **linkū**, **liekmi**, **liektū**, **likaū** — zostawać, zostać
liktynė 2 — istnienie; los
likūtis; **likūčiai** 2 — reszta, resztki, ostatek
limėnti, -mėna, -no — kręcić, machać (ogonem)

limėntis, -mėnas, -nos — kręcić s., wić s., pleść s.
limėntojas, -ja 1 — po-chlebca
liminys 3 = **milinys** — młot, żarnówka
limpamas, -mā — lgnący; zaraźliwy
limti, **limstu**, **limaū** — giąć się, łamać się
linaĩ, -nū 4 — len
linamarkė 1 — moczydło
linamynė 1 — międlenie lnu
linarautis; **linarava**; **linarovė** — czas rwania lnu
linas — len (pojedyncza roślina)
linaverpis; **linaverpė** — maszyna do przędzenia lnu
linaziedis, -dė — siny
lindėti, -dziū, -dėjau — sie-dzieć gdzieś w ukryciu
lindinėti, -nėju, -jau — łą-zić (wszędzie i ciągle)
lindynė 2 — nora, kryjówka, legowisko, barłóg
lindoti, -dau, -dojau = **lindėti**
linė, -nės — linja
lingė 1 *ir* **lingynė** 2 — giętki drąg (przy kołysce)
liņgė 2 — kania — mīlvus
linginėti, -nėju, -nėjau — *ir* **liņginti**, -nu — chodzić; isć schyliwszy się
lingonas, -nė; **lingonėlis**, -lė — kołyszający się

lingoti(s), -ju(os), -jau(s) — kołysać (się)
lingštis, -tiės 4 *ir* **lingū-**klė 2 = **lingė**
lingūoti, -gūoju, -gavaū — kiwać, kołysać
linėnā, -nos 2 — pole, na którym rósł len
linija — linja
lininis, -nė — lniany
liniūoti, -niūoju, -niavaū — linjować
liņk, **liņkai**, **liņkui** — w stronę, w kierunku
liņkėloti, -čioju, -čiojau — chylać (głowę), kołysać się
liņkė 2 — zakręt
liņkėjimas 1 — życzenie
liņkėti, -kiū, -kėjau — życzyć, kłaniać się, przesyłać życzenia
liņkęs, **liņkusi** — (jestem) skłonny (to lub inne uczynić)
liņkimas 2 — skłonność, zgęście
liņkinė (liņk-3) — okolica, okręg
liņkis, -kio 2 *ir* **liņkius**, -kiaus 2 — zakręt
liņkius, -kiaus 1 — łąg (łągu), miejsce niskie nad rzeką, zwykle zalewane wodą na wiosnę
liņkmė 4 — kierunek
liņkmuō = **liņkimas**
liņksėti, **liņksiu**, -sėjau — kłaniać się, chylać się, kiwać się

liņksmas, -mā, **liņksma**, **liņksmai**, -myn — wesoły
liņksminti(s), -nu(os), -nau(s) — weselić (się), cieszyć (się)
liņksmintojas, -jal — pocieszyciel, wesołek
liņksmỹbė 1 *ir* **liņksmūmas** 2 — radość, wesołość
liņksniāvimas 1; **liņksniuōtė** 2 — deklinacja, przypadkowanie
liņksnis, -nio 2 — przypadek (w gramat.); krąg, zakręt
liņksniūoti, -niūoju, -niavaū — deklinować, przypadkować
liņkt **liņkterėti**, -riu, -rėjau *ir* **liņktelėti** — skłonić s. schylić (s.), (kiwnąć głową, trochę, niedbale)
liņkti, -nkstū, -kaū — chylić się, giąć się, skłaniać s.
liņkui, **liņkuo** — w kierunku
liņkuōnis, -nė — giętki, ten co skłania s., chyli s.
liņkūoti, -kūoju, -kavaū — kołysać się, chwiać się, giąć się
linmarka = **linamarkė**
liogė 4 = **šliūžė** 4
liogzti, **liozgiū**, **liozgiaū** — opadać, mdleć; być powolnym, obojętnym, niedbałym
liozgūs, -gi — obojętny, niedbały
lipai, -pū 2; **lipalas** 3 — kit, klej

- lipdyba** *ir* **lipýba** — skulptura
lipdyti, -daũ, -dziaũ; **lipýti**, -paĩ, -piaũ; **lipdinėti**, -něju — kleić, lepić
lipikas — ten cõ łazi; drabinka zrobiona z jednego słupa, ostrew
lipinėti, -něju, -nějau — łazić, wspinać się
lipinti, -pinũ = **lipdyti**
lipynė *ir* (lipinė) — drabina, schody
lipnũs, -nĩ — lepki, lipki, klejki; miły, łagodny, potulny
lipšnas, -nà *ir* **lipšnũs**, -nĩ — lipki; potulny, łagodny
lipšnũmas, -mo 2 *ir* **lipnũmas** — lipkość; potulność, łagodność
lĩpti, **lĩmpũ**, **lĩpaũ** — lepnąć, lgnąć
lĩpti, **lĩpũ**, **lĩpaũ** *ir* **lĩpiaũ** — leżć, włazić, wspinać s.; złazić
lĩpũs, -pĩ — klejki, lgnący
lĩsninkas — glista, robak płaski
lĩstinas, -nà — pełny, napelniony do brzegów
lĩtas 2 — jednostka płatnicza w Litwie
lĩtĩnti, -nũ, -naũ — wygładzać, wyrównywać
lĩtĩntis, -nuos, -naus — zadowalać s., zaspokajająć s.
lĩtũoti, -tũoju, -tavaũ — lutować
- liũcius** — spódnica (z modziału)
liũdijimas *ir* **liũdymas** 1 — świadectwo, zaświadczenie, dokument piśmienny; zeznanie (przed sądem)
liũdininkas, -kė *ir* **liũdytojas**, -ja — świadek
liũdyti, -diju, -dijau — świadczyć
liũika 1 = **pỹpkė** — fajka
liũikininkas 1, **liũikius**, -kiaus 2 — fajkarz; nałogowo palący fajkę
liũlėti, -lũ, -lėjau — kołysać się
liũlýnas 3 *ir* **liũlýnė** 2 — trzęsawisko
liũngėtai, -tũ 2 — resory
liũobà 4 — karmienie bydła
liũobėjas, -jà 3 *ir* **liũobikas**, -kė 2 — ten kto karmi bydło
liũobėti, -biũ, -bėjau — mieć zwyczaj
liũobti, -biũ, -biaũ — karmić bydło
liũobtis, **liũobĩuos**, -biaũs — obrządzać bydło
liũokorius, -riaus 1 — lokaj
liũoksėti, **liũoksiu**, -sėjau — skakać
liũokt — skok
liũokterėti, -riu, -rėjau — skoknąć
liũosas, -sà — swobodny, wolny
liuosýbė 1 — swoboda

- liũostĩ**, **liũostũ**, -saũ — oswobadzać się, uwalniać się
liuosũmas 2 — swoboda, luźność
liuosũoti, -sũoju, -savaũ — swobodzić, zwalniać
liũrbĩs, -bė — niedbaluch, opieszalec
liũdėjimas 1; **liũdesýs**, (liũ- 3) — smucenie się; smutek
liũdėti, -džiũ, -dėjau — smucić się, trapić się
liũdnas, **liũdnà** — smutny
liũdninti, -nu, -nau — smucić, martwić
liũgas 2 — kałuża
liũgýnas 3 *ir* **liũgýnė** 2 — bagnisko
liũkšti, **liũkštu**, **liũškau** — spłaszczać się
liũliũoti, -liũoju, -liavaũ — kołysać
liũlýnas 3 *ir* **liũnas** 3 — trzęsawisko, bagno, miejsce trzęsawiste
liũlýs 4 — sopol (u nosa)
liũsti, **liũstũ**, **liũdaũ** — smucić się, martwić się
liũtas 4, **liũtė** 2 — lew, lwica
liũtis, -ties 1 — ulewa; deszcz; ulewne i trwające dłuźszy czas
liũdas 4 — gniazdo
ližė, -žės 2 — łopata do wsadzenia w piec chleba
lydekà, -kos 2 — szczupak
lydėjimas 1 — odprowadzanie
- lydėti**, **lydžiũ**, -dėjau — odprowadzać, przeprowadzać; wyprowadzać (zwłoki)
lydinýs — stop
lydĩntis, -nuos, -naus — walać się, stać, być, leżeć na deszczu
lydis, -džio 2: **vienu lydžiũ** — za jednym zachodem
lydýmas 3 *ir* **lydimas** 2 — grunt wykarczowany
lydýmas — stapanie, lanie
lydýs, **lydžio** 4 — szczupak
lydyti(s), -dau(s), -dziau(s) — topić, stapać; dać przelać deszczu; stać na deszczu
lydriũoti, -riũoju, -riavaũ — rydlować
lydrius, -riaus 2 — rydlówka, drewniana łopata
lydũoti, -dũoju, -davaũ — gładzić, równać, prostować
lyg — jakby, jakgdyby
lygauti, -gauju, -gavau — targować się
lygė 4 — miejsce równe, równia
lygėti, -gėjũ, -gėjau — stawać się równym; wlec się równiną
lygiaamžis, -žė — równowieczny, równoletni
lygiagrėčiui — równoległemu
lygiagretainis — paralelogram, równoległobok
lygiagretasiėnis — paralelepiped, równoległoscian

lygiagrētis, -tē 2 — równoległy, paralelny
 lygiakampis, -pē 2 — równokątny
 lygialāikis 2 — równoczesny
 lygiašōnis, -nē 1 — równoboczny
 lygiatēsis, -sē — równoprawny
 lūginamasis svōris — ciężkość gatunkowa
 lūginimas 1 — równanie
 lūginys, lūginio 3 — jedna połowa równania *mat.*
 lūginti, -nu, -nau — równać, robić równym, prostować, prasować, gładzić
 lūgintis, -nuos, -naus — równać ś., prostować ś., prasować sobie
 lūgintuvas 1 — regulator; żelazko do prasowania
 lūgis, -gio — równość, równia, poziom
 lūgiūoti, -giūoju, -giavaū — być równym, równoważyć, znaczyć
 lūgībē 1 — równość
 lūgmalis, -lē *ir* lūgmalas, -la — poziom, równy po brzegi
 lūgmē 4, lūgmena 1 — poziom, równina, miejsce równe; porównanie
 lūgmuō, -meiš, lūgmenj 3 — ekwiwalent
 lūgsvara, -ros 1 — równowaga
 lūgtinaī aī nelygtinaī? — czy tu się zacenia czy

ceny są stałe? czy to cena jest już stała? — e заповсам или без заповса? warunkowo
 lūgti(s), -gstu(os), -gau(s) — stawać (ś.) równym, targować(ś.), godzić(ś.), umawiać (ś.) na pewne warunki
 lūgtis, -tiēs 4 *ir* lūgtis, -gčio 1 — zrównanie (dwóch wielkości)
 lūgtūvs, -viū 2 — targ, umowa
 lūguma 3 — równia, miejsce najrówniejsze
 lūgūmas 2, lūgis, -gio 2 — równość
 lūgus, -gi — równy, gładki; podobny, jednakowy
 lykā, -kōs 4 — liczba nieparzysta
 lyk sēta? — para, nie para? cetno, czy lichy?
 lykis, -kio 2 — reszta, pozostawość, ostatek
 lykyti, lykiju, -jau — odkładać, oszczędzać
 lykūoti, -kūoju, -kavaū — lekiuoti
 lūliai, -liū 1 — kolebka
 lyliūoti, -liūoju, -liavaū — kołysać
 lūnas 3(1?) — lin (ryba)
 lynōti, -ōja, -ōjo — padać pomału (o deszczu)
 lūsti, -stu, -sau — chudnąć
 lūsvē 1 — grzęda
 lūšis, -šio 2 — *r.* lēšis, -šio 2 — ziarnko soczewiczne
 lytēti, lyčiū (lyti), lytējau — macać, dotykać

lyti, lūja, lijo — lać (o deszczu)
 lūtingas, -ga — dżdżysty
 lytinis, -nē — płciowy
 lytis, -tiēs 4 — płeć; forma, rodzaj; kra
 lūtiškas = lytinis — płciowy
 lūtlauža 1 — izbica
 lytūs, -taūs = lietūs 3 — deszcz
 lūžis, -žio 2; lūžterėjimas — liznięcie
 lūžter(ē)ti, -riu, -rėjau *ir* lūžtelėti — liznać; smaгнаć
 lūžti, lūštu, lūžau — uspokajać się, przestawać gniewać się
 lūstē lenda — przemocą włązi
 lūsti, lendū, lindaū — leżć, włązić, przełazić, wyłazić, wysuwać się
 lūbas 2 — dobro
 lūbas 1 — nizina, dolina
 lūban — wdół
 lūbēti, -ēju, -jau — bogacieć
 lūbingas, -gā — bogaty
 lūbininkas, -kē — bogacz
 lūbinti, -nu, -nau — wzbogacać
 lūbis, -bio — bogactwo; skarb; majątność
 lūbūnas 3 — skarb, zbiór bogactw
 lūbti, -bstū, -baū — wzbogacać się
 lūdyti, -dau, -džiau *ir* (lōdinti, -nu) — rozdraż-

niać psy, wyzywać ich szczekanie
 lūjimas 1 — szczekanie
 lūjojimas 1 — łajanie, beosztanie, fukanie
 lūjoti, -joju, -jau — łajać
 lūjūgas, -gē — sprośno-mówca
 lūkenā 3 — skóra, futro niedźwiedzie
 lūkē 4 — niedźwiedzica
 lūkienā 2 — mięso niedźwiedzie
 lūkūs, lūkio 4 — niedźwiedź
 lūkūtis, -čio 1 — niedźwiedzie; juszka od pieca
 lūkšiniai, -nūl — makarony domowe
 lūmā 4 — nizina, dół, kotlina; duża plama
 lūmiaū — w dole, niżej
 lūpā 4 — łapa
 lūpas 2 — łata, łach
 lūpetā 3 — *r.* kastūvas, mentē 4 — łopata, rydel
 lūpikas, -kē 2 — łatacz, partacz
 lūpinēti, -nēju, -nėjau — łatać (często, potrosze)
 lūpiniūotas, -tā — obłatany, cały w łatach
 lūpinys, lūpinio 3 — łata, łach
 lūpyti, -pau, -piau — łatać
 lūpytojas, -ja 1 — łatacz
 lūpsōti, -sau (lūpsō), -sōjau — stać otworem
 lūpsūnis: lūpsūnē dainā — kołysanka

- lopšys 4 — kolebka, ko-
łyska
lopšnas, -nà *ir* lopšnūs,
-nī — rozlazły, ociężały,
waży, niezdarą; ufo-
mny
lopūotas, -tā = lopiniūotas
lōstas 2 — gatunek, rodzaj
lošėjās, -jā 3; lošikas, -kē 2
— gracz
lōsterēti, -riu, -rėjau — rap-
townie odchylić s. wtył
lošti, -šiū, -šiaū — grać
lōštis, -šiūs, -šiaūs — od-
chylić się wtył, opie-
rać się wtył plecami
lōti, lōju, lōjau — szcze-
kać; skalować
lotiniškas, -ka — łaciński
lotis, -tiēs — ruja — banda,
zgraja (wilków)
lōva, -vos 1 — łożo, łózko;
grzęda
lōvadengtē 1 — kapa, na-
krycie łózka
lovys, lōvio 3 — koryto
ložē 4 — miejsce wyległe
w zbożu, trawie
ložēti, lōži, ložējo — wy-
legać; sulożęję rugiai —
wyległe żyto
lubenā, -nōs 3 — łuska,
łupina
lūbnios, -niū 2 — obłącza-
ste szerokie sanie
lūbos, -bū 4 *ir* lūbū 2 — sufit
lubōti, -ōju, -jau — robić
sufit
lūdēs, -džiu 2 — rodzaj
sanek

- lūgnios, -niū 2 = lūbnios
lūiba 1 b.; lūibis, -bē 1 —
bałwan, niezgrabiasz
lūibinti, -nu, -nau — iść
rozlazłe, bez energii
lūina, -os 1 b. — niezgraba
lūinas, -nā — niezgrabny,
ociężały, nieudolny;
bezrogi
lūinys, -nē 4 — bezrogie
bydło (wół, krowa,
koza)
lūinōti, -nōju, -jau — iść
niezgrabnie, ociężale
lūi(s)tas 2 — kawałek;
grudka, bryłka
lūišas = lūošas — kaleki
lūišys 4 *ir* lūišis, -šio 2 —
ryj, pysk, gęba, morda
lukēti, -kenū, -naū — ocze-
kiwać, wyglądać
luksmenā 3 — łuska, kora
lūkštās 4 — skorupa
lukštēti, -tenū, -naū *ir*
lūkštinti, -nu — łuszczyć
lūkter(ē)ti, -riu, -rėjau *ir*
lūkteleti — zaczekać
lūkutas 3 — ścierka, łach
lūngē — resor
lūnginti, -nu, -nau — krecić
ogonem
lūngūoti, -gūoja, -gāvo =
lingūoti — kotłosać się
lūnkaplēšis, -šio 1 — wil-
czyłko — daphne me-
zereum
lūnkas 1 — r. karnā — tyko
lūoba 1 *ir* lūobas 1 — łub,
kora, tyko, skorupa

- lūodyti, -dau, -džiau = pa-
pinōti, paadyti — pod-
szywać (łapcie)
luōkas 2 — młot drewnia-
ny, którym rybacy biją
ryby przez lód; kom-
panja rybaków zatrud-
niona przy takim ło-
wieniu ryb
luōkyti, -kiju, -kijau — bić
ryby, łowić pod lodem
lūomas 1 — stan, poło-
żenie, kasta
luopsēti, lūopsiu, luo-
psėjau; luōpti, luopiū,
-piaū — rąbać (niezgra-
bnie); dziobać
lūošas, -šā — kaleki
lūošinti, -nu, -nau — robić
kaleką
luošys, -šē 2 — kaleka
luošti, luoštū, luošaū —
kaleczyć się, robić się.
stawać się kaleką
luōtas 2 — aldija — czółno
lūpata 1 — ścierka, szmat,
gałganek
lūpikas, -kē — zdierca,
zdzieranie
lūpimas 2 — obieranie,
zdzieranie
lūpinēti, -nēju, -nėjau —
obierać, zdzierać
lūpynē 2 — lūoba — łuska
lūpnūs, -nī *ir* lūpūs, -pī —
łatwo łuszczący s., obie-
rający s. ze skórki
lūpti, lūpū, -paū *ir* -piaū —
obierać, zdejmować
skórkę, drzeć, zdzie-
rać, bić
lūptynēs, -niū 2 — walka
gęsiorów; bijatyka

- lūpūtis, -pūčio 2 — dudek
lūstas 4 — kawałek, brył-
ka, pasmo, garsć; okra-
jec (chleba)
lūškandē, -dēs 1 — duże
drewniane naczynie do
niesienia jadła dla pra-
cujących na polu
lūtas, lutā 4; lūtis, -tē 2 —
krótkonogi (o kurach)
lūzginti, -nu, -nau — trząść,
potrzasać
lūgōti, -gōju, -jau (*latv.*) —
prosić
lūkesys, lūkesio 3 *ir* lū-
kestis, -ties 1 — ocze-
kiwanie
lūkinēti, -nēju, -jau *ir* lū-
kuriuoti, -riuoju, -ria-
vau — oczekiwać
lūpa 1 — warga
lūpos, -pū 1 — usta
lūšēkas 2 — garbarski hak
do zmiękczenia skóry
lūšyti, -šiju, -jau — zmięk-
czać skórę (garbując)
lūšna 1 — chata marna
(wałca się)
lūžēti, -žēja, -žėjo — pękać,
łamać się
lūžimas 2, lūžis, -žio 1 —
łamanie się, przełom,
nadłom, nadłamanie
lūžti, -štu, -žau — łamać się
lūžtvē 1 — drzewołom,
drzewa powalone przez
burzę
lūžūmas 2 — kruchosc
lūžūs, -ži — kruchy
lūšis 1, lūšio *ir* lūšys — rys —
lynx

M

mā=māno *ir* māno—mój
magar̄yčios, -čiu2—litkup
magēti, magū, -gējau—
 pragnąć, chcieć, upodo-
 bać (się), budzić chęć,
 apetyt
māginamas, -ma—apety-
 tny, ponętny, powabny
māginti, -nu, -nau—wzbu-
 dzać chęć, požądanie;
 nęcić
magslē 4—supetek
māgstas 2—węzeł
magstis, -tiēs 4—ple-
 cionka
māigyti(s), -gau(s)-giau(s)
 —miąć (ś.), gnieść (ś.),
 ścisnąć (ś.), miętosić (ś.)
maigužē 3—łasicą, łaska
 —putorius vulgaris
maigūnas 2—szezlag,
 kanapka
māikštē 1—tyka, tyczka
māinas 4—zamiana
mainai, -nū 4—odmiana
 księżycy
mainais—wzajemian
maināuti, -nāju, -navaū;
mainikāuti, -kāju, -ka-
 vaū; **mainyti**, -naū, -niaū
 —(za)mieniać, zmie-
 niać, trudnić ś. zamianą
mainymas 1—zamiana,
 rozmiana, zmiana
mainūmas 2—zmiennosc,
 niestałość
maistas 2—pokarm
maistingas, -gā—pożywny
maīšalas 3—mieszanina

maīšas, -šo 4—worek,
 torba
maīšatis, -tiēs (maī-3)—
 zamęt, zamieszanie, nie-
 porządek, zgwałt
maīšē 1—wanuch
maīšiklis, -lio 2—ożóg
maīšyklā 2—miejsce, gdzie
 się coś miesza
maīšymas 3—mieszanie;
 mieszanina
maīšymasis—płatanie ś.
maīšyti(s), -šaū(s), -šiaū(s)
 —mieszać (się), wtrącać
 się; płać (się)
maīšytojas, -jal—ten któ-
 ry coś miesza
maīštas 2—powstanie,
 bunt
maīštāuti, -tāju, -vaū—
 buntować się
maīštininkas, -kēl—pow-
 staniec, rewolucjonista
maītā 4—ścierwo, padlina
maītinti, -tinū, -naū—kar-
 mić, żywić
maītintojas, -jal—karmi-
 ciel, żywiciel
maītnastis, -ties 1—poży-
 wienie
maītoti, -toju, -jau—prze-
 kręcać, szpecić, zniewa-
 żać (świętość), ubliżać,
 poniewierać, męczyć
maīva 1—błoto, bagnisko,
 topielisko
maīvytis, -vaus, -viaus—
 zdawać ś, wydawać ś.;
 przesadzać, dziwaczyć ś.

māizioti, -zioju, -jau *ir*
mýžčioti, -čioju—sikać
 (potrosze, często) jak
 pies
makairis, -rio 2—czerkas
mākalas 3—gadula, papla;
 machlarz
makalynē 2 *ir* makōnē 2—
 kałuża błotnista, gęsta
mākalūoti, -lūoju, -lavaū
ir **mākaruoti**—mieszać,
 bełtać, wywijać
makāras 2—bicz, bizun,
 bat
mākas 4—worek do pie-
 niedzy
makāsyti, -siju, -jau—man-
 kasyti—kiwać, kręcić,
 machać; brnąć po błocie;
 paplać
makaujā, -kaūjos 2—
 chlew
makaūlē, -lēs 2 *ir* ma-
 kaūšē 2—głowa, łeb,
 czaszka głowy
mākinti, -nu, -nau—wsu-
 wać
māklas, -lo 4—osoba bar-
 dzo prędka, nieuważnie
 śpiesząca, krzątająca ś.;
 gap
maklēnti, -nū, -naū—biec,
 iść z hałasem, walić
maklinēti, -nēju, -nėjau—
 dużo biegać, chodzić,
 męczyć się biegając
maknys, -nē 4—jąkała
maknōtas, -tā—zabłocony
mak(n)ōti, -(n)ōju, -jau—
 błocić (nogi, buty),
 brnąć po błocie

makstis = magstis
makščióti, -čioju, -jau—
 tykać
makšnē *ir* **makštis**, -tiēs 4
 —futurał, pochwa, wo-
 rek
makūtinās 3—makler,
 faktor
malatā, -lātos 2 = meletā
maldā, -dōs 4—modlitwa
maldāknygē 1—książka
 do nabożeństwa
maldaūti, -dāju, -davaū—
 modlić, błagać
maldingas, -gā—pobożny
maldingūmas—poboż-
 ność
maldiniņkas, -kē 2—pa-
 tnik
maldinti, -nu, -nau *caus.*—
 mleć
maldyklā 2—dom mo-
 dlitwy, bóżnica, świą-
 tynia
maldyti, -daū, -dziaū—
 utulać, uspokajać; wy-
 praszać; prosić kogoś,
 by się modlił
malējas, -jā 3, malikas,
 -kē—ten kto miele
malimas 2—mielenie
mālka *ir* **mālkapagalis** 1
 —polano
malkakartā 2—wyrąb,
 karczowisko (w lesie)
maīkas 4; **maūkas** 4—łyk,
 haust
mālkos, -kū 1—drwa
mālksna—gont, dranica
malōnē 2—łaska, usługa

malonėti(s), -nėja(s), -nėja(s) — być łaskawym, rządyć; tulić (s), pieścić (s.), pragnąć mieć przyjemność
maloningas, -gà — miłośnierny, łaskawy
malóninti, -nu, -nau — robić przyjemnym, uprzyjemniać
malonýbél; **malonũmas** 2 — przyjemność, uprzejmość, łaskawość
malonũs, -ni — przyjemny, łaskawy, przychylny, miły
malšinti, -šinũ, -naũ — uśmierzać, tłumić
málti, malũ, -liaũ *ir* laũ — mleć; mówić za wiele
maltiniai = šustiniai 2 — tłočno
máltis, -lũos, -liaũs — mleć (dla siebie); wtłaczać s.
maltuvė (mál-3) — komora, gdzie mieści się młyn ręczny
malũnas 2 — młyn
malũni(ni)nkas, -kė 1 — młynarz, rka
málžyti, -žau, -žiau — doić
malžtis, -tiės 4 — udój, doiwó
mamá 4 — mama
mán — mnie
mānas, -nà; **manāsís**; **mānasai**, -nóji — mój, moja
mandagėti, -gėju, -gėjau — stawać się grzecznym, uprzejmym

mandagũmas 2 — grzeczność, uprzejmość
mandagũs, -gĩ — grzeczny, uprzejmy
manding — mnie się zdaje
mandragaĩvis, -ve 2; **mandrėiva** lb. — mądral
manėti(s), -nėju(os), -nėjau(s) — chcieć, żądać
mangýtis, -gaũs, -giaũs — wykręcać się, grymasić, dąsać się
māniškas, -ka, **māniškai** — tak(i) jak i ja — po mojemu
maniškis, -kė — mój; mój mąż, moja żona
mānymas 1 — myślenie
manýti, -naũ, -niaũ — myśleć, sądzić, zamierzać
manýtis, -naũs, -niaũs — myśleć sobie, zamierzać, zamyślać, jak coś robić, dawać sobie radę
mānkyti, -kau, -kiau — miąć, gniesć
mankštà 4, **mānkštymas** 1 — ćwiczenie gimnastyczne
mankštinti(s), -nũ(os), -naũ(s) — ćwiczyć (się)
mankštýti, -štaũ, -ščiaũ — miąć, rozmiękczać
māno — mój
mantà 4 — rupiecie, manatki, dobro, rzeczy
māras 4 — mór
mārės *ir* mārios, -riũ 2 — morze, morza, wody
margakāklis, -lė 2 — pstroszy

margaliũoti, -liũoju, -liauũ *ir* marguliũoti — pstrzeć
mārgas, -gà — pstry
margaspāvis, -vė 2 — pstrobarwny
margaspānis, -nė 2 — pstroskrzydły
mārgimai, -mũ 2 — piegi
mārginiai, -niũ (mār-3) — tkaniny różnobarwne, pstre, przeważnie wyroby ludowe
mārginti, -nu, -nau — barwić, pstrzyć
mārgis, -gė — pstry (pies, wól)
mārgis, -gio, **mārgũmas** 2 — pstrokatość
mārgti, -gstũ, -gaũ — pstrzeć, stawać s. pstry
mārgūčiai, -čiũ 2 — pisaniki, kraszanki (jaja wielkanocne)
mārgumà (mār-3) — miejsce pstre, pstrocizna
mārgumýnas, -naĩ 1,3 — rozmaitości
mārgũoti, -gũoju, -gũo — pstrzyć się
mārgũtis, -tė 2 — pstry, pstra (wól, krowa)
marinimas(is), -mo(s) — morzenie (się)
marinti(s), -nũ(os), -aũ(s) — morzyć (się), umarzać (się)
mārios, -riũ 2 — morze
markà 4 — moczydło
markýti, -kaũ, -kiaũ — moczyć

marksóti, -saũ, -sójau — mrużyć s., siedzieć z zamrużonemi oczyma
markstýti, -staũ, -ščiaũ — zamaczać
mārlakas 3 — niezapominajka
mārmalas, -laĩ 3 — mieszanina; paplacz, gaduła
marmaliũoti, -liũoju, -liauũ — jedząc puszczać bańki w płynie (o krowach, cielętach, świńniach)
marmalyñė 2 — błoto, trzęsawisko, bagno
marmālyti, -liju, -jau — mieszać wszystko razem (groch z kapustą)
marmėti, -mũ, -mėjau — paplać, mrużyć, marmotać
mārminti, -nu, -nau = marmālyti
marmunėlis — r. momeñėlis — ciemie (u niemowlecia)
mārška 1 — prześcieradło
mārškiniai, -niũ (mār-3) — koszula
mārškonas, -na *ir* mārškōnis, -nė — płócienny
māršũs, -ši — łatwo zapominający
mārtauti, -tauju, -tavau *ir* mārtāuti — być synową, żoną brata
marti, -čiõs 4 — żona syna, brata, młoda meżatka
marũmas 2 — śmiertelność, wymieranie
marũs, -ri — śmiertelny

māsinti, -nū, -naū — wabić, zwodzić, łudzić
maskatūoti, -tūoju, -tavaū — wahać (s.), kołysać (s.)
māstas 2 — łokieć = miara długości; masztab, podziałka
mastis, -tiēs 4; **mastēlē** 2 — plecionka z trzech żył upleciona
mastyti, -staū, -ščiaū — pleść (plecionkę)
ma(s)tūoti, -tūoju, -tavaū — mierzyć
mastūvai — r. **mestūvai** 2 — snowadło
māšalas: **mašalai**; **maka-tai** — meszka, gatunek drobnej muszki, wkółko latającej
mašnā 4 — worek, torba
matarūoti, -rūoju, -ravaū — kręcić (się), machać
mātas 2 — miara, wymiar
matāvimas 1 — mierzenie
mātininkas 1 — mierniczy, miernik
matyti(s), -taū(s), -ščiaū(s) — widzieć (się); widać
matūlē 2 — mateczka
matuōklē 2 — przyrząd pomiarowy
matūoti, -tūoju, -tavaū — mierzyć
matūšē 2 = **matūlē**, motūlē — mateczka
māudas: **maudaī** 3 — sit, sitowie
maudyklā, -dýklos 2 *ir* **maudyklē** 2 — kąpiel

māudyti(s), -dau(s), -džiau(s) — kapać (s.)
maujóti, -jóju, -jau — tłuc się, z trudem przechodzić, wałęsać s.
maūkas 4 — łyk; vienu **maukū** — jednym duszkiem
māukna, -os — kora, łyko, powłoka, błona
maūkslinti(s) -nu(os), -nau(s) — nasuwać (sobie czapkę głęboko na głowę)
maūkti, -kiū, -kiaū — zsuwać, odchyłać; zadziierać; łykać (wódkę)
maulē 4 — potwór, paszcza; łyk, haust, kieliszek
maūmedis, -džio 1 — morderzew
mauminti, -nū, -naū — marmotać
maumuō, -meñs, **māume-nj** 3 — ciemie
māuras: **maurai**, -rū 3 — muł, szlam
mauróti, -ója, -jo — ryczeć
maūsti, **maūdzia**, -dē — nudzić (s.), boleć
māustyti, -stau, -ščiaū — zdejmować, nakładać
māuti, **māunu** (**māuju**), **móviau** — wkładać i zdejmować; wsuwać, ściagać (piersień, czapkę, rękawiczki, spodnie i t. p.)
māutis — wkładać; zdejmować (sobie)
māzgas 4 — węzeł, supeł; związanie; zwiázek

mazgyti, -gaū, -giaū; **mazgióti** — wiązać
mazgōlis, -lio 2; **mazgōtē** 2 — scierka
mazgóti, -góju, -gójau — myć, zmywać
māža, **mažai**, **mažiaū**, **mažēliaū**, **mažiausia**, -siai — mało, mniej, najmniej
mažakaibis, -bē 2 — małomówny
mažakraujis, -jē 2 — anemiczny
mažamētis, -tē 2 — małoletni, nieletni
mažamōkslis, -lē 2 — niedouczony, mało uczony
mažarāstis, -tē 2 — mało uczony czytać, pisać
mažareikšmis, -mē 2 — małoważny, mało znaczący
māžas, **maža**, **māža**, **mažai**, -žyn — mały, mała
mažaluŕtis, -tē *ir* **mažatūris**, -rē 2 — mało mający, niezamożny
mažavertis, -tē 2 — mało warty
mažazēmis, -mē 2 — małorolny
maždaug — mniej więcej
mažēlšnis, -nē — trochę mniejszy
mažēlis, -lē 2 — młodszy w rodzinie
mažēti, -žēju, -žėjau — małeć
mažienā 2: **iš mažienōs** — z dzieciństwa
māžinimas 1 — zmniejszanie

māžinimasis, -mos — zmniejszanie się
māžinti, -žinu, -žinau — zmniejszać
māžintis, -nuos, -naus — udawać małego
mažir — być może
mažiukas, -kē, **mažiulis**, -lē — maleńki
mažybē, -bēs — małość
mažyilis, -lē — maleństwo, maleńki
mažybinis, -ē — zdrobniały
mažmenā, -ōs (**mā**-3) — drobiazg, rzecz drobna
māžmožis, -žio 1 — małośćka, drobnostka
mažnē — tylko co, prawie że
māžti, **manžū** *ir* **mažtū**, **mažū** — małeć
mažū(m) — być może
mažumā 3 — mniejszość
mažumas 2 — małość
mažumē 3 — maleństwo, wiek najmłodszy; trochę
mažúomenē 1, **mažuōtē** 2 — mniejszość
mažūtis, -tē, **mažutēlis**, -lē — maleńki
mašlē 4 = **mįsle** 2 — zagadka
mašlūs, -li; **mąstūs**, -tī — pojmujący, szybko myślący
mąšos, -sų 2 (*ir* **mušos**) — pleśń
mąstis, -tiēs 4 = **mostis** — maść, smar
mąstymas 1 — myślenie

mąstyti, -staū, -sčiaū —
 myśleć, dumać
mėcerkė 1 = mėdšarkė —
 srokosz
medainis, -nio — miodownik,
 piernik z miodu
medauti, -dauja, -davo —
 miód zbierać (o pszczołach)
mėdėga 1 — *r.* mėdžiaga 1
 — materiał: tkanina
medėlis, -lio 2 — drzewko
medėlynas 3, 1 — szkółka
 drzewna
mėdė, mėdės 2 = miškas,
 giria — wielki las
medėjas, -jo 3 — *r.* medžio-
 tojas 1 — myśliwy
medėti, -ėja, -ėjo — dr(z)ew-
 nieć
medienà, -diėnos 2 — li-
 gnina (drzewnik)
mėdinas, medinà, -nàsis,
 -nóji — dziki, leśny
mėdininkas 1 — leśnik
medinis, -nė — drewniany
med(in)kòtis *ir* mėdko-
 tis peilis — nóż z drewnianym
 trzonkiem
mėdis, -džio 2 — drzewo
medėlynas 3, 1 — park drzewny
medòlis *ir* medòlius,
 -liaus 2 — medal
mėdėpadis, -džio — podszwa
 drewniana
meduòlis, -lio 2 — miodownik,
 piernik z miodu
meduòtas, -tà *ir* meduò-
 tas, -tà — wysmarowany
 miodem

medūs, -daūs 4 — miód
mėdvilnė 1 — bawełna,
 wata
mėdžiaga 1 — materiał,
 tkanina
medžiagalys, mėdžiaga-
 lio 3 — kawałek drzewa
medžiàginis, -nė; medžià-
 giškas, -ka — materiałny
mėdžias, -džio 2 = mėdis —
 drzewo
medžiojamas, -ma — my-
 śliwski
medžiojimas 1; medžio-
 klė 2; medžioñė 2 — po-
 lowanie
medžioklis, -lio 2 — myśli-
 wy, łowiec
medžioči, -džioju, -jau —
 polować, myszkować
medžiotojas, -ja 1 — myśli-
 wy, łowiec
mėdžliepis, -pio 1 — klon
mėgzdinti — dać, prosić,
 kazać komuś wiązać,
 robić szydełkiem, na
 drutach
mėgzti, mezgù, mezgiaū —
 wiązać, robić szydeł-
 kiem, na drutach
mėgztnis, -nė — wiązany
mėgztis, mėzgasi, mė-
 zgėsi — wiązać ś., zawią-
 zywać ś., tworzyć ś. ro-
 snąc; wiązać sobie
mėgztuvai, -vų 2 — przy-
 rząd do wiązania niciel-
 nic
mėičiòkas 2, mėičiùkas 2,
 meitėlis, -lio 1 — prosiak

mėilauti(s), -lauja(s),
 (-launa(s), -lavo(s) —
 flirtować
mėilāvimas(is), -mo(s) —
 przymilanie (ś.), pie-
 szczenie (ś.), flirt
mėilazòdis, -dė 2 — mile
 mówiący, -ca
mėilė 1 — miłość; uprasza-
 nie gości, aby jedli i pili
mėilės mėnuo — miodo-
 wy miesiąc
mėiliai — mile, łaskawie
mėilikauti, -kājuja, -kavo-
 łasić się, przypochle-
 biać się
mėilingas, -gà — miłościwy
mėilingumas 2 — łaska-
 wość, dobroć
mėilnimas(is), -mo(s) —
 przymilanie ś., pochleb-
 stwo
mėilinti(s), -nu(os),
 -nau(s) — łasić(ś.), przy-
 miłać(ś.)
mėilumas 2 — uprzejmość,
 dobroć
mėilúoti(s), -lúoju(os),
 -lavaū(s) — pieścić(ś.),
 uściskać(ś.)
mėilūs, -li, -lù; mėiliai,
 mėilyn — miły, uprzejmy
mėilùtis, -tė 2 — miłutki
mėilùžis, -žė 2 — kochanek
mėirònai *ir* mėirūnai, -nų
 2 — majeran — origanum
 majorana
mėistras 3 *ir* mėisteris,
 -riol — majster
mėitėlis, -lio 1 — wieprz

mėkėnti, -kėna, -no, (mė-
 kėčiòti, mėknòti, -nója) —
 mektać, meczęć (o kozle)
mėkliòti, -liòju, -liòjau —
 jàkać (się), zacinać się
 w mówieniu
mėklūs, -lė 4 — jàkacz
mėksėti, -siù, -sėjau — za-
 jàkać się
mėkšras 4 *ir* mėkšrà 4 —
 okuń — leuciscus rutilus
mėlāginti, -nu, -nau — na-
 zywać kłamacz
mėlāgi(u)s, -gė 2 — kłam-
 ca, łgarz
mėlagybė 1; mėlagystė 2;
 mėlagingumas 2; mėla-
 giškùmas 2 — kłamliwość
mėlas 4 — kłamstwo
mėlū dienà — prima aprilis
mėlavimas 1 — kłamanie
mėldas; mėldaĩ 3 — sit,
 sitowie, sitowina — scir-
 pus
mėldimas(is), -mo(s) —
 modlenie (ś.), błaganie
mėldėlynas 3; mėldėynė 2 —
 sitowisko
mėldžiamas, (-masai, -mà-
 sis), (-mà, -móji) — pro-
 szę bardzo być łaskawym(-wą)
mėletà, -lėtos 2 — żołna,
 wilga — merops apiaster
mėlmuò, -meñs, mėlme-
 nį 3 — krzyż, lędźwie
mėlsti, -ldžiù, -dziaū —
 prosić, modlić, błagać
mėlstis, -ldžiùos, -dziaūs —
 modlić się

melstūvės, -vių 2—kwesta i uczta, którą urządzają wiejscy pastuszkowie w czasie Zielonych Świątek
meļsvas, -ļsvā — sinawy, błękitny
meļsvēti, -vēja, -vējo — błękitniec, nabierać koloru błękitnego
meļsvinti, -nu, -nau—sinić
meļsvumā (meļ-3); meļsvūmas 2—miejsce sine. barwa błękitna; siność
meļūoti, -lūoju, -lavaū — kłamać
meļžēja, -jōs, -žēja 3; **meļžējas** 3, 1 — doicielka doiciel; zdzierca
meļžiti, -žiu, -žiau — doić; ciągnąć z kogoś, wyłudzać
meļžītis, -žiuos, -žiaus — doić sobie, dla siebie
meļžtuvē3—r. meļžtuvē3—dojnica, szkopek
memē 4 (v. ž.) = žēmē
mēnas 2—sztuka (piękna), kunszt
mēnē 2 — komnata, świetlica;
mēnininkas, -kēl—artysta
menkaļ — marnie, niewiele, ledwie, słabo
meņkas, -kā—marny, słaby, mało znaczący, lichy, nędzny
meņkēl — dorsz, pomuchla (ryba) — gadus morrhua

menkēti, -kēju, -kējau — nędzniec, biedniec; słabnąć, tracić siły, wartość; ubywać, mizernieć, maleć
meņk gývas — ledwie żywy
meņkýbē 1; **menkumā** 3; **menkūmas** 2—marnota, lichota, rzecz małej wartości
meņkniekis, -kio 1 — bagatela, głupstwo, marnostka, błahostka
meņkti, -kstū, -kaū = meņkēti
meņkūtis, -tē 2—drobniutki, szczuplutki, słaby, lichy
meņtalas 3 — zaciór słodu do piwa
mentē 4 — łopatka, kość, leżąca z tyłu klatki piersiowej
menturýs (mēn-3) — mątwę, -twi, łopatka do kłócenia płynów, tłuczek do tłuczenia kartofli
mērdėjimas 1 — konanie, agonja
mērdēti, -dēju, *ir* -džiu, -dėjau—konać, gasnąć, dogorywać, umierać
mergā 4—dziewka, dziewczyna
mergāitē 1 *ir* **mergāitē** 2—dziewczynka, dziewczka
mērgauti, -gauju (-gaunu), -gavau — być panną, niezamężną

mergāuti, -gāju, -gavaū — służyć w gospodarstwie wiejskim (o dziewczynie); szukać dotego służącej; szukać narzeczonej
mērgautinis, -nē—panieński, dziewczycy
mērgavimas 1—stan dziewczycy
mergāvimas 1 — słuzenie (służącej dziewczyny)
mergēlē 2 — dziewczeczka, panna; dama w kartach
merginā 2 — dziewczyna
merginē 2—służąca; starsza córka na wydaniu
merginēti, -nēja, -jo—szukać służącej, panny do ożenku; uganiać s. za dziewczynami
merginiņkas 2 — dziewczekarz, kobieciarz
mergītis, -nē — należący do dziewczyny
mērginti, -nu, -nau — udawać s., zalecać s. do dziewczyny
mērgintis, -nuos, -naus—flirtować
mergiotē 2—dzieweczka, dziewczynka
mergišcia 1 — dziewczyna
mergišiauti, -šiauja, -šiauvo — włóczyć się za dziewczętami
mergišius 2 — dziewczekarz
mergiškas — dziewczęcy; dziewczyna
mergius 2 = **mergišius**
mergýstē 2 *ir* **mergýstā** 2 — dziewictwo

mērglauža 1 — włóczęga, zalotnik, dziewczekarz
mērgpalaikē 1 — dziewczka niegodziwa
mergšē 2 — dziewczę, dziewczyna
mergūžē 2; **mergužēlē** 2—dziewczę, dziewczętko, dziewczeczka
mērgvaikis, -kio 1—dziecko panieńskie
mērkti, -kiu, -kiaū — mrużyć, mrugać
mērkti, -rkiū, -rkiāū — moczyć, zanurzać
mērktis, -kiuos, -kiaus — mrużyć s., zamykać s., przymrużać s.; oczkować
mērktis, -rkiuos, -kiaūs — moczyć sobie, dla siebie
merienā 3 — padlina
merlēkas 2 — kloc namokły w wodzie
mēflytis, -lijuos, -jaus *ir* **mēflintis**—udawać śpiącego, chorego, umarłego
mermēklis, -lē 2—jąkliwy
mermekliūoti, -liūoju, -liavaū *ir* **mērmēti**, -rmū, -mējau — jakać (s.)
mēs — my
mēsterēti, -riu, -rėjau *ir* **mēstelēti** — rzucić zlekką; rzucić okiem
mēsti, -metū, -mečiaū — rzucić, rzucać, porzucić, -cać, zrzucić, -cać

mēstis, metūs, mečiais — rzucać się, miotać s., sobie; krzywić s.
 mestynēs, -nių 2 — rzut wdał; tōlio, aūgščio mestynēs — zawody w rzucaniu wdał, wzwyz
 mestuoti, -tuoju, -tavaū — mierzyć
 mestūvai, -vų 2 — snowadło, przyrząd do snucia osnowy
 meškā 2 — niedźwiedź
 meškašōnis, -nio 2 — dgsk -niai = pataisai
 meškenā 3 — skóra niedźwiedzia
 mėškenos, -nų 3 — futro niedźwiedzie
 meškerē, -rēs 3 ir mėškeria, -rios 1 — wędka
 meškeriākotis, -kočio 1 — chlust, witka, kij do wędki
 meškeriōti, -riōju, -riōjau — wędzić, łowić ryby wędką
 mėškē 2 — niedźwiedzica
 meškienā, -kiēnos 2 — mięso niedźwiedzie
 mėškinas 3 — niedźwiedź (samiec)
 mėškininkas 1 — niedźwiednik
 mėtai, -tų 2 — rok
 metarašys, metarašio 3 — latopisarz, kronikarz
 mėtas, -to 2 — pora, czas
 mėtinās, metinā: vingiū metinā nuėjo mergaitė pas sāvajį — okrążywszy wkoło dziewczyna

poszła do swego (ko-chanka)
 mėtinēs, -nių 1 — rocznica
 mėtinis, -nė — roczny
 metylė 2 — piolun
 mėtmen(y)s, metmenų 3 — osnowa w tkaninie
 mėtras 2 — metr
 mėtraštis, -ščio 1 — rocznik (pismo perjodyczne)
 metrūs, -ri — celny, trafny
 metūs, -ti — niepohamowany, nieokiełznany (koń, który zrzuca z siebie jeźdźca)
 mėtūgė 1 ir mėtūgis, -gio 1 — latorośl, młody pęd roślinny
 mėzgalas 3 — zawiązek, zawiązek, zarodek
 mezgėjā, -jōs, -gėjā 3 — ta, która wiąże coś (pończochy, rękawice)
 mežginys (mėz-3) — robótka szydełkowa, na drutach
 mežgyba 1 — sztuka wiązania szydełkiem lub na drutach
 mezliavā, (mėz-3) — składka
 mėčioti(s), -čioju(os), -čiojau(s) — rzucać (s.), miotać (s.), ciskać
 mėgdyti(s), -dau(s), -džiau(s) — przedrzeżniać kogos
 mėgėjas, -jā 3, 1 — amator, miłośnik

mėgimas 2 — lubienie, chęć
 mėginimas 1 — próba
 mėginti, -ginū, -naū — próbować
 mėgti, -gstu ir mėgiu, mėg(i)au — lubić, upodobać
 mėgtis, -giuos, -gaus ir -giaus — lubić s.
 mėgzdyti(s) = mėgdyti(s)
 mėklinti, -nu, -nau ir mėklyti, -liju — uważać, obserwować
 mėklinti(s), -linu(os), -nau(s) ir mėklytis, -klijuos — wpatrywać s.
 mėlinti, -nu, -nau — sinić
 mėlis, -lies 1 — (sinfka) farbka, lazurek
 mėlynākis, -kė 2 — niebieskooki
 mėlynas, -na — niebieski, siny, modry
 mėlynažiedis, -dė 1 — niebieskiego koloru, siny
 mėlynė 1 — siniak, siniec
 mėlynė 2 — czernica; siń
 mėlynumā (mėl-3), mėlynūmas 2 — siń; siność
 mėlynūoti, -nūoja, -nāvō — sinić
 mėmė 2 — ciamcia, niezdarą, człowiek rozlazły
 mėmūras 3 = muřmulas 3 — marmur
 mėnesienā (-sīe-3) — noc, pora księżycowa
 mėnūlis, -lio 2 — księżyc
 mėnuo, mėnesio 1 — mięsiąc, księżyc

mėsa 4 — mięso
 mėsaėdis, -dė 1 — ten, który jada mięso, mięsożerny
 mėsagalys, (mė-3) — marny kawałek mięsa
 mėsėdis, -džio 1 ir mėsiėdas 2 — mięsopust
 mėšinas, -nā — obwalany mięsem
 mėšinė 2 — sklep mięsny, jatka
 mėšinėti, -nėju, -jau — patroszyć, bebeszyć; sekcjonować, egzenterować
 mėsingas, -gā — mięsisty
 mėsiniūkas, -kė 2 — sprzedawca mięsa
 mėšinis, -nė; mėsiškas, -ka — mięsny
 mėsos, mėsū 4 — dzikie mięso
 mėsotas, -tā = mėšinas
 mėšlāduobė 1 — śmietnik, dół na gnój
 mėšlas 3 — gnój, mierzwa
 mėšlašakės, -kių 1 — gnojne widły
 mėšlāvežis, -žio ir mėšlavežtis, -ties 1 — czas, pora gdy wywożą gnój na pole
 mėšlūnas 3 — gnojowisko
 mėšlungis, -gio ir mėšlūngio 1 — spazm, skurcz mięśni
 mėtā 4 — mięta
 mėtyklė, -lės, mėtyklė 3 — ciskawka, kijek rozszczepiony na końcu,

służący do wyrzucania kamyków
mėtylė *ir* mėtelė 1 — pio-
 łun
mėtyti, mėtau, mėčiau —
 (roz)rzucać, ciskać
mėtytis, mėtaus, mėčiaus
 — rzucać s., walać s.
mėtytojas, -ja 1 — ten,
 kto rzuca coś; miotacz
mėtlioti, -lioju, -jau =
 mėtyti
mėzrā 4 — miazdra
mėzimas 2 — nakładanie
 gnoju do wozu, umierz-
 wianie
mėžinys, mėžinio 3 — na-
 wóz, gnój
mėžti, -žiu, -žiau — brać
 gnój z chlewa i nakła-
 dać do wozu; umierzwiać
mėsti, menčiū, menčiaū —
 mącić
miaūgzti, miaūzgia, -gė *ir*
 miaūkti, miaūkia, -kė —
 miauczeć
miauksėti, miáuksi, miáu-
 ksėjo = miaūgzti
midūs, -daūs 4 — miód
 pitny
miegā, -ōs 4 = arūodas
miegālius *ir* miegālis, mie-
 gālė 2 — spioch
miegamasai *ir* miegamā-
 sis kambarys, miega-
 mojo kambario — sypial-
 ny pokój
miegas 4 — sen (spanie)
miegōti, -gū, -gójau — spać
miegpuvys, -vė, miegpuvio
 3 — spioch, gnuśnik

miegti, -giu, -giau — razić,
 porażać
miegū(i)stas *ir* miegūo-
 stas, -tā — zaspany
miegūk(u)lis, -lė 2 —
 spioch
miegūs, -gī = miegālius
mielas, -lā — miły, ko-
 chany
miėlas 2 — gips
mielaširdingas, -gā — *r.*
 gallesingas — miłosierny
mielės, mieliq 4 — drożdże
mieļojimas(is) 1 *ir* mielā-
 vimas(is) — pieszczenie
 (s.), przymilanie się
mieļoti(s), -loju(os), -lo-
 jau(s) — pieścić (s.),
 tulić (s.)
mierā 4 — *r.* mātās — miara
mierūoti, -rūoju, -ravaū
 — *r.* matūoti — mierzyć
miėstas 2 — miasto
miestelėnas 1 — miesz-
 kaniec miasteczka
miestiėtis, -tė 2 — mies-
 czanin, obywatel miej-
 ski
miešimas 2 — napój z
 wody i miodu (podsyta)
miešti, -šiū, -šiaū — słod-
 dzić miodem
miėtas 2 — kół
miežiai, -žiu 2 — jęczmień
miežienā 2 — jęczmienisko
miežiėnis *ir* miežinis, -nė
 — jęczmienny
migdėti, -daū, -dziaū *ir*
 migėti, -gaū, -giaū; mi-
 gdėnti, -denū; miginti,

-nu; migdinti, -dinū, -naū
 — usypiać, pozwalać
 długo spać
migdėtis, -daūs, -dziaūs —
 wylegać s., leżeć długo
migis, -gio 2 — legowisko
miglā 4 — *r.* rūkas 2 — mgła
migsėti, -siū, -sėjau — przy-
 ciskać (wielokrotnie)
migster(ė)ti, -riu, -rėjau
 — depcząc zgnieść; zwi-
 chnąć
migšas, -šė 2 — spioch
migterėti, -riu, -rėjau —
 przycisnąć
migtī, mingū, migaū —
 zasypiać
migtī, minzgū *ir* mjzgū,
 mizgaū — splatać się,
 plątać s., wikłać s.
mikėiōti, -čiōju, -jau —
 iąkać (s.)
mikėnti, -kėna, -no —
 meczec (o kozle)
miklėnti, -klenū, -naū —
 próbować czy mocny
miklėti, -lėju, -jau — moc-
 nieć, rozwijać s., sta-
 wać s. zręcznym, wpra-
 wiać s.
miklinti, -nu, -nau — ćwi-
 czyć, wprawiać, dosko-
 nalić w czemś
miklintis, -nuos, -naus —
 ćwiczyć s., wprawiać s.
miklūs, -li — mocny, wpra-
 wny, sprytny, zręczny
miknōti, -nōju — iąkać s.
miksėti, -siū, -ėjau = mi-
 kėiōti

mikster(ė)ti — *r.* migste-
 rėti
mikt mikterėti, -riu, -rė-
 iau — iąknąć
milas 4 — sukno (grube,
 domowe)
miliarauga 1 b — leniuch
milinė 2 — siermiega
milinis, -nė — sukieny
milinys 3 — mlon
milminti, -na, -no — manić,
 łudzić
milsnūs, -ni — miły, grze-
 czny
miltaī, -tū 1 — mąka
miltainė 2 — potrawa mą-
 czna
milti, milstu, milaū — po-
 lubiać
miltiėnė 2 — kaszka mącz-
 na
miltnas, miltnā *ir* mil-
 tūotas, -tā — zawalany
 mąką
miltnė 1 — kaszka mącz-
 na; naczynie do mąki
miltingas, -ga (*ir* miltu-
 otas, -ta) — mączysty,
 sypki, kruchy
miltninkas, -kė 1 = mi-
 čius, -čiaus — mączarz
miltnis, -nė — mączny
milinti(s), -nu(os),
 -nau(s) — zawałać (s.)
 mąką
milžinas 3 — wielkolud,
 olbrzym; bohater
milžiniškas, -ka — olbrzy-
 mi; bohaterski

milžinkapiai, -pių 1 — kurhan, cmentarz bohaterów
milžinkūnis, -nio 1 — trup olbrzyma
milžis, -žio 2 — udój, dojwo
milžti, mėlž(i)u, milžau — r. mėlžti — doić
milžtuvė, (mil-3) — dojnica, szkopek
minà 2 — r. mynà 2 — mina, układ twarzy
minau — nigdy! przeni-gdy! Boże broń!
mindyti, -dau, -džiau — deptać
mindrė ir **mindrė** 3 = néndrė — trzcina
mindžioti, -džioju, -jau = mindyti
minė, -nės 2 — pamięć, pamiętanie, wspomnienie
minėti, -niū, -nėjau — wspominać, przypominać
minià 4 — tłum, rzesza
mīnkyti, -kau, -kiau — miąć, zagniatać, zara-biać (ciasto, glinę)
mīnklė 1 — ciasto
mīnkštas, -tą; mīnkšta, mīnkštai, -tyn — miękki
mīnkštaširdis, -dė 2 — li-tościwy, miękkiego ser-ca
mīnkštėti, -tėjau, -jau (ir mīnkšti, mīnkštū, -taū) — miękcząć
mīnkštimas 2 — mięksiz
mīnkštinti, -nu, -nau — miękczyc

mīnkštumà, (mīn-3) — miękkie miejsce
mīnkštūmas 2; mīnkštis, -ščio 2 — miękkość
mīnti, mīnū, mýniau — deptać, miętosić, mię-dlić (len)
mīnti, menū, mīniaū — zagadywać, zgadywać; przezywać; pamiętać
mīntijimas 1 — myślenie
mīntinaī — r. atmīntinaī — napamięć
mīntingas, -gà — głąboko-myślący
mīntis, mīnūos, mýniaus — mocować ś., zma-gać ś.
mīntis, -tiēs 4 — mysl
mīntyti, -tijū, -jaū — my-sleć
mīntrūs, -ri — zdolny, mądry
mīntuvaī, -vū (mīn-3) — międlica
mīnūtė 2 — minuta
mīrėsis, -sio 2 — cherlak; umarły
mīrgėnti, -gėna, -no — wy-dawać słaby błysk
mīrgėjimas 1 — słaby błysk, przyćmienie, mi-ganie
mīrgėti, mīrga, -gėjo — pobłyskiwać, migać, lśnić
mīrguliūoti, -liūoja, -liā-vo ir mīrgūoti, -gūoja, -gāvo = mīrgėti
mīrgulys; mīrguliaī (mīr-3) — iskry w oczach

mīrimas 2 — umieranie, wymieranie; śmierć, zgon
mīrka 1 — mgnienie, mig (akiēs mīrka — oka-mgnienie)
mīrkalas 3 — polewka, sos
mīrkėiojimas 1 ir mīrkėius, -čiaus 2 — mruga-nie, mrugnienie
mīrkėioti, -čioju, -jau — mrugać
mīrkėiotis, -čiojas, -jos — oczkować
mīrkimas 2 — moknięcie
mīrkyklà 2 — moczarnia, gdzie przesycają pływ-nem podkłady toru ko-lejowego
mīrkymas 1 — moczenie
mīrkyti, -kaū, -kiaū — mo-czyć
mīrksėjimas 1 — mruga-nie
mīrksėti, mīrksiu, mīr-ksėjau — mrugać
mīrksnis, -nio 1 — mgnie-nie
mīrksėti, -saū, -sójau — moknać
mīrkt mīrktėrėti, -riu, -rėjau ir mīrktelėti — mrugnać
mīrkti, -rkstū, -rkaū — moknać, namakać
mīrštamas, mīrštamà (-masai; -māsis, -mōji) — śmiertelny
mīrštamūmas 2 — umie-ralność
mīrštgyvis, -vė 1 = lėiz-gyvis

mīršti, -štū, -šaū — zapo-minać
mīrti, mīrštu, miriaū — umierać
mīrtinaī — na śmierć
mīrtingas, -gà — śmier-telny
mīrtinōji, -nōsios — śmierć; jej bus mīrtinō-ji, tai numīrs, o jej gy-tinōji, tai sugis — jeżeli przeznaczona będzie śmierć, to umrze, a je-żeli życie, to wyżyje
mīrtis, -tiēs 4 — śmierć, zgon
mīrtūvės, -vių 2 — umie-ranie; rocznica śmierci
misà, -sōs 4 — braha
mīsingis, -gio 1 — r. skai-stvaris, švitvaris — mo-siądz
mīsti, mīntū, mitaū — ży-wić ś., karmić ś., posi-lać ś., sycić ś.
mīšinys, mīšinio 3 — mie-szanina, rozmaitość, mieszanina
mīšios, mīšiū 4 — msza św.
mīšyti, -šaū, šiaū — mie-szać; kartować
mīškas 4 — las
mīškingas (kraštas) — obfity w lasy (kraj)
mīškininkas 2 — leśnik, leśniczy
mīškīnis, -nio 2 — leśny (duch leśny)
mīškis, -kio 2 — dzikie zwierzę
mīškūotas, -tā — pokryty lasem

mišparai — *r. vakarinės pāmaldos (kūnigo laikomos)* — niešpory
mišras, mišrà *ir* mišrūs, -rì — mieszany
mišr(i)ai — naprzemian
mišris, -rė 2 — mieszaniec
mišrū — chaos, płatnina
mišti, mišša (mįšta), mišo — mieszać ś.
mitalas 3 — żywność, karm
mitęs, -tusi — zdolny
mitimas 2 — żywienie ś., karmienie ś.
mitinti, -nu, -nau — karmić, żywić, utrzymywać
mitýbos, -bų 1; mitinimas 1 — żywienie, karmienie, utrzymanie
mitras = mintrūs
mitrėti, -rėju, -jau; mitrintis, -nuos, -naus — doskonalić ś., uprawiać ś. (duchowo)
mitrinti, -nu, -nau — doskonalić, uprawiać (duchowo)
mitrūs, -rì — zręczny, wprawny, sprytny
mitulýs, -lė 3 — jednolatek, zwierzę domowe, jeden rok mające
mižnius, mižnė 2 — szczyl; płaksa
mýgti, -gu, -gau — cisnąć, naciskać, przyciskać; gnębić, dusić
mygtukas 2 — przycisk (elektr.)

mýkti, mykiù, -kiaũ — myczyć (o krowach)
mýlauti, -lauju, -lavau = mieloti
mylėjimas — kochanie; częstowanie
mylėti, myliù (mýli), -lėjau — kochać, lubić; częstować
mylėtis, -liúos, -lėjaus — kochać ś.; częstować ś.
mylėtojas, -ja 1; mėgėjas, -jā 3, 1 — miłośnik, wielbiciel, amator
mylià 2 — mila
mýlimas, mylimà — kochany; częstowany
mýlista 1 — mość (jo mýlista — jegomość)
mýloti ir mylúoti = mieloti
mýnė 2 — międlenie (lnu, konopi)
mynimas 2 — deptanie; międlenie
mynimasis, -mos — mocowanie ś.
mýnioti, -nioju, -jau = mįndyti — deptać
mýris, -rio *ir* mýrius, -riaus 2 — śmierć, zgon
myžalaĩ, -lį 3 — mocz, uryna
myžčioti, -čioja, -jo — sikać potrosze
myžti, myžù (*ir* mėžù), myžaũ — szczać, oddawać mocz
mįslė 4 — zagadka
móčeka 1 — *r. pamótė* 1 — macocha

močiùtė 2 — mateczka, babcia
mója, **mój** — musi być, może być
mojuoti, -juoju, -javaũ — machać, wywijać
mókesnis, -nio 1 (*ir* mókestis, -ščio 1) — podatek
mokėti, móku, mokėjau — umieć; płacić
mokėtojas, -ja 1 — płatnik; wpłacający (podatki)
mokinýs, -nė (mó- 3) — uczeń, uczenica
mokyklà 2 — szkoła
mókyti(s), -mókau(s), -kiu(os), (-kiau(s) *ir* mokinti(s), -nù(os), -naũ(s) — uczyć (ś.)
mókytojas, -ja 1 — nauczyciel
mokytumas 2 — uczoność, erudycja
móklinti, -nu, -nau — wlec ś., iść powoli, niezgrabnie
mókolas 1 — kwacz, pędzel (mularski)
mókōvas, -vė 2 — znawca
mókslas, -lo 1 — nauka, uczenie się
moksleivis, -vė 2 = uczący ś., uczeń
mókslingas, -ga *ir* móksliškas — naukowy
mókslinimas — szkolenie, uczenie
mókslininkas, kėl — naukowiec, człowiek nauki

mókslinis, -nė — naukowy
mókslinti, -nu, -nau — szkolić
móksliškas, -ka — naukowy
mokslūs, -lì — zdolny do nauki
mólė 2 = malimas 2 — mlewo, mielenie
moliaduobė 1 — glinianka, dół po glinie wybranej, zwykle wodą napełniony
molijà 2 — grunt gliniasty
mólinas, molinà — zababrany, zabłocony gliną, w glinie
mólinis, -nė — gliniasty
mólinti, -nu, -nau — smarować, babrać gliną
mólis, -lio 1 — glina
moliúoti, -liúoju, -liavaũ = mólinti
moliūgas 2 — melon; rana od natarcia przez uprzęż w grzywie u konia
molýnas 3 — glinisko, grunt gliniasty
molýnė 2 — miejsce gliniaste
móluotas, -ta — gliniasty: móluota žąsis, móluotas karvėlis
momà 4 — mama
momuō, -meñs, mómenj 3 — ciemie
mork(v)à, mōrk(v)os 2 — marchew
mosāvimas — machanie

- mosikūoti**, -kūoju, -kavaū
ir mostagūoti, -gūoju,
-gavaū — machać, rękami wywijać
- mōstas** 2 — zamach, zapęd; gest
- mōster(ė)ti**, -riu, -ėjau *ir mōstel(ė)ti* — machnać
- mostis**, -tiēs 4 — maść
- mosūoti**, -sūoju, -savaū = mojuoti
- mōša** 1 — załwica, siostra męża
- moterėti**, rėju, -jau — niewieścieć
- mōteris**, -ries 1 — kobieta, żona
- mōt(e)riškas**, -ka — kobiecey, żeński; niewiasta
- moteriškė** 2 — kobieta, mężatka
- moteriškūmas** 2 — kobiecość
- moterystė** 2 — małżeństwo
- mōtė**, mōters 1 — matka, kobieta, żona
- mōti**, mōju, mōjau — machać, kiwać ręką
- motiejūkai**, -kū 2 — macierzanka, macierduszka
- mōtina** 1 *ir mōtyna* 1 — matka
- motinýbė**; **motinýstė** — macierzyństwo
- motulė**; **motušė**; **motūtė** 2 — mateczka
- movà** 4 *ir mūvà* 4 — mufka
- movėti**, -viū, -vėjau *ir mūvėti* — nosić coś nasuniętego (pierscionek, rękawice, spodnie, mufkę)
- mūdu**, **mūdvi** — my obaj, my obie
- mūgė** 2 — jarmark
- mugėti**, -gū, -gėjau — drzeć, trząść s.
- mūginti**, -nu, -nau — ruszać, naciągać, wciągać, nateżać
- mūgultis**, -las, -los — tłoczyć s., cisnać s.
- mugūotis**, -gūojas, -gāvos — biegać s. (o krowie)
- muilas** 4 — mydło
- muilijimas(is)** — mydlenie (s.)
- muilinas**, **muilinà** — namydłony, w mydle
- muilinė** 2 — mydlniczka
- muilinis**, -nė — dla mydła przeznaczony
- muilinti**, -nu, -nau *ir muilyti*, -liju, -jau — mydlić
- muilūotas**, -tà — namydłony, w mydle
- mūistytis**, -staus, -sčiaus — potrzasać głową, (o koniu) upierać s.
- muitas** 2 — cło
- muitinė**, -nės 1 — komora, agencja celna
- muklýnė** 2 — mokradoło, grzędawisko
- mūkulis**, -lė 1 — niezgrabjaz

- mūlinas**, **mulinà** = móluotatas
- mūlkinti**, -nu, -nau — durzyć, ogłupiać
- mūlkis**, -kio 1 — dureń
- mulksōti**, -saū, -sójau — stać w milczeniu (o głupcu)
- mūltinas** *ir mūltonas* 1 — multan
- mūlvė** 2 — r. duńblas — muł, szlam
- mūlvinas** — r. duńblinas — mulisty
- mulvynas** 3, 1 — r. dumblynas — mulisko
- muñčiai** (mañčiai?) — dogodnie, zręcznie
- muñtulas** 3 — kłęb dymu
- muntūs**, -tì, -tū — dogodny, zręczny, poręczny
- muōlas** 2 — słuz
- muōlėtis**, -lėjuos, -jaus — męczyć s., mordować s.
- murāgas**, **morāgas** — murag, murawa
- mūrduloti(s)**, -ju(os), -jau(s) — myć (s.); myć kogoś (mocno, szczerze lub ze złością)
- mūr(g)dyti**, -dau, -dziau — nurzać, grażyć; pchać (np.: siano w worek)
- mūrgyti**, -gau, -giau — deptać, miesić (błoto)
- mūrinas**, **murinà** — brudny, murzaty, zamorusany
- mūrkdyti**, -dau, -dziau = mūrgdyti
- murklōnas**, -nė — ponury, milczący
- murksėti**, **mūrksiu**, **murksėjau** — nurzać s., pogrążać s.
- murksōti**, -saū, -sójau — siedzieć beczynnje, drzemać; zachmurzać s., zasepiać s.
- mūrkerėti**, -riu, -ėjau *ir mūrktelėti* — zanurzyć s., pogrążyć s. na chwilę
- mūrkti**, -kia, -kė — mżyć (o deszczu)
- murmėnti**, -menū, -naū *ir murmėti*, **mūrmu**, **murmėjau** — mamrotać, zrzędzić
- mūmulas** 3 — marmur
- mūrōti**, -rōja, -rōjo — rytrzeć (o krowie)
- mūrti**, **mūrū** *ir mūrstu*, **muraū** — przemakać, przesiakać
- mūrza** 1 — morus, brudas
- mūržinas**, **murzuōklis**, -lė 2 — zamorusany
- mūs** — nas
- musėlės** 2 — muszki; niezapominajki
- musė**, **sės** 4; **musià**, **mūsios** 2; **musis**, -siēs 4; **musėlė**, -lės, **mūsėlė** 3 — mucha
- mūsmirė** 1; **mūsmiris**, -rio *ir musiómirė* 1 — muchomór
- musojai**, -jū, -sójus 3 — pleśń
- mūšdinti**, -nu, -nau, **caus** — bić

mušeika 1 b — zabijaka
 mušėklis, -lio 2 — kij do
 podbijania kółka, dyska
 mušimas 2 — bicie
 muštinis, -nio 2 — dawna
 moneta litewska (rubel)
 mūšti(s), -šū(os), -šiaū(s)
 — bić (s.)
 muštynės, -nių 2 — bijatyka
 muštokė 2 *ir* muštuvė 3,
 — maślnica, naczynie
 do bicia maśta
 muštuvai, -vų 2 — nabil-
 nice, bijadła
 mutinys, mutinio — ciupa
 (chleb z wodą, mlekiem
 lub z kwasem zmie-
 szany)
 mūturas 3 — czepek
 mūturti, -ru, -rau — zawi-
 jać, owijać, kutać
 muziejus, -jaus — muzeum
 mūklā — bagno
 mūksóti, -saū, -sójau —
 stać, sterczeć

N

nāl nāgil — nul nužel
 nabāgas, -gė 2 — *r.* vařgšas,
 -šė — niebogi, biedny
 nabāšti(nin)kas, nabā-
 šninkas, -kė — *r.* velio-
 nis — nieboszczyk
 nagā 4 — paznogieć, kopyto
 nāgas 4 — pazur, szpon
 nāgažis, -žio 3 — dziecieę
 wātłė, cherlak
 nāginas 3 — djabeł
 nāginė 1 (*ir* nāginis, -nio)
 — chodak

mūras 1 — mur
 mūrininkas *ir* mūrninkas
 1 — murarz
 mūryti, -riju, -jau — mu-
 rować
 mūsas 3 — pleśń
 mūsas, -sà, -mūsàsis, -sóji
 — nasz
 mūsiškās — taki jak nasz
 mūsiškis, -kė — prawdzi-
 wie nasz
 mūslė — *r.* maślė, mįslė —
 zagadka
 mūsóti, -sója, -jo — pleś-
 nieć
 mūsq — nasz
 mūšā 4 *ir* mūšis, -šio 2 —
 bitwa, bój
 mūvā — mufka
 mūvēti, -viū, -vėjau — wło-
 żyć i nosić (spodnie, rę-
 kawiczki, pierścień, muf-
 kę)

naginėtas, -tā — w cho-
 dakach (obuty)
 nāginėti, -něju, -jau *ir* na-
 grinėti — badać
 nāgingas, -gā — zdolny,
 zręczny, dobry majster
 nāgiotas, -tā — pazurzy-
 sty, drapieżny, uzbroy-
 jony w pazury
 nāgūs, -gī — zdolny do
 wszelkiej roboty
 nāgutė 1 — zanogcica, za-
 nogieć, zagniotek — pa-
 naritium

naikā 4 — choroba wycień-
 czająca
 nāikinimas 1 — niszcze-
 nie, pustoszenie
 nāikinti, -nu, -nau — ni-
 szczyć, pustoszyć
 nāikintojas, -ja 1 — ni-
 szczyciel, pustoszciciel
 naivoti, -voju, -jau — mę-
 czyć, niszczyć
 naivotis, -vojuos, -jaus —
 ginać
 nākabis, -bio 1 — djabeł
 naktibalda 1 b — nocny
 włóczęga
 naktigonis, -nė — nocle-
 gujący z kómi lub wo-
 łami na pastwisku
 naktigulis, -lė 1 — ten, któ-
 ry u kogoś nocuje
 naktigūltas 2, nakvynė 2
 — nocleg
 naktikóva *ir* naktikóvas
 1 b — lunatyk
 naktipečiai, -čių 1 — bard-
 dzo późny obiad
 naktipuodis, -džio 1 — noc-
 nik, urynał
 naktis, -tiės 4 — noc
 naktišvarkis, -kio 1 — szlaf-
 rok
 naktividis *ir* naktóvidis,
 -džio 1; vidūnaktis *ir* vi-
 dūrnaktis, -kčio 1 — pół-
 noc
 nākvinas, nakvinā — no-
 cujący, zostający na
 nocleg
 nakviniškās, -kė 3 — ten,
 który nocuje
 nākvinti, -nu, -nau — no-
 cować kogoś

nakviša 3 b — lunatyk
 nakvynė 2 — nocleg
 nakvóti, -vóju, -jau — no-
 cować
 nāmas: namā 4 — dom
 (mieszkalny)
 nāmė — dom: potrzeby
 domowe
 namiė — w domu
 namiėgas; -gai 2 — domo-
 wnik; czeladź domowa
 namininkas, -kė 2 — syn
 lub córka gospodarza
 naminis, -nė — domowy
 namisėda 1; sėdeikā 2 —
 gniazdosz, domator
 namisóstas 2 — siedziba
 namiškis, -kė 2 — domo-
 wnik
 namō (namōn, namōl, na-
 mōlei, namōniui) — do
 domu
 namšargas, -gė 3 — dozor-
 ca domu
 namūdė 2 — tkanina do-
 mowa
 namūkas, -kė 2 = nami-
 sėda
 nāras 4 — nur (ptak)
 nārdyti, -dau, -džiau — nu-
 rzać (s.), hurkować
 narikaulis, -lio 1 — nowo-
 twór kostny, narośł
 kostna
 narinėti, -něju, -jau — roz-
 bierać, ćwiartować
 narinti, -rinū, -naū — gra-
 żyć; wiązać
 narys, nārio 4 — członek
 nārplioti, -plioju, -jau =
 páinioti — plątać

narsēti, -sēju, -sėjau — stawać (ś.) śmielszym
 narsinti, -sinū, -nau — pobudzać do śmiałości, dawać śmiałości
 narsintis, -sinūos, -nauš — udawać chrobrego, starać ś. być chobrym, śmiałym
 narsybė 1, narsūmas 2, narsingūmas 2 — śmiałość, dzielność
 nārstyti(s), -stau(s), -sčiau(s) — nurzać (ś.), członkować, rozbierać; szepiać, wiązać
 narsūmas 2 — śmiałość, odwaga, męstwo
 narsuōlis, -lė 2 — śmiałek
 narsūs, -si — śmiały, chrobry
 naršas 2 *ir* naršlai 2 — ikra
 narštas 2 — tarło rybie
 narūnas 2 — nur, nurek
 narvas 4, narvēlis, -lio 2 — klatka
 nasrai 4 — paszcza, czeluszka, gęba
 nāščiai — *r.* nēščiai, -ščiu 2 — nosidła
 našytā 2 — moda co do ubierania się
 našlāitis, tē 1 — sierota
 našlys, našlė 4 — wdowiec, wdowa
 nāšparas: našparai — *r.* vakarinės pāmaldos — nieszpory
 naštā 4 — brzemie, ciężar
 naštanešys, nāštanešio 3 — tragarz
 našūmas 2 — wydajność

našūs, -ši — wydajny, owocny, plenny
 naudā, -dōš, nāudā 3 — korzyść, zysk, dobro
 naudingas, -gā — korzystny, pożyteczny
 naudōjimas 1 — używanie, użycie; wyzyskiwanie
 naudōti(s), -dōju(os), -jau(s) — użytkować, korzystać; wyzyskiwać
 nauģė 2 *ir* nauģis, -gio 2 — metal
 naujadaras 1 — neologizm, nowy wyraz w mowie
 naujāgimis, -mėl — noworodek, nowonarodzony
 naujaip — po nowemu
 naujakurys, -rė, (-jā-3) *ir* naujakuris, -rė 1 — osadnik, kolonista
 naujamiestis, -sčio 1 — nowe miasto
 naujas, nauja, nauja, naujai, naujyn — nowy
 naujāsėdis, -dė 1 = naujakuris —
 naujavedys, -dė 3 *ir* naujāvedis, -dė 1 — nowożeniec
 naujāžodis, -džio 1 — neologizm
 naujėti, -jėju, -jėjau — odnawiać ś., stawać (ś.) nowym
 naujienā, -nōš (-jje-3) — nowi(z)na; nowisko
 naujikas 2 *ir* naujikaulis 1 — nowotwór kostny

naujintelis, -lė — nowiu-teńki
 naujinti, -nu, -nau — ponawiać, odnawiać
 naujybiniškas, -nė; naujybiniškas, -ka — nowomodny
 naujōkas, -kė 2 — osadnik: rekrut, nowozaciężny, powołany do wojska; nowicjusz
 naujokynas 3 — nowicjant, mieszkanie nowicjusów
 naujoviškas, -ka 1 — nowomodny, w nowym stylu
 nausėdija, -dijos 2 — osada, kolonja
 navikas = navikaulis — nowotwór kostny

ne — nie

ne- — przedrostek, połączony z innemi wyrazami, oznacza przeczenie, lub; połączony z rzeczownikami, przymiotnikami, przysłówkami oraz z czasownikami — oznacza zaprzeczenie podstawowego znaczenia wyrazu. np.: dorā, dorybė — cnota, moralność, nedorybė — niecnota; aiškus — wyraźny, neaiškus — niewyraźny; jausti — czuć, nejauti — nie czuć; toli — daleko, netoli — niedaleko i t. p; takie wyrazy nie wszystkie tu

będą podane, trzeba zatem ich szukać w odpowiednich miejscach bez przedrostka ne-
 neabejōtinas — niewątpliwy
 neapykanta 1 — nienawisć
 neapkėsti — *r.* nekėsti — nienawidzieć
 neapmātomas, -ma — nieprzejrzany
 neapsakomas, -ma — niewypowiedziany
 neapsikėsti, -kenčiu, neapsikenčiau — niecierpieć się nawzajem; nie znosić
 neapsiviežti, -viežiu, -viežiau — żenować ś.
 nebārtinas, nebartinā — nienaganny, bez zarzutu

nebe- konglomerat przedrostkowy — już nie, już więcej nie. np. gývas — żywy, negývas — nieżywy, nebegývas — już nieżywy, czyli, że żył a teraz już nie żyje;
 pirmienā — nowina, pierwszy raz, nepirmienā — nie nowina, nie pierwszy raz, nebpirmienā — już nie pierwszy raz; norėti — chcieć, nenorėti — nie chcieć, nebenorėti — już więcej nie chcieć (przedtem chciało się); połączonych z tym przedrostkiem słów trzeba szukać bez niego w odpo-

wiednich miejscach alfabetu.

nebegōlė 2 — niemoc
nebekadā — to się tak rzadko zdarza

nebereikia — już więcej nie trzeba
nėbesis, -sė 1 — niedotęga, słabego zdrowia

nebesi- (konglomerat przedrostkowy) — już się więcej nie...

nebesidžiaugti — już się więcej nie cieszyć (patrz džiaugtis)

nebesizīnōti — już nie wiedzieć nawet co powiedzieć (patrz žinōtis)

neberā, nebēr — więcej niema (przedtem było)

nebijomas, -ma: ūgnies nebijomas — ogniotrwały

nebyl̄ys, -l̄ė, nėbylio 3 = nėčius — niemowa, niemy

nebreñdila 1 b: aũgila — nebreñdila — rosły, lecz niedorozwinięty

nebrėzgė 1 — niespodziana nieprzyjemność

nebūvėlis, -lė 1 — niebywały, ten który nie bywał (gość)

nebuvimas 2 — niebyt, nieistnienie

nebūti, neesū (nėsū), nebūvū, nebūnū, nebuvaũ

— nie być, nie bywać, nie istnieć

nėčius = nebyl̄ys
nedārbas 1 — bezrobocie; wywczas

nedaĩmūs žōdžiai — nieskładne słowa

nedaũg, nedaũgelis — niewiele, niewielu

nedaugul̄ys 3 = nedėgul̄is — głównia, niedopałek

nedėkā, nedėkingūmas — niewdzięczność

nedėtas, -dėtā — niewinny

nedomūmas 2 — nieuważność

nedōras, -dorā — niemoralny, nieporządny; niedobry

nedōrėlis, -lė 1 — rozpuśtnik, niegodziwiec

nedorėti, -rėja, -jo — rozpuszczać s., demoralizować s.

nedorōji (dvasiā), -rōsios — zły duch

nedžiugėlis, -lė — niewesoły

nėg — niż, niżeli

negalāvimas 1 — niedomaganie

negalėti, -liū, -lėjau — nie móc, niedomagać

negaliā, negālios 2 ir negōlė 2 — niemoc

negālima — nie wolno, nie można

negalūoti, -lūoju, -lavaũ — niedomagać

negandā 3 — niesława; niepogoda, słota; wielka bieda, nieszczęście, licho

negerōji; negerōvė — licho

negerūoju: mūdu su juō negerūoju — myśmy obaj nie w zgodzie

nėgi — wszak, przecież

negim̄tas, -tā; negim̄tasis, -tōji — nadprzyrodzony, nadnaturalny

negirdom̄is — niepostrzeżenie

negyvaĩ užmūšti — zabić na śmierć

negyvėlis, -lė 1 — trup

negōlė 2 — niemoc

nėgu — niż, niżeli

nėgut — chyba że

neĩ (nė) — ani; niżeli

neigimas 2 — przeczenie

nėigt̄i, -giu, -giau — zaprzeczać

neilgaĩ — niedługo

neilgām — nie na długo

neišmānėlis, -lė 1 — nieuk, głupty

neišmānymas 1 — nierozum

neišveriamas, neištveriamā — nieznośny

neišvėngiamas, -vėngiamā, -maĩ — nieochybny, -nie

nejmokėti, -mōku, -kėjau — nie wpłacić

nejrōdyti, -dau, -džiau — nie dowieść

nejvairiaĩ — nierozmaicie; dwuznacznie

nejaũgi? — czy w samej rzeczy? czy rzeczywiście?

nejaukūs, -ki, -kū, -kiaĩ, -kyn — niemiły; dziwnie obcy, straszny

nejautā (nė-3) — nejautrūmas 2 — nieczułość

nejėgėlis, -lė — bezsilny

nejudam̄asis ir nejūdamasai tuftas — nieruchomość

neju(s)čiōm(is) — zniepacka, niespodzianie, niepostrzeżenie

nekaĩp — kiepsko, marnie, źle

nekaĩtas, -ltā — niewinny

nekalt̄ybė 1 — niewinność

nekantrāuti, -raũju, -ravaũ — niecierpliwić s.

nekantruōlis, -lė 2 — niecierpliwy człowiek

nekėsti, -kenčiu, -nėkenčiau — niecierpieć; nie nawidzieć

neklāuza ir neklāužada — nieposłuszny człowiek

nekōks, nekokiā — marny, niewiele warty

nelabaĩ kaĩp — byle jak

nelābas, -labā — niedobry

nelabāsis, -bōji — djabeł, licho

nelaidūs, -dĩ — nieprzenikliwy

nelaik̄šis, -kšio — kto nie w czas robi; samobójca

nelāimė 1 — nieszczęście

nelaimingas, -gā — nieszczęśliwy

- neláisvé 1 — niewola
 neláukiamas, nelaukiama — nieoczekiwany
 neláuktas, nelauktà — niespodziany
 nelémntas, nelemntà — nie-
 szczęsny, niefortunny
 nelietūvis — obcokrajowiec (w Litwie)
 nelýgus, -gi, nelýgu, -giai, nelygyn — nierówny, niezrównany
 nemalōnė 2 — niełaska
 nemigà 3 *ir* nemiegūmas 2 — bezsenność
 nemiñt — niedaremnie
 nemiršėlė 1 *ir* nemiršuōlė 2 — niezapominajka
 nemitęs, -tusi — nie wskórawszy, nie wiedząc co począć, bez powodzenia
 nemirtingas, -gà — nieśmiertelny
 nemókėla 1 b, nemókėlis, -lė *ir* nėmokša(s) — nieuk
 nemókšlas — nieświadomość, nieuctwo; wakacje, dni wolne od nauk
 nemūnė 2 — rodzaj grzyba (opieniek)
 nenáudėlis, -lė 1 — niegodziwiec
 nėndrė 1 — trzcina
 nendrynás 3; nendrynė 2 — trzcínisko
 neñg = nėgu — niżeli
 nenóras 1 — niechęć
 nenóromis — niechący
- nenúopena 1 b — nienasycony, żartok
 nenúorama 1 b *ir* nenúorima — niespokojny, ciągle będący w ruchu
 nenuosakūmas 2 — niekonsekwentność
 nenúosėda 1 b — nie mogący usiedzieć na jednym miejscu
 nenus(1)tikęs, -kusi — nieudały, nieudany
 nepajėgėlis, -lė 1 — bezsilny
 nepakantà, -tōs (-pā-3) — niecierpliwość
 nepakentuōlis, -lė 2 — niecierpliwy
 nepasitikėti, nepasitikiu, nepasitikėjau — niedowierzać, nie ufać
 nepaslinkūmas 2 — nieruchawość
 nepaslinkūs, -ki — nieruchawy
 nepaslinkimas 2 — niepochoćność
 nepaslinkšis, -šė 1 — leniuch
 nepasliñkti, -pāslenku, -paslinkau — być nieruchawym
 nepataisomas, -ma — nie dający ś. naprawić
 nėpena 1 b — niezdarą
 nepėrskiriamas, -ma — nierozłączny
 nepigū — nie lekko
 nepragobūs, -bi — niechciwy

- nepasmė 4 — niedorzeczność, brak sensu
 nepratęs, -tusi — nieprzyzwyczajony
 neprauštabuñnis, -nė 2 — grubjanin
 nepriemoka 1 — niedopłata, zaległa należność
 neprigirdėti, -dziū, -dėjau — niedosłyszeć
 nepriklašomas, -ma — niepodległy, niezależny
 nepriklausomýbė 1, nepriklausomūmas 2 — niepodległość, niezależność
 neprimatýti, -taū, -mačiaū — niedowiedzieć
 nepriteklius, -liaus 1 — niedostatek, niedobór
 neprityrimas 2 — niedoświadczenie, nieświadomość
 neramūmas 2 — niepokój
 neramuōlis, -lė 2 — człowiek niespokojny
 nerangūs, -gi — nieruchawy, ociężały
 nerangūmas 2 — ociężałość
 neregėtas — niewidziany
 neregys, -gė (nė-3) — ślepiec
 nereikalingas, -gà — niepotrzebny
 nereikia — nie trzeba
 nerėti, nėri, -rėjo *ir* nėrėti — wisieć, być zawieszonym
 nėrimas 3 — niepokój, niecierpliwość
- nerimasčiūoti, -čiūoju, -čiavaū; nerimastáuti, -táuju, -tavaū *ir* nerimáuti — niepokoić ś., trwożyć ś., niecierpliwieć ś.
 nėrimastis, -ties 1 = nėrimas
 nerimti, -rimstu, -rimaū — niepokoić ś.
 nerinys, nėrinio 3 — robotka szydełkiem; wiązanie
 nernėti, nėrnu, nernėjau *ir* nernėnti, -nenū — mamrotać, warczeć, burczeć
 neřsti, neřcia, neřtė — ugiąć (głowę), upierać ś.
 nėrtėti, -tu *ir* tėju, -tėjau — srożyć ś., gniewać ś. gwałtownie
 nėrti, neriū, nėriau — wiązać; zarzucać (pętlę); nizać; nurtować; nawlekać (igłę)
 nėrtis, neriūos, nėriaus — nurkować ś., (wy)nurzać ś.
 nės — bowiem, ponieważ, gdyż, dlatego że
 nesántaika 1 — niezgoda
 nesámonė 1 — absurd, niedorzeczność
 nėseka — nie można, nie wypada
 nesenaī *ir* neseniaī — niedawno
 nesi- (konglomerat przedrostkowy) — nie... się... nie...

ne-si-džiaugti, -džiaugtiū, nesidžiaugiau — nie cieszyć się
nesigailėti, nesigailiū, -lėjau — nie żałować siebie
nesijūdinimas — nieruszać się
nesikentimas — wzajemna nienawiść
nesimėgti, -giu, -giau — nie lubić s.
nesirūpinti, -nu, -nau — nie frasować się, nie troszczyć s.
nesisakyti, -kaū, -kiaū — nie mówić o sobie, nie przyznawać się
nesitikėtai — niespodzianie
nesmagūmas 2 — nieprzyjemność
nespėti, -spėju, -spėjau — nie mieć czasu, nie zdążyć
nestėngti, -giu, -giau — nie mieć sił
nėsti — nie bywa
nesugebėjimas 1 — niezdolność, niewprawność
nesūkalbamas, nesukalbama — uporczywy, z którym trudno dojść do ładu
nesūomonė 1 = nesąmonė
nesūoranga 1b = liūriba — niedbaluch
nesupratimas 3 — nierozumienie
nesusipratimas 2 — nieporozumienie

nesutarimas 2, nesutaris, -tiēs (-sū-3) — rozdzwięk, niezgodność
nesusitikimas 2 — nie-spotkanie się
nesutikimas 2 — niezgoda
nesveikas, -sveikà — niezdrowy
nesveikatà, -kàtos 2; **nesveikūmas** 2 — niezdrowie
nesveikūoti, -kūoju, -ka-vaū — niedomagac
nėšdinti — *caus. od* nėsti — nieść
nešėjās, -šējā 3: **nešikas**, -kė 2 — nosiciel; ten, który niesie lub nosi coś
nešiójimas 1 — noszenie
nešiôtė 2 — niania, piastunka
nešiôti, -šiôju, -šiôjau — nosić
nešiôtojas, -ja 1 — nosiciel, -ka
nešmėnė 2 — brzemie, ciężar, pakunek, bagaż
nėsti, nešū, -šiaū — nieść
neštūvai, -vų 2 — nosze; lektyka
nešulys, (nė-3) — ciężar, pakunek
nēt — nawet, aż
neteisybė 2 — niesprawiedliwość
netėkti, -tenkū, -tekaū — stracić, utracić coś
netiesà, -sôs, -tiēsà 2 — nieprawda
netik — nietylko

netikėlis, -lė 1 — nie wierzący; nic nie warty, niezdatny, nieudolny
netikės, netikiū 3 — niespodzianka: iš netikiū — znienacka
netikėtas, -tà — niespodziany
netikęs, -kusi — niezdar-ny, nieudolny, lichy
netýčia, netýčiom(is) — nieumysłnie, niechcący, mimowoli
netoli, netoliē(sè) — niedaleko, nieopodal
netrukti, -trunkū, -trukaū — nie marudzić
neturtas 2 — nędza, ubóstwo
netvarkà, -kôs, -tvařkà 2 — nieporządek, nieład
neužilga — *r. véikiai* — niezadługo, wkrótce
neužmiršūlės 2 — niezapominajki
neužsiviežti, -žiu, -žiau — nie ośmielać s., żenować s.
neūžauga 1b — karzeł
nevalà, -lôs, (nė-3); **nevalėika** 1, **nevalėiva** 1 — niechluj
neválges, -giusi, -gius — naczczo, nic nie jadszy; do spowiedzi
neválgomas, -ma — nie nadający s. do jedzenia; **neválgoma dienà** — dzień postny
nevalià — nie wolno

nevalià 2 — *r. neláivė* — niewola
nevaurlis, -ri — obojętny, niedbały
nevėdės — nieżonaty
nevėkšla *ir* **nevelà** 3 — niedołęga
nevidonas, -nė 2 — wróg, niegodziwiec
neviltis, -tiēs, (nė-3) — rozpacz, stracona nadzieja
nevisasunkė dúona — dość łatwo zarobiony chleb
nevisprotis, -tė 1 — człowiek nie pełnego rozumu
nevýkėlis, -lė 1 — niedorajda; nieudany, chybiony
nežadas 2 — nieprzytomność; milczenie
nežinėlis, -lė 1 — nieuk
nežmoniškās, -ka — nie-ludzki
nė — ani
nėkôčia 1, **nėkôtė** 2 *ir* **niekôtė** 2 — niecka
nėr, **nėrà** — niema
nėrėti, -riū, -rėjau — nurkować
nėrėimas 2 — nurek, zanurzenie się w wodę; wiązanie
nėasant: **nėasant pinigū** — z braku pieniędzy; **nėasant mán namiē** — podczas mojej nieobecności w domu
nėsa — (mówią że) **nie-ma**: **pirktū šuvà** **mesà**,

bēt pinigū nesa — kupiły pies mięso, lecz niema pieniędzy
nēščiā — brzemienna
nēšiai, -šiu 2 — nosidła
nēšintis, -nuos, -naus — wyciągnąć się
niāinioti, -nioja, -jo — walczyć s. szukając wiadomości czego
niaū, niaūgi *ir* nejaūgi — czyliż, czy można? a jakże
niaukstytis, niaūkstosi, -tēsi — chmurzyć s. potrosze
niāuktis, -kiasi, -kēsi — zachmurzać s.
niaurōti, -rōju, -jau — ryć, mamrotać (o niedźwiedziu)
niaurūs, -rī, rū — ponury, posępny
niāuti, niāuja (niāuna), niōvé — ryć, przewracać, nurtować
niāutis, niāujasi, niōvési — borykać s.
ničniekas, ničnieko — zupełnie nic, nikt
ničniekur — absolutnie nigdzie
niēkai, -kū *ir* niekalaī 3 — głupstwo, fraszka, bagatela
niēkaip — nijak
niēkas, -ko — nikt, nic
niēkiausi niēkai — sama bagatela
niēkieno — niczyj
niēkingas, -gā — nic niewarty

niēkinti, -nu, -nau — znieważać; pogardzać, poniżać, bagatelizować
niēkis, -kio 2 — nic; bagatela
niēkībē 1 — nicość, znikomość
niēkniekis, -kio 1 — drobnotka, bagatela, głupstwo; rzecz małej wartości
niēko — niczego, nikogo
niēkōtē *ir* niēkōčia — niecka
niēkōti, -kōju, -kōjau — wiewać
niēks = niēkas — nikt, nic
niēkšas 2 — nikczemnik, niegodziwiec
niēkšēti, -šēja, -šējo — stawiać s. podłym, nikczemnym
niēkšingūmas 2; niēkšiškūmas 2; niēkšībē 1; niēkšystē 2 — nikczemność, podłość
niēkšiškas, -ka — podły, nikczemny
niēkti, -kiu, -kiau — po niewierać, poniżać
niēkū būdū, niēkū gývu — w żaden sposób
niēkumā 3; niēkūmas 2 — nicość
niēkuomēt — nigdy
niēkur — nigdzie; dár
niēkur niēko — jeszcze nic a nic
niēkūs, -ki — nędzny, marny

niēkūtis, -kūčio 2 — nic; fraszka, zabawka
niēžas: niēžai 4 — krosta, świerzba
niēžēti, niēžti, niēžējo *ir* niēžtēti, niēžti, niēžtējo — świerzbieć, śwodzić
niēzulys (niē-3) — śwędzik, śwędzenie
niēsterēti, -riu, -rėjau *ir* niēstelēti — nadwicznać
niēsti, niēzga, niēzgo — wywicznać, wywichać
niēkti, niēka, niēko — zaczynać prędko; napadać
niēkoti, -koju, -jau — niszczyć, pustoszyć
niēkti, -kiū, -kiaū — mętosić, gniesć, przewracać
niēšinti *ir* niēštinti, -nu, -nau — rozdrażniać
niēšti, niēštū, -ršaū; niēšti, -stū, -taū — wpadać w gniew; złościć się, rozwścieczać s.
niēšulys 3 *ir* niēšulys (niē-3) — gniew, złośczenie się
niēti, niērū (niērstu), niēraū — wybijać s. ze stawu; nurzyć s.
niēksas 2 — szturchaniec
niēksēti, -siū, -sėjau — szturchać
niēkterēti, -riu, -rėjau *ir* niēktelēti — szturchać
niēras — ponury
niērkyti, -kau, -kiau — mącić, wyżywać, nurzać

niurksōti, niurkso, rksōjo — być ponurym, sterczyć
niurna 1b — zrzęda, człowiek gniewliwy
niurnēti, niurnu, -nėjau — zrzędzić
niurgēti, niurgza, niurgējo *ir* niurgzti, -rzigia, -rzigē — warczyć
niūgōti, -gōja, -gōjo — brnąć przez błoto, śnieg
niūksōti, -saū, -sójau — być zachmurzonym, ponurym; miśkać niūkso — las widnieje zdala ponuro
niūkti, -kiū, -kiaū — mówić, rozmawiać; docinać, dogadywać
niūniūoti, -niūoju, -niavaū *ir* niūniūoti — nucić
niūnē 2 (v. ž.) — chleb
niūromis — złowrogo, zpodęba (patrzeć)
niūronas, -nē 1 — złowrogi, ponury
niūroti, -rau, -rojau — ponuro patrzeć, wyglądać
nižti, nižsta *ir* nižža, nižo — parszywieć, krostowacieć; zaczynać świerzbieć
nykščiūkas *ir* nykštūkas 2 — strzyżyk, kciuczek (malusienki ptaszek) — regulus, troglodites parvulus; krasnoludek
nykštys, nykščio 3 — kciuk, wielki palec u ręki lub nogi

nýkti, nýksta, nýko — nikać, opadać z ciała, upadać, tracić siły, zdrowie; przepadać, ginąć
nykùs, -ki — straszny, przejmujący grozą; ponury
nýrinti, -nu, -nau — iść ociężale, ponuro patrzeć z podoba
nýroti, -rau, -rojau *ir* **nyrėti**, nyriù, nyrėjau — patrzeć z podoba
nýtys, nýčiu 1 — nica, nienica
nó! **nógi!** — wioł wołanie na konie, aby ruszyły a. prędzej szły
nókabrazda = paknópstom — na łeb na szyję, pędem, co tchu
nokinti, -kinù, -naù — głodem morzyć; czekać nim dojrzeją, robić by dojrzały (owoce, jagody...); tłuć (kwaśne jabłko)
nókti, -kstu, -kau — dojrzewać; głodować
nomėtas 2 — namiotka
norėgas *gud.* — naróg, żab żelazny u sochy
nóras 1 — chęć, życzenie, żądanie
norėjimas 1 — chcenie
norėti, nóriu, norėjau — chcieć
nóriai — chętnie
nórint(s) — chociaż
nórom(is) **nenórom(is)** — chcąc nie chcąc

nórs — chociaż, choć
nósinė 1 — chustka do nosa
nósis, -sies 1 — nos
nótnerė, **notrė**, **notrėlė**, **nótrynė** = **dilgė** = pokrzywa
nóvinti, -nu, -nau *ir* **nóvyti**, -viju, -jau — niszczyć, tępić, męczyć, wycieńczać
n(u)ózmùs, -mi — okrutny
nu! **nùgi!** *wykrzyknik* — nu! nużel
nu-, — *przedrostek, nadający przeważnie czasownikom cechę dokonaności, odpowiada polskim przedrostkom: po-, u-, o-, ob-, od-, za-, z-, (s-, ś-,) roz-, poob-, pood-, prze-, wy-; połączone z przedrostkiem nu- słów, o ile tutaj nie będą podane, trzeba szukać bez niego w odpowiednich miejscach alfabetu, np.:*
nu-bėgti — *po-biec, od-biec, z-biec*
nu-tùkti — *u-tyć*
nu-šùtinti — *o-parzyć*
nu-nėšti — *od-nieść, zanieść*
nu-láužti — *z-łamać*
nu-pinti — *s-pleść*
nu-kifsti — *ś-ciąć*
nu-balnóti — *roz-siodłać*
nu-jaùsti — *prze-czuć*
nu-baigti — *za-kończyć, wy-kończyć*

nuaidėti, -aıda, -aidėjo — przebrzmieć
nualinti, -nu, -nau — wycieńczyć, zniszczyć
nuárti, nùariu, -riau — orząc oddalić s.
nuaiùti, -aunù, -nùaviau — zdając obuwie (koms innemu)
nubalnóti, -nóju, -jau — rozsiodlać, rozkulbać; rozbić (nos)
nubalsuóti, -súoju, -savaù — uchwalić przez głosowanie
nubarstýti, -staù, -sčiaù — posypać (ścieżki)
nubeŋgti, -ngiù, nùbėngiau — ukończyć, skończyć
nubėfti, nùberiu, -bėriau — zsytać, usypać, odsypać
nubėgimas 2 — ubieg; ucieczka
nubildėti, -bıldu, -bildėjau — pojechać z turkotem, stukiem
nubirti, -bjrù, (-birstu), -biraù; nubirėti, nùbiru, nubirėjau *ir* nubyrėti — opasać (o liściach, kwiatkach)
nublaŋkti, -blankstù, -blankaù — zbladnąć, zblakować
nublústi, -stu, -blúsau — zdrzemnąć
nubósti, -bósta, -bódo — sprzykrzyć s., stać s. przykrym
nubraukýti, -kaù, -kiaù *ir* nubraukti, nubraukju, nùbraukiau — zgarnać, zmieść, poskreślać
nubrukti, nùbruku, -kiaù — zedrzeć; zapchać, zardziać
nubùdėš, -dusi — ocknięty, ockniony
nubujóti, -jóju, -jóju — wyrosnąć pysznie
nubúrti, nùburiu, -búriau — zdając czary; wywróżyć
nubùsti, -bundù, -budaù — przebudzić s., ocknąć s.
nubūdinti, -būdinu — określić charakter, cechę
nubúti -bųvù (-būnù), -buvaù — ubyc, ubywać
nučiùpti — schwytać; ściaćgnąć; ukraść
nudailinti, -nu — wypięknąć, upiększyć; wygładzić
nudang(st)ýti, -staù, -sčiaù *ir* nudangióti, -gióju — poodkrywać, pozdejmować pokrycia
nudaryti, -raù, -riaù; nudažyti — ufarbować
nudėginti — opalić
nudėgti, nudėngù, nudgegaù — opalić się
nudėngti, nudėngiù, nùdėngiau — odkryć; zdając okrycie
nuderėti, nùderu, nuderėjau — utargować, wytargować
nudėti, nùdedu, nudėjau — sprzątać, podziać, zgubić; zabić

nudēvētas, nuvilvētas, -tā — znoszony (kapelusz, płaszcz...)
nudirbtī, -bu, -bau — zrobić, skończyć robotę
nudraskyti, -kaū, -kiaū — oddrapać, poodrywać, pozrywać
nudraūsti, -draudžiū, nūdraudžiaū — karcać, zabraniając odzwyczaić
nudrēksti, nūdrėskiu, nūdrėskiau — zedrzyć, zerać
nudribti, -drimbū, -dribaū — spaść, upaść
nudriksti, -drinskū (-dryškū), nudriskaū — oberwać s.
nudriskėlis, -lė 1 — oberwaniec, obdartus
nudūrti, nūduriau, nudūriau — zakłuć, kłując zabić
nudvėselis, lė — zdechlak, cherlak
nudvēsti, nūdvėsiu, nūdvėsiu — zdechnąć
nudžiāuti, -džiāunu, -džiōviau — zdjąć coś suszacego s. (bieliznę); skraść; zabić
nudžiūgti, -džiūngū, -džiūgaū — ucieszyć się
nueiti — pójść
nugabėnti, -benū, -naū — zawieźć, zanieść, przewieźć
nugalābyti — zamęczyć, zabić

nugalėti, nūgaliū, nugalėjau — przezwyćzyć, zwalczyć, pokonać
nūgara 1 — plecy, grzbiet
nugarākaulis, -lio 1 — kręgosłup
nugarāmėsė 1 — połędwica
nugarėti, nūgariu, nugarėjau — wyschnąć; zdechnąć
nugarmėti, nūgarmu, nūgarmėjau — runać (w przepaść); zatopić się w grzęzawisku, topieli
nugarsėti, -sėju, -sėjau — stać s. słynnym
nugarūoti, -rūoju, -ravaū — wyparować, ulotnić s., umrzeć
nugaūbti, -gaubiū, nūgaubiau — zdjąć okrycie
nugāsdinti, -nu, -nau — przestraszyć
nugastāuti, -tāju, -tavaū — obawiać s.
nugėsti, -gendū, -gedaū — nadpsuć s.; zanieść s. (od płaczu)
nugirsti, -girstū, -girdaū — usłyszeć, zasłyszec
nūgis — teraz
nugraizdėti -zdū, -zdėjau — głupstwo powiedzieć
nugražyti — powyżymać; poodwracać
nugrėmžti, -mžiu, -žiau — zeszkrobać, zedrzyć
nugrėžti, -grėžiū, nūgrėžiau — wyżać, wygnieść; odwrócić

nugriāusti, -griāudžia, nūgriāudė — przejsć i odejsć z grzmotem
nugriāuti, -griāunu, griōviau — wywrócić i strącić
nugriėbti, -griėbiū, nūgriėbiau *ir* nūgriėti, nūgriėnū, nūgriniau — zdjąć (śmietankę, piankę), zebrać, zgarnąć
nugriėžti, -žiu, -žiau — odkroić
nugristi, -grinsū (grjstū), -grisaū — obrzydnać
nugriūti, -griūvū (-griūnū), -griūvaū — zwalić s., paść nadół, runać
nugrūbnagis, -gė 1 — człowiek ze zdrętwiąłemi palcami, nieumiejętny majster
nugrūbti, -grūmba, -grūbo — zgrabieć, zdrętwieć
nugružinėti, -nėju *ir* nūgraužinėti — poobgryzać
nugrūžinti, -nu, -nau *caus.* — zgryźć, spaść
nugrūsti, -grūdu; -dau — otłuc; odpędzić, zapędzić, zapakować
nugrūžioti, -žioju, -žavaū — utłoczyć
nugūdinti, -nu, -nau — odzwyczaić
nugulėti, -liū, -lėjau — odleżeć
nuguliti, nūgulu, -liau — kładnać s., padając zagnieść; ulegnać s.
nugurbėlis, -lė — cherlak

nugurbti, -gurbstū, -gurbau — zmizernieć, zmizernić s.
nugurkti, -rkiū, nūgurkiaū — połknąć
nugursti, -rstū, -rdaū — zmitrzyć s.
nugūsti, -gundū, -gudaū — odwyknąć, odzwyczaić się
nugūrinti, -nu — pójść chyłkiem (o starcu)
nugūruoti, -rūoja, -rāvo — pójść, pośpiesznie pobiec, chyłkiem (o gęsiach)
nuimiōti, nuimdyti; nuimti, nūimu, nūėmiau — pozdejnować; zdjąć
nuīngti, -giu, -giau = **nu-laisinti** — wyjąłowieć (ziemię)
nuirti, nūiriu, nuýriau — odpłynąć na łodzi (wiosłując)
nūjau? — czyliż, to mi?
nujautimas — przeczucie
nujōti — pojechać konno, uprowadzić, ukrasć konia
nujūnkti, -kstu, -kau — odwyknąć, odzwyczaić s., zostać odłączonym (o niemowleciu)
nukabinėti, -nėju, -nėjau — pozdejnować; pozawieszać
nukabinti, -nū, -naū — zawiesić; zdjąć coś powieszzonego

- nukaīsti** — zdjąć z ognia (coś gotującego s.); pokryć s. rumieńcem
nukāišti — oskrobać
nukalbinēti = atkalbinēti
nukāldyti, -dau, -džiau *caus. od kālti* — ukuć
nukapōti — poodrąbywać
nukāršti — dogorzeć
nukāršti, nukaršiū, nukaršiau — zgręplować; pójść, przejść prędko
nukellāuti — wyruszyć w podróż; przybyć, przebyć (pewną część drogi)
nukēlti, nukeliu, nukēliau — zdjąć, podnieść, przynieść
nukentēti, -kentē, -kentėjau — postradać, być pokrzywdzonym
nukil(n)ōti — pozdejmować
nukinkyti, -kaū — rozprząć (z upręży)
nukirptaplaukis, -kė — ostrzyżony (z włosów)
nuklausyti — zasłyszeć
nukliudyti, -daū, džiaū — schwycić, ściągnąć
nuklūsti, -klūstu, -klūdau — zbłądzić z drogi, błądząc przejść, pójść
nuklōstyti, -stau, -sčiau — poodkrywać, pozdejmować (kołdry, serwety ze stołów); pozasćlać, ponakrywać (łóżka, stoły)
nuklōti, -klōju, -jau — zdjąć okrycie
nuknisti — wryć (kartofle, o świniach)
nukōpti, kōpiu, nukōpiau — zleźć
nukōsėti — pójść kaszlając
nukramtyti — poodgryzać
nukratyti — pootrzasać
nukrāuti — stālas valgiais — zastawić stół potrawami
nukrimsti — odgryźć
nukrutēti, nukrutu, nukrutėjau — pójść, dojść powoli
nukulnōti, -nōju, -nōjau — pójść, zająć pieszo
nukūlti, nukuliū, nukūliau — wymłócić, wybić, wyrzucić
nulāibinti, -nu, -nau — ścieńczyć, zrobić cieńszem niż to było potrzebne
nulaipinti, -pinū, -naū — zmusić do zleżenia; pomóc zleźć
nulaisinti, -sinū, -naū — wyjałowić (ziemię)
nulēkšti, nuleškū *ir* nulenškū, nuleškaū — spuścić s., opuścić s.
nuliēkamas, -liekamà — zbyteczny
nūlius, -liaus 2 — *r. nuōlis*, -lio — nul, zero
nuliūdīmas 2 — zmartwienie, smutek
nulūgzti, -lūzga (-luņzga), -lūzgo — obwisnąć

- numānymas** 1 — pojęcie, wyobrażenie, domyslenie s.
numanyti, -naū, -niaū — domyslać s., rozumieć
numaūsti, -maušiu, nūmaušiau = nuimti, nukēlti — zdjąć
numelūoti — sprytnie (s)kłamać
nūmeris, -rio 1 *ir* nūmeras 3 — numer
numiē *ir* numyn — *r. namiē* — w domu
numiegōti — zdrzemnąć s., drzemiąc zasnąć nieco
numirēlis, -lė 1 — nieboszczyk
numirkti, -rkstū, -rkaū — odmoknąć
numiškis, -kė 2 = namiškis
numylėti, -myliū (-myli), -lėjau — upoić, spoić; (*ukochać* lub *pokochoać* — *r. pamilti*)
nuņsargas = naņsargas — dozorca domu
nuneikti, -ksta, -neiko — — nusidūoti = nukeipti — zdechnąć
nuneišiōti — poodnosić; pounaszać
nuniāuti — skraść, ściągnąć
nunirti (sprāndas) — skrećić (kark)
nunyti — przepaść, zgiąć, zdechnąć
nunōkti, -nōksta, -nōko — dojrzeć; z głodu umrzeć
nunōvyti *ir* nunōvinti — zgładzić
nunūogti, -nūogiu, -nūogiau — ogołocić, zrujnować
nunūomoti, -moju, -mojau — odnając, wzięć w dzierżawę, w arendę
nunūksėti, -nūksiu, -nūksėjau — pójść, oddać s. nukajac
nuō — od, z
nuō amžiu; **nuō miško** — od wieków; od lasu
nuō stōgo — z dachu
nūoaižos, -žū — łuska
nūoauga 1 — wyrost
nūobaigos, -gū 1 — dożynki
nūobara 1, **nūobaros**, -rų, nūobarinēs vilnos — wiosenne runo
nūobauda 1 — ukaranie, kara
nūoboda 1 b. — nudziarz
nuobodauti = nuobodžiauti
nuobodinė *ir* nūobodžio pāsaka — dokuczliwa, nudna bajka
nuobodingas, -gà — nudny
nūobodis, -dzio *ir* nuobodulys, nūobodulio 3 — nuda
nuobodūs, -dī, -dū, nuobōdziai, nuobodyn — nudny
nuobodžiauti, -džiauju, nuobodžiauaū — nudzić s.
nuobrādas 2 b. — zuchwalec, natrętnik, arogant

núobr(a)ukos, -kų 1 — zdiery, zdiorki, odpadki włókniste konopi przy międleniu lub czesaniu, używane na powrozy
núobrizgos, -gų 1 — strzępy
núobūda 1 — charakterystyka
núobūvis, -vio 1 — ubywanie, ubytek, zmniejszenie
nuodai, -dų 2 — jad, trucizna
nuodaliai — ściśle, akuracie
nuodarbiai — konsekwentnie; stopniowo
núodėgis, -gio 1 — ogorzałość (od słońca)
núodėgulis, -lio 1 = głownia, niedopałek
núodėmė (*ir* nuodžia) — grzech
nuodėmingas, -gà — grzeszny
nuodingas, -gà — jadowity
nuodyti (s), -diju (os), -jau (s) — truć (s.)
nuod(ł)ninkas, -kė — truciciel; czarownik, czarodziej
núodvasa 1 b — zdechłak
núodžiauga 1; **núodžiugis**, -gio 1 — pociecha
núodžiūva 1 — usech, uschnięcie
nuog = nuō
nuogālė 2; **nuogūmas** 2, **nuogis**, -gio 2 — nagość
nuogaliai — dokładnie; doszczętnie

nuogālis, -lė — golec, nagi
nuogaliūoti, -liūoju, -liauā — być gołym, pokazywać swoje gołeciało
núoganda 1 b — straszycło
nuogapilvis, -vė — mający goły brzuch
nuogapustys, **núogapustis** 3 — piaski ruchome
nuogarūris, -rė 2 — gołodupski
núogas, **nuogà**, **núoga**, **nuogai**, **nuogyn** — goły, nagi
nuogata, -gātos 2 — nagość, nagość, golizna
nuogis, -gio 2 — nagość
núognaiba 2 — szczypta
núograibos, -bų 1 — szumowiny, piana
nuograjai, -jū, **núograjus** 3 *ir* **núogrebos**, -bų 1 — śmietanka
núograuža 1 — ogryzek
núogrimzdos, -dų 1 — osad, fuzy, zgręzy
núogulos, -lų 1 — odleżyna
nuogumà 3, **nuogūmas** 2 — golizna; nagość
nuogūoti, -gūoja, -gāvo *ir* **núogauti** = **nuogaliūoti**
núoilsis, -sio — znużenie, z mordowanie s.
núojauta 1 — przeczucie
núojėga 1 — przytomność umysłu
núokalba 1, **nukalbėjimas** 1 — zamówienie, zarzeczenie, urzeczenie, zaczarowanie

padirvys, **pādirvio** 3 — miejsce na łące przy samej roli
padygėti, -gėja — wypuścić kielki
padýgti, -gsta, -go — wykłuć s. (o nowym zębie z pod starego)
padorūmas 2 — przyzwyczajenie, porządność, grzeczność
padorūs, -ri — przyzwyczajony, porządný, grzeczny
padráika 1 — włóczęga, fladra
padráikos *ir* **padráikės** 1 — powój; liany
padrakūs, -ki — skaczący, skoczny
pādikas, **padrikà** — rozpostarty, niepowiązany, luźny
padrikti, -drińka, -driko — rozpostrzeć s., rozzesłać s., rozciągnąć s.
padrióskėti, -ka *ir* -kėja, -skėjo — grzmotnąć, trzasnąć, huknąć
padrýkt — skokł
padrumzlės, -lių 2 — męty
padrūtėnti, -tenū, -tenaū — poprobować, czy mocne
padrūtėti, -tėja (*ir* -drūti), -drūtėjo — pogrubieć, wzmocnić się
padugnė, **pā** - 3 — miejsce na samym dnie
puđugnės 2 — ustoiny, osad, fusy
pādujos 3: **nė** padujū ne-

beliko — nic a nic, ani pylinki, nie pozostało
paduknys, **pāduknio** 3 — miejsce pod pierzyną
padukslėti, -lėja — rozszereżyć s., rozluźnić s.
paduōrės, -rusi — smutny, chory, najeżony, nieuczesany
paduotis, -tiės (**pā** - 3) — podanie, legenda
padurkai, -kų 2 — podolek, dolny kraj szaty
padūkėlis, -lė 1 — szaleniec
padūkinti — rozjuszyć
padūkti — oszaleć, rozjuszyć s.; podokazywać
padūkusiai — szalenie
padūmė 1 — podymne
padūmūoti — zamglić s.
padūsūoti = **pakvėpūoti** — podyszeć, poodychać
padvarė (**pā** - 3) — miejscowość koło dworu
padvēsti, **pādvesiu**, **pādvėsiau** — zdechnąć
padvigubėti, -gubėja — zdwoić się
padvigūbinti — zdwoić
paėiliui *ir* **paėiliui** — po kolei, z kolei
paėiti, -einū, **paėiaū** — móc iść, umieć chodzić
paėerė (**pā** - 3) — miejscowość blisko jeziora
paėžys, **pāėžio** 3 — miejsce przy miedzy, przy zagonie
paėda (**pā** - 3) — niszczenie, psucie, żarcie

paējēti, **paējēju** *ir* **paējū**,
-ējējau — podejść (tro-
che)
paēmimas 2 — wzięcie;
zaprząg (wołów lub ko-
nia roboczego)
paēsti — podejść, podezręć
pagadinti — popsuć, ze-
psuć
pagaiķstis, -kščio — kij do
miotły, pogrzebacz
pagailā (pā-3) — polito-
wanie, litość
pagailēti *ir* **pagailti**, **pa-**
gailstū, -gailau — poża-
łować, utulić w żalu
pagailiai — żałośnie
pagairē 1 — miejsce na
wietrze; przeciąg, prze-
wiew
pagaišēlis, -lē — zdechlina
pagaišimas 2 — zdechnię-
cie
pagaišti — zdechnąć
pagal — według, koło
(czegoś, kogoś)
pagálba *ir* **pagélba** 1 —
pomoc
pagalē 3: aņt gālo **pagalēs**;
pagaliaū — na koniec
pagalys, **pāgalio** 3 — po-
lano; kij
pagalvys, **pāgalvio** 3 —
wezgłowie, poduszka
pagaminimas 1 — przy-
gotowanie
pagaminti — przyrz dzić,
przygotować, zrobić
pagana 1 — popas

paganiā 3 — pastwisko
pagarbā 3 — cześć, slawa,
honory
pagārbinti — pozdrowić,
pochwalić
pagarbūs, -bī — szanowny
pagārdinti — zaprawić
smak, uczynić by było
smaczniej
pāgardos, **pagardū** 3 —
— przysmak, deserowe
danie
pagarsēti, -garsiu (-sēju),
-sējau — wstawić się
pagarūoti — oczadzić
pagatvys, **pāgatvio** 3 —
šaligatvis 1 — chodnik,
trotuar uliczny
pagaugā *ir* **pāaugas** 3:
pagaugomis *ir* **pagau-**
gais kūnas nuējo — dre-
szcze przeszły po ciele
pagāulus, -li — pojętny;
wygodny (w używaniu)
pagautē 2 — zdobyć;
przybytek, korzyść
pagāuti — złowić, złapać;
schwycić; wziąć, prze-
jąć
pagēdāuti — wspominać,
uczwać brak kogoś
pagēdēlis, -lē — zepsuty,
szaleniec
pagēdimas 2 — zepsucie,
szaleństwo
pageidāuti — pragnąć, po-
żądać
pagēlas, **pagēlē** 3, **page-**
luo *ir* **pagelatis**, -trēs
(pā-3) — zamróz; mro-
żno

pagélba *ir* **pagálba** — po-
moc
pagélbēti — dopomóc,
wspomóc
pagélbinkas, -kē *ir* **pa-**
dējējas, -jā — pomoc-
nik, -nica
pagēlsti, -gelstū, -ltaū —
pożółknać
pagēlti, **pāgelia**, **pagēlē** —
poboleć
pagēras, -rā — porządny
pagerbimas 2 — usza-
nowanie, uczczenie
pagērbti, -rbiū, **pāgerbiau** —
uczcić, oddać honory,
uszarować
pagērēti, -rēju, -jau *ir* **pa-**
gērēti, -riū, -rējau — po-
lepszyć s.
pagērinti — polepszyć
pagerklys, **pagérklio** 3 —
podgardle
pagērti, **pāgeriu**, **pagēriau** —
móc wypić; napić s.,
wypić
pagēsti, -gendū, -gedaū —
zepsuć s.; oszaleć: po-
mieszać s. (o rozumie)
pagēdōti — pospiewać,
zaśpiewać
pagiežā, -žōs (pā-3) —
zemsta
pagijēlis, -lē — wyzdro-
wienie, rekonwalescent
pagijimas — powrót do
zdrowia
pagiībtī, -lbtū, -lbaū —
pozdrowić

pagilēti, -lēju — pogłę-
bić s.
pagilinti — pogłębić
pagimdyti, -daū, -džiau —
porodzić
paginti — dopędzić
pagir kas 2 — samochwał
pagirdyti — napić
pāgīrios, **pagiriū** 3 *ir* **pā-**
gīrēs — pochmiel
pagiriōtas, -tā — cierpiący
na pochmiel
pagiriōti, -riōju — ci-
pieć na pochmiel
pagirys, **pāgīrio** 3 (*ir* **pa-**
gīrē) — polesie
pagirnis, -nio1: **pagīrniai**
— miejsce pod żarnami
pagirsiai — posład
pagirsti, -rstū, -rdaū —
posłyszeć
pagirti, **pāgīriu**, -gýriau —
pochwalić
pagirtinas — godzien po-
chwaly
pagirūžis, -žio — **pagirē-**
lis = **pagirys**
pagisti, **pagista** (giņa),
-giso — pogasnać, zga-
snać
pagydyti, -daū, -džiau —
poleczyć, podleczyć
pagydomas, -ma — ule-
czalny
pagynā 3 koniec
pagynēti, -gyniū, -nējau —
skonczyć; podpędzić,
popędzić, pogonić (nie-
co dalej)
pagynētuvēs, -viū 1 =
pabaigtuvēs

- pagyrà 3; pagyrimas 2** — pochwała
pagyras 2; pagyrū maišas, puodas — samochwał
pagyti, -gijū (-gynū), -gijaū — pozdrowieć
pagyvėnti — pożyć
pagyvėti, -gyvėju (-gyviū), -gyvėjau — ożywić s.
pagyvinti — ożywić
pagyžūs, -ži — natrętny, uprzykrzony
paglamonėti, -nėju, -jau — przytłaskać, przytulić, popieścić
paglemžti, -mžiū, pāglemžiau — odebrać, przyswoić, wyciągnąć, porwać, pochwyć
paglitėti, -tėja — osłuznać, stać s. miękkim, klejkiem
paglōstyti — pogłaskać
paglūdėti — pobyc przytulwszy s.
pagodōti — podumać; uszanować
pagōnas, -nė 2 (ir stabmėdis, -dė 2 — poganin
pagrajė, -jėš, (pā-3) — śmiešana rzadka i chudsza, licha
pagramdūkas 2 — podskrobek, wyskrobek z nosek
pagrandā, -dōš, (pā-3) — grobla
pagrandis, -džio 1 — wyskrobek
pagrandos, -grandų 1 — oskrobki, wyskrobiny
pagrasyti, -saū, -siaū ir pagrasinti, -sinū — pogrozić
pagražėti — r. pagrožėti — popieknieć
pagražinti — upieknieć, upiększyć
pagražōti = pagrasyti
pagražinti — zawrócić, zwrócić, oddać
pagrebėstys, pāgrebėščio 3 — miejsce pod łatą na krokwiach
pagrečiūi, pagrečiūm ir pagrečiūo — obok siebie
pagreisti ir pagreitėti — przyspieszyć (s.)
pagreitinti — przyspieszyć
pagremžti — poskrobać, pogryźć
pagrėbėti — pograbić (niedługo, trochę)
pagrėbstai ir pagrėbstos, -tų — zgrabki, resztki kłosów i siana, pozostałe na polu po uprzężnięciu
pagrėbstyti — pograbić, zgrabić
pagriėbti, pagriėbiū, pāgriėbiau — porwać, pochwyć
pagriežti — pograć, zagrać (na skrzypcach)
pagrindā 3 ir pagrindas 3 — osnowa; zasada, podstawa, fundament, uzasadnienie

- pagrindinaī** — gruntownie
pagrindinis, -nė — gruntowny, zasadniczy
pagrindys, pāgrindžio 3 — grunt, miejsce pod podłogą
pagriōvé 1 ir pagriōvis, -vio 1, 3 — miejsce przy rowie; urwisko
pagrišti, pagrindžiū, pāgrindžiau — uzasadnić; nasłać; wybrukować, ugruntować
pagrįzimas 2 — powroćenie, powrót
pagrįžti — powroćić
pagrobimas 2 — pochwylenie, porwanie, zagrabienie, przywłaszczenie
pagrōbti — pochwyć, porwać, zagrabieć, przywłaszczyć
pagrožėlis, -lio 2 = pramonėlė 2 — balik, bankieciuk, ucztą
pagrožėti, -žiū ir -žėju, -žėjau — popieknieć; wyładnieć, podobać s.
pagrūmti — pomiąć, pognieść; scisnąć
pagrūdėti — potłuc (trochę)
pagrūdyti, -dau, -džiau ir pagrūdinti — zahartować
pagudrėti, -rėju — zmażdrec
paguldyti — położyć, złożyć
paguļti, pāgulu, -liau — kładnąć s., padając przyniesić swoim ciałem, przytłoczyć
pagūnda 1; pagūndymas 1 — pokusa, pokuszenie
paguodā 2, paguodimas 2 — pociecha, pocieszenie, współczucie
pagūosti, -gūodžiu, -džiau — pocieszyć; pożalować, utulić w żalu
pagūrinti — po-drobić, pokruszyć
pagūrklė ir pagūrklis — podbródek; Adamowe jabłko; gardziel
pagūrom(is) — chyłkiem, z wyciągniętą szyją
pagvelbti ir pagvelsti — skraćć
paibelis, -lio 1 (sł. pohybel) — lichy, kaduk, diabeł
paieškojimas — r. ieškojimas — poszukiwanie
paieškoti, -kau, -koju — poszukać; ściągnąć należność; poskać
paikas, paikā, paikšas, paikšė, paikius, -kė — głupty, dureń
paikėti, -kėju — paikti
paikinti — ogłupiać, robić głupim; rozpieszczać
paikybė 1; paikūmas 2; paikumā 3 — głupota
paikti, paikstū; paikaū — głupieć, durnieć
pailgas, -ilgā; pailgainis, -nė — podłużny

- pailgēti**, -gēju — podłużyć
pailginti — podłużyć
pailgti, -gsta, -go — przedłużyć s., wydłużyć s.
pailsēti — r. pasilsēti — odpocząć
pailsīmas 2 — znużenie, z mordowanie s.
pailsinti — dać wytchnąć, wypocząć
pailsinti — zmęczyć
pailsis — r. pōilsis, -sio — wytchnienie, wypoczynek, odpocznienie
pailsti, -ilstū, -saū — zmęczyć s., znużyć s.
paimti, pāimu pāēmiau — wziąć; zapożyczyć; dostać; zdjąć (miarę), zając
painiavā (pai- 3) — platanina; nieporządek, bezład
painios 2 — komplikacja
painioti(s) — platać (s.), wikłać (s.), mieszać (s.), leżać pod nogi
painūs, -ni — zawikłany
pa-irimas 2 — rozstrój; bezład
pa-irti, pā-iriu, pa-ýriau — powiosłować
pa-irti, -irstu *ir* pajrū, -iraū — rozstroić s., nadpsuć s., rozpruć s., rozleźć s.
paisýti, -saū, -siaū — pejsować
pais(t)ēti, -tu, -tējau *ir* páisyti, -sau, -siau — zwracać uwagę

- paīšas** — plama od sadzy
pa-išdykauti — poswawolić, pofiglować
paīšēlis 2 — r. piestūkas 2 — ołówek
paīšinas, paīšinā — zababrany w sadzy
paīšinti, -nu, -nau *ir* puīšinti — babrać w sadzy
paīšýba 1 — nauka rysunku
paīšýklā 2 — sala rysunkowa
paīšymas 1 — rysowanie
paīšýti, -šaū, -šiaū — rysować
paīšos, -šū 4 — sadza
paivyti, paiviju, -vijau *ir* paivyti — niszczyć, bić
paystēti = paējēti
pa-jvaĩrinti — urozmaićć
pājamos, pajamū 3 — wpływ, przychód brutto
pajáukos, -kū 1 = pādūjos
pajauñēti, -nēju — pomłodzić
pajauñs, pājaunio 3 — družba
pajáurē *ir* pajáuris — suche miejsce przy bagnisku
pajautā 3, pajautimas 2 — uczucie, zmysł
pajáutrinti — uczynić, zrobić czulszym
pajégā, -gōs (pā- 3) — siła, moc
pajéggti, -giū, pājégiau — mieć siły, móc
pajégūmas 2 — zdolność, moc

- pajégds**, -jēgi — zdolny, mocny
pajoda 3 b; **pajódžarga** b — swawolnik, urwis
pajojēti, -jojū, -jojėjau — podjechać nieco konno
pajudēti, pājudu, pajudėjau — poruszyć s.
pajūngyti, -gau, -giau; **pajūngti**, -giu, -giau — zarzmić, zaprząć do jarzma
pajuōdēlis, -lė — poczerniały; czarny diabeł
pajuodūoti — poczernieć
pajuokā 3; **pajuokimas** 2 — pośmiewisko, szyderstwo
pajuōkinti — pośmieszyć
pajuōkti, -kiū, pājuokiau — wyśmiać, wyszydzić
pajuōsti, -jūosiu, -siau — podpasać
pajuōsti, -juostū, -juodaū — poczernieć
pajuōstis, -sčio — miejsce za łub pod pasem
pajūsti, -juntū, -jutaū — poczuć
pajūris, -rio — brzeg morza, wybrzeże morskie
pakabā 3 — wieszak
pakabas 3, **pakabōklis**, -lio 2 — wieszadło
pakabinti — powiesić, zawiesić
pakabūs, -bī — dogodny; chwytny
pakairēti — stać s. lewym, lewicowym
pakaisti — nastawić (sa-

- mowar, rondel, garnek na ogień, do gotowania)
pakaitā 3 — zmiana
pakaitāis *ir* **pakaitōm(is)** — na przemian
pakakimas 2 — dostateczność
pakākinimas 1 — zadowolenie, satysfakcja
pakākinti — zadowolić
pakaklė 3 — miejsce pod szyją; napierśnik; śi-niak
pakaklinė 2 — szalik na szyję
pakākti, -kañka, -kāko — wystarczać, wystarczyć
pakañtinaĩ *ir* **pakankamaĩ** — dostatecznie, wystarczająco
pakalā -kālos 2 — tylna część; tył; klin
pakalbēti, pākalbu, pākalbėjau — pomówić, zmówić, mieć mowę
pakalbinti (kā) — zamówić (do kogoś)
pakalikas, -kė 2 — pochlebca, lizus; stronnik
pakalýs 3 — tylna część, tył, kuper
pakalñė 2 — dolina, nizi-na, miejsce pod górą; padół
pakalniāu, **pakalnyn** — niżej
pakalnis, -n'o — pochyłość
pakalniūi — wdół z góry, pod górę
pakalnūtė 2 — konwalia

pakampē 4 *ir* pakampys 3 — zakąć, ustronie, kąć
pakamšā 3b — popychadło
pakaņka — dosyć, wystarcza (*od czas. pakākti*)
pakankamāi — dostatecznie
pakaņklai 2 *ir* pakaņktēs, -kčīu 2 — rzemień cho-mątowe
pakantā, -tōs, pākanta 3 *ir* pakantrā — cierpliwosć
pakantrūs, -rī — cierpliwy
pakapē 3 — miejsce przy mogile, kurhanie, cmentarzu
pakarāila 1b; pakarāilis, -lē 2 — wisielec
pakarčīuī — z kolei, stopniowo
pakarpā 3 — narznięcie; kołnierz, kark
pakarsti; **pakartēti** — pogorzkniec
pakārti, pākariu, pakōriau — powiesić
pakartōti — powtórzyć
pakārtuvē 1b = padāuža
pakaruōklis, -lē 2 — wisielec
pākasas 3 — podkop
pakasynos 2 — *r. lāidotuvēs* 1 — pogrzeb
pakasyti — poskrobać, podrapać
pakāsti, pākasu, -siau — nakopać, zakopać, zaryć
pakaūlyti — ponudzić, uporczywie o coś poprosić
pakāušis, -šio 1 — potylicą
pakeisti, -keičiu, pākeičiau — zamienić, odmienić, zmienić
pakeitimas 2 — zamiana
pakeleivis, **pakel(eiv)ingas** — *r. keleivis* — podróżnik, podróżny
pakelē 3 — miejsce przydrożne
pakeliama, -mōs; -mōji, -mōsios — rzemień, pas (*hołoblowy*)
pakeliuī — po drodze
pakēlti, pākeliu, pakēliau — podnieść, podwyższyć, przenieść, wytrzymać, pobudzić
pakeņčiamas, -mā, -maī — znośny, -a, -nie
pakeņkti — zaszkodzić
pakerē, -rēs, pākerē 3 — miejsce pod pnem, pod krzakiem
pakermasē, -šēs (pā-3) — zajazd (*po drodze, wracając z kiermaszu*)
pākertalas 3 — pierwszy zrab
pakēkauti, -kauju, -kavau = pakýkoti — pohuścić
pakēlimas 2 — podniesienie
pakibinti — poruszyć, podrażnić, zagabnąć
pakiemys *ir* **pakiemē** 3; **pakiemiais** — od podwórze do podwórze, od chaty do chaty
pakilā 3 = **pakeliama** (pā-3) — rzemień hołoblowy

pakil(n)oti — popodnosić
pakilpiai, -piu 1 — pułapka, sidła
pakilti, -kjlū (-kilstu), kilau — powstać, podnieść się
pakilumā (pā-3); **pakilumas** 2 — wyniosłość, wysokość
pakilūs, -li — wyniosły
pakinkis *ir* **pakinklis**, -lio 1 — podkolanek
pakiņkymas 2 — zaprząg, zaprzęzenie
pakiņkyti, -kaū, -kiaū — zaprząć
pakiņktas *ir* **pakiņklas** 2 — uprząg
pakirsti, -rstu, -rdau — obudzić s., ocknać s.
pakirsti, pākertu, pakirtaū — ściać, podciąć
pakirtēti, -tēju — scinać przez pewien czas
pakisti, -kintū, -kitaū — zmienić się
pakišti — podsunąć
pakitēti, -tēju = **pakisti**
pakitimas 2 — odmiana, przemiana, przekształcenie
pakiurūmas 2 — dziurkowatość, porowatość, gąbczastość
pakiurūs, -rī — dziurkowaty, porowaty, gąbczasty
pakylēti, -liū, -lėjau — podnieść nieco; dopomóc podnieść s.
pakyrēti, -kųri(-rēja), -rėjo — obrzydnać, dokuczyć, sprzykrzyć s.
paklabēti *ir* **paklabēti** — postukać do drzwi, zapukać
paklaidā 3 — błąd, omyłka
paklaikti, -ksta, -ko — zrobić s. straszno, niesamowito; zwariować
paklausā 3 — wywiad, dopytywanie się
paklausimas 2 — (za)pytanie
paklausyti — posłuchać
paklausti — zapytać
paklēisti, -klēidžiu, -džiau — roztracić, roztrwonić
paklydēlis, -lē — zbłąkany; błąkający s.
paklysti, -klýstu, -klýdau — zbłądzić; stracić drogę; zawinić, zgrzeszyć; omylić s.
paklōdas 2 — podściółka
paklōdē *ir* **paklōtē** 2 — prześcieradło
paklōti — podestać, posłać
paklumū *ir* **paklomū** — po kolei
paklūonē 1 — miejsce przy gumnie, gumnisku
paklūsnas, -klusnā *ir* -nūs, -ni — posłuszny
paklusnūmas 2 — posłuszeństwo
paklūsti, -klusū (paklųstū), -klusaū — usłuchać
pakništi — podryć
pakniūbti — potknąć się, paść twarzą

paknópstos: paknópstom-
(is) — potykając s.
pakójai, -jū 1 — podnóże
pakójé — podnózek, pod-
stawa
pakōl(eik) - r. kōl, kōlei
— (do)póki, dopóty aż
pakópa 1 — odnoga (gó-
ry), stopień, schodek,
taras
pākraikas: pākraikos, -kū
3 — podściółka
pakraikē *ir* pakraigē 3 —
poddasze
pakraipā 3 — kierunek
pakrañtē 2 — brzeg rzeki
lub jeziora
pakraštys, pākraščio 3 —
brzeg, obramowanie
pakreipā — r. pakraipā
pakreklē *ir* pakreklīs,
pākreklio 3 — podkro-
kiew
pakr(i)aušē 2 — miejsce
przy urwisku
pakriūtē 1 — strych, pod-
dasze, góra
pākrikas, pakrikā — po-
rozrzucany, niepowią-
zany, niesporządkowa-
ny, luźny
pakrikėliai, -liū 1 — niezor-
ganizowane jednostki
pakrikimas 2 — dezorga-
nizacja, rozprzężenie,
rozpierzchnięcie s.
pakrikti, -kriñka, -kriko —
rozpierzchnąć się
pakrimsti, pākremtū, pa-
krimtaū — pogryźć, od-
gryźć

pakrioklē, (pā-3) — miej-
sce koło wodospadu
pakripti, -krimpū, -paū =
pakraipti
pākritos, pakritū 3 (*ir* pā-
kratos) — paprochy
siana
pakriūta *ir* pakrūtē 1 —
spadziłość, urwisko
pakrivikš(t) — nieco krzy-
wo; trochę skrzywić
pakrỹpti, -krypstū, -paū
— skrećić s., zбочzyć,
zmienić kierunek
pakrōsnis, -nio 1 — miej-
sce pod piecem
pakrūmē 1 — miejsce przy
krzakach
pākšt pākšterēti — cmo-
knąć, pocałować
pakugždūs, dī — znedz-
niały, wynękany, obla-
zły
pakulā, -lōs, pākulā 3 —
umłot
pākulos, -lū 1 — pakuły
pakūlti, pākuliū, pakūliaū
— pomłócić, móc młó-
cić
pakulūs, -lī — umłotny
pakuĩpti, pakuĩpsta,
-kuĩpo — wykrzywić s.
pākunkas 3 — rzemień
lub powróz, którym się
przywiązuje orczyk do
brony
pakuĩktē 2 = pakaĩnkai
pakurā, -rōs, pākurā 3 —
piec; palenisko
pakūrnom(is) (bēgti) —
wywracając koziołki
(biec)

pākuros, pakurū 3 = įkurai
— rozpałki, podpał
pakūrsta 1b — poduszczy-
ciel, podżegacz, agitator
pakūrstyti — podżec, po-
duszczyć
pakūrti, pākuriū, pakū-
riau — podpalić, zapalić
w piecu
pakūšinti — poruszyć, za-
gabnąć
pakuštom(is) — szeptem
pakutrā (pā-3) — część
owczej skóry z karku
pakūčią 3 — r. krikštā-
suolē — pokuć
pakūdris, -rio 1 — miejsce
u sadzawki
pakūgē 3 — miejsce przy
stogu
pakūnys, pākūnio 3 —
wrzód (twardy)
pakvaišti, -kvaištū, -kvai-
šau — zgłupieć
pakvėpinti — powąchać;
naperfumować
pakvėpti, -kvėpsta, -po *ir*
pakvĩpti, -kvĩmpa, -kvĩ-
po — zapachnąć
pakvėpūoti = padūsūoti
palā *ir* palāu! = palāukl
— poczekaj!
palā 4; palūtē 2 (*sl.*) —
r. vỹstyklas 3, vỹstyklē-
lis 2 — pielucha
palābinti — przywitać
palāibinti — ścieńczyć,
zrobić cieńszym, zebrać
w grubości
palāidas, palaidā, palāi-
da, palaidai, -dyn — nie

związany, wolny, luźny
palāidinē 1 — hamulec;
proca
palāidinis, -nio 2, **palāidi-
nūkas** 2, palāidas dra-
bužėlis (be liemeñs) —
kurtka, narzutka
palāidinys, pālaidinio 3 —
puszczanka
palāidyti, -dau, -džiau =
pamėžti — podoić
palāidoti, -doju, -jau —
pochować (umarłego)
palāidūoti, -dūoju, -davaū
— poręczyć, zagwaran-
tować
palāidūnas, -nē 2 — roz-
pusznik, marnotrawni
(syn)
palāikai, -kū 3 — spadek,
sukcesja
palāikis, -kē 2 — stary,
używany, potrzymany
palāima 1 — błogosła-
wieństwo
palāiminimas 1 — pobło-
gosławienie, błogosła-
wieństwo
palāiminti — pobłogosła-
wić
palāipinti — kazać, dupo-
módz wspiąć s.
palāipsniui, palāipsta *ir*
pālaipu — stopniowo
palāistūvas *ir* paleistū-
vas, -vė 2 — rozpusznik
palāisvas -laisvā — wolny,
nie zajęty, nie zatrū-
dniony
palāngėl — miejsce pod
oknem

palankynas, -nų 2 — od-wiedziny
 palankyti *ir* palankstyti — ponachylać, poschy-
 lać; odwiedzić
 palankumas 2; palanky-
 bėl — przychylność, ży-
 czliwość
 palankūs, -ki 2 — przy-
 chylny, życzliwy
 palapė, (pā-3) — miejsce
 pod liściem
 palapinė 2 — namiot, szałas
 pālas 2 — poła, bryt, breta
 palasė, (pā-3) — okap,
 miejsce pod okapem
 palaūkė 2 *ir* palaukė 3 —
 brzeg, styk lasu z po-
 lem
 palaukti — poczekać
 palauktinai — na kredyt
 (plg. užsimokėtinai)
 palaužys, pālaužio 3 *ir*
 palaužė 3 — miejsce pod
 stosem, pod łodem;
 przy barkogu
 palaužti — nadłamać, na-
 łamać, złamać
 palavykas, -kė 2 — tułacz,
 włóczęga
 palazdžiaī, -dziū, (pā-3) —
 pierwiosniki
 paledė 3 — miejsce pod
 lodem
 paleistaliežūvis, -vė 2 —
 jęczliwy
 palėisti — wypuścić, uwol-
 nić, zwolnić, spuścić,
 roztrwonić, popuścić
 paleistūvas, -vė 2 *ir* palei-
 stūvis 2 — rozpuśnik

paleistūviškas, -ka, -kai —
 bezwstydnny, niecny, roz-
 pustny, -nie
 paleŋgva *ir* paleŋvo —
 powoli, pomału, zwolna
 palengvēti, -vėja, -jo —
 stać s. lżejszym
 paleŋginti — ulżyć
 paleŋkti, -lenkiū, pālen-
 kiau — pochylić
 palervoti — dopełznąć;
 móc pełzać
 palėsti, pālesu, -siau — po-
 dziobać, dziobiąc podjeść
 palevėkas — nic nie war-
 ty, do niczego niezdatny
 palėkti, pālekiu, pālekiu
 — pobiegnać, polecieć;
 móc biegnąć, lecieć
 palėpė 1 *ir* palėpis, -pio 1
 — podstrzesze, miejsce
 pod zastrzeszem
 paliāi — po, koło, wzdłuż
 paliāubal — zaprzestanie
 paliāubos, -bų 1 — zawie-
 szenie broni, rozejm
 paliāuti, -liāju (-liāunu),
 -liōviau — zaprzestać
 paliėges, -gusi; paliėgėlis,
 -lė — chorowity czło-
 wiek
 paliėpė 1 *ir* paliėpis, -pio 1 —
 miejsce pod lipą
 paliėpti, -liepiū, paliėpiu
 — rozkazać
 paliėsti, -liečiū, paliėciau
 (žaižda) — dotknąć cze-
 goś, potraćić (ranę)
 palieti, -lieju, -liejau *ir* pā-
 leju, palėjau — polać,
 rozlać

paliėtimas 2 (žaiždōs) —
 poruszenie, dotknięcie,
 potrażenie (rany)
 palikėjas, -jā 3, 1 — testator,
 spadkodawca
 palikimas 2 — pozosta-
 wienie; spadek
 palikinys (pā-3) — to co
 pozostało; spadek
 palikti, -liekiū, -likaū —
 (po)zostawić; (po)zo-
 stać
 palikuonis, -niės, -nė; pā-
 likuonj 3 — następcą,
 potomek
 palinkėti, -linkiū (-linki),
 -linkėjau — wyrazić, zło-
 żyć, przestać życzenia
 palinkimas 2 — skłonność
 palinksminimas 1 — po-
 cieszenie, pociecha, za-
 bawienie
 palinksinti — pocieszyć;
 zabawić
 paliŋkti, -linkstū, -linkaū —
 pochylić się
 paliova, -vōs, pāliova 3 —
 przerwa, przestanek
 paliūtis, -ties 1 — słota,
 deszcz kilkodzienny
 palydėti, -lydžiū, -lydėjau
 — odprowadzić; utracić
 coś, pozbawić s. czegoś
 palydėtojas, -ja — ten któ-
 ry towarzyszy odpro-
 wadzając
 palydėtuvės, -vių 1; paly-
 dos, -dų 2 — odprowa-
 dziny, odprowadzanie
 kogoś w podróż; uczta
 z powodu wyjazdu

palydōvas: palydōvai, -vų
 2 — przewodnik; orszak,
 eskorta, konwój
 palyginimas 1 — porówna-
 nie
 palyginti — porównać
 palypėti, -piū, -pėjau —
 wspiąć się trochę
 palysti, -lystu, -lysau —
 schudnąć nieco
 palytėti, -lyčiū, -lytėjau —
 dotknąć (się)
 palyti, -lija, -lijo — polać
 (o deszczu)
 palįsti, pālendu, palindaū
 — podleżć
 pālmėtis, -mėčio 1 — na-
 miotka (domowej ro-
 boty)
 palóbė 1 *ir* palomė 3 —
 dolina, nizina
 palōvis, -vio 1 — miejsce
 pod łóżkiem
 pālšas, pālšā; pālšis, -šė
 — płowy
 pāltis, -ties 1 — połec
 palubys, pālubio 3 — prze-
 strzeń, miejsce pod su-
 fitem
 palūkanos 1 — procenty
 palūkėti, -lūkiū, -lūkėjau —
 poczekać trochę
 palūžti, -lūštu, -lūžau —
 nadłamać s., złamać s.
 pālvas, pālva — myszaty
 pamāginti — zachęcić
 pamaiva, -vōs, pāmaiva 3
 — straszyc, postrach
 pāmaldos, pamaldų 3 —
 nabożeństwo
 pamaldūs, -di — pobożny

pamalžūs, -žī (kārvē) — (krowa) dużo mleka na raz dająca, którą łatwo doić — quae facile mulgetur
pamarjūs, pāmario 3; **pamariai**, -riū 3 — pomocze
pamārškē 1 — namiot
pāmatas: pamatai, -tū 3 — fundament
pamatīnē 2 — ropucha
pamatingas, -gā — gruntowny, fundamentalny
pamatingūmas 2 — gruntowność, fundamentalność
pamatyti — zobaczyć, spostrzec
pamatuoti — pomierzyć, zmierzyć, wymierzyć; uzasadnić, ugruntować
pamaūtas: pamaūtai 2 — uzda
pamāuti, -māunu (-māuju), -móviau — nasunąć, przesunąć, przebić, przeszyć; nałożyć uzdę
pamazgyti — podwiązać, podwić (ogon koniowi lub świni)
pamazgos, -gūl 3 — pomyje
pamaži, **pamažū**; **pamažēl(io)**, **pamaželiūko** — pomažu, pomaleńku
pamečiui: pamečiuo — co rok, rok rocznie
pamedē 3 — polesie
pameduī — jak miód, jak z miodem
pamedžióti — popolować

(pameilti, pameilstū), pameilau, pameilēs, -lusi — upodobać
pamergys, pāmergio (*gramat.*: *rodzaju męskiego*) gražūs pamergys — dpruchna, družka
pamēsti, pāmetu, -mečiau — porzucić, zgubić, stracić; (za)przestać
pamestinūkas, -kē 2 — podrzutek
pametesē, -sēs, pāmetese 3 — roczniki, kronika
pāmēčiojimas 1 — urąganie, szyderstwo, drwiny
pamėgdyti, -dau, -džiau *ir* pamėg(z)dzioti, -dzioju — przedrzeźniać kogoś
pamėginti = pabandyti — popróbować
pamėgti, -mėgstu (-mėgiu), -mėgau — polubić, upodobać coś, kogoś, znaleźć w czymś przyjemność
pamėgūmas 2 — upodobanie
pamėg(z)da — przedrzeźniacz — mimus poiylotta
pamėklē 3 — poczwara
pamėnas: pamėnai 1 — zorza północna; miejsca strątowane (na polu, w zbożu)
pamėnesiuī: pamėnesiuo — miesięcznie, co miesiąc
pamėtėti, -mėčiu (-mėtėju), -mėtėjau — podrzucać, rzucając podać

pamėt(li)oti(s), -(li)oju(os), -(li)ojau(s) — przedrzeźniać kogoś
pamieloti — popieścić, przytulić do siebie
pāmietis, -miečio 1 — kół, gruby kij
pamigdyti, -daū, džiaū *ir* pamiginti — dać, pozwolić nieco pospać, wyśpać się
pamigti, -mingū, -migaū — zaspać
pamiltēs, -lėiū 1 — otręby
pamilti, -mīla (-mīlsta), -mīlo — polubić, pokochać
pamilti, -mīlžau = pamėlžti
paminā 3 — pedať
paminėjimas 1 — wspomnienie
pāminēs *ir* pāminos, pāminū 3 — wygon
paminėti — wspomnieć
paminėtinās, -na — pamiętny, wart wspomnienia
paminėtuvēs, -viū 1 — wspominki
pamiñklas 2 — pomnik
pāminos, pāminū 3 — kłaki, wyczeski (łnu, konopi)
paminti, pāminu, pamýniau — podeptać, poniżyć, nastąpić, pognieść
pamiršti — zapomnieć
pamišėlis, -lė — wariat
pamišimas 2 — wariatwo, obęd
pamišyti — skartować, stasować

pamiškē 3 — podlasie
pamišti, -minšu (-mįstū), -mišaū — mieszać s.; zwariować
pamylėti — pokochać; ugościć
pamynā, -mýnos 2 — przypiecek
pamokā 3 — lekcja; nauuczka, przestroga
pāmokesnis, -nio 3 — odstępnie, zapłata za odstąpienie czegoś
pamokėti — wypłacić; zapłacić (za odstąpienie czegoś)
pamókymas 1 — pouczanie
pamókyti — pouczyć, poduczyć
pamókslas 1 — nauka, kazanie
pamókslininkas, -kē — kaznodzieja
pamolėti, -moliū (-molėju), -molėjau — pomleć trochę
pamótė 1 — macocha
pamóti — machnąć (ręką)
pampyti, -piju *ir* pamypinti, -nu — bić, tłuc
pāmplė — pączek (ciastko)
pampótaukšlis, -lio = kuzdūbelis — purchawka — lycoperdon bovista
pampsóti, -saū, -sojau — leżeć, sterczeć jak nadęty balon
pāmpti, pāmpsta, pāmpo — pęcznieć, grubieć
pamputys, pāmpučio 3 *ir* pūmputys — zwitek, kę-

dziorek, skretek, ko-
mek
pāmuša(la)s 3 — pod-
szewka
pamušióti, -šióju — po-
podbijać
pamūsti—pobić, podszyć
panā 4 — panna
panagē (pā-3) — miejsce
pod paznokciem
panaktesiui—panakčiui—
każdą noc
panaktinis, -nė — stróż
nocny
panamē 3 — miejsce bli-
sko domu
panarinti—pograżyć, spu-
ścić głowę
panarōm(is) — nurkiem,
nurkując
panašūmas 2—podobień-
stwo
panašūs, -ši — podobny
panaudōti, -dōju—wyko-
rzystać, wyzyskać
pānčiai, -čiu 1—pęta, kaj-
dany
pānčioti, -čioju, -jau — pę-
tać, nakładać kajdany
panėgti, -giu, -giau — za-
przeczyć
paneikti, -kiū, -pāneikiau—
poniżyć
panėlė 2 — panna, pa-
nienka
paneiklas 2 — powiąsto
(bicza, cepa), rzemuszek
lub sznurek, którym
bicz przywiązuje się do
biczyska

panėrti, pāneriu, panė-
riau — zanurzyć (się),
pograżyć s.
panėsti, pānešu, -šiau —
ponieść trochę; móżd-
nieść
panėrti — ponurkować
trochę, dać niewielkie-
go nurka
panėšėti, -šiū, -šėjau —
być podobnym; trochę
podnieść, pomóc nieść
(trochę, niedługo)
panėšūs, -ši = panašūs
paniaūsti, -niaučiu, pā-
niaučiau — opuścić
głowę
paniekā; paniekinimas —
pogarda, wżgarda, po-
niżenie
paniekti; paniekinti—po-
gardzić, poniżyć
panirti — dać nurka
paniūrstyti, -stau, -sčiau—
poszperać, poszukać
paniūra 1 b. — posepny,
ponury (człowiek)
panókti — dogonić, do-
pędzić
panorėti; panōrti — za-
chcieć
panósis, -sio (*ir* panósė)—
podnosić
panóvarta 1 — nurt na
jeziorze (największa
nieobszerna głębokość)
pānta ir pāntas 1 = laktā
pāntis, -nčio — pęto
panúovolis, -lio 1 = paan-
težys

paódis, -džio 1—podskórce
paójus = pavójus
paorėti, -riū (-rėju), -rėjau
— poorać (trochę)
papadė (pā-3) — miejsce
pod podeszwą, pod-
stopek
pāpalėpė — podstrzesze
papamýnė 2—przypiecek
papampti, -pampstū, -pam-
paū — wydać s; rozbu-
chnąć; zdechnąć
papartys, pāparčio 3, pa-
pártis, -rčio 1 *ir* papār-
tis, -rčio 2 — paproć
pāpas 2 — cycek
pāpas 4 — pop
papāsakoti—opowiedzieć
pāpautas, papautai 3 —
pęcherz od natarcia,
nagniotek
papažastys, pāpažasčio 3
— podpasze
papeikā (pā-3) — nagana
papelėnis, -nio 2; sėnis
papelėnis — spopielały
dział
papėlkis, -kio — miejsco-
wość koło bagniska
papėntis, -ties 1 — piętka,
okrajec; opołek, obladra
papėdiniūkas, -kė 2—po-
tomek; następca
papėdžiui—w ślad, w trop,
śląd w ślad
papėžėlis, -lė — cherlak,
nędznie rosnący
papėžti, -pėštū, -pėžaū —
znędznieć, zmizernieć
papiāuti — zarznąć

papietuvė (pā-3) — po-
obiedzie, pora poobie-
dnia
papievis, -vio 1—miejsco-
wość przy łące
papiginti—za tanio sprze-
dać; uczynić tańszym,
spuścić z ceny
papiktinti — rozgniewać;
zgorzyc
papildā 3; **papildymas** 1—
uzupełnienie
papildinys (pā-3) — do-
pełnienie, przedmiot,
obiekt
papildyti—uzupełnić, do-
pełnić
papilys, pāpilio 3 — pod-
grodzie, podzamcze
papilinti — przepelnić,
za wiele nalać, nasypać
papilti, pāpiliu, papýliu—
rozlać, polać
papilvė 3 — podbrzusze
papinā (pā-3) — podle-
cenie; plecionka
papingas, -gā — piersisty,
-ta
papintė 1 — podpiętka
papiovā (pā-3) *ir* **papiūvā**
—ubój; ligū papiovā —
ciągle na różne choroby
chorujący człowiek
papirkti, pāperku, papir-
kaū — przekupić kogoś,
dać komuś łapówkę
papirstė 2 *ir* papirstė 3 —
miejsce pod palcem,
przy palcu
papiūtis, -piūtis 1 — za-
rznięcie

- papiūvēti**, -viū, -vējau *ir*
papiovēti — pożać, po-
kosić, popiłowac (tro-
chę)
- pāpykis**, -kio 1 — *r.* pōpy-
kis 1 — gniew, złość
- papýškēti**, -ku, -kējau —
trzasnać, palnac
- papjžti**, papjštū, papēžai
— rozdać się
- paplasnōti**, paplavēti —
połopotac skrzydłami
- paplastā** *ir* paplavōm (is)
— podlatujac
- pāplavos**, paplavj 3 = pā-
mazgos — pomyje
- paplavūnas**, -nē 2 — pod-
lotek (o ptaku)
- paplēntē** 1 — miejscowość
przy szosie
- paplezdēti**, pāplezda, pa-
plezdējo = paplasnōti
- paplēķes**, -kusi — zatechły
- paplēkti**, -ksta, -ko — za-
technac, stęchnac
- paplēsti**, pāplečiu, -plē-
čiau — poszerzyć
- paplēšā** (pā-3) rabunek,
łupież
- papliāuska** 1 — trzaskaw-
ka; paplarka
- papliāuskēti**, -ku, -kējau —
trzasnać, klasnać
- paplisti**, -plihta, -plito —
rozszerzyć się
- papliūkaī**, -kų 2 — bliźnięta
- papliūpti**, -pliuŋpa, -pliu-
po (lyti) — lunac (o de-
szczy)
- papliūpa** 1 — salwa
- papliūpas** 1 — chlusnięcie;
haust
- papliūpēti**, -pu, -pējau —
chlusnac, lunac
- paplýskēti** — trzasnac
- paplókščias**, -čią — płaski
- paplotýs**, pāpločio — pla-
cek, blin
- pāplukos**, paplukj 3 —
plaża
- paplūkti**, -pluŋka, -plūko —
polać s, rozlać s.
- paplušēti**, pāplušu, pa-
plušējau — popracowac
- paplutýs**, pāplučio — miej-
sce pod skórka chleba
- paplūkēti**, -kiū (-plūki),
-kējau — popłynac tro-
chę
- paplūsti**, -plūsta, -plūdo —
zalać się, rozlać się
- papōryti** porā — opowie-
dziec bajkę
- papōškēti**, -pōšku, -pō-
škējau — mocno i gło-
šno uderzyć, trzasnac
- paprakai**, -kij (pā-3) —
łapówka
- pāprastas**, paprastā, pā-
prasta, paprastai, -styn —
zwykły, pospolity
- paprāsti**, -prantū, -prataū
— przywyknac
- paprastūmas** — zwykłość,
pospolicieć
- paprašyti** — poprosić
- papratimas** 2 — przyzwy-
czajenie
- paprātinti** — przyzwyczajac
- paprikā** 3 *ir* pāprikas 3 —
łapówka

- pāprikiniŋkas**, -kē 1, 2 —
łapownik
- paprotýs** 3 *ir* pōprotis 1,
pāpročio *ir* pōpročio —
przyzwyczajenie, nałóg,
zwyczaj
- paprūdē** — miejsce koło
stawu
- papsēti**, -siū — cmokac
- pāpt** pāpterēti, -riu, -rējau
— cmok, cmoknac
- papūkšti**, -pūška (puŋška),
-pūško — napuchnac,
nabrzniec (trochę)
- papūlti**, -pūolu, -pūoliau
ir -pūoliau — popaść
- papuōres**, -rusi = paduōres
- papuoša** (pā-3), papuoša-
las, papuošalai 3; pa-
puošimas 2 — ozdoba;
ozdobienie
- papuōšti**, -puošiu, pāpuo-
šiau — ozdobić, upię-
kszyć, przystroić
- papurēti** *ir* papūrinti —
rozpulchnić
- papuŋpti**, -puŋpsta, -puŋpo
— nabrzęknac, na-
brzniec, opuchnac
- papūrska** 1 b. — zapalczy-
wy człowiek
- papūrtinti** — potrząść
- papūstas** 2 = pūstas 4
- papūsti**, -puŋta, -pūto —
nadać s., spuchnac
- papušē** (pā-3) — miejsce
pod sosną
- papūtžandis**, -dē — puco-
łowaty; pyszałek
- papūdymē**, (pā-3) — pole
na ugór
- pāpūras** 3 — farfura, fajans,
porcelana
- papūrgalvis**, -vė — roz-
czochny, najeżony
- papūrinti** — rozczochnac,
najeżyć; rozpulchnić,
wzruszyć (ziemię)
- papūrti**, papūŋr (-pūrstū),
papūraū — rozczochnac
się, najeżyć się
- papūsti**, pāpučiu, pāpu-
čiau — powiac, dmu-
chnac, nadac
- papūškēti**, -ku, -kējau —
buchnac, wpaść z łosko-
tem do wody
- paŋ** (*przyimek*) — *r.* peŋ —
przez
- parā** — *r.* dienā naktis —
doba
- paragauti** — pokosztowac
- paragē** 3 — miejsce pod
rogie
- parāginti** — podpedzić,
zachęcić, przynaglić
- paraičioti**, -čioju *ir* parai-
tyti — potoczyć; poza-
kręcac (wasy, włosy)
- paraikyti**, -kaū, -kiaū —
pokrajac (chleb)
- paraištē** 2 — miejscowość
przy błotnistym lesie
- paraiška** 1 — zeznanie, de-
klarowanie, doniesienie,
referencja
- paraižā**, -žos 3; pāraižos,
-žij *dgsk.* 3 — ostatnia
kwadra miesiaca
- pāarakas** 3 — proch
- parālis**, -lio 2 — paraliž

paramā 3 — opora, podpora
paramstis, -mšcio2 — przysług; poręczyciel; podpora
parangūs, -gī — giętki; chętny
parankūs, -kī — podręczny, wygodny
parāpija 1 — parafia
parapijietis, -tē 2 — parafianin
pārašas 3 — podpis
parašyti — napisać
parašytojas, -ja 1 — ten, który napisał, autor
paraštē (pā-3) — margines
paraudonas, -nā; **paraudonys**, -nē — czerwony
paraudoti — poszlochać
pār-auga 1 — nagniotek, odcisk
par-āugti, -gu (sprandaņ) — wrosnąć (w kark)
pa-rāugti, -giu — zakwasić
pa-raukti, -raukiū, pārakiau — zmarszczyć, byle jak uszyć
parausti, -rausiū, pārasiu — podryć
parausti, -rausti, -raudaū — poczerwienieć
parāuti, -rāunu, -rōviau — móc rwać, porwać: Diēvas dāvē; vēlnias parōvē — Bóg dał, diabeł porwał
par-avēti, pār-aviu, paravējau — dłużej ponosić (obuwie); vyžā pašavi bātā — łapeć trwalszy jest od buta

pa-ravēti, pā-raviu, paravējau — poplec trochę (chwasty, zielsko)
parbaigti, -baigiū — dokończyć, zakończyć, ukończyć: pārbaigiau vēžti (namō) — dowiozłem (do domu); pārbaigiau vežiōti — skończyłem wozic (zbożę z pola)
parbēgti — pobiec, przybiec do domu
parblōksti, pārblaškiu, pārbloškiau — rzucić, obalić, powalić
parbristi, pārbrēdū, parbridaū — przybrnąć, dobrać (do domu)
parbugdyti, -daū, -džiaū — przywieźć (do domu), przetransportować, dostarczyć coś ciężkiego, niezgrabnego, niewygodnego
pardā, -dōs, pārda 4; **pardavimas** 2 — sprzedaż
pardavējas, -jā 3, 1; **pardavinētojas**, -ja 1 — sprzedawca
pardavikas, -kē — sprzedawczyk, zdrajca
pardavinēti, -nēju — sprzedawać
pardavinys, pārdaavinio 3 — rzecz do sprzedania
pardēvēti, pardēviū, -vējau — znosić, zniszczyć (czapkę, wianek); zmarinować
pardilinti — zetrzeć przez tarcie, zużyć, zniszczyć

pardilti-dilsta (-dīla), pardīlo (liežūvis) — zetrzeć się, zniszczyć się
pardyrinti — pójść, wrócić (do domu) ponuro, lekliwie oglądając s., ogon wtuliwszy pod siebie
pardōbti, -biu, -biau — uderzeniem obalić, powalić, zabić
pardrālyti, -liju, -lijau — podrzeć, zniszczyć (obuwie, odzienie)
pardrēbti, pārdrēbiu, pārdrēbiau — rzucić, powalić kogoś lub coś miękkiego, otyłego
pardribti — zawalić się (o kimś miękkim, otyłym)
pardulkēti, -dūlku, -dulkējau — przybiec do domu, (podnosząc kurz)
pardūlkinti — przypędzić do domu (podnosząc kurz)
parduolioti, -liōju — sprzedawać
parduosiniai grūdaī — ziarna do sprzedaży
parduotē 2 — sprzedaż
pardūoti, -dūodu, pārdaiviu — sprzedać
parduotuvē, -vēs, parduotuvę 3 — sklep, skład, magazyn
pardūrti, pārduriu, pardūriau — kłując powalić na ziemię
pardvasā (par-duosā) 3 — sprzedaż

pareigā, -gōs, pār-eigā 3 — powinność, obowiązek, służba
pareigoti — zobowiązać
pareikalāuti — zażądać, zapotrzebować
pareikalāutinaī — na żądanie
parēikšti, -rēiškiu, -rēiškiu — objawić, zeznać, zadeklarować
parēikstinis, -nē — oblatowany, deklarowany, zameldowany
pareinamybēl, -mūmas 3 — zależność
pareiskējas, -jā — deklarator, deklarujący
pareiskimas 2 — deklaracja
pareīti: pareīna — trzeba, przypada
pareīti (nuō kō, aīt kō) — zależeć (od kogoś, czegoś)
pareīti (namō) — pójść, przyjść (do domu)
pareīti (kuī, kamē) = patīpti — zmieścić s. gdzieś
pareitināī — z powrotem
pareitinis, -nē — przejściowy
pareitis, -tiēs (pā-3) — rzecz, obowiązek: čiā māt nepareitis — to mnie nie dotyczy, nie obchodzi
pareitoti, -tōju i paraityti, -raitau, -raičiaū — podkasać, podkrecić

pareitūvēs, -iņ2—powrót, (do domu) i uczta z tego powodu
pareižiui ir pareižiuo — po kolei, po porządku
parejōs — na wskroś
parejūnas, -nē — r. pēre-jūnas — wtórczega
paremti, pāremiu, pāremiau — podeprzeć
parengti, -rengiū, pārengiau — przygotować, przyrzędzić
parengtis, -tiēs 3, (kāriška) — przysposobienie wojskowe
parētas — rzadkawy; wolny
paretēti — przerednieć
parētinti — przeredzić
parējīmas 2 — pójście, przyjsie (do domu); zmieszczenie się
parēkti, -rēkiū, pārekiāu — pokrzyć
parēšvas, -vā — za rzadki
parēžti, -rēštū, -rēžaū — wydać się, napełnić s., naładować (s.)
pargabēnti — sprowadzić, przetransportować
pargiinti, pārgenu, pārginiau — przypędzić (było do domu)
pargraūžti — podgryźć i powalić (drzewo)
pargražinti — zawrócić kogoś (do domu)
pargriāuti — powalić, przewrócić, zburzyć
pargriūti — upaść, zwalić s.

pargrījēlis, -lē — ten, który powrócił (do domu)
pargrījti, -grījstū, -grījzaū — powrócić (do domu)
pargrūmti, pārgrumiu, pārgrūmiau — podołać, obalić, powalić
pariāuga 1 — grzęzawica
pariebēti — potłuszczyć, popełnić
pariebinti, -nu, -nau — załusto coś zrobić (zgotować obiad)
pariēsti, -riečiū, pāriečiau — podgiąć, podkreślić
parietē 3 — czeczotka (brzozy)
parikinti — pomylić, zmylić kogoś
parikti, -rinkū, -rikaū — pomylić s.
parimtēti — spoważnieć
parimti, -rimstu, -rimaū — oprzeć się
pariņkti, pārenku, parinkaū — zebrać trochę, nabierać
pariōglinti — postawić, porzucić niezgrabnie, niewygodnie, nie w porządku
paristēm (is) pašuolēm (is) — kłusem cwałem
parīsti, pāritu, -ričiau ir paritaū ir paritinti — podołać, zwalić kogoś z nóg; potoczyć
pārišalas, -lo 3 — podwiązka

parīsti, pārišu, -šiau ir pārišaū), paryšēti, -šiū, -šējau — podwiązać; powiązać (trochę)
parýdyti, -dau, -džiau — pokarmić żarłacza, dać komuś pożreć
parýkšti, -rýkšta, -rýško — uwydatnić się, uwyrazić s.
pāryšis, -šio 1 ir paryšys 3 — chustka na szyję
paryškinti — uwydatnić, uwyrazić
parytēti, -tēju — potoczyć
paryti, -rija, -rijo — pożreć
paryžimas 2 = paraiža — ubyt (księżycy)
paryžti, -šta, -žo (mēnulis) — ubywać (księżycy)
parjōti — przyjechać, powrócić (do domu) konno, z koniem
parkākti, -kankū, -kakaū — powrócić do domu
parkalbēti — przegadać, przegawedzić
parkeliāuti — powrócić z podróży, z drogi do domu
parklōti — wesłać, wpa-kować
parkrimsti, pārkremtū, parkrimtaū — przegryźć, podgryźć i powalić na ziemię; zagryźć, zadre-czyć
parkristi, -kriņta, -krito — upaść
parkuldūoti — pójść, przyjsie do domu ku-lejąc

parkūrti, pārkuriu, pārkūriau — pomknąć, przybiec do domu
parkviēsti, -kviečiū, pākviečiāu — poprosić, żeby ktoś (gość) przy-szedł, wrócił do domu
parlakinti — przypędzić do domu
parlakstýti (arklīs) — zamęczyć (konia) często i długo go pędzając
parlāužti — przełamać, złamać i powalić, zwa-lić z nóg
parlēisti (lāiškas) — przy-słać, odesłać, odprawić (list do domu); odpuścić kogoś do domu
parlemeņtas 2 — parla-ment, sejm
parlēkti, pāflekiu pāflēkiāu — przybiec, przylecieć (do domu)
parlydēti — przyprowa-dzić, odprowadzić do domu
parlīsti, pāflendū, parlindaū — wleźć całemu (głęboko w coś)
parmīnti, pāminu, pāmýniau — wdeptać; podołać, powalić kogoś
parmūšti, pāmušu, -šiau — uderzyć kogoś, tak, aby się zwałił, upadł
parnešiōti — znosić, zu-żyć noszeniem
parnēsti — przynieść, od-nieść do domu

- parodā**, -dōs, pārodā 3 — wystawa
paródyti — pokazać
paróti, -róju, -rójau — zdążyć, przyjść w porę
parovēti, -viū, -vējau — spędzić pewien krótki czas na rwaniu (lnu, konopi)
pārpelis, -lio 1 — klusek, kluska; *dgsk.* — zacierka
parplūs = kurklūs
parprausti, -prausiū, pāprausiau — zużyć myciem (mydło)
parpti = kuřkti
parpūsti, pāpūčiu, pāpūčiau — powalić, obalić dmuchnięciem
parriōglinti — pójść, przyjść do domu (o wielkim niezgrabnym człowieku lub zwierzęciu)
parrýmoti, -rýmau, -rýmōjau — spędzić pewien czas opierając s. na czymś
parrūkti, -rūksta, -rūko — popędzić do domu tak, żeby aż się kurzyło
parsēkti, pāseku, -kiau — dojść, przyjść w ślad za kimś do domu
parsidāvēlis, -lē — sprzedawczyk, zdrajca
parsidūoti, -dūodu, pāsdāviau — sprzedawać s.; zaprzedać s.
parsigabēnti — sprowadzić, przetransportować sobie
parsiplāuti, -plāuna (plāuja), -plōvē; pārsiplākti

- (kažin iš kuř) — napłynąć, przybyć (nie wiadomo skąd)
parsirāsti, -randū, -radaū — znaleźć s. i powrócić do domu
parsitrāukti — sprowadzić sobie; przyciągnąć i obalić
parsiūsti, -siunciū, pāsiunciū — przesłać, odesłać z powrotem do domu
parsiviłkti, pārsivelku, pārsivilkaū — dowlec s., przywlec s. do domu
parskrīsti, pāšskrendū, pāskridaū — przylecieć, dolecieć, odlecieć do domu z powrotem
paršas 2, pāšēlis, -lio 2 — prosię
pāršauti — przybiec; przylecieć do domu (jak strzała)
paršienā 2 — prosięcina
paršingā — prośna
paršiūotis — prosić się (o świni)
partingas, -gā — partyjny, przejęty zasadami partii, stronnicy
pārtinis, -nē — partyjny, zależny od partii
partrāukti — obalić, powalić na ziemię, rozciągnąć
parugē, -gēs (pā-3) — pole na oziminę
paruošimas 2 — przygotowanie

- paruošti** — przygotować
parūpinti — za grubo zmleć
pārūgos, -gu 1 — serwatka
parūgti, -rūgsta, -rūgo — trochę podkwaśnić
parūpinti — postarać się, dostarczyć, zapewnić, zabezpieczyć
parūpti, -rūpsta, -rūpo — zaciekawić, pokorcić, pofrasować: mán parūpo — mnie zaciekawilo
parūsē — miejsce przy, koło piwnicy, pod piwnicą
parvadinti — przywołać, odwołać do domu
parvagys, pārvagio — kran
parvažiūoti — przyjechać, odjechać do domu
parvešti, -verčiū, pāverčiau — obalić, przewrócić
parvēsti — przyprowadzić, odprowadzić do domu
parvestūvēs 2 — wprowadzenie panny młodej do domu pana młodego
parvēžti pāvēžu, -žiau — przywieźć, odwieźć do domu
parviłkti, pāfelku, pāvilkaū — przywlec, przyciągnąć do domu
parviršti, -virštū, -virtaū — obalić s., przewrócić s., wyrócić s., runąć
parvỹkti, -vykstū, -vykaū — przybyć, wrócić do domu
- parvỹti**, pāveju, parviau — przygnąć, odpedzić, odegnąć do domu
pās — do, u, przy
pasagā 3 — popręg
pāsagalas 3, pasagūtē 2 — spódnica (spodnia)
pasagas 3 — podkowa
pasagōčius — szewski rzeźmień szeroki
pāsaitas 3, 2 *ir* pāsailas 2 — uwięź, sznur, pałak, powerek
pasāk — podług, według
pāsaka 1; pasakēčia 2 — bajka baśni;
pasakīngas, -gā — bajeczny
pasākymas 1 — powiedzenie
pasakỹti — powiedzieć
pāsakojimas 1 — opowiadanie
pāsakoti — opowiadać
pāsakotojas, -ja — opowiadacz
pasalā *ir* *dgsk.* pāsalos 3: iš pasalū — zniemacka, milczkiem, nie uprzedzając, nie szczekając.
pasaldēti — stać s. słodkim, słodszy
pasaldinti (-dyti) — (p)osłodzić
pasalinis, -nē, pasalkanda *ir* pasalkandis -dē; pasalus, -li, pasalūkas, -kē pasalūnas, -nē (šuvā) — (pies) który ukradkiem napada i kasa
pāsamā 3 — zaczerpnięcie

pasamdýti — nając
pasamõnai, -nu2 — manatki, drobne pakunki
päsarga, pösargosl — choroby; influenza, grypa
pasärtis-ties 1 — wieszak
pasaulēziūra 1; pasaulēzvalgal — światopogląd
pasauliētis, -tē — świecka (nie duchowna) osoba
pasaulis, -lio 1 — świat, wszechświat
pasauļiui — w tym samym kierunku, jak słońce
 posuwa s. po niebie
pasēgti, pāsegu, -giau — podszpilić, podpiąć
pāseitas 3 = pāsaitas
pasekējas 3,1 — naśladowca, stronnik
pasekmē 3 — następstwo, skutek
pasekmīngai — skutecznie
pasekõm(is) — w ślad
pasēkti, pāseku, pāsekiaiu (pāsaka) — pójść w ślad, stać się podobnym do kogoś, naśladować; opowiedzieć (bajkę)
pasēmti, pāsem(i)u, pāsēmiau — zaczerpnąć, wylewając z brzegów zatopić
pasēnti, -sēstu, -senau *ir*
pasenēti, pāsenu(-nēju), -nējau — postarzyć
pasēdā 2 — posiedzenie
pasēdas *ir* pasēstai, -tų 2 — siedzenie w wozie
pasēdēti — posiedzieć, usiedzieć

pasēkēti, -sēkiu, -kējau — podejść trochę w ślad za kims
pasēlūs, pāsēlio 3; pasējimasl — posiew, przysiewek
pasēti — posiać, móc siać
pasi-āiškinti — wytłumaczyć s., wyekszkuzować s.
pasi-augēti, -gēju — podrosnąć
pasi-aukõti — poświęcić się, ofiarować się
pa-siautā 3 — pochyłość, spadziłość obmarzłej drogi
pasibaidýti — spłoszyć s.
pasibaigti — skończyć s., wymęczyć s., zmizernieć
pasibaisēti — przestraszyć s., przerazić s.
pasibārti — pogderać
pasibeļsti — zapukać (do drzwi)
pasibēgēti, -bēgiu (-bēģju), -bēģjau — rozpedzić s.
pasibiaurējimas 1 — obrzydzenie, wstręt
pasibiaurēti, -biaūri(rēja) rējo (kuõ) — obrzydzić sobie coś, wzbudzić w sobie obrzydzenie
pasibučūoti — pocałować s.
pasidairyti — rozejrzeć s.
pasidalýti, -laū, -liaū — podzielić s.
pasidarbūoti — popracować, potrudzić s.

pasidarýti — zrobić się, sobie
pasidāuginti — pomnożyć s.
pasiderēti, pasideru, pasiderējau — potargować s.
pasidēti, pasidedu, -dējau — potożyć sobie; podziać s.
pasididziūoti — poszczycić s.
pasidīrbti — zrobić się, sobie
pasidrāsinti — ośmielić s., nabrać śmiałości
pasidūoti, -dūodu, pasidaviau — (p)oddać się, ustąpić
pasidvīgubinti — podwoić się
pasidziaugti — pocieszyć s.
pasieiti — pozyskać sobie
pasiekti, -kiu, -kiau — dośięgnąć, dostać, dociec, dośięgnąć
pasielgimas 2 — postępek
pasi-elgti, -elgiu, pasi-elgiau — postąpić, obejść s. z kims, czym(s), rozporządzić s.
pasienis, -nio 1 — podścienie; pogranicze
pasiēti, pasienu, pāsiniau — przywiązać
pasigadinti, -dinu, -naū — popsuć s.
pasigailēti *ir* pasigailti, -gailstū, pasigailaū — pożałować siebie, zliłować s. nad sobą
pasiganýti — popaść sobie, swoje; odbywać popas
pasigardziūoti; pasigarsiūoti — jeść z apetytem, ze smakiem
pasigāuti, -gāunu, -gavaū — złapać, złowić sobie, dla siebie
pasigērinti — przypochlebić s., przymilić s.
pasigērti, pasigeriu, pasigēriau — upić s.
pasigēsti, gendū, gedaū — spostrzec s., że brak kogoś, czegoś
pasigērijimas 1 — zachwycanie s.
pasigērēti, -gēriū(-gērēju), -rējau — zachwycać s.
pasigērimas 2 — upicie się
pasigīrsti, -rīsta, -rīdo; pasigīrdo triūkšmas gātvēje — daļ s. slyszec hałas na ulicy
pasigīrti, pasigīriū, pasigīriau — pochwalić s.
pasignēti, -nēju = pasibaigti
pasigriēbti, -griebiū, pasigriebiau — pochwyć sobie; skorzystać
pasigrozēti, -grožiū, -grožjau (*ir* pasigražēti) — podziwiać coś, patrzeć z przyjemnością; podobać s.
pasigūosti, -gūodžiū, -džiau — pożalić s.
pasilgimas *ir* pasilgimas 2 — tęsknota

pasilgti, -gstu, -gau *ir* pasilgti (kō) — stęsknić ś. po kimś, zatęsknić do kogoś
pasilinti, pasiimu, pasiemiau — wziąć sobie, z sobą
pasirstyti *ir* pasirrti — powiosłować sobie
pasijūdinti — poruszyć ś.
pasijuōkti, -juokiū, -sijuokiau — pośmiać ś.
pasijūsti, -juntū, -jutaū — poczuć ś.
pasikabinti — powiesić sobie, powisnąć
pasikašyti — podkasać ś.
pasikaitalioti, -liōja — robić, czynić coś na przemian, zamieniać ś. po kolei
pasikākinti — zadowolić ś.
pasikalbėjimas 1 — rozmowa, wywiad
pasikalbėti, pasikalbu, pasikalbėjau — porozmawiać
pasikarščiuoti — unieść ś. (gniewem)
pasikārti, pasikaria, -kōrė — powiesić ś.
pasikartoti, -tōja — powtórzyć ś.
pasikeisti, -keičiū, pasikeičiau — zamienić ś., zmienić się
pasikėlti, pasikeliu, pasikėliau — podnieść ś.
pasikėsnimas 1 *ir* pasikėsymas 1 — zamach

pasikėslinti *ir* pasikėsyti — popełnić zamach, targnąć ś. na kogoś
pasiklausyti — posłuchać
pasiklausti — zapytać
pasiklōti — postać sobie (pościel); powieść ś.
pasikōrėlis, -lė — wisielec
pasikviešti, -kviečiū, pasikviečiau — zaprosić do siebie
pasilėidėlis, -lė — rozpustnik, swawolnik
pasileidimas 2 — rozpusta
pasilėisti — rozpuścić się; popuścić sobie; pasilėisti, bėgti — pomknąć, popędzić w dal
pasilgimas 2 — tęsknota
pasilgti = pasilgti
pasiliėsti, -liečiū, pasiliečiau (žaižda) — poruszyć, potrącić sobie (ranę)
pasilikti, -liekū, -likaū — pozostać
pasilinkėti, -linkiū (liñki), kėjo — złożyć sobie wzajemnie życzenia
pasilinksminti — zabawić ś. poweselić ś.
pasilpā 3 — ostabienie natežen'a, zwolnienie
pasilsėti, pasilsiu, -silsėjau — odpocząć
pāsilsis, -sio 1, pasilsėjimas 1 — r. pōilsis — spoczynek, odpoczynek
pasimankštinti — počwiczć się
pasimatyti su kuō — zobaczyć ś. z kimś

pasimāudyti — pokapać ś.
pasimełsti, -meldžiū, pasimeldžiau — pomodlić ś.
pasimėsti, pasimetu, -mečiau — zgubić ś.; rozwieść ś.
pasimėgdyti, -dau, -džiau *ir* pasimėgdžioti, -džioju, -džiojau kām — przedrzeźniać kogoś, nasładować go
pasimirti, pasimirštu, pasimiriau — umrzeć
pasimōkyti — po(d)uczyć ś.
pasinaudoti — skorzystać
pasinerti, pasineriu, pasinėriau — zanurzyć ś.
pasipāsakoti — opowiedzieć o sobie
pasipažinti, -žįstu, -žinaū — poznać się; być znajomym
pasipelnyti, -naū, -niaū — zarobić, zyskać sobie
pasipiāuti, -piāuna, -piāju -piōvé — zarznąć ś., sobie, dla siebie; nakosić sobie
pasipiktinti — zgorszyć ś.
pasipinigāuti, -gāju, -gavaū — zarobić, zebrać dużo pieniędzy
pasipiršti — poswatać ś.
pasiplāusti, -plāudžia, -dė — obmyć ś.; rozsypać ś., rozbiec ś. (o ptakach)
pasiplavėnti *ir* pasiplasnōti — pomachać, połopotać (skrzydłami)
pasiprašyti — poprosić ś.
pasiprausti — pomyć ś.

pasipriešinti — sprzeciwić się, oprzeć ś.
pasipuōšti, -puošiū, pasipuōšiau — ustroić się, przyozdobić się, dla siebie
pasipūsti, pasipučiu, pasipūčiau — nadać się, napyżyć się
pasipūtėlis, -lė — nadęty, dumny, pyszny, zarozumiały
pasirādyti — nałożyć sobie piec drzewa
pasiraityti, -taū, -čiaū — zakasać ś.
pasiraivyti, -vaū, -viaū — przeciągnąć ś. (po śnie)
pasirākti — zastrzemić sobie
pasiramščiuoti *ir* pasiramštėti; -ramstaū, -sčiaū — podpierać ś.
pasirašyti — podpisać ś.
pasirāugti — zakwasić sobie
pasiraukyti, -kaū, -kiaū — pomarszczyć ś., zmarszczyć ś.
pasiraukti, -raukiū, pasiraukiau — byle jak uszyć sobie
pasirausti, -rausiū, pasirausiau — po(d)kopać się, pogrzebać się, podryć się
pasirāžyti, -žau, -žiau — pasiraivyti — pociągnąć ś., wyciągnąć ś., wypreżyć ś., przeciągnąć ś. (po śnie)

- pasirėikšti**, -rėiškiu, -rėiškiu—wyjawić s.; uwydatnić s.
pasiremti; pasiremiau, -rėimiau — podeprzeć s., oprzeć s.
pasirengti, -rengiū, pasirengiau — przygotować się, sobie
pasirgti, pāsergu, pasirgau — pochorować pewien czas
pasirikimas 2 — pomyłka
pasirikti, -rinkū, -rikaū — pomylić s.
pasiriñkti, pasirenku, pasirinkaū — wybrać, wybrać sobie
pasiristi, -ritu(-siričiau) *ir* pasiritaū — potoczyć się, sobie; powalić pod siebie, z nóg zwalić
pasirišti, pasirišu, -šiaū *ir* pasirišaū — podwiązać sobie
pasirįžėlis, -lė — zdecydowany osobnik
pasirįžęs, -žusi — gotów (coś uczynić), zdecydowany
pasirįžimas 2 — postanowienie, zdecydowanie
pasirįžti, -rįžtu, -rįžau — postanowić, zdecydować się
pasiródyti—(p)okazać s., pojawić s., wyjść, wystąpić; przywidzieć s.
pasiruóšti, -ruóšiū, pasiruóšiau — przygotować s., sobie; przybrać s.
pasirúpinti — postarać s., poirasować s.
pasisakýti — wypowiedzieć się, opowiedzieć (wszystko, o sobie), poskarżyć się komuś, przyznać s., powiedzieć
pasisamdýti — nająć sobie
pasisáugoti, -gau, -sáugojau — wystrzegać s., być ostrożnym, chronić s., unikać
pasisávinti — przywłaszczyc się sobie
pasisėgti, pasisegu, -segiau — włożyć spódnicę (spodnią); podkuć sobie konia
pasisėkti, pasiseka, pasiseké — udać s., poszczęścić s., powieść s.
pasisėmti, pasisem(i)u, pasisėmiau — zacerpnać sobie
pasisėti — posiać sobie
pasisiaūsti — przykryć s., schować s. pod osłoną, pokryciem
pasisiėti, -sienū, pasisieniau — podwiązać sobie
pasisiūdinti — obstalować, kazać sobie coś uszyć
pasisiūlyti, -lau, -liau — oświadczyć s. (z gotowością do czegoś), przedłożyć (swe usługi)
pasisiūti, pasisiuvu, pasisiuvaū — uszyć sobie
pasiskaitymas 1 — czytanka, czytanie

- pasiskinti**, pasiskinu, pasiskyniau — zerwać; narwać sobie (kwiatów)
pasiskirstyti — podzielić s. między sobą; rozejść s., rozpierzchnąć s.
pasiskirti — wyznaczyć sobie
pasiskōlinti — pożyczyć sobie, dla siebie
pasiskūbinti *ir* pasiskubýti, -biū, -biaū — pośpieszyć się
pasiskūsti, pasiskūndziū, -dziau — poskarżyć się, pożalić się
pasisleñkti *ir* pasisliñkti — posunąć s., pomknąć s.
pasislėpti, pasislepiu, -slėpiau — schować s., schronić s., ukryć s.
pasismāginti — podwesełić s., zabawić s.
pasismāugti — udusić s.
pasisodinti — posadzić sobie
pasisótinti — nasycić się, mieć dosyć
pasispirti; pasispiriu, pasispýriau — podparłszy s. podskoczyć
pasisraigýti — uchylić (sukni), podkasać s.
pasistatýdinti; pasistatýti — postawić sobie, pobudować sobie (dom)
pasistėngti — postarać s.
pasistiprinti — pokrępić się, posilić s., wzmocnić s.
pasiskaitýti — poczytać sobie
pasiskandinti — utopić s.
pasiskėlbtii, -skėlbiu, pasiskėlbiau — ogłosić się, obwieścić s.
pasistóti — stanąć na coś i podnieść się
pasistūmti; pasistum(i)u, pasistūmiau — podepchnąć sobie; posunąć s.
pasisūkti, pasisuku, -sukiau *ir* pasisukaū — pokręcić s., potaćczyć
pasisūpti, pasisupu, -supiau *ir* pasisupaū — pokołysać s.
pasisvečiuoti — pogościć, pobyc gdzieś w gościnie
pasisvéikinti — przywitać się
pasišālinti — usunąć się
pasišaūkti — powołać, przywołać, wezwać do siebie
pasišāuti — podstrzelić sobie; podjąć s.
pasišāušti — najeżyć s., nasrożyć s.
pasišildyti — podgrzać sobie, pogrzać s.
pasišnekėti, pasišneku, pasišnekėjau — pogawędzić, pomówić
pasišokėti — podskoczyć troche
pasišukūoti — poczesać s., sobie
pasišveisti, -šveičiū, pasišveičiau — wyczyścić, poglansować sobie

pasīšvēntēlis, -lē — ten, który się poświęcił, ideowiec
pasīšvēsti, -švenčiū, pasīšvenčiau — poświęcić s., sobie
pasitāikyti — nadarzyć s., przytrafić s.
pasitaisyti — poprawić s.
pasitaryti *ir* pasitarti — poradzić się
pasiteirauti — dowiedzieć się o czymś, poinformować się
pasitēnkinti — zadowolić się
pasitiēkti, -kiū, pasitiekiu — przygotować sobie lub dla swych gości
pasitikėjimas — zaufanie, zawierzenie
pasitikėti, pasitikiu, pasitikėjau — zaufać, zawierzyć komuś
pasitikti, -tinkū, -tikaū — spotkać kogoś
pasitiktūvės, -vių 2 — uczta, uroczystość z powodu spotkania
pasityčiojimas — szyderstwo, urągowisko
pasityčioti — urągać kogoś, szydzić z kogoś
pasitraukti — posunąć s. dalej; usunąć s.
pasiturjs (*ir* pasitūrintis), -tūrinti — nie biedny, zamożny
pasitūpti, pasitupiu, pasitūpiu kã — przykucnąć i nasiać na coś, przysiąść coś

pasitvirtinti — wzmocnić s., potwierdzić s.
pasiuūdyti, -dau (-džiu), -džiaū — poszczuć, podjudzić
pasiantėti, -tėjū, -tėjau — posłać naprędce
pasiantinybė 1 — poselstwo
pasiantinys, pāsiantinio 3 — poseł, posłaniec
pasiuūsti, -siuntū, -siutaū — wściec się, oszaleć
pasiuūtes, -tusi *ir* pasiuūtelis, -lē — wściekły, wścieklec
pasiuūsusiai — wściekle, zajądle, szalenie
pasiūgėti, -ūgiū (-ūgi), -ūgėjo *ir* paūgėti — podrość
pasiūla 3 *ir* pasiūlymas 1 — oferta, stręczenie czegoś, podanie projektu
pasiūlyti, -lau, -liu — przedłożyć, zaproponować, podać projekt
pasiūti, pāsiuvu, pasiuvaū — uszyć, poszyć
pasiūvēti, -siūviū, -siūvējau — szyć przez pewien czas
pasiūsti, pasiunčiū, pāsiaučiū — posłać
pasivadinti — nazwać s., przywołać do siebie
pasivadūoti — wyręczać s., zastępować s. kimś
pasivaidinti *ir* -vaidėnti, -dėna, -dėno — przywi-dzieć s., wydać s.

pasivaikyti, -vaiko, -kė — pobeigać s., zostać zapłodnioną (o krowie)
pasivaikščioti, -čioju; pasivaikštinėti, -nėju — pochodzić, pospacerować
pasivalkioti, -kioja — powłóczyć s.
pasivažinėti, -nėju — pojeździć, użyć przejażdżki
pasiversti, -rčiū, pasiverčiau — powalić sobie, zmienić s. w kogoś, coś, przeistoczyć s.
pasivėlinti — spóźnić się
pasiviešėti *ir* pasiviešnagėti — pogościć
pasivilkti, pasivelku, pasivilkaū — włożyć coś pod spód (o ubraniu); ledwo się wlec
pasivýti, pasiveju, pasivijaū — dogonić, dopędzić
pasivōgti, pasivagiu, -vogiau — ukraść sobie
pasizadėti, pasizadu, pasizadėjau — przyrzec, przyobieczać
pasizinti, -žįstu, -žinaū — znać s. z kimś, być znajomym
pasiziūrėti, -riū, -rėjau — popatrzeć (się), spojrzeć
pasizymėti, -zymiū, -žymėjau — odznaczyć się, wyróżnić się; zaznaczyć (sobie)
pasizmonėti, -nėju — pogościć, pobyć z ludźmi, ze znajomymi
pasizvalgyti, -gaū, -giaū — obejrzeć się wokoło siebie
paskã: iš paskõs — z tyłu
paskaitã 3 — odczyt
paskaityti — poczytać, policyć; móc, umieć czytać, liczyć
paskalã 3; paskalba 1 — pogłoska, wieść
paskambinti — podzwonić; pograć na fortepianie
paskandã 3 — potępienie
paskandinti — utopić, zatopić
paskãtinti — podpedzić, ponaglić, zachęcić
paskėlbti, -biu, -biau — ogłosić, obwieścić
paskėndėlis, -lē — topielec
paskersai — w poprzek
paskersas, -sã — poprzeczny
paskersti, -skerdžiū, pãskerdžiau — zakłuc (wieprza), zarznąć
paskėsnis, -nė — ostatni, późniejszy
paskėliaū — niecopóźniej, nieco z tyłu, w ślad
paskėmai, -mų 2 — resztki, szczątki
paskėsti, -skėstū, -skendaū — utonać
paskiaū — później, nieco z tyłu, w ślad
paskiras, paskirã = ãtskiras
paskirstyti, -rstau, -rsčiau — rozdzielić, podzielić, rozdać (nagrody)

paskirti, pāskiriu, paskýriau — wyznaczyć, mianować, przeznaczyć, wydzielić
paskirtis, -tiēs, pāskirtj — przeznaczenie; mianowanie
paskystēti, -tēja — rozrzędzić s., stać s. płynniejszym
paskleīsti, -skleidžiū, pāskleidžiau — rozpuścić, rozpostrzeć, rozrzucić
pasklinda l = paskliūndra
pasklisti, -skliūda, -sklido *ir* pasklýsti, pasklýsta, -sklýdo — rozpierzchnąć się; rozszerzyć się, rozzejść się
paskliūd(r)a l — gotoleż
paskolà 3 — pożyczka
paskōlinti, -nu, -nau *ir* paskōlyti, -liju, -jau — pożyczyc komuś
paskridōm(is) — pośpiesznie, podlatując
paskriūsti, paskriuūda, -skriuūdo — przypiec się, przypalić się
paskrydēti, paskrydžiū (-skrydi), -skrydėjo — podlecieć trochę
paskubà 3 — pośpiech
paskubēti, pāskubu, paskubējau — pośpieszyć s.
paskūbinti — przyspieszyć; przynaglić
paskūbti, -skumbū, -skubaū; paskubýti, -skubiū, -biaū — pośpieszyć się

paskuī — potem, później, w ślad za kimś
paskuigalis, -lio l — zadek, pośladek
paskuīlakos, -kų l — pośląd, zgoniny
paskūjis, -jē = paskutinis
paskutinaī — ostatecznie
paskutinis, -nē — ostatni, tylny
paslankūs, -kì — ruchliwy, obrotny, zwinny
paslapčia, paslapčiōm(is) — potajemnie, skrycie
paslaptinas, -gà — potajemny, tajemniczy
paslaptis, -tiēs, pāslaptj 3 — tajemnica, sekret
paslaugà 3 — przysługa, usługa
paslaugūs, -gì — usługny, uczynny
paslėsnas, -slesnà, paslėсна — nizinny
paslėgti, -slėgiu, paslėgiau — nacisnąć, przygnięść
paslėnė 3 — miejscowość przy dolinie
paslėpsnis, -nio l *ir* paslėpsnė l — pachwina
paslėpti, pāsleoiu, pāslepiu — schować, ukryć, utaić
paslėptinė — skrytka
pāsti(u)kas, -kà — bezwładny, bezsilny; leżący bezwładnie, bezsilnie
paslydēti, -dziū, -dējau *ir* paslýsti, -slýstu, -slýdau — pośliznąć się

pasmaguriūti = pasmailiūgauti = pasmilauti — połasować
pasmailēti, -lēja *ir* pasmailti, -smailsta, -smailo — zaostrzyć s., stać s. ostrym
pasmakrē 3 — podbródek
pasmalsti, -smalstū (smailsta), -smalstaū — stać s. łakomym, rozchciwić s.; własić s.
pasmalstinti — rozłakomić
pasmaugti — udusić, udławić
pasmerkti, -rkiū, pāmerkiau — potępić, wydać wyrok (potępiający)
pasmirdėlis, -lė — zaśmierdziały
pasmirsti, -smirstu, -smirdau — zaśmierdzieć (się)
pasmūkinti — oparzyć, oblać wrzątkiem
pasmuklys, pāsmuklio 3 — miejsce przy karczmie
pasmūkti — uciec; podbiec i podleźć pod coś, zanurzyć s. (pod lód)
pasnapė 3 — miejsce pod dziobem
pasnausti — podrzemać, zdrzemnąć się; zagubić przez roztargnienie
pasnigti, -sniūga, -sniūgo — pośnieżyć
pāsninkas l — post
pāsninkauti, -kauju, -kavau — pościć

pasodinti — posadzić
pasostė l — miejsce przy tronie, pod tronem
pasotinti — nasycić
pasparnė 3 — miejsce pod skrzydłem
paspausti, paspaudžiu, -dziau — pocisnąć, nacisnąć
paspėti, -spėju — zdążyć
paspėsti, -spėndžiu, -dziau — zastawić siłą
paspiginti, -na, -no — popalić, posmalić (o mrozie)
paspirginti — uskwarzyć
paspirkas 2 *ir* paspirtis, -tiēs, pāspirtj 3 — podpórka, podpora, pomoc
paspirti, pāspiriu, -spýriau — kopnąć, odrzucić nogą; podeprzeć
paspiriōti, -triōju — być ślepowatym; jeszcze trochę widzieć
paspyrėti, -riū (-rėju), -rėjau — podepchnąć, podrzucić nogą
paspōgti, -gsta, -go — posinieć od zimna
pasprausti, -spraudžia, -dė — podwinąć, wtulić (ogon)
paspringti, paspringstū, -springaū — zakrzusić się, zadławić się
pasprūkti, -sprunkū, -sprunkaū — umknąć, uciec
pasrebà 3 — polewka, zupa licha

pasrēbti, pāsrebiu, pāsrebiau — zjeść coś rzadkiego (zupy)
pasriūgti, -sriuŋga, -sriūgo; **pasrūti**, -srūva, -rūvo — zająć (łzami), zalać ś., rozlać ś.; rozplynąć ś.; podejść (krwią)
pasroviuī — z prądem
pastabà 3 — uwaga.
pastabūmas 2 — spostrzegawczość
pastabūs, -bī — uważny, spostrzegawczy
pastalē 3 — podstole
pastalginti, -ginū, -naū = **pasmālstinti** — przyzwyczaić do łasowania
pastalgti, -lgstū, -lgaū — rozłakomić ś.
pastānga: **pastāngos 1** — wysiłek, dążność
pāstaras, **pastarà** — ostatni
pāstatas 3 — budowla, gmach
pastatydinti — wybudować, postarać się, żeby wybudowano
pastatyti — postawić, postudować, wznieść
pastebēti, **pāstebiu**, **pastebėjau** — spostrzec, zauważyć
pasterblīs, **pāsterblio** — okap, wystający brzeg dachu
pastērti, -stēra *ir* -stērsta, -stēro — rozdziawić ś.; osłupieć

pastipēlis, -lė — padlina, padło, zdechlina
pastipti, -stiŋpa, -stipo — zmarznąć, zdechnąć
pāstīras, **pastirà** — brudno obeschły; rozciągnięty
pastīrti, -stjru (-stīrstu), -stiraū — zeszywnieć, zdrętwieć; stać ś. szorstkim
pastógė 1 — poddasze, strych; kat, przytulisko, dach (nad głową)
pastōlas 2; **pastōlis**, -lio 2 — powała, osnowa, podpora, laweta, podstawa *dgsk.* — rusztowanie
pastotė 2 — podwoda
pastōti, -stōju, -stōjau — zastępować, zastąpić; poczynać, zająć, zachozić w ciężę
pastotys, **pāstočio 3** — miejsce przy stacji
pastōvas 2 — podpora, stopień, podstawka
pastovūmas 2 — stałość, wytrwałość
pastovūs, -vī — mocny, (wy)trwały, niezłomny, stały
pastremėnti — postraszyć
pastūmdėlis, -lė 1 — popychadło
pastūrgalis, -lio 1 — tył, zadek
pastūgos, -gū 1 — wycie (psa na wilka)
pastūmėti, -miū, -mėjau — popchnąć trochę, szturchnąć
pāsukos, -kū 3 — maślanka

pasūkrinti — skrecić za mocno (nici)
pasūkti, **pāsuku**, -kiau *ir* **pasukaū** — pokrecić
pasunkėti, -kėja; **pasuŋkti**, -suŋksta, -suŋko — stać ś. ciężkim, ociężać
pasuolė *ir* **pasuolis**, -lio — miejsce pod ławką
pasūpti — pokołysać
pasvaigti — odurzyć
pasvajoti — pomarzyć
pāsvaras 3 — ciężek, hanbla, gwicht
pasvarstyti — rozważyć
pasvėlkinimas 1 — pozdrowienie, powitanie
pasvėikinti — pozdrowić, powitać
pasvėikti, -sveikstū, -sveikaū — pozdrowieć
pasverdėti — zachwiać ś., stracić równowagę
pasverti, **pāsveriu**, -svėriau — zważyć
pasvirnė 3 *ir* **paklėtė 1** — miejsce koło spichrze, pod spichrzem
pasvirti, -svjrū (-svīrstu), -sviraū — zachwiać się, pochylić ś., przychylić ś.
pašaipà 3 — urąganie, szyderstwo, drwiny
pašakys, **pāšakio 3** *ir* **pašakė 3** — miejsce pod gałęzią, pod sękiem, koło sęku
pašaknys, **pāšaknio 3** — odzimek; iś **pašakniū** — z korzenia, gruntownie
pāšalas 3 — zamróz, mróz wychodzący na wiosnę z ciał
pašaliėtis, -tė 2 — postronny, obcy człowiek
pašalinis, -nė — poboczny, obcy
pašālinti — usunąć, wywalić, zwolnić, wyłaczyć
pašalys 3 *ir* **pašalė 3** — uboczne, ustronie, zakąt; poddasze, podstrzesze
pašalnōti — podmarznąć
pašalpà 3 — wsparcie, zapomoga, datek
pašaltėti, -tėja — pochłodzić
pašālti, -šāla, -šālo — podmarznąć
pašānkinė 1 — pułapka, samotrask, siđła
pašankūs, -ki — żwawy, zwinny
pāšaras 3 — karm dla bydła, pasza
pašarinis, -nė — pastewny
pašarvōti, -vōju, -vōjau — *r.* **pašarvūoti** — uzbroić; ubrać umarłego
pašaukti, -šaukiū, **pāšaukiau** — powołać, zawezwać, zawołać
pašauti, -šāunu (-šāunu), -šōviau (-šavaū) — podstrzelić; wsunąć chleb do pieca
paščiuikai, -kū 2 = **žlaugtai** — cienkusz
pašelmenė *ir* **pašelmenys 3** — miejsce pod szczytem dachu na strychu

pašēlpti, -šēlpiū, pašēlpiau — wspomóc, wesprzec
 pašērti, pašēriū, pašēriau — nakarmić (bydło)
 pašēlti, -šēlsta, -šēlio — oszaleć; zwariować
 pašēlusiai — szalenie
 pašēpti, -šēpiū, pašēpiu — podrwić, pokpić
 pašēptys, pašēpčio 3 = prašāpa 1 b. — kpiarz, drwinkarz; szyderca
 pašēti, -šienū, pašēniau — wbić drzazgę w ciało
 pašildyti — podgrzać
 pašilē — miejsce pod borem
 pašiltēti, -tēja ir pašilti; pašilti, -šila (-šilsta), -šilo — pociepleć
 pašinas 3 — drzazga (w ciełe)
 paširdē 3 ir paširdys, paširdžio 3 — miejsce pod sercem, koło serca
 pašiuapos, -piū 3 — drobne starte cząstki słomy, siana
 pašiuŗpti, -šiuŗpsta, -šiuŗpo ir pašiuŗti, -šiuŗra (-šiuŗsta), -šiuŗro — najeżyć się, wystrzępić s., roztrzępać s.
 pašiuŗrēl — szopa, poddasze; okap
 pašyti, -šau, -šiaū — zwijać, skręcać len dla kądzieli; targać; kartować (karty)
 pašlai(s)tē — miejsce spadziste, zбочce przelęczy

pašlākinti ir pašlakstyti — pokropić
 pašlāpinti — pomoczyć, zmoczyć
 pašlāpti, -šlāpū, -šlāpū — podmoknąć, zwilgotnieć
 pašlaunys, pašlaunio 3 — pachwina
 pašlautinaī — ukośnie
 pašlemēkas 2 — safanduta; wyrzutek, hołota, śmiecie
 pašlemžti = paglemžti — skraść, porwać, przyswoić
 pašliaūkui — ukośnie
 pašliaunūs, -ni — pochyły, spadzisty
 pašliáuža 1 — flądra, kobieta niechlujna, plucha, flejtuch
 pašliēti, pašlieju (pašleju), pašliejau (pašlējau) — oprzec
 pašlitas, pašlitā — ukośny, ukośnie postawiony, oparty
 pašliūža 1 — narta
 pašlyti, -šlyja, -šlyjo — pochylić s., oprzec s.
 pašlubūoti — pokuleć
 pašluo(d)nūs, -ni — pochyły, spadzisty
 pašlūostē 1 — ścierka, wycieraczka
 pašlūostyti — obetrzeć, podetrzeć
 pašlūostos, -tū — zmiecieć
 pašlūoti, -šlūoju, pašlaviau — podmiecieć

pašnekesys, pašnekesio 3; pašnekā, -kōs 3 — rozmowa, pogawędka
 pašnekēti, pašneku, pašnekējau; pašnekučiuoti — pomówić, pogawędzić
 pašnibždēti, pašnibždu, pašnibždējau ir pašnibždēti — poszeptać, poszepnąć
 pašnibždōm(is) — szepciem
 pašniōkšti, -šniōkščia, pašniōkštē; pašniōškēti, -šniōška, -škējo — lunać, chlusnąć
 pašok(d)inti — prosić do tańca i przetańczyć; kazać, zmusić poskakać, potańczyć
 pašokēti, -kēju — podskoczyć
 pašokinēti, -nēju — poskakać
 pašōkti, -ku, -kau — potańczyć; podskoczyć; umieć tańczyć
 pašōkti, -šōkstu, -šōkau — zakrzusić s.
 pašolys, pašolio 3 — zamrōz
 pašōnē 1 — bok, miejsce koło boku, pod bokiem
 pašovā 3 ir pašuvā — bliźna, skaza (w tkaninie)
 paštas 4 — poczta
 paštliniņkas, -kē — urzędnik pocztowy
 pašukinis, -nē — pacześny
 pašukos, -kū 1 — pacześ
 pašūsti, -šūnta, -šūto — zaprzec, zacząć przec

pašūtnosis, -sē — smarkacz, młokos
 pašvaistē 2 — luna, blask, zorza północna, biegounowa
 pašvārinti — poczyścić
 pašveisti, -šveičiū, pašveičiau — wyczyścić, wycłansować
 pašvelnēti, -nēju — stać s. gładkim; złagodnieć
 pašvelninti — zrobić gładkim; złagodzić
 pašventimas 2 (ir pašvėntinimas 1) — poświęcenie
 pašventorē, pā-3 ir pašventorys; pašventorio 3 — miejsce przy cmentarzu
 pašvēsti, -švenčiū, pašvenčiau (ir pašvėntinti) — poświęcić
 pašvēstūvės, -viū 2 — uroczystość poświęcenia i uczta z tego powodu
 pašviēsti, -šviečiū, pašviečiau — poświęcić
 pašvilpti, -švilpiū, pašvilpiau — pogwizdać, gwizdnać
 pašvinkti, -švinksta, -švinko — zatechnąć, zacząć cuchnąć
 pāt: — samo; taip pāt — tak samo; čia pāt — tu samo, tutaj; tai pāt — to samo
 pataikā 3; pataikāvimas 1 — łaska, pobłażliwość, dogadanie, pochlebstwo

pataikáuti, -káuju, -kavaū — pobłażać, dogadzać, pochlebiać
patáikyti (*ir* patáikinti) — trafić, ugodzić
pataikūnas, -nė 2 — pochlebca, lizus; próżniak
pataisà (pā-3) — poprawka
pataisai, -sū (pā-3) — babilmór — lycopodium selago
pataisýti, -saū, -siaū — poprawić, sprostować; pośląć (pościel)
pātalas 3, **pātalynė** 1 — pościel
patalpā (pā-3) — pomieszczczenie, lokal
patalpinti — pomieścić, ulokować
patamsėti, -sėja — pociemnieć
patámsioti *ir* patámsinti — ściemnić, zamroczyć
patámsis, -siol *ir* patámsėciemność, pomrok
patámsy — w ciemności, po ciemku
patankėti, -kėja — zgęstnieć
patapėti, pātapu, patapėjau — stać s.
patapšnóti, -nóju — poklepać (ręka)
patápti, -tāmpa, tāpo — stać s., stawać s. czymś
patarejas, -jā 3, 1 — doradca, radca
patarimas 2; **patarmė** 3 — (po)rada

patarkūtis, -kūčio 2 (patarkūcis) — zły duch
patarlė 3 — przysłowie
patarnáuti — posłużyć, usłużyć, przysłużyć się
patarpininkáuti — poprosredniczyć
patarsýti, -taršau (-taršo), -taršiau — roztrześć, potrzęść, potargać
patárti, pātariu, -riau — radzić, poradzić
patartis, -tiės, pā-3 — rada
pataupà 3 — oszczędność, zaoszczędzenie
pataupýti; **patausóti**, -sóju, -jau — zaoszczędzić
patáuška b. 1 — gaduła, paplacz
patąsà 3 (patūsà) — włóczęga, obieżyświat
patekėti, pāteka, -kėjo — podciec; wzejść (o słońcu)
patekliū — z prądem
patėkti — popaść, trafić, dostać s., wpaść (gdzieś)
patėlė 2 — samica
patėkti, -telkiū (-telkia), pātelkiau — poprosić do tłoki
patėmpti, -tempiū (-tempia), pātempiau — podciągnąć, pociągnąć trochę, niedługo
patėnkinimas 1 — zadowolenie
patėnkinintas, -ta — zadowolony
patėnkinti — zadowolić

patenkūs, -kì — trwały, mocny
patepimas 2 — namaszczenie
patėpti, pātepu, -piu — pomazać, posmarować, namaścić
patėrška 1 b. — paplarz, -rka: perlica
patėrškėti, -ku — trzasnąć
patėkom — biegiem, pėdem
patėškėti, -ku, -kėjau — chlapnąć, obryzgać
patėvis, -vio 1 — ojczym
patì, pāčios — sama; żona
pātiekalas: **pātiekalaĩ** 3 — potrawy (przygotowane)
pātiėkti, -kiū, pātiekiau — przygotować przyrządzić
pātiesalas 3 — dywan
pātiėsti, -tiesiū, -pātiesiau — posłać, rozesłać
pātikėti, pātikiu, pātikėjau — powierzyć
pātikimas, pātikimà — pewny, wiarogodny
pātikimas — spodobanie s.
pātikrinti — sprawdzić, stwierdzić
pātikšti, -tińška (-tįška), -tińsko — kapnąć
pātikti, -tinkū, pātikaū — podobać s.; spotkać
pātiltė 1 — podmoście
pātilžti, -tiłšta, -lžo — podmoknąć, zwilgotnieć, podejść wodą; zająć łzami

pātinās 3, **patėlė** 2 — samiec, samica
patingti, -tingstu, -tingau; **patingėti**, patingiu, -tingėjau — rozlenić s.; polenić s., zalenić s.
pātińkamas, -mà — podobaćy się: daryk kaip pātińkamas — rób jak ci s. podoba
patinti, pātina; patýnė — poklepać (koś)
patinti, -tinstà (tįsta), -tino podbrzėknąć, podpuchnąć
patirti, pātiriu, patýriau — poznać, doznąć, doświadczyć, odczuć
patirtis, -tiės, pāirtij 3 — doświadczenie
pātisas, patisà, pātisa — rozpostarty, rozciągnięty
patižti, -tįšta (-tįža), -tižo — rozleźć się, rozmoknąć, rozplynąć s.; stać s. leniwym, opieszalym, powolnym
patýčia 1 — ironia, pośmiech, urąganie
patýliais *ir* patylōm(i)s — po cichu
patyliūkais *ir* patylėlėm(is) — po cichutku
patyrimas 2 — doświadczenie
patobulėti — udoskonalic sie
patobulinti — udoskonalic
patogýbė 1; **patogūmas** 2 — dogodność, wygoda

- patogùs**, -gì — wygodny, nadobny, hoży
patràkélis, -lè — szaleniec
patràkti, -trankù, -trakaũ — oszaleć
patrànkã 1 — armata, działo
patraukã 3, **patraukimas** 2 — pociągnięcie, pociągnięcie, pociąg do czegoś lub kogoś
patràukinti *ir* **patràukinti** — podrywać (kogoś zdrowie), nadwierać
patrauklùmas 2 — ponieć
patrauklùs, -lì — pociągający, poniećny
patrepénti *ir* **patrepsėti**, **pãtrepsiu**, -sėjau — potupać
patrikimas — rozstróić, rozstrojenie; pomyłka
patrikti, -trińka, -triko — pomylić s., rozstróić s.; spostrzec
patrinti, **pãtrinu**, **patryniau** — potrzeć
patristi, -trinsù (-trjstù), -trisaũ — oszaleć, dostać pomieszania zmysłów: **patriso mán širdj** = zanutziło mi serce
patrỹpti, -trypiũ, **pãtrypiau** — podeptać; potupać
patrobỹs, **pãtrobio** 3 — miejsce koło chaty
patroškinti (kã) — dusić (mięso) przez pewien czas; pomęczyć przagnieniem
patruĩpinti — skrócić, przykrócić, zrobić za krótko
patràpinti — nakruszyć
pãtrupos, -pũ 3 — okruszyny
patràukinti — v. **patràukinti**
patràukis, -kio 1 — poderwanie s.; przepuklina
patràukti, -trũksta, -trũko — zerwać s.; poderwać s.
pãts (patsai), **patì** — sam, sama; mąż, żona
patuinė 3 *ir* **patuinỹs**, **pãtuinio** 3 — miejsce pod płotem (tynem), koło płotu
patuĩžti, -tuĩšta, -tuĩžo — podmoknąć, przesiąknąć
patũnta 1 — gromadka
patupdyti — posadzić
patuštėti, -tėjũ — wypróbować
patũštinti — wypróbować
patũsã (patasã) 3 — wólczyga
patvarã 3; **patvarũmas** 2 — wytrzymałość, wytrwałość, stałość
patvarkỹti — trochę porządkować
patvãrslės, -liũ 1 — trzela; lejce
patvarũs, -rì — wytrwały, pewny, stały
patvenkinė (pã-3) — miejsce przy, koło stawu
patviĩkti, -ĩksta, -ĩko — narwać, nabrzmieć

- patvĩnti**, -tvĩnta, -tvĩno — wezbrać (o rzece)
patvĩrkinti — rozpuścić
patvĩrkiti, -kstu, -kau — rozpuścić s., zepsuć s., stać s. rozpuśnym
patvĩrtinti — zatwierdzić, potwierdzić
patvorỹs, **pãtvorio** 3 — miejsce pod płotem, przy płocie
pa-ũiti, **pã-ujũ**, **pa-ujau** — pogderać
paukščiãuti, -ščiãuju, **paukščiãavaũ** — polować na ptaki
paukšėti, **pãukšiu**, **paukšėjau** (riešučius) — klasnąć; trzaskać (orzechy)
paukštis, -šcio 2 *ir* **paukštė** 2 — ptak
paukštĩdė 2; **paukštĩnė** 2 *ir* **paukštỹnė** 2 — ptaszarnia, kojec
paukštienã 2 — ptasie mięso
paukštĩnėti, -nėjũ, -nėjau — polować na ptaki
paukštĩninkas, -kė 1 — ptaszniak
paukštvanagis, -gio 1 — jastrząb, sokół
pa-ũnksnė, -nė 1 — cień
pa-uodegỹs 3 — podogonie
pa-ũolis, -lio 1 — miejsce pod skałã
paũostyti — powąchać
pa-upỹs, **pãupio** 3 *ir* **pa-upė** 3 — porzeczce, urzeczce
pauškėti, **pãušku**, **pauškėjau** = **paukšėti** — trzaskać
pauškulė (pãu-3) *ir* **pauškulvs** (pũ-3) — pryszcz
paũtas 2 — jajko
paũtienė 1 — jajecznicã
pa-užuĩnas, -lnã *ir* -nũs, -ni — ukośny
pa-užuĩniai — ukośnie
paũdrė 2 — otrzewna
paũgėti, -gėjũ — podrosnąć
paũksnis, -nio — cień
paũmus, -mì — za prędkie, zapalczywy
paũžauti, -ũžauja, -ũžavo; **paũžti**, -ũžia, **pãũžė** — pobawić się, pohulać, poszumieć
paũžėti, -ža, -žėjo — zaszumieć, z szumem upaść
pavãdė *ir* **pavãdis**, -džio 2 — powód, rzemień, powróż, lejce
pavãdėlis, -lio 2 — pępowina
pavãdinimas 1 — zaproszenie, przyzwanie, nazwanie
pavãdinti, -dinũ, -naũ — powołać; nazwać
pavãdũ būti — powodzić się, wieść s.: **bitė**s **mã**n **pavãdũ** — pszczoły mnie wiada się
pavãduoti, -duoju, -davaũ — zamienić, zastąpić
pavãduotojas, -ja 1 — zastępca
pavãinikis, -kė — nieslubny (o dziecku)

- pavaišinti** — ugościć, po-
częstować
- pavaizdūs, -dī** — jasny,
widny, malowniczy
- pavakar(č)iaĩ, -r(č)iū, pā-
vakar(č)ius** 3 — podwie-
czerek
- pavakarē** (*ir* pavakarūs)
(pā- 3) — pora bliska
wieczoru, zmierzch
- pavaldinys** (pā-3) — *r. val-
dinys* (val-3) — podwła-
dny
- pavaldūs, -dī** — swojski
- pavalgā** 3 — okrasa, oma-
sta
- pavalgidinti** *ir* pavalgū-
dinti — pokarmić
- paválgyti** — podjeść (o
człowieku)
- pavalgūs, -gī** — mogący
wiele zjeść; dający się
zjeść
- pavalkā** 3 — powłoka
- pavalkai, -kū** 3 — chomałto
- pāvalkas** — odzienie
spodnie
- paválušis** — dach śpich-
lerza, znacznie wystają-
cy nad przednią ścianą
- pavandeniū** — nad wodą;
tuż nad powierzchnią
wody
- pavandeniū** — z prądem
- pavandenys, pāvandenio**
— miejsce przy wodzie
- pavarā, -vāros** 2 — powróż
u sieci
- pavardē, -dēs** (pā- 3) —
nazwisko
- pavarģēlis, -lė** — biedak,
biedny
- pavarģti, -gstū, -gaū** —
zmęczyć się
- pavarikas** 2 — kij, któ-
rym się kogoś lub coś
podpędza
- pavarýti** — wydalić
(ze służby), przepędzić;
po(d)pędzić
- pavarpúoti** — podzwonić
- pavarslúoti** — okiełzać
- pavartė** 2 *ir* pavartė 3 —
deska do zagrodzenia
wrót u dołu, kiedy nie
dochodzą do ziemi; miej-
sce koło wrót
- pavartýti** — powertować,
przewracać (w księdze
karty pewien czas)
- pavartóti, -tóju** — użyć
- pavasarė** — pole na ja-
rzynę
- pavasaringas, -gā** — przez
zimę zamorzone, na
wiosnę jeszcze nieod-
żywione (bydłę)
- pavasarinis** — wiosenny
- pavasarióp** — pod wiosną
- pavāsarīs, -rió** 1 — wiosna
- pavāsariškas, -ka** — wio-
senny
- pavaža** 3 — płoz, płoza
u sań
- pavažiúoti** — podjechać
- paveblėnti** — popaplać
- pavėikšlas** 1 — obraz, por-
tret, widok, odsłona
w sztuce teatralnej

- paveikti, -kiū, pāveikiau** —
oddziałać, wpłynąć na
kogoś, przemoc, podo-
łać, przewyciężyć; u-
czynić; podziałać
- pavėizdas** — przykład,
obraz
- pavėldėti, pavėldziu, -dė-
jau** — odziedziczyć,
w spadku otrzymać
- pavėldėtojas, -ja** 1 — spad-
kobierca
- pavergėjas, -jā** 3, 1 — ujarz-
micieł
- pavergimas** 2 — ujarzmie-
nie
- pavėrgti, pavėrgia, pā-
vergė** — ujarzmić, ucie-
mieżyć
- pavėrkauti; pavėrkti, pa-
verkiū, pāverkiū** — po-
płakać
- pavėrkšlėnti** — trochę
popłakć
- pavėrmu** — z kolei, po ko-
lei; bez przerwy
- pavėrnėl** — wąwóz między
górami
- pavėrsmis, -mio** 1 — opa-
rzelisko, źródłisko
- pavėrsti, -rčiū, pāverčiau** —
obrócić, pochylić, na-
kłonić
- pavėrta: mātosi kaip pa-
vėrta** — jasne jak na
dłoni
- pavėrti, pāveriu, pavė-
riau** — nawlec, nanizać
- pavėržti, -veržiū, pāver-
žiau** — odebrać, zabrać
przemocą; podbić cenę
- i kupić coś; ściagnąć,
scisnąć; zjednać, znie-
wolić, zawładnąć
- pavėsti, pāvedu, -džiau** —
podprowadzić, poru-
czyć, oddać (w opiekę),
polecieć
- pavėžti, pāvežu, -žiau** —
podwieźć, móc wieźć
- pavėblėti, -lėju, -jau** — na-
paplać, pobzdurzyć
- pavėcėti, -cėja** — upaść,
gruchnąć, wyciągnąć
nogi, umrzeć
- pavėdėti, -džiū, -dėjau** —
podprowadzić trochę
- pavėdinti** — przewietrzyć
- pavėdūs, -dī** — podobny
- pavėli(a)nčiaĩ** — trochę
za późno
- pavėlúoti** — spóźnić się
- pavėnia** 1; pavėnė; pavė-
nis — cień, miejsce cie-
niste, chłodek
- pavėsis, -sio** 1 — cień
- pavėžėti, -žiū, -žėjau** —
podwieźć trochę
- pavidalās** 1 — podobień-
stwo, obraz; kształt,
stan
- pavėnis, -nė** — pojedynczy
- pavėniuĩ** — osobno
- pavėšė** 3 — gościna; miej-
scowość przy gościńcu
- pavėšėti, -šjiū, -šėjau; pa-
viešnagėti, -giū, -gėjau** —
pogościć
- pavėškelė** (pā-3) — miej-
scowość przy gościńcu

pečiūkas, -kė 2 — ramienisty, barczysty
 peikenā (pei- 3) — pierzchnia, drag żelazny z zaostrzonym końcem do odbijania lodu
 peikėjas, -jā 3, 1 — ganciciel
 peikėtis, -kiuos, -kėjaus — wracać do przytomności, opanowywać s.
 peikštus, -ti — czuły, lekliwy
 peikti, -kiū, -kiaū — ganić
 peiktinas, -nā — naganny
 peiliākotis, -kočio — trzonek noża
 peilis, -lio 2 — nóż
 pėkus, -kaus — bydło
 pelaĩ 4 *ir* pėlus, peliū — plewy
 pėlas 4 — plewa
 pėlekas 3 — pletwa
 pelenai, -niū 3 — popiół
 pėlenas — popielnik
 pelėnė — kopciuszek (dziewczyna)
 pelenija, -nijos 2 — popielec
 peleninė 2 — popielniczka
 pelenuotas, -tā — zapopielony
 pelė 4 — mysz
 pelėda 1 — sowa
 pelėgāudai, -dū *ir* pelėkautai, -tū 1 — (pu)łapka na myszy
 pelėkas, -kā — myszasty
 pelėnas 3 = peliū vānagas — jastrząb myszołów: świstak

pelėsiaĩ (pė- 3) (*ir* pelėsiai 2) — pleśń
 pelėti, pėli (pelėja), -lėja *ir* pelyti, -lija — pleśnieć
 peliāsūdis, -dziol — mysiełajno
 peliāuti / pelinėti, -nėja — łapać myszy, myszkować
 pėlkė 1 — błotnisko
 pėlkėtas — błotnisty
 pelkėnas 3 — miejsce błotniste, trzęsawisko
 pėlnas 4 — zysk, dochód, zarobek
 pelningas, -gā — zyskowy, dochodny
 pelniņikas 2 — spekulant
 pelnýtis, -naūs, -niaūs — zarabiać, zyskiwać
 peltakiūoti — stebnować
 peltakys, peltakio 3 — stebnowka; szew, ścieg stebnowany
 pelūdė 2 — plewnik
 pėmpė 1 — czajka
 pėnas 4 — pokarm
 penėti, -niū, -nėja — karmić, żywić
 penėtojas, -ja — karmiciel, żywiciel
 peniūkšlas 2 *ir* peniūkšlis, -lio — świnia karmna, tuczona
 penkėlgis *ir* penkėrgis, -gė — pięcioletni (o domowych zwierzętach)
 penkeri (mėtai) — pięć (lat)
 penkeriōpas, -pā — pięcioraki

peņketas — pięcioro
 penketukas — piątka (stopeń celujący w szkołach)
 penki, peņkios — pięć
 penkiėse (penkiėsu) — w pięciu
 penkiōlika — piętnaście
 penkiōliktas, -ta (*ir* penkiōlikis, -ke) — piętnasty
 penktādienis, -nio 1 — piątek
 peņktas, penktā — piąty
 pentinas 2 — ostroga
 pėntis, -nčio 1 — obuch
 pėpė 2 *v. ž.* — mięsko
 pėr (*przymek*) — przez, za, (o, podczas)
 pėr-*przedrostek*) — przez, za, roz-, po-
 pėralkti, -lkstu, -lkau — wygłodnieć; przegłodnieć
 pėras 4 — zarodek
 pėrauglis, -liol — przerost
 pėraugti — przerosnąć
 pėrbalsuoti, -suoju, -savau — przegotować
 pėrblokšti — przerzucić
 pėrbraukti — przekreślić, przeciągnąć po czymś
 pėrbristi, -brendu, -bridau — przebrnąć
 pėrdalyti, -lau, -liau — przedzielić, przepołowić
 perdaug — za wiele
 pėrdėgti, -degu, -degiau — przepalić się
 pėrdėjimas — przesada, przesadnia, hiperbola
 pėrdėm — na wskroś, na wylot, nieustannie

pėrdėtas — przesadny
 pėrdėti — przeżyć; przebrać miarę; przesadzić;
 pėrdėtinis, -nė — przełożony — *r. viršiniņkas*, -kė 2, vedėjas, -jā 3, 1
 pėrdirbimas 1 — przerobienie, uprawa
 pėrdirbykla 2 — przetwórnia
 pėrdirbti — przerobić, przetworzyć
 pėrduoti — podać, oddać (przez kogoś), doręczyć
 pėrdurti, -duriu, -dūriau — przekłuć, przebość
 pėrdžiūti, -džiūsta (-džiūna), -džiūvo — prześcinać
 pėreiga 1 — przechód; przechodzień
 pėreiginis (praeiginis) — przejściowy (przechodni)
 pėreitas, -ta — przeszły, -ła; to co już przeszło
 pėreiti, -einu, -ėja — przejść
 pėreival b., pėreivis, -vė 1 — przechodzień
 pėrėklė 2 *ir* pėrėkslė 2 (višta) — kokosz, kwocka (kura)
 pėrėja 1 — przelęzc
 pėrėjimas 1 — przechód, przejście
 pėrėjimas 1 — wysiadywanie, wylęganie
 pėrėjūnas, -nė — przechodzień, włóczęga

pérémimas — przejęcie
perėti, -riū, -rėjau — wy-
 siadywać, wylegać
pérgabenti — przetrans-
 portować, przewieźć
pérgalė 1 — zwycięstwo
pérgalėti, -liu, -lėjau —
 (prze)zwyciężyć
pérgalvoti — przemysleć
pérgas 3 — czóno
pérgyventi — przeżyć
pérgulėti — przenocować
périmti — przejąć i schwy-
 tać: spotkać, wziąć
pėrinti, -nu, -nau — sadzić
 kurę na jaja, wylegiwać
pėrjuosti, -siu, -siau —
 przepasać
pėrkainoti — przecenić
pėrkaitinti — przegrzać
pėrkaklis, -liol — naszyj-
 nik, krawat
pėrkalbėti — wyperswa-
 dować, prześcignąć ko-
 goś w mówieniu
pėrkalti — przekuć
pėrkamieji, -mūju — to za
 co można coś kupić,
 (=pieniądze)
pėrkarė — wygłodniały
pėrkarti, pėrkara (-kar-
 sta), pėrkaro — wygło-
 dnieć, wychudnieć
pėrkasas 3 — przekop,
 kanał
pėrkasti, -su, -siau — prze-
 kopać
pėrkąsti, -kandu, -kandau
 — przekąsić, przegryźć,
 zakąsić

pėrkelti, -keliu, -kėliau —
 przenieść, przemieścić
pėrkentėti, -kenčiu, -ken-
 tėjau — przecierpieć
pėrkepti, -pu, -pia — prze-
 piec (ś.)
pėrkirpti, -kerpu, -kirpau
 — przeciąć (nożycami)
pėrkirsti, -kertu, -kirtau —
 przerąbać, przeciąć;
 przerwać (komuś mo-
 wę)
pėrkišti — przetknąć,
 przeciągnąć, przewlec
 (przez środek czegoś)
pėrklausinėti — przepę-
 tywać, wybadywać
pėrklausyti — przesłuchać
pėrklausti — przepytać
pėrkloti — przełożyć; prze-
 słać, zmienić pościel
pėrkołas 3 — jaz, prze-
 groda w poprzek rzeki
 dla wstrzymania i ło-
 wienia ryb
pėrkošti — precedzić
pėrkratyti — przetrząść
pėrkrauti — przełożyć,
 przeładować
pėrkreipti — przekrzywić;
 przeinaczyć
pėrkrikštas, -tė 3 — prze-
 chrzta
pėrkrimsti, -kremtu,
 -krimtau — przegryźć
pėrkristi, -krintu, -kritau —
 schudnąć, opasć z sił
pėrkritė arklė — wy-
 głodniały, schudły koń
pėrkupčius — r. pėrpir-
 klis 1 — przekupień

pėrkūnas 1 — piorun; bóg
 grzmotów i błyskawic
pėrkūnija 1 — grzmoty
pėrkūno ožėlis — bekas
pėrkūnsargis, -gio 1 —
 piorunochron
pėrkvosti — przeegzami-
 nować
pėrlaida 1 — przekaz
pėrlaidinis, -niol — prze-
 syłka
pėrlas 2 — perła
pėrlaukiėtis, -tė 2 (svė-
 čias) — daleki gość
pėrlaukti, -kiu, -kia —
 przeczekać
pėrlaužti — przełamać
pėrleisti, -leidžiu, -džiau —
 przelać, przekazać, od-
 stąpić; przeprawić, prze-
 wieźć łodzią; przepuścić
pėrlenkti — przegiąć
pėrlieti — przelać; prze-
 jechać kogoś biczem
pėrlinkti, -linkstu, -linkau
 — przegiąć ś.
pėrlipti, -lipu, -lip(i)au (pėř
 tvōra) — przeleźć (przez
 płot)
pėrlįsti, -lendu, -lindau —
 przeleźć (przez otwór)
pėrlūžti, -lūštu, -lūžau —
 przełamać się
pėrmaina 1 — przemiana
pėrmainyti — przemienić,
 zamienić
pėrmaišyti — przemie-
 szać, mieszać
pėrmaidauti — przebłagać
pėrmalti — przemleć

pėrmantyti — zrozumieć,
 ogarnąć rozumem
pėrmatyti — przewidzieć
pėrmatomas — przeżro-
 czysty, przejrzysty
pėrmauti — zmienić na-
 wlekając (obrączki, ko-
 ła, rękawice, spodnie);
 przeszyć, przebić
pėrmesti — przerzucić,
 rzucić okiem
pėrmėtė — żuraw u studni;
 belka u wagi
pėrmirkti — przemoknąć
pėrmisti — przeżywić się
pėrmokėti — przepłacić
pėrmušti — przebić
pėrnagis, -gio 1 — zdobyc,
 plon (pszczół); rzeczo-
 wy dowód popełnione-
 go występku — corpus
 delicti
pėrnagrinėti — przetrzą-
 szać, wszechstronnie
 zbadać
pėrnaį mėt — w zeszłym
 roku
pėrnakvoti — przenoco-
 wać
pėrnelig ir pėrnėlig —
 zanadto
pėrnešti — przenieść
pėrniaį = pėrnaį
pėrniėk — za nic
pėrnųkštis, -tė 2 — zeszło-
 roczny
pėrnugaris, -rio 1 — rze-
 mień grzbietowy w szo-
 rach
pėrpetė 1 — naramiennik
pėrpiauti — przekroić,
 rozciąć, przepiłować

pērpīētēs, -piečių — pora
 obiadowa
pērpildyti — przepełnić
perpīlnas — za pełny
pērpioval — rozerznięcie
pērpūkis, -kio — gniew,
 złość
pērpļaukti — przepłynąć
pērpļēsti — rozedrzeć
pērpļūsti — (roz)peknać,
 rozedrzeć ś.
perpūs — po połowie, na
 wpół
pērpūsti, -pučia, -pūte —
 przewiać, przeniknąć
pērrašyti — przepisać
pērrīnkti — przebrać, wy-
 brać co lepsze, odrzu-
 cając co gorsze; wybrać
 na nowo (zarząd)
pērrīšti — przewiązać,
 zmienić bandaż
pērrūgštis, -ščiol; pērrū-
 gis, -gio l — przekwas
pērrūgti, -rūgsta; -rūgo —
 przekisnąć, przekwa-
 snić
pērrūkti, -rūksta, -rūko —
 przesiąknąć dymem;
 przemknąć, przejechać
 przedko
pērsakyti — powtórzyć
 co ktoś mówi
pērsekiojimas l — prze-
 śladowanie
pērsekioti — prześlado-
 wać
pērsekiojas, -jal — prze-
 śladowca
pērsenēlis, -lē — przesta-
 rzały

pērsenti, -senstu, -senau —
 przestarzeć
pērsērgēti, -giu, -gējau —
 przestrzec
pērsēda l; **pērsēdimas** l —
 przesiadanie
pērsējal — ominiek, zagon
 ominięty podczas siewu
pērsēsti, -sēdu, -sēdau —
 przesiąść
pērsēti — odsiać, zasiać
 na nowo
pērsi-auti, -aunu, -aviau —
 przeobuć ś., przuć ś.
pērsibēgusios dūrys —
 rozchwiane, spaczone
 drzewi
pērsidirbti — przepraco-
 wać się
pērsidurti, -duriu, -dūriau —
 przekłuć się, sobie
pērsiēsti, -ēdu, -ēdžiau —
 przejeść ś., obezreć ś.
pērsigāsti, -gāstu, -gandau —
 przeleknać ś., prze-
 straszyc ś.
pērsiimti, pērsiimu, pērsi-
 siēmiau — przejąć ś.
pērsiirti, pērsiiriu, pērsi-
 yriau — przepłynąć na
 łodzi wiosłując
pērsijuosti — przepasać ś.
pērsikeisti, -keičiu, -kei-
 čiau — przemienić się
pērsikelti, -keliu, -kēliu —
 przenieść się, przepły-
 nać na łodzi
pērsikraustyti — przenieść
 się; przewieźć ś.
pērsikreipti — przekrzy-
 wić się

pērsikrikštyti — prze-
 chrzcić się
pērsilaužti — przełamać
 się, przemoc siebie
pērsimainyti — przemie-
 nić ś.
pērsileisti — poronić
pērsimesti — przerzucić ś.,
 przejść na stronę wro-
 ga; spaczyć ś., wykrzy-
 wić ś.
pērsimetēlis, -lē — zdrajca,
 odstępcza
pērsipiauti — przekroić ś.,
 sobie; przepiłować dla
 siebie
pērsipildyti — przepełnić ś.
pērsipilti — przelać ś., so-
 bie
pērsirašyti — przepisać
 sobie
pērsirengti — przebrać ś.,
 przeodziać ś.
pērsirgti, -sergu, -sirgau —
 przechorować
pērsiristi, -ritu, -ričiau (-ri-
 tau) — przetoczyć się
pērsiskirti, -skiriu, -sky-
 riau — rozłączyć ś., roz-
 wieść ś.
pērsisukti — przekrzywić
 ś., przechylić ś. w dru-
 gą stronę, przekreślić ś.
pērsisunkti — przesiąk-
 nać
pērsisverti, -sveriu, -svė-
 riau — przechylić się,
 przeważyc się
pērsišaldyti — r. nušalti —
 zaziębic ś.

pērsitaisyti, -sau, -siau —
 przeodziać ś.; przerobić
 sobie ubranie
pērsitikrinti — r. įsitikinti
 — przekonać się
pērsitvarkyti — wszystko
 uporządkować u siebie
 na nowo
pērsiūti, -siuvu, -siuvau —
 przesyć (na nowo)
pērsiūsti, -siuñčiu, -siuñ-
 čiau — przestać
pērsivalgyti — przejeść
 się, zjeść za dużo
pērsivilkti, -velku, -vilkau —
 przewlecsię; przebrać
 się, przeodziać ś.
pērsižegnoti — przeżeg-
 nać się
pērskaityti — przeczytać;
 przeliczyć
pērskalbti — przeprać bie-
 liznę na nowo
pērskelti — rozrąbać, roz-
 płatać, rozszczepić, roz-
 łupać, rozedrzeć (kłodę)
pērskirti, -skiriu, -skyriau —
 przdzielić, rozłączyć
pērskrya l; **pērskryimas** l;
pērskryis, -rio l — prze-
 dział, rozdział, dzielenie;
 rozłąka, rozłączenie;
 rozwód
pērskristi, -skrendu, -skri-
 dau — przelecieć
pērskrosti, -skrodžiu,
 -džiau — przeciąć, prze-
 płatać, przebić
pērsliekas r; **pērsliiekē** l —
 nadzwyczaj ścieńczone
 miejsce nici w przędzy

pērsmauptas — ściśnięty w pasie
pērsmaupti — ścisnąć (w pasie)
pērsmiegti — przebić, przekłuć, przeniknąć, przeszyć
pērsodinti — przesadzić
pērsopēti — przeboleć
pērspausdinti — przedrukować
pērspējimas — *r.* įspėjimas — przestroga
pērspēti — *r.* įspėti — przestrec
pērsprogti — pęknać
pērsstatyti — przestawić
perstekē (peř- ž) — oścień do łowienia ryb
pērsti, -rdžiu, -rdžiau — pierdzieć
pērstoјimas 1; **pērstogēl**;
pērstoјis, -jo; **pērstolis**, -liol — przestanek, przestanie
pērstoti — przestać
pērstovēti — przestać; wystać, przemóc w staniu
pērstumti, -stumu (-stumiu), -stūmiau — przejechać
pērsukti — przekręcić, kręcąc zepsuć
pērsunkti — precedzić, przesaczyć
pērsvara 1 — przewaga
pērsvarstyti — rozważyć na nowo
pērsverti, -sveriu, -svėriau — przeważać

peršamas, peršamà — swatany, stręczony
pēršaldyti — *r.* nušaldyti — przemrozić, przeziębnić
pēršalti, -šalu (-šalstu), -šalau — *r.* nušalti — przemarznąć, przeziębnić się
pēršauti, -šauņu (-šauju), -šavau (-šoviau) — przestrzelić
peršēti *ir* **perštēti**, peršēti, perštēti — swędzić, palić, piec
pēršildyti, -šildau, -šildžiau — przegrzać
pēršilti, -šilu (-šilstu), -šilau — przegrzać się
pēršlapinti — przemoczyć
pēršlapti, -šlampu, -šlapau — przemoknąć
pēršlėkti — złać, polać, oblać
pēršlioti — smagnąć
pēršluostyti — przetrzeć na nowo
pēršluoti — zamieść na nowo
peršulys, peřšulio 3 — swędzenie, ból, palenie
pēršviesti, -šviečiu, -šviečiau — przeświecić, przeświecić
per tai — przeto, dla tego
pėrtaisyti — przerobić
pėrtaras 3 — przystowie osobiste
pėrtekimas; **peřteklis**, -klius — obfitość, zbytek, nadmiar

pėrtekti, -tenka, -teko — mieć w obfitości, pod dostatkiem
pėrtelžti, -telžiu, -žiau — przebić, mocno uderzyć
pėrti(s), periū(os), pėriaū(s) — parzyć (się), chłostać (siebie)
pėrtikrinti — ponownie stwierdzić, sprawdzić
pėrtrauka 1; **pėrtrūkis**, -kiol — przerwa, przestanek
pėrtraukti — przerwać; przeciągnąć
pėrtrinti — przetrzeć
pėrtrūkti — przerwać się, rozerwać się, rozedrzeć się po połowie, pęknać
pėrtvara(s) *ir* **pėrtvoras** — przegródka
pėrtvarkyti — na nowo uporządkować, zorganizować, przekształcić
pėrtverti — zmienić bandaż; przewiązać; przegródzić
pėrtvinkti — przepełnić się (o wymieniu)
pėrtvinti — wezbrać
pėrtvoti — chlasnąć kogoś kijem
perūklas 2 — na raz wyległe gniazdo ptasząt
pėrurb(in)ti — przewiercić, prześwidrować
pėrvalgyti — przekąsić
pėrvaras — drążek w poprzek wozu
pėrvargti — przemęczyć się

pėrvaryti — przebić (gwoździem); przepędzić, przemordować (konie); przestyliować
pėrvažiuoti — przejechać
pėrversmas 1 — przewrót
pėrversti — przewrócić
pėrverti — przebić na wyłot, przeniżać
pėrvežti — przewieźć
pėrvėlū — za późno
pėrvilkti — przeciągnąć, przewlec; przeodziać
pėrvirinti *ir* **pėrvirti** — przegotować (ś.); przejechać (biczem)
pėrvirsti — przewrócić się
pėrvirš — za wiele, zanadto
pėrviršis, -šiol — przewyżka, nadwyżka
pėrviršyti, -šiju, -šijau — przewyższyć
pėrvystyti — przepowinać
pėržegnoti — przeżegnać
pėrželti — przerosnąć (o trawie, życie)
pėržengti — przekroczyć, przewinąć
pėrziemoti — przezimować
pėržingsniuoti — przemaszerować
pėržinoti, -nau — przeniknąć
pėržiūrėti — przejrzeć, przepatrzeć
pėržydėti — przekwitnąć
pėrželgti — przepatrzeć
peřlys, peřlio 4 — kania (ptak)

pešiōti, -šiōju; **pešti**, pešū, -šiaū — skubać, szczy-
pać, rwać, drzeć
peštis, -šiuos, -šiaūs — li-
niec; bić s., potykać s.,
drzeć s., klócić s.
peštynės, -nių 2 *ir* **peštū-
vės**, -vių 2 — bójka, bija-
tyka, kłótnia, zwada
peštukas — haczyk do
wrywania siana; za-
dzieracz
peteliškė 2 — motyl
petingas, -gà — pleczysty,
barczysty
petys, **pečio** *ir* **petis**, -tiės 4
— ramię
pėtnešos, -šų 1 — szelki
pėdà 4 — stopa, ślad, trop:
pėdomis — w ślad; rińkti
pėdos — być podobnym
pėdas 3 — snop; ślad po-
zostały od nogi
pėdėl — luśnia
pėdinti, -nu = pėštinti
pėdsakas 3, **pėdai**, -dų 3 —
ślad, ślady
pėdžià 4 — ślup, rosocha
(u żurawia)
pėplys, **pėplio** 4 — gap
pėrėjās, -jà 3, 1; **pėrikas** 2 —
łaziebny, postugacz w
łazni
pėščias (*ir* **pėkščias**); **pė-
sti**, **pėščios** — pieszy;
piechotą (idący)
pėstininkas 1 — piechur
pėstinti — iść pieszo, po-
woli
pėšterėti, -riu, -rėjau —
skubnąć, szarpnąć

pėžti, **pėštū**, **pėžaū** — roz-
dymać s.
pėšlas 1 = peniūkšlas
piaulai, -lų 3 — trociny
piāustyti, -stau, -ščiau;
piāustinėti — ciąć, wyci-
nać, piłować, rznąć
piāuti, **piāunu** (piāuju),
pioviau — rznąć, ciąć,
piłować, żąć (żyto), ko-
sić (trawę), kasać, gryźć
piāutuvās 3 — sierp
piemenāuti — służyć za
pastucha; poszukiwać
pastucha do służby
piemėnė 2 — pastuszka
piemuō, -meņs 3 — pa-
stuch; pasterz
pienaĩ 3 *ir* **piėniai** 2 —
mlecz, mleczo, plyn
nasienny u ryb samców
pienas 3 — mleko
pienburnis, -nėl — młokos
piėnė 2 *ir* **piėnius** 2 — ryba
samiec
piėninė 1 — mlecznia
piėningas, -ga — mleczy,
-na (krowa, która duzo
mleka daje)
piėnininkas, -kėl; **piėnius**,
-nė — mleczarz, mle-
czarka
piėnininkāvimas 1; **piėni-
ninkystė** 2 — mleczar-
stwo
piėninis, -nė; **piėniškas**,
-ka — mleczy (o po-
trawach)
piėnpuodis, -džio — mlec-
znia, garnek do mleka

piėnuotas, **piėninuotas** *ir*
piėnūitas, -tà — zwala-
ny w mleku
piėpala(s) *ir* **piėpolas** 3 —
kulik mały (ptak)
piėpsėti, **piėpsi**, -sėjo *ir*
piėpti — piszczyć o (kur-
czętach)
piėsciūkas 2 — skrzyp (ro-
ślina) — equisetum
piėstà 2; **piėstas** 2 — stępa;
stępor
piėsto atsistōti — stanąć
dęba, wspiąć s. na tyl-
nych nogach (o koniu)
piėšėjās, -jà 3, 1; **piėšikas**,
-kė 2 — rysownik
piėšimas 2 — rysowanie
piėšinas, -nà — zbrudzony,
zwalany w sadzy
piėšinys, (piė-3) — rysunek
piėšos; **piūšos**; **paišos**,
-šų 4 — sadza
piėšti, -šiū, -šiaū — ryso-
wać, pisać
piėštukas 2 — ołówek
piėtāuti, -tāuju (-tāunu)
-tavaū — *r.* pietų vālgyti
— jeść, spożywać obiad
piėtāutojas, -ja 1 — spo-
żywca obiadu
piėtāvimas 1 — spożywa-
nie obiadu
piėtiētis; -tė 2 — południo-
wiec
pietys vėjas a. **pietų** vė-
jas — wiatr południowy
piėtryčiai, -čių 1; **žiemōs**
rytai — południo-wschód
piētūs, **pietų** 4 — obiad;
południe

piėtvakariai; **žiemōs va-
karai** — południo-zachód
pieva 1 — łąka
pievažolėl — trawa rosna-
ca na łąkach
pievienà 2 — łąka sko-
szona
pigimas 2 — tanienie
piginti, -nu, -nau — zniżać
cenę
pigybėl; **pigumà** 3; **pigū-
mas** 2 — tanizna, taniōść;
czas, w którym najta-
niej można coś kupić
lub sprzedać
pigti, **piņa**, **piņo** — taniec
pigūs, -gì, **pigū**; **pigiai**, **pi-
gyn** — tani; tanio
pikčiaū — gorzej
pikčiūrna 1 b. — złośnik,
człowiek gniewliwy
pikis, -kio 2 (*vok.*) — *r.*
kuřpių sakai — szewska
smoła
pikliāvōti, **pikliūoti** (*lenk.*)
— *r.* smūlkiai malti —
pytlować
piklius, -liaus (*lenk.*) —
smūlkus malinys — py-
tel; młyn; młynarz
pikrūs, -ri; **priklas**, -là (*lenk.*
przykry) — *r.* biaurūs,
nuobodūs, įkyrūs
pikšėti, **pikši**, **pikšėjo** *ir*
pikšėnti, -šėna, -no —
stukać, pukać niegłośno
pikta — źle: mán pikta —
mnie złość bierze
piktadagilis, -lio 1 — oset,
bodziak — carduus

piktadarys, -rē, piktadario 3 *ir* piktadaris, -rē 2 — złoczyńca
piktas, piktà, -tai, -tyn — zły, gniewny
pikt(a)šasis, -šašo 1 — parch
pikt(a)varlėl — ropucha
pikt(a)votėl — wrzód zły
pikt(a)žodžiauti — złorzeczyć
pikt(a)žolė 1 — zielsko, chwast
piktėti, -tėja, -tėjo — złościć s., stawać s. coraz więcej złym, gorszym
piktinimas 1 — gorszenie
piktinti — gorszyć, siać zgorzenie; podjudzać, pobudzać do złości
piktintojas 1 — gorszyciel
piktýbė 1; piktumà 3; piktumas 2 — zło, złość, gniew
piktuoju — ze złością; w złych stosunkach
pik(t)votėl — wrzód zły
pildymas 1 — wypełnianie, spełnianie
pilyti — spełniać, wypełniać
piliakalnis, -nio — kurhan, kopiec
piliėtėti, -tėju, -jau — przejmować się duchem obywatelskim, stawać się dobrym obywatelem
piliėtinis, -nė *ir* piliėtiškas, -ka — obywatelski
piliėtis, -tė 2 — obywatel

piliėtiškumas — obywatelskość
piliėtybė 1 — obywatelstwo
pilis, -liėš 4 — zamek, twierdza
pilkas, pilkà — szary
pilkėti, -kėja *ir* pilkti, pilksta, -lko — szarzyć
pilkis, -kė — szarak, zając, wilk szary
pilkis, -kio 2; pilkumas — szarość
pilkýbė 1; pilkumà — szarżyna, miejsce szare
pilkti, -lko, -ko = pilkėti, -kėja — szarzyć
pilkuonas *ir* pilkuonis, -nė — zwierzę szare, ptak szary
pilkuoti *ir* pilkuoti — szarzyć
pilna — pełno
pilnamėtis, -tė — pełnoletni
pilnaprėtis, -tė — pełnego rozumu
pilnas, pilnà, pilna, pilnai, -nyn — pełny
pilnateisis, -sė — pełnoprawny
pilnatis, -tiėš, (píl- 3) — pełnia (księżycyca)
pilnėti, -nėja — pełnieć
pilniėtėlis; pilnintėlis; pilnutėlis, -lė — pełniutki, pełniusieńki
pilnis, -nio 2; pilnýbė 1, pilnumà 3, pilnumas 2 — pełność, pełnia; obfitość; plenum

pilstyti, -stau, -sčiau — lać, rozlewać, przelewać, sypać
pilti(s), pili(úos), pýliau(s) — lać s., sypać s., sobie
piltuvas 3, piltuvėlis, -lio 2 — lejek
pilvas 4; pilvėlis, -lio 2 — brzuch; żołądek
pilvazas 2, pilvėčius 2 — brzuchacz
pilvikaulis, -liol — kość wstydlia — os pubis
pilvotas, -tà — brzuchaty
pinas; pinaĩ — plecionka; koronka
pinigas; pinigai 3 — pieniądz, -dze, moneta
pinigauti, -gāju, -gavaũ — szukać pieniędzy
piniginė 2 — sakiewka, portmoneta
pinigingas, -gà — bogaty, mający dużo pieniędzy
pinigius — bogacz, kapitalista
pinigynas 3 — skarb, skarbnica
pinikas: pinikai 2 = nėriniai (nėrinys) — koronki
pinklės, -lių 2 — sieć, sićta, zasadzka, matnia
pinklýbė; pinklumas 2 — zawitość, płatana
pinklūs, -li — zawikłany, zawity
pinoklis, -lio 2 — wielka drewniana lub kościana igła do doplatania łapci
pintas, pinta, pintinis, -nė — pleciony

pintėlė 2 — kowadełko; mała gąbka do mycia
pinti, pinũ, pýniau — pleść, wiązać, splatać, wić, zaplatać
pintinė 2 — kosz, kobiałka
pintis, -ties 1 — gąbka
pintis, pinasi, pýnėsi — pleść s., platać s., owijać s.
pintuvės 2: pintuvių vėkaras — wieczór przed ślubem, na którym dla młodej wiją wianek
pinũtis, -nũcio — płot, plecionka z chróstu
piovejai, -jũ 3 — gwiazdozbiór Oriona
piovejās, -jà 3, 1; **piovikas**, -kė 2 — żniwiarz, kossarz; rzeźnik
piovimas 2 — ciecie, rzniecie, żęcie, koszenie (trawy), piżowanie
piovyklė 2 *ir* piovyklà 2 — rzeźnia; tartak
pipiras 2 — pieprz
pipirinis, -nė — pieprzowy, pieprzny
pipirmėtėl — mięta (pieprzowa)
pipsėti, -sju, -sėjau — pipić, palić fajkę
pipt: nė pipt — ani krzty
pirkaitė = kamarà, viralinė, maltuvė — spizarenka, spizarnia
pirkėjas, -jà 3, 1 *ir* pirkiškas 2 — kupujący
pirkià 4 — chata, izba

pirkīmas 2 — kupno
pirkinēti, -nēju — kupować
pirkinys; **pirkinio** 3 — kupno, zakupione rzeczy, sprawunki
pirkīs, -kio 2 — przykupno, dokup; karta pozostała po rozdaniu grającym
pirklē 4; **pirkliēnē** 1 — kupcowa
pirkliāuti, -liāju, -liavaū — handlować
pirkliāvā (pir-3) — cło
pirkliāvīmas 1 — trudnienie się kupiectwem
pirklýba 1 — r. **prekýba** 1 — handel
pirklýs 4 — kupiec
pirkti, perkū, pirkaū — kupić
pirktinis, -nē — kupiony, nabyty
pirktis, perkūos, pirkaūs — kupić sobie
pir̄m; **pirmā**(ī) — przed; najpierw, naprzód
pirmādēlē; **pirmātelē** 1 — kura z pierwszym jajkiem, krowa z pierwszym cielęciem
pirmādienis, -nio 1 — poniedziałek
pirmaēilis, -lē 2 — pierwszorzędnny
pirmagalinis, -nē — przedni
pirm(a)galys (pir-3) — część przednia, przód
pirmagimdē 3 **mōteris** — niewiasta pierwszy raz rodząca

pirmagimys, -mē (pir-3) — pierworodek, pierworodny
pirmakartis, -tē 2 — krewny w pierwszym pokoleniu
pirmalaka 1 — ziarno przednie, czołowe
pirmamētis, -tē — pierwszoroczny
pirmaōrē 2 — pierwsza, wiosenna orka
pirmapēdis, -dē — poprzednik
pirmaprādis, -dē — początkowy, pierwotny
pirmas, -mā — pierwszy, przedni
pirmasai (pirmāsis), -mōji — pierwszy, początkowy, główny
pirmasēdis, -dē — przewodniczący
pirmasnēgis, -gio — pierwszy śnieg
pirmāšakos, -kū 1 — przednie, pierwsze piwo
pirmatakas, -kē — poprzednik, zwiastun
pirmāuti — przodkować, poprzedzać, przewodniczyć
pirmeivis — postępowiec
pirmenybē 1 — pierwszeństwo
pirmiaū — wpierw, kiedyś
pirmienā 2 — pierwszyna
pirminiņkas, -kē — prezes
pirmininkāuti — przewodniczyć
pirminis, -nē — początkowy, pierwotny

pirmōčiai 2 — namiotka
pirmonis, -niēs, pirmo-
 nys 3 — pierwotniaki —
 protozoa
pirmōvē 1 — pierwotność,
 dawność
pirmučiāusia, -siai — naj-
 pierw, nasamprzód
pirmutinis, -nē — pierwszy
pirsterēti, -riu, -rējau —
 piardnąć trochę
pipsēti, pipsiū, -sējau —
 pipcić, palić fajkę
piršīmas(is) 2 — swatanie
 (się)
piršys, -šiū 1 — piersi (u
 konia)
piršlē 4 — swatka
piršlēs, -liū; **piršlýbos**, -bū 1
 — swatostwo
piršliāuti, -liāju, -liavaū —
 jechać w swaty; zajmować
 s. swatostwem
piršlys, piršlio 4 — swat,
 dziewostąb
pirštas 2; **pirštelis**, -lio 2 —
 palec; małeńki palec
piršti(s), peršú(os), pir-
 šaū(s) — swatać (się)
pirštikai 2 — palce w rękawicze
pirštinē 1 — rękawiczka
**pirštinētas ir pirštinūo-
 tas**, -tā — w rękawicz-
 kach
pirštūotos **pirštinēs** — rękawiczki
 palczaste
pirtiniņkas, -kē 2 — łązien-
 nik
pirtinis, -nē — łązienny
pirtis, -tiēs 4 — łąznia

pitulas 3 — plama
pitulūotas, -tā — plamisty,
 w plamach
piudyti, -daū(-džiū), -džiaū
 — szczuć; judzić, podżę-
 gać, jątrzyć, podszczu-
 wać
piūvenos, -nū 3 — trociny
piūklas 1 — piła
piūmuō, -meņs, piūmenj 1
 — żniwo
piūtis, -ties 1 — żniwo, żę-
 cie; rznięcie (w żołą-
 dku)
piūvis, -viol — (roz)cięcie,
 rznięcie
pygis, -gio 2 — taniósć
pykā 4 **ir pykmē** 4 — gniew,
 złość
pykdyti, **pykdau** (-džiu),
 -džiau **ir pykinti**, -nu —
 złościć, gniewać
pykšēti, **pykšiu**, **pykšējau**
 — stukać, palić (z re-
 wolweru), strzelać
pykšterēti, -riu, -rējau **ir**
pykštelēti — stuknąć,
 palnąć, wystrzelić
pyktauti, -tauju, -tavau —
 złościć się
pykti, **pykstū**, -kaū — gnie-
 wać się, złościć się
pyktinōji, -nōsios — chwila
 gniewu, nastrój gnie-
 wliwy
pyktis, **pykstamēs**, **pyko-
 mēs** — gniewać się na-
 wzajem, jeden na dru-
 giego
pyktis, -kēio 2 — gniew,
 złość

pylā 4 *ir* **pýliava** 1 — zsyпка, sep, osep
pylā 4 — lanie, chłosta
pýlē *ir* **pýlis**, -lies=ántis
pýlimas *ir* **pýlmas** 3,1 — nasyp, wał, grobla
pylimas 2 — lanie, sypanie
pýlinas 3 — kaczor
pynē 4 — plecionka, rogó-
 za, mata, kobiałka; ko-
 sa, warkocz
pynimas 2 — plecienie,
 splatanie
pýnioti, -nioju — pleść,
 splatać
pýpas 2 v. ž. — mleko
pýpkē 2 *ir* **pýpkis**, -kio 2 —
 fajka
pyпкиakotis, -kočio 1 —
 cybuch
pypk(i)úoti — palić fajkę
pýpkius, -kiaus *ir* **pipkius**
 — fajkarz, ten co wciąż
 pali fajkę
pyplýs 4 — piskorz, wjun;
 kielek pierza u ptaków
pypsėti, **pýpsi**, **pypsėjo** *ir*
pýpti, **pýpia**, **pýpē** —
 piszczeć (o piskletach)
pyrāgas 2 — pieróg
pýti, **pýna**(**pýja**), **pýjo** — na-
 bierać mleka (o krowie)
pįžti, **pįšta**, **pęžo** — nady-
 mać się
plačiabuŕnis, -nē 2 — sze-
 rokokicy
plačiadaŕtis, -tē 2 — sze-
 rokożęby

plačiagerklis, -lē 2 (kalbė-
 tojas) — szerokogębny
 (mówca)
plačiaiā — szeroko
plačiakāktis, -tē 2 — sze-
 rokoczelný
plačiakójis, -jē 1 — szero-
 konogi
plačialāiskis, -kēl *ir* **pla-
 čialāpis**, -pē 2 — szero-
 kolistny
plačialūpis, -pē 1 — szero-
 koustny
plačianōsis, -sē — szero-
 konosy
plačianugāris, -rē 2 —
 szerokopleczysty
plačiapētis, -tē 2 — szero-
 koramienny
plačiarāgis, -gē 2 — sze-
 rokorogi
plačiasnāpis, -pē — sze-
 rokodzioby
plačiaspaŕnis, -nē 2 — sze-
 rokoskrzydły
plačiašākis, -kē — szero-
 korozrosły
plačiaūdis, -dē — szeroko
 wytkany
plačiaevidis, -dē 2 — sze-
 rokotwarzy
pladis, -dies 4 — okrągły,
 płaski bochenek chleba
plaikstýti(s), -staū(s),
 -sčiaū(s) — łopotać, po-
 wiewać (o chorągwi)
plaiskānēs 2 (kanāpēs) —
 płoskonie (konopie)
plaiša 4 — szczelina

plaišėti, -ša (-šēja), -šėjo
 — v. **plėišėti** — pękać ś.
plaišinti, **plaišioti**, **plai-
 šyti** — rozrywać, roz-
 sādzać; szczepać
plākdinti, -nu — kazać bić,
 biczować
plākē 2 *ir* **plākis**, -kio 2 —
 leszcz—abramis brama
plākimas 2 — bicie, biczow-
 wanie, katowanie
plākšnōti, -nōju — kłapać
 potrosze
plākštas 2 — chłosta
plākti, -kū, -kiaū — bić,
 tłuc, chłostać; klepać
 (kosę); trzepać (len); beł-
 tać, poruszać płynem;
 wybijać (pianę); zara-
 biać (ciasto)
plāktis, **plakūos**, -kiaūs —
 bić ś., siebie
plaktūkas 2 — młotek
plaktūvai, -vų 2 — młotek
 z kowadełkiem do kle-
 pania kosy
plaktuvē, (plā-3) — trze-
 paczka, narzędzie do
 trzepania lnu
plānas 4 — plan
planingas, -gā — planowy
plaņkumas 1 — polana
plaskānē 2 *ir* **plāskē** 2 —
 płoskoń, konopie mę-
 skie
plasnōti, -nōja, -nōjo —
 łopotać, uderzać skrzy-
 dłami; pulsować
plastā 4 — puls
plastākē 2 — motyl

plastėti, **plāsta**, -tējo *ir*
plastēnti, -stēna, -stēno
 — tłuc ś., bić ś. (o sercu);
 łopotać, uderzać skrzy-
 dłami; trząść ś.; powie-
 wać (o chorągwi)
plāsti, **plānta**, **plāto** =
 platėti
plaškėti = pleškėti
plāštakas 3 *ir* **plāštakā** 3 —
 kiść ręki wyprostowa-
 na, nie ściśnięta w pięść
plāštakē *ir* **plāštākis**,
 -kio 2 — motyl
plāštalungis *ir* **plāštalun-
 kis**, -kio 1 — kurcz, spazm
plātākis = plačiaākis 2 —
 szerokococzy
platbuŕnis = plačiabuŕnis
platėti, -tēja, -tėjo — sze-
 rzyć ś., rozszerzać ś.
plātinti — szerzyć, posze-
 rzać, rozszerzać; kol-
 portować, rozpowsze-
 chniać
plātintis — szerzyć ś., roz-
 szerzać ś., mnożyć ś.
platýbē — szerzyzna
platmenā *ir* **platumā** —
 najszerze miejsce
plātūmas — szerokość
plātūs, -ti, -tū, **plačiaiā**, **pla-
 týtyn** — szeroki
plaučiai — płuca
plaujōti — pływać (o ry-
 bie)
plāukas 3 — włos
plaukējas, -jā 3,1 *ir* **plau-
 kikas**, -kē 2 — pływak

pláukėjimas (rugių) — kłoszenie s.
pláukėti, -ka (-kėja), -kėjo *ir* **pláukti**, -kia, -kė — kłósić s., kłósować (s.)
plaukimas 2 — płynięcie
plaukióti, -kióju; **plaukýti**, -kaũ, -kiaũ — pływać
plaukýbal — żegluga wodna; pływanie
plaukyklà 2 — pływalsnia
plaukymas 1 — pływanie
plaukýtis, **plaukosi**, -kėsi — pływać, kąpać się
plaukmuó, -meiš — pletwa
plauksmas; **plaūstas**; **pluostas** 2 — pomost; prom
plaukstýti, -kstaũ, -čiaũ = plaukióti
plauktè — wplaw
pláukti, -kia, -kė = pláukėti
plaukti, -kiũ, -kiaũ — płynać, wpływać, upływać
plauktýnės, -nių 2 — wody pływackie
plauktúvai — pławka
plaūstas — prom; przewóz
pláusti, **pláudziu**, **pláudziau** — płucać
plaūsti — zaczynać chorować na katar nosa
plauštininkas — przewoźnik (na promie)
plaušas: **plaušai** — tyto lipowe, sitowe; rogoża z tyto
plaušos, **plaušũ** = plūšos
plaušinys 2 — rogoża
plaūtas — ławka, półka w łaźni, deska nabita

u boku czóina dla utrzymania jego równowagi; drzewiczki w ulu prostym
pláuti, **pláunu** (pláuju), **plóviau** — płucać, myć, podmywać
plautinė 2 — zapalenie płuc
pláutis, **pláučio** 2 — płuco
pláutis, **pláunuos** (pláujuos), **plóviaus** — płucać się, pluskać się, myć się
plautkepenės, -nių 1 — wątroba z płucami
plavėntis, -venúos, -naūs — machać, łopotać skrzydłami
plavėsióti, -sióju, -savaũ — powiewać
plazdėnti, -dėna, -dėno — uderzać skrzydłami
plazdėti, -zdũ, -dėjau *ir* **plaznóti** = plastėti
pledėkšné 2 — strączek niedojrzały (używany na jarzynkę)
plėiktĩ, -kiu, -kiaũ — oprawiać, płać rybę
plėinė, -nės — płaszczka (ryba)
plėinėti, -nėju *ir* -nu, -nėjau — łuszczyć s.; przyciąsać (o ogniu)
plėiskánės, -nių 2 — płoskonie konopie
plėiskanos (*ir* **pláiskanos**), -ny = blūzganos — łupież (we włosach)
plėiskanotĩ — pokrywać się łupieżem (o głowie)

plėišėti, -ša (-šėja), -šėjo — pęcać, łupać s.
plėišyti, -šiju, -jau — klinować, klinić
plėiškis, -kio 2; **plėištis**, -ščio 2; **plėištas** 2; **plėitokas** 2 — klin
plėkšėti, **plėkšiu** (plėkši), **plėkšėjo** — trzaskać, plaskać, klaskać
plėkšné 2 — płaszczka, fladra (ryba)
plėkšnóti, -nója — plaskać
plėmpti, -mpia, -mpė — paplać
plėntas 1 — szosa, droga bita
plėpalas 3 — paplanina
plėpas 4 b.; **plėpuonė** boba, o výras **plėpėtas** 2 — papla, gaduła
plėpūs, -pi — gadatliwy
plėrpalas 3 — buza, poidło
plėrpsėti, **plėrpsi**, **plėrpsėjo** — trzaskać, trzeszczeć
plėrškėti, **plėrška**, **plėrškėjo** — grzechotać
plėrškýnė 2; **plėrškũtis**, -kũčio 2 — grzechotka; kołatka
plėstėti = plastėti
plėskesys, **plėskesio** 3; **plėškėjimas** — trzask, wrzask, gadanina; plotka
plėškės, -kių 2 — szła, szłaja, szory
plėškėti, -kũ, -kėjau — palić s., trzeszczeć, pęcać; paplać

plėškinti, -nu, -nau — palić, spalać; smagać, walić
plėškius, -kiaus *dgsk* **plėškiai** 2 — rymarz, szornik
plėštėkė 2, 3 — motyl
plėvėnti — lśnić (s.), świecić
plėvėsa 1 b. — swawolnik, psotnik, roztrzępaniec
plėvėsióti = **plavėsióti**
plėzdėnti, -nũ, -naũ *ir* **plėzdėti**, -dũ, -dėjau — fruwać, machać skrzydłami
plėkai *ir* **blėkai**, -kų 2 — r. żarnókai — flaki, patrochy, bebechy
plėkai, **plėkũ** 4 — pleśń
plėkiėnė 2 — flaki (potrawa)
plėkti, -ksta, -ko — pleśniec, tęchniec
plėnė 4 — błona, plewa, powłoka
plėnis, -nies *ir* **plėnys**, -nių — zarzewie, płomień
plėsti, **plėčiu**, **plėčiaũ** *ir* **plėstis**, **plėčiasi**, **plėtėsi** — rozszerzać (s.), rozpościerać (s.), rozrastać s.
plėšà 4 — tyto, dranca
plėšikas, -kė 2 — grabiciel, grabieżca, rabus
plėšikauti, -kāju (**kāju**), -kavaũ — rabować, maroderować
plėšimas 2 — darcie, zdzieranie; dzierstwo, rabowanie; karczowanie i oranie nieużytków

plėšinỹs, plėšinio 3 — no-
wina, grunt, rola wy-
karczowana; łup
plėšymas 1 — rwanie; sku-
banie (pierz)
plėšyti, -šau, -šiau — rwać,
drzeć, zdzierać, skubać;
orać
plėšytis, -šaus, -šiaus —
rwać s., drzeć s.; wrze-
szczeć, krzyczeć; wdzie-
rać s.
plėškis, -kio 2 — klin
plėšos, -šū 4 = plūšos
plėšótis = plyšóti — mio-
tać s., wściekać s. (ze
złości)
plėšrūmas 2 — drapiestwo,
zdzierstwo; chciwość
plėšrūs, -rī — drapieźny
plėštalūnkis, -kio = mē-
šlungis — spazm, skurcz
mięśni
plėšti, -šiu, -šiau — rwać,
drzeć, łupać, zdzierać,
skubać; rabować; orać
nowe pole; bezcześcić
plėštis, plėšias, -šės —
rwać s., drzeć s., zdzie-
rać s., łupać s.
plėtimas (is) — rozszerza-
nie (s.)
plėtótė 2 — rozwój; rozwi-
janie s.
plėtótis (s) — rozwijać (s.),
rozpościerać (s.), roz-
krzewiać (s.); rozkra-
czać (s.)
plėvė 4 — plewa, błona
plėvótis, -vójas — płonąć

pliaukščioti; pliaukšėti,
pliaukšiu, -šėjau; pliau-
kšinti, -nu — trzaskać,
klaskać, plaskać
pliaukšterėti, -riu, -rėjau
ir pliaukštelėti — trza-
snać, klasnać
pliaukšti, pliaukščia,
pliaukštė — blagować,
pleść (głupstwa)
pliaunà 4 *ir* pliaūnius —
papla, plotkarz
pliaūnyti, -nija, -nijo — pa-
plac
pliaūpti, -piū, -piaū — plu-
skotać, lać s., wylewać
s., ciec
pliaūptis, -piasi, -pėsi (apie
kiaulė) = krėktis
pliauskė 4 *ir* pliauskà 4 —
szczapa, łupa, polano
pliauskà 4 b. — papla, ga-
duła
pliauškalas 3 — paplanina
pliaušketas 2 — smukła,
cienka a długa rzecz
pliauškėti = pliaukšėti
pliauškintis — pluskać s.
pliaūtas = plaūtas
plieka — pasmo, kosmyk,
włókno
pliekti (s), -kiu, -kiaū — bić
(s.), chłostać, tuc (s.)
pliekti, -kiū, -kiaū — pło-
mieniec
plienas 1 — stal
plieninis, -nė — stalowy
plikagaľvis, -vė 2 — goło-
głowy, łusy
plikakāklis, -lė 2 — z gołą
szyją

plikakāktis, -tė 2 — z ły-
sym czółem
plikakójis, -jė 1 — goło-
nogi
plikapiľvis, -vė 2 — goło-
brzuchy
plikas, -kà, plika; plikaĩ,
-kŷn — łusy, goły
plikbajoris, -rė 1 — szla-
chetka, szlachcic za-
gonowy, zaściankowy,
szaraczkowy
plikbarščiai, -čią 1 — zupa
postna
plikbuřnis, -nė 2 — młokos,
chłystek
plikė 2; plikymė 1 — łysina;
miejsce gołe, puste
plikėti, -kėju; plikŷn eiti —
łysieć, goleć
plikimas 2 — łysienie
plikinėti — chodźić pól-
nago
plikinti *ir* plikýti — opa-
rzać, zaparzać; ogata-
cać, ogalać
plikmaūšis, -šė 2 — łaps-
dak, oberwaniec
pliknuogis, -gė — golutki
pliksnóti, -nója — pobly-
skiwać
plikšalas 3 — gołoledź
plik(š)is, -k(š)ė — golec,
biedak
plikti, plinkū (plinka),
plikaū — łysieć, goleć
plikumà 3 — łyse, gołe,
puste miejsce
plikūmas 2 — łysość; ple-
szowatość
pliókščias, -čia — płaski

pliókštis, -ties 1 = plókštis
— płaskórka
pliópti, -pia, -pė — plu-
szczeć, paplac
plīsti, plīntū (plīnta), pli-
taū — rozszerzać się,
rozchodźić s., rozras-
tać s., rozpościerać s.,
rozpostrzeniać s.
plitūs, -ti — łatwo rozsze-
rzający s.
pliuškėti, pliuškū, (pliuš-
ška), pliuškaū *ir* pliu-
kšti, -kšta, pliuško —
chudnać; spłaszczac s.,
kurczyć s.
pliumpėti, pliumpu, plium-
pėjau; pliumpsėti; plium-
psiu, pliumpsėjau, plium-
pstyti, -stau, -ščiau —
pluskać
pliumpis, -pė — łajdak, roz-
pustnik
pliupti, pliumpū (pliuņ-
pa), pliuo, v. prapliūpti
— pluszczec, mocno lać s.
pliuřkšti, -řkščia, -řkštė —
cedzić przez zęby
pliuřskalas; pliuřpalas 3 —
niedoładki rzadkie
pliuřzė 1 — łura; rozbełta-
ne błoto
pliuřzinti — mieszać, beł-
tać, chlupać po błocie
pliuškė 2 — łupinka ziarna
owsianego
pliuškauti — fircykować,
trziotać s.
pliuškėntis (s) *ir* pliuškin-
tis, pliuškėti — r. tašký-
tis — pluskać s.

pliuškėti, pliuška, pliuškė-
jo—pluszczyć, pluszczyć
pliuškinti — płaszczyc
pliuškis, -kė—fircyk, mo-
dnis
pliuškýbėl, pliuškūmas—
lekkomyślność; trzpio-
tostwo
pliuškúoti—trzpiotać (s.),
szastać s.
pliuškūs, -ki—lekkomyś-
lny, wietrzny, trzpio-
talski
pliuškšti, -kštu, -pliuškau—
spłaszczac s.
pliuþėti v. papliuþėti
pliuþimas 2 — chłosta, la-
nie
pliuþsėti, pliuþsiu, pliuþ-
sėjau—pluskać, chlustać
pliuþterėti, -riu, -rėjau *ir*
pliuþtelėti — lunać
plykė 4 — tyse, gołe miejsce
(w zbożu na polu)
plyksėti, plýksiu, plyksė-
jau—błyskać, trzaskać,
palić
plykstelėti *ir* plyksterėti—
błysnać, trzasnać, pal-
nać
plynakalnis, -nio 1 — pła-
skowzgórze
plynas, plynà — równy,
gładki, czysty
plynėl *ir* plynial — równi-
na; płaszczyna; błoto,
trzęsawisko
plynledis, -džiol—gładki,
czysty lód
plyšimas 2 — rwanie s.,
rozryw

plyšys, plýšio 4 (*ir* plyšė)—
szczelina, rysa, szpara
plyšóti, -šóju; **plėšótiš**,
-šójas — krzyczeć wnie-
bogłoso, pękać się,
wrzeszczeć
plyšti, -štu, -šau — rwać s.,
pękać, rozpadać s.; ła-
mac s., trzaskać
plytā 2 — cegła
plyt(a)galys, plýt(a)ga-
lio 3 — kawałek cegły
plytėti, plýti, plytėjo —
rozpościerać s.
plytinė 1 — cegielnia
plytininkas, -kėl — ceglarz
plytinis, -nė — ceglany
plytlaižys (plyt-3) — po-
bożnis (całujący po-
sadzke), lizus
plojimas 2 — spłaszczanie;
klaskanie, oklask, po-
chwata głośna
plókis, -kio 2 — uderzenie,
cios, cięcie, raz
plokščiagaľvis, -vė 2 —
płaskogłowy
plokščiakaktis, -tė 2 —
płaskoczółowy
plokščiakrūtinis, -nė —
człowiek z płaską pier-
sią
plokščianósis, -sė 1 —
płaskonosy
plokščias, plokščia — pła-
ski
plokštainis, -nio 2 — płaski
pierzoch, krążek, cias-
teczko
plokštakalnis, -nio 2 —
płaskoszczyt

plokštėlė 2 — płyta (gra-
mofonowa, patefonowa)
plokštė 1 — płyta; łopata
wiosła
plokštėti, -tėja — sta-
wać s. płaskim
plokštinti — płaszczyc
plokštis, -kščio 2; plokštū-
mas 2 — płaskość
plokštis, -ties 1 — pła-
skórka, strąk niedoj-
rzały, nie wypełniony
jeszcze ziarnem
plokštumā 3; plokštū-
mas 2 — miejsce płaskie;
płaszczyna
plonalūpis, -pė — człowiek
z cienkimi wargami
plonaódis, -dė 1 — cienko-
skóry
plónas, -nā (áudeklas) —
cienki, -ka (tkánina)
plonėti, -něja — cienieć
plóngalis, -liol = laibaga-
ľys (lái-3) — cienkikoniec
plonimas 2 — skroń
plóninimas 1 — ścienianie
plóninti — cieńczyć, ście-
niać
plónis, -nies (*iš lenk.* plon)
— wianek, snop dożyn-
kowy
plónis, -niol; plonūmas 2 —
cienkość
plonumā 3 — cienkie miej-
sce (czegoś)
plostas — naręcze
plostúoti — robić naręcza
plōtas 2 — obszar; prze-
strzeń; pole (*w geom.*)
pewna rozległość

plóti, plóju, -jau — pła-
szczyć; klaskać (w dło-
nie)
plōtis, plōčio 2 — szero-
kość, rozległość
plōtis, plójuos, -jaus —
płaszczyc s.
plotmenā 3 — równina;
płaskowzgórze
plotmė 4 — płaszczyna;
platforma; zakres
plovimas 2 — płókanie;
zmywanie
ploviniai — r. skalbiniai —
bielizna
pludungė 1 — wałęsa, nie-
rządnicza
plūkas, -kė 2 — marnotra-
wca, rozrzutnik
pluk(dý)ti(s), -(d)añ(s),
-(d)žiaũ(s) — pławić;
kapać (s.); spławiać
plūkės, -kių 2; plūdės,
-džių 4 = plūdros
plukiavā (plū-3) — kąpiel
plūktas 2; plūktūvas — ubi-
jak (do bruku)
plūkti, plunkū, plukaũ —
blaknać, płowieć
plumpėnti, -pėna — głucho
uderzać, łopotać
plūmpinti — bić, chlostać
plūmpsėti; plūmpsiu,
plūmpsėjau — kłapać, bu-
chać
plūmpterėti — klapnać,
buchnać
plūnda 1 — wałęsa
plūnyti, -niju — łykać, pic

- plūksnal** *ir plūksna* 1 — pióro; stalówka
plunksnagraužys (plūn-3) — gryzipiórek
plunksnākotis, -kočio 1 — obsadka
plūksninē *ir plūksninēl* piórník
plunksnótas — pierzasty
plūnkšti, -nkščiū, -nkščiāū = pruńkšti — parskać
plūnkti, -kiu, -kiau — brnać, brodzić; skubać (drób)
pluoštas 4 — prom
pluoštas 3 — włókno; pęk; garstka włosów, lnu
pluoštīnis, -nē — włókien-ny
plusnóti — lekko łopotać skrzydłami
plustā: iš **plustōs** — z całej siły
plustēti, -tū, -tējau — szamotać, łopotać
plūstinti — potrząsać, poruszać, targać, tarmosić
plušēti, -šū (plūša), -šējau — kłopotać s., troszczyć s.; śpiesznie coś robić
plutā 4 — skorynka chleba, skorupa
plūdā 4; **plūdē** 4, **plūdis**, -diēs — pływak, popław (u wędki, sieci); rdest
plūdīmas 2 — napastowanie, łajanie; przypiyw (krwi); napływ; wylew
plūdinēti — pływać
plūdros, -drū 4 *ir plūdōs* 4 — rzęsa — lemna
plūdūoti, -dūoja, -dāvo;
plūdurti *ir plūdur(i)uo-*
ti — pływać (na powie-
 rzchni wody)
plūdurās *ir plūdurys* 3 —
 boja, pława
plūgas 2 — pług
plūkauti — pływać; bujać
plūkoti, -kau, -kojau —
 pływać
plūksnal — pióro, stalów-
 ka
plūkti, plukiū, plūkiaū —
 bić, ubijać; trzepać (len)
plūktis, plūkiasi, plūkēsi
 — bić s., tłuć s., ubijać
 sobie
plūktūvas 2 — ubijak (do
 bruku)
plūktuvē (plū- 3) — trze-
 paczka
plūstēti, plūstu, plūstējau
 = klieđēti — bredzić
plūsti, plūstu, plūdaū —
 łajać, napastować; roz-
 pływać s., ciec, lać s.,
 płynąć, wypływać, roz-
 lewać s.
plūstis, plūstuos, plū-
 daus — łajać s.
plūšā: **plūšos**, -šū 4 —
 rogoża
plūšyti(s), plūšijas, -jos;
plūšoti(s) -šója(s) —
 włóknić s., stawać s.
 włóknistym
plūti, plūna, plūvo — być
 przepeńnionym; rozply-
 wać s.
pō — po, pod, za, w

- pōbēgis**, -gio 1 — podbieg;
 podbiegnięcie; przebieg,
 ucieczka
pōbūdis, -dziol — charak-
 ter, oznaka, rysa cha-
 rakteru
pōdangis, -gio 1 — hory-
 zont, widnokrag
pōdē 2 — matka chrzestna
pōdēlis, -lio 1 — pomie-
 szczenie, skład, poło-
 żenie; podkład
pōdinas, **pōdis** *ir pōdzius*
 — ojciec chrzestny
pōdirvis, -viol — pokład
 ziemi, znajdujący s. pod
 wierzchnim gruntem
podraūg — r, kartū, tuō
 pāt laikū — jednocześnie
pōdukra 1 — pasierbica
pōdūkis, -kio 1 — szaleń-
 stwo, zapalczywość
pōdūsis, -sio 1 — wes-
 tchnienie
pōdzius, -dziūs — ojciec
 chrzestny
pōelgis, -gio — postępek,
 uczynek
poētiškas, -ka, **poētinis**,
 -nē, **poētingas**, -gā —
 poetyczny
pōėjis, -jo 1 — podejście,
 postęp, pójście, pochód,
 marsz
pōgalvis, -viol — podusz-
 ka, wezglowie
pōgymis, -miō — charak-
 ter, przyroda, przyro-
 dzenie
pōgrindis 1 *ir pagrindys*,
 pagrindžio 3 — podziemie,
 suterena; miejsce pod
 podłoga
pōgrožis — piękny, uro-
 czysty nastrój
pōgulis, -lio 1; **pōkaitis**,
 -kaičio 1; **perpietē** 1;
apypietē 1 — odpoczy-
 nek, wytchnienie w cza-
 sie pracy
pōieškis, -kio 1 — poszuki-
 wanie, poszukiwanie, do-
 chodzenie
pōilsis, -sio — odpoczynek;
 wytchnienie
pōjuokas 1 — oszukaniec,
 djabełek-zartowniś
pōjūtis, -jūčio 1 — uczucie,
 wrażenie
pōkaištis, -ščio 1 — wyrzut,
 zarzut
pōkaitis, -kaičio — przer-
 wa, przemiana, odpo-
 czynek
pōkalbis, -bio 1 — biesiada,
 rozmowa; plotka, ob-
 mowa
pōkarinis, -nē — powo-
 jenny
pōkarštis, -tē — nieco za
 gorący
pōkylis, -lio 1 — ucztą, ban-
 kiet. bal; podnoszenie
 do góry, podjęcie
pōklūsis, -sio 1 — odgłos,
 słuch
pōkšēti, **pōkšiu**, -kšējau —
 postukiwać, trzeszczeć;
 strzelać
pōkštas 1 — fortel, wybieg,
 figiel

- pókšterėti ir pókštelėti** — trzasnać, stuknać, strze-
lic
- pólaidis**, -džio — roztok,
roztop, rozlew
- pólaisvis**, -vė — nieco za
wolny, swobodny
- pólėkis**, -kio — polot
- pólinkis**, -kio 1 — skłon-
ność
- póliūdis**, -džio 1 — smutek,
zgryzota
- pólymas 1** — wielka prze-
strzeń, obszar
- pómergė 1** = pamergys
- pómėgis**, -gio 1 — zamiło-
wanie, upodobanie; po-
ciecha, ośoda
- pómėklė 1** — postać
- pómirtinis**, -nė — pošmier-
tny, pozgonny
- pómojis**, -jo — skinienie,
kiwnięcie
- pómokis**, -kio 1 — nauczka,
przestroga
- ponáitis**, -náičio 1 — panicz
- pónas 2**, ponià 4 — pan,
pani
- ponáuti**, -náuju, -navaū —
panować, panoszyć s.
- ponėkas 2** — paniatko
- ponėti**, -nėju (poniū), -nė-
jau — stawać s. panem
- ponijà**, -nijos 2 — państwo
(towarzystwo złożone
z panów, pań, panien
i paniczów)
- póniškas**, -ka — pański
- póniūkis**, -kio 1 = pókal-
bis — biesiada, radzenie
się, zebranie
- ponybė 1**; ponystė 2 —
pańskość, pański stan
- pónpalaikis** — lichej pan
- popà 4 v. ž.** — bolączka
- pópas 2** — pop
- pópiergalis**, -lio 1 — kawa-
łek papieru, papierek
- popierinis**, -nė — papie-
rowy
- pópiėris**, -rio 1 *ir* pópiėra,
-ros 1 — papier
- popiėt** — po obiedzie
- pópietė; pópietis; pópie-
tuvė 1** — pora poobiednia
- pópietinis**, -nė — poobie-
dni
- pópiežius** — papież
- pópiovis**, -vio — zarznięcie
- pópykis**, -kio 1 — gniew,
złość
- póprotis 1 ir paprotys 3** —
zwyczaj, obyczaj
- porà 4** — para
- porāvimas(is)**, -mo(s) —
łączenie s. (w pary)
- póretis**, -tė — rzadkawy
- póriebis**, -bė — nieco za
tłusty
- pórinti**, -nu, -nau *ir* póryti,
-riju — mówić, prawić
- porýt** — pojutrze
- pórytis**, póryčio 1 — po-
ranek
- porúoti(s)** — zbierać (s.),
łączyć (s.) w pary
- pórukštis**, -tė — nieco za
kwaśny
- pósakis**, -kio 1 — zdanie,
sentencja; frazes
- pósargos**, -gų 1 — niedoma-
ganie, lekka choroba;
influenca, grypa

- pósėdis**, -džio 1 — posie-
dzenie
- posėdžiauti** — być, uczes-
tniczyć w posiedzeniu
- pósėlis**, -lio 1 — posiew,
zasiew
- póskyris**, -rio 1 — wydział,
oddział, sekcja
- póskubis**, -bio 1 — pošpiech
- pósmas 2** — pasmo; strofa,
zwrotka; motek
- posnagà**, -gōs 3; posnā-
gas 2 — kopyto
- póstovis**, -vio 1 — postój,
zastój
- póstringauti** — rozumo-
wać, rozprawiać
- póstulgis** — owalny, jaj-
kowaty
- pósūkis**, -kio 1 — zakręt,
zawrót
- pósūnis**, niol — pasierb
- pósūris**, -rė — słonawy
- póšaltis**, -tė — chłodny,
zimnawy
- póšiltis**, -tė — ciepławy
- poškėti**, póšku, poškėjau;
póškinti — stukać, trza-
skać
- póšūkis**, -kio 1 — krzyk;
wezwanie, hasło
- póteriai**, -rių 1 — pacierze,
modlitwy
- pótyris**, -rio 1 — rezultat
badania, doświadczanie
- pótraukis**, -kiol — pociąg,
ponėta
- pótroškis**, -kiol — prag-
nienie, požądanie
- pótvynis**, -nio 1 — powódź
- póvaikis; póvaikiai**, -kių 1
— pasierby i pasierbice
- póveikis**, -kio 1 — działanie,
wplyw
- póvyzdis**, -zdžio 1 — widok,
wzór, wygląd, spojrze-
nie, krajobraz
- póžalis**, -lė — trochę za su-
rowy, trochę niedopie-
czony
- póžeminis**, -nė — podziem-
ny
- póžemis**, -mio 1 — podzie-
mie
- póžiūris**, -rio 1 — wzgląd,
punkt widzenia
- póžygis**, -gio 1 — przeciąg,
przestrzeń drogi
- póžymis**, -mio 1 — cecha,
przymiot, zaleta
- póžodis**, -džio — słabe
słówko, marny wyraz
- póžvilgis**, -gio 1 = póžiūris
- pra- przedrostek**, *odpo-
wiadający przedr. : prze-
roz-, za-, po-*
- pra-aidėti** — przebrzmieć
- pra-akėti** — nieco zabro-
nować
- pra-ardyti** — przepuć
- pra-árti** — trochę przeorać
- pra-áugti** — przerosnać
- pra-áušti** — przestygnać
- pra-aūšti** — rozwidnić s.,
rozednieć
- praavėti**, práaviu, pra-
avėjau — prznosić (obu-
wie), rozszerzyć nosze-
niem
- prabáltinti** — zabielić, nie-
co zakrasić
- prabangà**, -gōs 3 — prze-
pych, zbytek

prabēgti — przebiec
prabīlti, -bjiū, -bīlstu, -bīlaū — przemówić
prablaivēti — przetrzeć-wieć; rozpogodzić s.
prabōcius: **prabōčiai**, -čīu 2 — najdawniejsi przodkowie
prabrēksti — prześwitać, rozednieć
prabūsti, -bundū, -budaū — przebudzić s.
prabūti — przebyć; przejść, przeminać
pradalgys *ir* **pradalgē** *prā* (3) — przekos
pradañtē 2 *ir* **pradañtis**, -nčio 2 — przedział między zębami
prādaras 3 — zaprawa, nabiał
prādaras, *pradarā* — na wpeł otwarty
pradaryti (*dūrys*) — przemknąć (drzwi); zakrasić nieco (jadło)
prādas: **pradaī** 4 — omasta, zaprawa; osnowa; początek; zaczątek; podstawa; zasada
pradēgti — przepalić (s.)
praderēti, *prāderu*, *praderējau* — przehandlować, prze frymarczyć
prādēm — ustawicznie, ciągle
pradēti, *prādedu*, *dējau* — począć, zacząć
pradētūvės, -viū 2 — początki, pierwociny, zasady

pradieniū — przez dzień, co drugi dzień
pradiīlbtī — przehultaić
pradildyti *ir* **pradilinti** — przetrzeć, przedziurawić
pradīlti — przetrzeć się, przedziurawić się
pradiñgti, -diñgsta, -diñgo — zginać, zniknąć
pradinis, -nē — początkowy, przodujący
pradirbtī — przerobić, stracić pracując, handlując
pradirti, *prāderu*, *pradyriau* — nadedrzeć
pradmuō, -meñs, *prādmenį* — początek; element
pradrēksti, *prādrėskiu*, -drėskiau — przerwać, rozerwać
pradrīksti, -driñska (-driñska) -drisko — przerwać się, rozerwać się
pradrīsti, *drīstū*, *drīsaū* — ośmielić s., nabrać śmiałości, odważyć się
pradulkēti, -dūlku, -dulkėjau — przemknąć, przebiec, przejechać prędko
pradūmti, *prādumiū*, *prādūmiau* — przemknąć
pradundēti — przejechać dudniąc, turkocząc
pradūoti, -dūodu, *prādaviau* — zakrasić, zaprawić okrasą

pradūrėti, *prāduriū*, *prādūriau* — przekłuć, przebić, przebość
pradūžti, -dūžtū (-dunžū), -dužau — nadbić się
pradžia 4 — początek
pradžiamokslis, -lio 1 — podręcznik początkowy
pradžniñkas, -kē — projektodawca, sprawca, inicjator
pradžiovinti — podsuszyć
pradžiuğinti — ucieszyć, uradować
pradžiuğti, -džiungū, -džiugaū — ucieszyć s., uradować się
pradžiuiti, -džiūstu, -džiūvau — przeschnąć
praeigā, (*prā*-3) — przechód; przechodzień
praeiti, -einū, -ėjaū — przejść, minąć
praeitis, -tiēs, *praeiti* 3 — przeszłość
praeitōji — użmirštōji — co przeszło — to poszło w zapomnienie
praeivis, -vė 2 — przechodzień
pragā = *spragā* — rozporzek; luka
pragaišdyti: -gaišdo, -dė *ir* **pragaišinti** — zmarnować
pragaišti, -šta, -šo — zginać, przepaść; zmitrzyć, zrujnować s.
pragaištingas, -gā — szkodziwy, zgubny
pragaištis, -tiēs (*prā*-3) — zguba, zagłada; strata, szkoda, ruina
pragaištuōlis, -lė 2 — szkodnik
pragaišūoti — zmitrzyć (czas), zmarnować
prāgaras 3 — piekło, otchłań
prāgarynė 2, 1 — knieja; dom rozpusty
pragarsėti, -siū (-sėju), -sėjau — przedźwieczeć, przebrzmieć; (wstawić się)
pragėrti, *prāgeriu*, *pragėriau* — przepić
pragiedrėti, -rėju — wypogodzić s., rozjaśnić s.
pragiedrulys, *prāgiedruliū* 3 — przebłysk, prześwit
pragiñti, *prāgenū*, -giniau — przepędzić (mimo)
pragyti, -gystu, -gydau — zapać (o ptakach), zaśpiewać
pragyvėnimas 1 — (prze-) życie; utrzymanie
pragyvėnti — przeżyć, przemieszkać
pragōbėlis, -lė 1 — chciwiec, sknera
pragrauža 3 — rów, rowek utworzony przez wodę bieżącą
pragraužti — przegryźć, przenić
pragreisti, -greista, -greito — stać s. prędszym, zwinniejszym

pragrēžti, -grēžiū, prāgrē-
žiau — przedrać, prze-
świdrować
pragriāuti (mūras) — prze-
łamać (mur)
pragrōti — przegrać
pragūdinti — poduczyć,
ogładzić, okrzesać
pragūmas 1,2 — sposób,
sposobność, możność,
okazja
pragūrinti — przebić, roz-
walić, rozbić
praguṛsti, -rstū, -rdaū —
stracić, zmitrzyć czas
prailginti — przedłużyć
prailgti, -lḡsta, -lḡo — prze-
dłużyć s., sprzykrzyć s.
pra-īmti, prā-īmu, prā-
ēmiau — począć, zacząć
brać
pra-īrti, prā-īriu, pra-
ýriau — przewiosłować,
wiosłując przepłynąć
pra-īrti, -īrsta (praīra),
-īro — przepuć s.
prajōdinti, prajodinēti —
przejeździć; oprowadzić
konia przed zaprzę-
giem, trochę przejechać
się z koniem konno
prajōti, -jōju — przejechać
konno (mimo czegoś,
kogoś), przeminać
prajuōk(d)inti — rozśmie-
szyc, rozweselić
prākaitas 1 — pot
prākaitūoti — potnieć
prākālas 3 — przebijak
prakalbā 3 — przemowa,
przedmowa

prakalbēti, prakalbu, -bē-
jau *ir* **prakalbti**, -bstū,
-baū — przemówić, za-
cząć mówić, mówić pe-
wien czas
prakālbinti — zacząć mó-
wić, wszcząć z kimś
rozmowę
prakaṛsti, -ṛsta, -ṛto —
przegorzknąć
prakartas 3; **prakartis**,
-tiēs 3 — jasła, żłób
prākasas 3 — przekop,
rów, wawóz
prakāsti, prakasu, -siau —
przekopać
prakāulis, -lél — koścista,
chuda, mizerna istota
prakāsti, -kāndu, -kāndau
— przekąsić, przegryźć,
skosztować, popróbować
czegoś
prakeikimas 2 — przekleń-
stwo
prakēikti, -kēikiu, -kēi-
kiau — przekląć
prakēiti — przynieść;
przemknąć wrota
prakeršūi — na wylot
prakē, -kēs 4 — pozór, spo-
sobność, pretekst
prakēdē 2 = tarpēklis —
wawóz między górami
prakēsti, prakēčiu, prakē-
čiau — nieco rozszerzyć,
rozstawić (nogi, palce),
rozkraczyć, rozkryć
prakiēras 2 — wscibski;
figlarz

prakilnieji mētai — rok
przestępny
prakilnybē 1; **prakilnū-
mas** 2 — wyniosłość,
szlachetność, wysokość,
dostojność; jūsu pra-
kilnybē — wasza wyso-
kość
prakilnūs, -nī — szlachetny,
dostojny, wyniosły,
wspaniały, wybitny
prakirpti, prakirpu, pra-
kirpaū — przestrzyc
prakirsti, prakertu, pra-
kirtaū — przerąbać;
przedziobać
prakīšti, prakīšu, -šiau —
stracić, roztrwonić, prze-
marnować, przegrać
prakiūrdyti, -kiūrdau,
-džiaū — przedziurawić
prakiurimas 2 — dziura,
przekrój, rozporek,
przedziurawienie się
prakiūruti, -kiūrsta(-kiūra)
-kiūro — przedziurawić s.
znosić s., zniszczyć s.
prakōpnē ir prakōpnis.
-nies 1 — miejsce gdzie
śnieg roztajał; miejsce
nie zarosłe w zbożu
prakrapštyti, -štaū, -ščiaū
— przedzubać, przedra-
pać
prakūlti, prakūliu, pra-
kūliaū — przebić (dziurę);
podmłócić, zacząć młó-
cić, trochę młócić
prakurā 3 — piec, pale-
nisko
prakurāi, -rū 3 — rozpałki,
podpał
prakūrti; **prakūrēnti** —
przepalić trochę w pie-
cu; przebiec, przelecieć
mimolotem
prakūsti, -kuntū, -kutaū —
poprawić s., polepszyć s.
prakutā, -kūtos 2 — po-
prawa
prakvipti, -kviṃpa, -kvipo
— przejać s. zapachem
pralaidā (prā-3) — prze-
pustka
pralaimēti, -miū, -mējau —
przegrać (sprawę)
pralākti, prālaku, -kiau —
przepić, przeżłopać
pralankā 3 — rozjazd
pralaužā 3 — przełom, wy-
łom
pralēisti, -lėidžiu, -džiaū —
opuścić, przepuścić,
przeoczyć; wycoczyć
(trochę wody z kranu
lub ze szpuntu)
pralėnkti, -nkiū, prālėn-
kiau — wyprzedzić, prze-
ścignąć, ominąć
pralėjimas 2 — rozlew
(krwi)
pralėti, -lėju, -lėjau *ir*
prālėju, prālėjau — prze-
lać, rozlać
pralinksmeti, -mėju — po-
weselać
pralinksminti — rozwe-
selić
pralįsti, prālėndu, pra-
lindaū — przeleźć (przez
otwór, dziurę)

pralōbtī, -lobstū, -lobaū —
rozbogacieć, wzboga-
cić ś.
pramaināis, pramainū —
na przemian
pramanýti — zmyślić; wy-
myślić
pramérkti, -kiu, -kiaū
(akis) — otworzyć nie-
co (oczy)
pramēsti, prāmetu, -me-
čiaū — chybić, przerzu-
cić; zakrasić nieco
prāmetalas 3 — zakraśa
pramiegōti; **pramigti**,
-mingū, -migau — prze-
spać
praminti, prāminu, prā-
mýniaū — przedeptać,
wydeptać
pramiñti, prāmenu, prā-
miniaū — przezwać, dać
nazwę
pramisti, -mintū, -mitaū —
przeżywić ś., przeżyć
prāmitalas 3 — żywność,
jadło
prāmogā 1,3; **prāmogēlē** 2
— rozrywka, zabawa
pramōkyti, -kau, -kiaū;
pramokinti, -kinū, -naū
— poduczyć trochę
prāmonēl; **prāmonēlē** 2 —
przemysł; pomysłowość;
uciecha, zabawa
prāmo(ni)ninkas, -kēl —
przemysłowiec
pramušgaļvis, -vē 2 —
szaleniec, wartogłów
pramūšti, prāmušu, -šiaū
— przebić

prānaras 3,1 — guz (na
drzewie) — *rus.* свиль,
czeczotka
pranarōtas, -tā *ir* prana-
rūs, -rī — czeczotkowy,
fladrowaty, słojobowy,
kręty
prānašas 3 — prorok
pranašāuti — prorokować,
przepowiadać
pranašāvimas 1 — proroc-
two, przepowiednia
pranašūmas 2 — przewaga,
wyższość
pranašūs, -ši — wyższy,
wybitny
pranešējas, -jā 3,1 — po-
staniec, zwiastun, refe-
rent
pranešimas 2 — referat,
sprawozdanie, oświad-
czenie; powiadomienie,
obwieszczenie; donie-
sienie
pranēsti, prānešu, prāne-
šiaū — powiadomić, do-
nieść; oświadczyć, ob-
wieścić; zameldować
pranýkti, -nykstū, -nykaū
— zniknąć
pranokējas, -jā 3,1 — po-
przednik
prapiāuti — przeciąć, prze-
kroić, przepiłować
praplātinti — poszerzyć,
rozwinąć
praplēsti, prāplečiu, -čiaū
— rozszerzyć, rozkrze-
wić
praplēsti, -šiu, -šiaū —
przerwać

prapliūpti, -pliuŃpa, -pliu-
po — zacząć łać (o desz-
czu), napłynąć, nadejść
niespodzianie, lunać
praplyšti, -šta, -šo — przer-
wać ś., przedrzeć ś.,
porwać ś.
prapuldyti, -daū, -dziaū;
prapuldēnti, -nū — zgu-
bić, stracić, zaprzepas-
cić; zrujnować
prapūlti, -pūolu, -pūol(i)au
— przepaść, zginać
prapultis, -ties 3 — zguba,
zniszczenie, ruina, upa-
dek
prapuolēnis, -nē 2 — zagi-
niony, marnotrawny
prapustýti; **prapūsti**, prā-
pučia, -pūtē — przewiać,
rozwiać
prapūti — przegnić
praradā 3 — strata, zguba
praraikýti; **prariēkti**, pra-
riekiū, prāriekiaū —
zacząć krajać chleb
(z bochna)
prarajā 3 — przepaść
prarāsti, -randū, -radaū —
stracić; roztrwonić
prarečiui — czasami, nie-
kiedy
praregēti, prāregiu, pra-
regēiaū — przejrzeć
prarēsti, -reñta, -rēto; pra-
retēti — przerzednieć
prarymōti — przetrwać
opierając ś. na łokciach
prarýti — przelknąć, po-
chlōnąć; pożreć
prarūdýti — przerdzewieć

prarūgti — przekisnąć,
przekwasnieć
prarūkti — przemknąć
(podnosząc kurz)
prasaldinti *ir* prasaldyti —
osłodzić trochę
prasciōkas — prostak
prasiblaivinti *ir* prasiblai-
výti — przetrzeźwić się;
rozjaśnić
prasadēti — począć (się),
zacząć ś., rozpocząć ś.
prasigēti, prasigeriu,
prasigēriaū — przepić ś.
prasigērlis, -lē — ten któ-
ry ś. przepił, pijaczyna
prasigyvėnti — dorobić ś.;
zbogacieć ś.
prasigodyti, -daū, -dziaū —
zaoszczędzić, zarobić
(trochę pieniędzy)
prasigraūzti — przegryźć
się, przerwać się, prze-
drzeć ś. (o wodzie)
prasiūgti, -ilgsta, -ilgo —
uprzykrzyć ś.
prasijuōkti, -kiū, prasi-
juokiaū — zaśmiać się,
uśmiechnąć się
prasikaļsti, -lstū, -ltaū —
przewinić (ś.)
prasikālti, prasikala, -ka-
lē — przebić się; prze-
kluć się; przerznąć się
(o zębach)
prasikaltimas 2 — przewi-
nienie, przestępstwo
prasikāsti, prasikasu,
-siaū — przekopać ś.
prasikāsti — przekąsić so-
bie

prasikēsti, prasikečia, -kētē — rozszerzyć ś.; rozsunąć się; rozkrawać się

prasikimšti, prasikemšu, prasikimšaū — przeciwnąć ś., przesunąć ś. przez ciasne miejsce, przez natłok

prasiķišti, -sikišu, -šiaū, prasikišaū — wysunąć ś.; przegrać ś.

prasikrapštýti (āķys) — przedrapać się, sobie; przetrzeć sobie oczy

prasilámdyti — rozmiąć ś., przemiąć sobie

prasilāvinti — rozwić ś. trochę, wykształcić ś.

prasilenkti, -lenkiū, prasilenkiaū — rozminąć ś.

prasimaitinti — przekarmić ś., siebie, przeżywić ś.

prasimānymas 1 — wymyśl, kaprys

prasimanýti — wymyślić, zmyślić, zdobyć się, sobie

prasimānkštinti = prasilámdyti

prasimēsti, prasimetu, -mečiaū — wynaleźć, wymyślić sobie pretekst

prasimitrinti = prasilāvinti

prasimókyti — poduczyć ś.

prasimūšti, -simušu, -šiaū — przebić ś.

prasiplāinti; **prasiplēsti**, prasiplečia, -plētē — rozszerzyć ś.

prasirākti, prasiraka, -kē — przedłubać ś., wykluć ś.

prasirāsti, -rañda, -rādo — przewinić

prasirgti, prāsergu, -sirgaū — chorując wydać pieniądze

prasiskāidyti *ir* **prasiskāidinti** — rozproszyc ś., rozejść ś.

prasikēsti = prasikēsti

prasiskiesti, -skiedžia, -dē — rozcieńczyć ś., rozczynić ś., rozpuścić ś.

prasiskinti, prasiskinu, prasiskýniaū — przetorować sobie ścieżkę przez krzaki, utorować drogę, udeptać, wytknąć ją

prasiskirti, prasiskiria, prasiskýrē — rozdzielić ś., rozsunąć ś.

prasiskleisti, -skleidžia, prasiskleidē — rozsunąć ś., roztworzyć ś., rozwinąć ś.

prasiskōlinti — zadłużyć ś.

prasiskveřbti, -řbia, prasiskverbē — precyzyjnie ś., przetłoczyć ś.

prasislīnkti, -slīnksa, -slīnko — rozstąpić ś.

prasismaūkti, -smaūkia, prasismaukē; **prasismeięti**; **prasismēkti**; **prasisprāusti**; **prasištūmti** — przeleźć, przecisnąć ś.

prasisuņkti, -suņkia, prasisuņkē — przesączyć ś.

prasišālinti — usunąć ś. zupełnie

prasišāuti — przestrzelić ś.

prasišiępti — rozdziawić ś., roztworzyć ś., uśmiechnąć się, wyszczerzyć zęby

prasišviēsti, -šviēčia, prasišvietē — wypogodzić ś.

prasištarti, prasitariu, -tariāū — wymówić ś., powiedzieć coś i nie do mówić, powiedzieć to, co nie trzeba

prasiťiēsti, -tiēsia, prasiťiesē — utorować sobie drogę; podać nawzajem rękę

prasitrīnti, prasitrinu, prasitrýniaū — przetrzeć ś. (sobie); nabrać ogłady

prasiřvęsti, -řvęčia, prasiřvertē — zdać ś. na coś

prasiřverti, prasiveria, prasiřverē — przemknąć ś., trochę się otworzyć

prasiřvęsti, -řvęčia, prasiveržē — precyzyjnie ś., przerwać ś., przetłoczyć ś. na zewnątrz

prasiřvędinti — przewietrzyć ś.

prasiřvęgti, prasivagia, prasivogē — przekraść ś., przewinić o kradzież

prasiřzióti, -žiója — rozdziawić ś., otworzyć usta

praskaidręti, -dręja — rozjaśnić ś., rozpogodzić ś.

praskalāuti — przepiókać

praskaľbti, -ľbia, praskalbē — przeprać bieliznę

praskambęti, praskamba, -bęjo — przebrzmieć

praskęlti, praskeliu, praskęliau (kām gálvą) — rozszczepić (komuś głowę)

praskęsti = prakęsti

praskiębas; **praskiębę**; **praskiępas** — przechód; przejście; rozporek; dziurka przekłuta, przebita; przedział, przerwa

praskięsti, -skiedžia, skiedžiaū — rozrzedzić, rozcieńczyć

praskiľti, -skiľla (-skiľsta), -skilo — zadłużyć ś.

praskinti, praskinu, prasiskýniaū — przetorować ścieżkę, drogę (przez krzaki)

praskirstyti — poprzedzielać, rozdzielić, rozsiać

praskirti, praskiriu, prasiskýriaū — przedzielić, rozdzielić

praskisti, -skinda, -skido; **praskýsti**, -skýsta, -skýdo — rozrzednieć

prasklaidýti = praskirstyti

praskleisti, praskleidžia, praskleidē; **prasklēsti**, prasklēndžia, prasklēndē — przedzielić; otworzyć (książkę)

praskriēbti, praskriebiū, prāskriebiau — przedrapać, przerznąć
praskrietī, -skriēja, -skriējo *ir* praskrienū, prāskriniau — przelecieć, przebiec mimo czegoś
praskristi, prāskrenda, -skrido — przelecieć mimo (w powietrzu)
praskūsti, prāskutu, prāskučiau (praskutaū) — przegolic
praskūsti, -skūsta, -skūdo *ir* praskūsti, -skunda, -skūdo — zacząć boleć
prasliūkti, -sliūksta, -sliūko — przejść, upłynąć, przeminać
praslysti, -slysta, -lydo — przesliznąć się
prāsmas — ćwiczenie
prasmēgti, -smengū, -smegaū — przepaść, zginać
prasmē 4 — sens, znaczenie, myśl, pojęcie
prasmingas, -gā — logiczny, konsekwentny, z sensem
prasmirsti, prasmirsta, -smirdo — prześmiardnąć
prasmūgē 2 — przesmyk
prasmūkti, prasmunkū, -smukaū — przemknąć przez coś
prasnāusti, prasnāudžiu, -snāudžiau — przedrzemać; przegapić
prasrūti, -srūva (-srūna), -srūvo; **prasravēti**, prā-

sravi, -vėjo (kraujas iš nosis) — zacząć ciec
prāstas, **prastā**, **prasta**; prastai, prastyn — zwykły, zwyczajny; marny, pospolity
prastēti, -tēja — prostać; stawać ś. gorszym
prāsti, prantū, prataū — przywykać, nawykać; rozumieć
prastybē — prostactwo
prastōti, -tōju — utracić
prastovēti — przestać
prastūmas 2 — prostota
prastuōlis, -lė 2 — prostak
prastuomenė 1 — pospółstwo
prasūsti, -sūsta (-suŋsa), prasūso — przeschnąć
prasūkas 2 — wybój (na drodze)
prašāipa 1 b. — szyderca, kpiarz, drwinkarz
prašalaītis; **prašaliētis**; **prašaleivis** — obcy, nie nasz, postronny
prašalinti — usunąć, oddalić, wydalić
prašauti — przestrzelić, przeszyć
praščiōkas — r. praščiōkas
prašinēti — prosić (często)
prašinys, prašinio 3 — treść prośby, podania
prašyđinti — zmuszać prosić, prosić przez kogoś
prašymas 1 — prośba; podanie
prašyti, -šaū, šiau — prosić

prašmatnūmas — wybitność
prašmatnūs, -ni *ir* prašmatlūs — wybitny
prašmintinis, -nio 1 — uczta, bankietek, balik
prašnėkinti (kās) — zamówić (do kogoś)
prašnėkti, -šneŋka, -šneko — przemówić
praš(n)ūs, -(n)i — natretny (kto natretnie prosi)
prašōkti — przetańczyć, przeskoczyć, prześcignąć
prašvaistė 2 — prześwit, odblask
prašviešti, -šviečiu, prašviečiau — przeświecić, przeświecić, oświecić
prašviētis, -šviēčio 2 — promień
prašvisti, -švintū, -švitaū — rozjaśnić, rozwidnieć
pratarmė 3; **pratartis**, -tiės 3 — przedmowa
pratarti — przemówić
pratašyti, -šaū, -šiau — przeciosać
pratekėti, prateka; pratekėjo *ir* pratėkti, -teŋka, -tėko — przecieknąć
pratasas (*širvydas*) — maszt
pratėg(i)uī — rzędem, jeden przed drugim
pratėkinis — rzędowy, jeden koń przed drugim
pratėsti, -siū, pratesiau — przeciągnąć, rozciągnąć, wydłużyć
pratiēsti, -tiesiū, pratesiau — przeciągnąć, zrobić drogę, tor
pratukti — rozproszyć niewiedzę i dojsć, dośięgnąć prawdy
pratimas 2 — ćwiczenie
pratiniimas 1 — przyuczanie, przyzwyczajanie
pratinti(s) — przyuczać (ś.), przyzwyczajać (ś.)
pratisti, -tjstū (-tinsū), -tisaū — przedłużyć ś., stać ś. długim, przeciągnąć
pratyba 1 — wprawa
pratrinti, prātrinu, prātrinyiau — przetrzeć
pratrūkti, -ksta, -ko — przerwać ś., pęknać
praturtėti, -tēju — wzbogacić ś.
praturtinti — wzbogacić
prausti(s), -siū(os), -siaū(s) — myć (ś.), umywać (ś.)
prauštuvė (praū-3) — umywalnia, umywalnik
praūžti, -ūžia, praūžė — przesumieć, przehulać
pravālgyti — przepuścić na jedzenie
pravardė (prā-3) — przerwisko
pravardžiūoti(s) — przyzywać, łązać (ś.)
pravartūmas 2 — przydatność, niezbedność
pravartūs, -ti, -tū — przydatny, nadający ś., potrzebny, niezbedny
pravažinėti, -nėju — przejeździć

pravažiūoti — przejechać mimo, po raz pierwszy
praverėti — być przydatnym, potrzebnym, niezbędnym
praverkti, praverkiū, prāverkiāu — przepłakać
praversti, verčiū, prāverčiau — zużyć, przemarnować (czas)
pravėrti, prāveriu, pravėriāu — przemknąć (drzwi), otworzyć trochę, roztworzyć; przewlec
pravėrū = pravartū — potrzeba
pravėsti, prāvedu, -prāvedžiau — przewieść, przeprowadzić
pravėžti — przewieźć
pravėdinti — przewietrzyć
pravėsti, -vėsta, -vėso — ochłodzić
pravėža l — koleina
prāviras, -rā — przemknięty, na wpół otwarty
pravirkdyti; **pravirkdinti**; **pravirkdinti** — doprowadzić do płaczu
pravirkti, -virkstu, -virkau — zapłakać, rozpłakać się
pražiūti, -žiūba, -žiū — zabłyszczeć
pražiēbti, -žiebū, pražiebiau — rozpałić, zapalić
pražildyti, -dau, -džiau; **pražilinti** — zsiwieć
pražilti, -žiltū (-žilstu), -žiltāu — zsiwieć, posiwieć

pražiodyti, -dau, -džiau — kazać, zmusić otworzyć (usta)
pražiōti, -ziōju, -jau (būrņa) — otworzyć (usta)
pražiorūoti; **pražiurbėti** — przeblysnąć
pražiūrti, -žiūrū (-žiūrstu), -žiuraū — przejrzeć, zacząć widzieć
pražiūrėti, -riū, -rėjau — przepatrzyć, zmęczyć wzrok patrząc
pražydėti, -žydžiū (-žydi), -žydėjo — przekwitnąć
pražysti, -žysta, -žydo — rozkwitnąć
pražudyti, -daū, -džiaū — zgubić, doprowadzić kogoś do upadku, zguby
pražulnūs, -nī — ukośny
pražuvėlis, -lė — zaginiony, zgubiony
pražūti, -žūstu (-žuvū, -žūnū), -žuvaū — zginąć, przepaść
pražūtis, -tiēs (prā-3) — zguba, ruina, zagłada
pražvālgai, **pražvālgos**, -gūl — oględziny
pražvigtī, -žviŋga, -žvigo — zakwiczeć
pražvingti, -žvingsta, -žvingo — zarzeć
prekē 4 — towar
prekiāuti — handlować
prekiāutojas; **prekiniškās**, -kė 2; **prekybininkās**, -kė 1 — handlarz, handlowiec, kupiec

prekinis, -nė — handlowy
prekyba l — handel
prekymetis, -mečio l — kiermasz, jarmark
prekyvietė l — rynek, targowisko
prėskas, prėskā — przaszny
prėskinys, prėskinio 3; **prėskiēnis**, -nė 2 — potrawa przasna
prėšlas 3 — r. strāipsnis — przesło
pri-ātkti, -ksta, -ko — przygłodnieć
pri-ārti, pri-ariu, -ariau — przyorać
pri-ārtinti — przybliżyć
priauginti — wyhodować, wyrościć
priaugti — przyrosnąć
pribaigti, -baigiū, pribai-giau — dokończyć
pribarstyti, -staū, -sčiaū — nasypać, ponasypywać
pribāsti, pribandū, -badaū — zabraknąć: pribadaū (kō) — zabrakło mi czegoś
pribedžiōti — ponatykać
pribėsti, pribėdu, pribėdžiau — powtykać, wetknąć, wbić (pal)
pribėgiōti — ponabiegać
pribėgti — przybiec, podbiec; napłynąć
pribijōti, -jaū, -jōjau — obawiać się, bać się (trochę)
priblijsiti; **priblijsita**, -bliīdo — zmierzchnąć (trochę)

priblūsti, -blūstu, -blūsau — zdrzemnąć się
pribrendimas — dojrzałość
pribrėsti, -brėndu, -brėndau — dojrzeć
pribriėgsti, -briėgziū, pribriėzgiau — nadrzec
pribrūkti, pribruku, -kiauir -kaū — napchać, napchnąć; natrzepać (lnu)
pribūdinti — obudzić
pribuīšis, -šė — chałupnik
priburbėti, -būrbu, priburbėjau — napłynąć, przybyć, przybiec gromadnie
pribuvėjà 3 — akuszka
pribūti, -buvū (-būnū), -buvaū — przybyć
pridabōti, -bōju — dopilnować
pridainūoti — naśpiewać
pridalyti — przydzielić, nastarczyć dzieląc, przydzielając
pridaryti — narobić, narzucić; przymknąć (drzwi, okno)
pridařnas, -rnā ir **pridarūs** (būdas) — charakter towarzyski; stosowny, odpowiedni (do twarzy)
pridėginti; **pridėgti** — przypiec (się), przypalić (się)
pridenęgti, -dengiū; **priden-giau** — przykryć, osłonić
priderančiai — należycie

priderēti, *prideru*, *priderėjau* — pasować, być odpowiednim, być do twarzy: **nepridera** — nie należy s.
pridėrgti — nabrudzić, napaskudzić
prideřnas = *pridařnas*
pridėti, *pridedu*, *-dėjau* — przyłożyć, dołożyć, dodać, nałożyć; znieść pewną ilość jaj (o ptakach)
pridėvinis, *-nė* = *kasdiėnis*
pridirbti — narobić, dorobić
pridrėbti, *pridrebia*, *-drėbė* — nachlapać, natrząść, nałożyć, narzucić
pridribti, *pridrimba*, *pridribo* — napadać (o śniegu), nabryzgać (o błocie)
pridulkėti — zakurzać s.
pridulkinti — zakurzyć
pridūoti, *-dūodu*, *pridaviau* — przydać, dodać, (do)dawać
priduřkas — przydatek, dodatek; przysztukowanie
pridurmu(i) — tuż gorącemi śladami
pridūrėti, *priduriu*, *pridūriau* — przysztukować; dodać, dołączyć
pridūsti, *-dunsū* (*-dūstū*), *-dusaū* — zadychać s.
pridžiiovinti — nasuszyć; namęczyć suszeniem
pridžiūti, *-džiūsta*, *-džiūvo* — przyschnąć
priė — przy, koło, wedle

prieangis, *-giol* — ganek przedsiónek
prieauga; *prieaugis*, *prieauglis*, *prieauglius* 1 — przyrost
prieauglė 1 — podlotek (latorośl)
prieauřis, *-riol* — przedświt
priebalsė 1; **priebalsis**, *-sio* 1 — spółgłoska
priebařnytis, *-nyčio* 1 — portyk, przedsiónek kościelny
priebėga 1 — uciezka, schronisko, opieka
prieblanda, **prieblinda** 1 — pomrok, zmrok, zmierzch
priebraukas 3; **priebrukas** 3 — przyrząd do trzpania lnu (pionowo wbita do ziemi deseczka, na której s. trzepi garstka lnu)
priebutis, *-bučio* 1 — ganek, przedsiónek
priedanga; **priedangalas** 3 — pokrycie, przykrycie, pokrywa, przykrywa
priedangtis, *-gčio* 1 — daszek u czapki
priedas 2; **priedėlis**, *-liol* 1 — dodatek, przydatek, przyrostek, dokładka
priedermė 1 — obowiązek, powinność
priedirvis — podnióste miejsce na łące tuż przy roli

prieduras 3 — dosztukowanie
priedurys 3 — ganek
priegaidė 1 — akcent, intonacja
priegalvis, *-vio* 1 — poduszka; wezgłowie
priegamas 1 — znak rodzimy, płamka
prieglauda 1 — ochrona, przytułek
priegloba 1 — opieka
prieglobtis, *-sčio* 1 — łono
priegulas 3 — współnik łoża, śpiący, leżący w jednym łóżku
pri-eigā (*pri-3*) — dostęp, przystęp
prieřnamas, *-mā* — przystępny, dostępny
prieira 1 — przystań
prieiti, *-einū*, *-ėjaū* — podejść, podchodzić, przyjść, przychodzić, dojść; dojrzeć (o owocu); napłynąć
priejuostis, *-sčio* 1 *ir* **priejuostė** 1 — fartuch
priekabė 1 *ir* **priekaba** 1 — przyczepka, przyczep
priekabiniřkas, *-kė*; **priekabūs**, *-bī* — przyczepski, swarliwy
priekaiřtas 1 — zarzut, docinek, przytyk
priekaktys, *-priekakčio* — miejsce przy otworze pieca, przed paleniskiem; daszek u czapki
priekālas 2 *ir* **preikālas** — kowadło

priekampis, *-pio* 1 — kąt przyległy
priekelis, *-lio* 1 — droga uboczna
priekėpis, *-pio* 1 — przypiek
priekėin — naprzód
priekėis, *-kio* 1 — przód
priekėtis, *-klėčio* — krążganek przed śpichrzem
priekopnis, *-nio* 1 — piwnica
priekroņnis, *-nio* 1 — przypiepek
prielaidas 3, **prielaidinis**, *-nio* — półroczne prosię
prielankis, *-kio* 1 — odwiedziny, wizyta
prielankūmas 2 — przychyłność, zycżliwość
prielankūs, *-kī* — przychylny, zycżliwy, przyjazny
prielinksnis, *-nio* 1 — przyimek
prielipas 3 — przylepek
prielovis, *-vio* — zawał
priemanus, *-nī* = *sumanus* — umiejętny, zmyslny, zdolny
priemenė 3 — przedsiónek, przedpokój
priemėtis, *-mėčio* 1 — nerwowa choroba, spowodowana przełknięciem
priemiestis, *-sčio* 1 — przedmieście
priemiřis, *-řio* 1 — przymieszka
priemonė, *priemonia* 1 — sposób, środek; moksło
priemionės — pomoce naukowe

- prīemotēl** — nałożnica
prīemušas 3 — nabój, ładunek
prīenamīs ir prīenamē — ganek
prīepalās 3 — worek do składania ryb przy łapaniu siecią
prīepetīs — *r.* dīlbis — przedramię
prīepilnās — podpora, podparcie, podtrzymanie
prīepirtē (prīe-3) — przedpokój przed łożnią
prīeplaikūs, -kī — przytulny
prīeplaka 1 — przybłąda
prīeplauka 1 — przystań, port; schronisko
prīepuolis, -lio 1 — przypadek, wypadek, paroksyzm
prīerangal — przygotowanie, przysposobienie
prīerašas 3 — przypis(ek), dopis(ek), uwaga
prīesaga 1 — przypinka; przyrostek, sufiks
prīesagēlē 2 — pluskiewka
prīesaika 1; prīesieka — przysięga
prīesakas 3 — przykaz, przykazanie
prīesienīs, -nio — miejsce koło ściany, pod ścianą; przedsień
prīeskonīs, -nio 1 — przysmak do potraw, przyprawa
prīeskrynīs, prīeskrynio 3 — półskrzynek
- prīespauda 1** — ucisk, uciemiężenie
prīestatas 1 — przybudówek
prīestotīs, -stočio 1 — peron
prīestōvas 2 — doглядacz, nadzorca
prīesukas 1,3 — furnaculus, phlegmone. Akj skaudējo su prīesukais — tokiē guzai, paskui trūko, pūliai ējo...
prīesvirnis, -nio 1 = prīeklētīs
prīesvylos, -lū 1 — przyśwėdek, spalenizna; przypalenie
prīeš — przed, przeciw(ko), do, na
prīešais — na przeciw(ko)
prīešakīnis, -nē — przedni
prīešakūs 3 ir pryšakūs 3 — przód
prīešas 1 — przeciwnik, wróg, nieprzyjaciel
prīešaušris, -rio — przedzorz
prīešdēlis, -lio 1 — przedrostek
prīešdienīs, -nio — przeddzień
prīešdujinīs, -nē — przeciwgazowy
prīešgamtinīs, -nē — nie-naturalny, przeciwny naturze
prīešgina 1 b.; prīešgynīs 1 *ir* prīešginūs 3 — przekora, uparciuch

- prīešgin(i)āuti** — przeciwiać *ś.*, robić na przekór
prīešginūbē 1 — przekora, opór
prīešinė, -nēs (prīe-3) = seklyčią — *r.* svetainis (kambarys) — świetlica
prīešingas, -ga, -gai — przeciwny, -na, -wnie
prīešingauti — przeciwiać się, przeszkadzać
prīešingūmas 2 — przeciwieństwo
prīešinimasis, -mos 1 — sprzeciwianie *ś.*
prīešininkas, -kēl — przeciwnik
prīešinīs, -nē — przeciwny
prīešintis, -šinuos, -šinaus — (s)przeciwiać *ś.*
prīeširdē, prīeširdēs, prīeširdę 3 — okolica serca
prīešistorinīs, -nē — przedhistoryczny
prīešiškas, -ka — wrogi
prīeškambaris, -rio 1 — przedpokój
prīeškarinīs, -nē — przedwojenny
prīeškirtinīs skiemuō — przedakcentowa sylaba
prīešlaikīnis, -nē — przedwczesny
prīešmirtinīs, -nē — przedśmiertny
prīešmokyklinīs, -nē — przedszkolny
prīešnuodis, -džio 1 — odtrutka, antydotum
prīešokis, -kio 1 — przyśkok: prīešokiais — dorwcz, chwilami
- prīešpaskutinīs, -nē** — przedostatni
prīeš-pāt — tuż przed; tuż przeciw
prīešpiečiai, -čių 1 — podobadek, drugie śniadanie
prīešpiēt — przed obiadem, przed południem
prīešpilnis (mēnūlis) — księżyc przed samą pełnią
prīešpriešiais — na przeciwko
prīešpriešūmas 2 — antagonizm
prīešpusryčiai, -čių 1 — przedśniadanie
prīeštarāuti, -rāju, -ravaū — przeczyć czemuś, oponować
prīeštarātojas, -ja = oponēntas — oponent
prīeštarāvimas 1 — sprzecznosc, przeczenie, oponowanie
prīešvalstybinīs, -nē — przeciwpaństwowy
prīešvardis ir prīešvardis, -džio 1 — przedimek
prīešvarža 1 b. — współzawodnik, rywal, konkurent
prīešvėjis, -jo 1 — wiatr przeciwny
prīetaisas 3 — przyrząd, narzędzie
prīetamsa ir prīetamsis, -sio 1 — zmrok
prīetaras 3: prīetaraī 3 — przesąd(y) zabobon

prīeteliūs, -liausl — *r.* bi-
 čiūlis, draūgas — przy-
 jaciół
prīetema *ir* **prīetēmīs** 1,
prīetēmūs 3 — zmrok wie-
 czorny
prīetikis *ir* **prīetykis**, -kio 1
 — przypadek, wypadek,
 zdarzenie
prīetiltē *ir* **prīetiltis**, -lčio 1
 — przedmoście
prīetyrai *ir* **prīetyris**, -rio —
 doświadczenie, ekspe-
 ryment
prīetvaras 3; **prīetvirtinē** 1 —
 obstrukcja (za-
 twardzenie żołądka)
prīetvartē 1 — miejsce, bu-
 dynek przy chlewie
prīevaizda 1 — nadzór, do-
 gląd
prīevaizdas 3 — dogładacz;
 rzadca
prīevakarūs 3, **prīevakarīo** 3 —
 czas podwieczor-
 kowy
prīevalgis, -gio — zakąska,
 sytość, potrawa
prīevalka 1 — włóczega
prīevarp(s)tē 1 — przęśli-
 ca, deszczułka do ką-
 dzieli
prīevarta 1 — przymus,
 gwałt
prīevartē 1 — miejsce przy
 wrotach
prīeveiksmis, -mio 1 —
 przysłówek
prīevijā, -jōs, **prīevijā** 3 —
 wić, przywiązująca łąte

dachową do krokwia i
 w ten sposób przymo-
 cująca słomę na dachu
prīeviras 3 *ir* **prīeviralas** 1
 — przywarek
prīevolē 1 — powinność,
 obowiązek
prīežadas 3 — obiecanie,
 przyrzeczenie
prīežastis, -tiēs, **prīežastj** 3
 — przyczyna
prīeždā 4 — ognisko
prīežiūra 1 — dozór, opieka
prīežodis, -džio 1 — przy-
 stowie
prīežiēmas 2 — dojście, po-
 dejście
prī-ēmējas, -jā 1, 3 — przy-
 mujący, ten który przy-
 muje kogoś lub coś;
 babka, czuwająca przy
 położnicy
prī-ēmimas 2 — przyjęcie,
 przyjmowanie
prī-ēsti, -ēdu, -ēdziau —
 nazreć s.
prīgalvōti — zmyślić, wy-
 myślić (coś)
prīgaminti — przygoto-
 wać, narobić
prīgāudyti — nałowieć
prīgāuti — oszukać; do-
 stać, dosięgnąć; znaleźć
prīgavikas, -kē 2 — oszust
prīgavimas 2 — oszustwo
prīgāsdinti *ir* **prīgāndinti**
 — nastraszyć
prīgērti, **prīgeriu**, **prīgē-
 riau** — napić s., wsia-
 knąć w siebie; utopić s.,
 utonąć

prīgēsti, -gēstū (-gensū),
 -gesaū — przygasnąć
prīgērēlis, -lēl — topielec
prīgiedōti, -giedu, -giedō-
 jau — naśpiewać
prīgimimas 2 — przyro-
 dzenie, przyroda, cha-
 rakter, natura, dzie-
 dziczność
prīgimtas, **prīgimtā**, **prī-
 gimta** — przyrodzony,
 rodowity, urodzony,
 dziedziczny
prīgimti, -gimsta, **prīgimē**
 — narodzić s.; urodzić s.
 w wielkiej ilości
prīgimtinis, -nē — (przy-)
 rodzony
prīgimtis, -tiēs, **prīgimtij** 3 —
 przyroda, natura
prīginti, **prīgenū**, -giniau —
 przygnać, przypędzić
prīgirdyti — mocno na-
 poić; utopić
prīgirdyti (**prīgirdinti**) —
 przystawić, przyłączyć i
 zgoić; posadzić drzewo,
 flancę i dopatrzeć, by
 nie uschło, a zaczęło
 rosnać
prīgīti, -gīia (-gīna), -gījo —
 przyjąć s., zakorzenieć s.,
 rozkrzewić s.
prīgyvėndinti — osiedlić,
 osadowić
prīgyvėnti — dożyć, na-
 żyć s., doczekać (s.)
prīglaūsti, -glaudziū, **prī-
 glaudziau** — przytulić,
 przygarnąć, zaopieko-
 wać się

prīglūsti, -glūsta (-glūnda),
 -glūdo — przytulić się
prīgōžti, -gōžia, -gōžē —
 nalać, napełnić
prīgrasīti *ir* **prīgrasīnti** —
 zagrozić, grożąc zastra-
 szyć
prīgrēbti — nagrabić, ze-
 brać grabiami
prīgriēbti, -griēbiū, **prī-
 griēbiau**; **prīgrōbstyti** —
 zagarnąć, nachwytać,
 narabować
prīgrūmti, **prīgrūmiū**, **prī-
 grūmiau**; **prīgrūmōti**,
 -mōju — zagrozić
prīgrūsti, -grūdu, -grūdau
 — przytłoczyć; natłuc,
 natłoczyć, napchać
prīgūdinti — przyuczyć,
 przyzwyczać
prīguldīti — nałożyć; na-
 układać
prīgulēti, **prīgulīū** (-gūli),
 -lējau — przylegać; na-
 leżeć; zależeć
prīgulīti, **prīgulu**, **prīgulīau**
 — położyć s., spocząć
 na krótki czas; przy-
 lgnąć
prīgūndyti — nakusić
prīgūrinti — nakruszyć
prīgūsti, -gundū, -gudaū —
 przywyknąć, przyzwy-
 czać się
prīgužēti, **prīguža**, **prīgu-
 žējo** — przybyć, nazbie-
 gać s. w wielkiej liczbie
prīgūžti, -gūžia, **prīgūžē** —
 przykucnąć

- priilsinti** *ir* **priilsenti** — zmęczyć
- priilsti**, -lstù, -saū — zmęczyć s.
- priim(d)inēti**, -nēju — przyjmować
- priimti**, priimu, priēmiau — przyjąć
- priimtūvas** 2 — odbiornik
- priimtūvės**, -vių 2 — przyjęcie (gości)
- prijaukinti** — oswoić, przyzwyczaić
- prijaūsti**, -jaučiū, prijaučiau — współczuć; przeżyć
- prijautimas** 2 — przecucie
- prijóti**, -jóju, -jóju — przyjechać, podjechać, nadjechać zewsząd konno i tłumnie
- prijukdyti**; **prijuk(d)inti** — naśmieszyć
- prijungti** — dołączyć, przyprzać, doprząć, ujarzyć
- prijúnkyti**, **prijúnkinti**; **prijaukinti** — przyzwyczaić, oswoić
- prijúnkti**, -kstu, -kau — oswoić s., przyzwyczaić (s.), przywyknąć
- prijúostė** 1 — fartuch
- prikabinti** — przyczepić, przypiąć
- prikaisti**, -kaičiū, prikaičiau — nastawić (samowar, garnek na ogień)
- prikaisti**, -kaistū, kaitaū — rozgrzać (s.)
- prikaistūvas** 2; **prikaistūvis**, -vio — rondel
- prikaišinėti**; **prikaišioti** — wytykać, robić wyrzuty, ponatykać
- prikaišyti** — ponatykać, naszpikować
- prikaišti** — naskrobać, nastrugać
- prikalbėti**; **prikálbinti** — namówić, nagadać
- prikalbinėti** — namawiać
- prikálti**, prikalu, -liau — przybić, przygwoździć
- prikamūoti**, **prikankinti** — namęczyć, nadręczyć, namordować
- prikašti** — pobić, nabić; dojrzeć (o zbożu)
- prikárti**; **prikárstyti** — ponawieszać
- prikélti**, prikeliu, prikėliau — podnieść, obudzić; wskrzesić
- prikentėti**, -kenčiū, -kentėjau — przycierpieć, nacierpieć s.
- prikēpti** — napiec, nasmażyć; przypiec s.; przylgnąć
- prikegti**, -kergiū, prikergiau — dodać, dołączyć
- priketinti** — przyobieczać, przyrzec
- prikibti**, -kimbū, -kibaū — przyczepić s., przystać
- prikildyti** — podnieść, obudzić kogoś nie samemu, lecz komuś każąc, poprosić by obudził

- prikimšti**, prikemšu, prikimšaū — napchać, napakować
- prikirsti**, prikertu, prikirtaū — narąbać
- prikis**: -kio 2 — hak strażacki, bosak, osęk
- prikaišinėti** = **prikaišioti** — robić wyrzuty, docinać
- prikišti**, prikišu, -šiau, (prikišaū) — napchać, napakować; wytknąć, dociąć; przysunąć, natykać
- prikỹštė** 2 — fartuch
- priklaūpti**, -klaupiu, priklaupiau — przykleknać
- priklausyti** — zależeć, należeć, podlegać
- priklausomýbėl**; **priklausomumas** — podległość, zależność
- prikliūpti**, -mpstū, -mpaū — ugrzęznąć, uwięznąć
- prikliudyti** — poruszyć, dotknąć się (czegoś), trącić (coś)
- priklysti**, -klystu, -klydau — przybłąkać s.
- priklostyti**, -klóstau, -klóščiau; **priklóti**, -klóju, jau — przysłać, przykryć, (łózko); nastać, nałożyć; ułożyć
- prikópti**, -piu, -piau — doleźć, dogramolić s., dopiąć, wleźć, dosiąć, dosięgnąć
- prikrapštyti** — nadrapać; rozruszać, rozruchać, rozbudzić
- prikrauti**, -kraunu, (-krauju), -króviau — nałożyć, naładować
- prikreikti**, -kreikiū, prikreikiau — naśmiecić, naprószyć, nastać pod bydło słomy
- prikrēsti**, prikrečiu, -krėčiau — natrząść, nałożyć (kaszy, gąszczu, twarogu)
- prikristi**, prikrenta, prikrito — napadać; zaproszyć s. (oko), nasypać s.
- prikviēsti**, -kviēčiū, prikviēčiau — naprosić, zaprosić
- prilaikyti** — podtrzymać
- priláistyti** — porozlewać, ponalewać
- prilankyti** — odwiedzić
- priláukti** — doczekać (się)
- priláuzyti**, -zau, -ziau — ponałamywać
- priláuzti** — nałamać
- prilėisti**, -lėidziū, -lėidžiau — dopuścić, przypuścić, dozwolić, zezwolić, natoczyć (z kranu)
- prilenkti**, -lenkiū, prilenkiau — nakłonić, nachylić, namówić
- prilėsti**, prilesu, siau — najeść s. (o ptakach)
- priletėnti** — przygładzić, przypląszczyć
- prilėkti**, prilekiu, -lėkiau — przylecieć, podlecieć, nalecieć, dolecieć, przybiec

- prilīēpti**, -liepiū, prilīepiau — przykazać
- prilīēti**, -līēju, -līējau (*ir* prilīēju, prilīējau) — nalać, przylać
- prilīēzuvāuti** — naplotkować, napleść, nagadać wiele niedorzeczności, napaplać, narobić plotek
- prilīkti**, -liñka, -liko = lēm-ti — być przeznaczonym
- prilīnti**, -līnsta, -līno — przynieść dobry urodzaj lnu
- prilīp(d)yti** *ir* prilīpīnti — przylepić, przykleić
- prilīpti**, -limpū, -lipaū — przylepić s., przykleić s., przylgnąć
- prilīpti**, prilīpu, -piaū — doleźć, dopiąć, wspinając s. do siac
- prilīyginimas** — r. palīyginimas — przyrównanie
- prilīygti**, -līyģta, -līyģo — dorównać s., dorównywać komuś
- prilīyti**, līja (līna), -lijo — nalać (o deszczu), napełnić
- primanīyti**, -naū, -niaū — umieć, móc, zdołać, potrafić, wiedzieć jak
- primarīnti** — przymorzyć, (głodem)
- primarmēti**, primarma, -mējo — namruczeć; napłynąć, nadejść, w wielkiej ilości, nagle zaskoczyć
- primatīyti** — (jeszcze trochę) widzieć; napatrzeć się
- primēģzti**, primēģzu, primēģgiau — przywiązać, związać, nadrobić (pończochy)
- primēsti**, primētu, primēčiau — przyrzucić, dobrać, dołożyć
- primētyti**, -mētau, -mēčiau — ponarzucać
- priminīmas** 2 — zapomnienie, upomnienie
- primīnti**, primīnu, primīniau — nadepnąć
- primīnti**, primīnu, -mīniau — przypomnieć, upomnieć
- primīrkti**, -ksta, -rko — nasyć
- primīršti**, -šta, -ršo — zapomnieć trochę
- primīšti**, -miñša (-mīšta), -mišo — przymieszać s.
- primīygti**, -mīyģu, -ģau — przycisnąć, przygniść
- primīygtinaī** — z naciskiem, pod naciskiem
- primokēti**, -mōku, -mokēciau — dopłacić
- primōkyti**, -kau, -kiaū — poduczyć, wmówić
- primūšti**, primūšu, primūšiau — zbić, wytłuc, nabić
- prinērti**, prinēriu, prinēriau — napełnić s. wodą; przywiązać, dorobić (pończochę)

- prinēšti**, prinēšu, -šiau — przynieść, donieść, nanieść
- priniūrkyti** — nagnieść, ponagniać, namiętosić
- prinokīnti**, -kinū — poczekać aż dojrzeje
- prinōkti**, -nōksta, -nōko — dojrzeć (o owocach, zbożu)
- prīpāinioti** — napłatać
- prīpāsakoti**, -koju — napowiadać
- prīpažīnti**, -žįstu, -žinaū — przyznać
- prīpenēti**, prīpeniu, prīpenėjau — dokarmiać, dokarmić, przykarmiać, mocno nakarmić
- prīperēti**, prīperiu, -rėjau — nawylegać, napłodzić, wysiedzieć (o pisklętach)
- prīpīlti**, prīpīliu (-pilū), prīpīliau — nalać, dolać; nasypać, dosypać
- prīpīrkti**, prīperku, prīpirkaū — orzykupić, nakupować, dokupić
- prīpiršti**, prīperšu, prīpiršaū — wyswatać, naswatać
- prīplākti**, prīplaku, -kiaū — przybić, przyklepać; zbić
- prīplaūkti**, -plaukiū, prīplaūkiaū — przypłynąć, dopłynąć, napłynąć
- prīplepēti**, prīplepu, prīplepėjau — nagadać, naplotkować, obmówić
- prīplēkti**, -ksta, -ko — przytechnąć
- prīplēšyti**, -šau, -šiau — naszarpać (pierz)
- prīplīēkti**, -kiū, -kiaū — wysmagać, wychłostać, przybić, zbić
- prīprāsti**, -prantū, -prataū — przywyknąć, przyzwyczaić s.
- prīprānti** — przyuczyć, przyzwyczaić, przywabić
- prīpūlti**, -pūolu, -l(i)au — przypaść, narzucić się
- prīpūsti**, -pūntū, -putaū — wzdąć s., napećznąć; nazreć się
- prīpustīyti**, -pūsto, -pūstē — nawiać, napędzić (śniegu, piasku)
- prīpūsti**, prīpučia, -pūtē — zawiąć, nawiać
- prīrāginti** — pobudzić, zachęcić
- prīrānkioti**, -kioju — nabierać
- prīrašīyti** — napisać (wiele), dopisać, przypisać
- prīreikti**, -kiū, prīreikiaū — stać się potrzebnym: mán prīreikē: stało się mi potrzebnym
- prīrengti**, -rengiū, prīrengiau — przygotować, przysposobić

pririñkti, prirenku, pri-
rinkau; priránkioti —
nabrać, nabierać, do-
brać
priristi, priritu, -ričiau (pri-
ritaū) **priritinti** — przy-
toczyć, natoczyć (ka-
mieni)
pririšti, pririšu, -šiau ir
pririšaū — przywiązać
priródyti — polecić, zare-
komendować, nastre-
czyć; udowodnić, do-
wieść
priruósti, -ruošiu, priruo-
šiau — przygotować
prirūgti, -rūgsta, -rūgo —
nasiać, nasiać, przejąć się
kwasem
prirūkti, -rūksta, -rūko —
napętnić s. dymem, ku-
rzem
prisagióti; **prisag(st)ýti**,
-gstaū, -gsčiaū — po-
przyszpilać, poprzipinać
prisáik(d)inti (kàs) —
odebrać od kogoś przy-
sięgę
prisakýti, -kaū, -kiaū —
nakazać, przykazać; na-
opowiadać
prisálti, -sáļa (-sálsta),
-sálo — przylgnać, przy-
lipnąć; zamarudzić się
prisėgti, prisėgu, -giau —
przypiąć, przyszpilić
prisėkti, prisėku, -kiaū —
dośledzić
prisėdėti — posiedzieć
długo

prisėsti, -sėdu, -dau —
przysiąść, siadając przy-
cisnąć, przysięść
prisėti, -sėju, -jau — po-
siać, nasiać
pri-si- — *partykula -si-*
występująca między
przedrostkiem pri-
a
czasownikiem (ewent.
rzeczownikiem odstęp-
nym) nadaje mu zna-
czenie zwrotne i odpo-
wiada zaimkom: się, so-
bie, dla siebie; tutaj
będą podane niektóre
złożenia przedrostkowe;
niepodanych trzeba szu-
kać bez pri-si- lub bez
-si- w odpowiednich
miejscach alfabetu
pri-si-ártinti — przybliżyć
się, zbliżyć się
pri-si-áusti, -áudžiu, -áu-
džiau — natkać sobie
(tkaniny)
pri-si-dėti, prisidedu, pri-
sidėjau — przytączyć s.,
dotączyć się; nałożyć
dla siebie, sobie
prisidėrbti — napracować
się; zrobić sobie
prisidūkti, -dūkstū, -dū-
kaū — naszaleć się
prisidžiovinti — nasuszyć
sobie, dla siebie
pri-si-eiti, -si-eina, -si-ėjo
— *r. tēkti* — trafić się,
zdarzyć się, nacho-
dzić się
prisiekti, -siekiau, -siekiau
— osiągnąć; przysiąc

prisi-ėsti, -ėdu, -ėdziau —
najeść się, nazreć się
prisigáuti, -gáunu, -gavaū
— oszukać s.; przedo-
stać się, dostać sobie
prisigėrti, -sigeriu, -sigė-
riau — wypić dużo;
upić się, przepoić się
prisigirdyti — utopić się,
odebrać sobie życie
przez utopienie siebie
prisiglausti, -glaudžiu, pri-
siglaudžiau — przytulić s.
prisigrėtinti — usiąść,
umieścić s. obok kogoś,
czegoś; podejść, przy-
sunąć s., podkraść s.
prisigrūsti, -grūdu, -grū-
dau — natłoczyć s., so-
bie
prisiñmti, prisiñmu, prisi-
ėmiau — przyjąć s., do
siebie
prisijuókti, -juokiū, pri-
sijuokiau — naśmiać s.,
dośmiać s.
prisiklausyti — przysłu-
chać s., nasłuchać s.
prisikovóti, -vóju — na-
walczyć s.
prisikrėsti, prisikrėčiu,
-krėčiau — natrząść so-
bie (owoców), zaproszyć
sobie (oko); nałożyć
sobie (kaszy, gąszczu)
prisikrimsti, prisikremtu,
prisikrimtaū — nagryźć s.
prisikūprinti — *r. susikū-*
printi — przygarbić s.,
zgarbić s., ugiąć s.
prisilaikyti — trzymać s.,
utrzymywać s.

prisilankyti — odwiedzić
dom rodzinny
prisilankstyti — nazginać s.
prisiláužyti, -žau, -žiau —
ponałamywać sobie
prisilėisti, -lėidžiu, -dziau
— dopuścić do siebie,
napuścić, pozwolić zbli-
żyć się; nalać sobie (z
kranu, samowaru)
prisileñkti, prisilenkiū,
prisilenkiaū — nagiać s.,
nakłonić s., nacylić s.
prisiliėsti, -liečiu, prisilie-
čiau — dotknąć się
prisilyginti — *r. susilyginti*
— przyrównać się, zró-
wnać s.
prisimanyti — znać się,
umieć coś
prisimeñinti — przymilić s.
prisimėrkti, -kiu, -kiaū —
przymrużyć s.
prisimėsti, prisimetu, -me-
čiau — przyrzucić się
(o chorobie); udawać
prisimėnti, prisiminu, pri-
simýniau — przysięść,
przydeptać; namiędlić
sobie; zaśmiecić się
prisiminti, prisimenu, -mi-
niau — przypomnieć s.,
sobie
prisimuóletti, -lėju, -jau —
namęczyć się
prisimūsti, prisimušu,
-šiau — pobić s., do-
stać s., dobić s. do cze-
goś; nabić sobie (fuzję),
przybić sobie
prisipáinioti — przyplatać
s., przyczepić s.

- prisipažinti**, -pažįstu, -pažinaū — przyznać się, zwierzyć s.
- prisipilti**, prisipiliu, prisipyliau — nalać s., sobie
- prisipląkti**, prisiplaku, -kiau — przybić s., dobić s. dokąś. do czegoś, przylec (do ziemi)
- prisiplempti**, -plemptia, prisiplempė — upić s., nażłopać s.
- prisiprašyti** — doprosić s.
- prisirauti**, -raunu (-rauju), -róviau — narwać sobie
- prisireikti**, -reikiū, prisireikiau — stać s. potrzebnym
- prisirengti**, -rengiū, prisirengiau — przygotować s., sobie, wybrać s.
- prisiriñkti**, prisirenku, prisirinkaū — nabrać się, sobie
- prisiristi**, prisiritu, -ričiau *ir* prisiritaū — przytoczyć s., sobie
- prisirišti**, prisirišu, -rišiau *ir* prisirišaū — przywiązać s., sobie
- prisiryti**, -rįja, -rijo — narzec się, nażłopać się, spić s.
- prisirpti**, -siřpsta, -siřpo — dojrzec (o owocach, jagodach)
- prisiruošti**, -ruošiū, prisiruošiau — przygotować s., sobie
- prisısapnūoti** — przyśnić s.
- prisısavinti** — przywta-szczyć sobie
- prisısėmti**, prisısėmu(-se-miu), prisısėmiau — naczerpać sobie, nabrać s., nasączyć s., nasiać s. (o wodzie)
- prisısėdėti**, -sėdžiū, -sėdėjau — nasiedzieć się
- prisısėsti**, -sėda, -sėdo — przysiąść się
- prisısėti** — nasiać s., sobie
- prisısieloti**, -loju — namartwić s., nafrasować s.
- prisısilsėti**, -sįsiu, -sįsėjau — wypocząć sobie pod dostatkiem
- prisįsiūti**, prisįsiuū, prisįsiuvaū — przyszyć sobie; naszyć s., sobie
- prisįskaityti** — nacytać s., doliczyć, dorachować sobie
- prisįskinti**, prisįskinu, prisįskýniau — narwać sobie (kwiatów)
- prisįskolinti** — napożyczać sobie, pożyczyć sobie (u wielu osób), narobić długów
- prisįsliñkti**, prisįslenku, prisįslinkaū — przysuwać s., podpełznąć
- prisįsmaliūgauti**, prisįsmilauti, prisįsmaližauti — nalizać s., natasować s.
- prisįsodinti** — nasadzić sobie
- prisįsotinti** — nasycić się
- prisįspąsdinti** — nadrukować sobie
- prisįspąusti** — przycisnąć się, siebie, sobie

- prisįspirti**, prisįspiriu, prisįspýriau — przymusić s.
- prisįstatyti** — nabudować, ponastawiać, przystawić sobie, dla siebie; przedstawić się, zaprezentować się
- prisįstebėti**, prisįstebiu, prisįstebėjau — nadziwić się, napatrzeć s., przypatrzeć s.
- prisįsteigti**, -steigiū, prisįsteigiau — pozakładać sobie (w wielu miejscach)
- prisįstovėti**, prisįstoviu, -stovėjau — nastać się
- prisįstūmti**, prisįstumiu, prisįstūmiau — przysuwać s., sobie
- prisįsūkti**, prisįsuku, -kiaū (prisįsukaū) — przykręcić sobie; nakręcić s., sobie, przyczepić s.
- prisįsuñkti** — naciec, nasączyć s., sobie
- prisįšaũkti**, -šaukiū, prisįšaukiaū — dowołać się, przywołać do siebie
- prisįsląpti**, -sląpū, -sląpaū — namoknąć się (*por.* naszłapać s.)
- prisįšlėti**, -šlėju, -šlėjau *ir* prisįšlėju, prisįšlėjau — oprzec s. (o ścianę), przygarnąć s., przyłączyć się do kogoś, czegoś
- prisįtąikyti** *ir* prisįtąikinti — przystosować s.;
- wycelować, celując wymierzyć
- prisįtaisyti** — przygotować s., zrobić, przyrządzić sobie
- prisįteikti** — *r.* įsįteikti — dogodzić, zdobyć zaufanie pochlebstwem, wla-sić s.
- prisįtiekti**, -tiekiū, prisįtiekiaū — przygotować sobie
- prisįtrąukti** — przyciągnąć (ku) sobie; przysunąć s.
- prisįtrenkti**, -trenkiū, prisįsitrenkiaū — uderzyć s., ulec kontuzji
- prisįtrepsėti**, prisįtrepsiu, prisįtrepsėjau; -trįpti, -tupčioti — natupać s.
- prisįtrinti**, prisįtrinu, prisįtrýniau — natrzeć s., sobie; nawinać cewkę
- prisįtupėti**, -piū, -pėjau — nasiedzieć się (w więzieniu, na kuckach)
- prisįfųlyti**, -lau, -liau — polecić, wmówić, nastreczyć
- prisįūti**, prisįuū, prisįu-vaū — przyszyć
- prisį-ūz(au)ti**; prisįūžti — naszumieć się
- prisįūsti**, -siuñčia, prisįuntė — nadeszać (*przysłać* = *atsiūsti*)
- prisįvąikščioti**, -čioju — nachodzić się
- prisįvaisyti** — napłodzić się, nahodować sobie
- prisįvaitoti**, -tóju — naję-czyć się

- prisiválgyti** — najeść się do syta
prisivárginti — namęczyć się, nadreczyć s., natrudzić s.
prisivarýti — zapędzić s., namęczyć się
prisivažinėti — najeżdżić s., napodróżować s.
prisiveisti, -veisiù, prisiveisiau = prisivaisýti
prisivėlti, prisivelia, prisivėlé — zawalać s., zanieczyścić s. sierścią, włosami
prisivėngti, -vėngiu, -vėngiau — obawiać s., wystrzegać s.
prisiverkti, -verkiù, prisiverkiau — napłakać s.
prisiversti, -verčiù, prisiverčiau — przymusić s. siebie; nawalić sobie
prisivėrti, prisiveriu, prisivėriau — przymknąć s. sobie
prisiveržti, prisiveržiù, prisiveržiau — nacisnąć, przycisnąć sobie sznurem, podciągnąć (pasa)
prisivýti, prisiveju, prisivijaù — dopędzić, dogonić; dowić sobie
prisizadėti, prisizadu, -žadėjau — przyobiecać, przyrzec sobie
prisizėrbėti, -ba, -bėjo; **prisizėrdėti**, -da, -dėjo — zanieczyścić s. (sierścią, włosami)
prisizūrėti — przypatrzeć się, napatrzeć się
- prisizlagstýti** — nawalić, narzucić sobie
prisizmonėti, -niù, -nėjau — nagościć s., nabyć s. w gościnie
prisizvejoti, -jóju, -jójau — nałapać sobie ryb
priskaitýti — przyliczyć, doczytać, wrachować
priskaldyti — narąbać, naszczepać, nabić
priskinti — narwać, nazywać (kwiatów)
priskirti, priskiriu, priskýriau — zaliczać, przydzielić, wyznaczyć; dopasować (okulary)
priskraidyti — nalatać s., nafirować s., ponalatać
priskrėsti, -skreñta, -skrėto; priskriūsti — przykorupieć, zanieczyścić się, zająć brudem, przywrzeć, przyschnąć w postaci skorupy
prislėgti, -giu, -giau — przycisnąć, przygnieść; przygneść
prislėkti — przysunąć s., przybliżyć s.; nabrać s.; napłynąć
prislėpti, -pstù, -paù — przytłumić się, przygłuszyć się
prismeigtì, -smeigiù, prismeigiau — przebić, przebość; przycisnąć; wetknąć tyczkę
prismilkti, -smilksta, -smilko — napełnić się dymem, czadem

- prislėgti**, -sniñga, -sniño — napadać (o śniegu)
prislėsti, -sništu, -sniðau — zdrzemnąć s.
prisdinti — ponasadzać
prisdinti — nasycić
prispaudėjas, -jà 3, 1 — ciemiężca, gnębiciel
prispaudimas 2 — przyciśnięcie, ucisk
prispaudinti — nadrukować
prispąusti, -spądžiu — przycisnąć, u(ś)cisnąć; uciemiężyć
prispėisti, prispėičiù, prispėičiau — zapędzić (wkąt), przyprzeć
prispiaudyti, **prispiauti** — zapl(u)wać, ponapluwać, napluć
prispirti, prispiriu, prispýriau — zmusić
prispriñgti, prispriñgstù, -springaù; **prispriñgti** — napać s., nażreć s.
pristatymas — przystawienie, dostarczenie
pristatýti — ponastawiać, dostawić, dostarczyć, przystawić, przybudować, przedstawić
pristatýtojas, -ja 1 — dostawca
pristigti, -stingù, -stigaù; **pristokti**, -stokstu, -stokau — zabraknąć
pristoti — przystać, przystawać do kogoś, zaciągnąć się, przystąpić (do spółki), napełnić s. stojącymi, obstać
pristovas, -vė 2 = priestovas
pristovėti, -stóvi, -stovėjo — zanieczyścić miejsce stojąc (o koniach)
pristúmti, pristumu (-stumiu), pristúmiau — przychęnąć, przysunąć
prisùkti, prisuku, -kiaù *ir* prisukaù — przykręcić, nakręcić (zegar)
prisivilinti — przypalić, przysmalić, przysmerdlieć
prisivilti, -svįla, -svilo — przysmalić s.
prisivýlos, -lų 2 *ir* sviliniai, -nių 3 — przypalenie się, spaleniżna
prisałti, -šąla, -šalo — przymarznąć
prisaudyti — nastrzelać
prisaukti — przywołać; nawołać; napłakać s., nalamentować s.
prisaùti — dostrzeć, strzelając dobić; przyskoczyć; przyszyć (dolną część butów do starych cholew)
prisėpti, -šėmpa, prisėpo — zanieczyścić s. (sierścią, włosami)
prisėrti, prisėriu, prisėriau — nakarmić (bydło)
prisiùkslinti — naśmiecić
prislėti — przystońić, postawić, przywalić i oprzeć
prislėyti, -sljù, -slijaù — oprzeć s. (o coś, o kogoś), przyłączyć s.

prišnekėti, prišneku, -kė-
jau—namówić, nagadać
prišnerkšti, -šnerkščia,
prišnerkštė—zanieczy-
ścić, zasmarować
prišokėioti; **prišokti** —
przyskoczyć
prišvinkti, -švinksta, -švin-
ko — zaśmierdzić się;
przypalić się
prišovoti — nakłamać
pritaikyti ir pritaikinti—
przystosować, dosto-
sować, dopasować
pritaisyti — przygotować,
zrobić, przyrobić
pritaipiti, -tampū -tapaū—
— przystać, przyłączyć s.
pritafti, pritariu, -riau —
popierać, przytakiwać,
potwierdzać, przytwier-
dzać, wtórować, akom-
paniować
priteikti, -teikiū, pritei-
kiau—nastreczyć;nadać
priteisti, -teisiū, priteisiau
— przysądzić, zasądzić
pritėkti, -teŋka, -tėko —
dostać; nastarczyć; wy-
starczyć
priteĩpti, -teĩpia, pritem-
pė—przyciągnąć, docią-
gnąć
pritemti, -tėmsta, -tėmo—
przycić s., pociemnieć
priteflioti — zanieczyścić;
zaplugawić
pritesėti, pritesiu, -sėjau—
wystarczyć, dostarczyć,
nastarczyć
pritėšti, pritešia, pritešė=

pritikti, -tinkū, -tikaū —
przystosować s.; paso-
wać; **pritiška** — potrze-
ba, wypada, przystoi, do
twarzy
pritiĩpti, -tiĩpsta, -tiĩpo —
zmieścić s.
pritilti, -tiĩla(-tiĩlsta), -tilo—
przycichnąć
pritingėti, **pritingi**, -tin-
gėjo—być leniwym, le-
nić s. (nieco)
pritirti, pritiriu, prityriau—
doznać, doświadczyć
prityrimas 2 — doświad-
czenie, próba, praktyka
pritraukti — przyciągnąć,
dociągnąć, przykurczyć,
przynęcić
pritreĩkti, -trenkiū, pri-
trenkiau — uderzeniem
przygłuszyć
pritrĩnti, pritrinu, pritrĩ-
niau — natrzeć; (šeivą)
nawinać (cewkę)
pritrũkti, -ksta, -ko — za-
braknąć, nie wystarczyć
pritũkti, -tuĩka, -tũko —
zatłuszc s., zaszmelco-
wać s.
pritupėti — nabrudzić (sie-
dząc w kucki); napluga-
wić
pritũpti, pritupiu, tũpiaū—
przysiąc, przykucnąć
pritvėrti — przygrodzić,
grodząc dodać (kawa-
łek pola); nagrodzić
wiele ogrodzeń, schwy-
tać (na gorącym uczyn-
ku); przewiązać (ranę)

pritviĩkti, -tviĩksta, -tviĩ-
ko — nabrać (o wymie-
niu, o piersiach kobie-
cych, o wodzie); wez-
brać, narwać (o wrzo-
dzie)
pritvĩrtinti — przymoco-
wać
pritvoksti, pritvoskiū, pri-
tvoskiau — nachlustać,
nalać
pritvoti, -tvojiu — wybić,
wychłostać
priuĩngys, priuĩngio 3 =
prieangys
pri-ũdróti, -rója — pogru-
bieć (o świni prośnej)
pri-ũgdyti — narodzić; na-
hodować
privadinti — zawołać, przy-
wołać, nawołać
privaišinti — ugościć, ucze-
stować
privalgdyinti — nakarmić
(człowieka, pszczołę)
privalgyti — podjeść, na-
jeść s. do syta (o czło-
wieku, pszczole)
privalingas = **privālo**mas
privalybėl — obowiązek,
powinność, należność
privalyti, -laū, -liaū —
potrzebować, musieć,
mieć powinność, obo-
wiązek, potrzebę
privālomas, -ma — obo-
wiązkowy, musowy
privālomas 2 — obowią-
kowość, powinność;
właściwość, cecha do-
datnia

privālūs, -li, -lū—obowią-
zkowy, potrzebny
privārginti — namęczyć,
namordować
privārgti — zmęczyć się
privāryti — zmęczyć; na-
pędzić
privažiūoti — podjechać,
przyjechać (w wielkiej
ilości), najechać
priveikti, -veikiū, privei-
kiau — podołać, poko-
nać
priveisti, -veisiū, privei-
siau — napłodzić, na-
mnożyć, rozplemić
privėngti, -giu, -giau —
obawiać się, lękać się,
stronić, unikać
priveĩkti — napłakać
priversti, -čiu, priverčiau
— przymusić; zmusić;
przywalić, nawalić
priverstinas, -nā; -nāi; pri-
verstinis, -nė—przymu-
sowy, konieczny
privėrti, priveriu, privė-
riau — przymknąć; nani-
zać
priveržti, -veržiu, priver-
žiau — przykrepować
privėsti, privedu, -džiau—
doprowadzić, zaprowa-
dzić, przywieść; napro-
wadzić
privežti, privežu, -žiau—
przywieźć, podwieźć;
nawieźć
privilioti; **privilti** — przy-
mamić, przywabić, przy-
łudzić, uwieść, zwieść

privirinti; privirti — nagotować, nawarzyć; przypoić, złączyć
privisti, vinsù (-vįstù), -vįsą — napłodzić s., rozmnożyć s., rozkrzewić s.
privyti, priveju, privijaũ — dopędzić, dogonić, dowieść
prizadas3; prizadėjimas1 — przyrzeczenie, obietnica
prizadėti, prizadu, -dėjau — przyrzec, przyobieczać
prizadinti — obudzić, rozbudzić
prizągti, -žangù, -žagaũ *ir* prizągiaũ — zaplugawić, zanieczyścić
prizėldyti — zostawić łąkę, by zarosta
prizėlti, prizėlia, prizėlė — porosnąć, zarosnąć
priziūrėti, -riũ, -rėjau — doglądać, dopatrywać
priziūrėtojas, -ja — doglądacz, dozorca
prizvikti, -žvinka, -žviko — przystać, przyschnąć, przyrosnąć (o włóknie lnu lub konopi)
prįsmas 2; prįskas 2 — kamienne schodki u ganku
prįsakinis, -nė — przedni, przodowy
prįsakys, prįsakio 3 — przód, front
prįsgalis, -liol — przód, nos czółna
prõ — przez, mimo, obok
prõainis, -nė — praprzodek

prõgal — okazja, sposobność, okoliczność
prõgiedrulis, -liol = prągiedrulys
prõgymė 1, progumà 3; prõgumas 1 — łąka w lesie: otwór
prõkalbėl — mowa starożytna, prąjęzyk
prõkylis, -liol — wyższość
prõlytėl — rdzeń pierwotny, praforma
prõntas, -tairprantus, -ti — pojętny, roztropny
prõpernai — w zaprzestym roku
prõpernykštis, -tė — poza-przeszły, przeszłoro-czny
prõrisčia — powolnym kłusem
prõsenis, -nė, prõsenolis, -lė 1 — (pra)pradziad, (pra)prababka
prõspindis, -dzio 1 — prześwit
prõšal, pro šalį — mimo
prõšvais(t)a ir prõšvai-stėl = prašvaistė
prõtarpis, -pio 1 — przerwa, pauza, odstęp, przeciąg czasu
prõtás 2 — rozum
protáuti, -táuju (-táunu), -tavaũ — rozumować
protávimas 1 — rozumowanie
prõtėvis, -vio 1 — praojciec
protįngas, -gà — rozumny
protįnti — rozwijać umysłowo

prõvéža 1 — koleina
prũnkščioti, -čioju; prũnkšti, prũnkščiũ, -čiaũ — parskać
prũsinti, -nu, -nau — ćwiczyć, wykształcać, rozwijać
prusnà, prũsnos 2 — morda; pysk; paszcza (u zwierzęcia)
prũsti, prunsù (prũnsa) ir prũstũ, prusaũ — ćwiczyć s., wykształcać s., rozwijać s., nabierać ogłady
prũdas 1 — *r.* tvenkinys — staw, zagłębienie gruntu
prũsas 1 — Prusak
prũsinis, -nė — pruski
pučiũtė v. ž. — kureczka
pũduloti, -loju — czochrać, plątać, wikłać
pũgti, pungù, -gaũ — *r.* spũgti — przszyć s.
pũi — pył szczucie psa, aby ugryzł kogoś
pũkà 4 — przepych, zbytek, rozkosz
pũkàuti, -káuju, -kavaũ — pysznić s., unosić s. pychną
pũkėti, -kėja, -jo — stawać s. dumnym, pysznym
pũikintis — pysznić s.
pũikybė 1 — pycha, duma
pũikõrius — *r.* puikuõlis, -lė — pyszałek
pũikti, pũiksta, pũiko — stawać s. dumnym, pysznym

pũikũmas 2 — pyszność, wspaniałość
pũikuõlis, -lė 2 — pyszałek, zarozumialec
pũikũotis = pũikãuti
pũikũs, -ki ir pũikus, -ki — pyszny; wspaniały; zarozumiały
pũiris, -rio — próchno
pũiskoti, -koju — rozrzucać, rozpraszać, ryjąc rozkopywać
pũišinas, pũišinà — zababrany w sadzy
pũišinti — babrać w sadzy
pũišos, -šį 4 — sadza
pũjõti, -jõja — bujać
pũkšėti — pękać, jęczeć
pũkšnõti, -nõja — powiewać
pũkštas ir kũkštas — wiecha
pũkšti, puňška (pũška), pũško — przszyć się
pũldinėjimas (ir puolinėjimas) — rzucanie s.
pũldinėti (ir puolinėti) — rzucac s.; padać
pũlkas 4 — pułk
pũlkininkas 2 — pułkownik
pũlkũoti — gromadzić s.
pũlti(s), pũolu(os), pũoliau(s) — napadać, napastować, rzucać (s.)
pũmplỹs 4 — *r.* pãmplė — pączek (ciastko)
pũmpõtaukslis, pũmpõtaukslio — purchawka

púmpterėti *ir* **pámpterėti** — trzasańc
puńpti, **puńpsta**, **puńpo** — *r.* **pańpti**
puńpuras 3 — pączek, zarodek liścia, kwiatu
pumpùrė 2 — dziura w żarnach, gdzie ś. nasypuje ziarno
pumpurúoti — pączki puszczac
pumputys 3 — *r.* **pamputys** 3 — kląkry wprzędzy
puńdas 2; **pundėlis** 2; **pundulys** 3 — *r.* **ryšulys** — paczka, pakunek
puntagaľvis, -vio 2 — kijanka
púodakilėš šakėš — widły żelazne do wyjmowania garnków z pieca
púodas 1 — garnek, kubek
púoddangtė 1 — nakrywka do garnka, kubka
puodėlis; **puodžiũkas** 2 — garneczek, kubeczek, filiżanka
púodininkas; **puodžius**, -džiai 2 — garncarz
puodynė 2 — mleczniak
puodkilys, **púodkilio** 3 — ścierka do podnaszania garnka
puodlaižys, **púodlaižio** 3 — darmozjad, lizus
púodpalaikis, -kio 1 — garnek stary, lichey, zużyty
puokas, **puokai** 4 — puch
puokys 4 — jazgarz, okuń
puokstė 2 — bukiet, pęk
puolenà, (**púo**-3) — padlina

puolėjas, -jà 3, 1 *ir* **puolikas**, -kė 2 — napastnik
puolimas 2; **puoľis**, -lio 2 — upadek; napad
puolinėti, -nėju — napadać, napastować
puoľis, -lio 2 — upadek
puoľelėti, -lėju — pielegnować, pieścić
puoľalas: **puoľalai** 3 — ozdoba, upiększenie
puoľėjas, -jà 3, 1 — upiększyciel, dekorator
puoľimas 2 — ozdabianie, upiększanie
puoľimasis, -mos — strojenie (ś.)
puoľmenà: **puoľmenos**, -nũ 3 — ozdoby
puoľnũmas 2 — elegancja, ozdobność, strojność
puoľnũs, -ni — strojny, elegancki, wykwinny
puoľti(s), **puoľiũ(os)**, -šiaũ(s) — upiększac (ś.), ozdabiać (ś.), stroić (ś.)
puotà 4 — bal, uczta
puotauti — balować, bankietować
pupà 2 — bób, fasola
pupienà 3 — bobowisko, pole, ściernisko bobowe
pupienė 2 — zupa fasolowa
pupienojas: **pupienojai**, -jũ 1; **pũplaiškiai**, -kiũ 1 — bobownik; bobowiny; liście bobu, fasoli
pũpinti — bić, chłostać
pũpstiebis, -bio 1 — łodyga bobowa

pupuoľė 2 — pączek kosmaty niektórych roślin
pupuoľiũ sekmėdienis — kwietnia a. palmowa niedziela
pũpžydis, -dzio *ir* **pũpžystis**, -sčio — przednówek, okres czasu przed pierwszym żniwem; bieda, nędza, głód
pũrenos, -nũ 1 — ziemia pulchna
purėnti, **pũrinti** — pulchnić
purėti, **pũri**, -rėjo — pulchnieć
purienà: **purienos** 3 — łotoc; łotocie; kaczyniec błotny — *caltha palustris*
puřkoti, -koju — jeść, połykać; mruzczeć (o kotku)
puřkšćioti, -ćioju — pryskać, bryzgać
puřkšlė 4 — rozpylacz, pulweryzator
puřkšnóti, -nója — pokrapywać; pokrapiać
puřkštás 1 b. — opryskliwy człowiek
puřkštauti, -tauju, -tavau — parskać, kaprysić, okazywać gniew
puřkšti, **puřkščia**, **puřkšte** — pryskać; mżyć (o deszczu)
puřkštúoti — pľókać (gardło)
puřkštũvas — kropideľko; sikawka
puřkuóti — mruzczeć (o kotku)
puřlėgas 2 b. — marnota,

chudopacwoľe, nieborak, mizerota, chudzina; niepozornychłopic, prosię
purpsóti -saũ, -sójau — siedzieć lub stać nadawszy ś.
pũrpterėti; **pũrptelėti** — wzlecieć, zerwać ś. do lotu
puřpti, -pia, -pė — mruzczeć
puřpti, **puřpsta**, **puřpo** — brzęknąć, puchnąć
puřslas — bańka na wodzie, mydlana, piana (na ustach)
pũřškauti = **pũřkštauti**
puřskulys, **puřskulio** 3 — drobny deszczyk
puřškũs, -ki — porywczy
puřtinti, -nu, -nau *ir* **pũrtyti**, -tau, -ćiau — trząść, potrzasać
pũrtintis *ir* **pũrtytis** — (p)otrząsać ś., brzydzić ś.
purumà 3; **purũmas** 2 — pulchność
purũs, -ri — pulchny
purvãbridis, -džiol — błoto, błotnista pora roku
purvabridys, **purvabridė**, **puřvabridžio** 3 — biedak, nieborak, ten, który brodzi po błocie
puřvas 4 — błoto
puřvinas, -nà, **puřvina** — brudny, błotnisty
puřvinti(s), -nu(os), -nau(s) — błocić (ś.), szargać (ś.)
purvynas 3; 1; **purvynė** 2 — błocko, bagnisko

pūsalkanis, -nė — na wpół głodny
pūsamžis, -žio1 — pół wieku mający; półwiecze
pusaňtro — półtora (1^{1/2})
pūsasťris, -rė — na wpół ostry
pusašťuňto — 7^{1/2}
pūsauģis, -gė — podrostek, podlotek
pūsauģťis, -tė — na wpół wysoki
pūsbaćiai, -ćiu1 — półbutyki
pūsbadis, -dė — na wpół głodny
pūsbalis (gařsas), pūsbalė (raidė) — spółgłóska płynna lub nosowa
pūsbalisiu — półgłósem
pūsbalis, -tė — na wpół biały
pūsbernis, -nio — półparobek, wyrostek
pūsbliuďis, -džio1 — półmisesek
pūsbrolis, -liol — r. brólenas 1 — kuzyn
pūsbutelis, -liol — półbutelka
pūsdaľvis, -vio1 — imiesłów współczesności
pusdeviňto — 8^{1/3}
pūsďienis, -nio; **pūsďieniai** 1 — przedobiedzie
pūsďykis, -kė — na wpół próżny, pusty
pūsė 2 — połowa
pusėťinas, -na — porządny, przyzwoity
pūsģalvis, -vė1, 2 — pustołów, półgłówek

pūsģirtis, -tė — na wpół pijany
pūsģyvis, -vė — na wpół żywy, ledwie żywy
pusiáu — po połowie, na wpół, na pół
pusiáudienis, -nio 1 — południe
pusiáugavis, -vio 1 *ir* **pusiáugavėnis**, -nio 1 — półpoście, sródpoście
pusiáugulas, -la — na wpół leżący
pusiáu(jas), -jo — krzyż; południk
pusiáukelėl — pół, połowa drogi
pusiáumirka *przysł.* — przymrużysz s (przymrużony)
pusiáunaktis, -nakćio 1 — pół nocy, północ
pusiáuřyćiai, -ćiu — przedśniadanie
pusiáusalis, -liol — półwysep
pusiáusotis, -tė — na wpół syty
pusiáusviras, -ra; **pusiáusviris**, -rė — równoważny, znajdujący s. w równowadze
pusiáuźiemis, -mio 1 — srodek zimy
pusiáuźmogis, -gio 1 — półczłowiek
pusiáuźvėris — półzwierzę
pūsilģis, -gė — półdługi
pūsiniňkas, -kė, pūsiniš, -nė — połownik

pūsjuodis, -dė — półczarny
pūskaĩliniai, -nių1 — krótki kożuch
pūskađuolis, -liol — półkłębka
pūskaģis, -pio1 — półkópek
pūskarininkas 1 — podoficer
pūskaĩulis, -liol 1 — półświni
pūsķvailis, -lė — półgłupiec, półgłówek
pūsķapis, -pio — stronica; pół arkusza papieru
pūsķaukinis, -nė — półdziki
pūsķergė 1 — podrostek, podlotek (dziewczyna)
pūsķerkis, -kė v. **pusiáuķerkis** — na wpół zamrużony
pūsķetinis, -nė — półroczny
pūsķetis, -mećio 1 — półrocz
pūsķėnesis, -sio — półmiesiáca
pūsķėnulis, -liol — półksiężyc
pūsķnaga; **pūsķnagė** — kopyto
pūsķnaktė; **pūsķnaktis** 1 — pół nocy, północ
pūsķnauģė 1 — półmetal
pūsķnėtas, -tá — zanieiony, zasypany śniegiem
pūsķnis, pūsķnies 2 — zamieć, zawieja
pūsķnyňas 3, 1 — zasp
pūsķnuogis, -gė — półnagi
pūsķpadis, -džio1 — zelówka
pūsķpeňkto — 4^{1/2}

pūsķplinis, -nė — półpełny
pūsķplikis, -kė — półtysy; półnagi
pūsķratis, -raćio1 — półkole
pūsķryťis; **pūsķryćiai**, -ćiu1 — śniadanie
pūsķrutulis, -liol — półkula
pūsķsalis, -liol — półwysep
pūsķseserė 1 — r. seserėćial — kuzynka
pūsķsiutis, -tė 1 — półszalenec
pūsķšėsto — 5^{1/2}
pūsķšilkis, -kio 1 — półjedwab
pūsķstas 4 — ośeķka, rzemień do ostrzenia brzytwy
pūsķti, puňta, pūto — odymać ś., puchnać, wzdymać ś.
pūsķtyķlė (pūs-3) — przyrząd w kształcie łopatkĩ do ostrzenia kósy
pūsķtymas 1 — zamieć
pūsķtyťi, pūsto, pūstė — zanosić śniegiem; ostrzyć kóse
pūsķtrėćio — 2^{1/2}
pūsķtušťis, -tė — półpusty
pūsķvaikis, -kiol — półdziecko
pūsķvalandis, -džio 1 — półgodziny
pūsķvalģis, -gė — na wpół podjadłszy
pūsķveltis, pūsķvelćiai — na wpół darmo
pūsķveźimis, -mio — półwozu
pūsķviris, -rė — niedogotowany

pūsvyris, -riol — pół meż-
czyzny
pūszalis, -lė — na wpół
surowy
pūsziemis = pusiáuziemis,
-mio 1 — środek zimy
pūszodis, -džio 1 — półstó-
wek
pušinė — miotła sosnowa
pušinis, -nė — sosnowy
pušis, -šiės4; pušėlė2 — so-
sna; sosienka
pušynas 3,1 — las sosnowy
pušynė 2 — miejscowość
porosła sosną
pūškas 4 — pryszcz
pūtinti — nadymać
putrà 4 — zupa żytnia lub
jęczmienna zgotowana
na sposób rzadkiej ka-
szy
pūtralakė 1 — morda, ryj,
pysk
pūčioti, -čiójuir pūščioti —
powiewać
pūdymas 4 ir pūdymas 1 —
ugór; gnojenie
pūdyti, -dau, -džiau — gnoić
pūgà 4 — śnieżyca
pūgžlys, pūgžlio 4 — okuń,
jazgorz
pūjas, -jà (pūjasis, pūjói)
— zgniły
pūkai, -kū 4 — puch
pūkas 4 — pojedyńcze
zdźbło puchu
pūkė 4 — wełnianka (ro-
ślina)
pūkinis, -nė — puchowy
pūkys 4 ir pūkis 2 (puo-
kys 4) = pūgžlys

pūkóti, -kóju ir pūgóti =
niugóti — brnąć
pūksmė 4 — wiecha
pūksnóti, -nója — powie-
wać
pūksóti, -saū, -sójau — stać,
siedzieć nadąwszy ś.
pūkšt pūksterėjo vėjas
ir ažupūtė (užupūtė)
żiburj — dmuchnął wiatr
i zgasił światło
pūkšt — pūksterėjo — įsoko
vandeniñ — buch, wsko-
czył do wody
pūkšti, pūkščiu, -ščiaū —
sapać, dyszeć, pałać
(gniewem)
pūkštū, pūkštū, pūkštū
atpūkštūoja traukinė-
lis — sapać nadjeżdża
pociąg wązkotorowy
pūkuotė 2 — przetacznik
łąkowy (roślina)
pūkúoti — puszyć
pūliai, -liū 1 — ropa, ma-
teria
pūliauti, -liauja, -liavo ir
pūliuoti — ropić ś., ropieć
pūnė 4 — puszka, szerszy
koniec jaja; plewnik
pūpė v. ž. — kolebka, ko-
łyśka
pūpsóti, -saū, -sójau — wy-
sterkać, sterczeć
pūras 1 — pur
pūras 4 — pszenica ozima
pūrinti — gderać
pūrúoti — mruzczyć (o kot-
ku)
pūščioti, -čioju = pūčioti

pūsime — putrescemus —
będziemy gnić
pūsime — flabimus — bę-
dziemy dąć
(pūsime — tumescemus —
będziemy puchnąć)
pūslė 4 — pęcherz
pūslėtas, -tā — mozolny;
pokryty pęcherzami
pūslioti, -liojuir pūtlioti —
powiewać, dąć (pomału)
pūslūkė 2, pūslėlė2 ir pū-
slikė 2 — pęcherzyk
pūstā — nić, głupstwo,
fraszki
pūsterėjimas — powiew
pūsterėti — dmuchnąć
pūsti, pučiu, pūčiaū — dąć,
dmuchać
pūstis, pučiuos, pūčiaūs —
puszyć ś., kokoszyć ś.,
nadymać ś., pysznić ś.
pūškóti, -kójuir pūškoti —
brnąć po wodzie, po
błocie, po śniegu

R
rabytelis, -lio — długa
cienka żerdź; długi kij
racionalūs, -li, -lù, -nāly —
racjonalny
rāčius, -čiaus2 — kołodziej,
kolarz, stelmach
radastā, -dāstos 2 — róza
dzika
radėjas, -jā 3,1 — znalazca
radinys, rādinio 3 — rzecz
znaleziona
radýbos, -bų 1 — znaleźne,
-nego, nagrodza znale-

pūtauti, -tauju — dąć, po-
wiewać
pūtenā (pū-3) — wydma
pūti, pūvū (pūva) ir pūnū,
puvaū — gnić
pūtimas 2 — powiew, dma
pūtimasis, -mos — nade-
tość
pūtintis, -tinuos, -tinaūs —
wystawiać siebie na po-
wiew wiatra
pūtúoti, -túoju, -tavaū —
sapać
pūvēsis, -sio 2 ir pūvēklis,
-lio 2 — kawałek gnitego
drzewa, próchno
pūzdrā 4, pūzdras 2 — du-
ży pęcherz
pūzrejimas 1 — vegetacja
pūzdrėti, -riū, -rėjau —
vegetować
pūžóti, -žója — być, cho-
dzić grubo odzianym
pūška v. pūkšti — prysz-
czyć ś.

R
zienie i wrócenie zguby
radvilā 3 b. — znajdek,
znajda
ragaišis, -šio 2 — chleb
pszenny, jęczmienny,
placek
rāgalanktis, -kčio 1 — for-
my, w których wyginają
się płozy sanne
rāgana 1 — wiedźma, cza-
rownica
rāganiškas, -ka — czarow-
niczy, czarnoksięski

ragānīus, -nē — czarodziej, czaroksiężnik
 raganósis, -sio 1 — nosorożec
 raganoťi(s), -noja(s) — wymyślać komuś od wiedzim
 rāgas 4 — róg
 ragāuti; ragavinēti — próbować smaku, kosztować
 ragenā 3 — rogówka
 rāgēs, -giu 4 = rōgēs — sanie
 ragēti, -gēja — rogowacieć
 rāginimas 1 — zachęcanie, pobudzanie, podżeganie, ośmielanie
 raginis, -nē — rogowy
 rāginti — zachęcać, pobudzać, poduszczać, podniecać, ośmielać, podżegać, podpędzać, naglić, wzywać do pospiechu
 raguōčius; raguōčiai 2 — bydło rogate
 raguōlis, -lio — r. paliępsnis, -nio 2 — blin, placek; podpłomyk
 raguōtas, -tā — rogaty
 rag(ū)otinē — r. strypas, ietis — rohatyna, oszczep, włócznia
 raguōtis, raguōčio 2 — baumkuchen, sękacz
 raguvā 3 — wawóz, wądół
 raibaliūoti — pstrzyć (s.)
 raibas, raibā — pstry, jarzębaty
 raibaspařnis, -nē 2 — pstroskrzydły
 raibēti — stawać s. pstry

raibinti — pstrzyć
 raibis, -bio 2 — pstroka toś, pstroczina
 raibti, raibsta, raibo — pstrzyć s., migotać, mienić s., ćmić się
 raibukė 2 — pstra (kura)
 raibuliūoti = raibaliūoti
 raibumā 3; raibūmas 2 — miejsce pstre; pstroczina
 raibuoti, -buoja, -bāvo — pstrzyć s.
 raičiōti, -čioju, -čiojau — toczyć, tarzać, kulić, skręcać
 raičiōtis, -čiojuos, -iaus — toczyć się, kulić się, kurczyć się, wić się
 raidā 4 — rozwinięcie, ewolucja
 raidė 4 — litera, czcionka
 raidynas 3, 1 — alfabet
 raidyti, -daū, -dziaū — ładować
 raidūs, -di — zręczny, podręczny; dogodny
 raikā 4 — potrzeba
 raikas: raikai, -kų 2 — Dzukowie i inni Litwini, którzy wymawiają „raikia“ zamiast „reikia“ (trzeba)
 raikyti, -kaū, -kiaū — krajać, kroić (chleb)
 raik(š)tis, -ščio 2 — taśma, podwiązka, wstążka
 rainas, rainā — prątkowany
 rainis, -nio 1 — tkanina
 pstra, w prązki

rainys 3 — kot, tygrys
 rainuotas, -tā = rāinas
 raistas 2 — rojst, miejsce błotniste, bagniste, bagnisko, zarośla, trzęsawisko
 raišas, raišā; raišis, -šė — chromy, kulawy; kulawiec
 raišėti, -šiu ir-šėju, -šėjau; raišėtioti, raišėtioti — kuleć, kulawiec, chromieć
 raišiōti, -šioju — wiązać, związywać
 raišymas 1 — staranie się rozswatać; rozswatanie
 raišyti, -šaū, -šiaū — rozswatać, przeszkadzać projektowanemu małżeństwu, udaremniać, rozchwiewać je
 raiskā 4 — wyrażenie
 raiskingas, -gā — wyrazisty
 raiskumā 3; raiskūmas 2 — wyrazistość
 raiskūs, -ki — wyraźny
 raistas 2 — intryga, knowanie
 raišti, raištu, raišau — czynać chromieć
 raistis, -ščio 2 — wiązadło, sznurek, podwiązka
 raišūmas 2 — kulawizna, kulawość
 raitas, raitā — konny, jadący konno
 raitėlija 1 — kawaleria
 raitėlis; raitiniņkas 2 — jeździec, kawalerzysta

raityti, -taū, -čiaū ir raitoti, -toju — giąć, z(a)ginać, skręcać, zwiąć; fryzować; podkasywać, podginać
 raityti, -taūs, -čiaūs — wić s., wywijać s., skręcać s.
 raituōlis; raituōliai 2 — jeździec; jazda, kawaleria
 raivytis, -vaūs, -viaūs — pociągac s. (po śnie, po zasiedzeniu s.)
 raivulys, raivulio 3 — pociąganie s.; ciagoty
 raizgai, -gų 3 — siatka (na ptaki)
 raizganos, -nų 3 — płatanina
 raizginys, raizginio 3 — siatka spleciona, coś splecionego, zaplątanego
 raizgyti, -gaū, -giaū — wiązać, pleść, zaplątywać, wikłać
 raizgūs, -gi — zaplątany, zawiły
 raizinėti; raizyti — wyrzynać, grawerować
 raizinys, raizinio 3 — rycina, grawiura
 rajoti, -joja — żuć, żwać
 rajūmas 2 — żarłoczność
 rajūs, -ji — żarłoczny
 rajūnas, -nē 2 — żarłok
 rakalys 3 — r. šunialupys; šuniagaudys, šuniagaudžio 3 — rakarz, oprawca, hycel

rašȳtis, -šaūs, -šiaūs — za-
 pisywać ś., podpisywać
 ś., pisać sobie
rašȳtojas, -ja 1 — pisarz,
 literat
rāškēs, -kių 2 — przyrząd
 d) zrywania z drzewa
 jabłek, grusz
raškȳti, -kaū, -kiaū — zry-
 wać (jabłka, wiśnie)
rašliavā (raš-3) piśmien-
 nictwo, literatura
rašmuō, -meiš 4 — znak
 piśmienny
rašomas(is), -moji — piś-
 mienny; **rašomasis stā-
 las**, biurko; **rašomoi
 kalba**, rāšt(a)kalbė 1 —
 język literacki
rāstas 2 — pisanie; pismo;
 papier, dokument; akt;
 list; deseń, wzór
rāstēlis, -lio 2 — kwitek,
 kartka
raštijā, -tijos? — literatura,
 piśmiennictwo
rāstinė 1 — kancelaria,
 biuro
raštingūmas 2 — umiejęt-
 ność pisania
rāstininkas, -kė 1 — pisarz,
 kancelista
raštuotas, -tā — desenio-
 wy, deseniowany
raštuoti — deseniować
ratadāila 1 b.; **rātadirbis** 1
ir **ratadirbys** 3 — koło-
 dziej, kolarz, stelmach
rātai, -tų 2 — koła; wóz
ratālis, -lio 2; **ratēlis** 2 —
 kółko

rātanasi; **rātas** 2 — krąg;
 koło
rātapėdis, -džio 1 — szpry-
 cha u koła wozowego
ratėliai, -lių 2 — wózek
 dziecinny
ratėlis, -lio 2 — kółko, ko-
 łowrotek
rātilas 3 — krąg; dysk
rātkyštis, -ščio 1 = **kaištis**
 — zatyczka, lon
rātlinkis, -kio 1 — gruba
 opaska naokoło koła
 wozowego, obwód koła,
 obręcz; obłak, obłęk
ratuotas, **ratuotā** — z
 plonem lecąca (pszczo-
 ła)
rāuda 1 — płacz, lament,
 opłakiwanie, pieśń la-
 mentowa
raudā 4 — farba czerwona
 do barwienia przędzy;
 przędza czerwono ufar-
 bowana; płoc — leucis-
 cus rutilus
raudas, -dā; -dis, -dė — ru-
 dy, (koń) lisiej maści
rāudinti — kazać, prosić
 by ktoś rwał (len, ko-
 nopie, rzodkiew)
rāudinti (*ir* **raudōninti**) —
 czerwienić, rumienić
raudōjimas 1 — płakanie,
 lamentowanie
raudonabarzdīs, -dė 2 —
 czerwono brody
raudonagalvis, -vė 2 —
 czerwono głowy
raudonakākliis, -lė 2 — ma-
 jący czerwoną szyję

raudonakāktis, -tė 2 — ma-
 jący czerwone czoło
raudonakeļnis, -nė 2 — no-
 szący czerwone spodnie
raudonakepūris, -rė — no-
 szący czerwoną czapkę
raudonakōjis, -jė 1 — czer-
 wononogi
raudonanōsis, -sėl — czer-
 wononosy
raudonaōdis, -dė 1 — czer-
 wonoskóry
raudonaplāukis 2 (**raudo-
 naplūkis**), -kė 2 — czer-
 wonowłosy
raudōnas, -nā — czerwony,
 rumiany
raudonaskrūostis, -tė 1;
raudonaveidis, -dė 2 —
 czerwonicy
raudonaspaļvis, -vė 2 —
 czerwono barwny
raudonaspaņnis, -nė 2 —
 czerwonoskrzydły
raudonažiėdis, -dė 2 — ma-
 jący czerwone kwiaty
raudōnbėris, -rė 1 — czer-
 wonogniady
raudōnė 2 — czerwoność,
 rumieniec
raudonėti, -nėju — czer-
 wienić ś., stawać ś. czer-
 wonym
raudōninti — czerwienić,
 rumienić
raudōnymė 1 — plama
 czerwona
raudōnmargis, -gė 1 —
 czerwonostry

raudōnmedis, -džio 1 —
 drzewo czerwone
raudonumā 3; **raudonū-
 mas** 2 — czerwoność
raudōnuoti — czerwienić
 się, rumienić się
raudōti, **rāudu**, **raudōjau**
 — płakać, szlochać
raudōtojas, -ja 1 — pła-
 czek, płaczka
rāudžiai, -džių 2 — kier,
 czerwień (w kartach
 do gry)
rāugalas 3; **rāugas** 3 — za-
 kwas, zacier
raugeřškis, -kio 2 — ber-
 berys
rāugė; **rāugėis**, -gių 1 — ką-
 kol
rāugėjimas 1 — odrzyga-
 nie się
rāugėti, -gu, -gėjau —
 odrzygać się
raugėnė 2 — sołoducho
raugimas 2 — zakwaszenie
rauginimas 1 — kwaszenie
rauginti — kwasić, kisić;
 dębic, garbować (skóry)
rāugti, -giu, -giu — za-
 kwaszać
raugulys, **rāugulio** 3 —
 odrzyganie (się)
raukas: **raukai** 4 — za-
 cisk, zwieracz, sphin-
 cter, zmarszczka; *wlm.*
 rodzaj gry dziecinnej
raukyti(s), **raukai(s)**,
 -kiaū(s) — marszczyć
 (ś.), zmarszczać (ś.)

raukšlē 2; **raukšlas** 2 — zmarszcza, fałda, zakładka
raukšlējimasis, -mosi — marszczenie się
raukšlēti(s), -lēju(os), -lējau(s) — marszczyć (s.), zmarszczać (s.)
raukšlys 4 *ir* **raukštē** 4 — kobiałka, małe naczynie z kory brzozej do zbierania jagód
raukti, **raukiū**, -kiaū — marszczyć, fałdować; ściągać; szyc, byle jak; zwierać; rozwierać
rauktis, **raukiūos**, -kiaūs — marszczyć s., krzywić s., gniewać s.; fałdować s.
raumeningas, -gā — muskularny, silny
raumuō, -meñs; **raūmens**, -nys, -nū — mięsień
raupaī 4; **raūpiēs** 4 — ospa
raūpas 4 — pojedynczy pryszcz ospy
raupēžē 2 — żółw
rauplētās, -tā — ospowaty
raupsai, -sū 4 — trąd
raupsūotas, -tā — trędowny
raupūotas, -tā = **rauplētās**
rausimas(is), -mo(s) — kopanie s., rozkopywanie, grzebanie s.
rausinēti(s), -nēju(os) — ryć (się), kopać (się), grzebać (się) (częstotl.)
raūsis, -sio 2 = **kūrmis**, -mio 1 — kret

rausyti, -saū, -siaū — rozkopywać, rozgrzebywać
raūsti, -siū, -siaū — ryć, podkopywać
raūsti, **raustū**, **raudaū** — czerwienieć, rumienieć s., nagrzewać s., rozpalać s., do czerwoności
raūstis, -siūos, -siaūs — ryć s., kopać s., grzebać s., szperać, przetrząsać
raūsvas, **rausvā** — różowy
rausvēti, -vēju, -vējau — różowiec
raūsvinti — różowiec
raūti, **raūnu** (**raūju**), **rōviau** — rwać, wrywać (z korzeniem)
ravēti, **raviū**, -vējau — pleć, piele, pełł, pełła
ravētoja 1 — pielaczka, pielarka
ražiōti, -giōju; **ražyti**, -gaū, -giaū — wiązać; pleść, splatać, zaplatać
ražas 4 — różga, miotła zużyta
ražienā 3 — rzysko, ściernisko
ražiōti, -ziōju, -žavaū — składać snopy zboża w stojaczki
ražtagalys, **ražtagalio** 3 *ir* **ražtagalis**, -liol — obrzynek bierwiona
ražstas 2 — bierwiono, belka
ražsis, -šies 1 — orzechówka *nucifraga caryocatactes*
ražymasis, -mos — przeciąganie s.

ražytis, **ražaus**, -žiaus — przeciągać s., pociągać s., wypręzać s. (po śnie, po zasiedzeniu s.)
ražulys, **ražulio** 3 — ciągoty
rē, **rēkur** — otóż, owóż
realūs, -lī, **reāly** — realny
rečiūotas, -tā — ospowaty, nierówny, niegładki, szramowaty
rēgis, **rēgiteis** — zdaje s.
regėjimas 1 — widzenie; wzrok
regēti, -giū, -gėjau — widzieć
regētis, -gisi, -gėjosi — widzieć s., zdawać s.
regētojas, -ja 1 — widz
rėgimas, **regimā**, **rėgima** — widzialny, widoczny
reginys, **rėginio** 3 — widok, krajobraz
rėgis — zdaje się
rėgti, **rezgū**, **rezgiaū** — wiązać (sieć)
rėgtis, -zčio 2 *ir* **regztis**, -tiēs 4 — siatka, plecionka; hamak
reībti, **reībsta**, **reībo** — pstrzyć s., migać
reidentis, -denūs, -naūs = **lipti** — leżać, gramolić s.
reikalas 3 — potrzeba, sprawa, interes, mus, konieczność
reikalauti, -lāuju(-lāunu), -lavaū — potrzebować, wymagać, żądać

reikalavimas 1 — potrzebowanie, wymaganie, warunek
reikalingas, -gā — potrzebny, konieczny, niezbędny
reikalingumas 2 — potrzeba, niezbędność, konieczność
reikėti, **reikia**, **reikėjo**, **reikēs** *ir* **reikti**, **reikia**, **reikē**, **reiks** — trza, trzeba, trzeba było, trzeba będzie
reiklūs, -lī — wymagający
reikmēnē 2; **reikmuō**, -meñs, **reikmenj** 4 — potrzeba, konieczność, niezbędność
reikšlas 3 — symbol
reikšmē 3 — znaczenie
reikšmingas, -gā — znaczący, znamienny, wpływowy, wybitny
reikšti, **reiškiu**, **reiškiu** — znaczyć, oznaczać, okazywać, wyrażać, oświadczać, czynić zeznanie, świadczyć
reikštis, **reiškiasi**, **reiškēsi** — wyrażać się, przejawiać s.
reipti, **reipsta**, **reipo** — pstrzyć s., migać s., mienić s., ćmić s.
reiskėjās, -jā 3, 1 — wyrazić, głośno, deklaratorem
reiskia v. **reikšti**

reiškimas 2—oznaczenie, okazywanie, wyrażenie, głoszenie, świadczenie
reiškinys, reiškinio 3 — zjawisko
reiškūs, -ki — wyraźny, znaczący
rėjestys, -sčių — waśnie, kłótnie, zwady, niezgody, rozterki
rekėžis, -žio; rekėtis, -kėčio 2 — rozkraczysta, koszlawa rzecz
rėkinti — pokrzykiwać
relatyvūs, -vi — względny
relatyviai = palėginti — względnie
reĩbti, -ĩbia, -ĩbė = ram-bėti
reĩti, remiũ, rėmiaũ — wspierać, opierać, (ws)-pomagać
reĩtis, remiũos, rėmiaũs — opierać ś., polegać na czymś
remulė 2 — rumianek
rengėjas, -jã 3,1 — organizator, zarządzający
rengimas 2 — przygotowywanie, zarządzanie
rengmuõ, -meĩs, reĩgme-njã 4 = kraĩtis
reĩgti(s), rengiũ(os), rengiãũ(s) — organizować (ś.), przygotowywać (ś.), szykować (ś.), ubierać (ś.), odziewać (ś.); rozdziewać (ś.)
rėntauti — recytować
rentimas 2 — budowanie

rentinys, reĩtinio 3 — cembrowina, zrab studni
rentyba 1—budownictwo, architektura
repečkėntis; repėčkintis; repečkõti, -kõju — żełć, gramolić ś.
replėlės, -liũ 2 (riešuciãms spãudyti) — dziadek do orzechów
rėplės, -liũ 2 — szczytce, kleszcze, cęgi, obcęgi
rėsgalis, -liõ 1 = drũėgalys 3 —gruby koniec czegoś
rėsnas, resnã — krepny, barczysty
rėstĩ, reĩta, rėto — rzednieć
retabaĩzdis, -dė 2 — rzadkobrodny
retabrãzdis, -dė 2 — powolny, powolnie mówiący, działający
retadaĩtis, -tė 2 — rzadkozębny
retaplaũkis, -kė 2 — rzadkowłosy
rėtas, retã, rėta; retãĩ, retyn — rzadki; rzadko
retėžis, -žio 2 — r. grandinė — łańcuch
retėti, -tėja — rzednieć, przeredzać ś.
rėtilas 3 — rzeszoto
retimas 2 (rzecz. od rėsti) — rzedzenie (rzecz. od rzedzieć)
rėtinimas 1 — przeredzanie
rėtinti — przeredzać
rėtis, rėčio 2 — rzadkość

retybė 1; **retenybė** 1 — rarytas, rzadkość, osobliwość, rzecz rzadka
retys 4 — szrama, blizna
retmenã 3 — miejsce b. rzadkie, rzadkość
retovė 1 — miejsce, gdzie są zebrane cenne rzeczy
retumã; retũmas 2 — rzadkie miejsce, rzadkość (drzew rozsadzonych)
retũkas 2 — najrzadsza sieć
rezgėjas, -ja 3,1 — wiãzacz, ten co wiãze (sieć)
rezgimas 2 — wiãzanie
rėzginės, -mũ 1 — rezginy, lub rezginie, -gĩn, dwa zaplecione sznurami łęki drewniane, pomiędzy które zakłada ś. siano lub słoma do przenoszenia
rezginėti, -nėja — wiãzać
rezginys 3 — to co ś. wiãze; koronka
rėzgis, -gio 2 — worek siatkowy zrobiony ze sznurów do siana
rezgyklã 2 — wiãzalnia, miejsce, gdzie coś się wiãze
rėblõm(is) — raczkciem, na czworakach
rėčius, -čiaus 2 — sitarz, rzeszotarz, przetacznik
rėčkã 2 — ceber
rėdýba 1 — r. gubėrnija
rėdýti(s) — r. taisýtis
reĩgtis, puõštis; tvarkýtis — ubierać (ś.), rządzić (ś.)

rėkauti — krzyczeć, hałasować, pokrzykiwać
rėkavimas 1 — krzyczenie, hałasowanie
rėkdinti, -nu, -nau; rėkdyti = rėkinti
rėkimas 2 — krzyk, krzyczenie
rėkinti — zmuszać do płaczu, krzyku
rėkyklã 2 — miejsce gdzie można krzyczeć, płakać, wrzeszczeć
rėklė 4 — krtań
rėklýs 4 — płaksa
rėklõti, -lõja — ryczeć
rėklũs, -li — krzykliwy, wrzaskliwy
rėknys 4 = rėksnys
rėksmas 2 — krzyk
rėksmingas, -gã — krzykliwy
rėksnys, -nė 4 — krzykacz, płaksa
rėkšti, reškiũ, rėškiaũ — rwać, zrywać
rėkti, rėkiũ, rėkiaũ — krzyczeć
rėmai, -mũ 2 — ramy
rėmėjas, -jã 3,1 — wspomożyciel, dający pomoc, podporę, zapomogę
rėplinėti, -nėju — pełzać
rėplinti — pełznać
rėplýs 4 — płaz, gad
rėplõm(is) = rėblõm(is)
rėpl(i)õti — czołgać się
rėpsõti, -saũ, -sõju — sterzecz

rēpti, repiū, rēpiaū — ogarniac
rēsvas, -vā — za rzadki (niegęsty, rozsiiany, rozproszony)
rēškimas 2 — zrywanie
rētis, rēčio 1 — przetak, rzeszoto
rētis; **rētmē** — rzadkość
rēžikas, **rēžėjas** — grawer
rēžimas 2 — rznięcie
rėžinys, **rėžinio** 3 — rzeźba
rėzis, -žio 2 — pas (ziemi), zagon
rėžyti, -žau, -žiau — kroić; wyrzynać; rzeźbić
rėžtas — tryb, sposób; zwyczaj; savo rėžtu — po swojemu, swoją drogą
rėžti, -žiu, -žiau — rznąć, kroić
rėžtūkas; **rėžtūvas** — rylec
rėšti, renčiu, renčiaū — zakładać; budować; cembrować
rėžimasis, -mosi — naprężenie s.
rėžtis, -žiuos, -žiaus — naprężać s.
riaugčioti, -čioju — rzygac
riaugtelėti, -li, -lėjo — rzygnac
riaumoti, -mója — ryczeć
riáušės, -šiu 1 — bunt, awantura, zaburzenie
riáušininkas, -kėl — awanturnik
ribā 4 — granica, zakres, obręb, kres (życia)
ribėti = mirgėti

ribōtas, -tā — ograniczony
ribōti(s) — graniczyć (s.), ograniczać (s.)
ribulys 3 — mig, mgnienie; miganie s. (rus. прыб)
ridėnti, -dėna, -dėno — toczyć s.
ridielius — rzecz, która się toczy, kula, balon
ridikas 2 — rzodkiew(ka)
ridinas, ridinā — toczac
ridinėti, -nėju — toczyć, potaczać
ridinti — toczyć
riėbalas: *dgsk.* -lai 3 — tłuszcz
riebalinis, -nė — tłuszczowy
riebalūotas, -tā — zatłuszczony
riebalūoti — zatłuszczać
riebėti, -bėju — tłusćić
riebinti — tłusćić
riebis, -bio 2 — tłustość
riebuliai, -liū, riėbulius 3 — tłuszcz, sadło
riebumā 3; **riebūmas** 2 — tłustość; tłuszcz
rieđuolis, -lė 2 — tłusćcioch
rieđuš, -bi, -bū; -biai, -byn — tłusty
riebūtis, -tė — tłusćciutki
riedėnti = ridėnti
riedėti, rėdu, -dėjau — toczyć s., płynac (o łzach)
riejimas, -mosi — kłótnia, ugryzanie s.
rieke 4 — kromka, krawanka chleba
riekinėti, -nėju; **raikyti** — krajać drobno (chleb)

riėklės, -liū 4 — stopy drzew złożone do suszenia
riėkti, -kiū, -kiaū — kroić (chleb)
riemuō r. rėmuo — zgaga
riepas = rāt(a)lankis — obręb koła wozowego
riestainis, -nio 2 — obwarzanek
riėsta; **riėstai** — kiepsko, trudno, źle; krucho
riėstas, **riėstā**, **riėsta**; **riėstai**, -tyn — wygięty, zagięty, zwinięty, zadarty; krety
riėsti, **riėčiu**, **riėciaū** — giac, wyginać, zadziarac, zwijać, kręcić, krzywić
riėstinis (kiřtis) 2 — akcent nad literą w kształcie weżyka, cyrkumfleks
riėstinis, -nė — zgięty, skrecony
riėstis, **riėčiuos** (riėčias), **riėtėsi** — skrećac s., giac s., kurczyć s.
riėstumā 3; **riėstūmas** 2 — zagięte miejsce; zagiętość, krzywizna; skręt; najtrudniejsza sytuacja
riėstūvas 2 — nawój w warstacie tkackim; utok, wał krosienny
riešas: **riešai** 3 — nadgarstek, napięstek
rieškūčios, -čiu 2 *ir* **rieškūtės** 2 — przygarstek
riešutas 3 *ir* **riešutys**, **riešučio** 3 — orzech

riešutai *ir* **riešučiai** — zbierać orzechy
riešutinis, -nė — r. lazdyninis — orzechowy
riešutynas 3, 1 — lasek, gaik leszczynowy
rietas: **rietai**, -tų 1 — (między)krocze
rietena 1; **rietenos**, -nų 1 — kłótnia
rietėlė (riė-3) — zanokcica, zastrzał podpaznokciowy — panaritium sub ungue
rietėti = riedėti — toczyć s.
rieti, rėju, -jau *ir* rėjū, rėjau — gderac, lżyć
rietimas 2 — sztuka płótna (skrecona), skręt, skrećanie, gięcie
rietis, rėjasi, -josi *ir* rėjasi, rėjosi — kłóćić s., waśnić s., ujadać s.
rietyklė 3 — model
rietynės, -nių 2 — kłótnia, swar, waśń
rietuvė 3 — stos drzewa
rievė 4 — szczelina, szpara
rievėti, -vėja — pękać
rigti, ryzga (riņzga), rizo — wiklać się, zaplątywac się
rijikas, -kė 2; **rijūnas**, -nė 2 — żarłacz; żarłok, obżartuch
rijimas 2 — żarcie, pożeranie; polykanie
rikdyti, -daū, -džiaū *ir* rikinti — mylić, przeszkadzac, rozstrajać
rikė 2 = gubā — mendel

rikiāvīmas 1 — szeregowanie
rikiūōtē 2 — szyk (wojsk.)
rikiūoti — szeregować
rikiūotis — ustawiać się w szeregi
riklūs, -lī — zawiły, zawiłany, zagmatwany
riksmas 2 — krzyk
riktas 2, **riklus** 2, **rikinys** 3 — błąd, pomyłka
riktelēti, -liu, -lējau — krzyknąć, wrzasnąć
rikti, **rinkū** (riŋka), **riko** — mylić s.
riŋbas 4 — szpicruta
rimbsōti, **riŋbso**, **rimbsōjo** — widnieć; wysterkać (o szramie od uderzenia szpicrutą, biczem)
riŋša 1 b. — człowiek cichy, spokojny
riŋtas, -tā, -tai, -tyn — poważny
rimtēiva 1 b; **rimtuōlis**, -lē 2 — człowiek poważny
rimtēti, -tēju — poważnieć
rimti, **rimstu**, **rimaū** — uspokajać s., spokojnie zachowywać s.
rimtis, -tiēs 4, **rimtumā** 3, **rimtūmas** 2 — spokój, powaga, majestatyczność, poważność
rinčiūoti — nacinać, karbować
ringal b. — hultaj, leniuch
ringē 4 — skręt, zakręt; zygzag; szrama, blizna

ringētas, -tā — zygzagowaty, kręty
ringiūoti — wywijać s., skręcać s.
ringsōti, -saū, -sójau = **rangsōti**
riŋkē; **riŋkis**, -kio 1 — obręcz, fajerka, krążek, koło
riŋkējas, -jā 3, 1; **riŋkikas**, -kē 2 — zbieracz, wyborca, wybieracz; poborca, zecer
riŋkimai, -my 2 — wybory
riŋkimas 2 — zbieranie, wybieranie, pobieranie; układanie liter
riŋkinys (riŋ-3) — zbiór, kolekcja, komplet
riŋkyklā 2 (raidžiū) — zecernia
riŋkliavā 3 — kwesta; danina, podatek
riŋksena 1 — ordynacja wyborcza
riŋkti, **renkū**, **rinkaū** — zbierać, wybierać, pobierać (podatki)
riŋktinė 2 — oddział wojska wyborowego
riŋktinis, -nē — wybrany, wybierany, wyborowy
riŋktis, **renkūos**, **rinkaūs** — zbierać s., sobie, zgromadzać s., gromadzić s.
riŋktuvē (riŋ-3) — skarbonka
rintē 4; **rintis**, -tiēs 4 — nacięcie

rioglinēti, -nēju, **riōglinti**, -nu — chodzić, iść; nieść, kłaść niezgrabnie
riōglintis, -nuos, -naus — gramolić s.
riogsōti, -saū, -sójau — sterczeć, wystawać
ripkā 2 — r. skratē, skritē — krążek, dysk
risčia — kłusem
ristas — bystry, rączy (koń)
risti, **ritū**, **ričiaū** *ir* **ritaū** — toczyć
ristis, **ritūos**, **ričiaūs** *ir* **ritaūs** — toczyć s.; zmagać się, mocować się z kimś
ristynēs, -nių 2 — zapasy, zmaganie s.
ristūvas 2 — walec, wałek
riša, -šos 4 — spój, spoiwo, wiązanie, wiązadło, związek
rišējas, -jā 3, 1 — **rišikas**, -kē 2 — ten który wiąże, wiązuje
riškūs — r. ryškūs, -kī — wyrazisty, jasny
rišūs, -lī — zwięzły
rišti, **rišū**, -šiaū *ir* -šaū — wiązać, wiązywać, przywiązywać, krępować, spajać
rištūvas 2 — przyrząd do wiązania, bandażowania
rita 4 — drąg, dźwignia
ritē 2 — szpulka
ritimas 2 — toczenie
ritinas, -nā — tocząc, -cy
ritinēti (s), -nēju (os), -nėjau (s) — taczać (s.)

ritinis, -nio 2 *ir* **ritinys**, **ritinio** 3 — krążek, dysk
ritinti (s) — toczyć (s.)
ritulai, -lū 3 — taczka
ritūs, -ti — potoczysty
rizginys 3 — splecenie, platanina
rizgūs, -gī — zaplątany
rydiena 1 = **rýtdiena** 1 — dzień jutrzejszy
rydyti, -dau, -džiau — karcić, dać żreć
rykas 2 — naczynie, instrument
rykauti = **rēkauti** — pokrzykiwać
rykauti = **rikiūoti**
rykys 4 — przywódca
ryklē 4 — gardziel, przelyk
ryklūs, **ryklio** 4 — rekin, żarłacz
rykštē 1 — różga, witka
rykšti, **rykšta**, **ryško** — rozzwijać s., rozkrywać s., wyjawiać s., zjawiać s., pokazywać s. **lš** **pumpurū** **rykšta** **lāpai** — z pączków rozwijają się liście
rylā, -lōs 4 — katarynka, pozytywka przenośna z korbą
rymā 4 — katar (nosa)
rymōti, -maū *ir* -mōju, -jau *ir* **rymēti** — stać lub siedzieć z podpartą rękami głową i dumać
rypūoti, -pūoju, -pavaū — płakać, głośno szlochając opłakiwać

rysčióti — biec kłusem
rysnùs, -nì — żartoczny
rýstas, -tà — prędkí, żwa-
 wy, rączy, dobrze kłu-
 sujący (koń)
ryšėlis, -lio 2 — węzełek,
 pakuneczek
ryšėtas, -tà — (chustka) już
 noszona
ryšėti, -šiù, -šėjau — nosić
 chustkę zawiązaną na
 głowie
ryšys 4 — związek, łącznik;
 pakunek, węzeł
ryškėti, ryški (ryškėja),
 -jo — przejawiać się,
 Žmogaùs kalbojė ryški
 jō dvasià — w mowie
 człowieka przejawia się
 jego dusza
ryškumas 2 — jasność, wy-
 razistość, dokładność
ryškùs, -kì — jasny, dokła-
 dny, wyrazisty
ryšti, rýšta, rýšo = ráišti —
 chromieć, utykać
ryšulys, ryšulio 3 — paczka,
 pakunek; toboła
rýt, rýto, rýta — jutro; ran-
 kiem
rytągonė 1 — pasienie by-
 dła wczesnym rankiem
rytai, -tų 3 — wschód, kraje
 leżące na wschodzie
rýtas 3 — rano, poranek
rýtdiena 1 — dzień jutrzej-
 szy
rýti, rijù, rijaù — żykać,
 żreć, pożerać
rytiėtis, -tė 2 — mieszka-
 niec wschodu

rýtykštis; **rýtykščias**, ry-
 tinis, -nė — ranny; po-
 ranny, rankiem sporzą-
 dzony, przygotowany
rytys, rýčio 4 — (wiatr)
 wschodni
rymetys (rý-3) — poranek
rytó(j) — jutro (*przysł.*)
rytójus, -jaus — jutro (*rze-
 czownik*); **rytójaus die-
 nà** — dzień jutrzejszy;
rytój rýto — jutro rano
ryzagalys, rýzagalio 3 —
 gałganek
rýzas 2 — r. skùduras 3 —
 gałgan, szmata
rýzius; **rýziai** 2 — ryż
rýžti, rýšta, rýžo — uby-
 wać księżycą (o fazach
 księżycy)
rįžtis, rįžiuos, rįžaus (r.
 rėžtis, rėžiuos) — za-
 mierzać, postanawiać
 sobie; naprężać s.
rįžtumas 2 — stanowczość,
 zdecydowanie
roblėti, -lėju = ropóti
rodiklis, -lio 2 — dyszel,
 strzałka, wskaznik
rodyklė, -dýklė 3 — wska-
 zówka, tresć, spis rze-
 czy
ródymas 1 — pokazywanie
ródyti, -dau, -džiau — po-
 kazywać, okazywać,
 świadczyć przeciw ko-
 muś
ródytis, -dosi, -dėsi — po-
 kazywać s., zdawać s.,
 wydawać s.
ródytojas, -ja — ten, który
 pokazuje, wskazuje

rōd(o)s(i) — zdaje się
rōgės, -gių 2 (*ir rāgės*) —
 sanie; **rōgėlės**; **rōgūtės**
ir rāgutės — saneczki
rōgėtas — jadący w sa-
 niach
rōgiakelis, -lio 1 — sanna
 droga
rōglinti = riōglinti
rōgrūstės, -sčių 1 — sanie,
 (którymi wożą bier-
 wiona
rogsóti = riogsóti
rōkti, rōkia, rōkė *ir* rō-
 kėti, rōkia, rokėjo =
 dułkti — mżyć
romà 4 — spokój
romėnas, -nė 1 — Rzy-
 mianin
romikas 2; **romiklis** 2; **rō-
 mytojas** 1 — kastrator
rōmyti, -mija, -jo — kastro-
 wać, wykładać
romùs, -mì = ramùs
rōnas 2 — kłoda do pi-
 to-
 wania
rōnpiovis *ir* **ronpiovys** 3
 — robotnik który pi-
 łąje kłody na deski
rópė 1 — rzepa; rezerwar
 (w lampie)
ropinėti, -nėju — raczko-
 wać
roplys, rōplio 4 — czoł-
 gacz, pełzacz
rop(l)óm(is) = rēplō-
 m(is) — raczkiem, na
 czworakach
ropóti, -póju, -jau — cho-
 dzić na czworakach,
 pełzać

rōpštis, ruōpštis, -pščiuos,
 -pšciaùs *ir* ruōptis,
 -piuos, -piaùs — wyła-
 zić, wydobywać s., gra-
 molić s.
rōpštytis, -štaùs, -šciaùs —
 włązić, wdrapywać s.
rōpti = ropóti
ropūtė — ziemniak, kar-
 tofel
roputienà 2 — ziemnia-
 czysko, kartoflisko
roputiėnė 2 — purée z kar-
 tofli, zupa z kartofli,
 ziemniaczanka
roputienójai, -jų 1 — nać
 ziemniaczana
róti, róju, rójau — zdązać,
 zdążyć
rovėjas, -jà 3, 1; **rovikas**,
 -kė 2 — ten, który rwie
 (len, konopie)
rovimas 2 — rwanie (lnu)
rožančius — r. rožynas 3, 1
 — różaniec
rožė 4 (*ir* rōžė 2) — róża;
 różany krzak, krzew
rubėzius — r. ribà 4; siena 1
rubūilis, -lė 1 — tłuścioch
rudabařdis, -dė 2 — ru-
 dobrody
rudaplaũkis, -kė 2 — ryży,
 rudowłosy
rūdas, -dà; rūdis, -dė =
 ryży, rudy
rudėninis, -nė — jesienny
rudėnióp — koło jesieni,
 pod jesień
rudinė 2 — r. segūtė 2 —
 siermięga
rūdmargis, -gė 1 — pstro-
 rudy

rūdmēsē 1 *ir* **ruduōkē** 2 — rydz
rūduō, -deñs, rūdenj — jesień
rūduōlis, lio 2 — strzyżyk — troglodytes
rūdūoti — ryżec
rugaīnis, -nio 2 — żytni blin, bochenek chleba
rūgas 4 — ospalec, śpioch
rūgiagēlē 1 — bławatek
rūgiai, -giū 4 — żyto
rūgiapiovys, rūgiapiovio 3 — żniwiarz
rug(ia)piūtē 1 — czas żęcia żyta, żniwo
rūgiāzydis, -dziol — kwitnienie żyta
rūgienā, -nōs, rūgienā 3 — żytnisko, rżysko
rūgigēlē 1 = rūgiagēlē
rūginis *ir* **rūgiēnis**, -nē — żytni: rūgiēniai šiaudai — rżanka
rūgys, rūgio 4 — pojedyncze ziarnko a. pojedyncza roślina żyta
rūgpiūtis, -čiol (mēnuo) — sierpień (miesiąc)
rūgsējis, -jo 1 — wrzesień
rūgšterēti (*ir* rūgšterēti) — być kwaskowatym
rūikis, -kio 1 — spódnica
rūimas — *r.* erdvē, erčā — swobodne miejsce; przetrzeń, obszar
rūimingas, -ga — obszerny
rūinis — *r.* rūonis, -niol — foka

rūišis, -šēl — kulawiec, kulas
rūjōti, -jōja — grzać s., ciekać s., odczuwać popęd płciowy (o psach, wilkach)
rūksēti, rūksi, -sējo — marszczyć s.
rūkšlas; **rūkšlā** = raukšlē — zmarszczka
rūkšlē 2 — smardz (grzyb)
rūkti, runkū, rukaū — marszczyć s.
rumbā 4, **rūmbas** 4 — karb, szrama
rumbēti, -bēja — zablizniać s.
rumbūoti — obrębiać
rumbūs = rambūs
rūmtas = rīmtas — poważny
rūmūs, -mī — spokojny, cichy, powolny
rūmžyti, -žau, -žiau — marszczyć, gniesć
rūmžlē — zmarszczka
rūndinas, rundinā — *r.* apvalainūs, -nī — okrągły
rūngēiōm(is) — na wyścigi
rūngsōti *ir* rangsōti, -saū, -sōjau — susiraņgius sēdēti, gulēti — siedzieć, leżeć skurczywszy s.
rūngti, -giu, -giau — odbijać (kōmus panņē)
rūngtis, -giasi, -gēsi, **rūngtyniūoti**, **rūngtyniūti**, **rūngtyniū** eiti — iść na wyścigi, wyścigać się, współzawodniczyć

rūngtynēs, -niū 2 — zawody, wyścigi
rūnguliūoti — wywijać s., wykrecać s.
rūngūoti = rangyti — skrecać, zwijąć
rūnkeliēnā 3 — pole buraczane, buraczysko
rūnkelis *ir* **rūnkulis**, -liol — burak
rūnkelti, -liu, -lējau — wyrzucić, dać, wytrząść
rūntinti — walać, przewracać, skubać, oskubywać
ruoknōti, -nōja — mżyć
rūonis, -niol — foka; rūonis karčiūotasis — lew morski
ruopā 4 — żłób, ściek, rynsztok, rynna, koryto
ruoplūs 4 — czeczotka, sękowate, rzemieniste drzewo z pnia brzozy a. topoli
ruoplūs, -li *ir* rupliūotas = diržingas — rzemienisty, sękowaty, czeczotkowy
ruopštinēti, -nēja — podkopywać (kartofle)
ruop(š)tis, ruopščiūos, -čiaūs — gramolić s.
ruopti, ruopiū, -piaū — wydrażać, dłubać
ruošā 4; **ruoštas** 2 — sprzątanie, robienie porządków domowych, obrządzenie
ruošējas, -jā; **ruošikas** -kē — sprzątac, przygotowujący, obrządzający

ruošimas 2 — przygotowanie; wyprawa
ruošinētis, -nējaus, -jaus — sprzątać
ruošti, -šiū, -šiaū — przygotowywać; zajadać
ruoštis, ruošiuos, -šiaūs — przygotowywać s., wybierać s.
ruoštvēs, -viū 2 — przygotowywanie; przyrządzenie, wybieranie się
rūožas *ir* **rūožtas** 3 — linia, rys, pręga, zagon, pas (ziemi, nieba), pręga (w pończosze); **sāvo rūožtu** — swoim porządkiem, swoją drogą
ruožūoti, -žūoju, -žavaū — kreślić, wykreślać, dzielić na pasy, pręgować
rupēti, -pēja, -jo; rūpyn eiti — stawać s. większym, grubszym
rūpinti — powiększać, czynić grubszym, niedrobny, krpic
ruplētās = ruoplūs
rupšēti, -nū *ir* **rupšnōti** — szczypać, skubać i żuć
rūpti, rūm̄pa, rūpo = rūpēti
rūpūs, -pi *ir* **rūpūs**, -ši — gruby, niedrobny
rūpūžē 1 — ropucha — bufo vulgaris
rūpūžiūoti(s) — wymyślać od ropuchy
rūsas, -sē — Rusin. Rosjanin
rusēti, -nū, -naū — biec drobny, kłusem (o myszy)

rusėti, -sėju — ruszczyć, stawac s. Rusinem, Rosjaninem
Rūsija 1 — Rosja
rūsinimas 1 — rusyfikacja
rūsinti — ruszczyć, rusyfikować
rūsintis = zūzintis
rūsintojas, -ja 1 — rusyfikikator
rūsiškas, -ka — ruski, rosyjski
rusnóti, -nóju, -jau — tleć, tlić s.
rusnūs, -ni — pstry, pasiastry, wzorzysty
rūsti, rundū, rudaū; **rūsvėti**, -vėju — ryżec, bronzowaciec
rūsvas, rūsvà — brązowy, bordowy
rūtulas 3; rūtulys 3 — kula, bila, balon, gałka
rūtuliūoti(s), -liūoja(s), -liāvo(s) — rozwijać (s.), (po)ruszać s., posuwać s.
rūtulti, rūtulu, rūtulau *ir* rūtuliūoti, -liūoju, -liāvaū — zwijać; rozwijać
ruzgėti; **ruzgintis** = urzgėti — burzec
ruzgūmas 2 — gderliwość
ruzgūs, -gi — gderliwy, burkliwy
rūbai, -bų 2 — odzież, bierzna
rūbėnis, -nio 2 — spaleniżna czegoś weńnianego
rūbinis, -nė — odzieżowy, szatny, sukienny
rūbulas 3 — krąg, kula

rusėti, rusėjimas, rusėjimas

rūbulti, -lu, -lau — robić kregi przez wrzucanie do wody kamieni
rūdà 4; **rūdis**, -diēs 4 — rdza; ruda
rūdėti, -džiū, -dėjau *ir* **rūdýti**, -dijū, -dijaū — rdzewiec
rūdýlai 2 = žąslai — wędzidło
rūdýnas 3.1; **rūdýnė** 2 — rdzawka, błoto rdzawe, pokłady rudy
rūdžemis, -miol — ziemia rudna
rūd(ži)akasys, **rūd(ži)akasio** 3 — górnik
rūgėti, rūgi (rūgėja), -gėjo — kwaśniec, kwasic s.; moknać
rūgūmas 2 — kwaśnienie
rūgūnimas 1 — kwaszenie
rūginti = rauginti — kwasic
rūgóti, -góju, -gójau — narzekać
rūgštas, -tà *ir* **rūgštūs**, -ti — kwaśny
rūgštėti, -tėja — stawac s. kwaśnym
rūgštinis, -nė — kwaśny (o jabłku)
rūgštinti — czynic kwaśnym
rūgštis, -tiēs, rūgštj 3 — kwas, zakwas; chlebarazowy
rūgštis, -ščio; **rūgštūmas** 2 — kwaśność
rūgštymai, -mū (rū- 3), **rūgštymas** 3 *ir* **rūgštýnė** 2 — szczaw

stingas — troskliwy, frasośliwy, staranny
rūpesningūmas *ir* **rūpestingūmas** 2 — troskliwość, frasośliwość
rūpesnis, -nio 1; **rūpestis**, -sties *ir* **rūpė** 4; **rūpėjimas** 1 — troska, frasunek, niepokój, zgryzota, zmartwienie
rūpėti, rūpi, rūpėjo — frasować, niepokoić, martwić; obchodzić
rūpimas (reikalas, klāsimas) — sprawa, kwestia, którą się interesujemy
rūpinti, -nu, -nau — martwić, troskać, nukać, naganiać, napędzac, starać s.
rūpintis, -nuos, -naus — troszczyć s., starać s., frasować s.
rūpintojas, -ja 1; **rūpintojėlis**, -lė 2 — ten który się troszczy; Chrystus frasośliwy
rūpūs, -pi — troskliwy, staranny
rūrà 4 — tyłek, zadek, pośladek
rūsėjimas 1 — tlenie (s.)
rūsėti, rūsi, rūsėjo — tleć, tlić s.
rūsiūoti — zakopywać (ziemniaki na zimę)
rūsys, rūsio 4 — piwnica
rūstaširdis, -dė 2 — srogi
rūstauti — gniewac s.
rūstazōdis, -dė 2 — srogomówny

rūsti, rūsta, rūdo = rū-
dyti — rdzewieć
rūstingas, -ga — gniewny,
gniewliwy
rūstingūmas—gniewliwość
rūstinti — gniewać
rūstis, -sčio 2; **rūstybė** 1;
rūstumās?; rūstumā 3—
gniew, gniewliwość
rūstus, -ti—gniewny, srogi,
surowy
rūšiavimas 1—sortowanie
rūšis, -ies 1—gatunek, sort
rūšiūoti, -šiūoju. -šiavaū—
sortować, gatunkować

sābalas, -lai *ir* sabalys, sa-
baliai 3 — sobol
sadulā—*r.* sedulė 3 — de-
reń; świdwa — cornus
sanguinea
sagā 4; **sagūtė** 2 — guzik,
zapinka
sagė 4 — broszka
sagiōti *ir* segiōti, -giōju,
-jau *ir* sag(st)yti, -staū,
-sčiaū—zaszpilać, zapi-
nać; odszpilać, odpinać;
przyczepiac
sagtis, -tiēs 4 — zapinka,
sprzączka
saidōkas 2 — łuk, przy-
rząd do wyrzucania
strzał
saidris, -rio 2—osoka, tu-
rzyca — carex
saikas 4 — miara
saikiklis, -lio 2 — miara,
skala, podziałka

rūšiūotojas 1—ten, który
sortuje, gatunkuje
rūškanas, -nā — kwasko-
waty
rūškynė 2 *ir* rūškiniai,
-nių 2 — szczaw
rūtā -tōs (*ir* rūtas, -to4)—
ruta (litewski kwiat na-
rodowy)
rutis, -tiēs 4 — jama, pi-
wnica
rūzytis—*r.* rāzytis, -žaus,
-žiaus — przeciągac s.
rūzulys, rūzulio 3—*r.* rā-
žulys 3 — ciagoty

S

saikinti—odbierać przy-
sięgę, kazać przysięgac
saiikioti=siekinėti — sta-
rać s., próbować dostać,
dosięgnac (ręką)
saiikyti, -kaū, -kiaū *ir* sai-
kuōti — mierzyć (zbo-
że, płyny)
saiikstyti (s), -stau (s),
-sčiau (s) — zamachać,
zamierzać zrobić za-
mach, sięgac, zaklinać
s. Bogiem
saikūmas 2 — umiarko-
wanie
saikuōti — mierzyć
saikūs, -ki—mierny, umiar-
kowany, dający s. mie-
rzyć
saillas 2=pāsaītas — po-
werek, pałak, poczepka
saistyti, -staū (saisto),
-sčiaū (saistė) — zobo-
wiazyc

saitas: saītai 2 — troki,
rzemienie, pasy, sznury
sakā 4 — baśń, legenda
sakai, -kū 4 — smota;
żywica
sākalas 3 — sokół
sākaloti, -loju=sekiōti—
tropić, śledzić
sakamakabuŋnis, -nė 2—
puczołowaty człowiek
sakinėti *czas. częstotl.* od
sakyti — mawiac
sakingas, -gā — smolny,
smolisty
sakinis, -nė; sākinas, -nā—
smolny; uwalany wsmo-
le, zasmolony
sakinys, sākinio 3 — zda-
nie, wyrażenie
sakiōti, -kiōju=sekiōti—
tropić, śledzić, chodzić
za kimś w ślad
sakydinti *caus.* od *czas.*
sakiyti
sakyklā 2 — ambona, ka-
zalnica
sākymas 1—mówienie, gło-
szenie; fraza
sakyti, -kaū, -kiaū — mó-
wić, głosić, wygłaszać
sakytis, -kaūs, -kiaūs —
mówić, twierdzić, opo-
wiadać o sobie, skar-
żyć s.
sakmė 4 — baśń, opowia-
danie
sākomas(is)—ustny, mó-
wiony, omawiany
sakramėntas 2 — sakra-
ment
sakuōti—smolić, zasma-
lać, wysmalać

salā 4; salėlė 2 — wyspa,
osiedle; wysepka
saldainis, -nio 2 — cu-
kierek
saīdė 1 — sołoducha
saldėsiai, -siū (sāl- 3) —
słodczyce
saldėti, -dėja — stawac s.
słodkim
saldimas 2 — słodycz
saldinis, -nė — słodki
saldinti, -nu, -nau *ir* sāl-
dyti, -dau, -džiau — sło-
dzić, ośladzac
saīdis, -džio 2; **saldybė** 1;
saldumā 3; **saldūmas** 2
— słodycz, słodkość
saldynė 2 — piernik
saldmenā 3; **saldumā** 3—
same słodkie miejsce
saldūkas 2—cukierek lo-
dowy
saldumynaī 3, 1—słodczyce
saldūs, -dī, -dū; -džiaī, -dyn
— słodki; słodko
saldūdinis *ir* **saldūninis**,
-nė — słodkie (jabłko)
saldziarūgštis, -tė—słod-
kowskańy
saldziavaīsis, -sė 2—słod-
kopłodny
saleiliōti — próznować,
wależac s. bez zajęcia
salė 2 — sala
salėnas 3, *1* *ir* **saliētis**, -tė 2
— wyspiarz (mieszka-
niec wyspy)
saliā, -liōs 4 — słodkość
sālinti, -nu, -nau—słodzić
salykla(s) 1—*r.* selykla 1—
słod

salýnas 3,1 — archypelag
 sa.pas2=atsalà—zatoka,
 buhta rzeki
 sálsterėti, -ri, -rėjo — być
 słodkawym, nieco słod-
 kim
 sálti, saľù(sálstu), salaũ—
 słodziej, stawać ś. słod-
 kim
 salvėti, saľva, salvėjo —
 sączyć ś., ciec
 sāmanā: sāmanos, -nū 1,3
 — mech
 samānē2=kamānē
 samaninis,-nē — mszysty
 samanýnas3,1 — mszar-
 nik, torfowisko
 sāmanótas, -tā — omszały
 sāmanóti, -nóju, -jau —
 mszyć, zapychać mchem
 sámbaudis, -džio 1 = susi-
 baudimas 2 — strajk;
 spisek
 sámbégis, -giol — zbiego-
 wisko
 sámbrėškis, -kio 1 —
 zmrok
 sámbrūzdis, -zdžio 1 —
 zaburzenie, zamęt, ha-
 łas, nieporządek
 sámbūris, -rio 1 — zbiego-
 wisko; zebranie ś., sku-
 pienie się
 samdā 4 — najem
 samdininkas, -kė 2 ir sam-
 dinýs, -nė, samdinio 3 —
 najemnik
 samdyklā 2 — giełda pra-
 cy, biuro pośrednictwa
 pracy
 samdymas 1 — wynajmo-
 wanie

samdýti, -daũ, -dziaũ —
 (wy)najmować, brać na
 służbę
 sámpilas 3 — spichlerz,
 zsyyp, zsyypka
 sámpioval — zbiór zboża,
 siana
 sámpyna 1 — splot
 sámplaika 1 — skojarze-
 nie (ś.), połączenie (ś.)
 sámplovos, -vul — pomy-
 je, ściekowisko, zlew,
 ściek
 sámplūdis, -džio 1 — spływ,
 ściekowisko, zlanie ś.
 sámprotauti — rozumo-
 wać
 sámprotis, -pročio 1 — do-
 myśl; rozumowanie
 sámpuvis, -vio 1 — zgnilizna
 sámsyti, -stau, -sčiau ir
 sámsčioti, -čioju — czas.
 częst. od sėmti — czerpać
 sámtis, -mčio 1 — czerpa-
 dło, czerpak; łyżka wa-
 zowa; warząchew, po-
 łonik, chochla
 sándara, -rosi ir sándo-
 ral — pokój; traktat
 pokoju
 sandarūs, -ri, sañdarų;
 -riai — szczelny
 sañdas 2 — komponent,
 pierwiastek, wchodzący
 w skład ciała złożonego
 sándauga 1 — iloczyn
 sánderybos, -bų 1 — umo-
 wa, zaręczyny
 sándėlis, -lio 1 — skład,
 sklep, magazyn
 sándėris, -rio 1 — układ,
 umowa, transakcja, akt

sandėtas 2=sándėlis
 sándural=sudūrimas 2—
 zetknięcie (się); styk;
 złączenie, połączenie
 sándžiūva 1 = sudžiūvi-
 mas 2 — zeschnięcie
 sángaidal — konsonans,
 zgodność tonów
 sángraža 1 — powrót
 sángražinis, -nė — zwro-
 tny
 sángrūdis, -džio = susigrū-
 dimas — natłok, ciżba,
 ścisk
 sánkaba(s) — spój, skobel
 sánkaital — zmiana, wy-
 miana
 sánkala(s) = sukalimas —
 skucie
 sánkalbal = su(si)kalbėji-
 mas — zmowa, umowa,
 układ, spisek
 sánkalbininkas, -kė 1 —
 spiskowiec, uczestnik
 spisku
 sánkasas = sukasimas 2 —
 naspa
 sánkaupa 1 = sukaupī-
 mas 2 — skupianie; na-
 wał, stos
 sánkeleivis, -vė 1 — r. ben-
 drákeleivis, -vė — towa-
 rzysz podróży
 sánkertinis, -nio = sukir-
 stinis, -nė — zrab
 sánkirdis, -džio 1 = sukir-
 dimas — ogólne wsta-
 wanie; powstanie
 sánklomas 1 — szew z na-
 wrótką
 sánkrėkos, -kų — zgęstnia-
 łość; skrzek, skrzep

sánkrykis, -kio 1 — zamie-
 szanie (się)
 sánkrytis, -kryčio 1 —
 spadnięcie do kupy
 sánkryža 1 — skrzyżowa-
 nie
 sánkroval — skład, sklep,
 magazyn
 sánkrūša 1 — ciżba, tłok,
 ścisk
 sánkrūtis ir sūkrūtis, -krū-
 čio 1 = sukrūtimas —
 rozruch, pośpiech, za-
 krzątanie się
 sánkuopal — skupisko
 sánrietas, -r. sárietas 1 =
 rietōnas 2 — czeczotka
 sántaika — pokój, zgoda,
 traktat pokoju
 sántakal; sántakýs 3; sán-
 tėkis 1 — ściek, spływ,
 zbieg (dwi rzek)
 sántarvėl — Entanta; zgo-
 da, jedność, zgodność
 (tonów, głosów, zdań)
 sántaupal; sántausal —
 oszczędność, zapasy
 sántėkis; sántėklius 1 =
 sántaka; sutekėjimas 1 —
 zlanie się
 sántėmis, -mio 1, sutemi-
 mas 2 — zmrok
 santlyklāvimas 1 — stosu-
 nek wzajemny, koordy-
 nacja
 sántykis, -kio 1 — stosu-
 nek, styczność
 sántykiūoti — mieć, utrzy-
 mywać stosunki, sty-
 czność

- sántrauka 1**, **sutraukĩmas 2** — streszczenie, skrót, ściąg
sántuoka 1 = **susituokĩmas 2**, **sutuoktĩvės 2** — ślub, zawarcie związku małżeńskiego
sántūra 1, **susiturėjimas 1** — wstrzemięźliwość, powściągliwość
sántvaral — miejsce gdzie schodzi ś. lub krzyżuje ś. kilka płotów
sántvarka 1 — ustrój, porządek
santvarūs, **-rĩ** — wstrzemięźliwy, panujący nad sobą
sāpalioti, **-lioju** — bredzić, plesć
sāpnas 4 — sen, to co się śni, wizja senna, widzenie śpiącego
sapniņikas 2 — sennik
sapnūoti — śnić
sarčius ir saftis, **-tė 2** — czerwonożółty koń
sārgalioti, **-lioju** — chorować, niedomagać
sārgas, **-gė 3** — stróż, dozorca
sārginti — doglądać, pielęgnować chorego
sārgybal — straż, warta, czaty
sārgybinis, **-nio 1** — strażnik; wartownik, czatownik
sārgūmas 2 — czujność
sārgūs, **-gĩ** — czujny
- sārkanas** = **ryškūs** — jasne, krawy, różowy
sarmatā 2 — *r. gėda 1* — wstyd
sarpinti, **-pinũ**, **-naũ** — czekać póki dojrzeje (jagoda, śliwa)
sartas, **-tā**; **sartis**, **-rčio** — czerwono żółty (koń, łos), jasno-gniady
sartėlė (**sař-** 3); **sartamyžė 1** — ruda mrówka
sāu — sobie
saugā 4 — ochrona, bezpieczeństwo
sāugais! — strzeż ś. l. warij ś. l.
saugiklis, **-lio 2** — bezpiecznik
sauginỹs, **sauginio 3** — rzecz polecona do pilnowania
saugyklā 2 — skład, schów; przechowalnia
sāugojimas 1 — pilnowanie, strzeżenie
sāugoti, **-gau**, **-gojau** — pilnować, strzec, ochraniać
sāugotis, **-gaus**, **-gojaus** — strzec ś., wystrzegać ś.
saugūmas 2 — bezpieczeństwo
saugūs, **-gĩ** — bezpieczny
sāuja 1 — garść
sauklėti — klėju = **tunkyti**, **tvankyti** — owijać (golenie nóg)
saulābrolis — brat słońca, księżyc
sāulažolė 1 — słonecznik

- sāulė 1** — słońce; miejsce oświetlone przez słońce
saulėgrāžal ir saulėgrįžis, **-žio 1** (**vāsaros, žiemės**) — przesilenie dnia z nocą (letnie, zimowe)
saulėkaita ir saulėkaitis, **-čio 1** — spiek (ota), skwar
saulėlaidā; **saulėleidis**; **saulėlydis**, **-džio 1** — zachód słońca
saulėlydinis, **-nė** — zachodni
sāulėtas, **-ta**; **sāulingas**, **-ga** — słoneczny
saulėtekis, **-kiol** — wschód słońca
saulėtūmas 2 — słoneczność
sāuliažolis, **-lio 1 ir sāuliažolynis**, **-nio 1** — słonecznik
saulėgrāžis ir saulėgrįžis, **-žio 1** — słonecznik
saulėlaidā; **saulėlaidis**; **saulėlaid(ži)ai**; **saulėlydis**, **-džio 1** — zachód słońca
saulėsėdis; **saulėsėdžiai 1** — zorza wieczorna
saulėtekis ir saulėtekis, **-kiol** — wschód słońca; zorza poranna
sāuluotė 2 — stokrotka — **bellis perennis**
sāumyla — *r. savimyla* — egoizm; egoista, **-tka**
saunorā 2 — zarozumialec
saūpti — *r. siaūbti*, **siaubiũ**, **-biaũ** (**siaūbė**) — okrywać, owijać, otulać
- saus(r)ā 4** — suchość, posucha, susza, spiek
sausādienis, **-nio 1** — postny dzień, suchy post
saus(ā)gyslė; **sausĩmas 2** — ścięgno
sausainis, **-nio 2** — sucharek
sausakimšai (**prigrūstas**) — mocno napchany, natłoczony
saus(a)medis, **-džio 1** — suchodrzew, wiciokrzew — **lonicera**
sausas, **sausā**; **sausā**; **sausai**, **-sỹn** — suchy
sausavidūris, **-rė 2** — suchy we środku
sausė 2 — gąsienica, liszka, larwa owadów
sāusėti, **-sa**, **-sėjo** — przesycać
sausgėla 1 — reumatyzm, ból suchy
sāusinti — suszyć
sausis, **-sio 2** — miesiąc styczeń; suchość
sāus(y)metis, **-mečio 1** — sucha pora (roku)
sauskelis 1 — sucha droga
sausti, **saustiũ**, **sausaiũ** — wysychać
sausumā 3 — miejsce b. suche; stały ład; posucha
sausūmas 2 — suchość, posucha
sausūmynai 3, 1 — pokarmy suche
sausupė 1 — zanikająca, wysychająca rzeczka

saūsvējis, -jol — wiatr su-
 chy
saūszemis, -miol — ziemia
 stała, twarda, ląd
sauvalē 2 *ir* savavaliā, -vā-
 lios 2 — *r.* savivalē
saužudys — *r.* savižuda 1 b.
 — samobójca
savāime, savāimais — samo-
 przez się, samowolnie
savāimē, -mēs — samo-
 wola
savāimingas, -ga — samo-
 dzielny
savaip — po swojemu
savāitē 1 — tydzień
savāitinis, -nē — tygo-
 dniowy
savāitraštis, -ščiol — ty-
 godnik, pismo tygo-
 dniowe
savamokslis, -lē 1 — sa-
 mouk
savanaūdis, -dē — łakomy,
 chciwy
savanōris, -rē 1 — ochotnik
savaraņkis, -kē 2; sava-
 raņkiškas, -ka — samo-
 dzielny, samoistny
savarankiškūmas 2 — sa-
 modzielność
sāvas, savā; savāsis, sa-
 vōji — swój, własny
sāvastis, -ties 1 — *r.* nuosa-
 vībēl — własność
savatuŗtis, -tē 2 — własci-
 ciel; posiadacz
savavaldis; **savivaldis**,
 -dē 2; **savavaldiškas**,
 -ka — samorządowy

savavaldiškūmas 2 — sa-
 morządność
savavaldybē *ir* savival-
 dybē 1 — samorząd
savavaliā *ir* savavalybē;
savavalingūmas -liškū-
 mas 2 — swawolność,
 samowola
savavaliāuti, -liāju —
 swawolić; postępować
 samowolnie
savavālis, -lē; **savavāli-**
škas, -ka — samowolny;
 swawolny; swawolnik
savavališkūmas 2 — swa-
 wolność
savažēmis 2 — właściciel
 ziemski, rolnik na ziemi
 własnej
savēsnis, -nē — bliższy
 (krewny)
saviauka 1 — samoofiara,
 poświęcenie się, samo-
 poświęcenie
saviaukla 1 — samowy-
 chowanie
saviēp — do siebie, w sobie
savigama 1 — samoródz-
 two
savigarbal — ambicja, du-
 ma, pycha
savigelba 1 — samopomoc
savigyna 1 — samoobrona
savigyra 1 = gyrimasis —
 samochwalstwo
savijauta 1 — samo(po)-
 czucie
savikainal — samoocena
savikliova 1 = pasiklio-
 vīmas 2 — zaufanie w so-
 bie, pewność siebie; za-
 rozumiałość

savimarša 1 = užsimirši-
 mas 2 — zapomnienie się
savimeilē 1, savimyla 1 —
 egoizm, samolubstwo
savimeilis, -lēl — samo-
 lubny
savimeiliškūmas 2 — sa-
 molubność
savimoka 1 — samouk
savimokslis 1; **savamō-**
kslis, -lē 2 — samoucki,
 samouczny, samouk
savinauda 1 b. — łakom-
 two, chciwość; łakom-
 ca, chciwiec
savīngas, -gā — samolubny
sāvinimasis, -mos — przy-
 swajanie, przywłaszczanie
 (sobie)
sāvininkas, -kēl — własci-
 ciel
sāvintis, -nuos, -naus —
 przyswajając, przywła-
 szczać sobie
savisarga; **savisauga** 1 —
 samoochrona
savistaba — samoobser-
 wacja
savistovis, -vė — nieza-
 leżny; samoistny
savišalpa; **šelpimasis** =
susišelpimas 2 — samo-
 pomoc
sāviškai — po swojemu
sāviškas, -ka — swojski
saviškis, -škė — swój czło-
 wiek
saviškūmas 2 — swojskość
savitaiga 1 — samoludze-
 nie (się)
savitarpinis, -nė; **savitar-**
piškas, -ka — wzajemny

savitarpis, -pio 1; **savitar-**
piškūmas 2 — wzaje-
 mność
sāvītas, savitā; savōti-
 škas, -ka — osobliwy,
 niezwykły, oryginalny
savītyka 1 — zaufanie w
 sobie, pewność siebie
savītyral — samopoznanie
savitūmas 2 — swoistość
savivaīsal — veīsimasis —
 samoródtwo; parteno-
 geneza; dzieworódtwo
savivaldal; **savivaldybēl**
 — samorząd
savivaldybinis, -nė — sa-
 morządowy
savivalē 1 — samowola
savivaržal — samoogranic-
 zanie się
savivoka — samopoczucie
savižemisl; **savažēmis** 2 —
 właściciel ziemski, po-
 siadający własny ma-
 jątek (nie dzierżawiący)
savižuda 1 b. — samobójca
savižudybē 1; **savižudy-**
stē 2 — samobójstwo
savýbēl — własność, własci-
 ciwość, pokrewieństwo;
savýbėj — między swo-
 imi
savýbinis, -nė (įvardis) —
 (zaimek) dzierżawczy —
 pronomem possessivum
savýstovis — samoistny,
 niezależny
savýtas, -tā — swoisty
sāvo (*ndm.*) — swój, swoja,
 swoje
savōtiškai — swoiście

savótiškas, -ka—swoisty, oryginalny, osobliwy
savotiškūmas 2 — swoistość; oryginalność
savūmas 2 — własność; swojskość
sąjama — *r.* skiemuõ — sylaba
sąjungal — związek; liga; federacja
sąjungininkas, -kė 1 — sprzymierzeniec
sąjunginis, -nė — sojusznicy; federacyjny
sąjūdis=sūjūdis, -džio — sujudimas=sánkrūtis
sąlaida = suleidimas 2 — paz, nut, wpust, żłobek
sąlanka, sulenkimas — zgęście, fałda, składka
sąlažybos, -bū 1 — zakład, zakładanie się z kimś
sąlydis, -džio 1 — stop
sąlygal — warunek, okoliczność
sąlyginis, -nė; **sąlyginas**, -nà, -nà — warunkowy
sąlygòti, -gòju — warunkować, uzależniać
sąmalas, -lo; **sąmalos**, -lū 3; **sąmalinis**, -nio 1 — mlewo
sąmata (sąmota) 1 — wykaz projektowanych dochodów i rozchodów, budżet
sąmatas (sūmatas) 3 — chomątowy rzemień lub szpagat
sąmazga 1 — związanie; związek

samišai—w przeplatankę, naprzemianny
sąmygis, -gio 1—sen głębokki; czas nocy, gdy wszyscy już śpią
sąmyšis, -šio 1—zamieszanie; popłoch
sąmojingas, -gà — dowcipny
sąmojis, -jo 1 — dowcip; zmyślność
sąmokšlas 1 — spisek
sąmokšlininkas, -kė — spiskowiec
sąmonė 1 — (po)czucie, przytomność; bystrość dowcipu, uznanie
sąmonėti — odzyskiwać przytomność; przekonywać s., uświadamiać s.
sąmoningas, -gà, -ningai — rozmyślny, uświadomiony
sąmoninti — uświadamiać
sąmonybė 1 — samopoznanie
sąnaris *ir* sąnarys 3 — staw (połączenie kości)
sąnašos, -šū 1,3 — nasyp; Odsep
sąraizgal — splot
sąrangal = surengimas — sporządzenie, utworzenie, układ
sąrankal — zbiór, komplet
sąrašas 3 — spis, rejestr
sąravūs, -vi — urodzajny, obfity (o lnie)
sąrietas 1 = rietonas — czechtotka

sąryšis, -šio *ir* sąsaja 1 — związek
sąrova (linū) 1 — zbiór, pewna ilość lnu
sąsaga 1 — spinka
sąsaikal — komunikacja
sąsėdybos 1 — posiedzenie
sąsiaura; **sąsiauris**, -rio 1 — ciešnina
sąsiuvinis, -nio 1 — zeszyt
sąskaita 1 — rachunek
sąskaityba 1 — rachunkowość, buchalteria
sąskaitòti, -tòju — obliczać; obrachowywać
sąskambis, -bio 1 — harmonia, zgodność dźwięków
sąskrydis, -džio 1 — zlot
sąsmaugal — przesmyk, przecięnięcie
sąsparà, -ròs 3 — róg, węgieł (domu)
sąspyris, -rio — sprzeczkazetknięcie s., starcie s.
sąsprestėl — popręg
sąspūdis, -džio 1 — ściśnięcie, ściśnięcie
sąstatas 3 — *r.* sudėtis 3 — skład, układ
sąsūka 1 — zakręt
sąslavynas 3, 1 — śmietnik; śmieciisko
sąšlavos, -vū 1,3; **sąšna-gždos**, -dų — śmiecie
sąvada 1 — zbiór (ustaw)
sąvadauti — stręczyć
sąvadybos, -bū 1 — stręczycielstwo
sąvalkos, -kū 3 — hałastra, motłoch
sąvalos, -lų 1 — kołtun; pilśn, wojłok

sąvaras 1 — znizanie
sąvarta 1 (súnvarta) — zmiana (księżycy); zwał
sąvarža 1: **sąvaržos** priemonės — zapobieganie, kontrasygnacja, umocowanie
sąveikal — współdziałalność, współpraca, kolaboracja
sąvelė (są- 3) — odcisk, nagniotek
sąvoda 1 — zsumowanie
sąvoka 1 — pojęcie
sąvokòti — określać pojęcie, definiować
sąvokūs, -ki — pojętny, zmyślny
sąžarstos, -tų 1 = sužerimas — zgarnienie, zgony
sąžinė 1 — sumienie
sąžiningas, -gà — sumienny
sąžiningūmas 2 — sumienność
sciūrys 4 — półwysep w rzece lub jeziorze
sedėlis, -lio 2 = guba
sedulė, -lės, sėdulė 3 — dereń, świdwa—cornus sanguinea
sėgalas: **segala** 3 — wszystko czym można **sėgti** a. **segėti**: szpilki, broszki, spódnicy...
segėti, -gù, -gėjau — nosić spódnicę, spinke, broszkę
segimas (is) — zapinanie (się), zaszpilanie (się)

seginēti(s), -nēju(os), -nējau(s) — zaszpilać (ś.)
segiōti(s) = sagiōti(s) — zapinać (ś.), zaszpilać (ś.), przypinać (sobie)
sēgti, -gū, -giaū — zapinać, zaszpilać, przypinać; rozpinąć, rozszpilać, przyczepiać, nakładać
sēgtis, -gūos, -giaūs — zapinać sobie, zaszpilać ś., nakładać sobie (spódnicę)
segtūkas 2 — szpilka, pluskiewka
segūtē 2 — siermiega
seikēsenal — sposób mierzenia
seikēti, seikiū (seīki), -kējau — mierzyć (objętość)
seikiklis, -lio 2 — miara, skala, podziałka
seikmenos, -nū 3 — mierzniwo, ziemiomierzstwo
seīlas 2 — poczepka, powerek (kibiro seīlas)
seīlē 1 — ślina
seīlētas, -tā — zasliniony
seīlēti(s), -lēju(os), -jau(s) — ślinić (s.)
seīlinti, -nu, -nau — ślinić
seīlius, -liaus, -lē 2; seīliūgā 2 b. — śliniak, człowiek, który wciąż ś. ślini
seīnā 4 — dostatek, miara, koniec
seītas = pāsaitas = seīlas
sejā, -jōs 4 — posiew
sejōnas 2 — spódnica
sekā 4 — powodzenie
sekalīōti, -liōja — śledzić

sekējas, -jā 3, 1; **sekiōtojas**, -jal — idący w ślad, tropiciel, wywiadowca; naśladowca
sekimas 2 — śledzenie, postępowanie, naśladowanie; wysychanie, spądanie (wody w rzece, jeziorze)
sekinēti, -nēja *ir* sekiōti, -kiōja — śledzić, chodzić za kimś i szpiegować, ścigać, tropić
seklēti, -lēja — stawać się miłym, płytkim, niegłębokim
sēklis, -lio 2 = seklyčā = svetaīnē 2 — świetlica
seklīs, -lē 4 — tropiciel, wywiadowca
seklumā 3; **seklūmas** 2 — mielizna
seklūs, -li — miarki, płytki, małowodny, niegłęboki
sekmādienis, -niol — niedziela
sēkmas — *r.* septīntas, -tā siódmy
sekmē 4 — powodzenie; bajka
sekmīnēs, -niū 2 — Zielone Świątki
sēkmius, -mē 2 — bazarz
sēkti, sekū, sekiaū — śledzić, iść, postępować w ślady; obserwować; naśladować; opowiadać
sēkti, seńka, sēko — ubywać, wysychać (o wodzie w rzece); stawać ś. miłym, płytkim

sēktinas, sektinā, sēktina — godny naśladowania
sēktis, sēkasi, -kēsi — powodzić ś., udawać ś.
seiā 4 — *r.* sōdžius 2, kaimas 3
selēnti, -nū, -naū *ir* selinti — kraść ś., podkradać ś.
selyklas 1 — słód
selōm(is) = pasalōm(is) — milczkiem, znieścacka
semiōti, -miōju; **sēmstyti**, -stau — poczerpywać
sēmti, semiū *ir* semū, sēmiau — czerpać
semtūkas; **semtūvas** 2; **semtuvē**, (sēm- 3) — czerpak
senaesiai, -siū (sēn- 3) — tubylcy, krajowcy
senai — dawno
senakurys, sēnakurio 3 — dawny mieszkaniec
senāmiestis, -sčio 1 — stary gród, miasto stare
senapiēnē 2 (kārvē) — przedojka, krowa jałowka, która jednak doi ś.
senāpilē 1 — zamek starożytny
senāprūsiai — starożytni Prusowie
sēnas, senā, sēna; senai, senyn — stary, dawny
sēn(a)tikis, -kēl — starowiec, starobrzędowiec
senāt(u)vē 1, 2 — starość
senāuti, -nauju (-nāunu), -navaū — starzeć się, mędrkować, filozofować

sēnbernis, -niol — stary kawaler
sēnbutiai, -viū 1 — dawni mieszkańcy, tubylcy
senēlis, senēlē 2 — staruszek, -szka; dziadunio, babunia
sēnē — stara
senēti, -nēju, -jau — starzeć ś.
sēngaļvis, -vē 1, 2 — stary, siwołgłowy
seniai — *r.* senai — dawno
seniaū — dawniej
senienā 2 — starożytność, rzecz starożytna
sēninti — czynić, nazywać starym
sēnintis, -nuos, -naus — udawać starego
sēnis, -nē 2 — starzec
seniūnas 2 — starosta, wójt
seniūnijā, -nijos 2 — starostwo
senyběl — starość; rzecz stara, starożytna
senybinis, -nē *ir* senybiškas, -ka — starodawny, starożytny, dawniejszy
senyvas, -vā — podżyły; sedziwy
sēnkalbē 1 — prajęzyk
sēnkapiai, -piū 1 — cmentarzysko, dawny cmentarz
sēnmergē 1 — stara panna
sēnmiestis, -sčio 1 — miasto stare
senōbē 1 = senōvė
senōbinis = senōvinis, -nē

senõlis, -lè 2 — pradziad, prababka
 senõvè, -vès1 — starożytność, (staro)dawność
 senõvnis, -nè *ir* senõviškas, -ka — dawny, starożytny
 sènpalaikis, -kè — lichey, stary dziad, licha baba
 sènprūsis, -sèl — Prus starożytny
 sènraštis, -ščiõl — pismo stare, dawne
 sèntèvis, -vio 1 — przodek
 sènti, sènstu, senaũ — starzec się
 sèntikis, -kè 1 — staro-wierca
 senũmas 2 — starość, dawność
 senuõlis, -lè = senõlis
 senũtis, senũtè 2 — staruszek, -szka; dziadek, babka
 septiĩtakè *ir* septĩnakè1 — siódemka (w kartach)
 septiĩtas, -tà — siódmy
 septynèlgis *ir* septynèrgis, -gè — siedmioletni
 septynèri, septynèrios — siedmioro
 septýnetas (vaikũ) — siedmioro (dzieci)
 septyni, -týnios — siedem (psów, krów)
 septyniamètis, -tè — siedmioletni
 septyniasdešimtas, -tà — siedemdziesiąt
 septyniese — w siedmiu
 septyniõlika — siedemnaście

septýnios dešimtyš, -niũ -mtũ — siedemdziesiąt
 serbeĩtas, -tai *ir* bentà 2, -beĩtos 2 — porzeczek
 sèrgèti, -giu, -gèjau — strzec, pilnować
 sèrgètis, -giuos, -gèjaus — strzec się
 servètè 2 — *r.* stàlatiesè
 seserèčia 1 — kuzynka, córka siostry
 seserènas1 — kuzyn, syn siostry
 sèsè 2 — siostra; sesèlè 2; sesùtè 2 — siostrzyczka
 sèsterèti, -riu, -rèjau — przysiąść
 sesuõ *ir* sesuvà, sesèfs3 — siostra
 sèdà 4 = sèdĩmas 2 — zachód słońca
 sèdèika1 — domator; dziecko, które długo siedzi, nie umie chodzić
 sèdèsenà 1 — sposób siedzenia
 sèdèti, sèdžiu, sèdèjau — siedzieć
 sèdètuvès, -viu1 — posiedzenie, konferencja, rekolekcje; siedzenie w areszcie, więzieniu
 sèdĩmas 2 — siadanie
 sèdýba 1 — osada
 sèdýklà 2 — areszt
 sèdýnè 2 — siedzenie, ławka w powozie, samochodzie; pośladek
 sèdomis — w siedzącej pozie, siedząc
 sèdžia 4 — siedzenie, pośladek

sèjà 4 — siejba, siew; czas siewu zboża
 sèjamas: sèjamõji masynà — maszyna do siania zboża
 sèjèjas, -jà 3,1; sèjikas, -kè 2 — siewca
 sèjĩmas 2 — sianie
 sèjõkaita 1 *ir* sèjõmaina1 — płodozmian
 sèkčioti, -čioju — podpowiadać
 sèkla1 — nasienie
 sèklinis, -nè; sèklĩngas, -gà — nasienny
 sèkli(u)s 2 — mielizna
 sèkmè 4 — powodzenie, sukces, pomyslność
 sèkmĩngas, -gà — pomyslny
 sèlenos, -nu 1 — otręby
 sèlĩnti — kraść s., podkraść s.
 sèmenijà, -nijos 1,2 — domniemana najpomyślniejsza pora siania lnu
 sèmen(y)s, sèmenũ 1,3 — siemie lnu
 sèmèjas 3,1; sèmikas 2 — ten, który czerpie
 sèmĩmas 2 — czerpanie
 sèslýš 4 *ir* sèsnà 4 — osiadły człowiek
 sèslũmas 2 — osiadłość
 sèslũš, -li — osiadły, zamieszkały
 sèstĩ(s), sèdu(os), -dau(s) — siadać, usiąść, osiadać się, osiedlać się
 sèta 1 — cetno, parzysta liczba

sèti(s), sèju(os), sèjau(s) — siać, rozsiewać (dla siebie)
 sètĩnis, -nè — siany; posiewny
 sètĩnys, sètĩnio 3 = grièztis — brukiew
 sèttryti, -trija — zapalać s., zajątrzać s.
 sètuvè (sè-3) — siewnia; siewnik
 siaũbas — klaĩkas — strach, przerażenie, niesamowitość
 siaubikas, -kè — zawadiak, awanturnik
 siauboti, -boju = krũpčioti
 siaubti, -siaubiũ, -biaũ — huczeć, hałasować, swarzyć s.; okrywać
 siaubtis, siaubiũos, -biaũš — okrywać s., otulać s.
 siaubũš, -bi — zawadiacki, zuchwały
 siaubũnas 2 — smok
 siaur(a)ãkis, -kè — wąskooki, mający wąskie oczy
 siaurabègis, -gè — wąskotorowy
 siauradũgnis, -nè 2 — (naczyńie) z wąskim dnem
 siauragaĩvis, -vè 2 — wąskogłowy
 siauraprõtis, -tè — głuptas, słabego rozumu
 siaũras, siaurà, siaũra; siaurai, -ryn — wąski, ciasny
 siaurèti, -rèja — stawać s. wąskim, ciasnym

siaūrinti — zwięzać
siaūris, -rio 2; **siaurumās** 3;
siaurūmas 2 — wąskość
siaūstas, -stā — swawolny,
 rozpuszny
siaūsti, siaučiu, -čiaū —
 przesiewać; szaleć, swa-
 wolić; okrywać; zdejmować
 komuś okrycie z plec
siaūstis, siaučiuos, -čiaūs
 — narzucać, zrzucać z
 siebie okrycie
siaustuvė (siaū-3) — cepisko,
 dzierzak, rękojeść cepa
siautėti, -tu, -tėjau — hałasować,
 szaleć, swarzyć ś.;
 dokazywać
siautikas, -kė 2 — swawolnik
siautimas 2 — swawolność,
 swawolenie
sidābras 2 — srebro
sidābrinis, -nė — srebrny
sidabrūotas, -tā — srebrzony,
 rzysty
sidōklis, -lio 2 — osetka do ostrzenia
 kosy
siėkas = saikas
siekdinti *caus.* — kazać
 przysięgać, odbierać
 przysięgę
siekimas 2 — sięganie; dążność;
 przysięganie
siekis, -kiol — cel, zamiar
sieksnis, -nio 1 — sążeń
siekti, -kiu, -kiau (*ir* siekti,
 siekiū, -kiaū) — sięgać,
 dostawać, dążyć (do czegoś);
 przysięgać

siektis, -kiuos, -kiaus —
 nawiązywać komunikację
siela 1 — dusza
sielininkas, -kėl — flisak
siėlis, -lio: siėliai 2 —
 tratwa, płyt
siėlotis, -lojuos, -jaus —
 martwić ś.
sielotyral — nauka o duszy;
 psychologia
sielvartas 3 — boleść, strapienie,
 martwienie się, zgrzyzota
sielvartauti, -tāju (—tāju-
 nu), -tavaū — trapić ś.,
 martwić ś., cierpieć
siėna 1 — ściana, granica
siėnėlė 2 — ścianka, przegródka
siėnėjis, -jol — bierwiono,
 belka
sierārūgštė 1 — kwas siarczany-
 witriol
siėtas 1 — sito, rzeszoto
siėtas 2 — wiązadło
siėti, sienū, siniaū — wiązać,
 związywać
sietynas 1 — plejada
sietuvā (siė-3) — głębia,
 odmęt, topielisko
sija 4 — belka
sijōnas 2 — spódnica
sijōti, -jōju — przesiewać
sijōtuvas 1 — przesiewnik,
 przyrząd do przesiewania
siłkė 2 — śledź
siłkinė 1 — śledziówka
siłkininkas, -kė — śledziarz

silkinis, -nė — śledziowy
silpimas 2 — słabnięcie
silpnabalsis, -sė 2 — słabogłowy
silpnabūdis, -dė 2 — człowiek
 słabego charakteru
silpnadvāsis, -sė 2 — słaboduszny
silpnagaīvis, -vė 2 — słabogłowy
silpnajėgis, -gė 2 — słabosilny
silpnakraujis, -jė 2 — słabej
 krwi
silpnakrūtinis, -nė 2 — mający
 słabe piersi
silpnaprōtis, -tė 2 — słabomyślny
siłpnas, -nā, siłpna; -nai, -nyn —
 słaby
silpnavālis, -lė 2 — słabowity,
 nie mający dość energii
siłpnėti, -nėju — słabiec, stawać
 ś. słab(sz)ym
siłpninti — osłabiać, przytłumiać
siłpnýbėl, **siłpnūmas** 2 —
 słabość
siłpti, siłpstū, -paū — słabiec,
 słabnąć
silsėti, silsiu, -sėjau — dać,
 dawać odpocząć
silsėtis, silsiuos, silsėjaus —
 odpoczywać
siłmplas, -lā = siłpnas —
 słaby
sinkliai, -liū 4 — paprochy
 siana, słomy

sinkumā (sin-3) — drobność
sinkus, -ki — drobny
sintis, -tiės, siñti 4 — suchoty
sintulys, siñtulio 3 — dychawica
siřbti = siřpti
sirgimas 2 — chorowanie
sirginėti, -nėju *ir* **sirguliuoti** —
 chorować, wciąż niedomagając
siřgti, sergū, sirgāu — chorować,
 być chorym
siřpinti, -nū, -naū — czekać
 nim dojrzeje (jagoda)
siřpsōti, siřpsaū (siřpso), -sōjo —
 być dojrzałą, uwydatniać swoją
 dojrzałość (o jagodzie)
siřpti, siřpsta, siřpo —
 dojrzewać (o jagodzie, sliwie)
siūndymas 1 — szcucie (psa),
 podżeganie
siūndyti — szcuc, judzić, podżegać
siuñta v. siūsti
siuntā, -tōs, siuñtā 4 —
 posyłka, przesyłka
siuntėjas, -jā 3, 1 — ten,
 który posyła
siuntimas 2 *rzecz.* od siūsti:
 posyłanie, posyłka
siuntinėti, -nėju — posyłać,
 wysyłać, rozsyłać, przysyłać
siuntinys, siuñtinio 3 —
 posyłka, rzecz posyłana,
 przesyłka
siuntýbal — posłannictwo

siurbčioti, -čioju — pijąć głośno wciągać w siebie ustami
siurbėlė (siur- 3), **siurbikas**, -kė 2 — pijawka
siurbimas 2 — picie głośne
siurbliūoti — pompować
siurblys, siurblio 4 — si-
 kawka, pompa, wchła-
 niacz; odkurzacz
siurbsnis, -niol — łyk
siurbstyti, -stau, -ščiau =
 siurbčioti
siurbterėti, -riu *ir* siur-
 btelėti — siorbnać
siurbti, siurbtiū, siurbtiaū —
 ssać, wciągać, w(y)sy-
 sać, wchłaniać
siurbtis — wpijać ś., wsy-
 sać ś.
siurbtūvas 2 = siurblys
siūsti, siuntū (siušta), siu-
 taū — wściekać ś., szaleć
siūtas 4; **siutimas** 2; **siu-
 tulys** 3 — wściekanie ś.,
 szal
siuamóji mašynà 2 — ma-
 szyna do szycia
siuvėjas, -jà 3, 1 (siuvikas,
 -kė 2) — krawiec, kraw-
 cowa
siuvinas 2 — szycie
siuvinėjimas 1 — wyszy-
 wanie
siuvinėti, -něju — szyć,
 wyszywać
siuvinys 3; **siuvelas** 3 — ro-
 bota, przedmiot szycia
siuvýbal — krawieczyna
siuvyklà 2 — zakład, lokal
 krawiecki

siūbsóti, -saū (siūbso),
 -sójau — w toku koły-
 sania się, bujania, wa-
 hania utkwwszy na
 miejscu utrzymać ś.
siūbterėti *ir* **siūbtelėti** —
 wahając machnać, ki-
 wnać (raptownie)
siūbuoklė 2 — wahadło
siūbuonas, -nė 1 — wahacz
siūbuoti — chybotać, ko-
 łysać (ś.)
siūdinti(s) *ir* **siūdyti(s)**
caus. — obstalować, szyc
 sobie u kogoś ubranie
siūlagalys, siūlagalio 3 —
 kawałek nitki
siūlas 1 — nitka, nić
siūlė 4 — szew
siūlėjimas 1 — obrebianie
siūlėti, -liū (-lėju), -lėjau —
 obrebiać
siūlyti, -lau, -liau *ir* **siūloti**,
 -loju — proponować
siūrėti, -riū, -rėjau — ster-
 czać, wystawać koły-
 sząc się
siūrinėti, **siūruoti**; **siū-
 rintti** — chodźć, iść ci-
 cho, ledwie ruszając się,
 chwiejąc ś.
siūroti, -rau, -rojau — ko-
 łysać się, iść krokiem
 chwiejnym
siūsenal — sposób szycia
siūsis, -siės 4 = siūtis
siūsterėti, -riu, -rėjau —
 przestraszywszy ś. pod-
 skoczyć, zerwać się
siūti, siuvū, -vaū — szyć;
 łązić bez celu

siūtinis, -nė — szyty
siūtis, siuvious, -vū 1 —
 szyć sobie, dla siebie
siūtis, -tiēs, siūtj 4 — cięcie,
 raz, zamach
siūvis, -vio 2 — szycie
siūsdinti *caus.* od siūsti
 — troszczyć ś., aby coś
 lub kogoś wysłano
siūsdintis *caus.* — tro-
 szczyć się o przystanie
 czegoś dla siebie, wy-
 pisać sobie (pismo)
siūsti, siunčiū, -čiaū —
 słać, posyłać, wysyłać,
 nasyłać, wyprawiać
siūtūvas 2 — stacja na-
 dawcza
sykėlis, -lio 2 — miara
 zbożowa (8 garnców)
sýkls, -kio 2 — raz, ude-
 rzenie; **sýkj** — kiedyś
sýkterėti, -riu, -rėjau —
 ciąć, uderzyć
sývai, -vū 2 — sok, soki
skabaputrà 2 — łotewska
 potrawa narodowa
skabinėti, -něju; **skabýti** —
 rwać, szczypać, zrywać
skabinys 3 — robota rze-
 zbiarska
skabinti — brać, chwytać
 w objęcia
skabrūs, -ri — rączy, prę-
 dki, szybki
skābtas; **skābtukas** 2 —
 dłuto snycerskie, rylec
skābtūoti — drażyć, żłobić,
 dłutować
skaičėvimas 1 — oblicza-
 nie; rachowanie

skaičiuoklės, -liū — r. skai-
 týtuvai, -vū 1 — liczydła
skaičiuotė 2 — numeracja
skaičiuoti — liczyć, wyli-
 czać, podliczać
skaičius, -čiaus 2 — liczba,
 lik, ilość
skáida 1; **skáidyba** 1 —
 analiza, rozkład
skáidyti, -dau, -džiau —
 dzielić, odłączać, dro-
 bić, analizować
skáidytiš, -daus, -džiaus —
 rozpadać się, rozdzie-
 lać się
skaidma 4 — paragraf
skaidrėti, -rėja; **skaidryti**
 eiti — rozświecać się,
 rozjaśniać się, pięknieć
skaidris, -rio 2; **skaidru-
 mą** 3; **skaidrūmas** 2 —
 czystość, jasność, prze-
 zroczyłość
skaidrūs, -ri — czysty,
 jasny, przezroczyty
skáidula 3 — odszczepek;
 nić, włókno
skáinioti, -nioju — zrywać,
 szczypać; wyrąbywać
skaisgijà; **skaisgijos** 2 —
 włóczka; nić jedwabna
skaistabūdis, -dė 2 — mo-
 ralny, obyczajny
skaišt(a)veidis, -dė 2 —
 pięknołicy, jasnołicy
skaištėti, -tėju, skaištyn
 eiti — pięknieć, jaśnieć
skaištis 2; **skaištýbė** 1;
skaištūmas 2 — pię-
 kność, jasność, czystość;
 niewinność

skaityklā 2 — czyścić
 skaitumā 3 — miejsce
 jasne, czyste, piękne
 skaituōlis, -lē — piękny,
 śliczny, jasnołicy
 skaitūoti — pięknie się,
 pięknie prezentować s.
 skaitūs, -tī — hoży, pię-
 kny, śliczny, jasny,
 czysty, niewinny, niepo-
 kalany, białoczerwony
 —clarus, castus — *hehr,*
hellglänzend
 skaitīklis, -lio 2 — licznik
 skaitinys (skai- 3) — to co
 się czyta, czytanie, lek-
 tura, przedmiot czytania
 skaitība 1 — czytanie
 skaityklā 2 — czytelnia
 skaityklēs 2; skaičiuō-
 klēs, -liū 2 — liczydła
 skaitymai, -tymēliai —
 czytanki
 skaitymas 1 — czytanie;
 artykuł do czytania;
 liczenie, rachowanie
 skaitysena 1 — sposób
 czytania
 skaityti, -taū, -čiaū — czy-
 tać, liczyć, rachować
 skaitytinas, -na — podlega-
 jący czytaniu
 skaitytinis, -nė — czytany
 skaitytis, -taūs, -čiaūs —
 liczyć się, rozliczać się
 skaitytojas, -ja — czytelnik
 skaitytuvai, -vūl — liczydła
 skaitlinė, skaitlius — r.
 skaičius 2; skaitmuō,
 -meiš 4 — cyfra, liczba

skaitōvas 2 — czytelnik;
 rachmistrz
 skaitvardis, -džio 1 — li-
 czebnik
 skalā, -lōs 4 — łuczywo,
 szczapka
 skalauti, -lauju — płókać,
 myć
 skaībdinti *caus.* — kazać
 prac, dawać do prania
 skalbėja 3 — praczka
 skalbimas 2 — pranie
 skalbiniai (skaī- 3) — bie-
 lizna
 skalbyklā 2 — pralnia,
 praczkarnia
 skaībti, -biū, -biaū — prac;
 okładać kogoś (bić)
 skaldinys, skaldinio 3 —
 gruby żwir, pokruszone
 kamienie
 skaldyklā — kamieniołom
 skaldyti, -dau, -džiau —
 szczepać, płać, rozlu-
 pywać; obijać, kruszyć
 skalijimas 1 — skomlenie
 skalikas 2 — gończy, ogar
 (pies)
 skālyti, -lija — skomleć,
 skowycać
 skaīnas, -nā; skolīngas,
 -gā — dłużny
 skalsā 4 — dostatek, obfi-
 tość, ekonomia
 skaīsė: skalsā 4; skaīsa-
 grūdis, -džio 1 — sporysz,
 wielkie ziarno
 skalsėtas, -tā — (żyto) w
 którym dużo ziarna
 sporyszów

skalsėti, skaīsi, skalsėja,
 -sėja — być sporym, przy-
 sparzać się
 skaīsinti — sporzyć, przy-
 sparzać
 skaīsintojas, -ja — ten,
 który przysparza (Bóg)
 skalsūoti — jeść
 skalsūs, -si, -sū; -sūn, skaī-
 siai — obfity, długo
 trwający, ekonomiczny
 skalūmas 2 — szczepność
 skalūrti, -lūrū, -luraū —
 płókać (usta)
 skalūs, -li — szczepki,
 szczepny, łupki
 skaībalas 3 — dzwon
 skaībesys, skaībesio 3;
 skaībėjimas 1 —
 dźwięk, dzwon; dźwię-
 czenie, dzwonienie
 skaībėti, -bū, -bėjau —
 dźwięczeć, wydawać
 dźwięk, brzęczeć, dzwo-
 nić, głośić
 skaībinti *caus.* — dzwonić,
 brząkać, grać na forte-
 pianie, kanklach
 skaībterėti *ir* skaībte-
 lėti — zadzwonić, za-
 dźwięczeć
 skaībūmas 2 — dźwię-
 czność
 skaībūs, -bi — dźwięczny
 skaībūtis, -būčio 2 —
 dzwonek, brzękadło
 skandinimas(is) — to-
 pienie (się)
 skandinti(s) — topić (się),
 zanurzać (się)
 skanduōlis, -lė 2 — topielec

skanėstai 2; skanėsiai 3;
 skaniniai 3 — smakołyki,
 łakocie
 skanėti, -nėja — smako-
 wać, być smacznym
 skāninti, -nu — zaprawiać
 smak
 skānintis = gardžiūotis —
 smakować się, napa-
 wać s., rozkoszować s.
 skānliža 1 b. — smakosz
 skānližaūti — łasować
 skānskonis, -nio 1 — najle-
 psze łakocie, smakołyk
 skānulys, skānulis 3 —
 kasek smaczny
 skānulti(s), -la(s), -lo(s) —
 smakować (się)
 skānūmas 2 — smaczność
 skānumynaī (-mų- 1, 3) —
 smaczne rzeczy, po-
 trawy
 skānūs, -nī, -nū; -niaī, -nūn
 — smaczny
 skāpas 4 — skop, trzebie-
 niec
 skāpinti — skopić, trzebić
 skāptas 4 = skābtas
 skaptūoti = skaptūoti
 skārā 4; skarėlė 2; ska-
 rūtė 1 — chustka; chu-
 steczka; frendzla
 skarbūlas 2 — krochmal
 skārda 1 *ir* skardā 4 —
 blacha
 skārđas 4 — echo, odgłos,
 oddźwięk
 skardėnti(s), -nū(os),
 -naū(s) — głośić (s.), ogła-
 szać (s.), odzywać (s.),
 napełniać dźwiękiem;
 zgłaszać się

skardėti, -džiū (-dėju), -dė-
jau — dźwięczeć, odzy-
wać się; brzmieć, sły-
nać
skardinė 2 — blaszanka
skardingas, -gà — dźwię-
czny
skardingūmas 2 — dźwię-
czność
skardiniņkas, -kė 2 — bla-
charz
skardininkystė 2 — bla-
charstwo
skardinis, -nė — blaszany
skardintis = skardėntis
skardyti (częstotl. od
skefsti) — kłuć, zakłu-
wać
skardėjus, -jaus 1 — gło-
śnik
skardūs, -dì — dźwięczny,
głośny
skařdžius 2 — brzeg stro-
my, kręty
skarinis, -nio 2 — ręcznik
skarmalas 3 — łachman
skarmalius, -lė — obdartus
skarotas, -tà — z chustą na
głowie; włóknisty (len),
liściasty
skarti, skarū (skārstu),
-raū — drzeć s., rwać s.,
obdzierać się, obłach-
maniać się
skarulys, skarulis 3 —
ścierka, łachman, ka-
wałek, szmata
skasti, skantū, skataū —
zabierać się do czegoś,
porywać się

skastytis = bastytis
skatėti, skatū, skatėjau =
rūpėti
skatikas 2 — grosz
skatikinis, -nė — groszowy
skatinimas 1 = rāginimas
skātinti, -nu = rāginti —
podniecać, przynaglać,
namawiać, zachęcać
skatulys, skatulis 3 — za-
chęta, podnieta
skaudamas, -mà — bolący
skaudė 4 — bolączka
skaudėjas, -jã 3, 1; skau-
dikas, -kė 2 — krzywdzi-
ciel, napastnik
skaudėjimas 1 — ból
skaudėti, skaūda, skau-
dėjo — boleć: mán skaū-
da — boli mi
skaudinti, -nū caus. —
obrażać, czynić ból
skaudulingas, -gà — bo-
lący; bolesny
skauduliūotas, -tà — po-
kryty bolączkami
skaudulys, skaūdulio 3 —
bolączka, boleść, rana
skaudūs, -dì, -dū; skaū-
džiai, -dyn — bolesny,
bolący, kruchy (o drze-
wie), rześisty (o desz-
czu); skory, prędko
skaugė 2 — zazdrość
skausmas 2 — ból, boleść
skausmingas, -gà — bolący
skausti, skaudžiū, -džiaū —
krzywdzić, obrażać
skausti, skaūsta, skaūdo —
boleć
skautas, -tė 1 — harcerz

skeberda 1; skedėra 1;
skedėrvė 1 — drzazga,
trzaska
skėdėti, skėisti, skėidė-
jo = skėidėti
skėlbdinti — ogłaszać, da-
wać ogłoszenia
skelbėjas, -jã 3, 1 — głosi-
ciel, mówca, kazno-
dzieja
skelbimas 2 — (o)głosze-
nie, obwieszczenie
skelbinys, skėlbinio 3 —
tekst ogłoszenia
skėlbintis caus. ir skėlb-
tis, -biuos, -biaus = gar-
sintis
skėlbtį, -biu, -biau — gło-
sić, ogłaszać, obwie-
szczać
skėldėti, -da, -dėjo — szcze-
pać s., pękać s., rozpa-
dać się, łupać się
skelėti, skeliū, -lėjau —
być dłużnym
skeliāud(r)a 1 — drzazga,
odłamek
skėlsti, -lsta, -lso — wy-
starczyć na długo
skeltanāgis, -gė 2 — dwu-
kopytowy
skėlti, skeliū, skėliau —
szczepać, rąbać, bić,
trzaskać, krześć
skelturė (skėl-3) = skiau-
teris, -riės 3
skėltuvas 3 — krzesiwo
skėndėti, -džiu — tonąć,
topić s., pograżać się
skėdinys 3; skėnduōnis,

-nė 2, skėnduōlis, -lė 2 —
topielec
skėpeta 1 — chustka,
ścierka
skėrdenā (skėr- 3) — by-
dło bite wypatroszone
skėrdėjas, -jã 3, 1; skėrdi-
kas, -kė 2 — rzeźnik;
człowiek krwiozerczy
skėrdėti, -du, -dėjau —
pękać (o skórze)
skėrdimas 2 — zabijanie,
ubój, rzeź (bydła)
skėrdyklā 2 — rzeźnia
skėrdynė: skėrdynės,
-nių 2 — rzeź, pogrom,
morderstwo
skėrdžius, -džiaus 2 —
starszy pasterz wiejski
skėryčiōti — hałasować,
szumieć, rzucać się,
miotać się
skėrnāgis, -gė 2 — drapieź-
nik
skėrsaākis, -kė 2; skėr-
sakys, -kė (skėr- 3) —
kosooki
skėrsaī — w poprzek
skėrsaī ir išilgai — wzdłuż
i w poprzek
skėrsakiōti — zezować
skėrsāplautis, -plaučiō 1 —
poprzeczny brus w wo-
zie ciężarowym
skėrsaruōzis, -žė 2 — po-
przeczno pługowaty
skėrsas, -sà — poprzeczny
skėrsgatvis, -vio 1 — za-
ulek, uliczka
skėrskelė 1; skėrskelis,
-lio 1 — rozdroże

skersmuõ, -meñs, skeřsmen(y)s 4 — średnica, diameŧr
 skersõm(i)s — zezem; krzywo (patrzeć), w poprzek
 skerspũtys, skeřspũćio 3 — przeciąg (powietrza)
 skeřsti, skerdziũ, -dziau — kłuc, zakłuwac
 skerstũvės, -viũ 2 — zakłucie (wieprza) i ucza z tego powodu
 skersũoti(s) — krzywo patrzeć; robić na przekór; krzywić s., krzyżować s. (o drogach)
 skeřsvėjis, -jõl — przeciąg sketerė, skėterė 3; sketėrius, -riaus 2 — kark (u konia)
 skeveinà 2, skevėld(r)a 1 — drzazga, trzaska
 skėvetas 3 — skorupa
 skėlimas 2 — rozwór, rozszczep
 skėrė 4 *ir* skėrės 4 — szarańcza
 skėščioti, -ćioju — rozwierać i zamykać, rozmachiwac
 skėstařakis, -kė — rozłożysty; rozkraczysty (o drzewach), gaćeziasty
 skėsti, skećiu, skėćiau — rozwierać, roztwarzac, rozkrzacac
 skėtis, skėćio 2 *ir* kėtis, kėćio 2 — parasol; baldachim

skėtriõti, -riõju = skėščioti
 skėsti, skendũ (skėstũ), skendaũ — tonac
 skiauberis-riės; skiauburys, skiaũburio 3 — przypalona wierzchnia skõrka bochna chleba
 skiaũrė 2 — sadz, sadzawka na ryby
 skiaũsćias, -ćia — ostrzem położony, skierowany (pałasz, szabla)
 skiaũtas 3 — strzėp
 skiauterė, -rės; skiauteris, -riės; skiauterė (skiaũ-3) — grzebień koguci
 skiaũtė 1 — odkrawek, obcinek tkaniny
 skiėćius; skiėtininkas, -kė — rzemieřnik, który wyrabia płochy tkackie
 skiedà, -dõs 4 — wiõr, trzaska, drzazga, szczepka
 skiedinys, skėdinio 3; skiedalas 3 — roztwõr
 skied(r)ynas 3, 1; skiedrynė 2 — trzańniko, miejsce na wiõry
 skiedõti, -dõju, -jau — zařmiecać szczepkami, trzaskami
 skiedrã = skiedà 4
 skiėdrantė 1 — szczepa
 skiemenũoti — zgłoskować, sylabizowac
 skiemuõ, -eñs, skiemenj 3 — sylaba, zgłoska; *dgsk.* otwõr pomiędzy dwoma pasmami osnowy, gdzie przechodzi czõłenko z watkiem

skiepas 4 — szczepionka; walcyna
 skiėpyti, -piju — szczepić, zaszczepiac
 skiesti, skiedziũ, -dziau — rozcieńcać, rozprawać, rozrzedzac
 skiėtas 1 — przybijaczka, płocha tkacka; berdo
 skilã *ir* skilpa — odszczep, szczapa
 skilãndis, -dziõl — salceson, wędzony żõładek wieprzowy lub barani nadziany tusczeniem i mięsem krajany
 skilimas 2 — rozłam; *rzecz.* od skilti, skjũ — szczepienie s., łupienie s.
 skilti, skiliũ, skýliau = skėlti — krzesac, wykresywać (ogień)
 skilti, skjũ, skilaũ — rozszczepiac s., szczepac s., rozpėkać, rozpadać s., rozdzielać s.
 skiltis, -tiesl — odszczep; szpalta, rozdział; cząstka, działka, pasmo
 skiltuvas, -vo 3 — krzesiwo
 skilũmas 2 — szczepność
 skilũs, -li = skalũs — szczepki, szczepny
 skilvys 4 — żõładek; pėpek, wole (u ptaków)
 skiñdelis, -lio 1 — *r. málksna* — gont, dranica
 skinti, skinũ, skýniau — szczypac, zrywac, trzebić, torowac
 skirpėius, -ćiaus 2 = šelmuõ — grzbiet dachu

skirpistas 2 — buk — *fagus silvatica*
 skirskelė 1 — rozstaj
 skirsnis, -nio 2 — paragraf, rozdział
 skirsti, skirsta, skirdo — pėkać
 skirstyti(s), skirstau(s), -sćiau(s) — rozkładać (się), rozdzielać (się), sortowac, rozbijać (s.), rozchodzić się, rozjeżdzac się
 skirtas, skirtà, skirta — przeznaczony, nadzielony
 skirtas; skirtumas — różnica
 skirti, skiriũ, skýriau — naznaczac, przeznaczac, dzielić, rozdzielać, rozłaczac, wyznaczac, wyróżniać
 skirtingas, -gã — inny, różny, różniący się
 skirtis, skiriũos, skýriaus — rozłaczac się, dzielić się, różnic się, rozstawać s., rozchodzić się, przydzielić sobie
 skirtũkas 2 — znak przestankowy
 skirtumã 3; skirtũmas 2 *ir* skirtumas 1 — różnica
 skirtũvas 2 — rozdzielacz
 skirtũvės, -viũ 2 — rozłaka, rozstawianie s., rozdział
 skisti, skiñda, skido — rozdzielać się, rozchodzić się, oddzielać się, rozłaczac się, rozcień-

zczać s., rzedzieć, trzebić s., zdzierać s., rozpraszać s.
skivýtas 2 — szmata; kawalek
skybėlė; **skybulys** (skỹ-3) — kawalek, cząstka
skýdas, -do 2 — tarcza, zasłona
skylė 4 — dziura, otwór
skylėtas, -tą — dziurawy
skylėti, -lėju — dziurawić
skynėjas, -ją 3,1 — ten który zrywa, trzebi, toruje drogę
skýnimas 1 — trzebież leśna, nowina, wyrąb
skynimas 2 — rwanie, trzebieenie, torowanie
skyrimas 2 — przedział we włosach, przeborek; oddzielenie, wydzielenie, rozłączenie (się), naznaczenie
skyrí(u)ñ — osobno, oddzielnie
skýrius, -rius 2 — oddział; rozdział, dział; różnica
skvrūtė 2 = **skirtumas**
skýstas, -tą — rzadki, płynny
skystėti -tėja *ir* **skýsti**, -sta, skýdo — rzedzieć
skystimas 2 — polewka, ciecz, płyn
skystimingas, -gà — soczysty
skýstis, -sčio 2; **skystimas** 2 — płyn
skystumas 2; **skystumà** 3 — płynność, ciekłość

sklaidinėti(s); **sklaidyti(s)**; **sklaido(s)**, -dė(s); **sklaistyti(s)**, -sto(s), -stė(s) — rozrzucić, rozpraszać (się); przerzucić kartki, stronicę w książce; rozdzielać
sklandà 4 — zasuw(k)a
sklandymas 1 — szybowanie; zasuwanie i odsuwanie zasuwki
sklandyti, -daũ, -dziaũ — szybować; zasuwac i odsuwac zasuwkę
sklandytuvas 1 — szybowiec
sklandumas 2 — płynność, gładkość
sklandũs, -dĩ; **sklandžiai** — płynny, gładki, zwięzły, harmonijny
sklãstas 2, **sklãstė** 2, **sklãstymas** — przedział (we włosach), przeborek
sklãsta(s) 1; **sklãstis**, -sčio — zasuwka
skleidėjas, -jã 3,1 — krzewiciel, rozszerzyciel
skleidimas 2 — krzewienie, rozszerzenie
sklėisti, -džiu, -dziau — krzewić, rozszerzać, rozpowszechniac, rozpościerać, wertować, rozkładać
sklėistis, **sklėidžias**, -dės — rozpościerać się, krzewić się
skleistrãgis, -gė; **skleistašakis**, -kė 2 — szerokorogi; rozłożysty; (**skleistrãgė kãrvė**)

sklendė 4 — zasuwka
sklezdėti, **sklėzda**, -zdėjo — drgać, rzucić się, szamotać s.
sklėsti, **sklėčia**, **sklėtė** = **sklėisti**
sklėsti, **sklendziũ** (**sklėndžia**), **sklendžiaũ** (**sklėndė**) — zasuwac; odsuwac
skliaudyti, -daũ, -dziaũ = **skliausti**, **skliaudziũ**, -dziaũ — strzyc (uszami)
skliaũsmas 2 — sklepienie, widnokrag, horyzont, firmament nieba
skliaũstas 2 — cienki, spiczasty; nawias
skliaũsti, **skliaučiũ**, -čiaũ *ir* **skliaudziũ**, -dziaũ; **skliaustyti** — sklepić, brać w nawiasy; stulać (uszy), strzyc (uszami)
skliaũstis — zwiierać s., zamykać s., zasklepiac s.
skliaũtas 4 = **skliaũsmas**
sklidinas, **sklidinà** — pełnusiėnki, pełniuteñki (płynu), czubaty
sklidũs, -dĩ, -dũ — sliski
sklindis, -ndžio 2 — blin, placek
sklisti, **sklindũ** (**sklinda**), **sklidaũ** (**sklido**); **sklijsti** — rozchodzić s., rozgłaszać s.
skliũtas 4 — cioska
skliutũoti — ciosać
sklydėti, -džiu, -dėjau — ślizgać s., rozpościerać s.
sklydinti — polerować

sklydis, -džio 2 — przedział, przeborek
sklydũs, -dĩ — sliski
sklypas — mały plac, działka ziemi
sklysti, **sklysta**, **sklydo**; **sklyti**, **sklejũ** (**sklėja**), **sklijaũ** (**sklijo**) — posuwac się powoli; rozchodzić się; rozplýwać się
skobà; **skõbos** 2 = **grõbiai skobnià** 4; **skobnis**, -niės 4 — stół
skõbti, -bsta, -bo — kisać
skõbti, **skab(i)ũ**, **skobiaũ** — zrywać; drażyć
skobtũkas 2; **skobtelis** 2 — v. **skabtũkas** 2, **skabtelis** 2
skobũs, -bĩ — kwaśny
skolà 4 — dtug
skolingas, -gà — dłużny
skoliniñkas, -kė — dłużnik
skolinys, **skõlinio** 3 — zapożyczenie, zapożyczona rzecz, wyraz, słówko
skõlinti(s), **skõlinu** (os), -nau(s) *ir* **skõletis**, -lėjuos, -lėjaus — zadrużać s.
skõlintojas, -ja — kredytor, wierzyciel
skomà; **skõmos**, -mũ 2 *ir* **skõmas** 2 — smak
skomėti, **skomiũ** (**skõmi**), **skomėjo** — smakować; odznaczać się pewnym smakiem
skomingas *ir* **skõningas** — smakowity, gustowny
skõnis, -niės 4 — smak, gust

skōpti = skōbti
skrābalas 3; **skrābis**, -bio 2
 — nędzny, stary (koń)
skrabūčiai *ir* krebūčiai,
 -čiu 2 — stary i zuo-
 szony kozuch
skradžia, -džiōs, skradžia 4
 — przepaść; skroś, na-
 wylot
skraidinēti, -nēju *częstotl.*
 — latać
skraidinti *caus.* — po(d)-
 pędzać, naglić kogoś;
 wozic samolotem
skraidýbal — lotnictwo,
 żegluga powietrzna
skraidýti, -daũ, -džiaũ;
skráidžioti, -džioju —
 latać w powietrzu
skraidýtuvas 1; **léktuvas** 2
 — samolot
skraiduōlis, -lio 2 — kra-
 żownik
skraistē 2 — okrycie, chu-
 sta wielka, płaszcz
skraistýtis, -staũs, -sčiaũs
 — okrywać s.
skraitas 2 = skreitas
skrajokliai, -liũ 2 — ptaki
 przelotne
skrajóti, -jóju, -jóju —
 latać, fruwać, bujać w
 powietrzu
skramblýs 4 — karzeł
 brzuchaty
skrandā 1; **skrandinē** 2;
skrebai 2 — futro, ko-
 zuch stary
skrandis, -džio 2 — żołądek
skratē 4 — krążek; dysk
skraūbis, -bio 2 — strach

skraudūs, -dī = skriaudūs
 — kruchy
skrausmē 2 = skriaudā 4 —
 krzywda
skrebai, -bũ 2; **skrebē-
 liai**, -liũ 2, **skrebūčiai** 2 —
 kozuch, kozuszek, fu-
 terko
skrebēti, -bũ, -bėjau — *r.*
 krebždēti — szeleścić
skrebinti *caus.* — robić,
 czynić szelest, chrobot
skrebterēti, -riu, -rėjau —
 szelesnać
skrebti, skrembũ, skre-
 baũ — zachrobotać
skregždē, -dēs *ir* krėgždē 2
 — jaskółka
skreidinti *ir* skraidinti
caus. — naglić, przyna-
 głać, popędzać
skreistē 2 = skraistē
skreitas 2 — łono; poła
skreĩbti, skrembũ, skre-
 baũ — przynagłać
skreplýs 4; **skrepliai**, -liũ 4
 — *r.* krāmenos — flegma,
 charkociny
skresti, skrentũ (skreĩta),
 skretaũ — skorupiec,
 skorupić s.
skrētalas 3 — zaskoru-
 piałość
skretē = skratē 4 — krążek,
 dysk
skriaudā 4 — krzywda
skriaudamitis, -tē — pa-
 sożyt
skriaudėjas, -jā 3, 1 —
 krzywdziciel

skriaudūs — kruchy; bystry
skriausti, skriaudžiũ,
 -džiaũ — krzywdzić
skriaūznas — nędzny, sła-
 by, chorowity
skriblius 2 = skrybėlē 3
skribti, skribmũ, skribaũ
 = keipti
skridimas 2 — lecenie, lot,
 przelot, latanie w po-
 wietrzu
skridinēti, -nēju (*częstotl.*)
 od skristi — latać, prze-
 latywać
skridinýs 3; **skridulýs** 3 —
 krążek; blok; rzepka
skriēbti, skriebiũ, -biaũ —
 robić krąg
skriejimas — (po)lot, ruch
 obrotowy, obieg (krwi)
skriejūnas 2 — biegacz
skriemulýs, skriemulio 3 —
 wielokrążek — polispast
skriēsti, skriēdziũ, -džiaũ
 — obwodzić kołem
skriestũvas 2 — cyrkiel
skriēti, skriejũ, -jaũ *ir*
 skrejũ, skrėjau — la-
 tać, prędko bieć, lecieć,
 obracać się, toczyć się
skripstis, -sčio = gėgnė —
 krokiew
skristi, skrendũ, skridaũ
 — lecieć w powietrzu
skritũlis, -lio 2 *ir* skritu-
 lýs 3 — krąg, krążek
skriudesas, -sũ 3; skriudė-
 siai, -siũ 3 — przypalone
 części potraw
skriūdinti — przypalać,
 prażyć, przyżegać, piec,
 przypiekać

skriūsti, skriundũ (skriūn-
 da), skriudaũ *ir* skriū-
 dėti, skriūdi, -dėjo —
 przypalać s., przywierać
 się, prażyć się
skriūpsnūs, -ni — kruchy,
 twardawy
skrybėlē, -lės, skrybėlē 3
 — kapelusz
skrydís, -džio 2 — lot, prze-
 lot, lecenie
skrylius, -liaus 2 — łazanek
skryniā 2 — skrzynia
skrysčiai, -čiu 2 — wielo-
 krążek, polispast
skrįsti, skrįsta (skrįnda),
 skrido — rozchodzić s.,
 rozpraszać s. (o chmu-
 rach)
skroblūs, -laũs, skroblũ 3
 — grab — carpinus betu-
 lus L.
skrōdē 2 — wcięcie, zagłę-
 bina; koleina
skrodimas 2 — (roz)cięcie,
 rozcinanie
skrōdis, -džio 2 — cięcie
skródymas 1 — płatanie;
 sprawianie, sekcja
skródyti, -daũ *częstotl.* od
 skrósti — płać, spra-
 wiać (ryby)
skrodžia žėmė, skrodziōs
 žėmės = kiaurā žėmė —
 przepaść
skrodžiai — nawylot, skroś
skrósti, skrodžiu, -džiaũ —
 ciąć, przecinać, płać,
 egzenterować
skrostũvas 2 — nóż chirur-
 giczny; watornik

skrudėlė, -lės, skrudėlė 3 — mrowka
 skrudėlynas 3, 1 — mrowisko
 skrudėti = skriudėti; skriūsti, skriūnda, skriūdo — prażyć ś.
 skriūdinti = skriūdinti
 skriūostas 3 — policzek
 skrupsnūs *ir* skriupsnūs, -ni — twardawy, nie dogotowany (o grochu, ziemniaku)
 skriūsti = skriūsti
 skrudė(lė) 2, 3 = skrudėle 3
 skrudėlynas 3, 1 = skrudėlynas — mrowisko
 skrupčioti, -čioju = krūpčioti
 skubā, -bōs 4 — pośpiech
 skubėti, -bū, -bėjau — śpieszyć się
 skubiai, skubinaī — (po)śpiesznie
 skubinti — naglić do pośpiechu
 skubintis — śpieszyć się
 skubōtas, -tā — pośpieszny, za predki
 skub(r)ūs, -(r) — prędki, rychty, śpieszny
 skubti, skubū, skubaū — zdążyć
 skubū — piłno
 skuciā 2 — donica; doniczka
 skūdinti *caus.* — powodować ból
 skūdōklis, -lio 2 — osetka do ostrzenia kosi
 skūdrinti, -nu — ostrzyć; naglić do pośpiechu
 skudrūs, -ri — ostry; skory
 skudučiūoti — grać na fujarce (skudūtis)
 skūduras 3; skūdurlis, -lio 2 — łąchman, szmata
 skūdurlius, -lė 2 — obdarty
 skudūtis: skudūčiai 2 — fujarka
 skuisti, -stū, skuitaū — swawolić, dokazywać
 skujā, -jōs 4; skujys, skūjo 4 — igła, szpilka, szyszka (na drzewie żywicznym); łuska (u ryb)
 skujinākotis, -kočio 1 = pagaikštis
 skujinė 2 — pomiotło sosnowe
 skundā *ir* skuñdas 2 — skarga, odwołanie
 skundėjas, -jā 3, 1 *ir* skundikas, -kė 2 — zaskarżyciel, oskarżyciel
 skundimas(is) 2 — skarżenie (się)
 skuōsti, skuodziū, -džiaū — śpieszyć ś., pędzić
 skūralas 3 — szmata
 skurbti, -rbsta, skuībo — ułatwiać się
 skuīdas 2 *ir* skurdā — bieda, nędza; wegetacja
 skurdinti — doprowadzać do nędzy, trapić
 skurdūmas 2 — biedota, ubóstwo
 skurdūs, -dī — nędzny, lichy
 skuīdžius, -dė 2 — nędzarz

skurlėgas 2; skurlgalis, -lio 1; skufflis, -lio 2 — szmata, łąchman, scierka
 skursnā, -nōs 4 b. — nędzota, biedota; nędzarz
 skuīsti, -rstū, -rdaū — marnieć, cherlać, żyć w nędzy
 skūrti, skūrū (skūrstu), skuraū — obdzierać ś.
 skūsti, skuīda, skūdo — zaczynać boleć, zabołęć
 skūsti, skutū, skutāū (skučiaū) — golić; drzeć, obierać, skrobać, czyścić, obłupiać z kory
 skūstis, skutūos, -taūs (skučiaūs) — golić się
 skustūvas 2 — brzytwa
 skutanā 3 *ir* skutenā 3 — łupina, łuska
 skūtas, -taī 4 — strzęp, frędzla; kawałek, szmata
 skutėjas, -jā 3, 1 — golarz, fryzjer; ten który obiera, skrobie
 skutimas 2 — golenie, skrobanie
 skut(m)enā 3 — łupina, łuska, strzęp
 skūnė 2; skūniā 4 = daržinė 3; rātinė 1
 skūtas: skūtai 2 — strzępy, szmaty
 skūsti(s), skūndziū(os), -džiau(s) — uskarżać ś., skarżyć (ś.); szczędzić
 skvarbas 2 — dziura wyświdrowana
 skvarbīti, -baū, -biaū — świdrować, wyrzynać
 skvarbūs, -bī — przenikliwy, ostry
 skverbtī(s), skverbiūos, -biaūs — przenikać, przedostawać ś., wścibiać ś.
 skvefnas 4 *ir* skvarfnas 4 — poła
 skvėtai, -tū 2 — ścierki, łąchmany, szmaty
 skvėtas 2 — płatek, listek
 skvirbinti, -nu — świdrować, wiercić; nalegać
 slankā 4 — posunięcie (ś.); słonka — waldsznep — scolopax rusticola
 slānkioti, -kioju — łązić, tułać się, błąkać ś.
 slañkius, -kiaus 2 — czolągacz; leniuch, zawali-droga
 slañkstis, -sčio 2 = sleñkstis — próg
 slañktas 2 — katar
 slankūs, -kī — ruchomy, ruchliwy
 slapčią; slapčiom(is) — potajemnie, ukradkiem
 slapivarde 1 *ir* slapývarde 1 — pseudonim
 slapstýti(s), slapstaū(s), -sčiaū(s) — chować (się), ukrywać (się)
 slapstytynės 2 — gra w chowanego
 slaptā, -tōs 4 — skrytka, tajnik, kryjówka
 slāptas, -tā; slaptūs, -ti — tajny, sekretny, skryty, poufny
 slaptāvietė 1 — kryjówka
 slaptāženkliai, -liū 1 — szyfry

- slaptāžodis, -žodžio 1 — hasło, parol
 slaptīngas, -gā — tajemniczy
 slaptīngūmas 2 — tajemniczość
 slaptis, -tiēs 4; slaptybēl — tajemnica
 slaptynē 2 — miejsce skryte, podejrzane; tajnik
 slaptū — skrycie, tajnie, pokryjomu
 slaptūkas 2 (laiškēlis) — sekretnik (liścik)
 slapūkas, slapūkas, -kē 2 *ir* slapikas, slapikēlis — skryty, ukrywający się; zbieg, dezertier; konspirator
 slāsnos; slāstai, -tū 2 — sidła, pułapka
 slaugā 4; slaugymas 1 — pielęgniarstwo, pielęgnowanie
 slaugyti, -gaū, -giaū — pielęgnować, otaczać opieką, doglądać chorych
 slaugytojas, -jal — pielęgniarz, -rka
 slaugūmas 2 — usłużność
 slaugūs, -gī — usłużny
 slāvas, -vė 2; slavėnas, -nė 1 — Słowianin
 slekastēlis, -lio 2 — podstawkę, podpórka (u skrzypiec)
 sleņksnis, -ksnio 2; sleņkstis, -sčio 2 *ir* slaņksnis, -nio 2 — próg
- slenktenā 3 — barwinek — vincapervinca
 slēsnaš, -nā — niski, nisko położony
 slesnumā 3; slesnūmas 2 — niskie miejsce; nizina
 slēgas 3 — ciężar, nacisk
 slēgējas, -jā 3, 1 — ten który ciśnie, ciemieżca
 slēgis, -gio 2; slēgimas 2 — ciśnienie, dławienie, nacisk; ucisk
 slēgti, slēgiu (slēgiū), slēgiau — ciążyć, gnieść, dusić, przygniatać, naciskać, cisnąć
 slēgtūvas 2; slēgtuvė (slē-3) — prasa, przycisk
 slēnys, slēnio 4 — dolina
 slēnumā 3; slēnūmas 2 v. slesnumā 3 — nizina, niskie miejsce
 slēnūs, -nī = slēsnaš — niski, pochyły
 slēpējas, -jā 3, 1; slēpikas, -kē 2 — ukrywacz
 slēpimas (is) 2 — chowanie (s.), ukrywanie (s.), tajeńie (się)
 slēpinīngas, -gā — tajemniczy
 slēpinys, slēpinio 3 — tajemnica, sekret
 slēpyklā 2 — schowanko, kryjówka, schron
 slēpynē 2 — schówek, skrytka
 slēpsnaš — pachwina
 slēpti, slepiū, slēpiaū — skrywać, ukrywać, taić

- slēptis, slepiūos, slēpiaūs — skrywać s., chować s., ukrywać s.
 slēptuve (slē-3) — schówek, skrytka, schron
 sliaūkti, -kiū, -kiaū — peźnać leźć, piąć się w górę; chłostać
 slibinas 3 — smok
 slidinēti(s) — slizgać s.
 slidinti — wyslizgiwać
 slidybēl; slidumā 3; slidūmas 2 — slizgawica, slizgota, sliskość
 slidūs, -dī — sliski
 sliēkas 4 — dżdżownica
 slimpinēti, -nėju = slinkinēti
 slinka 1 b.; slīnkas, -kā; slīnki(u)s, -kē 2 — wólczega, hultaj, wałesa
 slinkimas 2 — (pod)peźzanie, speźzanie; (p)osuwanie się; w(y)peźzanie
 slinkinēti, -nėju — wałesać s.; błakać s.
 slīnkinys, slīnkinio 3; slīnkis, -kē 1 — hultaj, leniuch, leń
 slīnksōti, -saū, -sōjau — leźć, lenić się, wylegiwać się
 slīnkerēti — posunąć się
 slīnkti(s), slenkū(os), slīnkaū(s) — sunać się, isć, ruszać się powoli; peźznąć, zbliżać s.; upływać
 slisterēti — pośliznąć s.
 slistis, -ties 1 — pretekst, pozór
- slitiniūoti = slitiniūoti — chwiać się; śłaniać się, zataczać się
 slīūkerēti — paść, położyć s.
 sliuogti, -giū, -giaū — peźznąć, leźć, włazić, piąć się do góry
 sliuōkas *ir* slīōkas, -kā — rozpasany; rozchełstany
 slīūksōti, -saū, -sōjau — lenić się, leźć, wylegiwać się
 slydēti — sliznać, stawać s. sliskim
 slydīmas 2; slydis, -džio 2 — sliskość, ześlizgiwanie s.
 slydūs, -dī — sliski
 slypēti, -piū, -pėjau — ukrywać s.
 slýsti, slýstu, slýdau — sliznać, wyslizgać się, pośliznąć się
 slyvā 2 — śliwa
 slogā 4 — katar; ciśnienie, przyciskanie, nacisk
 slōgas 3; slūogas 3 — ciężar, rzecz ciężka, obciążająca, brzemię
 slogēti; sloginti — gnieść, dusić, przygniatać
 slōgti — r. slēgti — naciskać; dusić, dławić, uciązać
 slogulys, slōgulio 3 — ciężar, duszenie, dychawica
 slogūoti — naciskać, przygniatać coś ciężarem (len przy namaczaniu)
 slogūs, -gī — ciężki, duszący

slogūtis, -gūčio 2 — koszmar; zmora
slopinti — zagłuszać, tłumić, dusić; mdlić
slōpti, -pstū, -paū — słabnąć, słabieć, mdleć, tracić przytomność
slopulys, slōpulio 3 — ból, ciężar, mdłość, mdławość
slopūs, -pi — mdły
slūgterėti, -riu, -reĵau (*ir slūgterėti*) — opasć, osiać nieco
slūnka 1 — katar; waldsznep, słonka
sluņkius, -kė 2 — hultaj, leniuch, próżniak
sluņktas — *r.* slaņktas 2 — katar
slūogas; **slūogtas**; **slūogtis**, -gčio 1 — ciężar, ładunek, tłok, paważ
slūogsnis, -nio 1 — słoĵ, warstwa, pasmo
slūoksna *ir* **slūoksnis** 1 — kosmyk, żyła, pasmo; warstwa, słoĵ
slūgti, -gsta, -go — opadać, osiadać, ubywać, zmniejszać się
smāgenos, smāgenų (*ir smagenų*) — mózg
smāgėti, -gėju; smāgintis — mocnieć, mocnić się, nabierać mocy, prędkości, humoru
smāgiai — mocno, silnie, wesoło, przyjemnie
smagybė 1; **smagūmas** 2; **smagumā** 3 — wesołość,

przyjemność, zadowolenie, moc, siła, ożywienie się, prędkość
smagū — przyjemnie, wesoło
smagūlis, -lio 2, smagūris, -rio 2 — wskazujący palec
smagurys, -rė, -riaĩ, -riū — łasuch; łakocie
smagūs, -gi — wesoły, przyjemny, rzutny, rzutki, żwawy
smāgalys 3 = smālagalys
smāigas 4 — tyka
smāigčioti, -čioju = smėgčioti — wtykać
smāigyti *ir* **smāigstyti**, -staū, -sčiaū — wtykać, wsadzać
smāigstė 2 — tyka, tyczka
smāigstyti(s), -staū(s), -sčiaū(s) — wciskać(ś.), włożyć
smāigtas 2; **smāigtis**, -čio 2 — tyczka
smāilagalys, smāilagalio 3 — ostry, spiczasty koniec
smāilalapis, -pė 2 — ostroliasty
smāilaliežūvis, -vė 2 — zjadliwy, uszczypliwy, mający ostry język
smāilas, -lā; smāilis, -lė — ostry, spiczasty
smāilauti — dowcipkować
smālėti, -lėja — ostrzeć, stawać ś. ostrym, spiczastym
smāilinti — ostrzyć, czyścić spiczastym

smailti, smāista, smāilo = smailėti
smailumā 3; smailūmas 2; smāilis, -lio 2 — ostrość, spiczastość
smailūs, -li — ostry, spiczasty; łakomy na przyśmaczki; dowcipny
smākras 4 — podbródek
smāliūgas, -gė 2 — łasuch
smāliūgas (pirštas) — palec wskazujący
smāliūgauti *ir* **smālizauti** — łasować
smālizis, -žio 2 — palec wskazujący
smālizius, -žė 2 — łasuch
smālkės, -kių 2 — czad, swąd
smālkstūs, -ti — chciwy; łakomy
smālkūmas 2 — czad; zaczadzenie
smālsėti — stawać ś. ciekawym
smālsiai — ciekawie
smālsinti — zaciekawiać
smālsti, -stū, -staū — rozchciwiać się, rozłakamiac się
smāls(t)ūmas — ciekawość; łakomstwo
smālstum(yn)ai 3, 1 — sło-dycze, łakocie
smāls(t)uōlis, -lė — łakotniś, łakomczuch; ciekawy
smāls(t)ūs, -s(t)i — ciekawy, łasy
smāluoti — *r.* sakūoti, der-voti, -vója — smolic

smalūs, -li = smālstūs
smāžis 2; **smāžys** 4 — ślimak
smardinti — smrodzić
smārdvė 1 = smārvė 1
smarkauti — srożyć się, gorączkować ś., hazardować
smarkėti — srożec
smarkumā 3; smarkūmas 2 — pasja, porywczość, popędlowość, srogość, siła
smarkuōlis, -lė — żywy, porywczy, srogi człowiek
smarkūs, -ki — porywczy, gwałtowny, silny, srogi
smārvė 1 — smród, zły zapach
smāugai, -gū 4 — krup, dyfteryt, błonica
smāugėjas, -jā 3, 1 *ir* **smāugikas**, -kė 2; **smāugytojas**, -ja 1 — dusiciel
smāugimas 2 — duszenie
smāug, ti, -gau, -giau *częstotl.* — dusić
smāuglys 3 — olbrzymi wąż dusiciel
smāugti, -giu, -giau — dławić, dusić, ściskać, gniesć
smāugulys (smāu-3) — krup; dławiec, dyfteryt
smāukti, -kiū; **smāukyti**, -kaū, -kiaū *częstotl.* — ugniatać, masażować
smegeninė 2 — mózgownica
smėgen(y)s, -nų 4 — mózg; dantų s. — dziąsła
smėgti, smėgū, smėgaū — zsiadać, zapadać

- smeigenà** 3 — kopia, dzida, pika
smeigyti; **smeigti**, -gia, -gè — wtykać, wbijać, zatapiać
smeigtis, **smeigiassi**, -gèsi — wtykać się, wtapiać się
smeigtukas = priesagėlė 2 — pluskiewka
smélkti, -kia, -kè — kłuć, kolnąć
smelkti, -kia, -kè — zagłuszać, tłumić
smelktis, -kiasi, -kèsi — wciskać s., wtlaczać s.
smélta 1 — ziemia piaszczysta, czarnoziem z piaskiem
smelùs — piaskowy (kolor)
smérkti, -kiù, -kiaù — potępić, piętnować, osądzać
smérktis, smerkiùs, (smèfkiasi) = smelktis
smègčioti, -čioja — dawać, rzucać po jednemu; okazywać s., przychodzić po jednemu
smèliùotas, -tà — pokryty piaskiem, zavalany w piasku
smèlynas; **smèlynai** 3, 1 — piaski; piaszczyzna
smèlynė 2 — piaskowisko
smèlys 4 — piasek
smigti, smiŋga, smigo — kłuć; wpijać s.; przeszywać
smilga, -gos 1 — mietlica — *agrostis vulgaris*
smilkalas 3 — kadziło

- smilkinys**, smilkinio 3 — skroń
smilkinti ir smilkyti — kadzić
smilkytuvas 1; **smilkytuvė** 1; **smilkyklà** 2 — kadzielnica
smilksėti, smilksi, -sėjo — kłuć z wolna, często, dolegać częstym kłuciem
smilkerėti, -ri, -rėjo — kolnąć, ukłuć
smilkti, smilksta, smilko — dymić się, czadzić; kopcić się; wędzić się; zaczynać boleć
smiltingas, -gà, smiltinis, -nė — piaszczysty; piaskowy
smiltis, -tiēs, smiltj 3 — smėlys 4 — piasek
smiltynė 2 = smėlynė
smirdalas 3 — smród, woń, fetor
smirdalius, -lė 2 — śmierdziuch
smirdėti, smirdu, -dėjau — śmierdzieć
smirdinti — smrodzić
smirsti, -rstu, -rdau — zacząć śmierdzieć, zaśmiardnać
smýdras 2 — szparag
smýgsoti, -saù (smýgso), -sójau — sterczeć
smogà; **smōgos**, -gū 4 *lenk.* smaga — *r.* gerklės, liežuvio ir lūpų išdžiūvimas
smōgis = smūgis, -gio 2 — cios, raz, uderzenie
smōgti, smagiù, smogia: — ciąć, uderzyć

- smoksoti**, -saù, -sójau — milcząc patrzeć, wypatrywać sobie; siedzieć, stać wytrzeszczywszy oczy i rozdziawiwszy gębę
smuikas 2 — skrzypce
smuikuoti — grać na skrzypcach
smukinti (*caus.*) — oparzać
smuklė 2 — karczma, szynkownia
smuklininkas, -kė 1 — karczmarz
smukti, smunkù (smukstù *ir* smuŋka), smukaù — spełzać, spadać, zsuwać się, złazić, obłazić; wypadać (o włosach); blaknąć (o kolorach); biednieć, ubożać; mizernieć; bieć prędko, zmykać
smulkėti, -kėju — drobnieć, maleć
smulkinti — drobić, kruszyć
smulkmenà (smùl- 3) — drobnostka
smulkti, -ksta = smulkėti
smùlkus, -ki — miałki, drobny; szczupły
smúrgas; **smúrglis** 1 — sopol (u nosa)
smuŋglius, -lė 2 — smarkacz, -czka
smuŋglius, -lė 2 — smarkacz, -czka
smurgsoti, -saù, -sójau = smoksoti
smúrgti, -gsta, smúrgo — gnuśnieć, niedołążnieć

- smurtas** 2 — gwałt, przemoc
smurfininkas, -kėl — gwałciciel, ten, który łamie przysięgę, układy i t. p.
smurnūs, -ni — srogi, okrutny
smūgis, -gio 2 — cios, raz
smūksoti, -saù, -sójau — sterczeć, gapić się
smūkkėlis — *r.* kančėlė — Chrystus frasobliwy na krzyżu przydrożnym
snabudėdė 2 — gap
snagà 4 — kopyto
snaigalà (snaĩ-3); **snaigė** 2, **snaiguolė** 1 — śnieżyna, płatek śnieżny
snaigalioti; **snaigioti**; **snaigyti**; **snygur(i)uoti** — śnieżyć
snāpas 4 — dziób
snaplīs 4 — koral indyczy
snapsoti ir snopsoti, -saù, -sójau — sterczeć, stać z opuszczonym nosem, dziobem
snapūotas, -tà — z dziobem
snarglėti(s) ir snargliuoti(s) — być zamarkanym
snaŋglius, -lė 2 — smarkacz
snarglīs 3 = sniurglīs 3 — sopol (u nosa)
snaudà, **snaudos** 2 b. — drzemała; śpioch
snaudali(u)s, -lė 2 — ospalec
snaudelėti, -lėju — drzemać
snaudimas 2 — drzemanie
snaudulys (snaù- 3) — drzemka, ospałość

snaūdžius 2 = **snaudālius**
snāusti, **snāudžiu**, **džiau** —
 drzemać
snérglės, -lių 1 — nozdrza
sniegala 1; **sniēgena** 1 —
 gil (ptak) — pyrrhula
 pyrrhula
sniēgas 4 — śnieg
sniēgynas 3, 1 — pokłady,
 zawały, zaspły śniegu,
 lawina
sniēgulē (sniē-3) — śnie-
 żyna, płatek śnieżny
sniēguotas, -tā; **sniēginas**,
 -nā — pokryty śniegiem
sniginēti, -nēja; **snignōti**,
 -nōja — śnieżyć potrosze
snigti, **snīga** (sniēgti),
 snigo — śnieżyć, padać
 (o śniegu)
snipis, -pio — wystrzyg.
 dziobek (wystrzyżony)
sniurgliūotas, -tā — za-
 smarkany
sniurgliūoti(s) — zasmar-
 kać (się)
sniurgli(u)s, -lė 2 — smar-
 kac
sniurglīs, **sniurglio** 3 —
 sople u nosa
snīgur(i)uoti; **snīgurti**,
 -ra, -ro — śnieżyć po
 trosze
snopsōti, -saū, -sōjau —
 siedzieć, sterczeć, jakby
 drzemiąc
snūdzius, -dė 2 — ospalec
snūkis, -kio 2 — pysk, ryj
snūsterēti, -riu, -rėjau —
 zdrzemnąć się
snūduriuoti — drzemać

snūsti, **snūstu**, **snūdau** —
 zaczynać drzemać
sodā, -dōs, **sōdā** 4 = **sō-**
džius 2 — wieś
sōdas, -do 2 — sad, ogród
 owocowy, park
sodiētis, -te 2 — wieśniak,
 mieszkaniec wsi, wło-
 ścianin
sodīnimas 1 — sadzenie
sōdininkas, -kė 1 — sa-
 downik
sodininkystė; **sodininkā-**
vimas 1 — sadownictwo
sodinti — sadzić, osadzać
sodýbal — osada, siedziba
sōdnas 2 — r. sōdas
sodrūs, -rī — soczysty,
 obfity
sodžiagalīs, **sōdžiaglio** 3
 — koniec wioski
sōdžiūs, -džiaūs 2, 4 — wieś
sōpė 1; **sopėjimas** 1 — ból
sopėti, **sōpa**, **sopėjo** —
 boleć
sōpinti — przyczyniać, po-
 wodować ból, męczyć
sōpti, -psta, -po — zaczy-
 nać boleć
sopulīngas, -gā — bolesny
sopulīs, **sōpulio** 3 — ból,
 bólaczka
sostāpilė 1 — stolica
sōstas 1 — tron
sōstinė 1 — stolica
sōtinti(s), -nu(os) — nasy-
 cać (ś.), posilać (ś.)
sōtis, -ties 1 — sytność
sōtus, -ti — syty
spāgas 2 = **lāšas** 4
spaigliūoti — opierzać ś.

spaiglīs, **spaiglio** 4 —
 twarda część pióra pta-
 siego (dutka z stosiną);
 formujące się z puszku
 pióra ptasie
spākti, **spānka**, **spāko** —
 wierzgać, brykać
spāigena 1 — żurawina
spālis, -lio: **spāliai** 2 —
 październik
spāliū (mėnuo) — paź-
 dziernik (miesiąc)
spalvā 4 — kolor, barwa
spalvōtas, -tā — kolorowy,
 barwny
spandā 4 — rosocha (u stu-
 dni)
spāngas, -gā — ślepy
spāngīs, -gė 2 *ir* **spangūs**,
 -gė 4 — ślepiec
spāngti, -ngstū, -ngaū —
 ślepnąć
spānguolė 1 = **spāigena**
spāras 2 — krokiew
spārciai — bystro, prędko
spārdyti(s) — wierzgać,
 kopać (nogami), podry-
 giwać, brykać (ś.)
sparginti — piec, smażyć,
 prażyć
spargintuvė 1 — patelnia
spārnas 4 — skrzydło
spārnuočius, -nuočė 2 —
 skrzydlasty; skrzydlacz
spartā 4; **spartūmas** 2 —
 bystrość, sporość
spartėti, -tėju — postępo-
 wać naprzód, przyspa-
 rzać się, stawać się prę-
 dszym
spartūs, -tī — bystry, żywy,
 żwawy, łatwo wykonalny

sparūs, -rī — spory, bystry
sparvā 4 — giez, ślep
 (owad)
spaudā 4 — prasa, druk
spaudėjas, -jā 3, 1; **spau-**
dikas, -kė 2 — ciemię-
 życiel; ten który ciśnie
spaudimas 2 — tłoczenie,
 drukowanie, ciśnienie
spaudinīs, **spaudinio** 3:
spaudiniai — druk: druki
spāudyti, -dau — tłoczyć,
 rozciskać, cisnąć, gnieść
spaudmuō, -meiš 3 — od-
 bitka, druk
spāudžioti = **spāudyti**
spāugas 3 — przszcz
spāusdinti(s) — drukować
 się (sobie)
spāusti, **spāudžiu**, **džiau** —
 dusić, cisnąć, u(ś)cisnąć,
 gnębić
spāustūkaī, -kū 2 — dzia-
 dek do orzechów
spāustūvai 2 — tłocznia
spāustuvai (spāu-3) —
 imadło
spāustuvė (spāu-3) — dru-
 karnia, tłocznia
spāstai, -tų *ir* **spāslai**, -lų 1
 — siła, pułapka
spėigas 1; **spėiguōtis**,
 -guočio 1, 2 — zawieja,
 duży mróz
speigiratis, -račio 1 — koło
 podbiegunowe
speišti — obchodzić, okrą-
 żać; przyciskać do muru,
 zapędzać kogoś w ką
spejōti ir spēliōti — odga-
 dywać, zgadywać

speļgti, -lgiū, -lgiaū—tłumić, przytłumiać
 spendinys (spén-3)—sida
 spengesys (speñ-3); spengimas2 — dźwięk, pischczenie (w uszach)
 spengsēti; speñgti—dzwoń, pischceć w uszach
 spenys, spēnio 4 — cycek, sutka u samicy zwierzęcej; smoczek
 spējimas 2 — zgadywanie
 spēkā 4 (latv.) — r. jēgā—sila
 spēkāuti, -kauju; spēliōti, -liōju, -jau — zgadywać
 spēmuō, -meñs 3 = spējimas
 spērus, -ri, -riai — skory, prędko
 spētas 2 — wolny czas
 spēti, spēju, -jau — zgadywać, zgadnąć, domysłać się; mieć wolny czas; ostrzegać; zdążyć
 spētinai—przypuszczalnie
 spēsti, spēndziū, -dziū — stawić sida
 spiāudalas: spiāudalai 3 — plwociny, flegma
 spiāudyklē, -lēš (spiāu-3) — spluwaczka
 spiāudymas 1 — plucie
 spiāudyti, spiāudau, -dziū (częstotl.) — pluć, pluć
 spiāuti, spiāunu, spiāuju, spiōviau — (s)plunąć
 spiēcīus, -čiaus 2 — rōj
 spiegimas2; spiegesys3 — pischczenie, pisk, wrzask
 spēgti, -giū, -giau — pisch-

czec, wrzeszczeć, krzyzczeć przeraźliwie
 spiēsti(s), spiēcīa(si), spiētē(si) — skupiać (się), roić (się)
 spiginti — mrozić, szczypać (o mrozie), piec, doskwierać (o upale); palić (mówić prosto w oczy)
 spiļgti, spiļgsta, spiļgo — zagluszać (o roślinach)
 spindēti, -ndi, -ndējo — błyszczeć, lśnić się
 iskrzyć ś., jasno świecić
 spiñdinti — glansować
 spiñdis, -dzio 2 — prześwit-(od)blask, światło
 spinduliāvims 1 — promieniowanie
 spindulīngas, -gā, spindulinis, -nē — promienisty
 spinduliūoti — promieniować
 spindulys, spiñdulo 3 — promień
 spingsēti ir spingsōti — wydawać słaby blask, słabo świecić
 spiñgti, spiñgia; spinksēti — dzwonić, pischceć (w uszach)
 spintā 4 — szafa
 spiovā 3; spiovalas 3 — plwocina
 spiovimas 2 — plucie, splunięcie
 spirā 4 — bobek, owcze łajno
 spīrgas 3 ir spīrgis, -gio 1 — skwarka, skwarek

spīrgēti, spīrgu, spīrgējau — skwarzyć ś., piec ś.; denerwować się
 spīrginys, spīrginio 3; spīrgūtis, -gūčio2 — skwarek
 spīrginti(s), spīrginu(os), -nau(s) — skwarzyć (ś.), smalić (się), piec (się, sobie); doskwierać (o słońcu, mrozie)
 spīrgintuvē 1 — patelnia
 spīrgti, spīrgsta, spīrgo — unosić ś. zapałem, zaczynać gorączkować ś.
 spīrinēti, -nēju — gorączkować się
 spīrklīā 4 = pēdzīā — słup, rosocha
 spīrterēti, -riu, -rējau — kopnąć, wierzgnąć
 spīrti, -riū, spīriau — kopnąć; naglić, nalegać, przymuszać; podpierać
 spīrtis — przymuszać się; sprzeciwiać ś.; upierać ś.
 spīrūs, -rī — wierzgliwy
 spīsti, spīntū, spīnta, spīto — obstępować
 spītras, -rā; spītri(u)s, -trē2 — krótkowidz, ślepowaty
 spītriōti, -riōju — chodzić po omacku (o ślepowatym)
 spīūvis, -vio 2 — splucie
 spīygauti (częstotl.) — pischceć, skowytac
 spyglīs, -liō 4 — igła, szpilka na drzewie iglastym
 spyksēti, spīksi, spyksējo — błyskać, migotać

spyksōti, spīkso, -sōjo — wydawać blask, świecić się
 spīylos, -lū 2 — leszczotka
 spynā 4 — kłódka, zamek
 spīrimas 2 — kopnięcie; naleganie, zmuszanie
 spīri(ū)otis — mocować się; dysputować
 spīrys 4 — podpora, tyka
 spīruōklē 2 — sprężyna
 spīsti, spīsta, spīndo — lśnić ś., puszczać promień, wbtysnąć
 splēsti, spleciū, spleciāu — rozszerzać
 spōksōti, -saū (spōkso), -sōju — gapić ś., sterzać, wytrzeszczać oczy
 spōmas2 — smolak, kawałek smolnego drzewa, szczapa na łuczycywa
 spragā 4 — rozporek, przerwa, wylom, otwór; brak
 spragēti, -čiōja — traskać
 spragē 2; sprāgis, -gio 2 — pchła ziemna, mszyca
 spragēlē, -lēš, sprāgēlē3 — bijak, krótszy kij u cepa
 sprāgēs, -giū 2 — r. brāškēs — truskawki
 spragēti, sprāga, -gējo — prażyć ś., trzeszczeć
 sprāgīlas; sprāgelas 3 — cep
 sprāginti — prażyć, podpiekać
 spraksēti, sprāksi, sprāksējo — trzeszczeć

sprāktas 4, **spraktūkas** 2 = **spriktas** 4 — szczonek
sprāndas 3 — kark
sprāndyti, -dau, -džiau — skakać; koziołkować
spranginti ir sprangyti — dławić; pchać jedzenie
sprangulys, **sprangulio** 3; **sprangūmas** 2 — duszenie się przy przetykaniu, utrudnienie w połykaniu
sprangūs, -gi — trudny do przełknięcia
spraudyklė 3 — proca
spraudyti — wtykać, wplatać; szczepić; rozpierać
sprausmuo, -meiš 3 — szczepionka
sprāusti, **sprāudžiu**, -džiau — wciskać, wtlaczać
sprāustis, **sprāudžiuos**, -džiaus — wścibiać s., wpychać s.
spraustūvai 2 — kleszcze
sprendimas 2 — postanowienie, rozwiązywanie, wyrok
sprendinys, **sprendinio** 3 — rozwiązanie, odpowiedź
sprėnglis: **sprėngliai** 1 — rozpinki w krosnach
sprengsėti, **sprengsiu**, -sėjau — chrząkać
sprengti, -giū — wprężać, wciskać
sprėsti, **sprėndžiu**, -džiau — rozważać, postanawiać, rozwiązywać (zadanie), wnioskować, osądzać, decydować

spriegura 1 — kozuch na mleku
spriksėti, **spriksi**, -sėjo — pryskać, trzeszcząc rozpryskiwać się
spriktas 4; **spriktūkas** 2; **sprigė**; **sprigis**; **sprygis**; **spriktė** 2 — szczonek, prztyk
sprikterėti ir sprikelėti — dać szczonek
sprindys 3 *ir* **sprindis**, -džio 1 — piędź
springsėti, **springsiu**, -sėjau — chrząkać, dławić się
springsoti, **springso**, -sōjo — sterczeć
springti, -ngstū, -ngaū — krztusić się, dławić się
springūs = **sprangūs**
sprogā = **spragā** 4
sprogālas: **sprogālai** 3 — materiał wybuchowy
sprogūklis, -lio 2 — zapalnik
sprogūnti ir sprogdyti, -dau, -džiau — wysadzać w powietrze
sprogimas 2 — wybuch
sproginėti, -ja, -jo — trzeszczeć, potrzaskiwać, rozpekać s., rozrywać s.
sproginimas 1 *ir* **sprogdymas** 1 — rozsadzanie, wysadzanie w powietrze
sproginys, **sproginio** 3 — pocisk, wybuch
sproginti — rozrywać pociskami; wytrzeszczać, czy

sprōgis, -gio 1 — wybuch; pocisk
sprōgymė 1 — pęknięcie, szczelina
sprōgsmas 1 — wybuch, eksplozja
sprōgstamas (-māsis), -mā (-mōji) — eksplodujący
sprōgti, **sprōgsta**, **sprōgo** — pękać, rozrywać s., wybuchać; zdychać; wypuszczać pączki
sprōgulė 3 — odłamek, cząstka (bomby)
sprogūs, -gi — łatwo wybuchający; prędko rozpuszczający s. (o drzewach)
sprudūklas 2 — pręt do rozpierania płótna przy tkaniu
sprudūklis, -lio 2 — leszczoty
spruklūs, -li — bystry, prędko, łatwo wymykający się
sprūkti, **sprunkū**, **sprukaū** — uciekać, umykać
sprungūs, -gi = **sprangūs**
spruņklis, -lio 2 — śrubociąg, śrubokręt
sprūsterėti, -riu — wymknąć się
sprūsti, **sprūstu**, **sprūdau** — wyskakiwać, wybiegać, wymykać s.; zrywać s.
sprūstis, -tiēs 4 — scisk, natłok
sputūmas 2 — ściśliwość
sputgti, **sputgū**, **sputgaū** — przyszczyć się
spulėti, -lū *ir* **spūlinti** — bardzo szczoneć, oszczoneć
spulūs, -li — bardzo oszczonećny
spundā 4 — rosocha
spūogas 3 — przyszcz, wrzodzianka
spuogūotas, -tā — zaprzyszczony
spurdėti, **spūrdū**, -dėjau — rzucać s.; wyrwać s.
spūrga, -gos 1; **spūrgas**, -go 3 — kutas, frędzla, kłak, pączek; pióro u świdra, klucza; szyszka (u chmielu)
spurganā (spūr-3) — kutas, frędzla, pączek kosmaty, kwiatek chmielu
spūrsterėti ir spūrstelėti — poruszyć się
spūrti, **spūrū** *ir* **spūrstu**, **spuraū** — strzępić się
spurdėti, **spūrdū**, -zdėjau — sprzeciwiać się, opierać s., szamotać s., wyrwać s. (z rąk), wymykać s.
spūsterėti, -riu, -rėjau *ir* **spūstelėti** — ścisnąć, nacisnąć trochę, lekko
spūdinti — isć po mału, nieśmiało, spuściwszy oczy, ogon
spūdis, -džio 2 — ciśnienie
spūsnis, -nio — odcisk
spūstas = **pūstas**
spūstis, -sčio 1 — scisk, tłok
sraigas 3 — tyczka

sraigē 1; sraigis, -giol — ślimak
sraigyti — wtykać; narzy-
 nać śrubę, gwint; cis-
 kać, rzucać
sraigtas 3 — śruba, gwint
sraublē 4 — pysk, gęba
sraujā 4 — bystry bieg
 rzeki, potok
**sraujanōsis, -sio; sra-
 nōsis, -sio1** — krwawnik
sraujas, -jā ir sraujūs, -ji —
 bystry (o wodzie)
sraumuō, -meņs 4 — prąd,
 bieg rzeki, potok
sraunīngas, -gā — bystry
sraunumā 3; sraunūmas 2
 — bystry prąd rzeki
sraunūs, -ni = sraujas
srautis 2; srautis, -tiēs 4 —
 potok, strumień
srauvā 4 — bieg, pęd wody
srauvēti, -viū, -vējau — pły-
 nać, bieć (o wodzie)
srauvumā 3; srauvūmas 2 =
 sraunumā
srebalas 3 — polewka,
 licha zupa
sreigti, -giū = smeigti —
 wbijać, wtykać
srēbčioti — łykać po tro-
 sze (zupę)
srēbti, srebiū, srēbiaū —
 jeść zupę, pić cmokta-
 ją
sriaublē 4; sriaublīs 4 —
 tęcza; trąba (u słońca),
 pysk, pyszczek
sriaūbti, -biū, -biaū — wsy-
 sać, wpijać, głośno pić
sriaūbtis — wpijać się

sriaūja(s); sriaūtas =
 sraujā, sraūtas...
sriegas 3 — łuska (u ryb)
sriēgis, -gio 2 — nacięcie
 gwintu
sriēgti — gwintować
srijā 2 = sritis
sriov... = srov...
sriovūs, -vi = sraujas
sritis, -tiēs 4 — okręg, za-
 kres, dziedzina, obręb;
 stos drzewa na opał
sriubā 4 — zupa; polewka
sriu(o)bsnīs 4 — łyk, haust
sriuōbstyti, -stau, -ščiau;
sriuōbti, sriuobiū, -biaū
 — pić, głośno wciągając
 w usta jakiś płyn
sriuogal — motek (nici)
sriuōtas, sriuōtū 4 — pomyje;
 gnój płynny
sriuventi ir srovēti —
 płynąć strumieniem
sriuōbčioti; sriuōbsēti, sriuō-
bsi, -sējo; sriuōbterēti =
 sriuōbstyti
srūgis, -gio 2 — gwint
srūvél — prąd, pęd wody,
 struga; kierunek
srovīngas, -gā — strumie-
 nisty
srūvinti — puszczać, toczyć
 śruba, srub... = sriub...
sruōbalas 3 = srēbalas
sruōbti = srēbti
sruōga 1 — motek, talka
 nici; lok
sruogliai, -liū 4 — strój
 bobrowy
srutinē 2; sruťinas 3, 1 —
 gnojowisko, ścięgowisko

sruōtas, -tū 4 = sriuōtas
sruventi, -venū (-vēna),
-naū (-vēno) — płynąć
 strumieniem, szemrać
sruťi, sruťa, sruťo — są-
 czyć ś., płynąć
stabameldūs, stābamel-
džio 3 — bałwochwalca
stābaras: stābarai 3 —
 sucha łodyga, badył
stābas 4 — bożek pogań-
 ski, posąg; paraliż, po-
 rażenie
stābčioti — przystawać
stabdiklis, -lio; stab(d)ūs,
stābdžio 4, stābdytu-
vasl — hamulec
stābdyti, -daū, -džiaū —
 wstrzym(yw)ać, hamo-
 wać, zatrzymywać
stābýkaulis, -lio 1 — gole-
 niowa kość
stābýti, -baū, -biaū — za-
 trzymywać; podziwiać,
 zadziwiać
stābmeldijā 2, stābmel-
dýbēl, -dýstē 2 — po-
 gaństwo, bałwochwal-
 stwo
stābmelđiškas, -ka — po-
 gański
stābmeldūs, stābmeldj 3,
-dē ir stābmelđis, -džio,
-dē 2 — poganin, bałwo-
 chwalca
stābterēti — przystanąć
stābulē 3 — r. stebulē —
 piasta
stābuōklis: stābuōkliai,
-liū 2 — lornetka

stāciaburnis, -nē 2 — gru-
 bianin, pyskacz
stāciagāva przysl. — gło-
 wą w dół, prosto
stāciakampis, -pio 2 ir
stāciakertis, -fčio 2 —
 prostokąt
stāčias, stāčia, stāčiai —
 prosty, stojący, pionowy
stāciatikis, -kē 2 — prawo-
 sławny
stāciatikybē 1, -kýstē 2 —
 prawostawie
stāciōkas, -kē 2; stāciōki-
škas; stāciūkas, -kē —
 człowiek prosty, mó-
 wiący bez ogródek
stāgaras 3 — sucha gałąź,
 łodyga, chrust, pręt
stāgūtas 2 — pług (mały)
stāibas 1; stāibis -bio 1;
stāibikaulis, -lio 1 ir
stābýkaulis, -lio 1 —
 goleń, piszczel gole-
 niowa
stāigā przysl. — raptem,
 nagle, niespodzianie
stāiginis (veiksmāzodis) —
 (czasownik) wyrażający
 czynność momentalną:
 krūsterēti, krūpterēti
stāigmenā 3 — niespo-
 dzianka
stāigūmas 2 — nagłość
stāigūs, -gi; stāiginis, -nē
 — momentalny, raptow-
 ny, nagły, niespo-
 dzianw
stāipýtis, -paūs, -piaūs
częst. — podnosić się
 na palcach

stākē 2 — oścień, bosak
 staklā 2 — jaskinia, grota,
 knieja, melina
 stāklēs, -liū 2 — krosna,
 warsztat tkacki
 staktā, stāktos, -tū 2 —
 węgar, podwoje
 stāladengtē *ir* stālatiesēl
 — serweta, obrus
 stālas 4 — stół
 stālbti, stālbsta, stālbo—*r.*
 stelbti — wietrzeć
 stālčūs, -čīaus *ir* stali-
 niņkas 2 — szuflada w
 stole
 stāldas 2—*r.* guības 4, kū-
 tē 2, kūginys 3, galvidē 2
 — chlew
 stāležēs, -žiūl — ruszto-
 wanie
 stalģinti — rozłakamiać
 stālģius, -gē 2 — łakom-
 czuch
 stālģti, stalģstū, -gaū —
 rozłakamiać się
 stalģūs, -ģi — łasy, łakomy
 stāliūs 2 — stolarz
 stamantrēti, -trēju — sta-
 wać ś. sprężystym, tęgim
 stamantrinti — czynić tę-
 gim, sprężystym
 stamantrūs, -rī — spręży-
 sty; tęgi
 stāmbas 3 — łodyga
 stambēti, -bēju — grubieć
 stambinē 2 — gruba różga,
 kij; giętka wic
 stambinti — grubieć
 stamblys 4 — łodyga
 stamb(m)enā 3 — grubszy
 kawałek

stambūmas 2 — wielkość;
 sprężystość
 stambūs, -bi — gruby, wiel-
 ki, okazały, sprężysty
 standēti, -dēju — sztywnieć
 standūs, -di — sztywny,
 mocny, gęsty, tęgi, sprę-
 żysty
 stāngal — usiłowanie, sta-
 ranie
 stangūs, -ģi — staranny,
 troskliwy, pilny, gorliwy
 stapykoti, -koju — dreptać
 stāpterēti — (przy)stanać,
 zastanowić ś. na chwilę
 starinti, -nū, -naū — napre-
 żać
 stārkis, -kio 1 — sandacz
 (ryba)
 stārkus, -kaus 4 — bocian
 stārtal — trznadel — embe-
 riza citrinella
 stātas 4 — 10-16 mendlów
 zboża, tyle ile można
 zabrać na jeden wóz
 stātāvietē 1 — kopnisko
 statinē 2 — beczka
 statinē tvorā — częstokół,
 palisada
 statinis, -nē — pionowy;
 linia prostopadła
 statinys 3 — częstokół
 statyba 1 — budownictwo
 statybinis, -nē — budo-
 wlany
 statyđinti *caus.* — budo-
 wać
 stātymas 1 — (u)stawienie,
 budowanie
 statysenal — sposób sta-
 wienia, budowania

statyti, stataū, stačiaū —
 stawić, wystawiać, bu-
 dować, dostawiać
 statytis, stataūs, stačiaūs
 — stawić, budować so-
 bie; wyobrazać wiele
 o sobie
 statytojas, -ja — budowni-
 czy, dostawca, ten co
 stawi, buduje
 stātkampis, -pio 1 — pro-
 stokąt
 stātmas, -mā; stātmenas,
 -nā — pionowy
 statmuō, -meņs 4 — per-
 pendykuł, prostopadła
 statūkas 2—*r.* kadaubē 3—
 stojak dla dzieci
 statulā, -lōs, stātulā 3 —
 statua, posąg
 statumā 3; statūmas 2 —
 stromość, spadziłość;
 upartość
 statūs, -ti — stromy; upar-
 ty; prosty
 staudarys 3 = stuobrys 3—
 pień
 staugesys 3; staugimas 2;
 staugsmas 2 — wycie
 staugterēti *ir* staugtelēti
 — zawyc
 stāugti, -giu, -giau — wyc
 staugūnas, -nē 2 — wrza-
 skliwie płaczący, wy-
 jący
 stauniā 4 *ir* staūnē 2 —
 kadź
 stavāris, -rio 2 *ir* stavārys,
 stāvārio 3 — sęk (w
 ścianie, desce)
 stebeilyti(s), -liju(os),
 -jau(s) — wpatrywać się,
 badać, obserwować
 stebēti, -biū, -bēju —
 obserwować, spostrze-
 gać, wpatrywać się
 stebētis, -biūs, -bējus—
 dziwić ś., zdumiewać ś.;
 obserwować
 stebētojas, -jā — observa-
 tor; nadzorca; badacz
 stebinys, stēbinio 3 — to
 co się obserwuje, obiekt
 obserwacji
 stēbinti — dziwić, zadzi-
 wiać, zdumiewać
 stēbti, stembū, stebaū —
 wpadać w podziw
 stebūklas 2 — cud
 stebuklingas, -gā — cu-
 downy
 stebulē, -lēs, stēbulē 3 —
 piasta (w kole)
 stegerys 3 — łodyga; dutka
 pióra
 stēgē 2 — jaź, jazica (ryba)
 — idus melanotus
 stēigđinti *caus.* od stēigti
 stēigti, stēigtiū, -giaū —
 urządzić, organizować;
 fundować, zakładać,
 tworzyć
 stēigtis — stēigti dla siebie,
 sobie; starać się, silić się
 stekēnti, -kenū, -naū —
 męczyć, mordować
 stēlbtī, -lbiū, -biaū — głu-
 szyć, tłumić
 stēlbtī, stelbsta, -lbo —
 wietrzeć, ułatniać się
 (o trunkach)

stēlgti(s), stelgiu(os) — starać się, dążyć
stēmbas; **stēmbas** 3;
stēmberis, -riol; **stēmbrys** 3 — łydoga
stēmbēti; **stēmbti** — drewnieć, rosnać w łydogy; sprzeciwiać się
stēmplē 4 — przewód pokarmowy
stēnēklis, -lē 2 — jakala
stēnējimas 1 — stękanie
stēnēti, -nū, -nējau — stękać, jęczeć
stēngimasis, -mos 2 — staranie ś., silenie ś.
stēngtis, -giuos, -giaus — starać ś., silić ś.; sprzeciwiać ś.; mocować ś.
sterblē 4 — poła (zagięta)
stērti, stērū (stērstu), stēraū — sztywnieć, drętwieć
stibi(n)kaulis *ir* **stibý(n)kaulis** 1; **stibú(n)kaulis** 1 — kość goleniowa
stičas 2 — uparciuch
stidēnti, -denū, -naū — drzeć od chłodu, ziębnać
stiebas 3 — maszt, słup; łydoga
stiebtī — stawieć (maszt, słup), wyciągać, prostować
stiebtis — *r.* **stieptis**
stiegarā (stie- 3) — stosi-
na pióra
stiegē 2; **stiegēlē** 2 *ir* **stieglē** 4 — gont, dachówka
stiegti — kryć dach

stieptis, stieptiuos, -piaūs — wyciągać się, prostować ś., stawać na palcach
stigimas 2; **stigtis**, -tiēs 4;
stiglius 2 — niedostatek, brak czegoś, kogoś
stigti, stingū, stigaū *ir* **stýgstu**, **stýgau** — braknąć, nie posiadać, nie wystarczać
stiklas 4 — szkło
stiklēlis 2; **stikliukas** 2 — szkiełko; kieliszek
stiklinē 2 — szklanka
stiklinis, -nē — szklany
stiklinti — szklieć
stiklius 2 — szklarz
stilba 1 — goleń
stilgētis, -giuos, -gējaus — spieszyć się
stilius 2 — styl
stimbās 3 — łydoga
stimberys 3; **stimbras** 3;
stimbūrys 3 — miejsce nasady ogona, rzepica
stimbti, **stimbsta**, **stimbo** — drewnieć, wychodzić w łydogy (o roślinach)
stingimas 2 — drętwienie, twarwienie
stingrūmas 2 — sprężystość
stingrūs, -ri — prężny, sprężysty
stingti, -gstu, -gau — drętwieć, prężyć ś., krzepnąć
stingulys, **stingulio** 3 — odrętwienie, apatia
stipenā 3 b. — zmarzłak, zdechlak

stipienā 2 — padlina
stipimas 2 — drętwienie od zimna; zdychanie
stipinas 3 — szprycha (w kole wozowym)
stipinti, -nu — chłodem, głodem morzyć
stipras, -rā *ir* **stiprūs**, -ri — mocny, silny, trwały
stiprēiva, -vosl b. — siłacz
stiprēti, -rēju — pokrępliac ś., mocnić ś.; wzmacniać ś., potężnieć
stiprinimas (is) 1 — wzmacnianie (się)
stiprinti — pokrępliac, wzmacniać, wzmacniać
stiprintis — pokrępliac ś., umacniać się, obwarowywać się
stiprintuvas 1 — wzmacniacz
stiprýbē 1; **stiprumā** 3;
stiprūmas 2 — moc, siła, potęga
stipti, **stimpū**, **stipaū** — marznąć; zdychać
stirēnti, -renū, -naū — drzeć od chłodu, bólu; podrygiwać
stirksóti, -saū, -sójau — sterczeć, wystawać
stirna 1 — sarna
stirnenā 3 — skóra sarny
stirniēnā 2 — mięso sarnie
stirpti, **stirpsta**, **stirpo** — podnosić się, mocnieć, wzrastać
stirti, **stjŗū** (stírstu), **stiraū** — sztywnieć, skorupieć, skoruznać

stybrakōjis, -jē 2 — długonogi (boćian)
stýbti, -bsta, -bo — **stýpti**
stygā 4 — struna
stýgōti; **stýgti**, **stýgstu**, -gau — stać, siedzieć, spokojnie zachowywać się
stýmas 2 — kupa, gromada
stýpcioti, -čioju — chodzieć, kroczyć na palcach
stypinēti; **stýpinti** — iść, kroczyć, brodzieć (jak bocian)
stypynē 2 — szczudło
stypsóti = **stirksóti**
stýptelēti — podnieść się na palcach
stýpti, **stýpsta**, **stýpo** — piąć się, rozwijać się, rosnać wzwyż
stýrēti, -rēja (stýri), -rėjo — schnąć, być zaskorupiałym; sterczeć
stýrinēti, -nēju; **stýrinti** — chodzić, iść na palcach
stýroti, -rau, **stýrojau** = **stýrēti**
stógas 3 — dach; wzrost, układ
stoginē 3 — szopa na siano
stojējas, -jējā 3, 1 — stawający
stojimas 2 — wstąpienie, wstawanie
stokā 4 — brak, niedostatek
stokóti, -kóju; **stókti**, -kstiū, -kaū — zaczynać ucuwać brak czegoś, kogoś; braknąć
stomuō, **stomeņs** *ir* **stumuō** — stan, talia w fi-

gurze; kawałek płótna na koszulę
storabālis, -sē — *r.* **drūta-bālis** 2 — grubość
stōragālis; **storgālys** 3 = **drūtgalys** 3 — grubszy koniec
storakāklis, -lē2 — mający grubą szyję
storakōjis, -jē 2 — grubonogi
storalūpis, -pē1 — grubogęby, wargacz
storaōdis, -dē 2 — gruboskórny
storapilvis, -vē 2 — brzuchacz
stōras, -rā — gruby (o desce, nici, powrozie)
stōrauti — mędrkować
stor(a)ziēvis, -vē 2 — gruboskórny; mający grubą korę; nieokrzesany, niegrzeczny, gbur
storēti, -rēju — grubieć
stōrinti — czynić grubszym
stōris, -rio 2; **storiybē** 1; **storumā** 3; **storūmas** 2 — grubość
stōtas, -tā, **stōta**: — rytōj māno kariūomenēn stōtā dienā — jutro przypada dzień mego pójścia do wojska
stōti(s), **stōju(os)**, -jau(s) — stanać, (w)stawać, stanować ś., wstępować, przystępować, przystąpić, wystąpić, wspinać ś.

stōtis, -tiēs 4 — stacja
stōvas; **stōvai**, -vū 2 — krosna
stovēti, **stōviu**, -vējau — stać
stovinēti; **stoviniūoti**; **stovinikūoti** — *częstotl.* od **stovēti** — stać
stōvis, -vio 1 — stan
stovyklā 2 — obóz
stovyklāuti — stać obózem
stovylā 2 — *r.* **statulā**, **stābas** 4
stovynē 2 = **kadaubē**
stovūs, -vī = **pastovūs**
straglūs 4 — konik polny — *ocusta viridissima*
strāigas 3 — kół, tyczka, palik z tynu, gruby kij
strāigē 1 *ir* **strāigis**, -gio 1 — ślimak; muterka, naśrubek
strāigyti(s) — chodzić, łączyć bez celu; ciskać, rzucać (ś.) (kamieniami)
strāigtas — sworzeń, gwint
strāipsnis, -nio 1 — przesłō; artykuł
strakinēti, -nēju; **straksēti**, -siū (strāksi), -sējau — podskakiwać
strāktas 2 — przeszkoda, zawada
stramblys 4 — łodyga
strāmpas 2 — pień, kłoc
strāpalioti, -lioju — podskakiwać
strāpinēti *ir* **strāplinēti**, -nēju — tupotać, deptać
strāpsēti, -siū, -sējau — skakać

strāpterēti *ir* **strāptelēti** — skoknąć
straublūs 4 — tęcza
strāubti, -biū, -biaū — głośno pić, wciągać ustami
strāujas, -jā — bystry
strazdanā 3 — pieg (na twarzy)
strāzdas 4 — drozd
strēbalas 3 = **srēbalas**
streigti, **streigiū**, -giaū — tknąć; wsadzać; cisnąć, rzucić (kamień)
stremēnti — straszyc
strēbti = **srēbti**
strēlē, **strēlā** 4 — strzała
strēngālis, -lio 1 — kość ogonowa — *coccygium*
strēnkaulis 1 — kość łędźwiowa, krzyż
strēnos, -nū 1 — łędźwie, kość grzbietowa, okolica łędźwiowa grzbietu
strēpetys 3 — jelec (ryba) — *salmo thymallus*
strēpsnys 3 — przesłō płotu, parkanu
striaublūs 4 = **straublūs**
strigti, **striņa**, **strigo** — tkwić, wtykać ś., wbić ś. tak, aby coś tkwiło w czymś
strikinas, -nā — skaczący. *Pamātes sārگا, pūsbērnis strikinas iššōko* (jednym susem wyskoczył) *per tvōrā iš sōdo*
striksēti, **striksiū**, **striksējau** — podskakiwać, bieć z podskokami

striktas 2 — przynęta; padło
strikerēti *ir* **strīktelēti** — (pod)skoczyć, szusnąć
striūpti, -piū, -piaū; **stripinēti** — suwać się (o starcu) chodzić po mału, dreptać z kijem
stripinis, -nio 2 — kij grubby, pałka, kół
striūgas, -gā; **striūkas**, -kā; **striūkis**, -kē — krótki, kusy
striukauodēgis, -gē 2 — kusy, z krótkim ogonem
striūogal — słōj, warstwa
striuoksēti, **striūoksiū**, -sējau — bieć z podskokami, kicać (o zającu)
str(i)ūklē 4 — struga (wody)
strižas 4 — polano dla łuczywa
strygsōti, -saū, -sōjau — sterczeć
stryksēti, **stryksiu**, **stryksējau** = **striksēti**
strīkterēti = **strikerēti** — skoczyć, tylko że **strīkterēti** oznacza większy i dłuższy sus niż **strikerēti**
strīpas 4 — pałka, kół; sztanga; pika, oszczep
stropā 4; **stropūmas** 2 — pilność, gorliwość
stropūs, -pi — pilny, gorliwy
strovūs, -vi — bystry (o rzece)
strubuodēgis, -gē = **striukauodēgis**, -gē 2 — kusy
strūgas, -gā — krótki

strūginti — krócić, skracac
 strūkas — *r.* trūpas — krótki
 strūopčioti — drgać, podskakiwać
 strūopterėti — drgnać, (pod)skoczyć
 strūpkė 2 — *r.* ysūtė 2 — bluzka
 strūtis, strūčio 2 — strus
 stubà 4 — *r.* pirkia 4 — chata, izba
 stubėrgalis 1; stubėrgalis, -lio — kość ogonowa; kij
 stuburas 3 — słup; grzbiet, kręgosłup
 stuburinis — grzbietowy
 stubūrkaulis; stubūrnaris. -riol — kość grzbietna, paćierzowa
 stuburkaūli(u)s, -lė 2 — zwierzę kręgowę, kręgowiec
 stūguras 3 — słup, łodyga
 stūgūtis 2 — pług mały
 stūngas 2 — droga, pas; obwód koła (linia kołowa)
 stūkė 2 — dupka, otwór w kamieniu młyńskim, w żarnach; pień, kłoc; kostka
 stuksėti, -ksiu, -sėjau — stukać
 stūkterėti *ir* stūktelėti — stuknać
 stūlbinti — ogłuszać, oduzczać
 stūlbtį, stulbstū, stulbaū — słupiec, truchleć

stūlgas, -gà; stulgūs, -gi — owalny, jajkowaty
 stūlgis, -gio 2 — kindżał
 stūlpas 4 — słup
 stūmbras 2 — żubr
 stūmdyti(s) — pchać, popychać(ś.), szturchać(ś.)
 stumėklis; stumiklis, -lio 2 — popychacz
 stumlioti, -liotu — popychać
 stūmterėti *ir* stūmteletėti — szturchnać, popchnąć
 stūmti, -m(i)ū, stūmiau — pchać, popychać, trącać; sunać, suwać; właczać, wypychać, przesuwac, naglic, nacierać (na kogoś); odpychać
 stūmtis, stum(i)uos, stūmiaus — pchać ś., popychać ś., sunać ś., porzącać, iść naprzód
 stumuo, -meis — pług lub łopata do śniegu, suwak
 stūngis, -giol — tępy nóż
 stuobrinė 2 — kozub, naczynie z drzewa lub z kory brzozonej
 stuobrėnas 3, 1; stuobrėnė 2 — las pełen pni
 stuobrės 4 — pień
 stuoksoti, -sau (stuokso), -sojau — sterczeć, stać, wystawać
 stuomuo = stomuo
 stuorė 2 — jesiotr; szpak
 stuplėnti, -lenū, -naū — ledwie suwać się, słać się

stūrplis -lio 1 — kuper
 stursinėti, -něju — suwać się, krzątać się
 stūgauti — wyć przeciągle
 stūgsoti *ir* stūksoti (stūksa), -sojo — górować, wznosić się, widniec z dala
 stūmà 4 — zasułka
 stūmas 1 — bosak, drag
 stūmimas 2 — popychanie, suwanie, trącanie
 stūmis, -mio 2 — szturchanie, popchnięcie
 stvārstyti(s) — chwytac (się), porywać ś.
 stvėrti, -riū, stvėriau — (s)chwycić, złapać, porwać
 stvėrtis, stvėriuos, stvėriaus — schwycić się, zabrać się gorliwie do czegoś, porwać się
 su — z (przyimek)
 su- przedrostek = z-, za-, roz-, po-, przy-...; czasowniki złożone z przedrostkiem su- mają znaczenie dokonane lub oznaczają zaczynającą się czynność; tutaj niewszystkie z nich będą podane; niepodanych trzeba szukać w odpowiednich miejscach alfabetu bez przedrostka su-
 su-abejoti, -jotu — zwątpić
 su-aidėti — zagrzmieć, zabrzmieć; odbić się (o głosie)

su-aiksėti, -aiksiu, -sėjau — zastękać
 su-aistrėti — rozpłomienić ś., roznamiętnić się
 suaitrėti — stać się cierpkim
 suaižėti, -aižu — rozpeknać, rozpaść się
 suakėti, -kėju — zabronować
 suakėti, -kija — spulchnieć, stać ś. dziurkowatym
 suanglėti, -lėja — zweglic się; stać się Anglikiem
 suangštėti, -tėja — stać się cianym, zwięzić się
 suardyti, -daū, -dziaū — rozpruć; zburzyć, rozwalić, zepsuć, zrujnować; rozchwiać (wesele)
 suarlioti, -lioja — złajać, sfukać, wymyślać
 suarti, suariu, suariau — zaorać
 suařtinti — zbliżyć
 suauginti — zrościć, wyhodować
 suaugti — zrosnać się, wyrosnać, zmeźniec
 suavėti, suaviu, suavėjau — znosić obuwie
 subaigti, -baigiū, subaigiau — zakończyć, skończyć
 subarbėti, subarbu, -bėjau; subarbinti; subarbėnti — zabrząknąć, zabrzczeć
 subarti, subaru, -riau — sfukać, pogderać

subaūsti, -baudziū, sūbau-
dziau — ukarać, skarcieć
subelsti, -beldziū, sūbel-
dziau — zastukać, za-
grzmieć
suberti, sūberiu, -beriau —
zsytać
subēgti — zbiec (s.), sciec
subiaurēti, -biaūri (-biau-
rēja) — stać s. obrzydli-
wym, złym, brzydkim
subiāurinti; subiaur(i)ōti,
-r(i)ōja — splugawieć; za-
nieczyścić
subildēnti; subildinti;
subilsti — zastukać, za-
pukać; zagrzmieć
sūbinēl — pośladek, zadek
subirbti, -birbia, sūbirbē —
zabrząknąć, zaburzyć
subirti, -birā (-birsta), -bīro
— rozsypać s., zsytać s.
subiūrti, -biūra (-biūrsta),
-biūro — zacząć łajać,
fukać; zepsuć s. (o po-
godzie, drodze)
subjektas 2 — subiekt
subjektyvūs, -vi — subie-
ktywny
subligzti, -blizga (bliņzga),
-blizgo: sublikciōti; su-
blyksēti — (za)blęsnąć
subliūkšti; subliūkti, su-
bliūkšta *ir* subliūka,
-bliūko — schudnąć, zmi-
zernieć
subliūrti = subiūrti
subliūti, -bliūvū, -bliūvā —
zaryczyć
sublōdēti, -dēju — strato-
wać (zboże, łakę)

sublogēti, -gēju; sublōgti,
-gstū, -gaū; subōti, -bōju,
-jau — zmizernieć; zle-
knąć s.
subrendimas 2 — dojrze-
nie, zmeźnienie
subrēsti, -brēstu, -brēndau
— dojrzyć, zmeźnieć
subrūsti, -brunzdū (-brū-
stū), -bruzdā — zanie-
pokoić się, poruszyć s.,
zacząć bruździć
subūti — przebyć gdzieś;
sušalaū subuvaū — do-
szczętnie zmarzłem
sučečiūoti — pociąć, po-
szatrować, poszatkować
sučepsēti — zamlaskać
sučērkti, -čēršku, -kau;
sučērškēti — zabrzączać
sučiāupti — zamknąć, stu-
lić usta
sučipti, -čiūpa, -čipo —
zapiszczyć
sučirkšti — zapiszczyć, za-
świergotać
sučiūlbēti; sučiūlbti, -čiūl-
bsta, -čiūlbo — zaświer-
gotać
sučiūlpti, -lpiū, sūčiūlpiau
— ze:moktać, smokcząc
zjęść (cukierek)
sučiūlpti arklūs — zacmo-
kać na konia podpe-
dzając jego
sučiūrti, -čiūrū (-čiūra,
-čiūrsta) -čiūro — zabru-
dzić się (o bieliznie)
sučiūsti, -čiūndū, -čiūdau —
kichnąć

sudardēti, sūdarda, -dėjo —
zabrzączać, zaturkotać;
zjechać się z hałasem
sudarūti — zorganizować,
ułożyć, utworzyć, do-
konać, zawrzeć (umo-
wę), stanowić, zrobić
sudarkūti — zepsuć, spar-
tolić
sudaūzūti — rozbić, pobić,
zbić
sudaūzti — zbić, zderzyć
sudaūvimas 2 — uderzenie,
szturhaniec
sudēginti — spalić
sudēgti, -dengū, -degaū
(*ir* sūdegu, sūdegiau) —
spalić się
sudejūoti — zastękać, za-
jęczać
suderēti, sūderu, -rējau —
stargować, umówić s.,
zgodzić się, zawrzeć
umowę
suderētuvēs, -viūl — układ
(o cenę, sprzedaż)
sudējimas 2 — złożenie
układ, budowa (ciała),
mieszanina; dodawanie
(matem.)
sudēti, sūdedu, -dējau —
złożyć, ułożyć; znieść
(jajko)
sudētingas, -gā — skom-
plikowany
sudētinis, -nē — złożony,
składkowy
sudētis, -tiēs, -sūdētj 3 —
skład, układ; dodawanie
sudiē, sudiēu, sudiēv,
sudiēvū, su Dievū —
(z Bogiem) dowidzenia

sudirgimas 2 — rozstrój
(nerwów)
sudirgti -gsta, -go — roz-
stroić się (o nerwach),
zepsuć s., schudnieć
sudūgti, -dūgsta, -dūgo —
wzejść, kielkować
sudōklis, -lio 2 = skudōklis
sudovanōti — podarować
(dużo prezentów)
sudrālyti, -lija — zedrzyć
(przez noszenie)
sudraūsti, -draudziū, sū-
draudziau — skarcieć,
zgromić, zkrzyżować, uka-
rać, uspokoić, wstrzy-
mać
sudribēlis, -lēl — rozlazły,
ociężyły człowiek
sudribti, -drimbū, -dribaū
— nagle upaść, spaść;
osiąść, opaść; stać się
rozlazłym; zwiędnąć
sudriōskēti, -driōsku, -kė-
jau — zagrzmieć, huknąć
sudriskēlis, -lēl — obdar-
tus
sudrumsti, -drumsčiū, sū-
drumsčiau — zamącić,
zakłócić
sudrūsti, -drūstū, -drūtaū
ir sudrūtēti, -tēju —
zgrubić, potłuścić,
okrzepnąć, wzmocnić s.
sudujeiti, sūduju, -jėjau —
zamienić się w gaz
suddūjinti — zamienić w gaz
sudulkēti, sudūlku, -dul-
kėjau — zakurzyć się,
zatumanieć; ulecieć tu-
manem

sudúnsti, -dúnsta, -dúndo;
sudúoti — zagrzmieć,
 zaszumieć, zahuczeć (rap-
 townie), zastukać; za-
 dać (cios, raz), uderzyć
sudúrstyti; **sudúrťi**, sùdu-
 riu, sudúriau — zesztu-
 kować, złożyć
sudùžťi, -dunžù (-dūštù),
 -dužau — rozbić się na
 kawałki; podziurawić s.
sudūsúoti — westchnąć;
 podyszeć
sudūžginti — zastukać,
 narobić hałasu, szumu
sudvaiľtyti, -liju — zjedno-
 czyć, zdwoić, spoić; za-
 prząc parę koni
sudžiauti — rozwiesić, roz-
 łożyć aby schło
sudziovinti — wysuszyć
sudžiuti — wyschnąć,
 uschnąć
sudžiūvelis, -lė 1 — zmizer-
 niały, chudy
sùeigal — zebranie, zgro-
 madzenie
sueilióti, -lióju — ustawić
 w rzędy, w kolejkę;
 napisać wierszami
sueiti, -einù, -ėjaũ — zejść
 (się), spotkać s.; zgro-
 madzić s.
sueižėti — popękać
sueirdėti — popękać, roz-
 leźć się, popruć się
suėrzinti — rozdrażnić,
 rozjątrzyć, zdenerwować
suėmimas 2 — ujęcie, are-
 sztowanie; zbiórka

suėnioti, -nioju — zgnieść,
 zmiać, pogruchotać, po-
 gryźć
suėsti, suėdu, suėdžiau —
 zjeść, zezreć
sugadinti — zepsuć, popsuć
sugaišti, -štù, -šaũ — za-
 marudzić s., zmitreżyć
 czas; zmarnieć; zdechnąć
sugaištis, -tiėš, sùgaištį 3 —
 zmarnowanie czasu
sugalvijėti, -jėja — zbydlę-
 cieć
sugalvóti — z(a)myślić,
 wymyślić
sugáudyti — złowić, wy-
 łapać
sugáuti (gálva) — złapać,
 złowić, schwytać; za-
 czadzić
sugebėjimas 1 — zdolność,
 zręczność, umiejętność
sugebėti, sùgebu, -bėjaũ —
 potrafić, podołać, móc
sugėlti, sùgelia, sugėlė —
 pokąsać (o pszczołach,
 żmijach); zabołec
sùgeriamasai pōpieris -r.
džiovinamasai — bibuła
 do atramentu
sugėrti, sùgeriu, sugėriau
 — wypić, wpić, wchłonać
sugėsti, -gendù, -gedau —
 zepsuć się, rozstroić się
sugėdinti — zawstyżić
sugilti, sùgilia, sugylė —
 pokłuć (żądłem)
sugilti, sugilsta, sugilo —
 zacząć mocno boleć
sugirbėti, -bėja — poke-
 dzierzawić się

sugirdyti — dać wszystko
 wypić, przepić, spoić
sugybti, -bstù, -baũ — zmi-
 zernieć
sugydyti — zgoić, wyleczyć
sugysti, -gystu, -gydau —
 zaśpiewać; zapiać
sugyvėnimas 1 — współ-
 życie, pożycie
sugyvėnti — żyć s., żyć
 z kimś (zgodnie)
suglámžyti ir suglėmžyti
 — zmiętosić, zmiać,
 zgnieść, pognieść
suglausti, -glaudžiũ, sũ-
 glaudžiau — stulić, ze-
 wrzeć, ścisnąć szczelnie
suglėbti, -glembũ, -glebaũ
 — zmięknąć, zwiędnąć,
 osunąć s.; rozmoknąć
suglėbti, -glėbiũ ir sùglė-
 biũ, -glėbiaũ — objąć,
 ogarnąć, ochwycić
sugniūžti, -gniunžũ (-gniũ-
 štũ), -gniūžau — opaść,
 upaść, ochlapnąć
sugóbtì — zagarnąć, za-
 brać
sugobtvėš 2 = sutuo-
 ktvėš
sugrābalióti, -lióju — zna-
 leźć po omacku; jako
 tak o móc napisać
sugrakštėti, -tėju — stać s.
 zgrabnym, okrzesać s.
**sugraudėnti ir sugrau-
 dinti** — rozczulić, roz-
 rzewnić, wzruszyć
sugrāžinti — zwrócić,
 przywrócić

sugrāžtai, -tų 2 — odwie-
 dzenie domu rodziców
 panny młodej w pierw-
 szą niedzielę po weselu
sugrėmžti, -zdžiũ, -zdžiau
 — zeszkrobać (wszystko
 do kupy)
sugriaudinti = sugrau-
 dėnti
sugriāuti — zburzyć, roz-
 walić; zagrzmieć
sugriūti — zwalić s., upaść;
 zachorować
sugrižti — wrócić
sugrūbti — zdrętwieć (o
 rękach; od chłodu, pracy)
sugrūmdyti — zmiać,
 zgnieść
sugulti, sùgulu, — położyć
 się razem, wszystkim;
 kłaść się, wylegnąć
sugultvėš, -vių 2 — po-
 kładziny
sugūndyti — skusić
sugunklūotas ėzero lė-
 das — guzowaty, gruczol-
 owaty łód na jeziorze
sugunklūoti — zrobić nie-
 równym, guzowatym
sugurđėlis, -lė 1 — cherlak
sugurdimas 2 — zmizer-
 nienie; zguba; upadek;
 strata
sugurėti — rozbić s., roz-
 walić s., połamać s.,
 pokruszyć s. (na drobne
 kawałki)
suguzėti — zbiec s. tłu-
 mnie
sugūžti — osiąść, okryć
 skrzydłami (o kurze)

suieškoti, -kau, -kojau — wyszukać, odnaleźć
suišksti, suinškū(suykštū), suiškaū — zakłopotać s., zacząć szukać
suiminti caus. od suiṁti
suimti, sūimu, sūēmiau — areztować; ująć; zatrzymać, zabrać (do niewoli); wziąć, ogarnąć; zawładać; zebrać (z pola); ścisnąć (o mrozie); zacządzęć
suirti, sujra (-irsta), suiro — rozpruć się, rozwalić się, zepsuć się, rozpaść s., rozchwiać s.
suirūtė 2 — zamęt, rozruch, zamieszanie, nieporządek, nieład, zgiełk
sujáudinti — rozczulić, roznamiętnić
sujáugti, -giu, -giau *ir* **sujáukti**, -kiu, -kiau — zmieszać, przemieszać
sujaušminti = **sujáudinti** — rozczulić
sujaušti — poczuć
sujáuti, -jáunu (-jáuju), -jóviau *ir* **sujáuti**, sūjau-
nu, sūjoviau — zmieszać, przemieszać
sujodinėti; **sujodyti** — jadąc konno stratować; zjeździć konno gdzieś; zmęczyć, zniszczyć konia konną jazdą
sujudimas 2 — rozruch
sujukinti ir **sujukdyti** — rozśmieszyć

sujūkti, -junkū, -jukaū — zaśmiać się
sujungimas 2 — złączenie, połączenie
sujungti — złączyć, połączyć
sujúodulti; **sujúodúoti**; **sujúodinti**; **sujúosti** — zaczernieć, zabrudzić(s.)
sujúrti; **sujūr(i)úoti** — wzburzyć s., wzruszyć s.
sujūsti, -jundū, -judaū — zaruszyć s.
sukabà 3 = sánkaba
sukabinėti, -něju — rozwieszać; szepiać
sukabinti — rozwiesić, szepić
sukaisti, -kaistū, -kaitaū — spotnieć, rozgrzać s.
sukáišti — zeskrobać
sukait(r)inti — rozgrzać
sukākti, -kankū, -kakaū — upłynąć, minąć; zebrać, zjechać się
sukaktis, -tiēs 3 — r. **sukaktūvés** 2 — rocznica, jubileusz, uroczystość
sukaktūvininkas, -kēl — jubilat
sūkalas 3 — zakrętka (w drzwiach)
sūkalbamas žmogūs — człowiek skłonny do ustępstw
sukalbėti — zmówić, powiedzieć, umówić się
sūkalioti(s) — kręcić (się)
sukapóti — porąbać, zarać, posiekać

sukařsti, sukaršiu, sūkaršiau — szochrać; zjeździć, zbiegać prędko
sukársti, sūkariu, sukóriau — rozwiesić, powiesić; zjeździć tam i z powrotem
sukaviēlas 2 — zawiasa (szczególnie drewniana)
sukāšn(iū)oti — pokasać, pożyć
sukāsti, -kāndu — zaciąć (zęby, usta), schwycić zębami
sukčiáuti — oszukiwać, szachrować, szalbierzyć
sūkčius, -čiaus 2 — krętać, oszust, szalbierz
sukeišti, -keičiū, sūkeičiau — z(a)mienić; założyć (ręce, nogi na krzyż)
sukėldyti caus. od sukėlti
sukėlti, sūkeliu, -kėliau — rozbudzić, podjąć na nogi, pobudzić, podburzyć; wywołać; naładować
sukėmp(ė)ti — zeschnąć s., stwardnieć, zestarzeć s.
sukeřsti, -rštū, -rštaū — pogniewać się
sukėsti — rozwłóknąć się
sukėtė 2 — skręt, pasm uczesanego lnu do przedzenia
sukeverióti — znaleźć po omacku
sukėkšti, -štu, -štau — spartolić
sukėlimas — zbuntowanie

sukilėlis, -lė — powstaniec
sukilimas 2 — powstanie; wybuch rewolucji
sukilti, -kijū (-kilstu), -ki-
laū — powstać, zbuntować się, wzburzyć się
sukimas 2 — kręcenie, rozbienie masła
sukinėti(s), -něju(os); **sū-
kinti(s)**; **sukióti(s)** —
kręcić (s.), skręcać (s.),
obrać (s.)
sukinys, sūkinio3 — obrót,
zawrót głowy, motylca
(choroba u owiec); bry-
ła obrotowa
sukirčiúoti — postawić
akcenty
sukirmėti ir **sukirmyti** —
zrobaczeć
sukirpti, -sūkerpu, **sukir-
paū** — skroić, pociąć no-
życami
sukiúrti — podziurawić s.
suklaidinti — zmylić,
wprowadzić w błąd
suklam, sūklam — z rzędu
suklastóti, -tóju — podro-
bić, sfałszować
suklausyti — zrozumieć;
przysłuchiwać się, po-
słyszeć (od ludzi)
suklėbti, -klėmbū, -kle-
baū; **suklėgti**; **suklėrti**,
-klėrsta, -lėro; **suklibti**,
-klimba, -klibo — rozkle-
pać się
sukliáuti, -kliáunu, -klió-
viau — być, żyć w przy-
jaźni

suklikti, -klinkū, -klickaū — głośno zachichotać, wrzasnąć; zacząć lamentować
sukliūti, -kliūva, -kliūvo — szepić s.
suklūpti — potknąć się; zgrabieć
sukmā 4 b. — krętać, oszust
suknabđinti — zapuścić w miękkie ciało palce, pazury
suknežēti, -žēja (sukneža); **suknežti**, -knežta (-knežta), -knežo — zostać, być zmiądzonym
suknežinti — zmiądzzyć, zgnieść
suknibždēti, -suknibžda, -dējo — zacząć ruszać s., kręcić s.
sukōsēti, -su, -sēja — kaszlnąć, zakaszać
sukrapštjti, -štaū, -ščiaū — z(a)dłubać, zarobić, zebrać
sukratyti — wstrząsnąć
sukraūti — złożyć, ułożyć, zwalić, nagromadzić, naładować
sukrešēti, -sukreša, -šēja — skrzepnąć, ściąć się (o krwi)
sukretēti, -tenū; **sukretēti**, -sukretu, -tēja — zatrząść (się)
sukrēsti, -sukrečiu, -sukrēčiau — wstrząsnąć, potrząść, zsytać do kupy
sukriaūsti, -sukriaūsta, -kriaūto — zeskorupieć

sukriōkti, -kriokiū, -sūkriokiau — zachrapać, zarzęzić; zaszumieć gwałtownie; zarzywać
sukristi, -krintū, -kritaū — wpaść, zwalić s., opaść; spaść z sił, z ciała; wylegnać (o zbożu); rozgotować s. i rozsypać się
sukrūmas 2 — krętość; spryt
sūkrus, -raus 4 — cukier
sukrūs, -ri *ir* **sūkras**, -rā — sprytny, żwawy, kręty, mocno skrecony
sukrūsti, -kruntū, -krutaū — schwycić s., wziąć s., zaruszyć s., pośpieszyć s.
sukrutēti, -sukrutu, -tēja — zaruszyć się
sukrūvinti — skrwawieć
sūktas, -tā — wykretny, kręcony, obrotny
sūkti, -sukū, -kaū (-kiaū) — kręcić, wykręcać, obracać, zawracać, zwiąć; bić masło; oszukiwać; durzyć głowę
suktinis, -nē — kręcony
suktinis, -nio 2 — litewski taniec narodowy
sūktis, -kūos, -k(i)āūs — kręcić s., wykręcać s., obracać s., zwiąć s.
suktýbē 1; **suktūmas** 2 — krętaćstwo, szalierstwo
suktūkas 2 — śrubokręt
sukugždēti; **sukukštēti** — zaszepać
sukuklēti, -lēja — stać się skromnym

sukuksēti — czknać; załkać
sukukūoti — zakukać
sukūlti, -sukuliū, -sukūliau — rozbić, pobić, stłuc
sukūmpti, -mpstū, -paū — skrzywić s.; zgiąć s.
sukuŋnis, -ŋnio 2 — wir
sukūrstyti, -stau — poduszczyć, podburzyć, podniecić
sukūrti, -sūkuriū, -sukūriaū — rozłożyć, rozpałić (ogień); stworzyć (świat, rodzinę); założyć, zorganizować, ukształtować
sukūšti, -kūšta (*ir* -kuŋša), -kūšo — zaruszyć się, zakrzętać się
sukūtis, -kūčio 2 — fryga, bak
sukvaiłti; **sukvaišti**, -kvaištiū, -šau — zgłupieć; zwiariować
sukviēsti, -kviečiū, -sukviečiaū — sproszyć
sukvikti, -kvinkū, -kvikaū — zakwiczec
sulā — oskoła, sok brzozowy
sulaidūmas 2 — stosowość, szczelność
sulaidūs, -dī — szczelnie przylegający
sulaikyti — zatrzymać, wstrzymać
sulaisinti *ir* **suliesinti** — schudzić, wyjąłowić
sulāistyti — oblać, polewać
sulāmdyti; **sulaminti** — zmiąć, zgnieść

sulātvēti, -vēju — zlotwić s., zmienić s. w Łotysza
sulātvinti — zlotwić, zmienić w Łotysza
sulāukti — doczekać (s.)
sulāužyti — złamać, połamać
suledēti, -suledziū *ir* -suledēju — złodowacieć
sulēisti, -lėidziū — wpuścić, spuścić; stopić (kruszec)
sulenkti, -kēju — spolszczyć s., zmienić s. w Polaka
sulėnkinti — spolszczyć, spolonizować, zmienić w Polaka
suleŋkti, -sulenkiū, -sulenkiaū — zgiąć
sulepšēti — zgrzybieć
sulėkti, -sulekia, -sulekē — zlecieć się; zbiec się
sulėpti, -lėpstū, -lėpaū — zwiędnąć, zgrzybieć
sulėtēti, -tēja — stać się powolnym, spokojnym, ustępliwym
sulėtinti — zwolnić, zrobić powolniejszym; uczynić ustępliwym
sulietuvēti, -vēju — zlitwinizować się
sulietūvinti — zlitwinizować
sulig — z; na równi; podobny; stosownie; zgodnie
sulipti, -lįmpa, -lįpo — skleić się, zlepić się
sulýdyti, -lýdau, -lýdziau — dać, pozwolić zlać, zmoknąć pod deszczem

sulýginimas 1 — zrównanie, porównanie
sulýginti — zrównać, porównać
sulýgti — umówić się, zgodzić się co do ceny
sulýsti — schudnąć; wyjałowić
sulýti, -lįja (-lįja), -lįjo — przemoczyć (o deszczu)
sulōšti, -šiū, sulōšiau — z(a)grać, odegrać
sulōti, -lōju — zaszczekać
sulpėti, **sulpyti** — ssać, pić głośno, smoktać
sultingas, -gā — soczysty
súltys, -lčią 1 — sok
sulūiti, -lūja, -lūjo — zaszczekać (o wielu psach)
suluōpti, -luopiū, suluo-piau — uderzyć bizunem, powrozem, czymś grubszym nietwardym
sulūžėti, -žėja — popękać, połamać się
sulūžti, -lūštu, -lūžau — złamać się
sumáigyti — rozmiać, rozgnieść
sumainýti — zamienić s.
sumaisýti — mieszać, zmieszać
sumaĩtoti — v. maĩtoti — zeszyć
sumálti, sūmalu, -liau *ir* sumalaū — umleć, zmleć
sumānymas 1 — projekt, pomysł
sumanýti, -naū, -niaū — zamyslić, uprojektować

sumanūmas 3 — pomyślność, przytomność, umysł
sumanūs, -ni — pomysłowy, przytomny
sumargėti, -márgu, -márgėjau — zapstrzyć się
sumárginti — zapstrzyć
sumarguliūoti — zapstrzyć się
sumarmėti, sūmarmu, sumarmėjau — zamruczeć, zamamrotać
sūmatas 3 = sámatas
sumatūs, -ti — przeczorny
sumāžinti, -nu — zmniejszyć
sumedžiōti, -džiōju — upolować
sumėgzti, sūmezgu, -giau — spleść, związać
sumėgti — skombinować, zmyślić
sumelūoti — skłamać
sumenkėti; **sumeñkti**, -nkstū, -nkaū — zmizernieć, zmarnieć, zmaleć
sumėsti, sūmetu, mečiau — rzucić (coś w kupe); zorjentować się, zmiarkować, zrozumieć; zebrać ofiarę, złożyć składkę, winę; podsumować
sumestinis, -nė — składowy
sumetimas: **sumetimai** — zapatrywanie s, zmiarkowanie, взгляд
sumėtyti — porzucić, pozrzucić; spłatać ślad
sumėžynas 3, 1 = mėšlų nas

sumėsti, -menčiū, sūmen-čiau — zmącić, zaprawić, zacząć
sumigtį — pozasypiać, zasnąć (o wszystkich)
sumigzti — spłatać się
suminėti, sūminiu, suminėju — wspomnieć; nazwać, wymienić
sumirgėti; **sumirgti**, sumirgsta, -mirgo — za-błysnąć, zamigać
sumirkýti — zmoczyć, namoczyć, przepoić, nasycić jakimś płynem
sumirkti, -miřksta, -miřko — zmoknąć, przemoknąć, namoknąć
sumisti, -miřta, -mito — dorosnąć, dojść do lat
sumišimas 2 — zamieszanie, popłoch; zmieszanie
sumišti, -miřša (-mįřša), -miřo — zmieszać się, zdetonować się
sumokėti — spłacić, zapłacić (dług)
sumōti — zorjentować się
sumūsti, sūmušu, -šiau — zbić, rozbić, pobić; stuknąć kieliszkami
sunáikinti — zniszczyć, zrujnować, spustoszyć
sunárstyti — pospłatać
sunaudōti, -dōju — zużyć, zużytkować
sunedorėti, -riū (-rėju), -rėjau — stać się niemo-ralnym, znikczemnieć
sunegalauti; **sunegalėti**; **sunegalūoti**; **sunegalti**,

-galū (-gálstu), -galaū — zanie móc, zachorować
suneigti, -neigiū, sūneigiau — zmarnieć, zginać
suneraminti — zaniepokoić
sunėrti, sūneriu, sunėriau — spleść, połączyć, związać; złożyć (o rękach), zacisnąć (o palcach)
sunesiōti, -šiōju — poznać
sunėsti, sūnešu, -šiau — znieść
suniaūgzti, -niauzgiū, sūniauzgiau — zamiauczeć
suniaunėti; **suniauti**, -nu, -niōviau — zmiać, zgnieść
suniekinti — zlekceważyć, zbagatelizować, wyper-swadować
suniekšėti, -šėju — spodlec
sunikti, -ninkū, -nikaū — zawiać się, zacząć
suniokti, suniokiū, sūniokiau — zmiać, zgnieść
sunirti, -nįra (-nįrsta), -ni-ro — spleść (się)
suniukti, -niuńka, -niūko — zachmurzyć się, spochmurnieć
sunirkyti — zmiętosić; zniszczyć
suniuernėti; **suniuergėti**, -niūrgu, -gėjau — zamamrotać
suniuřti, -rsta, -ro — zachmurzyć s., sposepnieć
sunizti, -nińza (-nįřta), -ni-žo — zaświerzbic, zaśwędzić

sunŷkti, -nŷksta, -nŷko — zmizernieć, zmarnieć, zubożeć, zginać, rozpaść się; upaść (na duchu, zdrowiu)
sunkà 4 — sok, sos, syrop, płyn, ciecz
sunkemē (suñ-3); **sunkenijà** 2 — cięża; ciężar
sunk(en)ŷbē 1 — ciężar, ciężkość, brzemię
sunkēti, -kēja — stawać s. cięższym, uciążliwym
sunkimai, -mų 2 — balast, ciężary
sunkimas 2 — cedzenie
sunkimasis, -mos 2 — sączenie się
sunkinis, -nē — ciężarowy
suñkinti — utrudniać, robić ciężkim, obciążać
suñkis, -kio 2 — ciężkość
sunklam; **suklam** — ciągle, wciąż
suñkmetis, -mečio 1 — kryzys, ciężki czas
sunkotas, -tà — soczysty
sunkstŷtis, suñkstos, -tēs częstotl. od suñktis
suñkti, -kiu, -kiaū — cedzić, wycedzać, przecedzać, filtrować, wyciskać
suñkti, suñksta, suñko = sunkēti
suñktis, -kiasi, -kēsi — sączyć się, ciec, przesiąkać, wyciekać
sunkulŷs, suñkulio 3 — ciężar
sunkumà 3; **sunkūmas** 2 — cięża; ciężar, ciężkość

sunkūs, -ki, -kū, -kŷn; suñkiai — ciężki, uciążliwy, trudny
suñkvežimis, -miol — wóz ciężarowy
sūnvarta 1 = sāvarta 1
sūodinas, -nà — zavalany w sadzy
sūodinti — walać w sadzy, mazać sadzą
sūodys; **sūodžiai**, **sūodžiu** 1 — sadza
sūogaištis, -ščio 1 — strata czasu
sūokalbis, -bio 1; sāmokslas 1 — zmowa, spisek
suokimas 2 — śpiew, trele słowika
suōkti, -kia, -kē — śpiewać, szczebiotać (o słowiku); zmuszać; namawiać
sūolas 3 — ława, ławka
sūomija 1 — Finlandia
sūomis, -mē 1 — Fin
sūopis, -pio 1 — kania (ptak) gawędzić, opowiadać; pleść głupstwa; śnić
suopūoti — kołysać
suōsis, -sio 2; **suoslē** 4 — frąsunek, niepokój
suoslŷs 4 — natręt
suoslūs, -lì — troskliwy, frąsobliwy; natrętny
suōssti, -siū, -siaū — przykrzać się, męczyć, niepokoić
suōstis, -siuos, -siaūs — frąsować się, gryźć się
suosurkē, -kēs, **sūosurkē** 3 = garánkštis

su ōšti, -ošiū, sū-ōšiau — zaszumić
sūotēmis, -miol — zmrok, zmierzch
supainioti — splątać, związać
supaisyti, -sau, -siau; **supaistēti**, -stu, -stėjau — pojąć, zrozumieć, zwrócić uwagę
supanašēti, -šēju — stać się podobnym
supāncioti, -čioju — spętać; natōżyć kajdany
supažindinti — poznajomić, zapoznać
supeikti, supeikiū, sūpeikiau — zganić
supelenēti, -nēju — spopielić się
supelēti ir supelŷti — spleśnieć
supenēti, sūpeniu, -nėjau — skarmić (wszystko)
supiāuti — ściąć, spiłować; zżać
supilti, sūpil(i)u, supŷliau — zlać, zyspać, chłostać
supinti, sūpinu, supŷniau — spleść
supirkimas 2 — zakupienie, skupywanie
supirkti, sūperku, supirkaū — skupić, zakupić
supiršti, sūperšu, supiršaū — zeswatać
supiudŷti — naszczuć (jednego na drugiego)
supŷkdyti ir supŷkinti — rozżłoscić, doprowadzić do gniewu

supŷkti, -pykstū, pykaū — zagniewać się, rozgniewać się
suplākti — zbić, wychłostać; zmiotosić; zmieszać; zbełtać; zaciąć (konia batem); zabić (o sercu)
suplaūkti, -kia, sūplaukē — ściec, spływać, wpływać, napływać; najechać
suplēišēti, -ša, -šējo — popekąć
suplėrti, -plėrsta, plėro — rozklapać się
supleškėti, sūpleška, -kėjo — spalić się; zatrzeszczać
supleškinti — spalić; puszczyć z dymem
suplevėti ir supelŷti — zamachać skrzydłami; załsnąć, załbysnąć (o gwiazdach)
suplevėsioti — załopotać (o fladze, sztandarze)
suplėkti, -ksta, -ko — załpleśnieć (o zbożu, chlebie, mące)
suplēšyti; **suplēšti** — podrzec
supliekti, -kiu, -kiaū — wychłostać; zaciąć batem; przemoczyć (o deszczu)
supliūksti, -pliuņška, pliuško; **supliūksti**, -pliu-ksta, -pliuško — spłaszczyc się; zmarnieć; schudnąć
suplŷšelis, -lėl — obdartus
suplŷšti, -šta, -šo — podrzec się; pęknać

suplōti — spłaszczyc; za-
 klaskać
suplustēti, sūplusta, -tējo
 — zaszamotać się
suplūsti — napłynąć, zgrom-
 adzić się zewsząd
suprañtamas, -mā — zro-
 zumiały
suprāsti, -prantū, -prataū
 — zrozumieć, pojąć
supratimas 2 — pojęcie,
 zrozumienie
supriēšinti — przeciwsta-
 wić
sūpti, supū, -p(i)aū — koły-
 sać, bujać; okrążyć;
 otulać
sūptis, -pūs, -p(i)aūs —
 kołysać się; otulać się
supūiškoti, -koju — rozrzu-
 cić, rozproszyć
supurēnti; **supūrinti** —
 spulchnić, stargać
supuršti — zwiotczec;
 obrzęknąć
supūrtyti *ir* supūrtinti —
 potrząść, wstrząsnąć
supuřvinti — zabłocić
supūsti, -puntū, -putaū —
 opuchnąć, obrzęknąć
supūškinti — schrupać,
 zjeść
supūvēlis, -lė 1 — zgnitek
supuřvimas 2 — zgnicie,
 zgnilizna
supūdyti — zgnoić
supūsti, sūpučiu, -pūčiau —
 dmuchnąć, powiać; na-
 wiać, zawiać
supūti — zgnić
suradimas 2 — znalezienie,
 odkrycie, wynalazek

suraikyti — pokrajać
suraišyti — rozswatać,
 rozchwiać (wesele)
surāižyti — poprzerzy-
 nać, porysować, zrobić
 skazy
surakinti — skuć, okuć
suramēti, -mėju — stać się
 spokojnym
suraminti — uspokoić,
 uciszyć, uśmierzyć
surāsti, -randū, -radaū —
 znaleźć, odnaleźć, wy-
 naleźć
surašinēti — spisywać,
 zapisywać
surāšymas 1; **surašinēji-**
mas 1 — spisanie; spisy-
 wanie
surašyti — spisać, zapisać,
 opisać; sporządzić akt
suraukšlūoti; **suraūkti**,
 -raukiū, sūraukiau —
 zmarszczyć, sfałdować
suraūsti — zryć, pokopać
sūrdētėl — worek do wy-
 ciskania serów
surēkti, -renkū, -rekaū —
 krzyknąć
suremti, sūremiu, -rėmiau
 — zeprzeć, scisnąć. Ma-
 nė sūrėmė diegliai —
 kolka mię sparła
surengti, -rengiū, sūren-
 giau — urządzić, zorga-
 nizować
surentimas 2 — zrąb
surēkti, -kiū, sūrėkiau —
 zakrzyczeć, krzyknąć
surēžyti = surāižyti

surēžti — zaciąć, uderzyć
surēsti, surenčiu, sūren-
 čiau — zrąbać, zbudo-
 wać
suriebėti, -bėju — stłu-
 ścieć, utyc
suriēsti, suriečiu, sūriečiau
 — zgiąć, zwinąć, podwi-
 nać, skurczyć
suriėti, -čiu, -čiau — złożyć,
 ułożyć
surietimas 2 — zgjęcie;
 ułożenie
surikdyti, -daū, -dziaū —
 zmylić, splątać
surikiāvimas 1 — szzere-
 gowanie, poszeregowa-
 nie, sporządkowanie
surikimas 2 — krzyknęcie;
 pomylenie s.; poplątanie
surikiūoti — szzeregować,
 uporządkować
surikti, -rinkū, -rikaū —
 krzyknąć; pomylić się,
 poplątać się
surimtėti, -tėju — spowa-
 żnieć
surinkti, sūrenku, surin-
 kaū — zebrać
surišimas 2 — związanie
surišti, sūrišu, -šiau (-šaū)
 — z(a)wiązać
suryti — zeżreć
surnōti, -nōju — solić po
 trosze
surōti, -rōju — zdążyć
sūrsterėti — być słona-
 wym
suruošti, suruošiū, sūruo-
 šiau — urządzić, przy-
 gotować

surūgelis, -lė 1 — mruk,
 osoba ponura
surūgti — skisnąć, skwa-
 śnieć
surūkti — zakopcić się
surūsti, -rūsta, -rūdo — za-
 szlochać
surūšiuoti — rozgatunko-
 wać
susapnuoti — ujrzeć we
 śnie
susarginti — spowodować
 chorobe, doprowadzić
 kogoś do choroby
sūsas 4 — parch
susėgti, sūsegu, -giau —
 zapiąć, zaszpilić
susėkti, sūseku, -kiau —
 wysledzić
susenėti; **susėnti** — zesta-
 rzeć (się)
susėsti — usiąść, zasiąść
susėti — posiać jedno za-
 blisko przy drugim
su-si; cząstka -si-, wtrą-
 cona między przedro-
 stkiem a czasownikiem,
 nadaje czasownikowi
 cechę zwrotności; tutaj
 będą podane tylko nie-
 które czasowniki z
 konglomeratem przed-
 rostkowym **su-si-**
su-si-akėti = susiakėti —
 zabrenować się, sobie
su-si-árti, susiariu, susi-
 ariau — zaorać się, so-
 bie, swoje
su-si-ártinti — zbliżyć się
su-siaurėti — zwięzić się,
 ograniczyć się

su-siaūsti, susiaučiū, sū-
 siaučiau — okryć, otu-
 lić; osaczyć; przesiać
 (wszystko)
su-siaūsti, -siaūdžia, sū-
 siaudė — harmonijnie
 zadźwięczeć, zaszumieć
su-si-āusti — wytkać sobie
susi-avėti, susi-avi, -avėjo
 — znosić się (o obuwiu)
susibārti, -sibaru, -riau —
 pokłócić się
susibaūdėliai — spiskowcy
susibaūsti, -baūdžia, susi-
 baudė — sprzysiać się,
 zrobić spisek
susi-bėgti — zbiec się
susibiaūrinti; **susibiau-
 rōti** — splugawić się;
 poczuć wstręt
susibičiuoliūoti — zaprzy-
 jaźnić się
susibroliauti — zbratać s.
susibrūkti, susibruka,
 -kė — stłoczyć się
susibūrti, susiburia, su-
 sibūrė — splatać s.; zje-
 dnoczyć się, skupić się,
 zgromadzić się
susibūrimas 2 — zjedno-
 czenie się, skupienie się
susičiaupti — zamknąć,
 zaciąć usta
susidarūti — zrobić się,
 utworzyć się, złożyć się
susiderėti — stargować,
 umówić się
susidėti, susidedu, -dėjau
 — składać s., złożyć s.,
 sobie; połączyć się; za-
 dawać się

susidomėti — zaintereso-
 wać s., zaciekawić s.
susidraugauti — zaprzy-
 jaźnić się
susidraūsti — skarcić sie-
 bie; wyperswadować
 sobie
susidūrėti, susiduria, -dūrė
 — zderzyć s., zetknąć s.,
 spotkać s. niespodzia-
 nie; graniczyć się; zwi-
 chnąć sobie
susidūrimas 2 — zderze-
 nie s., starcie, zetknię-
 cie s.; zwichnięcie
susi-eiti — zejść s., zebrać
 się; spotkać s., zetknąć
 się; graniczyć się; po-
 łączyć się
susiērzinti — zdenerwo-
 wać się, zirytować się
su-siėti, -sienū, sūsiniau —
 związać
susigalvōti — zamyslić
susigādyti — połąpać s.;
 złowić sobie
susigāuti — złowić sobie;
 złapać się
susigaužti, -gaužiū, susi-
 gaužiau — skurczyć się,
 skulić się
susigėrti, susigeria, -gėrė
 — wpić się, wessać się,
 wsiąknąć; wypić (na
 zgodę)
susigėdinti; **susigėsti**,
 -gėsta, -gėdo — zawsty-
 dzić się
susigīnėti, -čijs; susi-
 gīnti, susigina, -gīnė —
 posprzeczać s., wszcząć
 spór

susigyvėnti — żyć się
susiglemžti — zgnieść się;
 zgarnąć sobie
susiglēbiūoti — wziąć się
 za bary, zewrzeć się
susigrāuzti — zgryźć się,
 sobie, zmartwić się
susigr(i)audėnimas 1 —
 skrucha, rozczulenie s.,
 wzruszenie (s.)
susigr(i)audėnti(-dinti) —
 rozczulić s., skruszyć s.,
 wzruszyć s.
susigrībėti, -biū, susigrīb-
 biau — schwycić się, so-
 bie; spozrzeć się
susigrūmti, susigrumia,
 -grūmė — zewrzeć się
 (w walce)
susigrūsti — stłoczyć się;
 utłuc sobie
susigulėti, susiguliū, -lė-
 jau — zleżeć się
susigūrinti — zbic się,
 stłuc się, sobie
susigūžti = susigaužti
susilėskoti — odnaleźć,
 znaleźć się, sobie
susilimti, -siimu, -siėmiau —
 wziąć się (za rękę),
 schwycić się, zewrzeć s.
 w walce; zebrać, zgar-
 nać sobie
susijāudinimas 1 — wzru-
 szenie
susijāudinti — wzruszyć s.,
 rozczulić s.
susijes, -jusi od susyti —
 związany, złączony
susijūngti — zjednoczyć s.,
 złączyć s., zlać s. w je-
 dno; zaprząć sobie

susijuōkti, -juokiū, -sijuo-
 kiau — zaśmiać się
susikabinti — szepić się
susikalbėti, susikalba,
 -bėjo — zmówić (się),
 dogadać s., domówić s.
susikaupimas 2 — skupie-
 nie (się)
susikaūpti, -kaupiū, susi-
 kaupiau — skupić się
susikaūti, -kaūna, -kōvė —
 zewrzeć się w walce,
 stoczyć walkę
susikėlti, susikelia, -kė-
 lė — podnieść się,
 (po)wstać (o wielu)
susikibti, -kiimba, -kibo =
 susikabinti
susikimšti, susikemša,
 -kiimšo — stłoczyć s.;
 wpakować sobie, swoje
susikiršti — przeciąć się,
 posprzeczać s.; sćiąć s.
susikirtimas 2 — sprzecz-
 ka, zatarg
susiklastyti — ułożyć, za-
 czesać sobie włosy
susiklaūsyimas 1 — zgo-
 dność, koordynacja
susiklausyti — zgadzać s.,
 postępować jednomy-
 ślnie
susikrāuti — złożyć się,
 spakować s., sobie; sformo-
 wać s. (o listkach,
 pączkach); uwić sobie
 gniazdo
susikrėsti, susikrėčiu,
 -krėčiau — strząść się;
 ulepić sobie

susikūlti, -sikuliū, -kūliau — rozbić s., stłuc s.
susikūrti, -sikuriū, -kūriau — stworzyć się, sobie, utworzyć; urządzić sobie; rozłożyć sobie ogień
susikviēsti, -kviēčiū, susikviečiau — sprosić do siebie
susilaikyti — wstrzymać s.
susilaukti — czekać s.
susileikti, -lenkiū, susilenkiaū — schylić się, zgiąć się, sobie
susilieti, -lieju, -liejau *ir* susileju, susilėjau — zlać się
susilietimas 2 — zetknięcie się; kontakt
susilyginti — zrównać się
susilpnėti, -nėju — zesłabnąć, stać się słabszym
susimaišyti — r. sumišti — zmieszać się
susimalti, susimalu, -liau — zemleć s., sobie
susimas 2 — nędznie, parszywienie
susimastyti — spleść, zmotać, skrećić sobie
susimāžinti — r. sumožėti (sumażėti) — zmaleć, zmniejszyć się
susimastyti — zamyslić s.
susimérkti — porozumieć się mrugając
susimerkti — zamoczyć sobie
susimēsti, susimeta, -simetė — powrzucać sobie; zbić s. w jedno miejsce; zebrać się razem;

skrzywić się (o desce); zgarbić się; dać składkę
susimilti; **susimylėti** — zmiłować s., zlitować s., pożałować (kogoś); zakochać s., pokochać s. wzajemnie
susimókyti — zmówić s.
susimūšti — pobić się, rozbić się; uderzyć się, zbić siebie
susinešióti, -šióju — r. susivilkėti, susidėvėti — poznosić s. (o ubraniu)
susinėsti — znieść sobie (swoje)
susiniąuti, -niąuju, -nióviau — zaszamotać się
susiniekiinti — zlekceważyć; wyperswadować sobie
sūsinti, -nu — chudzić, ubożyć; czynić parszywym
susipainioti — splątać się, powikłać się
susipažinti — zapoznać s., przedstawić s. wzajemnie
susipėsti — poczuć się
susipiāustyti — pociąć, porznać s., sobie
susipiāuti — porznać się, pogryźć s. (o psach); narznać, zżać, naciąć, nakroić, popiłować sobie
susipirkti, susiperku, susipirkaū — skupić sobie (wszystko)
susipykti — pogniewać się
susiplākti, susiplaku, -kiaū — zmieszać s., zbełtać się, zbić się, siebie

susiplóti — spłaszczyc s.
susiprāsti, -prantū, -taū — porozumieć się, zrozumieć s. wzajemnie, domyslić się, skombinować; uświadomić się
susiprātes, -tusi — uświadomiony
susipratimas 2 — uświadomienie; porozumienie się
susiprotėti — zrozumieć, domyslić się
susiraityti; **susirangyti** — zwinąć s., skrećić s.
susirakinti — złączyć się (o psach)
susirāsti — znaleźć się, swoje, siebie
susirašinėti, -nėju — spisywać s., korespondować
susirašyti — spisać sobie; porozumieć s. listownie
susiraukšlėti, -lėju; **susiraukti**, -raukiū, susiraukiaū — zmarszczyć się, zgnieść się; nasepić się
susiremėti, susiremieu, susiremiau — sciąć się, zewrzeć s., zetknąć s.
susirėmimas 2 — starcie, utarczka; zatarg
susirgti, susergu, susirgaū — zachorować
susiriēsti, -riečiū, -siriēčiaū — skulić s., skrećić się
susirjeti, -rėju, -rėjau *ir* susireju, susirėjau — pokłócić się

susirikiūoti — zszeregować s., uporządkować s.
susirinkimas 2 — zebranie (się)
susiriñkti, -sirenkame, -siriñkome — zebrać się, siebie, zgromadzić się
susirišti, susirišu, -šiaū — związać s., siebie
susirpti — dojrzeć (o wielu, o wszystkich jagodach)
susirūngti — rozpocząć wyścigi, zawody
susiruōsti — zebrać się (do drogi), przygotować się
susirūpinimas 1 — zatroskanie s., niepokój
susirūpinti, -nu — zatroskać s., zafrasować s., zaniepokoić s.
susisėgti, susisegu, -giau — zapiąć s., zaszpilic s.
susisiekimas 2 — skomunikowanie się, komunikacja
susisiekti — stykać się, graniczyć, skomunikować się
susisjeloti — zmartwić s., zatroskać s.
susisiēti, -sienū, susisieniaū — połączyć s., związać s.
susiskaityti — policzyć s., zliczyć swoje
susiskaldyti — rozszcześcić, rozbić się, siebie; rozdzielić się

- susismaugti** — ścisnąć się w pasie
susispáusti — ścisnąć s., stłoczyć s., sobie
susispiēsti, **susispiēčia**, **susispiētē** — zebrać s., skupić s. (w jedno miejsce), skoncentrować s.
susisūkti, **susisuku**, -kiau — skręcić s.; zwinąć s., sobie; zakręcić s.
susisūpti — owinać się, okutać się
susisēlpimas 2 — samopomoc
susisēlpti — wspomóc się wzajemnie
susisnekēti — zmówić się, dogadać się
susisūkuoti — uczesać się
susitākyti *ir* **susitākinti** — pogodzić się
susitaisyti, -saū, -siaū — sprawić sobie; poprawić s., przygotować s., sobie
susitarimas 2 — umówienie się, umowa
susitaryti *ir* **susitarti**, **susitariu**, -riau — umówić się, pogodzić się
susitaupyti — zaoszczędzić sobie
susitelkti, -telkiū, **susitelkiau** — skupić s., zrzęczyć się
susitepti, **susitepu**, -piaū — z(a)brudzić się, zbrukać się, zawałać się
- susiteřti**, -teršiū, **susiteršiau** — zabrudzić się
susitikimas 2 — spotkanie się
susitikti, -tinkū, -tikaū — spotkać się
susitiktūvės, -vių 2 — uroczyste spotkanie się
susitráukti — skurczyć s., ściągnąć s., sobie
susitreňkti, -trenkiū, **susitrenkiau** — uderzyć s., sobie, doznać kontuzji
susitrinti — zetrzeć się, sobie
susitrukdyti — zmitrężyć, zmarnować czas, przeszkodzić sobie
susituōkti, -kia, **susituokė** — połączyć s., wstąpić w związek małżeński
susitupėti, -piū, -pėjau — usiedzieć się; wejść w swoją rolę, wciągnąć s.
susiturėti — wstrzymać s.
susitvarkyti — uporządkować się
susitvėrti — wziąć się za rękę
susiuostyti — zwąchać s.
susiuřbti, -siuřbia, **susiuřbė** — wchłonać, wessać, wpić
susiuřti, -siųra, -siūro — zwięzić się
susiuōti — zakołysać się, zachwiać się
susiuoti, **susiuvu**, **susiuvaū** — zżyć
susivaidinti — zgrać się (o aktorach)

- susivaidyti**, -dija — powadzić s., pokłócić s.
susivaikyti — połapać s., zorientować s.
susivaĩdymas 1 — wstrzeźliwość, opanowanie się
susivaldyti — opanować s.
susivartoti, -ja — zużyć s.
susivaržyti, -žaū, -žiaū — ściać się z kimś, posprzeczać się; walczyć o coś, o kogoś; powściągnąć się
susivažiavimas 1 — zjechanie się, zjazd
susivažinėti — zjeździć s.
susivažiūoti — zjechać s.
susivėlti, **susivelia**, **susivėlė** — rozczochrać s.; spilsnąć s.
susivėmti, **susivemiu**, -vėmiaū — zwomitować s.
susiversti, **susiverčia**, **susivertė** — zwalić sobie; dać sobie radę; zmienić się
susiveržti, -veržiū, **susiveržiaū** — ścisnąć się
susivėžti, **susivežu**, -žiaū — zwieźć sobie
susivėnyti, -niju — zjednaczyć s., połączyć s.
susivyti, **susiveja**, -vijo — zwięzić się, sobie
susivōkti, -kiū, **susivokiau** — zorientować się
susizgribti, **susizgriмба**, -zgribo = **susigriēbti**
susizadėti — zaręczyć się
- susizavėti**, -vėju (susizaviju), -vėjau — oczarować się, zachwycić się
susizeisti, -žeidžiū, **susizeidžiaū** — zranić się
susizieduoti — zaręczyć s.
susizinėti — porozumieć się; skomunikować się
susizvejoti — złowić sobie (ryby)
susyk — od razu
susyti, -sija, -sijo — związać
suskaičiuoti — zliczyć, policzyć
suskaidyti — rozczłonkować, rozłożyć
suskaityti — zliczyć, zrachować, podrachować, policzyć
suskaldyti — rozbić, rozplatać, rozkruszyć
suskambėti, **suskamba**, -bėjo — zadzwiezczać, zabrzczczać
suskambinti caus. — zadzwonić
suskāsti, -skantū (-skañta), -skāto — zabrać s., gorliwie, porwać się, zacząć
suskaudėti; **suskausti** — zabołec
suskilti — popekać; rozpaść s.; rozbić s.
suskirsti, -skirsta, -skirsto — ściać s., popekać
suskirstyti — rozdzielić; rozłożyć, ułożyć (rozkład lekcji)
suskirsti, **suskiriu**, -skyrėiaū — podzielić, rozdzielić

suskirti, -skirù (-skirstu).
 -skiraũ — podzielić się
sùskis, -kio 2 — nędzarz,
 cherlak
suskisti, -skiinda, -skido—
 rozpaść się
suskýsti, -kýsta, -skýdo—
 zrzednieć
susklęsti, -sklędziũ, sũ-
 sklędziãu; **suskleisti**,
 -skleidziũ, sũskleidziãu—
 złożyć, rozwinąć pączki
susklypũoti—rozparcelo-
 wać na działki; wytkać
 w pasy; porwać na pasy
suskrebtĩ; **suskrestĩ** —
 zaskorupieć, zaskoru-
 znać; zachrobotać
suskristĩ, sũskreĩnda, su-
 skrido — zlecieć się
 (o mnóstwie)
suskũbti, -skumbũ, -sku-
 baũ — zdążyć, nie spó-
 żnić s.
suskũsti, sũskutu, -sku-
 čiau *ir* suskutaũ —
 oskrobać (wszystko)
suskũsti, -skuĩnda (-skũ-
 sta), -skũdo — zacząć
 boleć; ścisnąć (o sercu)
suslęgtĩ — ścisnąć, na-
 cisnąć
suslęptĩ, sũslepiũ, -slępiãu
 — poschraniąć, schować
 (wiele rzeczy)
suslỹs 4 = sũskis 2
suslũgtĩ — pozapadać
 (o ziemi w wielu miej-
 scach); ułożyć s. war-
 stwami; zlegnąć się
susmaugã 3 = sãsmauga 1

susmirsti — zaśmiardnać
susmũkti — osunąć się;
 wemknąć się
susmulkęti; **susmulkti** —
 zdrobnieć
susmũrgti — zgnusnieć,
 znieodołężnieć
susnã, sũsnos 2 b.; sũ-
 snius 2 — parszywiec
susnũdęlis—*r*, *apsnũdęlis*,
 -lę — ospalec
susnũsti, -snũstu, -snũdãu
 — zdrzemnąć się
susodinti—posadzić wszy-
 stkich, wszystko
susopęti; **susoptĩ** — za-
 boleć
suspãudimas — ścisnięcie
suspãusti — ścisnąć
suspęti, -spęju — zdążyć
suspięgtĩ; **suspigti**, -spĩ-
 gũ, -spigaũ — wrzasnąć
suspięsti, -spięčũ, sũspię-
 čiau — zebrać w jedno
 miejsce, skupić
suspĩdęti; **suspĩsti** — za-
 błysnąć
suspiĩgtĩ, -spĩĩgsta, -spĩĩ-
 go — zapisać, za-
 dzwonić (w uszach)
susprĩĩgtĩ; **susprĩĩgęti**—
 zeżreć, połknąć
susprog(d)inti; **suspróg-
 dyti** — porwać, rozer-
 wać, powysadzać w
 powietrze (pociskami,
 bombã)
susprógtĩ, susprógstã, su-
 sprógo — popękać, po-
 rozpuszczać (pączki);
 pożreć, połknąć

suspũrstĩ, -rsta, -rdo; **su-
 spurzdęti**—zaszamotać
 się, zaruszyć się
sustãbdyti — zatrzymać,
 zastanowić
sustatinęti, -nęju—pousta-
 wiać, zestawiać
sustatýti — zestawić, po-
 ustawiać, rozłożyć
sustãugti — zawyc
sustenęti, sũstenu, -stene-
 jau — zastękać
sũsti, sunsũ (sũstũ), su-
 saũ—parszywiec, nędz-
 niec
sustĩĩngęlis, -lę 1 — ospalec;
 zeszywniały
sustĩĩngimas 2 — odrętwie-
 nie, oniemienie
sustĩĩgtĩ — zdrętwieć,
 struchleć; zobojętnieć
sustojĩmas 2 — zastano-
 wienie się; przystanek
sustóti—stanać, przysta-
 nać, zatrzymać się
sustũgtĩ, -stungũ, -stugaũ
ir **sustũgtĩ**, -stũgstu,
 -stũgau — zawyc
sustũmtĩ, sũstumiu, su-
 stũmiaũ; **sustũmdyti** —
 pozsuwać, powsuwać
susũkti, sũsuku, -kiaũ —
 skrećić, zwinąć; zbić (o
 masle); narwać (o wrzo-
 dzie); zmarszczyć (o
 twarzy); zakrećić
susũptĩ, sũsupu, -piaũ *ir*
 susupaũ — owinać
susurkę 3 = garãnkstis 1
susvęti, sũsveriu, -svę-
 riaũ — zważyć

sušãldyti — zamrozić
sušãlęlis, -lę 1 — zmarzłak
sušãlimas 2 — zmarznięcie
sušãltĩ — z(a)marznąć
sušãpęti, sũšãpšiu, -ša-
 pšęjãu — zaszeplenić
sušãudyti — rozstrzelać
sušãũkti, -kiũ, sũšãũkiaũ
 — zwołać, przywołać,
 zavezwać
sušãuti — sadząc bochny
 chleba do pieca zetknąć
 je ze sobą
sušęłptĩ, -šęłpiũ, sũšęłpiaũ
 — wspomóc, dać zapo-
 mógę
sušęrtĩ, sũšęriu, sušęriaũ
 — skarmić (karm dla by-
 dła); uderzyć, chłosnąć
sušlãkinti—skropić, zro-
 sić
sušlãmtĩ; **sušlãmęti**—za-
 szeleścić
sušlãpęlis, -lę 1 — przemo-
 czony
sušlãptĩ—zmoknąć, prze-
 moczyć się
sušliaũžti, -žũ, sũšliaũ-
 žiaũ — przypelznąć ze-
 wsząd w jedno miejsce;
 zniszczyć pełzając
sušlięti, -lięju, -jãu *ir* sũ-
 šlięju, sušlięjãu — stulić
sušlióti, -šlióju — chłosnąć
sušlỹti, -šlĩja, -šlĩjo — stu-
 lić się
sušlũoti — zmieść
sušnekęti; **sušněkti**, -šne-
 nkũ, -šnekaũ—zamówić,
 przemówić; krzyknąć
 (na kogoś)

sušnipinēti — wyszpiego-
wać, wysledzić
sušniūkti, -šniunkū, -šniu-
kaū — zaszlochać
sušokinēti; sušōkti — po-
wskakiwać; zerwać się;
ściągnąć s. (o płótnie),
skurczyć s.
sušūkti, -šunkū, -šukaū —
krzyknać, zakrzyczeć
sušūsti, -šuntū, -šutaū —
sparzyć się, spocić się
sušveisti, -šveičiū, sušvei-
čiaū — szczyścić; wszy-
sko zjeść; chłosnąć
sušvelnēti, -nēju — złago-
dniec, zdelikatnieć
sušveininti — złagodzić,
zrobić delikatnym
sušvilpti, -švilpiū, sušvil-
piau — gwiznać, zagwiz-
dać; zwołać gwizdaniem
sušvisti, -švišta, -švito —
zajaśnieć, zacząć świe-
cić, zabłysnąć
sutaikiyti, -kau, -kiau *ir*
sutaikinti — pogodzić,
zharmonizować
sutaisyti — naprawić; zło-
żyć z rozmaitych części;
sprawić; przygotować
sutalpinti — zmieścić
sutampyti; sutenpti, su-
tempiu, sutenpiau —
pościagać (w jedno
miejsce); pociągnąć,
targnąć
sutapēti = sutāpti
sutapimas; sutaptis, -tiēs 4
— zbieg okoliczności,
zetknięcie się

sutāpti, -tampū, -tapaū —
jednocześnie wydarzyć
się; zlać s.; zgadzać s.;
przestawać
sutarimas 2 — zmowa;
zgoda
sutarškēti, -tarškiū, sūtar-
škiau — zabrzczeć
sutārpti, -tārpsta, -po —
dojrzeć
sutaršyti, -šaū, -šiaū —
stargać, rozczochrać
sutārpti, sūtarū, -riau —
umówić s.; żyć w zgo-
dzie; grać, śpiewać zgo-
dnie, harmonijnie
sutartinaī — zgodnie
sutartinis, -nē — zgodny,
harmonijny
sutartinūmas — zgodność
sutartis, -tiēs 3 — umowa;
harmonia, zgoda
sutarūvės 2 — zaręczyny;
uczta z powodu umo-
wy, zgody
sutaupyti; sutaūpti; su-
tausoti — zaoszczędzić,
uzbierać
suteikti, suteikiū, sutei-
kiau — udzielić, nadać,
dostarczyć; żyć w zgo-
dzie
sutekti, -teška, -tēko —
wystarczyć; schodzić s.
sutelkti, -telkiū, sūtelkiau
— skupić, zebrać
sutemā; sūtemos 3 —
zmierzch, zmrok
sutēmti — ściemnieć,
zmierzchnąć się

sutenēti, sūtena, -nējo —
zastygnać, ściać się
sutēpti, sūtepu, -piau; su-
teštēti — zbrudzić, za-
nieczyścić, zabrukać;
oszkalować
sutikimas 2 — spotkanie;
zgodzenie się, zgoda
sutikti, -tinkū, -tikaū —
zgodzić s., żyć w zgodzie
sutiktūvės — r. pasitiktū-
vės
sutiłpti, sutiłpsta (sūtel-
pa), sutiłpo — zmieścić s.
sutiŋgti, -tingstu, -gau —
zalenić się, zgnuśnieć,
rozlenić się
sutiñti — spuchnąć
sutiřpti — stopnieć, sto-
pić się
sutižimas 2 — ślamazar-
ność
sutižiti — stać s., rozlałym,
ślamazarnym, przygne-
bić się, zniechęcić się
sutraiškyti; sūtraiškinti —
rozcisnąć, zetrzeć
sūtrandēti, -dēja — spróch-
nieć, zbutwieć
sutraškinti — połamać,
zdruzgotać
sutraukyti — porozry-
wać
sutraukti — ściągnąć; ze-
brać; skrecić; zmarsz-
czyć; skrócić; ściać s.
(o mleku); rozerwać
sutrūkdyti — rozstroić
sutrūkimas 2 — rozstro-
jenie s., rozstrój

sutrikkti, -triŋka, -triko —
rozstroić s., zmieszać s.,
zmylić s.
sutrīmti, -trimstu, -trimaū —
uspokoić się
sutrīnkti; sūtrink(s)ēti —
zadużnić
sutrīnti, sūtrinu, -tryniau —
zetrzeć
sūtrinti, -nu, -nau — bru-
dzić (pomyjami)
sūtriūkšti, -triuška, -triu-
ško — złamać s., spła-
szczyć s.
sūtriūskinti — schrupać;
zdruzgotać
sūtrỹpti, -trypiū, sūtry-
piau — stratować
sūtros, -rų 2 — brudy,
płynny nawóz, pomyje
sūtrōti = sūtrinti
sutrūkdyti — przesko-
dzić, zmitrzyć, zmarn-
nować komus czas; za-
trzymać kogoś
sutrūkti, -trunkū, -trukaū —
zamarudzić się
sūtrupēti, sūtrupa, -pėjo —
rozdrobić się, rozkru-
szyc się, rozbić się
sūtrūpinti — zdrobić, roz-
kruszyć
sūtrūkinēti; sūtrūklōti;
sūtrūkti — popekać
sūtrūnēti — zbutwieć
sūtūkti, -tuŋka, -tūko —
stęchnąć; utyc
sūtūōkti, -tuokiū, sūtuo-
kiau — ożenić
sūtūoktūvės, -vių 2 — ślub,
wesele

sutuõpti — ześrodkować, skupić
sutũpti, **sũtupia**, -**tũpẽ** — usiąść (o ptakach)
sutũrẽti — zatrzymać, wstrzymać, zastanowić
sutvaksẽti, **sũtvaksi**, **sutvaksẽjo** — zabić (o sercu); zatętnić
sutvarkỹti — sporządkować, uporządkować
sutvãrstyti — sklecić; obandażować
sutvaskẽti, **sũtvaska**, **sutvaskẽjo** — zbłyszczyć, zbłyskać
sutvẽrti — stworzyć; przewiązać (ranę); zestawić (złamaną kość)
Sutvẽrẽjas 1; **Sutvertõjas 1** — *r.* **Kũrẽjas** — Stwórca
sutvẽrimas 2 — *r.* **pãdãras 3** — stworzenie
sutvĩnti — wezbrać; zlać ś. (o rzekach)
sutvirtẽti — wzmocnić
sutvĩrtĩnti — wzmocnić, umocnić
sutvõti — uderzyć, chłostać
suuñkĩti; **suiñkĩti** — zaskomleć
suõosti; **suõostyti** — zwać, zwęszyc
suuřti — zaburzyć
sudĩti, **suuñža** (**suũřta**), **suũžo** — zaszumieć
suvãidĩnti — odegrać, zagrać
suvaikẽti — zdziocinnić

suvaikỹti — pozapędzać; spędzić w jedno miejsce; pojąć, zrozumieć
suvãikĩřti — pójść tam i z powrotem
suvãldỹti — zwać, paskromić, opanować
suvãlgyti — zjeść
suvãliũoti — zaśpiewać „*valio*“ (o kosiarzach)
suvãlyti — oczyścić, zebrać z pola
suvãlkĩoti — zwłóczyć, zniszczyć, zawałać, zbrudzić
suvãlstỹbĩnti — upaństwowić
suvanõti — zwalić (kogoś kiejem)
suvãrgĩnti — zmęczyć
suvãrgĩti — zmęczyć się
suvãryti; **suvãrlĩnẽti** — wpędzić, spędzić, zapędzić (o wielu)
suvãrstyti; **suvãrstĩnti** — zniżyć; odemknąć i zamknąć drzwi
suvãrtõti — zużyć, zużytkować
suvãrỹti — ścisnąć, uciśnić; związać (słowem); ograniczyć; skrępować
suvãzõti — zbrukać, zawałać
suvãziãvĩmas 1 — zjazd
suvãzinẽti — zjeździć tam i z powrotem; przejechać kogoś; zepsuć jazdą (drogę, wóz)
suvãziũõti — zjechać się
suvẽdĩmas 2 — sprowadzenie; podliczenie (o rachunkach)

suvẽdziõti — pozwodzić, posprowadzać, uwieść
suvẽdziũõtojas, -**jal** — uwoźdźciel, bałamut
suvẽlnẽti — stać ś. djabłem
suvẽlti, **sũveliũ**, **suvẽliãu** — sfolować (sukno), zbić, spilić; pokudzać; pomieszać, powikłać
suvẽřti, -**verçiu**, **sũverçiau** — zwalić (do kupy)
suvẽrtẽti, -**tẽja** — poprzewracać się
suvẽrti, **sũveriu**, **vẽriãu** — ponawlekać, nanizac
suvẽřti, -**verçiu**, **sũverçiau** — ścisnąć, skrępować
suvẽřti, **sũvedu**, -**dçiau** — zwieść, sprowadzić w jedno miejsce; zbilansować
suvẽřtinis, -**nẽ** — przyrodni, -nia (brat, siostra); złożony
suvẽřti, **sũvežu**, -**çiau** — zwieźć
suvẽřtĩnti — spóźnić
suvẽřnyti, -**niju** — połączyć w jedno, zjednoczyć
suvĩnõdĩnti — ujednostajnić
suvĩlgyti — zwilżyć
suvĩliõti — przynęcić, przyciągnąć; uwieść
suvĩlkẽti — znośić (o ubraniu)
suvĩlkti, **sũvelku**, **suvĩlkaũ** — zwlec, pościagać (w jedno miejsce)
suvĩlti, **sũviliũ**, **suvĩliãu** — uwieść; oszukać

suvĩrinti — zgotować, rozgotować; szwajnować, spojć (żelazo)
suvĩrkĩti, -**vĩrkçta**, -**vĩřko** — strawić ś., ulec strawieniu
suvĩrkti, -**ksta**, -**ko** — zapłakać (o wielu)
sũvĩros, -**rũ 3** — piana (na powierzchni gotującego się płynu), szumowiny
suvĩrpti, -**pstu**, -**pau** — zdrzeć
suvĩřti, -**vĩřta**, -**vĩřto** — zwalić się
suvĩřkĩnti — strawić
suvĩrti, **suvẽrda**, **sũvĩrẽ** — (ro)zgotować (się)
suvĩřẽti — skrępować, związać; nacisnąć (wóz)
sũvis — *r.* **visãi** — zupełnie, wcale
suvizgẽnti *ir* **suvizgẽti**, **sũvizga**, **sũvizgẽjo** — zaruszać ś., zacząć wywijać ogonem
suvỹniõti, -**niõju** — zawiązać, zwinąć
suvỹrẽti, -**vỹri**, -**vỹrẽjo** — zmeźnić, stać ś. męczyzną; poruszyć się; zamykać ś. i odmykać ś. (o drzwiach)
suvỹsti — zwiędnąć
suvỹstyti — spowić, zwinąć
suvỹti, **sũveju**, **suvijaũ** — zwi(na)ć, skręcić; spędzić w jedno miejsce
suvokĩmas 2 — zrozumienie

suvokti, -vokiù, sùvokiau
 — zorientować s., zrozumieć, skombinować; u-przątnąć
suzizti *ir* -ziřsti, -řzia, sù-zirzė — zabrzączec
suzmėkti, -zmeňka, -zmėko — stać się zakalco-watym
suzadėti, sùzada, -dėjo — zareczyć
suzadėtinis, -nė — narze-czony
suzadėtuvės, -vių 1 — za-ręczyny
suzadinimas 1 — wzbu-dzenie
suzadinti — wzbudzić
suzaičiuoti — zabłysnąć (o błyskawicy)
suzaišti — zagrać
suzaliuoti — zazielenieć
suzaloti — skaleczyć
suząsti, -žaňda, -žado — obudzić s., wzniecić s.
suzavėti — oczarować
suzėisti, -žėidžiù, sùžėi-džiau — zranić
suzėlti, sùželia, sužėlė — zazielenić się, wzjeść (o roślinach)
suzėfti, sùžeriu, sùžeriau — zgarnąć
suzėbti, sùžiba, -bėjo;
suzėbti, -žiňba, -žibo — zabłysnąć; spalić się (o świecy)
suzėibtì, -ziebiù, sùžiebiau — zapalić, wzniecić
suziedėti — sczerstwieć
suzieduoti — zareczyć

suzieduotinis, -nė 1 — na-rzeczony
suzinoti, -naù, -nojau — dowiedzieć s.; ściągnąć, skraćć
suziurti, -ziùra, -žiuro — wlepić oczy (w kogoś, w coś)
suziurėti, -riù, -rėjau — patrzeć, upatrzeć; wy-rozumieć
suzybsėti, -žybsi, -žybsėjo — zabłysnąć
suzydėti; **suzýsti** — zakwitnąć (o wielu, o wszystkich roślinach)
suzymėti — poznać
suznėkti, -žnenkù, -žne-kaù — rozmiądzyc się
sužva(n)gėti — zabrzączec, zadzwonić
sužvejoti, -jójù — złowić (o rybach); złapać
sužvėngti *ir* **sužvingti** — zarżec
sužvėrėti -rėja — stać się zwierzęciem
sužviėgti, -gia, -gė; **su-žvlgti**, -žviňga, -žvigo — zakwiczeć; zagwizdać; wrzasnąć
sužvilgėti, -žvilga; **sužvil-gti**, -gsta — zabłysnąć
sūdas 2 — *r.* teismas 2 — sąd
sūdymas 1 — solenie
sūdyti, -dau, -džiau — solić
sūdrūs, -ri — soczysty
sūkis 2 — obrót, ruch, krę-cenie się, obracanie się
sūkrėtis; **sūkrūtis**, -čiol — wstrząs; rozruch

sūkurys, sūkurio 3 — wir
sūmainai — na przemian
sūmatas 1 = sámatas — रुपonia, chomatowy rzemień lub szpagat
sūnaitis, -náičio 1 — wnuk
sūnėnas 1 — syn brata lub siostry
sūnds 3 — syn
sūpauti — kołysać
sūpavimas — 1 kołysanie
sūpyklė 3; **sūpynė** 2; **sū-p(u)oklės**, -lių 3 — huś-tawka
sūp(u)oti(s) — kołysać (się), huśtać (się)
sūras = sūrūs
sūrdėtė 1 *ir* sūrdėtė — wo-rek do wyciskania sarów
sūrėti(s), -rėja(s) — stawać się słonym
sūrinti — solić
sūris, -rijo 1 — ser
sūris 2; **sūrūmas** 2 — sło-ność, smak słony
sūrýmas 1 — rosół, woda osolona
sūrmaišis 1; **sūriómaišis** = sūrdėtė
sūrsenis, -nio 1 — marcowy kawaler
sūrūmas 2; **sūrūmà** 3; **sū-rybė** 1 — słoność
sūrumýnai 1, 3 — słone potrawy, przystawki
sūrūs, -ri, sūrų — słony
sūvartai 3 — *v.* sávarta 1
sūvėlė 3 — *r.* sávėlė
svaičiuoti = svaitėti
svaidynės; **svaidytynės** 2 — rzucanie w dal

svaidyti(s) — rzucać (się), miotać (s.), rozrzucać, ciskać
svaidrūs, -ri — rzutki
svaigalas 3 — narkotyki; czad
svaigimas 2 — odurzanie się, upajanie się
svaiginamas (is), -ma, (-móji) — odurzający, upajający
svaiginimas 1 — odurza-nie, upajanie
svaiginys, svaiginio 3 — zawrót głowy
svaiginti(s) — oszalać (się), odurzać (s.), upa-jać (s.)
svaigti, svaigstù, svaigau — odurzać s., upajać s., tracić przytomność
svaigulys (svai-3); **svai-gūmas** 2 = svaiginys
svaigūs, -gi — odurzający, upajający
svainis, svainė 1 — swojak; szwagier, -rka
svaitėti, -ta, -tėjo — bre-dzić, majaczyć
svajà 4; **svajójimas** 4; **sva-jonė** 2 — marzenie
svajingas, -gà — marzący, marzycielski
svajóti, -jójù — marzyć
svajótojas, -jal — marzy-ciel
svambalas 3 — pion, cię-żarek
svambūs, -bi — ciężki, ważki
svarà 4 — ciężar

svāras 2 — funt (400 gramów); odważnik
 svarbā 4; svarbumā 3; svarbumas 2 — ważność, rzecz najważniejsza; znaczenie
 svarbēti, -bēja — stawać s. ważnym
 svarbūs, -bī — ważny; wiele znaczący, ważący; główny
 svarīngas, -gā — ważki
 svarmuō, -meñs; svarmens 4 — odważnik; ciężki do gimnastyki
 svař(s)čiai, -čią 1 — ramiona u wagi
 svarstýklēs, -liū 1 — waga
 svarstymas 1 — ważenie; rozważanie, rozpoznawanie (sprawy); karczowanie
 svarstýti — rozpatrywać, rozpoznawać; ważyć, rozważać; karczować
 svarstýtuvas 1 — bezmian
 svařtis, svařčio 2 — drąg, dźwignia
 svarūmas 2 — ważkość, waga
 svarūs, -rī — ważki
 svēčias, -čią — cudzy, cudza
 svēčias, -čio 4 — gość
 svečiasālis, -lė 2 = sveti-mašālis
 svečlūotis — gościć
 sveikas, -kā — zdrowy; cały; dobry; trzeźwy

sveikas gývas — żywy zdrowy — (przy powitaniu); lik sveikas — bywaj zdrow; keliāuk sveikas — idź, jedź zdrow
 sveikatā, -kātos 2 — zdrowie, siła
 sveikatingūmas 2 — zdrowotność, higieniczność
 sveikēti, -kēja — zdrowieć, powracać do zdrowia
 sveikimas 2 — rekonwalescencja, powracanie do zdrowia
 sveikinimas 1 — pozdrowienie, pozdrawianie
 sveikinti(s) — witać (s.), pozdrawiać (s.), kłaniać s., żegnać s., składać życzenia
 sveikintojas, -ja 1 — pozdrawiacz
 sveikti, sveiktū, sveikū — zdrowieć
 sveikūmas 2 — zdrowość, całość, higieniczność
 svēlakas 3 — żerdź do wieszania odzieży
 svēmbti, -mbia, -mbė — boleć (o zębach)
 svērdēti, -du, -dėjau — chwiać się, słańiać się, schylać się, zataczać się
 sverdinėti — chodźić słańiając się; zataczać się
 svermuō 4 — ciężarek
 sverti, sveriū, svėriaū — ważyć, mieć wagę; podważać

svertis, -riuos, svėriaūs — ważyć się
 svertūvas 2 — bezmian, ręczna waga
 svetainė 2 — sala, salon, świetlica
 svetija, -tijos 2 — obczyzna
 svetim(a)naūdis, -dė 2 — egoista
 svėtimas, -mā — cudzy, obcy, postronny
 svetim(a)šālis, -lė 2 — obcokrajowiec, cudzoziemiec
 svetim(a)taūtis 2 — człowiek innej narodowości
 svetimāžodis 1; svetimybė 1 — obcy wyraz; barbaryzm
 svetimoteriāuti — cudzołóżyć
 svetimtyka 1 — czyhający na cudzą własność
 svetimūmas 2 — obcość
 svetīngas, -gā — gościnnie, lubiący gości
 svetingūmas 2; svetybė 1 — gościnnosc
 svetys 4 = svėčias 4
 svetnorā 3 — chciwiec
 svetuř — na obczyźnie, za granicą
 svėpūoti = kvėpūoti
 svėrėjas 1,3; svėrikas, -kė 2 — ten który waży, odważa
 svidėti, svida, svidėjo — błyszczyć, lśnić
 svidūs, -dī — błyszczący
 sviedimas 2 — rzucenie, rzut; miotanie

sviedinys, svėdinio 3 — piłka; pocisk
 svięgti, -giu, -giau — cisnąć, rzuć; uderzyć
 sviestas 1 — masło
 sviestasukė 1 — masłnica (przyrząd do bicia masła)
 sviesti, svėdziu, svėdžiau — cisnąć (rzucić)
 sviestinė 1 — masłnica
 sviestininkas, -kė 1 — masłarz
 sviestinis, -nė — masłany
 sviestūotas, -tā — uwalany w masle, wysmarowany masłem
 sviestūoti(s), -ju(os) — smarować (się) masłem
 svietas r. = pasāulis
 svilai 4; svilėsiai 3; svilliniai 3 — smalenizna, przypiekość
 svillmas 2 — smalenie się
 svillinimas 1 — smalenie
 svilinti(s), -nu(os) — smalić (s.), przypalać (s.), opalać s.; piec (o mrozie);
 ākys svilinti — czerwienieć, palić s. ze wstyd
 sviltai 1; sviltos 1 = svilai
 svilti, svilū (svilstu), svilaū — przysmalać się, przypalać się
 sviltos, -tū 1 — spalenizna
 svirdėnti, svirduliūoti — słańiać się, kołysać się, chybotać
 svirksnis, -niēs 4; svirkšnys, svirkšnio 4 — żuraw u studni

svīrnas 4 — spichlerz
svirplīs 4 — świerszcz
svīrpī, -piū, -piaū — świerszczeć
svīrti, svīra (svīrsta), svīro — nachylać s., zwisać; być nachylnym
svirtis, -tiēs 4 — żuraw u studni
svīrūmas 2 — chwiejność
svīrūs, -rī — chwiejny
svyrāvīmas 1 — wahanie się
svyrēti, -svyri, -rējo — wisieć, zwisać
svyrinēti; svyrinti — chodzić, iść staniając się

šāipa 1 b. — szyderca
šāipas 2 — szyderstwo; uśmiech
šāipymasis, -mos 1 — szczyrzenie zębów; uśmiechanie się
šāipytis, šāiposi, šāipēsi — wyszczerzać zęby, śmiać się ironicznie
šāipōkas; šāipuōklis — kpiarz, żartownis
šaižūs, -ži — ostry, przenikliwy, szorstki
šakā 4 — gałąź, konar, sęk; odrosł; dziedzina; odnoga
šakalys 3 — szczapka, łuczyno, patyk
šākē; šākēs, -kių 2 — widły

svyris, -rio 2; svyruōklė 2 — wahadło
svyrulys 3 = čiurlys — jerzyk
svyruōklis, -lio 2; svyruonėlis, -lio 2; svyrūnas 2 — płacząca brzoźka
svyrūoti — wahać się; kołysać się
svysti, svysta, svydo — lecieć (o rzuconym przedmiocie)
svogūnas 2 — cebula
svoras 2 ir svorai 4 — ciężarki
svoris, -rio 2 — waga
svotās 2; svociā 2 — swat, swatka

Š

šakīngas, -gā — gałęzisty
šaknėtas, -tā — korzenisty
šakniāstiebis, -bio 1 — r, kotenā — kłacz
šakniāvāsis, -siol 1 — roślina okopowa
šaknijimasis, -mosi 1 — korzienie się
šakningas, -gā — korzenisty
šakninis, -nė — korzenny
šaknis, -niēs 4 — korzeń; pierwiastek (matem.)
šaknytis, -nijas — rozkorzieniać s.
šakojimasis, -mosi 1 — rozgałęzianie s.
šakōtas, -tā — rozgałęziony, gałęziasty

šakōti(s), -kōja(s) — rozgałęziać s., krzewić s.
šaktarpis, -piol — rozgałęzienie, miejsce między gałęziami; rozdroże
šakumā 3; šakūmas 2 — rozgałęzienie; międzykrocze
šakūs, -ki — skoczny, rażny
šakūtė; šakūtės, -kūčių 2 — widelec; widełki; gałązka
šalavijas 1 — szałwia
šalčmirys, -rė (šalč-3) — zmarzlak
šaldyklā 2 — chłodownia
šaldymasi — chłodzenie, mrożenie
šaldytinis, -nio 1 — lody
šaldyti(s) — mrozić (się, sobie), zamrażać, chłodzić (s.)
šaldytuvas 1 — pecherz do lodu; lodownia domowa
šaldomasis, -moji — mrozący, ochładzający
šal(v)enti — mrozić po trosze, marznąć
šaliā; šaly; — obok, koło (czegoś, kogoś), rzędem
šalidinis, -nė — uboczny
šaligatvis, -vio 1 — chodnik, trotuar
šalikelė; šaliakelė 1 — przydroże
šalimas, -mā — sąsiedni, znajdujący się obok
šalimas 2 — marznięcie
šaliū — precz; na bok
šalinė, -nės — 2 sąsiek

šalingas, -gā — (jedno) stronny
šalingūmas — stronność
šalinimas 1 — usuwanie
šalinimasis, -mosi — stronienie, uchylanie się, usuwanie się
šaliniūkas, -kėl — stronnik, zwolennik
šalinis, -nė — boczny, sąsiedni
šalinti(s) — stronić (się), uchylać (s.), usuwać (s.)
šalip — w stronie, obok, rzędem
šalis, -līs 4 — strona; kraj;
iš šaliēs — ze strony, z boku; pro šalį — mimo
šališkās — r. = šalingas
šalitakis, -kiol — boczna dróżka
šalitvorė; šalitvoris, -riol — miejsce koło parkanu, płotu
šalmas 3 — hełm
šalnā 4 — przymrozek
šalnōti, -nōja — zlekka mrozić
šalpā 4 — zapomoga
šalta — zimno
šaltabūdis, -dė 2 — flegmatyk
šaltāgariai, -rių — czad (gazowy); swąd
šaltakalėba 1 — ślusarstwo
šaltakalys, šaltakalio 3 — ślusarz
šaltakraujis, -jė 2 — mający zimną krew
šaltamėtės, -mėčių 1 — mięta pieprzowa

šaltanóslai, -sių 1 — pie-
rożki z serem
šaltārūsis, -siol 1 — lodo-
wnia, chłodna piwnica
šaltas, -tą, -tai, -tyn 1 —
zimny, chłodny, mroźny
šaltėkšnis, -nio 2 — szak-
łak — rhamnus frangula
šaltėnis, -nio 2 = šaltinis
šaltėsiai, -sių 3 — chłodne
potrawy; lody
šaltėti, -tėja 1 — chłodniec,
zimniec, stawac s. chłod-
nym
šalti, šalù (šalstu), šalaũ —
marznac
šaltibarščiai, -čių 1; šal-
timai 2 — chłodnik,
barszcz
šaltinings, -gà; šalti-
niūotas, -tą 1 — obfity
w krynicy
šaltinis, -nio 2 — źródło,
krynica, zdroj
šaltis, -lėio 2 — mróz, chłod
šaltymetis, -mečio 1 —
pora chłodna
šaltysius — r. seniūnas 2 —
sołtys
šaltkalvis, -vio 1 = šalta-
kalys
šaltóji, -tósios 1 — zimna
izba; ciupa; areszt
šaltumà 3 — chłod, miejsce,
pora najchłodniejsza
šaltūmas 2 — chłod; chłod-
ność
šaltumynaĩ 1, 3 — lody
šalutinis, -nė (po) boczny
šamas 4 — sum (ryba)

šankinti = šokinti — zmu-
szać do skoku, prowa-
dzić do tańca
šāpalas 3 — jaź (ryba)
šāpas 4; šāpėlis, -lio 2 —
słomka, trawka, śmie-
cinka, gałazka, prószyn-
ka
šāpšėti, -šiũ, -šėjau 1 —
szeplenić
šāras 4 = pāšaras 3
šāarka 1 — sroka
šāarmà 3 — szron, zamróz
šārmās 3 — ług
šārmótas, -tą 1 — pokryty
szronem
šārpūmas 2 — prędkość
šārpūs, -pi 1 — prędki, zwini-
ny, bystry
šārvālavis, -vio 1 — pan-
cernik (okręt)
šārvās; šārvai 3 — pancierz,
zbroja, ryszturnek
šārvāvimas 1 — uzbrajanie
šārvinė 2, šārvāvietė 1 —
arsenal, cekhaus, zbro-
jownia
šārvóti, -vóju 1 — oblekać
zmarłego
šārvuóčius 2 — pancernik
šārvuótas, -tą 1 — pancerny
šārvúoti 1 — uzbrajac, zbroić
šārvúotis 1 — zbroić się, na-
kładać na siebie zbroję
šāšas 1 — strup, krosta,
pryszcz zaskorupały
šāšius; šāšnys, -nė 1 —
oparszywiały, pokryty
pryszczami
šāšytė 1 = Diėvo karvėtė —
Boża krówka

šāšti, šāštũ (šānšũ), šāšaũ —
strupieć
šāšúotas, -tą 1 — strupiały;
pokryty strupami
šātrà 4 — żerdź; szálas
šātras 4: šātrai 1 — srut;
chrust
šāudalai 3 — strzeliwo,
amunicja
šāudyba 1 — strzelanie
šāudyklà 2 — strzelnica
šāudyklė 2 — strzelba,
fuzja; tñackie czółenko
šāudymas 1 — strzelanie,
strzelanina
šāudymasis, -mos 1 —
strzelanie się
šāudyti, -dau 1 — strzelac
šāudytis 1 — strzelac się
šāudytynė 2 — zawody
strzeleckie
šāukėjas 3, 1 — wołacz
(ten kto woła)
šāukiklis, -lio 2 — wyzy-
wacz
šāukimas 2 — przywoły-
wanie, przyzywanie, wo-
łanie, krzyczenie; wzy-
wanie; wezwanie
šāuklỹs 4 — glosiciel, zwo-
ływacz, herold
šāukóvas 2 — wzywacz
šāuksmas 2 — krzyk; jėk;
zew
šāuksminiņkas 2 — wołacz
(casus)
šāuksnỹs 4 — r. krypà,
kryptis
šāukštas 1 — łyzka
šāukštinė 1 — kálnykas
šāukti, šāukiũ, -kiaũ 1 —

wołac, wzywac, przy-
zywac; krzyceć, wrze-
szczeć
šāuktis, -kiuos, -kiaũs 1 —
wołac (o pomoc), wzy-
wac do siebie
šāuktũkas 2 — wykrzyknic
(znak przestankowy)
šāulỹs 4 — strzelec
šāūnas, -nà; šāūnds, -ni 1 —
dzielny; dobry, poczci-
wy; wyborowy
šāurũs = šiaurũs
šāuti, šāunu (šāuju), šó-
viau (iršavaũ) 1 — strzelac,
wystrelić, palnac; bić;
prėdko bieć, lecieć; su-
nac chleb do pieca na
łopacie; sunac (suwac)
przy tkaniu czółenko
šāutis, šāunuos (šāujuos),
šóviaus 1 — strzelac się,
w siebie; miotać s., zry-
wac s.; zamykać sobie
drzwi na zasuwę
šāutynė 2 — pojedy-
nek (na broń palnà)
šāutuvas 3, 1 — karabin,
strzelba
šāčiāmas 4 — bedłka, afty
šāčiũnklas 1 — kikut, kikieć
šāčiũti, šāčiũva (šāčiũna),
šāčiũvo 1 — milknac, ci-
chnac
šė! šė táu 1 — masz tobie!
šėberkščioti(s) 1 — stawac
się szurpatym
šėberkštis, -ties 1 — drza-
zga, zastrzał
šėimà 4 — rodzina

šeimēdis 1 = šeivāmedis
 šeiminiņkas, -kē 2—gospodarz
 šeimīninkāuti — gospodarzyc, gospodarowac
 šeimīninkāvimas 1—gospodarowanie
 šeimyna 1 — czeladz, domownicy; rodzina
 šeimyninis; šeiminis, -nē — rodzinny
 šeimyniņkas, -ka — gospodarski, familijny
 šeimynykštis = šeimynos žmogūs — domownik
 šeivā 4—wrzecziono, szpula, cewka do nici
 šeivāmedis, -dziol — bezgronowy (krzew)
 šēkitl — maciel
 šēlmisl — r. lapūkas, išdykēlis — figlarz, urwis
 šelmuō, -meņš, šēlmenj 3—kalenica
 šelpējas, -jā 3, 1; šelpikas, -kē 2—ten kto daje pomocę, wspomaga
 šelpimas 2—wspomaganie
 šelpimasis, -mosi 1 — samopomoc
 šēlpti, šēlpiū, -piaū — wspomagać
 šēlptis, -piamēs, -pēmēs—wspomagać się wzajemnie
 šēņ; šēnai — tutaj; šēņ ir teņ — tu i tam; tam i z powrotem
 šēnliņk—tutaj, w tą stronę
 šēpetiniņkas—szczotkarz

šēpetys, šēpečio 3 — szczotka
 šēpšis, -šio 2 — sadto, otrzewna
 šēpti, šēmpū, šēpaū—obracać (włosami, brodą)
 šēras 4—karm dla bydła, jadlo
 šerdēkšnis, -nio 2; šerdēkšnininkas; šerdēsas 2 — serdecznik; sworzeń
 šerdis, -diēs, šerdj 3 — rdzeń (w drzewie, roślinie, piórze); serce dzwonu
 šerinis, -nē — szceciniasy, zrobiony ze szcęciny
 šerys 4—sierść, szcęcina
 šerkšnā 2; šerkšnās 2 — szron, zamróz
 šerkšnīti, -nija — pokrywać się szronem
 šerkšn(u)ōtas, -tā — pokryty szronem
 šermen(y)s, -nū 4—stypa, pogrzeb
 šermūkšninis, -nē—jarzębinowy
 šermūkšnis, -nio 2—jarzębina
 šermūkšnīnas 1, 3—jasek jarzębinowy
 šēšeriamētis, -tē 2—sześćioletni
 šermuō; šermuonēlis 2—gronostaj
 šērnās 3 — dzik, odyniec
 šernenā 3 — skóra dzika
 šernienā 2 — mięso dzika
 šērpetal—drzazga, strzęp

šērpētoti(s), -toja(s) — strzępic (się)
 šērti, šeriū, šēriau—karmić bydło, konie; bić, uderzać, walnąć
 šērtis, šeriūos, šēriaus—linieć, zrzucać włosy, pierze; blaknąć
 šēšakēl—szóstka (w kartach)
 šēšērgis, -gē ir šēšēlgis 1—sześćioletni(o bydłciu)
 šēšeri, šēšerios (mētai, žirklēš) — sześcioro
 šēšeria šēši — sześć razy sześć
 šēšeriamētis, -tē — sześćioletni
 šēšeriōpas, -pā—sześciokraki
 šēšetas, -to(vaikū, galvijū) — sześcioro
 šēšēlis, -lio 2—cień, widmo
 šēši, šēšios — sześć
 šēšiaāmžis, -žē — sześciowiekowy
 šēšiaaūgštis, -tē—sześciopietrowy
 šēšiakāmpis, -pē — sześciokrakny
 šēšiakāmpis, -pio 2 — sześciokrak
 šēšiakōjis, -jē — sześcionogi
 šēšialāpis, -pē — sześciolistny
 šēšialaūkis, -kē—sześciopolowy
 šēšiālinkas, -ka—złożony sześciokrotnie
 šēšianītis, -tē — sześciolitny

šēšiapēdēs eilēs — heksametrs
 šēšiasdešimts = šēšios dēšimtyš
 šēšiasdešimtas — sześćdziesiąty
 šēšiasienis, -nē—sześciocienny
 šēšiese — w sześciu
 šēšiōlika — szesnastcie
 šēšiōliktas, -ta — szesnasty
 šēšios dēšimtyš — sześćdziesiąt
 šēškus, -kaus ir šēškas, -ko 4 — tchórz
 šēškenā 3—futerko tchórz
 šēštādalis, -liol 1 — szósta część
 šēštādienis, -nio 1—sobota
 šēštaīnis, -nio 2—sześcian
 šēštaklasis, -sēl—szóstoklasista
 šēštas, -tā — szósty
 šēštīnēs, -niū 2 — święto Wniebowstąpienia
 šēštōkas — pieniądz dawny = 6 groszy
 šēšūras 3 — świekier
 šēvelis — drzazga
 šēgžmas 2 — śmiecie, resztki bezwartościowe
 šēkas 1 — siano świeżoskoszone, niewyschłe
 šēkauti — kosić siano
 šēlas 2 — szaleństwo
 šēlīmas 2 — szalenie
 šēliōtis, -liōjuos, -liōjaus—wściekać s., rzucać s., demolować

šēlti, šēlstū, šēlaū — szalec
 šēmas, -mà *ir* šēmas —
 szary, popielaty
 šēmīš, -mēl — szary, po-
 pielaty (wół, krowa)
 šēmmargīš, -gēl — szaro-
 pstry
 šērē 2; šērýba 1 — czas
 karmienia bydła
 šērējas, -jā 3,1; šērīkas,
 -kē 2 — skotarz, karmi-
 ciel bydła
 šērīmas 2 — karmie-
 nie bydła; uderzenie
 (biczem, różgą); cios
 šērīmasīš, -mos 1 — linie-
 nie, blaknięcie, płowie-
 nie
 šērýba 1 — przekarm
 šētōnas 2 — szatan
 šétrā 4 — żerdź
 šēvelīš 1; šēvulis 1; šēvu-
 līs 3 — drzazga, oskołek,
 ułamek
 šia — masz, oto masz
 šiaip; šiaipjau — tak;
 w taki sposób; wogóle,
 inaczej
 šiaip taip — jako tako
 šiandien(a) — dzisiaj
 šiandiē(nī)nis, -nē; šian-
 dienýktīš, -tē — dzi-
 siejszy
 šianlīnkon — w tą stronę
 šiaipus — po tej stronie
 šiaudadūšīš, -šē 2 —
 tchórz, bojaźliwiec
 šiaudagalīs, šiaudagalio 3
 — stominka, stomka,
 zdźbło stomy

šiaudas; šiaudaī 3; šiau-
 dijā 2 — słoma
 šiaudinē 2 — siennik; sło-
 mianka
 šiaudinis, -nē — słomiany
 šiaudyklē — czótenko
 tkackie
 šiaudýnas 3,1; šiaudýnē 2
 — stos słomy
 šiauras = šiaurūs
 šiaurēl — północ (strona
 świata)
 šiauriāryčiai 1 — *r. vāsaros*
 rytai — północny wschód
 šiaurinis, -nē — północny
 šiaurýš 4; šiaurvėjis, -joi
 — wiatr północny
 šiaurūs, -ri — północny,
 chłodny
 šiaurvakarīai 1 — *r. vāsa-*
ros vakarai — północny
 zachód
 šiaušinti (*caus. od* šiaušti)
 — jeźyc; roztrząpować
 šiaušti(s), -šiu(oš), -šiau(s)
 — najeżać (się), nastro-
 znać (się); srożyć się
 šianakt — tej nocy
 šičia; šičionai — oto tutaj
 šiek tiek — coś niecoś,
 trochę, niewiele
 šiekšta 1 — poprzecznik,
 głowa u grabi, gdzie
 są osadzone zęby
 šiekšta 1 — pień, złama-
 ne drzewo bez gałęzi
 šiemēt *ir* šiemet — w tym
 roku
 šienakartē 1 — pawęż, drąg
 do przyciskania na wo-
 zie snopów, siana

šienapiovýš, šienapiovio 3
 — kosiarz (siana)
 šienapiūtē 1; šienautē 2 —
 kośba
 šienapiūvē (šič-3) — ma-
 szyna do koszenia siana
 šienapiūvis, -vio 1 (*žvai-*
gždýnas) — Orion (gwia-
 zdozbiór)
 šienas 4 — siano
 šienauti — kosić, grabić,
 zbierać siano
 šienuolēs 2 — zdźbła siana
 šienūotas, -tā — zatrzęsio-
 ny, pokryty sianem
 šienvežimis, -mio 1 — wóz
 do wożenia siana
 šiępti, -piū, -piaū — szcze-
 rzyć (zęby); szydzić
 šięptis, šiepiuos, -piaūs —
 wyszczerzać ś., rozdzia-
 wiać się
 šięti, šienū, šiniaū — wbi-
 jać, wpędzać drzazgę
 šikinė 2; šiknā 4 — pośla-
 dek
 šikšnā 4 — rzemień, pas
 z tego wyprawnej skóry
 šikšnīnis, -nē — rzemienny
 šikšniškas, -kà, -kaī — taki
 jak rzemień
 šikšnius 2 — rymarz
 šikšnýš 4; šikšnóšparnis,
 -nio 1 — nietoperz
 šikti, -kū, -kiaū (-kaū) —
 wypróżniać się
 šilabudē 1 — borowik,
 grzyb biały
 šilagā 3; šilagēlē 1 — sa-
 sanką

šilagaidis 1 — zięba (ptak)
 šilainē 2 — wrzosowisko
 šilas 4 — bór, sosnowy
 las
 šilavýkas 2; šilabaravy-
 kis 1 — borowik
 šilažemis, -mio = šilaīnē
 šilčiómatis, -mačio 1 —
 ciepłomierz, kalory-
 metr
 šildyklā 2 — ciepłarnia
 šildyti — grzać, ogrzewać,
 nagrzewać, przygrzewać
 šildytis — grzać ś., na-
 grzewać ś.
 šildytuvās 1 — grzałka
 šilėnti — migać, świecić ś.,
 błyskać
 šilimā 3 — ciepło, ciepłość
 šilimas 2 — ocieplanie się
 šilimómatis, -mačio 1 —
 termometr
 šilinis, -nē — borowy
 šilýnas 3,1 — lasy sosnowe
 šilkagijos 2; šilkāvýčiai 1.
 -čij 1 — włóczka; jed-
 wabne nici
 šilkamedis, -džio — drzewo
 morwowe — morus alba
 šilkāryšis, -šio 1 — szal
 (chustka) jedwabny
 šilkas 4 — jedwab
 šilkaspañnis, -nē — jed-
 wabnoskrzydły
 šilkaverpis; šilkverpýš 3
 — jedwabnik
 šilkinis, -nē — jedwabny
 šilkiniótas, -tā — ubrany
 w jedwabie
 šilmuō, -meñš 3 — kaloria

šilnóti, -nója — ocieplac s.
 šilójas 1 — wrzos
 šilóvarnėl; šilvarnėl —
 kraska — coracias
 garrula
 šiltadaržis, -žio 1; šiltā-
 namis, -mio 1 — oranże-
 ria, cieplarnia
 šiltakraūjis, -jė — ciepło-
 krwisty
 šiltālysės, -sių 1 — inspekty
 šiltas, -tā, -tai, -tyn —
 ciepły
 šiltėti — ciepłec
 šilti, šilū (šilstu), šilaū —
 ciepłec, ogrzewac się
 šiltinė(s) 1 — gorączka,
 durzycia, dur, tyfus
 šiltis, šilčio 2 — ciepło; ogień
 šiltis, šiliuos, šylius =
 stėngtis — starać się;
 troszczyć się
 šiltnamis, -mio 1 — cie-
 plarnia
 šiltūmas 2 — ciepłosc
 šilumà 3 — ciepło
 šimėlis, širmukas 2 — siwek
 šimtagaivis, -vė 2 — stu-
 głowy
 šimtakojė; šimčiakojė 1 —
 stonoga, krocionóg
 šimtamārgis, -gė — ma-
 jący sto morgów ziemi
 šimtamėtis, -tė 2 — stuletni,
 wiekowy
 šimtas 4 — sto, setka
 šimtažiėdis, -dėl — sto-
 krotka
 šimtericpas, -pà — sto-
 krotny

šimtinė 2 — stówka, setka
 šimtininkas 1 — setnik
 šimtinis, -nė — setny
 šimmetinis, -nė — stu-
 letni, wiekowy
 šimtmetis, -mečio 1 — stu-
 lecie, wiek
 šiokiadienis, -nio 1 — dzień
 powszedni
 šokiadienis, -nė — co-
 dzienny
 šioks, šokia — siaki taki,
 zwykły, taki sobie
 šiol, šiolei: lig šiol, lig
 šiolei — dotychczas
 šipinti — tepić, robić te-
 pym
 šipšynas 3, 1 — kępiaste
 miejsce
 šipti, šimpa, šipo — tepieć;
 dostawać oskomy
 šipulys, šipulio 3 — drza-
 zga
 širdai 3 — kłótnia
 širdāpykis, -kiol — mdłosc,
 nudzenie, ckliwość
 širdgėla 1 — ból serca
 širdingas, -gà — (r. nuošir-
 dūs — serdeczny) zło-
 sliwy
 širdingūmas 2 (r. nuošir-
 dūmas — serdeczność)
 złoszczenie się
 širdis, -diės 3 — serce
 širdys, -dzių 3 — czerwień,
 kier (w kartach)
 širdytis, -dijuos, -dijaus —
 złościć s., gniewać s.
 širdperša; širdplėša 1 =
 širdgėla

širmas; širmà — siwy
 (koń), szpakowaty
 širmis, -mė — siwak (koń)
 širmonėlis 2 — gronostaj
 širpsóti, širpso, širpsójo —
 sterczec, być naježo-
 nym
 širsti, širsta, širdo — zło-
 ścić się
 širšė 1; širšinas 3; širšuo-
 las 3 — szerszeń (owad)
 širtas: širtail — legowi-
 sko zwierzcacia
 širvas = širmas
 širvėnti — powiewac
 šis, ši — ten, ta
 šišas — zapał, dur, entu-
 zjizm; natchnienie
 šišti = šašti
 šit, šitai — oto
 šitai 1 — oto tak, takim
 sposobem
 šitas, -ta — ten oto
 šitiek — tyle oto
 šitoks, šitokia — otóz ta-
 ki, taka
 šituodu; šitiedvi — te dwa,
 ci dwaj, te dwie
 šiugzdėti, šiugzda, -dėjo —
 szeleścić
 šiukšlės, -lių 2 — śmiecie
 šiukšlėtas, -tā — zaśmie-
 cony
 šiukšlidė 2 — śmietnik
 šiukšlinti(s), -nu(os),
 -nau(s) — śmiecić, za-
 śmiecać (się)
 šiukšlius, -lė 2 — śmieciuch
 šiukšlynas 3, 1; šiukšlynė 2
 — śmiecisisko

šiukštū — wara broń
 Bożel
 šiukštūs, -ti — zaśmiecony,
 nieczysty; marny, nie-
 pożywny (o jadle, po-
 karmie)
 šiulinti, -nu, -nau — dobrze
 doglądać, karmić
 šiūodu, šiėdvi — te dwa,
 ci dwaj, te dwie
 šiūokart; šiūošyk — tym
 razem
 šiupėti, šiupa, šiupėjo —
 łuskać się, kruszyć się,
 najeżać s.
 šiupinys, šiupinio 3 —
 mieszanka; bigos; gro-
 chówka tłusta; rozma-
 tości
 šiūpti, šiūmpa, šiūpo —
 najeżać się
 šiupulys 3 = šipulys 3 —
 drzazga
 šiurėnti — poruszać, po-
 wiewać
 šiurkštėti, -tū (-tėju), -tė-
 jau — stawać się szor-
 stkim
 šiurkštinti, -nu, -nau —
 czynić szorstkim
 šiurkštýbė 1; šiurkštumà 3;
 šiurkštūmas 2 — szor-
 stkość, surowość
 šiurkštūs, -ti; šiurkštū,
 šiurkščiai, šiurkštyn —
 szorstki, chropowaty;
 hardy; surowy
 šiurmà 4 — trąba
 šiurpa 1 b. šiurpis, -pė 1 —
 rozczochraniec

šiurpas 2 — dreszcz, ciarki
šiurpsoti, -saũ, -sójau —
 strzępić się; być, stać
 najeżonym, nastrzę-
 pionym
šiurpti, šiurpsta, šiurpo-
 stawac się najeżonym,
 nastrzępionym
šiurpulingas, -gà = šiurpūs
šiurpulys, šiurpulio 3 —
 ciarki, dreszcz, zimno,
 mrowie
šiurpūs, -pì — przerażają-
 cy, wstrząsający
šiuršti, -ršiũ, -ršiaũ — szpe-
 rac; spiesznie się wy-
 bierać
šiurūs, -rì — rogi
šiurvėnti = šiurėnti
šiužėti = šlamėti
šiūgžmėlė 2 — garstka
šiūkai 2 — śmiecie
šiūpčioti, -čioju; šiūpsėti —
 sypać po trosze
šiūpterėti *ir* šiūptelėti —
 sypnać
šiūrūs, -rì — ostry, zimny,
 przenikliwy
šiūšti, šiūšta, šiūšo: mán
kūnas šiūšta — ciarki
 mię przechodzą
šiūmėtis, -tė — tegoroczny
šižinti — rozdrażniać, po-
 duszczać do gniewu
šižti, šižtũ, šižaũ — roz-
 drażniać ś.; gniewać ś.
šydas 2 — muślin, welon,
 wual
šykštauti, -tāju, -tavaũ —
 skąpieć

šykštėnis, -nė 2; šykštuõ-
 (k)lis, -lė 2 — skąpiec,
 sknera
šykštėti(s), -tėj(u)s) *ir* šy-
 kščiũos, -tėjau(s) — ską-
 piec, skąpieć
šykštýbėl; **šykštũmas** 2 —
 skąpstwo, sknerstwo
šykštũs, -tì, -ščiaĩ, -štýn —
 skąpy
šypà; **šypsà** b. — śmie-
 chliwy
šyplėlė 2 — głupowaty,
 wciąż uśmiechnięty
 człowiek
šypsenà 3; **šypsės** 3; **šy-
 psnys** 4; **šypsniš** 2 —
 uśmiech
šypsójimas(is), -mo(si) —
 uśmiech(anie się)
šypsoti, -saũ, -sójau —
 uśmiechać się
šypterėti *ir* šyptelėti —
 uśmiechnąć ś.
šyvas, -và — r. širmas
šyvis, -vio — r. širmis
šįkart — tym razem
šįmet — w tym roku
šįryt — dziś rano
šįsyk = šįkart
šjvakar — dziś wieczorem
škũlas, -là — bezrogi
šlainũs, -nì, šlainų — po-
 chyły, spadzisty
šlaistýtis — wałęsać się;
 łąsić się
šlaitas — dolina, pochy-
 łość; wałęsa
šlajos, -jũ 2 — sanie
šlajus 2 — budynek, chata

šlaimas 4 — podwórko
šlãkas 4 — spora kropla;
 piętno, plamka, pieg
šlakėti, šlãka, šlakėjo —
 kapać; ciec ciurkiem
šlãkinti, -kina — kropić,
 padać (o deszczu)
šlãknóti, -nója — pokra-
 pywać, pokrapiać
šlakstyklė 3; **šlakstýtu-
 vas** 1 — kropidło
šlakstýti, šlãksto, šlãkstė
 — kropić
šlãkuotas, -tã — piego-
 waty; cętkowany
šlãmas 4 = šlaĩštas
šlamatũoti — szurać (ś.)
šlamėjimas 1; **šlamesys** 3
 — szelest
šlamėti, šlãma, -mėjo *ir*
šlaminti *caus.* — szeleś-
 cić
šlaĩštas 2 — śmiecie,
 odpadki
šlaĩšti, šlaĩščiuũ, -ščiaũ —
 szumieć; gryźć pokarm
 szczękami; jeść (trawę,
 siano) pełną gębą
šlãmti, šlãma, šlãmo —
 zaczynać szeleścić
šlãpalas 3 — mocz, ciec
šlãpdýti, -daũ, -džiaũ —
 moczyć
šlãpdrabal; **šlãpdriba** 1 —
 pluchota, deszcz ze śnie-
 giem
šlãpias, -piã, šlãpia; šla-
 piãĩ, šlãpýn — mokry
šlãpimas 2 — moknięcie;
 mocz, ciec
šlãpinti(s) — moczyć (ś.),
 zamaczać (ś.)

šlapýmetis, -mečio 1 —
 pora mokra, dżdżysta
šlãpti, šlãmpũ, šlãpaũ —
 moknać
šlapumã 3 — mokradło;
 miejsce i pora najbar-
 dziej mokre
šlapũmas 2 — mokrość,
 wilgoć; mocz, uryna
šlapumýnaĩ 3, 1 — uryna
šlaunikaulis, -liol — kość
 udowa
šlaunis, -niēs 4 — udo,
 biodro
šlavėjas, -jã 3, 1; **šlavikas**,
 -kė 2 — zamiatacz
šlavimas 2; **šlavinėjimas** 1
 — zamiatanie, podmia-
 tanie
šlavinėti, -nėju — zamiatać,
 zmiatać po trosze
šlavinys, šlavinio 3 —
 zamiatanie
šlėbė 2 — bluzka, sukienka
šledėlės, -liũ 2 = vãžis —
 sanie
šleikšti, šleikšta, šleik-
 što — mdlić, nudzić
šleikstulys, šleikstulio 3 —
 nudzenie, ckliwość
šleikštumã 3; **šleikštũ-
 mas** 2 — ckliwość; wstrę-
 tność
šleikštũs, -tì, -tũ; -ščiaĩ,
 -štýn — ckliwy; wstrętny
šleikti, šleikia, šleikė —
 ostrzyć, szlifować
šleiktuvė, -vės, šleiktuvė 3
 — osełka
šleivas, -vã — koślawy,
 krzywonogi

šleivys, -vė 4 — koślawiec
 šleivoti, -vóju — koślawic ś.
 šleķterėti — mieć niektóre
 manery szlacheckie,
 pańskie
 šlemšti, -ščiu, -ščiaũ —
 śmiecić; chrupać (trawę)
 šlepė 2; šlepėtė 2 = šliūrė
 šlepsėti, -siũ, -sėjau —
 człapać
 šlėkti, šlėkia, šlėkė; šlė-
 ķsterėti — kropić; kro-
 pnać, bryznać
 šliauža 1; šliaužėjas -jā 3, 1;
 šliaužikas, -kė 2 — peł-
 zac; płaz; narciarz
 šliaužinėti, -něju; šliau-
 žioti, -žioju; šliaužyti,
 -žaũ, -žiaũ — pełzać; jeź-
 dzić na nartach
 šliaužti, -žiũ, -žiaũ = šliuo-
 žti — pełznąć
 šlidintis — łasić ś.; podłazić
 šliejimas 2 — opieranie,
 przystawianie
 šliėti, šliejũ, šliejau *ir*
 šlejũ, šlėjau — opierać,
 oprzeć (przy czymś)
 šliėtis, šliejuos, šliejaus *ir*
 šlejuos, šlėjaus — opie-
 rać ś.; podsuwać ś., przy-
 stawiać się; przystawac
 šlikas *ir* šlikė 2 — mycka,
 jarmułka
 šlioti, šlióju, šliójau —
 chłostać, chłosnać
 šlistis, -ties 1 — pozor, pre-
 tekst
 šlitinėti, -něju; šlitiniuoti,
 -nióju, -niavaũ — sła-
 niać się, zataczać się

šlitinys 3 — zataczanie ś.
 šlitis, -tiės 4 — mendel
 šliuksėti, -siũ, -sėjau —
 chlustać, wylewać
 šliuķsterėti *ir* šliuķste-
 rėti — chlusnać; w(y)lać
 šliuožė 4 = šliužė
 šliuožimas 2 — pełznięcie
 šliuožti, -žiũ, -žiaũ = šliaũ-
 žti — pełznąć, wspinać ś.;
 jechać na nartach
 šliuŗš 2 — pantofel, papuc
 šliurpti, šliurpiũ, šliur-
 piaũ — chiapać
 šliuŗas *ir* šliuŗas 4 — śli-
 mak, płaz
 šliuŗinėti, -něju — ślizgać ś.
 jeździć na nartach
 šliuŗys 4 — śliź (ryba)
 šliuŗė 4 — ślad, szlak
 (w zbożu, trawie)
 šlivis, -vio 2 — krzywonogi
 šlivuoti, -vuoju — kulawiec
 šlykšt(en)ybė 1 — pasku-
 dztwo, obrzydliwość,
 wstrętność
 šlykštėti, šlykšti, šlykštėjo
 — stawać się wstrętnym
 šlykštėtis, -ščiuos, -štė-
 jaus — brzydzić ś., mieć
 wstręt
 šlykštumà 3 = šleikštumà
 šlykštũs, -ti = šleikštũs
 šlynas 1 — biała glina,
 kaolin
 šlyti, šljia (šlyna), šlijo =
 šliėtis
 šlovė 4 — r. garbė
 šlũbas, -bà; šlũbis, -bė 2 —
 chromy, kulawy; kula-
 wic

šlubāvimas 1 — chromienie
 šlubčioti, -čioju — chro-
 mieć, utykać troche
 šlũbti, šlũbũ, šlũbaũ —
 zaczynać chromieć
 šlubuoti, -buóju, -bavaũ —
 chromieć, kuleć
 šluina 1 b. — wałesa
 šlũnta 1 — biodro, udo
 šluonumà 3; šluonũmas 2
 — pochyłość, spadziwość
 šluonũs, -ni — pochyły,
 spadziwy
 šluostikas 2; šluostiklis,
 -lio 2 — ścierka, ręcznik;
 serwetka
 šluostinėti(s), -něju(os) —
 wycierać (się)
 šluostyti(s), šluostau(s),
 -ščiau(s) — wycierać (ś.),
 podcierać (ś.), ścierać,
 obcierać (ś., sobie)
 šluota 1 — miotła
 šluoti(s), šluóju(os), šla-
 viaũ(s) — zamiatać (so-
 bie)
 šluotkotis, -kočio 1 — mio-
 tlisko, trzonek miotły
 šluotražys, šluotražio 3 —
 stara, zużyta miotła
 šluotvirbis, -bio 1 — różga
 z miotły
 šmaikštis, -ščio 2 — tyczka;
 szpicrózga; pręt, patyk
 šmaikštũoti(s), -tuoju(os);
 šmaukštũoti(s), -tuo-
 ju(os) — wymachiwać
 czymś giętkim
 šmaikštũs, -ti — smagły,
 giętki
 šmakšterėti — wbić (się),
 wetknać (się)

šmaukšterėti — chłosnać
 šmeižėjas, -jā 3, 1; šmeiži-
 kas, -kė 2 — oszczerca
 šmeižimas 2 — oczernianie
 šmeižtas 4 — potwarz,
 oszczerstwo
 šmeižti, -zia, -žė — ocer-
 niać, spotwarzać
 šmešlũoti, -lũóju, -lavaũ
 — wywijać, wymachiwać
 (tuż przed kimś); snuć ś.
 šmėkla 1; šmėkšla 1 —
 straszyno, zmora, upiór
 šmėkšoti, šmėkšo, šmė-
 kšójo — widnieć z dala,
 zarysowywać ś. (o czymś
 strasznym)
 šmė(k)šterėti — mignąć,
 przemknać się, przesu-
 nać się
 šmikis, -kio 2 — chłystek,
 młokos
 šmikšėti, šmikši, -šėjo —
 śmigac (o ptakach); wy-
 wijać biczem
 šmirkšlė 4; šmirkštynė 2 —
 szpryca, sikawka
 šmirkšterėti — prysnać,
 bryznać
 šmirkšti, šmirkščiu, šmir-
 kščiaũ = švirkšti
 šmirkštynė 2 — sikawka
 šmizinėti, -něju — pełzać,
 łazić
 šmyskoti, šmykso, -sójo
ir šmygsoti — sterzeć
 šmukštũs, -ti — przenikliwy
 šmũkšterėti — wśliznać ś.,
 wemknać się
 šnabzdėjimas 1; šnabzde-
 sys 3 — szept(anie); sze-
 lest, szeleszczenie

šnabzdėti, šnabzda, -dė-
jo — szeptać; szeleścić
šnabzdōm(is) — szeptem
šnairā, šnairōm(is) —
z ukosa
šnairās, -rā; šnairai —
zezowaty
šnairāvīmas 1 — pogląda-
nie z ukosa, krzywo
šnairūmas 2 — zezowatość
šnairūoti, -rūoju, -ravaū —
patrzeć krzywo, z ukosa
šnairūs, -ri; šnairiai —
kosa; niechętny
šnarkšti, šnarkščiu, šnar-
kščiaū; **šnarpšti**, -pščiu,
-pščiaū — chrapać, sapać
šneipšlys 4 — szperacz
šnekā 4; **šnekesys** 3 —
rozmowa, gawędzenie
šnekalas 3 — gadanina, ga-
węda
šnekėjimas 1 — mówienie,
gadanie
šnekėti, -kū, -kėjau —
rozmawiać, gadać
šnekėtis, -kūos, -kėjaus —
rozmawiać między so-
bą, gawędzić
šnekinti — wszczynać
rozmowę
šnektā 4 — mowa; gwara
šnekučiuoti(s) — gawędzić
(między sobą)
šnekūs, -ki — wymowny,
gadatliwy
šnekūtis, -kūčio 2 — szcze-
biot; gaduła; szpak
šnerėti, šnėra, -rėjo —
chrzęścić, szeleścić

šnefkšti, šnefkščia, šnef-
kštė — brudzić, smiecić;
smarkać, spluwać
šnerplės -liu; **šnervės**,
-viu 1 — nozdrza
šniaugrā 4 b. — r. sniaukrā
4b. — gęgała
šniaugrōti — r. sniaukrōti,
-rōju — mówić przez
nos, gęgać
šniaūkšti, šniaūkščia,
šniaūkštė *ir* šniaūkti,
šniaūkia, šniaūkė —
zażywać tabaki; wciągać
głośno nosem, ryjem
šnibzdėjimas 1; **šnibzde-**
sys 3 — szeptanie; szept
šnibzdėti, šnibzdū, -dėjau
— szeptać
šnibzdōm(is) — szeptem
šniōkšlės 4 — nozdrza
šniōkšterėti, -ri, -rėjo —
chlusnąć, lunąć (o de-
szczu)
šniōkšti, šniōkščia, šniō-
kštė; **šniokštūoti**; **šniō-**
kti, šniōkia, šniōkė —
szumieć; huczeć; sapać;
łać mocno (o deszczu)
šniōryti; -riju — smagać
šniorūoti, -rūoja — sapać
šnipas 4; **šnipė** 2 — szpieg,
szpiegówka
šnipas 4 — ryj świński;
pysk
šnipauti; **šnipūoti** — zaj-
mować się szpiego-
stwem; ryć (ryjem)
šnipāvīmas 1; **šnipinėji-**
mas 1 — szpiegowanie,
śledzenie; węszenie

šnipinėti, -nėja — szpie-
gować, śledzić; węszyć;
łaząc szukać czegoś
šnipinys 3 — obiekt szpie-
gowania
šnipýba 1 — szpiegostwo
šnipýnas 3 — gniazdo
szpiegowskie
šnipštas 4 — pusty orzech;
fiasko
šnipšterėti *ir* **šnipštelėti**
— szepnąć
šniřpšlės, -liū 4 — nozdrza
šniřpšti, šniřpščiu, -ščiaū —
sapać, chrapać
šniukštėti, -tū, -tėjau —
wciągać nosem
šniukštinėti, -nėja — łązić,
szukać, węszyć; wachać
šniūrksčioti, šniūrksčioju;
šniūrksšti, šniūrksčiu,
-čiaū — smarkać, wcią-
gać nosem
šnypšterėti; **šnypštelėti** —
smarknąć; syknać; szep-
nać
šnypštelė 3 — źmija
šnypšti, šnypščiu, šny-
pščiaū — syczeć; smarkać
šnypštis, šnypščiuos, šny-
pščiaūs — smarkać się
šokčioti, -čioju — podska-
kiwać
šok(d)inti — kazać ska-
kać, zmuszać tańczyć
šokėjas, -jā 3, 1; **šokikas**,
-kė 2 — tancerz, -rka;
skoczek
šokimas 2; **šokinėjimas** 1
— tańczenie; taniec;
skakanie, skoczenie

šokinėti, -nėja — skakać,
podskakiwać
šokis, -kio 2; **šokinys** 3 —
skok; podskok; taniec
šokyklā 2 — skocznia
šoklys, -lė 3 — skoczek
šoksnis, -nio 1 — skok
šokterėti *ir* **šoktelėti** —
skoknąć, podskoczyć
šokti, šoku, šokau — ska-
kać; skoknąć, skoczyć,
podskoczyć, wskoczyć,
wyskoczyć, odskoczyć,
zeskoczyć, doskoczyć;
tańczyć, harcować; rzu-
cić ś., porwać ś. (do
pracy); zaccząć
šoktynės, -nių 2 — skoki
(sport)
šokuoti, -kūoju — pods-
kiwać, skakać
šokūs, -ki — skaczący,
rzeźwy
šoluoti, -lūoja, -lāvo —
podmarzać
šonas 1 — bok; brzeg;
strona
šon(i)kaulis, -liol — żebro
šoninė 1 — boczek; bo-
kówka
šoninis, -nė — boczny
šonkelis, -liol; **šontakis**,
-kiol — dróżka, ścieżka
boczna
šorā 4 = paskubā — po-
spiech
šoris 2; **šoriais** — czasami
šovā 4 — zasuwa; dziupla
šovėjas, -jā 3, 1; **šovikas**,
-kė 2 — strzelec
šovīmas 2 — strzelenie,
wyrzut

šovininė 2 — ładownica
 šovinys 3 — nabój; pocisk
 špižius 2 — r. krúopis, ke-
 tūs
 špygà 2 — r. grauženà, gráu-
 ženà 3 — figa
 špōsas 2 — r. juōkas, pō-
 kštas — żart, figiel
 špūkė 2 — szczerba
 špulià, -liōs 4 — szpula
 špuntōlis, -lio 2 — sztem-
 pal, pàl
 špūokas 3 *ir* špōkas 4 — r.
 varnėnas 3 — szpak
 šrātas 4: šratai — šrut
 štai — oto
 šūkė 2 — odłamek, czerep
 (z rozbitego naczynia)
 šukėtas, -tà — wyszczer-
 biony
 šukos, šukū 4 — grzebień
 šukūoti — czesać, zacze-
 sywać, rozczesywać, wy-
 czesywać; oszukiwać
 šukūotis — czesać się
 šūlas 4 — słup; klepka
 šūlė 2 — becзка
 šulinys, šulinio 3 *ir* šulnys,
 šólnio 3 — studnia
 šulniakasys, šulniakasio 3
 — studniarz
 šūnadvokatis, -kačio 1 —
 pokątny adwokat
 šūnakis, -kio 1; šunakys 3 —
 bezwstydný
 šunaujà 3; šunijà 2 — zgraja
 psów, tałajastwo
 šūnbajoris, -riol — lichi
 szlachcina
 šunbufnis, -nė 2 — gbur

šūndaktaris, -riol — zna-
 chor; udający lekarza
 šunenà 3 — psia skóra
 šunėti, -nėja — psiec, scho-
 dzić na psy
 šūngalvis, -vio 1, 2 — łotr,
 niegodziwiec, kanalia —
 κυνοκέφαλος
 šūngrybis, -bio 1; šūnia-
 budė 1 — psi, niejadalny
 grzyb
 šūniagaudys, šūniagau-
 džio 3 — hycel
 šūniapupys, šūniapupio 3 —
 oprawca psów, rakarz
 šūnidė 2 — psiarnia
 šūnienà 2 — psie mięso
 šūninis; šūniškas, -ka, -kai
 — psi, psia; po psiemu
 šūniūoti(s), niūoja(s) — ła-
 jać (s.), wymyślać od psa
 šūnybė 1; šūnyštė 2 — swin-
 stwo
 šūnkelis, -liol — zła, ze-
 psuta droga, dróżka
 šūnmazgis, -zgio 1 — nie-
 prawidłowo zawiązany
 węzeł
 šūnobelė 1 — dzika jabłoń
 šūnpalaikis, -kio 1 — lichi
 pies
 šūnsnūkis, -kio 2 — psia
 morda, psi pysk
 šūntakis, -kio 1 — boczna,
 zła (psia) ściezka
 šūnuodegauti, -gāju, -ga-
 vū — podlizywać się
 šūnvotė 1 — wrzodziańka
 šūo. šūns 4 — pies
 šūolis, -lio 2 — sus, skok;
 cwał; šūoliais *ir* šūolio
 — galopem, cwałem

šūpulys 3 = šipulys 3
 šūrmuliūoti, -liūoja — wo-
 dzić się (z sobą)
 šūrmulys (šūf-3) — wo-
 dzenie się, zgiełk
 šūrpulys 3 = šūrpulys
 šūsti, šuntū, šutaū — pa-
 rzyć s., przec; blaknąć;
 cisnąć, rzucić; zastraj-
 kować
 šūstiniai 2 — tłokno
 šūtas 2 — parność, sparek
 šūtinimas 1 — gotowanie,
 duszenie, parzenie
 šūtinys 3 — strawa (gotowa-
 nana dla bydła)
 šūtinti, -nu, -nau — parzyć,
 oparzać, zaparzać; go-
 tować (mleko, ziemnia-
 ki); palić, piec (o słoń-
 cu); chłostać
 šūtvė 2 — strajk
 šūvà, šūnio 3 — pies
 šūdas 1 — kał, gówno
 šūdvabalis, -liol *ir* šūdva-
 balis, -lio 1 — żuk gnojny
 šūkaloti, -loju; šūkauti,
 -kauju, -kavau — krzy-
 czeć, podnosić wrzawę,
 pokrzykiwać, wykrzy-
 kiwać; przywoływać
 šūkavimas 1 — pokrzyki-
 wanie, krzyk, wrzask
 šūkinti — wywoływać
 šūkis, -kio 2 *ir* šūksnis,
 -nio 1 — hasło; zew; skok
 šūksėti, šūksiu, šūksėjau =
 šūkaloti
 šūksmas 2 — krzyk
 šūkterėti — krzyknąć;
 przywołać

šūsnis, -nies 1; šūsnė 1;
 šū(s)tis, -(s)ties 1 — kupa,
 stos
 šūvis, -vio 2 — (wy)strzał
 švagždėti, švāgzda, -gzdė-
 jo — sześcić; szeptać
 švaidrūs, -ri — błyszczący
 švaipytis = šaipytis
 švaisà 4 = šviesà
 švaistas 4 b. — rozrzutnik
 švaistymas 1 — rozrzuca-
 nie, trwonienie
 švaistyti, -staū, -sčiaū —
 rozrzucać, trwonić; glan-
 sować
 švaistytis — szwendać się;
 trwonić pieniądze; czy-
 ścić sobie; swiecić s.
 švankėti, -kėju — stawać s.
 przyzwoitym
 švankūmas 2 — przyzwo-
 itość
 švankus, -ki — przyzwoity
 švaplys 4 = švebėlda
 švarà 4 — czystość
 švarėti, -rėju — stawać się
 czystym
 švargždūs, -dī — szumiący
 švārinimas — czyszczenie
 švārinti(s) — czyścić (się,
 sobie)
 švarybė 1 = švarūmas
 švarkas 2 — marynarka,
 żakiet
 švarplà; švarplė 4 —
 szczerba
 švarūmas 2 — czystość,
 schludność
 švaruolis, -lė 2 — czyścioch
 švarūs, -ri; švarū, švariai,
 -rjn — czysty, schludny

švebēlda l b. — szepleniuch
švebeld(ži)ūoti, -d(zi)ūo-
 ju, -d(zi)avaū — szeplenić
šveidrās, -rā ir **šveidrūs**,
 -rī = šveitrūs
šveisti, šveičiū, -čiaū —
 czyścić; glansować; o-
 świecać; obdzierać (ko-
 goś); chłostać; zjadać
šveistis, šveičiūs, -čiaūs
 — czyścić się, sobie
šveitūvas 2 — czyścić do
šveitalas 3 — pasta (do
 czyszczenia obuwia)
šveitīmas 2 — czyszczenie
šveitrūmas 2 — glans, po-
 łysk, blask
šveitrūs, -rī — błyszczący,
 połyskujący
švelnēti, -nēju — łagodnieć,
 stawać się delikatnym
švelniasielis, -lēl — ro-
 mantyk słodkoduszny
švelninti, -nu — łagodzić,
 robić delikatnym
švelnumā 3; **švelnūmas** 2
 — delikatność, subtel-
 ność, łagodność
švelnūs, -nī — delikatny,
 subtelny, łagodny
švelpsēti, švelpsiu, -sējau;
šveipti, švelpiū, švel-
 piaū; **švelpterēti** — sze-
 plenić (nieco)
švenčiausias, -sia — naj-
 świętszy
švendras 1 — trzcina
švendrynās 3, 1 — miejsce
 porośle trzcina
šventādienis, -niol — świę-
 to, dzień świąteczny

šventadiēnis, -nē; **šventa-**
diēniškas, -ka — świą-
 teczny, odświętny
šveit(ā)raštis, -raščio 1 —
 pismo święte
šveintas, -tā — święty
šveit(ā)vagis, -gio 1 —
 świętokradca
šveit(ā)vietē 1 — miejsce
 święte
šventenybēl — świętość,
 świątobliwość
šveitē 2; **šveinta** — święto
šventikas 2 — pop
šventīmas 2 — święcenie;
 wyświęcanie; pokropie-
 nie; nabożeństwo
šventinti = švēsti
šventybē 1 — świętość,
 rzecz święta
šventyklā 2 — świątynia
šveitnamis, -mio 1 — bō-
 żnica, kościół, cerkiew
šventovē 1 — świątynia
šventumā 3; **šventūmas** 2 —
 świętość
šventuolis, -lė 2 — bigot,
 świętoszek
šventvāgiškas, -ka — świe-
 tokradzki
šventvagystē 2 — święto-
 kradztwo
švēplas, -lā — szepietliwy
šveplēti, -nū; **švepl(i)ūo-**
ti; **švepsēti**, -siū, -sējau —
 szeplenić
šveplūs, -lė 4 — szepleniuch
šveplūmas 2 — szepietli-
 wość
švēna 1 b. — żartownis,
 gaduła

švēsti, švenčiū, -čiaū —
 świątkować, obchodzić
 (imieniny, urodziny);
 święcić, poświęcać, u-
 świecać; wyświęcać
šviečiamāsis, -mōji —
 świetny (gaz)
šviesā 4 — światło
švies(en)ybēl — światłość
šviesēti, -sēja — świetleć,
 przejaśniać się
šviesiaōdis, -dė 2 — ja-
 snoskóry
šviesiaplaukis, -kė 2 —
 jasnowłosy
šviesiaveidis, -dė 2 — ja-
 snolicy
šviēsti, šveičiū, -čiaū —
 świecić, przyświecać,
 przeświecać, oświecać;
 szerzyć oświatę, kształ-
 cić
šviēstis — świecić s., oświe-
 cać s., kształcić s.
šviestūkas 2; **šviestūvas** 2;
šviestuvēlis, -lio 2 —
 latarka (elektryczna)
šviesulys, šviesulio 3 —
 świeatełko
šviesumā 3; **šviesūmas** 2 —
 światło; światłość, jas-
 ność
šviesuolis, -lė 2 — inteli-
 gent, człowiek wy-
 kształcony, światły
šviesūomenē 1 — inteli-
 gencja
šviesūs, -si — światły, jasny;
 inteligentny, wykształ-
 cony
šviētalas 3; **šviētis**, šviē-
 čio 2 — atut, kozera

švietējas, -jā 3, 1 — krze-
 wiciel oświaty
švietīmas 2 — świecenie,
 oświecanie, oświata
šviežias, -žiā — świeży
švikštas 4 — rodzaj zaba-
 wy dziecięcej; rząd (švi-
 kštū — rzędem, sznurem)
švilēti, -lėna, -lėno —
 powiewać, poruszać (s.)
švilpa 1 b. = švilpējas
švilpal — gwizdek, świs-
 tawka
švilpauti — pogwizdywać
švilpčioti, -čioju; **švilpsēti**,
 švilpsiu, -sējau — rzucać,
 ciskać; pogwizdywać
švilpesys, švilpesio 3 —
 gwizd
švilpējas, -jā 3, 1; **švilpi-**
kas, -kė 2 — ten kto
 gwizdże
švilpīmas 2 — gwizdanie,
 gwizd
švilpinti — wygwizdywać;
 gwizdem przywoływać
švilpis, -pio 2; **švilpsmas** 4
 — gwizd, świst
švilpynē, -nės 2 — gwizdek
švilpterēti ir **švilptelēti** —
 gwizdnać; rzucić, cisnąć
švilpti, švilpiū, -piaū —
 gwizdać, świstać
švilptis — porozumiewać
 się gwizdząc
švilp(t)ūkas 2 — gwizdek
švīnas 4 — ołów; cyna
švīndra 1 — korek
švininis, -nė — ołowiany

švinkti, švinksta, švinko — cuchnąć, zaczynać śmierdzieć
švinūoti — pobierać cyną
švirklė 4; **švirkštas** 1 — szprycza
švirkšterėti; **švirkštelėti** — trysnąć; wstrzyknąć
švirkšti, švirkščiū, švir-kščiaū — sikać, tryskać; zastrzykiwać
švirkštis, -ščiuos, -ščiaūs — zastrzykiwać sobie; pryskać się
švisterėti — (za)błysnąć
švistī, švišta, švito — dnieć, świtać, rozjaśniać się
švitas 4 — fosfor
švitėti, švita, -tėjo — świtać, rozjaśniać się
švitimas 2 — świtanie
švitinti — nasświetlać, świecić

tabākas 2; **tabokā** 2 — tytoń; tabaka
tabalūoti, -lūoju, -lavaū — chwiać (ś.), kołysać (ś.); niezgrabnie skakać
tabōkius, -kė 2 — tabaczarz, tabacznik
tačiaū — jednak, wszelako
tād — więc, toteż
tadā — wtedy
taī; **taī ganā** — to; to dopiero!

švitras 4 — szmergiel
švitrus, -ri — lśniący, błyszczący
švitulys, švitulio 3 — światełko
švitvaris, -rio 1 — mosiądz
švysterėti — zaświecić, poświecić trochę
švytėti, švyti, -tėjo — świecić (się)
švyt(r)uoti — wymachiwać czymś świecącym
švytuoklė 2 — wahadło
švyturiniškas, -kė 2 — latarnik
švyturiuoti, -riuoja, -riavo — świecić się, palić się, pobłyskiwać z dala
švyturys, švyturio 3 — pochodnia, latarnia
švōkšlės, -liū 4 — porzeczeki
švōkšti, švokščiu, švokščiaū — syczeć; szumieć; bzdzić

T
taigi (taigi) — otóż, tak, więc
taigōti, -gōju — dogadzać, strzec, pielęgnować
taikā 4 — zgoda, ugoda, pokój
taikklis, -lio 2 — muszka (na lufie strzelby)
taikingas, -gā — ugodowy, spokojny
taikingumas 2 — ugodowość, spokojność
taikinys, taikinio 3 — cel (przy strzelaniu)

taikyti, -kau, -kiaū *ir* **tai-kinti** — celować; godzić; dogadzać; stosować, zastoso(wy)wać
taikytis, -kaus, -kiaus — godzić się; przystosowywać ś.; trafiać ś.
taikytojas, -jal — celownicy; jednacz, rozjemca
taikmė 4 — cel
taik(s)lūmas 2 — celność, trafność
taik(s)lūs, -li — celny, trafny
taikūmas 2 — ugodowość; spokojność
taikūs, -ki; **taikiai** — zgodny, ugodowy, pokojowy; spokojny
taip — tak
taipjau; **taip pāt** — tak samo, także, również
taisyklė 3 — prawidło, zasada; przepis
taisyklingas, -ga — prawidłowy
taisyklingumas 2 — prawidłowość
taisyti(s), -sau(s), -siaū(s) — poprawiać (ś.); reparaować, sprawiać, remontować (sobie); oprować (książki, obrazy); ubierać (ś.); rozbierać (ś.); urządzić (ś.); upiększać (ś.); przygotowywać (ś.), słać (sobie) pościel
tajā pāt — też
tākas 4 — ścieżka, dróżka
takišys, tākišio 3 — perkolas — jaz

taksā 2 — taksa
taksėti, taksī, taksėjo — kołatać (o sercu); cykać (o zegarze)
taksėti, taksī, taksėjo — padać po kropli
takšnōti, -nōju — klepać
takšōti, tākšo, takšōjo — stać o rozlającym czołowieku, o wodzie rozlanej
takūmas 2 — płynność
takūs, -ki — płynący
talāzyti, -žiju — bzdurzyć
talentas 2 — talent
talentingas, -gā — zdolny
talkā 4 — tłoka, bezinteresowna pomoc w robocie; spółka
talkinėti, -nėja — dopomagać w pracy, współniczyć
talkiniškas, -kė 2 — współnik; pomocnik
talkininkauti, -kāju, -kavaū — współniczyć; pomagać
talkšōti, talkšo, talkšōjo — stać, rozpościerać się (o wodzie, kałuży)
talpā 4 — pojemność, objętość
talpinys, talpinio 3 — wnętrze; zawartość
talpinti — umieszczać; pomieszczać
talpšnūs, -šni; **talpūs**, -pi — pojemny, pakowny
talpūmas 2 = talpā
talūmbyti, -biju — chleptać
tālzyti, -žau, -žiau — bić, grzmocić

tam̄pymas 1 — (roz)ciąga-
nie; konwulsje
tampýti, -paũ, -piaũ — cią-
gać, ciągnąć, rozciągać,
podciągać, wyciągać
tampýtis — rozciągać się,
wyciągać s.; silić s., wy-
silać s.; włóczyć s.
tamprã4; **tamprẽ4** — sprę-
żystość; sprężyna
tamprėti, -rėju — stawać s.
sprężystym
tamprýbėl; **tamprumã 3**;
tamprũmas 2 — elas-
tyczność; sprężystość
tamprũs, -ri — sprężysty;
elastyczny
tamsã4 — ciemnia, (z) mrok,
ciemność
tamsėti, -sėja — ciemnieć
tamsiaõdis, -dė 2 — cie-
mnoskóry
tamsiãplãukis, -kė 2 —
ciemnowłosy
tamsiãveidis, -dė 2 — cie-
mnotwarzy
tãmsinti — ciemnić, za-
ciemniać
tãmsiõji — ciemnica, ciupa
tãmsis, -sio2; **tãmsýbėl** —
mrok, ciemność, cie-
mnota
tãmsta1 — waszmość, pan,
pani
tãmsũ — ciemno
tãmsumã3; **tãmsũmas2** —
ciemność, ciemnota;
nieuctwo
tãmsuõlis, -lė 2 — ciemny,
nieuczony człowiek
tãmsũoti — widnieć z dala
(o czymś ciemnym)

tãmsus, -si **irtãmsũs**, -si —
ciemny; nieuczony
tankėti, -kėja — gęścieć,
zgęszczać s.
tankiakaĩbis, -bė2 — przed-
komówny
tankialãpis, -pė 2 — gęsto-
liści
tãnkinis (sietas) — gęste
(sito)
tãnkinti — zgęszczać
taũkis, -kio 2; **tankýbėl** —
gęstość
tankýnė 2; **tankmė 4** —
gęstwina
tãnkýti = tvankýti
tankmenã 3; **tankumã 3**;
tankũmas 2 — gęszcz,
gęstość
tankumýnas3,1; **tankumý-
nė 2** — gęstwina (leśna)
tãnkus, -ki; **tãnkiai** — gęsty
tanũs, -ni — łatwo ścina-
jący się, krzepnący
tapatýbėl — tożsamość
tapinỹs, **tãpinio 3** — malo-
widło
tapýbal — malarstwo
tapýti, -paũ, -piaũ — malo-
wać (obrazy); mazać
tapýtojas, -jal — artysta
malarz
tapnõti, -nõju — pieścić
tapšnõti, -nõju — klepać
(ręką)
tãpti, **tãmpa**, **tãpo** — sta-
(wa)ć się, zostać
tarãnda 1 b. — papla
tarãnkis, -kio 2 — kosz
na siano

tãrdymas1 — badanie, do-
chodzenie śledcze, śle-
dztwo
tãrdyti, -dau, -džiau — ba-
dać, przeprowadzać do-
chodzenie, badanie
tãrdytojas, -jal — sędzia
śledczy, badacz
tarėjas, -jã 3,1 — wyraziciel
tariakãutis, -kãujas(-kãu-
nas), -kãvos — naradzać
się, zasięgać rady
tãriãmasis, -mõji — mnie-
many; **tariãmõji nũo-
saka** — tryb warunkowy
tarimas 2 — wymawianie
tarinỹs, **tãrinio 3** — orze-
czenie
tarýba 1 — rada, obrada
tarýti, -riũ, -riaũ — wyma-
wiać, mówić, powiedzieć
tarýtis, -riũos, -riaũs —
radzić s.; myśleć, mnie-
mać
tarýtum — jakby, rzekłbyś
tarkšėti, **tãrkšiu**, -kšėjau;
tãrkšti, **tarškiũ**, **tar-
škiaũ** — brząkać, grze-
chotać; terkotać
tarmė, -mėš 4 — narzeczce,
dialekt
tarminis, -nė; **tãrmiškas**,
-ka — dialektyczny
tarnãitė1 — służąca, słu-
żebnica
tarñas 4 — sługa, służe-
bnik
tarnãuti, -nãuju, -navaũ —
służyć
tarnãutojas, -jal — służący,
ekspedient, pracownik

tarnýba1 — posada, służba
tarnýbinis, -nė — urzę-
dowy, służbowy
tarnýstė 2 — służba, słu-
żebność
tãrp — (po)między
tãrpã1,4 = **patarpã** — roz-
wój, postęp
tãrpa1 — przedział, od-
stęp; przeciąg; okres;
przesło w gumnie
tãrpduris-riõ1 — między-
drzwie
tãrpėklis, -lio 2 — wąwóz
tãrpežis, -zio1 **irtãrpežys**,
tãrpežio 3 — rozora, bró-
zda
tãrpininkas, -kė 1 — po-
średnik, faktor
tãrpininkãuti, -kãuju, -ka-
vaũ — pośredniczyć
tãrpininkãvimas 1 — po-
średnictwo
tãrpinỹs 3 = **pãseitas**
tãrpinti — stapiać
tãrpiškas, -ka — pośredni
tãrpõkšnis, -nio1 — kotli-
na, dolina
tãrpstýti, -staũ, -sčiaũ —
wciskać, wścibiać
tãrptaũtinis, -nė — mię-
dzynarodowy
tãrpti, **tãrpstã**, **tãrpo** —
rozwijać się, rozrastać
się, krzewić się
tãrpũkalnė; **tãrpũkalnis**,
-nio 1 — międzygórze;
wąwóz
tãrpũkelė 1 — między-
droże

tarpūkiškis, -kioi — międzykrocze
tarpūmas 2 = tarpà
tarpūmiškė 1 — międzylesie, polana
tarpūpievis, -viol — rola, mieszcowość między łakami
tarpūpirščiai 1 — przedział między palcami
tarpūpis, -pioi — międzyrzecze
tarpūs, -pì — bujny
tarpūsavis, -vè — wzajemny, wewnętrzny
tarpūsienis, -niol — korytarz
tarpūšventis, -čio 1 — dzień pomiędzy świętami
tarp(ū)varė 1, 2 — międzywrocie
tarpūžemis, -mè — śródziemny
tarpyalstýbinis, -nè — między państwowy
társena 1 — wymowa
tarsi — jak gdyby
tarsnìnis, -nè — fonetyczny
tarsnýmokslis, -ksliol — fonetyka
tarsnys, taršnio 4 — głoska
társterėti ir társtelėti — bąknać, powiedzieć półsłówkiem
tarstýtis, staūs, -sčiaūs — radzić ś., uradzać
taršýti, -šaū, -šiaū — wicherzyć, targać, płać
tarškalas 3; tarškýnė 2;
tarškūtis, -kūčio 2 — brzękadło; zabawka brzęcząca

tarškėti, tarška *ir* tarška, -kėjo — brzęczeć; terkotać; turkotać
tárškinėti — *caus.* od tarškėti
tarškūs, -kì — brzęczący, terkoczący
taršti, -riū, -riaū — mówić, wymawiać, (wy)powiedzieć, rzecz; mniemać
tártis, -riuos, -riaūs — naradzać ś., umawiać ś.; wyobrażać, myśleć sobie; mniemać
taršis, -tiės 4 — wymowa
tarštum = tarýtum
tarštúvės, -vių 2 — narada, umowa
tàs (tasai); tà (tój); tai, tatai — ten; ta; to
tasià — tyle samo; wszystko jedno
tašiklis, -klio 2; **tašýtuvas** 1 — cieszółka, strug
tašinėti, -něju, -nějau — ciosać po trosze
tašýti, -šaū, -šiaū — ciosać, okrzesywać
tāškas 4 — kropka
taškýti(s), -kaū(s), -kiaū(s) — pryskać (ś.), kropić (ś.), pluskać (ś.)
taškūotas, -tà — nakrapiany; piegowaty
tašlā — *r.* tešlā 4 — ciasto
tāt; tatai — to; więc, zatem
taukai 3 — tłuszcz, szmalec
taukinė 2 — sadło; naczynie na szmalec
taukinis, -nè — zatłuszczony

taukšėti, táukšiu, -šėjau;
taukšnóti, -nóju — postukiwać
táuksterėti; táukstelėti — stuknąć
táukšti, táukšiū, táuškiaū — paplać, gadać, pleść
táukti = tárpti
taukūotas, -tà — zatłuszczony
taukūoti(s), -kūoju(os) — szmalcować (ś.)
taukūs, -kì — bujny, soczysty; tłusty, tuczny
taupà 4 — oszczędność
taupyklā 2 — kasa oszczędnościowa
taupyklė 3 — skarbonka
taūpymas 1 — oszczędzanie
taupýti, -paū, -piaū — oszczędzać, zbierać oszczędności, ciućać
taupmenā: taūpmenos, -nų 3 — oszczędności
taūpūmas 2 — oszczędność
taūpūs, -pì — oszczędny
taurà 4 — szlachetność
taūras, -rà — szlachetny; zgrabny
taūras 4 — tur, bawół
taurėlė 2 — kieliszek; bańka
taurė 4 — kielich, puchar; bańka
taurėti, -rėju (tauriū), -rėjau — uszlachetniać ś.
taurinti — uszlachetniać
taurūmas 2 — szlachetność
taurūs, -ri — dobry; szlachetny; sensowny

tausà 4 — oszczędność
tausóti, -sóju, -sójau — oszczędzać
taūsti, taustū, tautaū — wynaradawiać ś.; narodo uświadamiać ś.
taūskalas 3 — paplanina
taūškėti — postukiwać
taūškėti, táuška, táuškęjo; **táuškinėti** — paplać, szczebiotać; trzeszczeć
tautà 4 — naród
tautėti, -tėju — przyjmować charakter narodowy
tautiėtis, -tė 2 — rodak, ziomek
tautininkas, -kė 2 — narodowiec
taūtinis, -nė; **taūtiškas**, -ka — narodowy
taūtinti — robić narodowym; wynaradawiać
tautiškūmas 2 — patriotyzm
tautýbė 1; **tautýstė** 2 — narodowość
tautýbinis, -nė — narodowościowy
tautódailė 1 — sztuka narodowa, ludowa
tautósaka 1 — folklor
tautótyra 1 — ludoznawstwo
tauzà 4 b. — paplarz; paplanina
taūzyti, -ziju — paplać, pleść głupstwa
tavaip; táviškai — po twojemu
távō neodm. — twój, twoja, twoi, twoje

tānakt — tej nocy
 tąsā 4 — dalszy ciąg
 tąsyk — wtedy
 tąsymas 1 — ciąganie
 tąsyti(s), -sau(s), -siaū(s) —
 ciągać (się), brać (się)
 za bary
 tąsūs, -sī — elastyczny
 tēl — oto masz! na! bierz!
 te-, połączone z formami
 czasownikowymi, tworzy
 formy trybu przyzwalającego lub odpo-
 wiada w jęz. polskim
 przysłówkom: te-: tyl-
 ko, niech; tebe-: jeszcze;
 tebesi-: jeszcze się np.:
 tē-neša — niesie tylko;
 te-neša ir te-nešīē —
 niech niesie; tebe-turiū
 — mam jeszcze; tebesi-
 džiaugiū — jeszcze się
 cieszę
 tebērā = tebē yrā — jest,
 jeszcze jest
 tebūna — niech będzie
 teesīē — niech sobie będzie
 tegū; tegūl — niech
 teigiamas(is), -mā (-mōji)
 — dodatni
 teigimas 2 — twierdzenie,
 potwierdzenie
 teigti, -giu, -giau — twier-
 dzić, potwierdzać
 teikti, -kiū, -kiaū — udzie-
 lać; żyć w zgodzie
 teiktis, -kiūos, -kiaūs —
 raczyć, być łaskawym
 teirautis — wypytywać s.,
 dopytywać s., wywiady-
 wać s., interesować s.

teisēiva 1 b. — prawnik;
 sędzia (ironicznie)
 teisē 1 — prawo
 teisējas, -jā 3,1 — sędzia
 teisētas, -tā — praw(ny),
 prawomocny
 teisētūmas 2 — prawomoc-
 ność; praworzędność
 teisiāmasis, -mōji — pod-
 sądny; sądowy
 teisimas 2 — sądenie, osą-
 dzanie; postępowanie
 sądowe; płacenie długu
 teisingas, -gā — sprawie-
 dliwy, uczciwy; praw-
 dowy; rzetelny
 teisingūmas 2 — sprawie-
 dliwość, uczciwość
 teisininkas, -kē 1 — pra-
 wnik
 teisininkāuti, -kāuju, -ka-
 vaū — być prawnikiem
 teisinis, -nē; teisīškas, -ka
 — prawny
 teisinti(s) — usprawiedli-
 wiać(s.), uniewinniać(s.)
 teisinūmas 2; teisīškū-
 mas 2 — prawność
 teisybal — sądownictwo;
 postępowanie sądowe
 teisybēl — prawda, spra-
 wiedliwość, słuszność
 teisyņas 3,1 — kodeks,
 zbiór praw
 teislūs 4 — sędzia
 teismas 2,4 — sąd
 teismininkas, -kēl — urzę-
 dnik sądowy
 teisminis, -nē — sądowy
 teisti, -siū, -siaū — sądzić,
 osądzać; spłacać długi

teisūmas 2 — prawość, ucz-
 ciwość, sprawiedliwość
 teisūs, -sī — prawy, uczciwy,
 sprawiedliwy; niedużny
 tekā 4 — zamażpójście
 tekėjimas 1 — płynięcie;
 wschód (słońca, księ-
 życa); zamażpójście
 tēkēlas 3 — toczydło; koło
 tokarskie
 tekēti, tēka, -kējo — ciec,
 płynąć, wypływać (o
 rzece); wschodzić (o
 słońcu, księżycu); wy-
 chodzić za mąż
 tēkinas, -nā — chętny, ra-
 czy; biegiem
 tekinis, -nio 2 — koło
 u wozu
 tēkinti — toczyć
 tēkintojas, -ja 1 — tokarz
 tēkintuvas 1 = tēkēlas
 tēkis, -kio 2 — stadnik
 (buhaj, ogier)
 tēkit! — oto bierzcielmaciel
 tekýbal — zamażpójście
 tekšēti, tekšiū, -šējau; tek-
 š(1)ēnti — klepać (po
 ramieniu); pluskać
 tēkšterēti; tēkštelēti —
 klapnąć, ciupnąć; bryznąć
 tēkti, tēnka, tēko — wy-
 paść, wypadać, przypa-
 dać; wystarczać; dostać
 (s.); zdarzać s., zdarzyć s.
 tekūs, -ki — płynący, rzadki
 tekūtis, -kūčio 2 — bekas
 tekūtē 2 — zamażpójście;
 panna na wydaniu
 telēžis, -žio 2 = letēžis
 telēžyti, -žiju — bić, chło-
 stać

teliūskūoti(s) — pluskać(s.)
 telkējas, -jā 3,1 — ten któ-
 ry zaprasza (na tłoce),
 kupia
 telkšōti, telkšo, -šōjo —
 stać (o wodzie, kałuży)
 telkti, telkiū, -kiaū — zbier-
 rać, werbować, spraszać
 (na tłoce, do wspólnej
 pracy), kupiać
 telktis, telkiūs, -kiaūs —
 zbierać się do gromady,
 skupiać się
 telžti, -žia, -žē — moczyć
 temā 4 — zmrok
 tēmdyti, -dau, -džiau — za-
 ciemniać, mroczyć
 templē 4 — cięciwa
 tempti, -piū, -piaū — wlec,
 ciągnąć; rozciągać, na-
 ciągać; napręzać; na-
 dymać (gębę)
 temptis, -piūs, -piaūs —
 rozciągać s., natężyć s.,
 naprężyć s., wysilać s.
 temptūvas 2 — naciągacz
 tēmti, tēmta, tēmo —
 ciemnieć, chmurzyć się,
 mroczyć s., zmierzchać
 teñ; tenāi — tam
 teñbuvis, -vėl — tubylec,
 tameczny
 tendentingas, -gā — ten-
 dencyjny
 tenēsiai, -siū, tēnesiūs 2,3 —
 galareta
 tenēti, tēna, tenējo — sci-
 nać s., zastygąć, gęścieć
 tenýktis, -tėl — tameczny,
 tam urodzony

teñka — v. tēkti
 tēnkinti(s), tēnkinu(os),
 -nau(s)—zadowolac (s.)
 teñlink(on)—w tą stronę
 teñ pāt — tam samo
 tēpalas 3 — maść, smar
 tepējas, -jā 3,1; tepikas,
 -kē 2 — smarownik
 tepliōti(s), -liōju(os) —
 smarowac (s.); malowac
 (s.); mazać (s.), gryzmo-
 lić (sobie)
 tēpti, -pū, -piaū — brudzić,
 smarowac, mazać; na-
 cierać
 tēptis, -pūos, -piaūs — bru-
 dzić s., smarowac s.,
 mazać s.; nacierać s.
 teptūkas 2; teptūvas 2; tep-
 tuvēlis 2 — pędzel(ek)
 tepūklas 2; tepuliai, -liū 3
 — maść, klej tkacki
 teriōti, -riōju — niszczyć,
 pładrowac
 terkšlē 4; terkštūvas 2 —
 grzechotka
 teřkšti, teřškia, teřškē —
 turkotać; trzeszczeć
 terlēnti(s); termēnti(s);
 tērlīōti(s)—peckać (s.);
 rozmazywac; wodzić s.
 terlē 4; teřlius 2 — mako-
 tra; rozdziawiaka
 terpēklis, -liō 2; terpōk-
 šnis, -niol — przedział;
 wawóz
 tērpti(s), -piū(os), -piaū(s)
 — wciskać (s.), wta-
 czać(s.); wstawiac(sobie)
 teršimas 2 — brudzenie,
 czernienie

terškētas 2 b.—papla, ga-
 duła; brzękadło
 terškējimas 1; terškesys
 (teř- 3) — brzęczenie;
 turkotanie
 terškēti, tēřska, -kējo —
 trzeszczeć; brzęczeć;
 turkotać; paplać
 tēřskinti — pobrzakiwac;
 paplać
 teřšti(s), -šia(s), -šē(si) —
 brudzić (s.), zaśmiecać
 (s.); czernić (s.), oczer-
 niać (s.)
 tesējimas 1 — dotrzy-
 m(yw)anie (słowa)
 tesēti, -siū, -sējau — do-
 trzym(yw)ac (słowa);
 móc, być w możności;
 wystarczac; wytrzymac
 tesi- — niech sobie
 tesižinai — rób sobie jak
 chcesz; niech sobie bę-
 dzie
 tēsta; tēste — niech sobie
 teškēnti(s); tēškinti(s) —
 pluskać (s.)
 teškēti, tēřska, teškējo —
 rozpryskiwac s., kapać;
 chlupac
 teślā 4 — ciasto
 tešlāinis, -nio 2 — ciastko
 tešmuō, -meņs, tēšmenj 4
 — wymię
 tetā 4 — ciotka
 tēterva(s); tētervinas 3;
 tētīrvinas 3 — cietrzew
 tetēnas 1; tetulēnas 1 —
 maź ciotki
 tētītī — oto macie, bierzcie
 tetulē 2 — ciocia

tēžti, tēžta, tēžo = tižti
 tēkmē 4 — prać; lożysko
 (rzeki)
 tēkšterēti = tēkšterēti
 (tylko mocniej)
 tēkšti, teškiū, tēškiaū —
 bryznać, chlapnac; pal-
 nac; cisnac; kupowac
 tēmā 4 — temat
 tēmyti, -miju — r. stebėti
 tēpis, -pio 2 — posmarowa-
 nie, pomazanie
 tēplioti, -lioju — rozmazy-
 wac; malowac
 tērā — jest tylko
 tēšimas 2 — młodziwo
 tēsti, tēša, tēšē — nabierać
 mlekiem (o wymieniu)
 tētē 2; tētis, -čio 2; tetū-
 šis, -šio 2 — tata, ojczulek
 tēvai 3 — rodzice
 tēvainis, -nio 2 — dziedzic
 tēvas 1,3 — ojciec
 tēva(va)rdis, -džio 1; tēvo
 vardas — imię ojca
 tēvažudys, tēvažudžio 3 —
 ojcobójca
 tēvinaitis, -čio; -tē 2 — syn
 (córka) gospodarza
 tēviškas, -ka — ojcowski
 tēviškē 1 — ojcowizna;
 dom rodzinny
 tēvynainis, -nio; -nē 2 —
 patriota
 tēvynē 2 — ojczyzna, ojco-
 wizna
 tēvynlētis, -tē 2 — ziomek
 tēvystē 2; tēvonijā 2; tē-
 vonystē 2 — ojcowizna,
 dziedzictwo

tēvonis, -niēs (tē- 3) —
 dziedzic; spadkobierca
 tēvūkas 2 — dziadek
 tēvūnas 2 — ciwun
 tēšimas 2 — włóczenie;
 ciąg; marudzenie
 tēsinys, tēsinio 3 — ciąg
 dalszy
 tēsti, tēsiū, tēsiaū — cią-
 gnać, przeciągac; kon-
 tynuowac
 tēstis, tēšias, -sēs — cią-
 gnać s., przeciągac s.
 tēstūvas 2 — naciągacz
 tēvas, -vā — cienki, smu-
 kły
 tēvūmas 2 — cienkość,
 smukłość
 tiē! — cicho!
 tiēdvi — te dwie
 tiēk; tiēka, -kos; tiēkas,
 -ko ir tiēkas, -ka — tyle
 tiēkējās, -jā, -3,1 — dosta-
 wca
 tiēkimas 2 — dostarczenie,
 zaopatrywanie
 tiēkis, -kio — taka (wielka)
 ilość
 tiēk pāt — tyleż, tyle
 samo
 tiēkti, tiēkiū, tiēkiaū —
 dostarczac, przygoto-
 wywac
 tiēktis, tiēkiūs, -kiaūs —
 przygotowywac sobie
 tiēk tō — tyle tego
 tiēs — naprzeciw, na
 wprost, prosto, nad,
 koło, przy
 tiesā 4 — prawda, rzeczy-
 wistość, prawdziwość

tiēsiai — prosto
tiesimas 2 — prostowanie; wyciąganie; nakrywanie (stołu); prowadzenie (drogi); budowanie (mostu)
tiesimasis 2 — prostowanie się
tiesinis, -nė — prosty
tiēsinti — prostować, wyprostowywać
tiesiōg — wprost
tiesiōginis, -nė — bezpośredni, prosty; **tiesiōginė nuosaka** — tryb orzekający
tiēsīs, -sio 2; **tiesybė** 1 — prostość
tiesys, tiēsio 4 — robiący prawą ręką
tiēsti, -siū, -siaū — prostować, wyprostowywać; wyciągać, rozciągać; słać, nakrywać (stół); przeprowadzać (drogę, telefon); budować (most)
tiestiesa 1 — najrzetelniejsza prawda
tiēstis, -siūs, -siaūs — ciągnąć s.; prostować s.; wyprostowywać s.; przypinać sobie fartuch
tiesumā 3; **tiesūmas** 2 — prostota, prostolinijność; prawość; sprawiedliwość; szczerota
tiesūs, -si; tiesūsīs, -siōji — prosty; sprawiedliwy; prawy; prawny
tijūnas 2 — ciwun

tik; tik kā — tylko, le-dwie, tylko co
tikėjimas 1 — wierzenie, wiara
tikėti, tikiū, tikėjau — wierzyć; dowierzać
tikėtinās, -na — wiarogodny
tikėtinūmas 2 — wiarogodność
tikėtis, tikiūos, tikėjaus — spodziewać się
tikinti — dowodzić; zapewniać; dobierać (klucz)
tikintis — upewniać s.
tikýba 1 — wiara, religia
tikýbinis, -nė — religijny
tikras, -rà, tikra; tikrai, -rýn — prawdziwy, rzeczywisty; niezawodny; pewny; naturalny; stosowny; rodzony (brat)
tikr(en)ybė 1 — rzeczywistość, prawdziwość, prawda; pewność
tikrėti, -rėja — sprawdzać s.
tikrinimas 1 — sprawdzanie; zapewnianie
tikrinis, -nė — właściwy; własny
tikrinti — twierdzić, potwierdzać; sprawdzać; zabezpieczać; zapewniać
tikrýbė 1 — pewnik
tikróvė 1; **tikrumā** 3; **tikrūmas** 2 — prawdziwość, rzeczywistość, pewność
tiksėti, tiksī, tiksėjo — cykać
tikslas 4 — cel
tikslingas, -gà — celowy

tikslingūmas 2 — celowość
tikslūmas 2 — punktualność, akuratność; dokładność
tikslūs, -li; tiksliai — punktualny; dokładny, wyczerpujący
tikščiōti, -čiōja — pukać (o sercu)
tikšti, tińska (tįska), tiško — pryskać, bryzgać, kropić
tiktaī — tylko, zaledwie
tikti, tińka, tiko — przydać s.; przypadać; wypadać; podobać s.; być do twarzy; pasować; zgodzić s.; odpowiadać; być wartym; zdarzać s.
tiktis, tińkasi, tikosi — zdarzyć się, zdarzać się
tildyti, -dau, -dziau — uciszać, uśmierzać, koić
tilimas 2 — ucichanie, uciszanie się
tilkti, tilksta, tilko = **tilti**
tilpti, tilpsta (telpa), tilpo — wmieścić się, wmieścić s., wejść, pomieścić się
tiltas 1 — most
tilti, tilū (tilstu), tilaū — ucichać, zamilkać, uspokajać się
tiltinti — budować most
tilvikas 2 — kulik, siewka
tilžti, tilšta, tilžo — nasiąkać, namakać
tińpa 1 — tymi (dawny pie-niądz polski); cięciwa

tińpinti — isć leniwie
tińpsōti, tińpsaū, -sōjau — leżeć, stać leniwie
tińpterėti ir tińpteleti — pociągnąć (za coś; kogoś)
tińpti, tińpsta, tińpo — wydłużać s., naprężać s.
tińsras, -rà, tińsras ir tińsrūs, -ri — kasztanowaty, bordowy
tińdiriuōti, -riuōju — hultać, próżnować
tińgėjimas 1 — leniwo
tińgėti, tińgiu, -gėjau — lenić się
tińginiāuti, -niāju, -niavaū; tińginiūoti, -niūoju, -niavaū — próżnować
tińginys, tińginio 3 — leniwo, hultajstwo
tińginys, -nė 3 — leniuch, próżniak
tińgis, -gio 2; **tińgýbė** 1; **tińg(in)ūmas** ?; **tińginystė** 2 — leni, hultajstwo, próżniactwo
tińgti, tińgstu, tińgau — rozleniwać się
tińgūs, -gi — leniwy
tińkamas, -mà; -maī — zdalny; dokładny; odpowiedni, stosowny
tińkinti — dogadzać; stosować, dopasowywać; dobierać (klucz)
tińklaīnė 2 — siatkówka (ocna)
tińklas 2 — sieć, siatka, matnia

tinklāsvydis, -dziol; **tin-
klinis**, -nio2—siatkówka
tinklēlis, -lio 2—siateczka
tiñklinis, -nē; **tiñkliškās**,
-ka — siatkowy
tinklīnas3,1: dīrgsniū tin-
klīnas — sieć, system
nerwowy
tinklūoti, -klūoju, -klavaū
— wiązać sieć
tinti, tinstu(tjstu), tinaū—
puchnąć, brzęknąć
tinti, tinū, tyniau — bić,
tłuc; klepać (kosę)
tirpalas 3 — rozczyń
tirp(d)yti, -(d)iaū, -(dž)iaū;
tirpinti — roztopiać,
rozpuszczać
tirpinys, tirpinio 3 — roz-
czyn
tirpsėti, tirpsi, tirpsėjo—
drętwieć
tirpti, tirpstū, tirpaū —
topnieć, roztopiać się,
rozpływać s.; roztwar-
zać s.; drętwieć
tirpulys, tirpulio 3 — dre-
twienie; ciarki
tirpus, -pi — topliwy
tirščiai, -ščiu 2 — gąszcz
tirštas, -tā — gęsty
tirštėti, -tėja; **tiršti**, tiršta,
tiršo — gęstnieć
tirštimas: **tirštimai** 2 —
gąszcz, gęstwina
tirštinti—czynić gęstszym
tirštis, -ščio 2; **tirštýbė** 1;
tirštumà 3; **tirštumas** 2
— gąszcz, gęstość
tirtėti, tirta, tirtėjo —
drgać, drzeć

tirti, tiriū, týriau—badać,
próbować
tirtinti — *caus.* od tirtėti
tirtukas 2 — próbówka
titė 2 — zabawka
titnagas 3; **titilingas** 1 —
krzemień
tižti, tižta (tjžta), tižo —
rozłazić s., rozpływać s.,
robić się rozlazłym,
miękkim
tižus, -ži — rozlazły, roz-
miękły, oslizły
týčia, **týčiom(is)** — umy-
ślnie
týčiojimas, -mos 1 —
uraganie się, szydzenie,
naśmiewanie się
týčiotis, **týčiojuos**—uragać
się, naśmiewać s., kpić
týkojimas 1—czatowanie;
czaty; zasadzka
týkoti, týkau, týkojau;
tykinėti, -něju; **týkinti**—
czatować, podkradać s.
tykūmas 2—cisza, cichość
tykūs, -ki — cichy
tylā, -lōs, tylā 4; **tylėjimas** 1—cisza; milczenie
tylėti, tvliū, -lėjau—milczeć
tylōm(is) — po cichu,
milczkiem
tylumà 3; **tylūmas** 2 —
cisza, cichość
tylūs, -li — cichy, milczący
tymai, -mū 4 — odra
týmas 1 — safian (skóra)
týnė 2 — wanna
typsoti, -psaū, -psójau —
sterczeć
týpti, týpsta, týpo—ciążyć

tyrā 4 — badanie
týrai; **týr(ā)laukiai** 1 —
stepy, pustynia, puszcza
týras, -rā — czysty, jasny,
przeirzysty
tyraširdis, -dė 2 — czyste-
go serca
týrė 2,4 — kasza (potra-
wa z krup)
tyrėjas, -jā 3,1 — badacz
tyrėti, -rėju — stawać s.
czystszy, przejrzystym
tyrimas 2; **tyrinėjimas** 1—
badanie
týrimė 1 — step
tyrinėti, -něju — badać
tyrinėtojas, -jal—badacz
tyrinys, týrinio 3—obiekt
badania
týrinti — oczyszczać
tyrýbė 1 — czystość
týruliai, -liu 1 — tundra
tyrumà 3 — step
tyrūmas 2 — czystość
tyrūoti, -rūoja, -rāvo—roz-
pościerać s. (o stepach)
tyrūs, -rì=týras
tysā 4 — (roz)ciągłość,
rozległość
týsauti, týsauju (týsaunu),
týsavau — wylegiwać s.
tysėti, -siū, -sėjau — po-
ciągnąć trochę; nosić
fartuch
týsis ir tjsis, -sio 2—ciąg
(ciągnięcie)
týsoti, týso, týsojo —
ciągnąć s., rozpościerać
s., widnieć z dala;
stać (o czymś wysokim)

týsterėti ir tjsterėti —
pociągnąć trochę
týtveikas 1 — mnóstwo,
duża ilość
tývali(u)oti; **tývuliuoti**,
-liuoja, -liavo — rozcią-
gać s., rozpościerać się
(o wodzie, błocie)
týščioti, -čioju — ciągnąć
po trosze
tjsti, tjsta, tjso = týsoti
tjsūs ir tysūs, -si — ciągli-
wy, rozciągający się
tóbulas, -lā — doskonały
tobulėjimas 1—doskona-
lenie się
tobulėti, -lėju — dosko-
nalić się
tōbulinimas(is) 1 — udo-
skonalanie (s.)
tōbulinti(s) — udoskona-
lać (się)
tobulýbė 1; **tobulūmas** 2—
doskonałość
todei — dlatego, przeto,
zatem
tōks(ai), **tokiā** — taki,
taka
(tōlas): **iš tōlo**—z daleka
tōl(ei); **ligi tōl** — dotąd,
dopóty
tolėsnis, -nė — dalszy
tolì — daleko; **toliaū** —
dalej
tōlimas, -mā — daleki
tolimas 2—oddalenie się
tōlinimas(is) 1 — odda-
lanie (s.)
tōlinti(s) — oddalać (s.)
tōlis, -lio 2; **tōlymė** 1; **tolý-**
bė 1 — dal, dalekość

tolýdinis, -nė — bezustanny
tolýdžio — bezustannie,
bez przerwy
tolýginis, -nė — równy
tolygýbėl; tolygūmas 2 —
tożsamość
tolygūs, -gī — tożsamy,
podobny
tolýn — dalej, w dal
tōlti, tolstū, tolaū — od-
dalać się
tolumā 3 — dal, miejsce
oddalone
tolūmas 2 — dalekość, od-
ległość
tolūs, -lī — odległy, daleki
tolutinis, -nė — daleki,
dalszy
tomėl — wciąż, ciągle
tōpoti, -poju — pielęgnow-
ać, doglądać
tōpterėti — strwożyć się;
przyjść do głowy
toriėlius — r. lėkštė 1 —
talerz
tošėlė 2 — fujarka
tōšinėl — kobiałka z kory
brzozowej
tōšis, tōšies 1 — kora
brzozowa
traĩlas, -la; trailýs, -lė 4 —
paplarz; szepleniuch
traĩlyti, -liju — paplać,
terkotać
trainėlė 3 = trynėlė
trāinioti(s), -nioju(os) —
trzeć (s.); rozcierać (s.);
nawijać (sobie) nici na
cewkę
trāiškana; trāiškanos 1 —
ropa oczna

trāiškanoti, -noja — ropieć
(o oczach)
trāiškyti(s), trāiškau(s),
-škiau(s); trāiškinti(s);
trāiškioti(s) — rozcis-
kać (s.), rozgniać (s.),
miażdżyć (s.); wyciskać
trāiš(k)us, -š(k)i — bujny,
pyszny; pieniący s.
trakā, -kōs 4; trākas 4 —
łaka w lesie porosta
krzakami; knieja
trākas, -kà — wściekły
trakinis, -nė — starty (o
słomie)
trakinti — trzeć słomę;
doprowadzać do wście-
kłości
trāknūs, -nī — zmięty,
starty; zwiczny
trāksmas 2 — trzask,
chrząst
trākšterėti; trākštelėti —
trzasnąć, chrusnąć
trākti, trańka, trāko —
wściekać s., szaleć
trāmdyti(s), -dau(s),
-džiau(s); traminti(s) —
tłumić, poskramiać (s.);
uspokajać (s.); wstrzy-
mywać (s.)
trānas 4 — truten
trandėti, -dėja, -dėjo; tran-
dyti, -dija — gnić, butwieć,
próchnieć
trandis, -diēs 4 ir trandė,
-dės 4 — czerw drzewny
trańkis, -kio 2; trańksmas 4
— trzask, trzaśnięcie
trankýti, -kaū, -kiaū —
wstrząsać, trząść; ude-
rzać; trzaskać; miotać

trankýtis, -kaūs, -kiaūs —
trząść s.; rzucać s.; wa-
łęsać s., tłuc się
trankūs, -ki — trzeszczący;
trzęski; mocny; głośny
trapūmas 2 — kruchość;
wątłość
trapūs, -pi — kruchy; wątlý;
delikatny
trāškanos 1 = trāiškanos
trāškanoti = trāiškanoti
trāškėjimas 1; trāškesys 3
— trzaśnięcie, trzask
trāškės, -kių 2 — nieśmier-
telniki (kwiaty)
trāškėti, trāška, trāškėjo
— trzeszczeć
trāškinti — robić trzask;
łamać, chrupać
trāškūčiai, -čių 2 — chrust,
faworki; suchareczki
trāškūs, -ki — łomny, kru-
chy; wątlý
tratėti, trāta, -tėjo —
trzeszczeć; turkotać;
dudnić, grzmieć
trātinti — trzaskać, robić
trzask; chrupać
traukā 4 — przyciąganie,
ciągnięcie, pociąg
traukiklis, -lio 2 — korko-
ciąg
traukimas 2 — ciągnięcie;
wyciąganie; przyciąga-
nie; przeciąg; kurczenie
traukimasis, -mos 2 — co-
fanie s.; kurczenie s.
traukinėti, -něju, -nějau;
trāukioti, -kioju — cią-
gać, pociągiwać
traukinys, trāukinio 3 —
pociąg

trāukymas 1 — (wy)ciąga-
nie; kurcz
trāukyti, -kau, -kiaū —
ciągnąć, ciągać, wycią-
gać, wyrwać; targać;
rwać; rozrywać; ruszać
(ramionami); kurczyć
trāukytis, -kaus, -kiaus —
kurczyć się; targać się
trāuksmas 2, 4 — przeciąg,
przewiew
trāukti, trāukiu, trāu-
kiaū — ciągnąć, nacią-
gać, w(y)ciągać; wiać (o
przeciągu); pociągać;
przedłużać; narywać
trāuktis, -kiuos, -kiaus —
ciągnąć s., wyciągać s.,
przeciągać s.; cofać s.;
kurczyć s.
trauktūvas 2; trauktuvė-
lis, -lio 2 — wyciągacz;
korkociąg
trauktuvė 3 — winda
trāša, -šos; trāšos, -šų 4 —
nawóz, mierzwa
trāšūs, -ši — żyzny; bujny,
soczysty
trėčdalis, -lio 1 — trzecia
część
trėčiādienis, -nio 1 — środa
trėčiamėtis, -tė — trze-
cioletni
trėčias, -čia — trzeci, -cia
treigys, -gė 4 — trzyletni
(o koniu)
treinys 4 — trójnik (o by-
dleciu)
trėiškėti, -kėja — ropić się
trejaip — trojako

trējetas 1 — troje; **trējetū-**
kas 2 — trójka (stopień)
trēji, **trējos** — trzej, trzy
trējybē 1 — trójca
trējōpas, **pā** — trojaki, po-
 trójny
trēksēti, **-šiū**, **-šējau** —
 trzeszczec
trēmpī, **-piū**, **-piaū** — dep-
 ptać, tratować
trēmti, **tremiū**, **trēmiaū** —
 wysiedlać, wysyłać na
 wygnanie, wypędzać
tremtinis, **-nē** — wygnany,
 zesłany
tremtinys, **tremtinio 3** —
 wygnaniec, zesłaniec
trēnksmas 2,4 — trzask,
 huk, stuk, łaskot
trēnkerēti; **trēnkelēti** —
 uderzyć, trzasnąć
trēnkti, **-kiū**, **-kiaū** — trza-
 snać, cisnąć; uderzyć,
 palnąć; odbijać
trēnktis — szukać zapom-
 nienia
trēpinēti, **-nēju** — dreptać
trep(l)ēnti, **-(l)enū** — tupać
trepsēti, **-siū**, **-sējau** —
 tupać
trēpterēti; **trēptelēti** —
 tupnąć
trēškē 2 = **brāškē**
trēškēti, **trēška**, **trēškējo** —
 trzeszczec
trēškinti — potrząsać,
 robić trzask
trēškūs, **-ki** = **traškūs**
trēšnē 2 — czereśnia
trēšti, **trēšta** (**trēnša**), **trē-**
šo — gnić, butwieć

tretēti, **tretū**, **-tējau** —
 terkotać, trzeszczec
trētīninkas, **-kēl** — tercjarz
tretysis, **-čioji** — trzeci
trēkšti, **trēškiu**, **trēškiau**
ir **trēškiū**, **trēškiaū** —
 wyciskać; miażdżyć,
 gnieść; wstrzykiwać
trēkštuvē, **-vēs**, **trēkštuvē 3**
 — szpryc; tłoczydło
trēmimas 2 — wysiedlanie
trēsti, **trēsīū**, **trēsīaū** —
 pędzić, lecieć, bieć
trēstis, **trēsīasi**, **trēsēsī** —
 biegać się
trēškimas 2 — miażdżenie;
 wstrzykiwanie
trēškinti — *caus.* miażdżyć;
 wstrzykiwać
trēškis, **-kio 2** — zastrzyk
trēšimas 2 — nawożenie,
 mierzwienie
trēšti, **trēšīu**, **trēšīau** —
 nawozić, użyźniać mie-
 rzwą
trī-akē 1 — trójka (w kar-
 tach)
trī-akis, **-akē** — trójoczny
trī-amžis, **-žē** — trzech-
 wiekowy
trī-angis, **-gio 1** — trójka;
 klucz (sposób lotu dzi-
 kiego ptactwa)
trī-augštis, **-tē** — trzech-
 pętrowy
trīauksēti, **trīaukšīu**, **-šē-**
jau; **trīaukšti**, **trīauškiū**,
-škiaū; **trīauškinti** —
 gryźć; chrupotać
trī-aūsē 2 — czapka z
 uszami

trīausēti, **-ša**, **-šējo** — kru-
 szyć się (o włosach)
tribalsis, **-sio 1** — tryftong
tribalsis, **-sē** — trzygło-
 sowy
tribradas 1 — sieć rybacka
 (dla trzech osób)
tridañtis, **-čio 2** — trójzab
tridañtis, **-tē** — trójzębny
tridiēnis, **-nē** — trzydniowy
triedā 4 = **trydā**
tri-eilis, **-lē** — trójrzędny
triesti, **triedžia**, **triedē** —
 chorować na rozstrój
 żołądka
trigālis, **-lē** — trójkoń-
 czasty
trigālvīs, **-vē** — trzygłowy
trigarsis, **-sio 1** — trój-
 dźwięk
trigijis, **-jē** — trójnitny
trigubas, **-bā** — potrójny
trigubēti, **-bēja** — troić się
trigūbinti — troić
trijūlē 2 — trójka, trójca
trīkampis, **-pio 1** — trójka;
trīkampis, **-pē** — trójka;
trīkčioti, **-čioja** — potykać
 się, zahaczać się
trīkdýti, **-daū**, **-džiaū** —
 rozstrajać; przeszkad-
 zać, naruszać; wystra-
 szać
trīkdýtis, **-daūs**, **-džiaūs** —
 rozstrajając s.; miesząc s.
trīkinti — rozstrajając, mie-
 szając; zbijać z tropu
trīkōjis, **-jol**; **trīkōjē**, **-jēs 1**
 — trójnog; kadz (dla
 kwasu)

trīkōjis, **-jē** — trzynożny
trīkšti, **trīnška**, **trīško** =
 trykšti
trīkti, **trīnka**, **trīko** —
 rozstrajając s., miesząc s.,
 mylic s., zbijać s. z tropu
trīktis, **-tiēs 4** — przeszkoda;
 pomyłka; zamieszanie
trīlāpsnis, **-nē** — trzystop-
 niowy
trīlāpis, **-pē** — trzylistny
trīlinkas, **-kā** — potrójny,
 w troje złożony
trīlīnkmis, **-mē** — trójwy-
 miarowy
trīlīypis, **-pē** — złożony
 z trzech
trīmetis, **-čio 1** — trzylecie
trīmētis, **-tē** — trzechletni
trīmītas 2 — trąbka
trīmītūoti — trąbić, grać
 na trąbce
trīmti, **trīmsta**, **trīmo** —
 uspokajać się, uśmie-
 rzać się
trīnalas 3 — maść (do na-
 cierania skóry)
trīnūčiai, **-čiu 2** — płót-
 nianka
trīnūtas, **-tā** — trójnitny (w
 troje kręcony; w trzy
 nitki tkany)
trīnūtis = **trīgijis**
trīnka 1 — kłoda
trīnkčioti, **-čioju** — trza-
 skać; szturchać
trīnkēti, **trīnka**, **trīnkējo** —
 dudnić

triŋkis, -kio 2; **trinkesŷs**,
 triŋkesio 3 — turkot;
 trzask
trinksėti, triŋksi. -sėjo —
 dudnić, trzaskać
triŋkterėti; **triŋkTelėti** —
 stuknać, trzasnać, gru-
 chnać; traćić; uderzyć
 (o grzmocie)
triŋkti — v. sutriŋkti
triŋkti(s), trenkù(os), trin-
 kaũ(s) — myć (sobie)
 głowę
trinti, trinù, trýniau —
 trzeć, nacierać, rozcie-
 rać; nawijać (nici na
 cewkę)
trintis, -tiēs 3 — tarcie się
trintis, trinùos, trýniaus —
 trzeć się
trin(i)ũkas 2; **trintuvėlis**,
 -lio 2 — gumka
trintùvas 2 — przyrząd do
 nawijania nici na cew-
 kę; tarka; pilnik
trintuvė, -vės, trintuvė 3 —
 tarka
trinùklis, -lio 2 — tłuczek
triobà 3 = trobà
triobesŷs 3 = trobesŷs
trióksterėti; **triókstelėti**
 — trzasnać, chrześnać
tripinėti, -něju; **tripiniũo-
 ti**, -niũoju, -niavaũ —
 dreptać
tripirštis, -tė — trzypalco-
 wy
triratis, -čio 1 — trójkoło-
 wiec
trirātis, -tė — trzykołowy
trisdešimt — trzydzieści

trisdešimtas, -tà — trzy-
 dziesty
trisė — we trzech
triskart — trzy razy
triskiemėnis, -nė — trzy-
 zgłoskowy
trispalvis, -vė — trójbar-
 wny, trójkolorowy
tristiėbis, -bė — trójmasz-
 towy
tristiebis, -bio 1 — trój-
 masztowiec
tristýgis, -gė — trzystrunny
trišakas, -kà; **trišakis**, -kė
 — roztrojony, trzyga-
 łożysty
trišakis, -kio 1 — trójzab
trišokis, -kio 1 — trójskok
trišonis, -nio 1 — trójścian
triukšmadarŷs, triuk-
 šmādario 3 — krzykacz,
 awanturnik
triukšmas 2 — zgiełk, ha-
 łas, wrzawa
triukšmāuti, -māuju, -ma-
 vaũ — hałasować
triukšmingas, -gà — hała-
 sliwy, burzliwy
tr(i)ũšis, -šio 2 *ir* triušius,
 -siaus 2 — królik
triušketi, triuška, -škėjo —
 trzeszczec
triuškinti — gruchotać;
 chrupać
triušti, triušša (triušta),
 triušo — kruszyć się;
 butwieć
tr(i)ũbà, -bōs 4 — trąba

triūsas 2 — praca, kłopot
trivagis, -giol — pług o
 trzech lemieszach
triveiksmis, -mė — trzy-
 aktowy
trydà 4 — rozstrój żo-
 ładka
trykšlys 4 — fontanna;
 struga
trykšti, trykšta, tryško —
 tryskać
trylika — trzynaście
tryliktas, -ta (trylikis, -kė)
 — trzynasty
trynai 4; **trýnės** 2; **trynai-
 čiai** 1; **trynūčiai** 2 —
 trojaczki
trynėlė 3 — odcisk; robak
 toczący drzewo
trynimas(is) 2 — tarcie(s.)
tryn(i)ũkai, -kų; **trynū-
 čiai**, -čių 2 — trojaczki
trynŷs, trýnio 4 — żółtko
trypčioti, -čioju; **trypči-
 nėti**, -něju; **trypiniũoti**,
 -niũoju, -niavaũ — dre-
 ptać, tupać, deptać
trypči, trypčiũ, trypiaũ —
 deptać, tratować
trŷs — trzy, trzej
trŷs dešimtyš — trzy-
 dzieści
tryškimas 2 — (wy)try-
 skanie
tryškinti — szprycować,
 natryskiwać
tryškŷnė 2 — strzykawka,
 szpryca; fontanna; si-
 kawka

trobà, -bōs 3 — chata; izba;
 dom mieszkalny
trobelninkas, -kė 1 — cha-
 łupnik
trobesŷs; **trobesiai** 3 —
 zabudowania, budynki
trókšti, trókštu, tróškau
 — pragnać; łaknać; du-
 sić się
troškimas 2 — pragnienie;
 żądza; łaknięcie; dusze-
 nie się
troškinti — dusić; męczyć
 pragnieniem
trōškis, -kio 2; **trōskulŷs**,
 trōskulio 3 — pragnienie
trōskumà 3; **trōskūmas** 2
 — zaduch, duszność
trōškūs, -ki; trōškiai —
 duszny
trōtinti — przedrzeźniać
trukčioti, -čioja — targać
trūkdymas 1 — przeszkad-
 zanie
trukdyti, -daũ, -dziaũ —
 przeszkadzać, mitrężyć
 (komuś czas, pracę)
trūkšmas 2 — zgiełk, wrza-
 wa
trūkterėti; **trūkelėti** —
 targnać, pociągnać;
 drgnać
trūkti, truŋka, trūko —
 trwać, ciągnąć się; ma-
 rudzić
trumpaamžis, -žė — krót-
 kowieczny
trumpabaŋgis, -gė — krót-
 kofalowy
trumpakōjis, -jė — krót-
 konogi

trumpalaikis, -kė; trumpamėtis, -tė — krótkotrwały, krótkoterminowy
 trumpanōsis, -sė — krótkonosy
 trumpapirštis, -tė — krótkopalcowy
 trumpaplaūkis, -kė — krótkowłosy
 trumparāgis, -gė — krótkorogi
 trumparañkis, -kė — krótkoreki
 trumparėgis, -gė — krótkowzroczny
 trumpas, -pà — krótki
 trumpėti, trumpi (-pėja), -pėjo — stawać się krótszym
 trumpinti — krócić, ukrać, skracać
 trumpumà 3; trumpumas 2; trumpis, -pio 2 — krótkość
 trupà, -pōs 4 — okruch, gruz
 trupėti, trupa, -pėjo — kruszyć się, drobić s., osypywać s., rozpadać s.
 trupinys, trupinio 3; trupinėlis, -lio 2 — odrobina, okruszyna
 trupinti — drobić, kruszyć, rozdrabiać; rozbijając
 trupmena 3 — ułamek
 trupumà 3; trupumas 2 — kruchość
 trupūs, -pi — kruchy, łomny
 trūp(u)tis, -čio 1,2; truputys, trupučio 3 — drobinka, mała cząstka
 trūputj — trochę, troszkę
 trūkčiojimas 1 — targanie; drganie
 trūkčioti, -čioja — targać; drgać; zrywać ramionami
 trūkėti, -kėja; trūkinėti, -nėja — kruszyć się, łamać się; pękać
 trūkis, -kio 2 — naderwanie się; rozryw; pęknięcie; bieg, pęd
 trūkterėti — targnąć, pociągnąć (mocno)
 trūkti, trūksta, trūko — braknąć, brakować; pęknać, pękać; rozerwać się, rozrywać się
 trūkumas 1 — brak, niedostatek
 trūnėsiai 2,3; trūnys, -iy 2 — próchno
 trūnėti, -nėja; trūnyti, -nija — butwieć
 trūsas 2 — trud, praca
 trūsinėti, -nėju; trūsti(s), -siū(os), -siaū(s) — krzątać s., pracować wciąż
 trūs(1)ūs, -(l)i — skrzętny
 tū — ty
 tūčtuojau — w tej chwili, wnet, momentalnie
 tuinas 4 — płot
 tuinyti, -niju — grodzić
 tūkinti(s) — tuczyć (się)
 tuklūs, -li; tuknūs, -ni; tukrūs, -ri — tuczny, łatwo tuczający się

tuksėnti, -senū — stukać, postukiwać
 tūkti, tunkū, tukaū — tyć, tłuscieć, tuczyć się; tęchnąć
 tulėlė 2 — gilza; tutka
 tulė, -lės 4; tulis, -liės 4 — tuleja, tutka
 tūlpė 1 — tulipan
 tulžis, -žiės 4 — żółć
 tulžti, tulštū, tulžaū — rozmiękać
 tumà 4 — mętność
 tumėti, -mėja — mętnieć, zgęszczać się
 tūmpinis, -nė: tūmpinės pištėnės — rękawice z jednym palcem
 tūmulas 3 — chmara, kłęb
 tunai — klej pszczelny
 tunkyti = tankyti
 tuñktis, -kčio 2 — owijacz
 tūntas 1 — drużyna, gromada; partia
 tuntūoti — kroczyć; dreptać; biegać
 tuōdu; tiēdvi — te dwa, ci dwaj; te dwie
 tuoj; tuojaū — zaraz, w tej chwili
 tuōkart — wtedy, tego razu
 tuōkti(s), -kiū(os), -kiaū(s) — zenić (s.)
 tuoktūvės 2 = sutuoktūvės
 tuōlaik — w tym czasie
 tuomėl — wciąż
 tuomėt — wtedy, w tą porę
 tuometinis, -nė; tuomėtis, -tė — ówczesny, równoczesny
 tuopal — topola
 tuopėdžiai — w te ślady
 tuōsyk = tuōkart
 tuō tarpu — tymczasem
 tupdyti, -daū, -džiaū; tūpinti — sadzić
 tupėti, -piū, -pėjaū — siedzieć (o ptakach; w więzieniu; w kucki przycupnąwszy)
 tupikas, -kė 2 — ten kto siedzi przycupnąwszy
 tupinėti, -nėju — przysiadac (na krótko); dreptać
 tupyklà 2; tupynà 2 — ustęp; drążek w kurniku, na którym siedzą kury
 tūr(i) būt(i) — zapewne, chyba
 turčius, -čiaus 2; tuftė 2 — bogacz, -czka
 turėklas; turėklai 2 — poręcz(e)
 turėklės, -liū 2 — cugle, wodze
 turėti, turiū, -rėjaū — mieć; posiadać; trzymać; władać; musieć; utrzymywać; zawierać
 turgauti — targować
 turgavietė 1 — miejsce rynkowe, rynek
 tuřgas, -gaus 4 — bazar, rynek
 turinīngas, -ga — bogaty w treść
 turinys, tūrinio 3 — treść, zawartość

tuřkšti, tuřskiù, tuřskiaù
— prychać (o kaczkach
w wodzie)
turlė 4 — poidło, lura
tuřlyti, -liju — pluskotać;
suwać się pomału
tūrpės 1 = dūrpės 1 — torf
tuřsinėti, -něju; tuřsinti—
iść, sunać się (o starcu)
tuřsómiegis, -gio 1 —
drzemka (o zmroku)
tuřšyti, -šiju — bałamucić,
mącić
tuřštis, -šiuos, -šiaūs —
pluskać się
tuřtas 2 — bogactwo, mie-
nie, majątność
turtėti, -tėju — bogacieć
turtinė 2 — skarbnica
turtingas, -gà — bogaty,
majątny
turtingūmas 2 — boga-
ctwo, majątność
tuřtinti — wzbogacać
turtuolis, -lė 2 — bogacz
tuskėnti; tuskėti, tūska,
-kėjo — dudnić, stukać
tūskinti — targać, sztur-
chać
tuščiaǵaĩvis, -vė 2 — pusto-
głowy, lekkoduch
tuščias, -čia — próżny,
pusty, bezużyteczny
tuškà, tūškos 2 — smoczek
tuštėti, -tėju — próżnieć,
stawać się pustym
tuštinti — opróżniać, wy-
próżniać
tuštýbėl — próżność, mar-
ność

tuštumà, -mōs 3 — próżnia,
pustka
tuštūmas 2 — próżność,
lekkomyślność
tutūtis, -čio 2; tutūlis, -lio 2;
tūtlýs, tūtlío 4 — dudek
tūzakoti(s), -koja(s) —
tuzać (się), targać (się)
tūžti, tuñža (tūžta), tūžo —
rozjuszać s., wściekać s.
tūbas 2 — wojłok
tūbinis, -nė — wojłokowy
tūkstantinis, -nė; tūk-
stantas, -tà — tysiączny
tūkstantis, -nčio 1 — tysiąc
tūksti, tūskiù, tūskiaù =
dūgžti
tūlas, -là — niejeden
tūlatinė 1 — mnóstwo
tūleriopas, -pa — różno-
raki, różnorodny, nie-
który
tūlė 4; tūlis, -liės 4 — mnó-
stwo, tłum
tūloti(s), -lōju(ōs), -lō-
jau(s) — otulać (się)
tūnoti, tūno, -nojo — stać;
siedzieć, sterzeć; tkwić
tūpčioti, -čioju — dreptać;
przysiadywać
tūpti(s), tūpiù(os), [tū-
piaù(s) — usiąść, siadać
(o ptakach); lądować
(o samolocie)
tūrai, -rų 2 — baki, faworyty
tūris, -rio 2 — pojemność
tūskinti — budzić, tarmo-
sić
tūtelė 2 — tutka; lufa
tūžti = tūžti

tváikas 1 — czad, swąd;
zaduch; smród
tvaiķūs, -ki — pełenswėdu,
czadu; duszny
tvaksėjimas 1 — bicie
(serca)
tvaksėti, tváksi, -sėjo —
bić s., stukać (o sercu)
tvaksóti, -saù, -sójau —
leżeć leniwie; rozpo-
ścierać s. (o wodzie)
tvānas 4 — potop, zatop
tvankà, -kōs 4 — tama;
staw
tvankà, -kōs 4; tvańkas 2 —
parność, znój
tvankýti, -kaù, -kiaù — ta-
mować; owijać (nogi
owijkami)
tvanklýs 4; tvańk(š)tis,
-k(š)cio 2 — opaska,
bandaż; owijka
tvankūs, -ki — duszny,
parny
tvanóti, -nója — lać; buchać
tvanūs, -ni — rozlewny
tvárdyti, -dau, -džiau —
tłumić, poskramiać
tvarinýs 3 = tvėrinýs
tvarkà, -kōs 4 — porządek
tvark(a)darýs, -rė (tvař-3)
— porządkujący, dogła-
dający porządku
tvařk(ā)raštis, -šcio 1 —
rozkład, plan
tvarkūklis, -lio 2 — regu-
lator
tvarkingas, -gà — porzą-
dny, lubiący porządek
tvarkyklà, -kýklos 2 — po-
rządkarnia

tvarkymas(is) 1 — porząd-
kowanie (się), urzą-
dzenie (się)
tvarkýti(s), -kaù(s),
-kiaù(s) — porządko-
wać (s.), urządać (s.);
rozporządzać (s.)
tvarkýtojas, -ja 1 — ten kto
porządkuje; rozporzą-
dziciel
tvárslas 1; tvárstas 1; tvár-
stis, -sčio 1 — bandaż,
przewiązka
tvárstyti, -stau, -sčiau —
bandażować, przewią-
zywać
tvárstomas(is), -stoma,
(-moji) — opatrunkowy
tvártas 1 — chlew
tvártis, -rčio 1 = tvárslas 1
tvarūs, -ri — wytrwały,
stały
tvaskėti, tvaska, -kėjo —
błyskać; błyszczeć
tvenkinýs, tveńkinio 3 —
staw, tama
tveńkti, -kiù, -kiaù — ta-
mować
tvėralas 3 — przewiązka,
bandaż
tvermė 3 — (wy)trwałość,
wytrzymałość, moc
tvermingas, -gà — (wy)-
trwały, mocny
tvėrti(s), tveriù(os), tvė-
riau(s) — tworzyć (s.);
grodzić (s., sobie); prze-
wiązywać, obwiązywać
(sobie); przymocowy-
wać (sobie); chwytać (s.);

- (wy)trzymać, znieść; trwać; nasadzać (sobie) (na rękojeść)
- tvėrė** 4 — szyna
- tvėrinys**, **tvėrinio** 3 — stworzenie
- tvieškė**, **tvieškia**, **tvieškė** — błysnąć, trzasnąć; wierząc
- tviksterėti** — błysnąć, mi-gnąć; kopnąć
- tvilkėti**, **-kau**, **-kia** — oparzać
- tvilkėti**, **tvilkėsta**, **tvilko** — parzyć s.; przec
- tvindyti**, **-dau**, **-džia** — nawadniać, zalewać
- tvinkėioti**, **-čioja**, **-jo** — pulsować, tętnić
- tvinkimas** 2 — narywanie; wzbieranie; pęcznienie
- tvinksėti**, **tvinksi**, **-sėjo** = **tvinkėioti**
- tvinksnis**, **-nio** 1; **tvinksnys**, **tvinksnio** 3 — tętno, puls
- tvinkti**, **tvinksta**, **tvinko** — narywać; pęcznieć; nabrzmiwać
- tvinkulys**, **tvinkulio** 3 — naryw
- tvinti**, **tvinsta**, **tvino** — wzbierać, nawadniać s.; rozlewać (o rzece)
- tvirkinti**; **tvirkdyti**, **-dau**, **-džia** — rozpuszczać, demoralizować; roz-pieszczać
- tvirkti**, **tvirkstu**, **tvirkau** — rozpuszczać się; roz-pieszczać się
- virtagālis**, **-lė** 2 — mający intonację cyrkumfle-ksową
- virtainė** 1; **virtāpilė** 1 — warownia, twierdza
- virtaprādis**, **-dė** 2 — ma-jący intonację akutową
- virtas**, **-tā** — mocny, silny; twardy; stały
- virtavālis**, **-lė** 2 — mający silną wolę
- virtėti**, **-tėju**; **virtynėiti** — stawać się mocnym, mocnić się
- virtinti** — mocnić; twier-dzić; zatwierdzać
- virtis**, **virtio** 2; **virtybė** 1; **virtumas** 2 — siła, moc; pewność
- virtovė** 1; **virtynė** 2 — warownia, twierdza, cy-tadela
- virtuolis**, **-lė** 2 — siłacz
- tviskėti**, **tviska**, **-skėjo** — błyszczeć, błyskać
- tvyksoti**, **tvykso**, **-sojo** — błyszczeć
- tvyksterėti** — kopnąć, wierząc; błysnąć
- tvyroti**, **-rau**, **-rojau** — tkwić
- tvokoti**, **tvokso**, **tvokso** — jo — błyszczeć; stać, roz-pościerać s. (o wodzie)
- tvonyti**, **-niju** — nalewać dużo
- tvorā**, **-rōs** 4 — płot, parkan, ogrodzenie
- tvoragalys**, **tvoragalis** 3 — drąg z płotu
- tvoti**, **tvōju**, **tvōjau**; **tvōtinti** *caus.* — bić, okładać kijem

U

- ūbagas** 3 — *r.* eļģetā 1, 3
- ūgdymas** 1 — hodowanie, pielęgnowanie
- ūgdyti**, **ugdau**, **ugdžiaū**; **ūgdinti** — pielęgnować, hodować
- ugi** — otóż, przecież; wszakże; a
- ugniagesyba** 1 — pożar-nictwo
- ugniagesys**, **ugniagesio** 3 — strażak
- ugni(ā)kalis**, **-nio** 1 — wulkan
- ugniakuras** 3 — palenisko
- ugniakurys**, **ugniakurio** 3 — palacz
- ugniālais**, **-džio** 1 — prze-wodnik ogniowy
- ūgniāpinigiai**, **-gių** 1 — opłata asekuracyjna (od ognia)
- ugniaspāvis**, **-vė** — ognisty (o kolorze)
- ugniāvietė** 1 — palenisko, ognisko
- ugningas**, **-gā** — ognisty, płomienisty
- ugnis**, **-nė** — ogniowy
- ugnis**, **-niēs** 4 *ir* **ūgnis**, **-nies** 1 — ogień
- ūil** — aj! oj!
- ūitena** 1 b. — zapędzany, zagderany (człowiek, stworzenie)
- ūiti**, **ujū**, **ujau** — gderać, łajając, dokuczać
- ūkštinti** — budzić, targać
- ulbesys** 3; **ulbėjimas** 1 — szczebiotanie, świergo-tanie
- ulbėti**, **ulbu**, **-bėjau**; **ulbūoti**, **-būoju**, **-bavaū** *ir* **uldūoti** — szczebiotać, świergotać, gruchać
- ulbuonėlis**, **-lė** 2 — szcze-biotek, -tka
- umėdė** — *r.* ūmėdė 3
- undinė** 2 — rusałka
- ungurys** (**uñ** 3) — węgorz
- ūksna** 1; **ūksnė** 1 = **ūksmė** 3 — cień
- uñkšti**, **uñkščia**, **uñkštė** — skomleć
- unrėkul** — oto tam
- ūodas** 3 — komar
- uodegā** 3 — ogon
- uodimas** 2 — węż
- ūoga** 1 — jagoda
- ūogauti**, **ūogauju**, **ūoga-vau** — zbierać jagody
- ūogautojas**, **-ja** 1 — zbie-racz jagód
- uogienė** 2 — konfitury; marmelada; kompot z jagód
- uogienojas** 1 — krzew ja-godowy
- uoginėti**, **-nėju** = **ūogauti**
- uogingas**, **-gā** — obfity w jagody
- uogynas** 3, 1; **uogynė** 2 — jagodnik, jagodzisko
- ūogotas**, **-ta** — zabrukany jagodami
- ūoks(v)** 1 — dziupla, barć
- uolā** 4 (*ir* **ūola** 1) — skała

uolektis, -tiēs 3 *ir* uolektis, -ties 1 — łokieć (miara długości)
 uolingas, -gà; uolotas, -ta — skalisty
 uolūnas 3,1; uolūnē 2 — skały; miejscowość skalista
 uolūmas 2 — pilność, gorliwość
 uolūs, -li — pilny, gorliwy
 ūosis, -sio 1 — jesion
 ūoslē 1 — węch, powonienie
 uoslūs, ūoslio 3 — węchorz; szpieg
 uoslūs, -li — mający do bry węch
 uōstai, -tu 2 — wąsy
 uostāmiestis, -sčio 1 — miasto portowe
 ūostas 1 — port
 ūosti, ūodziu, ūodžiau; uostinēti, -nēju *częstot.* — węszyć, obwąchiwać, wąchać
 ūostyti(s), ūostau(s), ūosčiau(s) — wąchać (się)
 uostūotas, -tā — wąsaty
 ūošvėl — teściowa
 ūošvienė 1 — żona teścia
 uošvijā, -vijos 2; uošvynė, -vynės 2 — dom, rodzina teściów
 ūošvis, -vio 1 — teść
 ūpė 2; ūpis, -pio 2 — rzeka
 upėtakis, -kio 1 — pstrąg
 upynas 3,1 — zlewisko, dorzecze
 upókšlis, -lio 1; upókšnis, -nio 1 — strumyk, rzeczaj, potok

ūrbinti; ūrbul(u)oti — drążyć, wiercić, świdrować; wychwiewać
 ūrbintis — podkopywać s., ryć się
 urblūs 4 — świder
 ūrbti, urb(i)ū, -biaū — świdrować, wiercić, ryć
 urbtūvas 2 — świder
 urdulūs 3 = urulūs 3
 urėdas 2 (*slav.*) — rzadca nadleśniczy
 urėdijā 2 (*slav.*) — nadleśnictwo
 uřgzi, uřzia, uřzgė; ūrkšti, ūrkščia, ūrkštė — warczeć, burczeć; warkotać
 urkštynė 2 — zakamarek, loch
 ūrmas 3 — hurt
 urminiņkas, -kė 2 — hurtoownik
 uřti, urščiu, -ščiaū — warczeć, burczeć
 urulūs, ūrlio 3 — potok, strumień
 ūrvas 3 — loch, nora, pieczara
 urvinis, -nė — pieczarowy
 ūrvinti — robić nory, lochy, pieczary
 urvynas 3,1 — miejscowość, gdzie wiele nor, lochów
 urzgesūs, uřzgesio 3; urzgėjimas 1 — warkot; warczenie, burczenie
 urz(g)ėti, uřz(g)a, -z(g)ėjo
 uřzi, uřzdžia, uřzdė — warczeć, burczeć

uržyti, -zaū, -žiaū — zdziierać; szur(got)ać
 usnė 4; ūsnis, -nies 2 — oset
 usnynas 3,1 — miejsce poroste ostem
 utėlė, -lės 3; utis, -tiēs 4 — wesz
 uvėrūs, -ri — zuchwały; zły; chciwy; zajadły; uparty
 ūž — za; niżeli
 ūž- (*przedrostek*) — za-
 ūž-adyti — zacerować
 ūž-akėti — z(a)bronować
 ūž-aklinti — zatkać, zakleić; natknąć się (o ślepym)
 ūžakti, -ankū, -akaū — zatkać s., zamulić s.
 ūžantis, -nčio 2 — zanadrze
 ūžantspaudūoti, -dūoju, -davaū — zapieczętować, opieczętować
 ūžarti, ūžariu, ūžariau — zaorać
 ūžatis, ūžatiēs, ūžatj 3 *ir*
 ūžaciā, -čiōs 3 — ukrycie, ustronie
 ūžaug(d)inti — wyrościć, wyhodować
 ūžaugti — wyrosnąć
 ūžauklėti, -lėju — wychować, wypielęgnować
 ūžbadėti, -dėju — zamorzyc się, zagłodzić się
 ūžbaigtj, -giū, ūžbaigiau — zakończyć
 ūžbėgimas 2 — przedbieg (w sporcie)
 ūžbėgti — zabiec; nadbiec

ūžbirti, ūžbira (ūžbirsta), ūžbiro — zasypać się, nasypać się
 ūžblėsti — przygasnąć (o żarze)
 ūžbrauktj, ūžbraukiū, ūžbraukiau — zakreślić; nasunąć; zaryglować
 ūžbrėžti, -žiu, -žiau — zakreślić; nakreślić
 ūžbristi, ūžbrendu, -bridaū — zabrnąć; nabrnąć
 ūžbrūklinti — zaryglować, zasunąć
 ūžbrūkti, ūžbruku, -kiaū *ir* ūžbrukaū — zasunąć; zapchać; zapodziać
 ūžbučiuoti — zacząłować
 ūžburbėti, ūžbūrba, -bėjo — zalać się wodą i zamarznąć; zasmarkać s.
 ūžbūrti, ūžburiu, ūžbūriau — zaczarować; zamówić
 ūžčiaupti, -piu, -piaū — zamknąć usta, stulić gębę (komus)
 ūžčiuopti, ūžčiuopiū, ūžčiuopiaū — namacać
 ūžčiupti, -čiuompū, -čiuupaū — uchwycić
 ūždainuoti — zaśpiewać
 ūždanga(las) 1,3 — zasłona; firanka; pokrywa; kurtyna
 ūždara(la)s 1,3 — zaprawa (potrawy)
 ūždaras, -rā — zamknięty
 ūždarbiauti, -biauju, -biauvaū — zarobkować
 ūždarbis, -bio 1 — zarobek

uždarýti, -raũ, -riaũ — zamknąć; zakrasić
ūždas 2,4 — zastaw; podatek
uždavinýnas 3,1 — zbiór zadań
uždavinýs, ūždavinio 3 — zadanie
uždėgti, ūždegu, -giau — zapalić
uždeņgti, ūždengiu, ūždengiau — zakryć, nakryć, pokryć; zasłonić
užderėti, ūždera, -rėjo — zarodzić (o zbożu)
uždėlióti, -lióju — zakładać, nakładać
ūždėlis, -lio 1 — zastaw, zakład
uždėti, ūždedu, -dėjau — założyć, nałożyć; włożyć (czapkę)
uždirbti; **uždirbinėti** — zarobić, zapracow(yw)ać
uždýkti, -dykstũ, -kaũ — zająć się (od płaczu)
ūždoris, -riol — zagroda, przegroda; zamek
uždraudimas 2 — zakaz
uždrausti, uždraudžiũ, ūždraudžiau — zabronić, zakazać
uždũoti, ūždũodu, ūždũviau — zadać
užduotis, -tiės 3 — zadanie
uždurėlis, -lio 2 — tylne wejście; zachacie
uždurýs, ūždurio 3 — miejsce za drzwiami
uždũsėlis, -lėl — dychawiczny; zadyszany; ten, kto się udusił

uždũsti, -dunsũ (-dũstũ), -dusaũ — zadyszeć się; zadusić się; zgasnąć
uždũšinės 2 — *r. vėlinės*, -nių 2 — dzień zaduszy
ūžėigal — zajście; zajazd, dom zajezdny
užėiti, -einũ, -ėjaũ — zająć, zachodzić; wejść; nadejść; natknąć się; zmęczyć się (o nogach)
užėivis, -vė 2; **užėivýs** 2, **užėivė** 4 — podróźny
ūžėzerėl — zajeździe
užėmimas 2 — zajęcie
užėsti — zagryźć, zażreć
ūžgaidas 1 — zachcianka, kaprys
užgajėti -jėju = użbadėti
užganėdinti — *r. patėnkinti*, pakākinti
užgaulėl; **užgauliójimas** 1 — obraza; obraźanie, ubliźanie
užgaulióti, -lióju, -liójau — obrazać, ubliźać
užgaulũs, -li — obraźliwy; ubliźający
užgauti, -gáunu, -gavaũ — uderzyć; ubliźać; dotknąć; zaprzec dech
užgavėjas, -jã3,1 = užgavikas, -kė 2
ūžgavėnės, -nių 1 — zapusty
užgavėti, ūžgaviu, -vėjau — zakończyć dzień mięsny przed postem
užgavikas, -kė 2 — znieważyciel, ubliźający
užgavimas 2 — uderzenie (kogoś); ubliźenie

ūžgavos, -vų 1 = ūžgavėnės
užgėldės, -džių 1 — jasła; źłób
užgėrti, ūžgeriu, užgėriau — zapić
užgertũvės 2; **ūžgeros** 1 — zapicie, wypicie (po łaławieniu jakiejś sprawy; za czyjeś zdrowie)
užgėsti, -geńsa(-gėsta), -gėso — zgasnąć, pogasnąć
užgiedóti — zaśpiewać (świętą pieśń); zapać
užgijimas 2 — zagojenie ś.
užgimėlis, -lėl — noworodek
užgimimas 2 — narodzenie się, narodźiny
užgimti, užgimstu, ūžgimiau — (na)rodzić się
užginimas 2 — napędzenie
užginti, ūžginu, užgyniau — zabronić; zaprzeczyć
užginti, ūžgenu, ūžginiau — napędzić, nagnać
ūžgiris, -riol — zalesie
užgydyti — zagoić, zaleczyć
užgynimas 2 — zabronienie; zaprzeczenie
užgyti — zagoić się
užgyvėnti — zapracować; zawałdnąć i zamieszkać
užglausti, -glaudžiũ, ūžglaudžiau — schować, ukryć, zapodziać
užgnábyti — zaszczypać (do śmierci)
užgniauzti — zacisnąć; zdusić; stłumić; zaprzec dech

užgnýbti — zacisnąć
užgóžti, -góžiu, -góžiau — z(a)głuszyć, stłumić
užgrasinti; **užgrasýti** — zagrozić
užgráuzti — zagryźć
užgrėbti — zagrabić
užgrėsti, ūž(ũ)gresiu, ūž(ũ)grėsiau — zagrozić; zabronić
užgriáuti — zawalić (czymś)
užgriėbti, užgriėbiũ, ūžgriėbiau — zagrabić
užgriovimas 2 — zawał
užgriúti, griuũ *ir*-griũnũ, -griuvaũ — zwalić się, zapaść (się); przygnieść
užgrobėjas, -jã 3,1; **užgrobikas**, -kė 2 — zaborca
užgrobimas 2 — zagrabienie
užgrobti — zagrabić, zabrać przemocą
užgrũdinti; **užgrũdyti** — zahartować
užgrũsti, -grũdu, -dau — pchać, zapodziać
užgułti, ūžgulu, -liau — zalec, zalegać; przygnieść
užimti, ūžimu, ūžemiau — zająć; zaprzec dech
užjaũsti, užjaučiũ, ūžjaučiau — współczuć
užjodyti; **užjódinti** — zajeździć, zameczyć
užjóti — zajechać, najechać konno
užjũrinis, -nė — zamorski
užjũris, -riol — zamorze

ùzkabal — spust (u strzel-
by)
ùzkaba(s)l — za(sz)czep-
pka; hak
ùzkabinti — zaczepić; za-
wiesić; zaszczepić
ùzkaboris, -riol — zakąć
ùzkáinioti = **ùzkáišioti**
ùzkaisti, -kaičiu, **ùzkaičiau**
— postawić na ogień,
nastawić (samowar)
ùzkaisti, -kaistù, -kaitaũ —
zarumieniść s.; zgrzać s.
ùzkáišioti — pozatykać
ùzkaištis, -ščiol — zatycz-
ka; sworzeń
ùzkalasi — gwózdź, śruba
ùzkalbėti, **ùzkalbu**, -bėjau
— zamówić (chorobę)
ùzkálbinti — przemówić,
zacząć mówić do kogoś
ùzkalnis, -nio1 — miejsce
za górą, zagórze
ùzkálnykasl — półka do
łyżek, talerzy
ùzkálti, **ùzkalu**, **ùzkaliau**
ir **ùzkalau** — zabić, za-
gwoździć
ùzkampė 1; **ùzkampis**,
-pio 1 — zakąć
ùzkašša 1 — szpunt, za-
tyczka
ùzkamúoti — zamęczyć
ùzkanda(las) 1,3; **ùzkan-**
dis, -džio 1 — zakąska
ùzkandinė 2 — gospoda
ùzkandžiáuti, -džiáuju; **ùz-**
kandžiúoti — zakąsywać
ùzkankinti — zamęczyć
ùzkardasl — przeszkoda,
bariera, szlaban, rogatka

ùzkariáuti, -riáuju — za-
wojować, podbić
ùzkarpa(s)l — zacięcie,
nacięcie, karb
ùzkárti, **ùzkariu**, **ùzkóriau**
— zawiesić; narzucić
ùzkásti, **ùzkasu**, **ùzkasiau**
— zakopać, zaryć
ùzkaūnas, -nà — wybitny,
wzniosły
ùzkaūpti, **ùzkaupiù**, **ùz-**
kaupiau — okopać
ùzkásti — zakąsić; **ùzkásti**
žada — zaniemieć
ùzkėikti — zaczarować
ùzkėlti, **ùzkeliu**, **ùzkėliu**
— podnieść i położyć;
zamknąć wrota
ùzkerėti, **ùzkeriu** (**ùzke-**
rėju), -rėjau — urzec,
zaczarować
ùzkietėti, -tėja — zatwar-
dnieć
ùzkimėlis, -lėl — zachry-
pnięty
ùzkimšti, **ùzkemšu**, -kim-
šaũ — zatkać, zakor-
kować, zaszpunktować
ùzkimti — zachrypnąć
ùzkinkýti — zaprząć
ùzkiřpti, **ùzkerpu**, **ùzkiř-**
paũ — zastrzyć, naciąć
ùzkiřsti, **ùžkertu**, **ùzkiř-**
taũ — zaciąć; zagrodzić
(komuś drogę)
ùzkiřšalas 3 — zatyczka;
zasuwa
ùzkiřsti, **ùzkiřsu**, **ùzkiřsaũ** —
zatkać; zasunąć, wsunąć
ùzkláusti — *r.* **pakláusti**
ùzkludýti — zawadzić, za-
haczyć

ùzkliūti — zaczepić się,
zawadzić (o coś); utknąć
ùzklýsti — zabląkać się
ùzklódas 2; **ùzklódel**; **ùz-**
klótė 2 — pokrycie, koł-
dra
ùzklóti — zakryć, nakryć
ùzklúpti — zdybać, zastać;
zaskoczyć
ùzknōpinti; **ùzknōpti** —
nadejść; nadybać
ùzkōpti — wleźć, wspiać s.
ùžkratás 1 — zaraza
ùžkráuti — zawalić, na-
walić, nałożyć
ùžkrėsti, **ùžkrečiu**, **ùžkrė-**
čiau — zatrząść; zarazić,
zapowietrzyć
ùžkrėtimas 2 — zarażenie
ùžkrīsti, **ùžkrintù**, **ùžkri-**
taũ — spaść (na coś),
zapaść; zalec (o uszach)
ùžkrōpti — natknąć się,
zdybać
ùžkrōsnis, -nio1 (**ùžkro-**
snis, -nio1) — zapiecek
ùžkukúoti — zakukać
ùžkulas 3 — zaprawa,
okrasa
ùžkulnis, -nio 1 — pięta,
napiętek
ùžkúlti, **ùžkulu**, **ùžkúliu**
— zatłuc; zaprawić
ùžkuūpti, **ùžkuūpsta**, **ùž-**
kuūpo — zagiąć się
ùžkurýs — *r.* **ūžkurýs** 3
ùžkúrti, **ùžkuriu**, -kúriau —
zapalić, wzniecić (ogień);
przynaglić, zmusić

ùžkviēsti — *r.* **pakviēsti**,
pakviečiu, **pakviečiau** —
zaprosić
ùžlaida 1; **ùžlaidinė** 1 —
zastona, firanka, kotara
ùžlaikýmas 1 — *r.* (**iš**) **laĩ-**
kymas — utrzymanie
ùžlaikýti — *r.* (**iš**) **laikýti** —
utrzymywać
ùžlaipinti *caus.* od **ùžlipti**
ùžlangė 1 — miejsce za
oknem; okiennica
ùžlašėti, **ùžlaša**, -šėjo —
zakapnąć
ùžlašinti *caus.* od **ùžlašėti**
ùžláužti — załamać, nadła-
mac
ùžléisti — ustąpić; zapuścić
ùžlenkti, **ùžlenkiù**, **ùžlen-**
kiau — zachylić, zagiąć
ùžlėkti, **ùžlekiu**, **ùžlėkiau**
— wlecieć, wpaść, wbiec
(na coś, na kogoś)
ùžliřeti — zalać, zatopić
ùžliřti — zalać, zalutować
ùžliñkti — zagiąć s.; zwi-
snać
ùžlip(d)ýti; **ùžlipinti** —
zakleić, zalepić
ùžliřpti, **ùžliřpa**, -lipo —
zakleić się, zalepić się
ùžliřti, **ùžlipu**, **ùžlipiau**
(**ùžlipaũ**) — wleźć (na
coś); wspiać się
ùžlýti — zal(ew)ać (o
deszczu)
ùžlįsti, **ùžlėndu**, **ùžlindaũ** —
zaleźć
ùžlōpyti — załatać
ùžłos, -lų 2 — pułap

užlūžti — załamać się, nadłamać się
užmačiąs — zamysł; licho; poszept, poduszczanie
užmarinti — zamorzyć; znieczulić
užmaris, -riol: užmariai — zamorze
užmaršal b. — łatwo zapominający człowiek
užmaršal; užmarštė 3 — zapomnienie
užmaršūs, -ši — łatwo zapominający
užmatyti — objąć wzrokiem
užmauti — wdziać, naciągnąć, nasunąć
užmazgal — zawiązek
užmėgzti, užmezgu, -giau — zawiązać
užmėrkti, -mėrkiu, -mėrkiau — zamrużyć
užmėrkti, užmerkiū, užmerkiau — zamoczyć, namoczyć
užmėsti, užmetu, užmečiau — zarzucić
užmėtyti — pozarzucić
užmėžti — umierzwic
užmiegoti — zaspać
užmiestis, -sčio (užmies-tis) 1 — okolica zamiejska
užmigdyti — uspić
užmigti, -mingū, -migaū — zasnąć
užminkyti — zamiesić
užminti, užminu, užmyniau — nadeptać
užmiñti, užmenu, užmiñniau — zadać zagadkę

užmiršėlis, -lėl = užmarša
užmiršti, -štū, -šaū — zapomnieć, zapominać
užmirštinis, -nė — zapomniany
užmirštis, -tiės, užmirštį 3 — zapomnienie
užmiršti, užmirštu, užmiriau — zamrzeć
užmiškė 1 — zalesie
užmokesnis, -niol *ir* užmokestis, -sčio 1 — zapłata, wynagrodzenie
užmokėti — zapłacić
užmušimas 2 — zabicie, zabójstwo
užmūsti, užmušu, užmušiau — zabić
užnarvėl = užnarvėl
užnėrti, užneriu, užnėriau — nanizać, nawlec, nałożyć (pętlę)
užnešioti — wynosić, wyhodować na rękach
užnėsti, užnešu, -šiau — wnieść, podnieść (wyżej), zanieść
užnikti, -niñka, -niko — zawiać się, zacząć
užnugaris, -riol — zaplecze; tył
užnuodyti — zatruć
užpakalinis, -nė -- tylny
užpakalis, -liol — tył, zad
užpalas 1 — lód zamarzły warstwami
užpařpti, užpařpia, užpařniau — zagłuszyć turkotem
užpelnyti — zasłużyć

užpentis, -penčio 1; užpentis 1 — pięta
užperėti, užperi, -rėjo — zalegnać (o jajku)
užpernai *ir* užpėnai — w zaprzeszłym roku
užpernykštis, -tė — zaprzeszłoroczny
užplauti — naciać; zagryźć, zarznąć
užpildyti, -dau, -džiau — zapełnić
užpilti, užpil(i)u, -pýliau — zalać, zasypać
užpinti, užpinu, -pýniau — zapleść
užpirkti, užperku, užpirkaū — zakupić
užpiudyti — poszczuć
užpýkdyti; užpýkinti — zagniewać
užpýkti — zagniewać się
užplakti, užplaku, užplakiau — zachłostać, zasiec; zaklepać
užplėsti — zadrzeć, nadedrzeć
užpliekti — zachłostać
užplikinti — zaparzyć
užplūkti, užplūñka, užplūko — zalać (się), zapłynąć (czymś), napłynąć
užplūdimas 2 — napłynięcie, napływ; najazd
užplūkti, užplukiū, užplūkiaū — zabić, zatłuc; ubić (klepisko)
užplūsti = užplūkti
užporyti — pozajutrze
užpraėitas, -ta — zaprzeszły

užprašyti (— r. pakviesti, -kviėtiū, pąkviėciau — zaprosić) — zacenić
užpuldinėti, -nėju — napadać (często), napastować
užpulti — napaść, napadać; narzucić się; zawiać s.
užpuolėjas, -jà 3, 1; **užpuolikas**, -kė 2 — napastnik
užpuolimas 2; **užpuolis**, -lio 1 — napadnięcie, napaść, atak
užpustyti — zawiąć (śniegiem)
užpūsti, užpučiu, užpūčiau — zawiąć; z(a)gasić; rozniecić
užpūtimas 2 — zawianie
užraišioti — pozawiazywać
užraistis, -šcio 1 — sznurowadło, wiązadło
užraityti; užraitoti — zakrećić (wąsa); zakasać
užraizgyti — zapleść; zawiązać; zasznurować; zacerować (byle jak)
užrakinti — zamknąć na klucz
užraktas 1 — zamek, zamknięcie; klucz
užrąkti — zatkać się, zakleić s., zapchać s.
užrašas 3 — zapis; nadpis; recepta; **užrašai** — notatki
užrašinėti, -nėju — zapi-sywać
užrašyti — zapisać
užraugti — zakwasić, zakisić

užraukstýti, -staũ, -sčiaũ — zamarszczyć
užraukti, -raukiũ, užraukiau — byle jak zacerować, zaszyć, sćiagnąć; zamarszczyć
užraũsti, užrausiũ, užrausiau — zaryć, zakopać
užraũsti, -raustũ, -raudaũ — zarumienić się
užrėgztĩ, užrėzgu, -giau — zapleść; zacerować
užribis, -biol — miejsce za granicą; aut (*sport.*)
užriėsti, užriećiũ, užriećiau — zagiąć, zadrzeć (do góry)
užristi, užritu, užrićiau *ir* užritaũ — zatoczyć
užrišti, užrišu, užrišiaũ *ir* užrišaũ — zawiązać
užrubežis, -žiol — *r.* užsieniai 1
užrũstinti — zagniewać
užsakas 1 — zapowiedź
užsākymas 1 — zamówienie, obstalunek
užsakýti — zamówić, obstalować; zapowiedzieć
užsėgti, užsegu, -giau — zapiąć
užsėsti — zasiąść; usiąść (na konia); nasiąść (na kogoś)
užsėti — zasiać
užsėtryti, -rija — zaognić się (o ranie)
už-si-adýti — zacerować sobie
už-si-audryti, užsiaudrija, -rijo — zaburzyć się

už-si-augti — wyrosnąć, wyrósć sobie
už-si-brėžti, -brėžiu, -brėžiau — nakreślić sobie
užsibũti — przebyć gdzieś długo
užsidārėlis, -lėl — samotnik, odludek
užsidaryti — zamknąć się, sobie
užsidėgėlis, -lė 1 — zapalenie
užsidėgti, užsidegu, -degiau — zapalić się, sobie; zapłonać
užsideŋgti, -dengiũ, užsideŋgiau — zakryć się, sobie, zasłonić się
užsidėti, užsidedu, užsidedjau — nałożyć na siebie
užsidirbti — zarobić, zapracować sobie
užsieniai, -niũ 1 — zagranica
užsieniėtis, -tė 2 — zagranicznik
užsieninis, -nė — zagraniczny
užsiėmimas 2 — zajęcie, zawód
užsiėsti — zawziąć się (na kogoś), zajeść się
užsigardžiũdoti — zjeść coś smacznego, na deser
užsigauti — uderzyć się; obrazić się
užsigėisti, -geidžiũ, užsigėidžiau — zapragnąć, zechcieć
užsigėrti, užsigieriu, užsigėriaũ — zapić sobie (coś czymś)

užsiginti, užsiginu, užsigýniaũ — zaprzec się (czegoś)
užsiglausti, -glaudžiũ, užsiglaudžiau — zatulić się, przylegnąć
užsigrũdyti *ir* užsigrũdinti — zahartować się
užsigrũsti — wleźć (na coś); nawalić się
užsigulėti — zależeć się
užsiguliti, užsigulu, užsiguliaũ — zalec; oprzeć się
užsliĩti, užsijimu, užsiėmiaũ — zająć się, zajmować się, trudnić się
užsikabinti — zaczepić się, sobie; zaszczepić się; zawiesić sobie
užsikamũoti — zamęczyć się
užsikárti, užsikariu, užsikóriaũ — zawiesić się, sobie; zawziąć się
užsikásti, užsikasu, užsikasiaũ — zakopać się, sobie, zaryć się
užsikąsti, užsikándu, -dau — zakąsić sobie
užsikėlti, užsikėliu, užsikėliaũ — podnieść się, swoje; wzniesć sobie
užsikiĩšti, užsikemšu, -kimšaũ — zapchać się, sobie; zakorkować się, sobie
užsikirsti, užsikertu, užsikirtaũ — zaciąć się; przeciąć sobie drogę
užsikiĩšti, užsikiĩšu, užsikiĩšaũ — zatkać się, sobie

užsiklėsti, užsiklėćiũ, užsiklėćiau — zakryć się, przykryć się; zasklepić się
užsiklėti — zakryć się, sobie
užsikósėti — zakaszlać się
užsikraustyti — wgramolić się, wpakować się, wdrapać się
užsikrėsti, užsikrėćiu, užsikrėćiau — zatrząść się, sobie; zarazić się
užsikrimsti, užsikremtu, užsikrimtaũ — zagryźć się, sobie
užsikũrti, užsikuriu, užsikũriaũ — zapalić się, sobie (w piecu)
užsiláukti — zaczekać się
užsilėisti — ustąpić
užsilenĩkti, užsilenkiũ, užsilenkiaũ — zagiąć się, sobie; zrobić krąg
užsilieti — zalać się, sobie
užsiliĩkti, užsiliĩkũ (-linkũ), -likaũ — pozostać; zostawić sobie
užsilópyti — załatać sobie
užsimanýti — zamyślić sobie coś; zechcieć
užsimáuti, -máunu, -móviaũ — nadziać, nałożyć, nasunąć sobie, na siebie
užsimėgzti, užsimezgu, užsimezgiaũ — zawiązać się, sobie
užsimeĩsti, užsimeldžiũ, užsimeldžiaũ — zamołdlić się
užsimėrkti — zamrużyć się

užsimēsti, užsimetu, užsimečiau — narzucić się, na siebie; przystać (do kogoś); nalegać; zapo-dziać się
užsiminti, užsiminu, -mýniau — nadeptać sobie
užsiminti, užsimenu, užsiminiau — napomknąć
užsimiršti — zapomnieć s.
užsimojimas 2 — zamach-nięcie (się); rozmach; zamiar
užsimokėti — zapłacić za siebie, swoje (długi, podatki)
užsimokėtinai — za go-tówkę
užsimóti — zamachnąć (s.); zamierzyć (się)
užsimūšti, užsimušu, užsimušiau ir užsimušaũ — zabić się; zapracować s.
užsinėrti, užsineriu, užsinėriau — zawiązać, za-wiesić sobie; nałożyć sobie (pętlę)
užsinuodyti — zatrucić się
užsipelnýti — zarobić, zasłużyć
užsipilti, užsipil(i)u, -pýliau — zalać się; zasy-pać się; polać sobie
užsipúlti — przystać, na-paść, nalegać
užsirakinti — zamknąć się, sobie (na klucz)
užsirašýti — zapisać się, sobie
užsiraũkti, -raũkia, užsi-raukė — zamarszczyć s., sobie; zewrzeć się
užsiremti, užsiremiu, užsiremiau — oprzeć się (łokciami)
užsirėkti, užsirėkiu, užsirėkiau — zakrzyczeć s., zapłakać s.
užsiriesti, užsiriečia, užsirie-tė — zagiąć s.
užsirioglinti — wgramo-lić się
užsiristi, užsiritu, užsiri-čiau ir užsiritau — zato-czyć się, wgramolić się
užsiršti, užsirišu, užsiri-šiau ir užsirišau — za-wiązać się, sobie
užsirýti, -rjũ, -rijaũ — za-dławić się
užsirũkyti — zapalić so-bie (papierosa)
užsisakýti — zamówić, obstałować sobie
užsisėgti, užsisėgu, -giau — zapiąć się, sobie
užsisėdėti — zasiedzieć s.
užsisėsti — nasiaść
užsisėti — zasiać s., sobie
užsisiaũsti, -siaučiu, užsisiaučiau — otulić się (płaszczem)
užsisiũti, užsisiuvu, užsi-siuvaũ — zaszyć sobie
užsispirti, užsispiriu, užsispýriau — oprzeć się
užsispýrėlis, -lėl — upar-ciuch
užsispyrimas 2 — upór, zawziętość
užsistóti, -stóju — nadep-tać (na coś); ująć się

užsisukimas 2 — zawró-cenie się; zakręt
užsisũkti, užsisuku, užsi-sukiau ir užsisukaũ — zawrócić się
užsišnekėti, užsišneku, užsišnekėjau — zagadać s.
užsitraũkti — zaciągnąć s., sobie, na siebie; pod-ciągnąć się wyżej
užsitrenkti, užsitrenkiu, užsitrenkiau — zatrza-snąć się; szukać za-pomnienia
užsitvėrti, užsitveriu, užsitvėriau — zagrozić s., sobie
užsiũndyti — naszczuć
užsiũti — zaszyć
užsiverkti, užsiverkiu, užsiverkiau — zapłakać s.
užsiveršti, -verčiu, užsi-verčiau — zawalić, za-rzucić się, na siebie; odrzucić głowę w tył; wychylić (kieliszek)
užsiveržti, -veržiu, -siver-žiau — zacisnąć s., sobie
užsiviežti — ośmielić się
užsivilkti, užsiveiku, užsivilkaũ — zawlec s.; na-wlec, nałożyć na siebie
užsivirinti; **užsivirti**, užsivėrdu, užsiviriau — zagotować sobie
užsižiebt, užsižiebiu, užsižiebiau — zapalić sobie (światło)
užsižiopsóti — zagapić s.
užskaityti — zaliczyć
užsklanda 1 — zasuwa
užskriėti — zabiec (drogę); nakreślić (koło)
užskristi, užskrendu, užskridau — wzlecieć, nale-cieć (na coś)
užslėpti, užslepiu, užslė-piau — ukryć; zataić
užslopinti — zagłuszyć, zadusić, stłumić
užslõpti — zadusić się; zatchnąć się
užsnigti — zaśnieżyć
užsnũsti — zdrzemnąć s.
užspáusti — zacisnąć
užspėti — zastać
užspiãudyti — zapluć
užspirti, užspiriu, užspýriau — podeprzeć (drzwi); zarzucić (nogã)
užspringti — zadławić s.; zakrzusić się
ũžstálėl — miejsce za sto-łem
ũžstatas 1 — zakład, za-staw
užstatýti — zastawić
užstóti, -stóju — zastã-pić; zasłonić; wstawić s. (za kimś)
užstõvas 2 — dogładacz; starszy pastuch; orę-downik
užstũmti, ùžstum(i)u, užstũmiau — zasunąć
užsũkti, ùžsuku, ùžsukiau ir ùžsukaũ — zakręcić, nakręcić
užsũpti, ùžsupu, -supiau; **užsũpoti**, -poju — owi-nąć; zakołysać, uko-łysać

užšaldyti, -dau, -džiau — zamrozić
užšalti — zamarznąć
užšauti — zarygiować (drzwi), zasunąć zasuwę
užsokti — wskoczyć (dokądś, na coś); zaskoczyć
užšvęsti, -švenčiū, užšvenčiau; **užušvęsti**, -švenčiū, užušvenčiau — zaświętkować
užtarėjas, -jā 3, 1 — wstawiciel, orędownik
užtarimas 2; **užtarymas 1** — wstawiennictwo
užtarýtojas, -jal — orędownik
užtarti, užtariu, užtariau; **užtarýti**, -raū, -riaū — wstawi(a)ć s. (za kims)
užtartis, -tiēs, užtartį 3 — wstawiennictwo
užtaškýti — zabryzgać
užtāt; **užtai** — za to, dlatego
užtekėjimas 1 — wschód słońca
užtekėti, užteka, -kėjo — zaciec, zaciekać; wzejść (o słońcu)
užtekėti, užteška, užteko — wystarczyć, wystarczać
užtektinai — wystarczająco, dostatecznie
užtemimas 2; **užtėmis**, -miol — zaćmienie
užtempti, užtempiū, užtempiu — zaciągnąć, zawlec; naciągnąć
užtėmti — zaćmić się, ściemnić się

užtępti, užtėpu, -piu — zabrazdzić; zamazać; posmarować
užtėrškėti — chropowato pokryć się lodem
užteršti, užteršiū, užteršiau — zabrukać, zapa-skudzić
užtėkšti, užteškiu, užtėškiau — zabryznać
užtęsti, -tėsiū, užtėšiau — zaciągnąć; przedłużyć
užtiesalas 1 — narzut, pokrycie
užtįesti, -tiesiū, užtįesiau — nakryć, pokryć, zastać
užtikšti, -tiška (-tįkšta), -tiško — kapnąć
užtikti, -tinkū, -tikaū — zastać; nadybać
užtinti, -tinstu (-tįstu), -tinaū — zapuchnąć, zabrażeknąć
užtinti, užtinu, užtyniau — zabić
užtirpti — zdrętwieć, zaniemieć
užtylėti — r. nutylėti
užtraukti — zaciągnąć; wciągnąć; zaśpiewać
užtrempiti, -trempiū, užtrempiau — zatratować
užtrenkti, užtrenkiū, užtrenkiau — zatrzasnąć; zagłuszyć
užtrina(la)s 1 — zaprawa, okrasa
užtrinti, užtrinu, užtryniau — zatrzeć; zaprawić (jedzenie); zaskwarzyć

užtrỹpti, užtrỹpiū, užtrỹpiu — zatratować
užtrókšti — zadusić się
užtroškinti — zadusić, zamęczyć (pragnieniem)
užtrukti, -trunkū, -trukaū — trwać, przeciągnąć s.; zabawić się (gdzieś)
užtrukti, -trūksta, -trūko — przestać dawać mleko (o krowie)
užtupys 3 = užkurys 3
užturėti — zatrzymać
užtūpti, užtūpiu, užtūpiu — nasiąść (o ptaku)
užtvanka 1 — tama, śluz
užtvara 3; **užtvaras 1** — zagrodzenie; zasiłek; tama
užtvárstyti — pozagra-dzać
užtvenkti, užtvenkiū, užtvenkiau — zatamować
užtvėrti, užtvėriu, -tvėriu — zagrodzić
užtvindyti — zawodnić
užtvinti — zalać s. (wodą)
užtvirtinti — r. patvirtinti
užū = už
užu- (*przedr.*) = už-
užubalis, -liol — zabłocie
užugdýti — wyhodować
užūgrís, -riol — zalesie
už-ūiti, užuju, užujaū — zapędzać, zagryźć
užūkampis, -piol = už-kampis
užūkrošnis, -nio 1 = už-króšnis
užūkulnis, -niol = užkulnis
užūlangėl = okiennica

užūlaukėl; **užūolaukėl** — zapole
užūnarvė 1 — zakał
užūodarbis, -biol; **užūdarbis**, -bio 1 — zarobek
užūodimas 2 — węch, zwąchanie
užūoganal — zagon
užūojautal — współczucie
užūokaral — ciężar, brzemie
užūolaida 1 — zastona, roleta
užūolaja 1 — zalew(isko)
užūolandal — nora, kryjówka
užūolanka 1 — zakręt; zatoka
užūomaršal — zapomnienie; łatwo zapominający (człowiek)
užūomazgal — zawiązek
užūosti — zwąchać, zwęszyc
užūot — zamiast
užūovadal = užvadas
užūovėja 1; **užūovėjis**, -jo 1
ir **užūvėja 1** — zacisze, ubocze, ustronie
užūpis, -piol — zarzecze
užūksmis, -miol — miejscenie, chłodek
užūkti, -ūksta, -ūko — zamglić s., zachmurzyć s.
užūtekis, -kio 1 — zatoka
užvažiā 3 — tył; ukrycie, ubocze
užvadas 3 — wyręka; wyręczyciel
užvadūoti — zastąpić, wyręczyć

ūzvaizda(s) 1,3 — dozorca, rządcą
 ūzvākar — przedwczoraj
 ūzvaldīti — zawładnąć
 ūzvalgyti — przekąsić, zjeść trochę
 ūzvalkalas 3; ūzvalktis. -kčiol ir ūzvelkalas 3 — nawłoczka; pokrowiec; odzienie
 ūzvaŕgti — ciężko zapracować
 ūzvarīti — zagnać, zapędzić; zapędzać
 ūzvertis, -varčiol — miejsce za wrotami
 ūzvažiūoti — zajechać, najechać; nadjechać
 ūzversti, -verčiū, ūzverčiau — zawalić, zarzucić; zagiąć; odrzucić (głowę w tył); zamknąć (książkę)
 ūzvērti, ūzvēriu, ūzvēriau — zamknąć; nanizac
 ūzvērži, -veržiū, ūzvēržiau — zacisnąć
 ūzvēsti, ūzvēdu, -džiau — za-, naprowadzić
 ūzvēžti, ūzvēžu, -žiau — zawieźć (na górę)

ūbauti, -bauju — hukac
 ūdis, ūdžio 2 — tkanie
 ūdyti, -diju, -jau — gderac, karcic
 ūdra(s) 1 — wydra
 ūgdyti, -dau, -džiau; ūgin-ti — pielęgnowac, hodować
 ūgis, -gio 2 — wzrost; pęd

ūzvēja 1 = užuovėja 1
 ūzviłkti, ūzvelku, ūzvil-kaū — oblec, nawlec; zawlec
 ūzvingis, -gio 1 — zakręt
 ūzvirinti — zagotowac
 ūzviristi, -viristū, -virtaū — z(a)walić się (na coś)
 ūzvirti, ūzvērdū, ūzviriau — zagotowac (się)
 ūzvis — najbardziej, osobiwie, nade wszystko
 ūzvīti, ūzveju, ūzvijaū — zapędzić, napędzić; namotać
 ūzvožas 1 — juszka; pokrywa
 ūzvožti — zamknac; zakryć (pokrywa)
 ūzžandēs, -džiu 1 — nosaczna (u koni)
 ūzžavėti, ūzžaviu, -vėjau — zaczarowac
 ūzžēlti, ūzželia, ūzžēle — porosnac, zarosnac, zagac się
 ūzžerėti, ūzžeriu, ūzžeriau — zasypac, zagrzebac
 ūzžiebtī, ūzžiebiū, ūzžiebiau — zapalic, wzniecic

ū
 ūglis, -liol — rostek, pęd
 ūgterėti; ūgteleči — trochę podrosnac
 ūkana 1 — tuman, mgła
 ūkanas, -na; ūkanotas, -ta — mglisty; pochmurny
 ūkanotis, -nojas — mglics., chmurzyć s.
 ūkanūmas 2 — mglistość

ūkas 4 — tuman, mgła;
 bąk (ptak)
 ūkauti, -kauju, -kavau;
 ūkčioti, -čioju — hukac
 ūkininkaitis, -tē 1 — syn, córka włościanina, właściciela ziemskiego
 ūkininkas, -kēl — włościanin, gospodarz, właściciel ziemski, rolnik
 ūkininkauti, -kāju, -kavaū — gospodarowac na roli
 ūkininkāvimas 1 — gospodarowanie na roli
 ūkis, -kio 1 — gospodarstwo rolne, majetność ziemska; rolnictwo
 ūkiškas, -ka — gospodar-ski; rolniczy, rolny
 ūksėti, -siū, -sėjau — hukac
 ūksmē 4 — cień, miejsce ocienione
 ūksmėtas, -tā; ūksmīn-gas, -gā — cienisty
 ūksminti; ūkstyti, -staū, -sčiaū — ciemnic, cienio-wac
 ūkstytis, ūkstos, ūkstēs;
 ūktis, ūkias, ūkēs — chmurzyć się, mglic s.
 ūkterėti — huknac, zawo-łac (na kogoś w lesie)
 ūktverys, -rē 3; ūktveris, -rēl — gospodarz rolny
 ūkuoti — kołysac, huścac
 ūkvaizda 1; ūkvaizdis, -zdžio 1; ūkvedys 3 — rządcą posiadłości ziemskiej, ekonom
 ūmai — raptem, nagle

ūmas, -mā — świeży; su-rowy
 ūmedē, -dēs, ūmedē 3 — serojeszka, bedłka
 ūmienā, -nōs, ūmienā 3 — świeże, surowe mięso
 ūminti — nukac, przy-naglac
 ūmūs, -mī — raptowny, nagły, prędky
 ūpas 2 — zły humor, ka-prys, narów, nałóg
 ūpingas, -gā — mający zmienne usposobienie; narowisty
 ūrėdas 2 = urėdas 2
 ūrioti, ūriou — zwalac, zrzucac
 ūryti, ūriju — gderac
 ūsas: ūsai 2 — wąs, -sy
 ūskāriai, -riū 2 — dzwonki (brodawki pod szczęką dolną u świń)
 ūsōrius, -riaus 2 — wąsacz (ryba)
 ūs(u)ōčius, -čiaus 2 — wą-sal
 ūsūotas, -tā — wąsaty
 ūšas 2 = vāšas
 ūškurys 3 = ūžkurys 3
 ūšmalas 3 — rękawica z jednym palcem
 ūvėrus, -ri = uvėrus
 ūžauti, ūžauja (ūžauņa), ūžavo — szumiec, hu-czeć; hulać
 ūžavimas 1 — huczenie, szum; hulanka, pijatyka
 ūžčioti, -čioja — szumiec; przejmowac (o dre-szczu)

ūzesys, ūzesio 3 — szum
 ūžėti, ūžėja, -jo — szumieć
 z lekka
 ūžimas 2; ūžmas 2 — szum;
 hulanie
 ūžkūrė 2 — panna, która
 chce przyjąć męża do
 swego domu
 ūžkurys, ūžkurio 3 — zięć
 (przyjęty do domu teściów)

V

vā — oto, ot
 vābalas 3; va(m)bolė 3 —
 owad, żuk; chrząszcz
 vabzdys 4 — owad
 vadā 4 — powód, przyczyna
 vadaloti(s), -loja(s),
 -jo(s) — płatać (ś.)
 vādas 4 — wódz, dowódca
 vadāuti, -dāju, -davaū —
 dowodzić, przodować
 vadāutis, -dājuos — kie-
 rować ś., rządzić ś.
 vadāvimas 1 — dowodze-
 nie; wyzwalenie; wyrę-
 czanie
 vadėlės, -lių 2 — lejce,
 wodze
 vadelėti, -lėju — lejcować,
 zakładać lejce
 vadėtis, -dėjas, -jos — wie-
 trzeć, ułatwiać się
 vadinėti(s), -nėja(s) —
 przywoływać, zapra-
 szać (się wzajemnie)
 vadinti(s) — nazywać (ś.);
 przyzywać (do siebie)

ūžmalis, -lio 1 — naddatek
 ūžmingas, -gā — szumny
 ūžpalas 1 — lód namarzły
 ūžpuolis, -lio 1 — napad
 ūžpūtis, ūžpūčio 1 — za-
 wianie
 ūžterėti; ūžtelėti — za-
 szumieć
 ūžti, ūžia, ūžė — szumieć;
 hulać
 ūžuoti = ūžėti

vadýba 1 — urząd; kiero-
 wnictwo, dowództwo
 vadōklis, -lio 2 — przewo-
 dnik
 vadōvas, -vė 2 — przewo-
 dnik; dowódca
 vadovāuti, -vāju — prze-
 wodniczyć; dowodzić
 vadovāutis — powodować
 się, kierować się
 vadovėlis, -lio 2 — podre-
 cznik
 vadovýbė 1 — dowództwo;
 kierownictwo
 vadūoti(s), -dūoju(os) —
 wyzwalać (się); wyrę-
 czać (się)
 vadūotojas, -ja 1 — wy-
 bawca, oswobodziciel;
 wyręczyciel
 vadūs, -dī — łatwy w kie-
 rowaniu, w prowadzeniu
 vādžios, -džiu 2 — lejce;
 powrozy
 vadžioloti(s), -džioju(os) —
 wodzić (ś., z sobą)

vagā 4 — brózda; łożysko
 (rzeki)
 vagčią — ukradkiem
 vāge ir vāgi — oto
 vagil(i)āuti, -l(i)āju; va-
 gišiāuti, -šiāju — kraść
 (od czasu do czasu)
 vagilis, -lė 2 — złodzieja-
 szek
 vāginti; vāgiuoti — wy-
 myślać od złodzieja;
 pomawiać o kradzież
 vāgis, -gīs 4 — złodziej
 vāgis, -gio 2 — hak
 vāgišius, -šė 2 — złodzie-
 jaszek
 vāgystė 2 — złodziejstwo,
 kradzież
 vāgoti, -gōju — brózdować
 vāil — aj, ach, och!
 vāidas 2,4 — zwada, swar
 vaidėntis, -dėnas — stra-
 szyć (o zjawach); przy-
 widywać ś.; marzyć się
 vaidilā, vaidilos 2 — waj-
 delota, kapłan pogań-
 ski; aktor
 vaidilas 3 — widmo, zjawa
 vaidilė 2; vaidilūtė 2; vai-
 delytė 1 — wajdelotka,
 kapłanka, ofiarnica
 vaidinimas 1 — przedsta-
 wienie; przedstawianie
 vaidinys (vai-3) — sztuka
 sceniczna; zjawa
 vaidinti — przedstawiać,
 grać na scenie
 vaidintis = vaidėntis
 vaidintojas, -ja 1 — aktor
 vaidýbal — sztuka sce-
 niczna

vaidýbinis, -nė; vaidýbiš-
 kas, -ka — sceniczny
 vaidyti(s), -diju(os) — waś-
 nić (ś.), kłócić (ś.)
 vaidmuo, -meiš 4 — rola
 vaiduoklis, -lio 2 — widmo
 vaikāičiai, -čių 1 — wnuki
 vaikas 4 — dziecko; chłó-
 piec, malec
 vaikāuti — być dzieckiem;
 szukać, łapać dzieci
 vaikāvaikai, -kių 1 —
 wnuki
 vaikāzudys, -dė (vai-3) —
 dzieciobójca
 vaikėzas 2 — malec, chłó-
 piec
 vaikėti, -kėju — dzieciennieć
 vaikigalis, -lio 1 — łośbuz
 vaikinas 2; vaikiš, -kio 2 —
 chłopiec, młodzieniec
 vaikintis, -nuos — udawać
 dziecko
 vaikiščias 1 — dzieciuch,
 chłopiec
 vaikiškas, -ka — dziecienny
 vaikiūkštis, -kščio 1 —
 dzieciak
 vaikýbė 1 — dzieciństwo;
 dzieciada
 vaikýstė 2 — dzieciństwo
 vaikýti, -kaū, -kiaū — pę-
 dzać, rozpędzać, odpe-
 dzać
 vaikýtis, -kaūs, -kiaūs —
 uganiać ś.; biegać ś.
 vaikapalaikis, -kio 1 — łoś-
 buz
 vaikščioti, -ščioju — cho-
 dzić, spacerować

vaikštikas, -kė2—piechur, podróżnik, spacerowicz
 vaikštinėti, -nėju — chadzać, przechadzać s.
 vaikūotis — rodzic dzieci (o zwierzętach)
 vaikvaikis, -kė1 — wnuk
 vainikas 2 — wianek; korona
 vainikāvimas(is)1 — koronacja, koronowanie (s.)
 vainiklapis, -pio1 — płatek (kwiatu)
 vainikūotas, -ta — ukoronowany, uwieniczony
 vainikūoti(s) — wienić (s.), koronować (s.)
 vainoti, -noju — ganić, obwiniać; narzekać
 vaipytis, -paūs, -piaūs — krzywić się, robić grymasy
 vairas4 — ster; kierownica
 vairāvimas1 — sterowanie; kierowanie
 vairiniškas, -kė2; vairius, -rė2; vairūotojas, -jal — sterownik; kierowca
 vairinis, -nė — sterowy
 vairūoti, -rūoju — sterować; kierować
 vaisā 4 — płodzenie (s.)
 vaisingas, -gā — płodny; owocny; produktywny
 vaisingūmas 2 — płodność; produktywność
 vaisininkas, -kė1 — owocarz
 vaisinis, -nė — owocowy
 vaisinti = vaisyti

vaišius 2 — owoc, plon, plód; rezultat
 vaisyti(s), -sau(s), -siaū(s) — plodzić (s.), rozmnażać (s.); zapładzać (s.)
 vaiskrūmis, -mio 1 — krzew jagodowy
 vaiskūmas 2 — wyrazistość, jasność; czystość
 vaiskus, -ki — wyraźny, jasny; przezroczysty; czysty
 vaismainis, -nio1 — płodozmian
 vaismazgis, -gio1 — zawiązek
 vaismedis, -džio1 — drzewo owocowe
 váistas: váistai 1 — lekarstwo, leki
 vaistažolės, -liū 1 — zioła lecznicze
 váistinė 1 — apteka
 váistingas, -ga — leczniczy
 váistininkas, -kė1 — aptekarz
 váistinis, -nė — apteczny, leczniczy
 váisvynis, -nio1 — wino owocowe
 váišės, -šiū 1 ir váišės, -šiū 4 — gościna, goszczenie, przyjęcie gości
 váišingas, váišingā — gościnnie
 váišingūmas 2 — gościnnosc
 váišinimas 1 — częstowanie gości
 váišinti(s) — częstować (się wzajemnie)

vaišintojas, -jal — częstujący, podejmujący gości
 vaišnora 1 — gościnnie gospodarz
 vaišūmas 2 — gościnnosc
 vaišūs, -ši — gościnnie
 vaītas (slav.) 2 — r. viršaitis, -šaičio 1 — wójt
 vaiťinti = vūinti
 vaiťojimas 1 — jęczenie, stękanie, jęk
 vaiťoti, -tóju — jęceć, stękać
 vaivada (slav.) 2 — wojewoda
 vaivadija (slav.) 2 — województwo
 vaivóras 1 — czarna jagoda
 vaivórykštė 1 — tęcza
 vaivóti, váivu, vaivóju — jęceć, głośno płakać, narzekać
 vaizdakaiš, -lė (vai-3) — skulptor, rzeźbiarz
 vaizdarašys, -šė (vai-3) — pejzażysta, malarz
 vaizdaraštis, -ščio 1 — malowidło
 váizdas 3 — widok; obraz; wyobrazenie
 vaizdāvimas 1 — obrazowanie; wyobrażanie; przedstawianie
 vaizdingas, -gā — obrazowy; malowniczy
 vaizdingūmas 2 — obrazowość, malowniczość
 vaizdinimas 1 — wyobrażanie

vaizdiniškas, -kė 2 — pejzażysta
 vaizdinys (vai-3) — obraz; twór wyobraźni
 váizdinti — wyobrazać
 vaizduotė 2 ir vaizduoklė 2 — wyobraźnia, fantazja
 vaizduoti — wyobrazać; obrazować; tworzyć
 vaizduotis — wyobrazać sobie
 vaizdūs, -di — jasny, widoczny, obrazowy
 vaižai 2 — swary
 vajel — oj, aj!
 vajys, vājo 4 — goniec, kurier
 vajóti, -jóju — pędzać; nawijać
 vajótis, -jójuos — uganiać się; nawijać (sobie)
 vākar — wczoraj
 vakarai 3; vakariai 2 — zachód (strona świata)
 vākaras3; vakarėlis, -lio 2 — wieczór; wieczorek
 vakarė; vākarą — wieczorem
 vakarėti, -rėja = vakaryn eiti — zmierzchać się
 vakariėnė 2 — kolacja, wieczera
 vakarieniāuti, -niauju, -niavaū — spożywać wieczereć, kolację
 vakariėtis, -tė 2 — mieszkanie zachodu
 vakarinės pāmaldos — nieszpory

- vakarinis**, -nė—wieczorny; zachodni
vakāris, -rio 2 — wiatr zachodni
vakarýkščiaĩ — w przeddzień
vakarýkštis, -tė; **vakarýkščias**, -čia — wczorajszy
vakaróp — pod wieczór, ku wieczorowi
vakártis, -kárčio 1—podwieczorek; przekąska zabierana w drogę, do pracy
vakarúoti, -rúoju — wieczorować
vakarúotuvės, -vių 1 — wieczornica
vakarūškos, -kų 2—*r. vakarėlis*, -lio 2 — wieczorynka
vakarvakar(o), -vākara—wczoraj wieczorem
vākur (*ir vākur*)—tutaj, oto tu
valandā, -dōs, vālandą 3—godzina; chwila
valandėlė 2 — chwilka, moment; godzinka
vālas: valai 4 — brzeg tkaniny; kutner; włósień
valdingas, -gā — żądny władzy; władczy, rządny
valdininkas, -kė 2—urzędnik, -niczka
valdininkáuti, -káuju — być urzędnikiem
valdinis, -nė—państwowy
- valdinys** (vaĩ- 3) — podwładny; poddany
valdiškas, -ka—rządowy; oficjalny
valdýbal — zarząd
valdymas 1 — władanie; rządzenie; kierowanie
valdýti, -daũ, -dziaũ — władać; rządzić; kierować
valdýtis, -daũs, -dziaũs — rządzić się; opanowywać się
valdýtojas, -jai — prezes, zwierzchnik, kierownik
valdōvas, -vė 2 — władca
valdžia 4 — władza; rząd
valgis, -gio 2 — pokarm, jedzenie; potrawa
valgydinti (*ir valgydinti*) — karmić
valgyklā, valgyklos 2 — jadłodajnia, stołownia
valgymas 1—jedzenie, jądanie; potrawa
valgyti, -gau, -giau — jeść, jadać, spożywać
valgytojas, -jai — stołownik, spozywca
valgōvas, -vė 2 — stołownik, jadacz
valgūmas 2 — dobry apetyt
valgūs, -gĩ — mający apetyt
valiā, valiōs 2 — wola; wolność
valiāvimas 1 — śpiewanie przy koszeniu siana; wiwatowanie

- valiklis**, -lio 2—przrzęd do czyszczenia; wycieraczka; szczotka
valingas, -gā — mający silną wolę
valinys (vā- 3) — gruby brzeg tkaniny; powijak; opaska, szlak (dokoła czapki)
valiō!—wiwat! niech żyje!
valiōti, -liōju — podołać
valiūoti, -liūoju — śpiewać przy koszeniu siana; wiwatować
valiūkas, -kė 2 — swawolnik, psotnik
valiūkauti, -káuju — swawolić; próżnować
valýbas, -bā=valývas
valyklā 2 — pralnia (chemiczna); oczyszczalnia
vālymas(is) 1 — czyszczenie (ś.); zbieranie z pola
valýti, -laũ, -liaũ — czyścić, oczyszczać; zbierać z pola
valýtis, -laũs, -liaũs — czyścić ś., oczyszczać ś., sobie
valýtymas 1—przrzęd do czyszczenia
valývas, -vā — porządny; dobry; schludny, czysty
valkā 4 — kałuża
vāketal b.; **vākatal b.** — włóczęga
vākioti, -kioju — włóczyć; walać
vākiotis, -kiojuos — włóczyć ś., walać ś.; walać ś.
- vālkis**, -kio 2 — katarakta
vālkmas 4; **vālksnis**, -nies 1 — jednorazowe zarzucenie sieci na rybę
vālkstýti(s), -staũ(s), -sčiaũ(s) — odziewać(ś.), wdziewać (na siebie); rozdziewać (się)
vālkšna 1; **vālkšnė** 1 = vālksmas 4
vālkštis, -ties 1 — kłos (owsa)
vālktis, -ties 1 — łódź, barka
vālktis, vālkčio: vālkčiai 2 — postronek, powróż
vālkūs, -kĩ *ir vālkšnūs*, -nĩ — rozciągliwy, elastyczny; vālkĩ kárvė—długo dojna krowa
vālnys 4 = valinys
vālsčius, -sčiaus 2 — gmina, włość
vālstiėtis, -tė 2—włóścianin, mieszkaniec wsi
vālstýbė 1 — państwo
vālstýbinė 1 — monopolówka
vālstýbingūmas 2 — państwowość
vālstýbinis, -nė; **vālstýbiškas**, -ka — państwowy
vālstýbinti — upaństwiać
vālstýti, -stau, -sčiau — spłisnąć, gręplować, folować
vāltėti, -teja — kłosić się (o owsie)
vāltingas, -ga — obfity w kłosy (o owsie)

váltininkas, -kél — łód-
karz, przewoźnik
váltis, -tiesl — łódź, czół-
no; kłos owsa
valūmas 2 — schludność
valūs, -li — schludny
vambraļūpis, -pē — grubo-
geby
vambryti, -riju, -rijau —
paplać; szczekać
vámplal b.; vāmplūs, -lē 4
— gapa
vāmplinti — isć gapiąc ś.
vam(p)sēti, vām(p)si, vām-
(p)sējo — poszczekiwać
vampsōti, vampsāu, vām-
psōjau — gapić się
vāmpsterēti — warknąć;
chlasnąć
vānzdis, -zdžio 2 — rura;
lufa; fujarka; trąbka
vānzdyti, -diju; vām-
zd(ži)ūoti, -d(ži)ūoju —
grać na fujarce
vānagas 3 — jastrząb
vanaginis, -nē — jastrzębi
vandēnē 2; vandeninē 2 —
rusałka, wodnica
vandenilis, -lio 2 — wodór
vandeningas, -gā — wo-
dny, obfity w wodę
vandeninis, -nē; vandē-
nis, -nē; vandeniūotas,
-tā — wodny; wodnisty
vandenynas 3, 1 — ocean
vandēnkrytis, -kryčio 1 — r.
krioklys 4 — wodospad
vandēnsaikis, -kio 1 —
wodomierz
vandēntiekis, -kio 1 *ir*
vandeniātiekis, -kio 1;

vandēntraukis, -kiol *ir*
vandeniātraukis, -kiol
— wodociąg
vanduō, -deñs 3 — woda
vangstytis, -staūs, -sčiaūs
— uchylać się (od cze-
goś), unikać
vangūs, -gī — leniwy; opie-
szały; ogleđny
vanōti(s), -nōju(os) —
chłostać (ś.); parzyć (ś.)
(w łaźni)
vanōtojas, -jal — łaźiebny
vānta 1 — wienik
vāpalioti, -lioju, -lioju —
bełkotać
vāpalis, -lē 1 — papla
vapesys(vā-3) — paplanina
vapēti, vapū, vapējau —
paplać
vāplūs, -lē 4 — papla
vāpsvā 2 — osa
vāpterēti — bąknać
varčiā, -čiōs 4 — słup (we
wrotach)
vardādienis, -nio 1 — imie-
ninny
vardas 4 — imię; nazwa
vardiklis, -lio 2 — miano-
wnik (*matem.*)
vardinēs 2 — imieniny
vardiniņkas 2 — miano-
wnik (*gramat.*)
vardinis, -nē — imienny
vardinti; vardyti, -diju —
nazywać, mianować;
wymieniać
vargas 4 — bieda, kłopot;
trud; nędza
vargdiēnis, -nē 2 — biedak,
nędzarz

vargetal, 3 — biedak, ubogi
vargiai; varglai *ir* vargū
— z trudem; kto wie
vargimas 2 — męczenie ś.,
harowanie
varginas, -nā; vargingas,
-gā — nędzny, biedny;
trudny, mozolny
varginti(s) — utrudzać (ś.);
męczyć (ś.), dręczyć (ś.)
vargintojas, -jal — męczy-
ciel, dręczyciel
vargōnal 2 — organy
vargōnin(in)kas 1 — orga-
nista
vargšas, -šē 2 — biedak,
nieborak
vargti, vargstū, vargaū —
męczyć się, biedzić ś.,
udręczać się, mordo-
wać się
varguōlis, -lē 2 — biedak,
nędzarz
vargūomenē 1 — biedota
biedacy
vargūs, -gī — trudny, ciężki
variklis, -lio 2 — silnik,
motor
varinėti, -nēju — pędzać;
rozpędzać
varinis, -nē — miedziany
variōkas 2 — miedzak
vāris, -rio 2 — miedź
varyklā 2 — browar; go-
rzelnia; dziegciarnia;
wygon
varyti, -raū, -riaū — pędzić;
wypędzać; odpędzać;
uprawiać; kontynuować
varytis, varaūs, -riaūs —
pędzić sobie, z sobą

varytojas, -jai — ten kto
pędzi; poganiacz
vārkalal — kotlarz, po-
bielacz cyną
varlē 4 — żaba
varliagaļvis, -vio 2 — ki-
janka
varliāuti, -liāju, -liavaū;
varlinēti, -nēju — łowić
żaby; pełzać jak żaba
varlinis, -nē; varliškas,
-ka — żabi
varliūoti(s) — wymyślać
od żaby
varlōzis, -ziol — kijanka
varmas 2 — komar; ślep
vārna 1 — wrona
varnalēša(s) 1 — łopian,
łopucha — arctium
vařnas 4 — kruk
varnēnas 1 — szpak
varniēnā, -nēnos 3 —
mięso wronie
varōvas 2 — zaganiaacz;
poganiacz; naganiacz
vārpa 1 — kłos; członek
męski
vařpas 4 — dzwon
varpinē 2 *ir* varpinē 1 —
dzwonnica
varpiniņkas, -kē 2 —
dzwonnik
varpyti, -paū, -piaū —
tykać; oznaczać, gdzie
zasiano zboże; kopać;
toczyć
vařpstē 2 — wrzeczono
varsā 4 — kolor, barwa
vařsnos, -nū 4 — staje,
1/8 lub 1/4 wiorsty ornej
ziemi

varštas 2 — wiorsta
 varstinėti, -nėju — częst.
 od varstyti
 varstyti, -stau, -sčiau —
 odmykać i zamykać
 (drzwi); nizać; przeszy-
 wać
 varstyti, -stos, -stės —
 odmykać s. i zamykać s.
 (o drzwiach); mieszać s.
 (w głowie); nizać sobie
 varškainis, -nio 2 — pieróg,
 bułeczka z twarogiem
 varškė 3 — twaróg
 varškėtis, -kėčio 2 — piero-
 żek z twarogu, sernik
 varškėnis, -nė — twaro-
 gowy
 vartai, -tų 2 — wrota, bra-
 ma
 vartalioti(s), -lióju(os) —
 przewracać (się)
 vartinėti, -nėju — częst. od
 vartyti
 vartininkas, -kėl — odz-
 wierny; bramkarz
 vartyti(s), vartaū(s), var-
 čiaū(s) — przewracać(s.),
 obracać(s.)
 vartojimas 1 — używanie
 vartoti, -tóju — używać,
 spożywać, posługiwać s.
 vartotojas, -ja 1 — spo-
 żywca, konsument
 varū — gwałtem, przemocą
 varvalas 3 — płyn, ciecz
 varvėlius, -lė 2 — smarkacz
 varvanosis, -sėl — smar-
 kacz
 varvėklis, -lio 2 — sopol,
 okiśc

varvėti, vařva, varvėjo —
 kapać, ciec, ciurczeć,
 varvinti — kapać, lać, to-
 czyć
 varvėklis, -lio 2; varvėtis,
 -čio 2 — sopol; stalakty
 varža 1 — więcierz
 varža 4 — opór (techn.);
 ściśnięcie
 varžėklis, -lio 2 — opornik;
 mutra
 varžybos, -bų 1 — zawody
 varžymas(is) 1 — krepo-
 wanie (się); ogranicza-
 nie (się); współzawo-
 dnictwo
 varžytinė 1 *ir* varžytė-
 nės 2 — targi, przetargi;
 licytacja
 varžyti(s), -žiaū(s), -žiaū(s)
 — krepować(s.); współ-
 zawodniczyć
 varžytuvė 1 — prześcigi,
 współzawodnictwo
 varžlankis, -kiol — kla-
 mra, zwora, obręcz
 varžlus, -li — giętki, sprę-
 zyasty
 varžovas 2 — współza-
 wodnik, konkurent; sta-
 wający na przetargi
 varžtas 2 — więz(y)
 vāsara 1 — lato
 vasār(ā)butis, -bučio 1 —
 letnie mieszkanie
 vasarādrung(n)is, -g(n)ė
ir vasarāšiltis, -tė — cie-
 pła, letni
 vasaravietė 1 = vasarvietė
 vasariai, -rių 2 — południe
 vasarinis, -nė; vasāris,
 -rė — letni; jary

vasāris, -rio 2 — miesiąc
 luty; wiatr południowy
 vāsariškas, -ka — letni
 vasārnamis, -miol — let-
 nisko, willa
 vasarōdrung(n)is, -g(n)ė
 — letni, ciepławy
 vasarōjas, -jo 1; vasarō-
 jus, -jaus 1; vasarōjis,
 -jo 1 — zboże jare
 vasarōp — ku latu
 vasarōšiltis, -tė = vasarō-
 drung(n)is
 vāsarōti, vāsarōju — spe-
 dzać lato
 vāsarōtojas, -jal — letnik
 vasarōvidis, -džio 1 *ir*
 vāsārvidis, -džio 1 —
 śródlecie
 vasarūčiai, -čių 1 — zbo-
 że jare
 vasārvietė 1 — miejsce-
 wość letnicza
 vasnōti, -nōja — machać,
 łopotać (skrzydłami)
 vāšilas 3 — łosoś
 vāškas 4 — wosk
 vaškėnis, -nė — woskowy
 vāškoriai 1 — woszczyny
 vaškūoti — woskować;
 blagować
 vašokliai, -lių 2 — po-
 rzeczki
 vatā 4 — wata
 vatinis, -nė — watowy
 vātulas 3 — pieróg, pasztet
 vātuloti, -loju — miąć,
 gniesć; ciapać, wolno
 żuć
 vauksėti, vauksi, -ksėjo;
 vauksnōti, -nōja — po-
 szczekiwać

vaurā 4 — turban, zawój
 vazōti, -zōju — walać,
 brukać
 vazōtis, -zōjuos — wałę-
 sać się; wodzić się
 važbā 2 — (z)wózka
 važiāvimas 1 — jazda, je-
 chanie
 važinėtis(s), -nėju(os) —
 jeździć (sobie)
 važiōti(s), -žiōju(os); ve-
 žiōti(s), -žiōju(os) —
 wozić (sobie, swoje)
 vāžis, -žio 2; vāžys 4 —
 sanie
 važiuōtė 2; važiuosenal —
 podwoda; jazda
 važiuoti — jechać
 važmā 4 — podwoda; opla-
 ta za przewóz; fracht
 važtā 4 — bagaż; ładunek,
 fracht
 vāžtapinigiai, -gių 1 — prze-
 wozowe
 vāžtaraštis, -ščiol — list
 przewozowy
 vāšas 4 — hak
 vė — oto, ot
 veblėnti; veblėti, -lėju;
 vebrėti, -rū, -rėju —
 szeplenić, bełkotać
 veblėys, -lė 4 — szepleniuch
 vēbras 4 — bóbr
 vebrinis, -nė — bobrowy
 vedegā, -gōs (vė-3) — cie-
 sak, cieślca, ciesiołka
 vedėjas, -jā 3, 1 — kiero-
 wnik, przeznaczony, prze-
 wodnik
 vedimas 2 — prowadzenie;
 kierowanie; żenienie s.

vēdinti—prowadzić; żenić
vedýba: **vedýbos**, -bū1 —
 ożenek, małżeństwo
vedýs, **vēdžio** 4 — pan
 młody
vedlys, **vēdlio** 4—ten któ-
 ry odprowadza, wypro-
 wadza
vedūtis, -dūčio 2—kawaler
 do ożenku
vedžiōti(s), -džioju(os)—
 wodzić (się, z sobą)
vēi *ir* **vēi** — oj; oto
vēidas 3—twarz; **veidaĩ**—
 policzki
veidmainiāuti, -mainiāju,
 -niavaū—być obłudnym
veidmainiāvimas 1; **veid-**
mainybė 1; **veidmainy-**
stė 2 — obłuda
veidmaĩniškas, -ka —
 obłudny
veidmaĩniškūmas 2 —
 obłuda
veidmainys, -nė (vėi-3)—
 obłudnik, hipokryta
veidrodis, -nė—lustrza-
 ny, zwierciadłany
vėidrodis, **vėidrodžio** 1—
 lustro, zwierciadło
veigzlėti, **veigzli**, **veigzlė-**
jo *ir* **veikslėti**, **veikslĩ**,
veikslėjo — stawać się
 jasnym, wyrazistym
vėigzlintĩ—czynić jasnym,
 czystym, wyrazistym
veigzlūmas 2 — jasność,
 wyrazistość
veigzlūs, -li—jasny, wido-
 czny, wyrazisty, czysty

vėik — prawie
vėikalas 3—dzieło, utwór,
 czyn
veikėjas, -jā 3, 1; **veikikas**,
 -kė 2 — działacz; osoba
 działająca
vėikiai — rychło, prędko
veikiamōji rūšis — stro-
 na czynna (*gram.*)
veikimas 2 — działanie
veikinys (vėi-3) — czyn;
 skutek działania
veiklā 4 — działalność,
 czynność
veiklingūmas 2; **veiklū-**
mas 2 — działalność,
 aktywność
veiklūs, -li; **vėikiai** —
 czynny, aktywny
veikmė 4 — działalność,
 aktywność
vėiksenā 1, 3 — sposób,
 forma działania
vėikslas 3—aspekt (*gram.*);
 kształt
vėikslinti=**vėigzlinti**
veikslūmas 2 = **veigzlu-**
mas
veikslūs, -li=**veigzlūs**
vėiksmas 4, 2 — działanie,
 działalność; czyn; akt
veiksmāžodis, -džio 1 —
 czasownik
veiksnys (vėi-4) — czyn-
 nik; podmiot (*gram.*)
vėikti, **veikiū**, -kiaū—dzia-
 łać, czynić, robić
veikūmas 2 — prędkość,
 bystrość

vėikus, -ki; **vėikiai**—prę-
 ki, bystry, skory; łątwy
veisimas(is), -mo(s) 2 —
 płodzenie (się), rozpła-
 dzanie (się)
veisyklā 2 — zakład roz-
 płodowy (dla zwierząt
 domowych)
vėislė 2 — rasa, rodzaj,
 gatunek; plemię
veislingas, -gā — płodny,
 rozplodny
vėislinis, -nė — rasowy;
 rozplodowy; nasienny
veislūmas 2; **veislingū-**
mas 2 — płodność, roz-
 płodność
veislūs, -li — płodny
vėisti, **veisiū**, **veisiaū** —
 płodzić, rozmnażać, roz-
 krzewiać, rozplemiać
vėistis, **veisiuos**, **veisiaūs**
 — płodzić się, rozmna-
 żać s., plenić s., sobie
veiverys (vėi-3)—leniuch
veizdėti, **vėizdžiu**, **vėizdė-**
jau — patrzyć, uważać
veizdinys (vėi-3)—widok,
 widowisko
vėjā 4—murawa, trawnik
vėidėmė 1 — dziedzictwo,
 spadek
vėldėti, **vėldžiu**, **vėldėjau**
 — odziedziczać, dziedzic-
 czyć
vėldinybė 1 — dziedzic-
 zność
vėldinys (vėl-3) — dzie-
 dzictwo, spadek
vėlenas 3—wał, walec, cy-
 linder

velėjimas 1 — pranie
velėklės, -liū 2 — miejsce
 gdzie piorą (na rzece)
velėna 1 — darnina
velėnōti, -nōju — darno-
 wać
velėti(s), -lėju(os), -jau(s)
 — prać, bić pralikiem
 (sobie)
velėtojas, -ja1—pracz(ka)
velik; **vėlyk** — lepiej,
 raczej
velionis, -niės, **veliōnj** 3—
 nieboszczyk
velykāitis, -kāičio1—kra-
 szanka; prezent wiel-
 kanocny
velykinė 2 — spowiedź
 wielkanocna
velykinis, -nė — wielka-
 nocny
velykos, -kū1—wielkanoc
vėlyti, -liju, -jau *ir* -linu,
 -nau — r. linkėti, norėti,
 lėisti
velkėta 2 (velketā) —
 szleja, pas
velkė 4—zasuwa; zapora;
 pętla
vėlnias 3 — diabeł
velniavā, -vōs (vėl-3) —
 zgraja diabłów, piekło
velniop — do diabła
vėlniškas, -ka—diabelski
velniūoti(s) — diabłować
velniūkštis, -ščio1 — dia-
 bełek
vėltana 1 b.—niechluj, roz-
 czochraniec, niezdarka
vėltėdys, -dė (vėl-3) —
 darmozjad

vėlti, vėliu, vėliau — pła-
tać, wikłać; gmatwać;
kudłać; gręplować
vėltinėti, -nėju — próżno-
wać
vėltinis, -nė — wojłokowy
vėltis, vėliuos, vėliaus —
płatać s.; wplątywać s.;
wikłać s.; kudłać s.;
gręplować s., sobie;
więznąc
vėltynės, -nių 2 — zapasy,
zmaganie s.
vėltui — darmo, na próżno
vėltūvas 3,2 — grępla
vėltuvė (vėl-3) — gręplarka
vėmpti, -vempiu, -piaū —
chłać (wódke)
vėmti, vėmiu, vėmiau —
womitować
vėngimas 2 — unikanie
vėngti, -giu, -giau — unikać
vėpė 2; vėpšlos, -lų 2 —
gęba, pysk
vėptėrėti — chłapnać
verčiau — wolej, lepiej,
raczej
verdėnė 2 — zdroj, źródło
verdūlis, -lio 2 — samowar
verėnas 1 — wywar; zupa
vėrgas 3; vėrgė 1 — nie-
wolnik, niewolnica
vėrgauti, -gauju — być
niewolnikiem
vėrgauti, -gāju — być
w niewoli; handlować
niewolnikami
vėrgija, -gijos 2 — niewola,
niewolnictwo
vėrginti *caus.* — ujarzmiac,
robić niewolnikiem;
trzymać w niewoli

vergiskūmas 2; **vergystė** 2
— niewolnictwo
vergovėl; **verguvė** (vėr-3)
— niewola
vergti, vėgiu, -giaū —
ujarzmiać, podbijac
vėrkauti, -kauju, -kavau
— popłakiwać; zawo-
dzić; kwilić (o sowie)
verkėjas, -jā 3,1 — pła-
czek, -czka
verkimas 2 — płkanie;
opłakiwanie
verkyklā 2 — miejsce
płaczu
vėrksmas 2,4 — płacz
verksmingas, -ga — płacz-
liwy; oplakany
verksnys, -nė 4 — płaksa
verkšlėnti, -lenū, -naū;
verkšnóti, -nóju — po-
płakiwać, chlipać
vėrkti, vėrkiu, -kiaū —
płakać; oplakiwać
vėrpalas 3 — przedza, nici
vėrpdinti *caus.* — kazać,
dać przasć
verpėtas 2 — wir; wicher
verpėjas, -jā 3,1; **verpikas**,
-kė 2 — przadek, -dka
verpimas 2 — przedzenie
verpinys, vėpinio 3 —
przedza, przedziwo
verpyklā 2 — przedzalnia
vėrptas 2; **vėrptis**, vėp-
psčio 2; **verpstėlis**, -lio 2
— przaslica
vėrpstė 2; **vėrpstėlė** 2 —
wrzeciono
vėrpti, vėrptiu, -piaū —
przasć

vėrptis, vėrptiuos, -piaūs —
przasć sobie; wciskać s.;
wwiercać się; rwać się
(do czegoś)
verptūvas 2 — kołowrót
verptuvė (vėr-3) — prze-
dzalnia
versčiūkas, -kė 2 — czło-
wiek kaleczący język,
mowę ojczystą
vėrslas 2 — przemysł; za-
jęcie; przedsiębiorstwo
verslingas, -gā → przed-
siębiorczy
vėrslininkas, -kė 1 — prze-
mysłowiec, przedsię-
biorca
vėrslinis, -nė — przemy-
słowy
verslūs, -lī — przedsię-
biorczy, obrotny
vėrsmas 2,4 — wybuch
(wulkanu); przewraca-
nie, wywracanie
versmė 3 — źródło; kry-
nica
versmėtas, -tā — mający
dużo źródeł widocznych
versmingas, -gā — źródl-
isty, mający dużo ukry-
tych źródeł
versminis, -nė — źródlany
verstakiūoti — krzywo
patrzyć
vėrstas 2 (*rus.*) — wiorsta
vėrsti, vėrciu, vėrciaū —
walić; przewracać, wy-
wracać; obracać, zmie-
niać; wyrzucać; tłuma-
czyć (na inny język);
przymuszać, zmuszać;

ańtra vėrtus — z dru-
giej strony, zresztą
vėrstis, vėrciūos, vėr-
čiaūs — zajmować się
(handlem, przemysłem);
dawać sobie radę (w
życiu); przewracać się;
zamieniać s., obracać s.
(w coś, w kogoś); zmu-
szać s.; tłumaczyć sobie
(na inny język); buchać
verstūvas 2; **verstuvė**
(vėr-3) — odkładnica
veršenā (vėr-3) — skóra
cielęca
veršenikė 2; **veršenėlė** 2 —
tornister
veršiakė (vėr-3) *ir* **ver-
šiakys** (vėr-3) — ro-
dzaj grzyba
veršidė 2 — cieletnik
veršienā, -nōs, **veršienā** 3 —
cielęcina
veršingā — cielna
veršininkas 1 — cieletnik
veršininkas, -kė 1 — do-
glądacz, handlarz cieląt
veršis, -šio 2; **veršėlis**,
-lio 2 *ir* **veršiūkas** 2 —
byczek; cielę
veršiūotis — cieleć się
vėrtas, vėrtā — wart(y);
godny
vėrtėiva 1 — przedsiębio-
rca; spekulant; handlarz
vėrtenybė 1 — wartosciow-
y przedmiot; wartość
vėrtė 4 — wartość; cen-
ność; cena; dostojność
vėrtėjas, -jā 3,1 — tłumacz

vértėti, -tēju — walić się, wywracać s., przewracać s.; wiktac s.
vertėti, veřta (veřti), vertėjo — być, stawać się wartym
vėrti, veriù, vėriau — nawlekać, nizać; przesywać; kłuć; odmykać, zamykać; **akj vėria** — zachwyca
vertikas, -kė 2 — tłumacz
vertimas 2 — walenie, obalenie; tłumaczenie; zmuszanie; wywracanie; obracanie (w coś)
vertingas, -gà — wartościowy, cenny
vertingùmas 2 — wartościowość, cenność
vėrtinimas 1 — cenić; ocenianie; szacowanie
vertinys (veř- 3) — tłumaczenie, przekład
vėrtinti — cenić; oceniać; szacować
vėrtis, veriùos, vėriaus — nizać s., sobie; odmykać się, zamykać się (o drzwiach); nawlekać sobie (igłę); przebijac s.
vertybė 1; **vertùmas** 2 — wartość; godność, dostojęstwo; zaleta
vertybėnis, -nė — wartościowy, cenny
verulys (vė- 3) — kolka, przesywający ból
veržklis, -lio 2; **veržlė** 4 — materka, naśrubek

veržlys, -lė 4 — rywal, konkurent
veřzi, veržiù, -žiaù — sciskać, zaciskać, krepować, zżymać
veřztis, veržiùos, -žiaùs — dążyć, rwać s. (do czegoś); wrywać s.; wrywać s.; sciskać s., sobie
veřztùvas 2 — imadło, śrubsztak
vėsdinti — *caus.* od **vėsti**
vėsimas, **vesimà** — upatrzone do prowadzenia, do ożenku
vėsti, vedù, -dziaù — wieść, prowadzić, wyprowadzać; kierować, zarządzać (czymś); żenić się; rodzic (o zwierzętach)
vėstis, vedùos, -dziaùs — prowadzić sobie, z sobą; żenić się; uważać się
vestùvės, -vių 2 — wesele
vestùvininkas, -kė 1 — weselnik
vešėti, vėša, vešėjo — rozrastać s., bujnie rosnac
veš(l)ùmas 2 — bujność, pyszność, żyźność
veš(l)ùs, -š(l)ì — bujny; pyszny; żyźny
vėž(d)inti(s) — *caus.* od **vėžti(s)**
vežėcios, -čių 3 — wóz (drabiniasty)
vežėjapalaikis, -kio 1 — dryndziarz
vežėjas, -jà 3, 1; **vežikas**, -kė 2 — woźnica, dożkarz

vežimas 2 — wiezienie, wożenie; wóz, powóz
vežinėti, -nėju; **vežioti(s)**, -žioju(os) — wozić, rozwozić (sobie)
vežinys (vė-3); **vežmėnė** 2 — bagaż
vėžti, vežù, -ziaù — wieźć
vėžtis, vežùos, -ziaùs — wieźć sobie, z sobą
vežtùvas 2 — wózek, taczka
vėdaras 3 — kiszka
vėdarėlis, -lio 2 — wyrostek robaczkowy; stonoga
vėdilùoti — przewietrzac; powiewac
vėdinti(s) — wietrzyć (s.), przewietrzac (s.)
vėdintuvas 1 — wentylator
vėdyklė 2; **vėduoklė** 2 — wachlarz
vėduoti(s) — wachlowac (s.)
vėgėlė (vė-3) — miętus — lota vulgaris
vėjagalvis, -vio 1; **vėjagaudis**, -džio 1 — pusto-głów, pędziwiatr
vėjalauvis, -vio 1 — żaglowiec
vėjalauža 1 — wichura
vėjarauplės, -lių 1 — ospa wietrzna
vėjarodis, -džio 1 — wiatroskaz
vėjas 1 — wiatr
vėjavaikis, -kė 1 — wietrznik, lekkoduch
vėjingas, -ga; **vėjinis**, -nė; **vėjuotas**, -ta — wietrzny; wiatrowy

vėkčioti, -čioja; **vėksėti**, vėksi, vėksėjo — bełkotać, pokrzykiwac (o niemowie)
vėl; **vėlek** — znów, znowu
vėlai — późno; **vėliaù** — później
vėlavimas(is), -mo(s) 1 — późnienie (się)
vėlė 4 — dusza zmarłego
vėliai = **vėl**
vėliava 1 — sztandar, chorągiew
vėlinės, -nių 2 — dzień zaduszny, Zaduszki
vėlinys (vėl-3) — wojłok
vėlinti(s) — późnic (się), opóźniac (się)
vėly — lepiej, raczej
vėlybas, -ba; **vėlyvas**, -và — późny, spóźniony
vėlyklà 2 — greplarnia
vėlùkas 2 — chorągiewka, kurek
vėlumà (vė-3); **vėlùmas** 2 — późna pora
vėlùostas, -ta — spóźniony
vėlùoti(s) — późnic (s.), spóźniac (s.)
vėlùs, -li — późny
vėmalas; **vėmalai** 3 — wymioty
vėmimas 2 — womitowanie
vėnios, -nių 1 — siły (stabe)
vėpla 1 b. — gap(a)
vėplinėti, -nėju — chodzić gapiac s.; gapić s.
vėplinti — isć gapiac s.
vėplys, -le 4 — gap(a)

vēpsōti, -saū, -sōjau — gapić s.
 vēpti, vēpsta, vēpo — obwisać (o wargach); rozdziawiać się
 vēpūtas1 — zamieć; zaspā
 vēpūtē1 — chorągiewka, kurek
 vēpūtinis, -nio1 — zaspā
 vērimas2 — nizanie; kłucie; odmykanie, zamknięcie (drzwi)
 vērinys (vē-3) — naszyjnik, sznur (paciorków)
 vēsā4 — chłód, chłodek
 vēsimas2 — ochładzanie s.
 vēsinti(s) — ochładzać (s.), oświeżać (s.)
 vēsintuvas1 — chłodnica
 vēsýklē2 — wachlarz
 vēsti, vēsta, vēso — chłodnieć, ostygąć, ochładzać s.
 vēsulas3 = viēsulas3
 vēsumā, -mōs (vē-3); vēsumas2 — miejsce cienie; chłodek; świeżość powietrza
 vēsūoti(s) — wachlować (się); machać
 vēsus, -si, -su; siai, vēsýn — chłodny, chłodnawy
 vētyklē, -klēs (vē-3) — wialnia; wiejaczka
 vētyti, vētau, vēčiau — wiać, wiewać
 vētra1 — wichura, burza
 vētralauža1 — wiatrołom
 vēvolis, -lio1 — gapa
 vēzdas2 — kół, pałka, kij

vēža1; vēžē4 — koleina
 vēžīauti, -ziāuju; vēžinēti, -nēju — łąpać raki
 vēžingas, -gā — obflity w raki
 vēžinti — podwozić
 vēžys3 — rak
 vēžlinti; vēžlinēti, -nēju ir vēžlōti, -liōju — pełznać, pełzać (jak żółw)
 vēžlys4 — żółw
 viāul — fel
 viāukčioti, -čioju — brzydźić s., zaczynać rzygać
 vibždēti, vibžda, vibždejo — roić się, snuć się
 vibždýnas3,1 — rojowisko
 vičvienas, -nā; vičvienāitis, -tē — sam jeden, samiuteńki
 vidinis, -nē — wewnętrzny
 vidū-aslis, -lio1 = vidūoslis
 vidūgiris, -rio1 — środek boru
 vidujinis, -nē; vidūjis, -jē — r, vidinis
 vidūkelē1 — środek drogi
 vidūoslis, -lio1 — środek podłogi (w chacie wiejskiej)
 vidūpievis, -vio1 — środek łąki
 vidū — w środku
 vidūramžinis, -nē — średniowieczny
 vidūramžis, -žio: vidūramžīail — średniowiecze
 vidūraslis, -lio = vidūoslis
 vidūrdienis, -nio1 ir vidūdienis, -nio1 — południe (środek dnia)

viduriai, -riū3 — wnętrności; żołądek
 viduriāvimas1 — rozstrój żołądka
 vidurinis, -nē — wewnętrzny; średni; środkowy
 viduriūoti — chorować na rozstrój żołądka
 vidurys (vi-3) — środek; wewnątrz; centr
 vidurkis, -kio2 = vidurys
 vidūrlaukē1 ir vidūlaukē1 — środek pola
 vidūrnaktis, -kčio1 ir vidūnaktis, -kčio1 — północ (środek nocy)
 vidūrupis, -pio1 — środek rzeki; średnia część biegu rzeki
 vidūrvasaris, -rio1 ir vidūvasaris, -riol — śródlecie
 vidūržemis, -mio1 — środek, wewnątrz ziemi; Vidūržemio jūra — Morze Śródziemne
 vidūrziemis, -mio1 ir vidūziemis, -mio1 — środek zimy
 vidūs, -daūs4 — środek, wewnątrz
 vidutinis, -nē; vidutiniškas, -ka — średni; przeciętny, umiarkowany
 vidutiniška1 — przeciętnie
 vidū- v. vidūr-
 viekutas3 — wesz (gęsia)
 viela4 — drut
 vieliniškas, -kē2 — druciarz
 vielinis, -nē — druciany

vielōti, -lōju — drutować
 vien — tylko, jedynie;
 vien tik — jedynie tylko
 vien(a)akis, -kē — jedno-oki
 vienaāmžis, -žē — jedno-wieczny (trwający jeden wiek)
 vienaasmēnis, -nē — jednoosobowy
 vienaāšis, -šē — o jednej osi
 vienaaugštis, -tē — jedno-piętrowy
 vienaāšis, -sē — jednouchy (o naczyniu)
 vienabalsis, -sē — jedno-głośny
 vienābasē1 — chodzenie w obuwiu bez pończoch
 vienadañtis, -dañcio2 — narwał—monodon monocerus
 vienadañtis, -tē — jedno-zęby
 vienadiēnē2 — jętka — ephemera vulgata
 vienadiēnis, -nē — jednodynioy
 vienadūgnis, -nē — mający jedno dno
 vienaeilis, -lē — jednorzędowy
 vienagālis, -lē — jedno-kończasty
 vienagaļvis, -vē — jednogłowy
 vienā1 vienas, -nā — sam jeden, samiuteńki

vienaip — jednakowo; jedno; z jednej strony; jednym sposobem
vienāitis, -tē — jedyny; samiuteņki
vienakārtis, -tē — jedno-razowy; jednego pokolenia
vienakiēmis, -mē — zaściankowy
vienakōjis, -jē — jednonogi
vienakūpris, -rē — jedno-garbny
vienalaikis, -kē — jedno-czesny, współczesny
vienālinkas, -ka — pojedynczo złożony
vienalypis, -pē — pojedyn-czy
vienalītis, -tē — jedno-płciowy; jednolity
vienāmarškinis, -nē — ubrany tylko w koszulę
vienamētis, -tē 2 — jedno-roczny; rówieśnik
vienapiřstis, -tē — jedno-palczasty
vienāplaukis, -kē — z od-krytą głową
vienaprāsmis, -mē — je-dnoznaczny
vienapūsis, -sē ir viena-pūsišķas, -ka — jedno-stronny
vienarāģis, -gē — jedno-rog
vienaraņķē 2 — krótka kosa
vienaraņkis, -kē — jedno-ręki

vienareikšmis, -me — jednoznaczny
vienarūšis, -šē — jednoga-tunkowy, jednorodny
vienas, vienā — jeden, jedna; **viena, aņtra** — po pierwsze, po drugie
vienasēdijā, -dijos 2; vie-nasēdis, -džio 1 — za-ścianek, kolonia
vienasēdis, -dē — zascian-kowy
vienāskaita 1 — liczba po-jedyncza
vienaskiemēnis, -nē — jednosylabowy
vienasluōksnis, -nē — jednowarstwowy
vienaspāļvis, -vē — jedno-kolorowy
vienastiēbis, -bē — jedno-masztowy
vienastygis, -gē — jedno-strunny
vienašālis, -lē — jedno-stronny
vienašališķūmas 2 — je-dnostronność
vienašōnis, -nē — jedno-boczny, jednostronny
vienāt — jedynie, tylko
vienātikis, -kē 2 — jedno-wierca, współwyznawca
vienātinis, -nē; vienatijas, -tijā — jedyny
vienatybē 1 — samotność
vienatūris, -rē 2 — jedy-nak, jedynaczka
vienātvē 2 — samotność

vienavaikis, -kē — mający jedno dziecko
vienavārdis, -dē — jedno-imienny
vienaveikšmis, -mē — je-dnoaktowy
vienavēžis, -žē — jedno-torowy
vienazeņklis, -lē — mający jeden znak, jednocy-łrowy
vienazymis, -mē — jedno-znaczny
vienākart; vienāsyk — jeden raz, jednego razu
vienbālis, -sio 1 — mono-ftong
vieneri, vienerios — jedne
vieneriōpas, -pa; -pai — jednoraki
vienetas 1 — jednostka
vienētūkas 2 — jedyńka
vīengimis, -mē — jedno-rodzony, jedynak
vienguņģis, -ģio 2 — sam jeden, bez rodziny
vienijimas(is) 1 — jedno-czenie (s.), łączenie (s.)
vieningas, -gā — solidarny, jednozgodny
vieningūmas 2 — solidar-ność, łączność
vienlūtelis, -lē — jedyny
vieniņas, -ņa — pustelnik, odludek, samotny
vienybē 1 — jedność, soli-darność, zgoda
vienyti(s), -nija(s) — je-dnoczyć (s.), łączyć (s.)
vienkart — jednocześnie, razem

vienkartinis, -nē — jedno-razowy
vienkiemis, -miol — za-ścianek
vienlinkas, -ka — poje-dynczo złożony
vienmarškinis, -nē = vie-nāmarškinis
vienōdas, -da — jednakowy
vienodēti, -dēju — ujedno-stajniac się
vienōdinti — ujednostaj-niac
vienodūmas 2 — jednako-wość, jednostajność
vienōk-r.tačiaū — jednak
vienōk(i)s, -kia — jednaki, jednakowy
vienōpas, -pa — jednoraki
vienplauķinis, -nē = vie-nāplauķis
vienpūšē 2 = plēkšnē 2 — flądra — pleuronectes platessa
vienasēdijā, -dijos 2 = vie-nasēdis 2
vienaskaita 1 = vienāskaita
vienstypis, -pio 2 = vien-guņģis
vientara — wszystko je-dno
vien tik — jedynie tylko
vientisinis, -nē; vientisas, -sā — nieustanny, ciągły; niezłożony (o zdaniu)
vientisūmas 2 — nieustan-ność, ciągłość
vientulis, -lē — samotnik
vienturģis, -tē — jedynak
vienuī vienas, -nā — sam jeden, samiuteņki

vienumā, -mōs (viē- 3);
vienuāmas 2 — jedność;
 samotność
vienuōlika — jednaście
vienuōliktas, -ta; **vienuo-**
likis, -kē — jedenasty
vienuōlis, -lē 2 — zakon-
 nik, mnich
vienuolīnas 1,3 — klasztor
vienuūr — w jednym miej-
 scu
vienuūt = vienuī
vienuētē 2 — separatka;
 cela
vienuētēlis, -lē 2 — jedyny,
 samiuteński
vienuūtinis, -nē — jedyny
viēptis, **viēpiūs**, -piaūs —
 rozdziawiać ś.; krzywić
 twarz
viēsulās 3 — wicher
viēšas, **viēšā**, **viēša**; **viēšāi**,
 -šyn — jawny, publicz-
 ny; otwarty
viēšbutis, -bučio 1 — hotel
viēšēs, -šiū 4 — gościna;
 wieczornica, prządk;
 goszczenie
viēšēti, -šiū, -sējau — goś-
 cić, być w gościnie
viēšinti — rozgłaszać, pu-
 blikować
viēškelis, -liō 1 — gości-
 niec, trakt
viēšnagē 2 — gościna
viēšnagēti, -giū, -gējau =
 viēšēti
viēšnauti, -nauju, -navau —
 gościć gdzieś za dnia z
 robótką
viēšniā 4 — gość (niewiasta)

viēšpatāuti, -tāuju — pa-
 nować; władać
viēšpatāvīmas 1 — pano-
 wanie, władanie
viēšpats, -paties (-pačio) 1
 — pan, władca
viēšumā, -mōs (viē- 3);
viēšūmas 2 — jawność,
 jaw(a)
viēšūmēnē 1 — publi-
 czność; gromada
viētā 2 — miejsce; miej-
 scowość
viētīninkas, -kē 1 — na-
 miestnik
viētīninkas 1 — miejsco-
 wnik (locativus)
viētīnis, -nē — miejscowy,
 tutejszy; krajowy
viētōvardis, -džio 1 — na-
 zwa miejscowości
viētōvē 1 — miejscowość
viēversys (viē- 3) — sko-
 wroniek
viēvesā (viē- 3) *ir* **viēve-**
sa 1 — ptasi pasożyt —
 docophorus adustus
viēžtis, -žiuos, -žiaus — v.
 užsiviežti
vīglas, -lā; **vīgrūs**, -rī =
 vikrūs
vijōklis, -liō 2 — powój
vijōti, -jōju — wić, nawijać
vijūrkas 2 — przyrząd do
 nawijania nici; zwiczny,
 ruchliwy (człowiek)
vijūnas 2 — piskorz —
 misgurnus fossilis
vīkis; **vīk(i)ai** 2 — wyka
vīkmedis, -džio 1 — gro-
 chodrzew, robinia

vīkrēti, -rēju — stawać się
 zwinnym, sprytnym
vīkrūmas 2 — zwinność,
 spryt
vīkruōlis, -lē 2 — spryciarz
vīkrūs, -rī; **vīkras**, -rā —
 zwinny, sprytny; zre-
 czny
vīksēti, -siū, -sējau; **vīk-**
snōti, -nōju — margać
 (ogonem)
vīksterēti — margnać
vīksvā 2 — turzyca
vīkšras 4 — gąsienica,
 czerw
vīlbēti, **vīlba**, **vīlbējo** —
 świergotać
vīlbinti — wabić
vīlgyti, -gau, -giau — wil-
 żyć, zwilżać
vīliōjimas 1 — wabienie;
 zwodzenie; nęcenie
vīliōklis, -lē 2; **vīliōkas**,
 -kē 2 — zwodziciel; wa-
 bicieł
vīliōnē 2 — wabienie; uwo-
 dzenie
vīliōti, -liōju — wabić; zwo-
 dzić, uwodzić; nęcić
vīliōtojas, -jaī — wabiciel
vīliūgas, -gē 2 — zalotnik;
 zdrajca
vīlyčia 2 — r. strėlė 4
vīlk(a)duobē 1 — wilczy
 dół, wilkownia
vīlkas 4; **vīlkē** 1 *ir* **vīlkīe-**
nē 1 — wilk; wilczyca
vīlkātas 2 — wilkołak
vīlkenā (vīl- 3) — wilcza
 skóra

vīlkenos, -nū 3 — futro
 z wilczej skóry
vīlkēsena 1 — moda; spo-
 sób ubierania się
vīlkēti, -kiū, -kējau — nosić
 (odzież, ubranie)
vīlkijā 2; **vīlkynē** 2 — zgra-
 ja wilków, wilczyniec
vīlķimas(is), -mo(s) 2 —
 wleczenie (się); rozdzie-
 wanie (się); odziewa-
 nie (s.), ubieranie (s.)
vīlķinimas 1 — przewleka-
 nie, odwlekanie (spra-
 wy); mitrega
vīlķinti — przewlekać, od-
 wlekać (sprawę); ma-
 rudzić
vīlķis, -kio 2 — włóczenie
vīlķolāķis, -kio 2 = vīlķā-
 tas 2
vīlķsnē 1 — proca
vīlķstē 1 *ir* **vīlķstis**, -ties 1
 — pęta
vīlķstīnē 1 — karawana;
 szereg, rząd; proca
vīlķti, **velkū**, **vīlķaū** — wlec,
 ciągnąć; ubierać; roz-
 bierać, rozdziewać
vīlķtis, **velkūos**, **vīlķaūs** —
 wlec się, sobie; ubie-
 rać się; rozbierać się,
 rozdziewać się
vīlķtūvas 2 — holownik;
 widły do suszenia skóry
vīlņa; **vīlnos** 1 — wełna
vīlnakaršē 1 (mašynā) —
 greplarka
vīlnētas, -tā — falisty
vīlniōti, -niōja = vīlņyti

vilnis, -niēs 4 — fala
vilnyti, -nija; **vilnyti**, -nija
 — falować, kołysać się
vilnōnis, -nē — wetniany
vilpišius, -šiaus 2 *ir vilpi-*
šys (vil-3) — żbik, kot
 dziki — felis catus
vilpštynē 2 — proca
vilt(a)vilys, -lē (vil-3) —
 obłudnik, przebiegły,
 chytry
vilt(a)vilystē 2 — obluda
vilti, viliū, vyliau—v. ap-
 vilti
viltis, viliūos, vyliaus —
 ufać, mieć nadzieję
viltis, -tiēs 4 — nadzieja;
 ufność
vilva 1 — zwodziciel
vingerýkščia 1 — tawuła
vingis, -giol — skręt, za-
 kręt; zygzak; obejście,
 objazd
vingiūotas, -tā — kręty,
 wijący się
vingiūoti(s) — kręcić (s.),
 wić się; rysować, tkąć,
 wyszywać zygzakami
 (sobie)
vingris, -rio 2 — wykret,
 wybieg
vingrūmas 2 — krętość,
 wykręcanie się
ving(r)ūs, -g(r)ī — kręty,
 wężykowaty; przebiegły
vingur(iuo)ti — kręcić s.,
 wić s.; rysować, tkąć
 zygzakami; trelować
vingurys (viñ-3) — węgorz
vinis, -niēs 4 — gwóźdź

vinklūs, -li — zwinny
vinkrūs, -rī — chytry,
 sprytny
vinksnal — wiąz pospolity
 — ulmus campestris
vinkšterėti — margnać
 (ogonem); podskoczyć
 (o rybie)
vipsėti, vipsi, vipsėjo —
 krzywić usta
vipti, viŋpa, viŋpo—vēpti
viralas 3 — zupa; odwar;
viralai — warzywo
viralinė 2 — spiżarnia
viras 4 = virys 4
virbalas 3 — drut (do ro-
 bienia pończoch); pręt;
 żab bronowy
virbas 4 — różga, pręt;
 chrust
virbėti, virbu, virbėjau;
virbsėti, virbsiu, vir-
 bsėjau — ruszać się,
 drgać; roić się
virbinis, -nio 2 = kadagys 3
virbinti — ruszać
virbti, virbsta, virbo —
 wypuszczać pędy
virbtis, virbčio 2 — sztaba,
 pręt, sztanga
virdis, -dies 1 — helka pod
 pułapem w stodole
virduklis, -lio 2 — źródło,
 źródło
virdulys (vir-3) = verdulis 2
virėjas, -jā 3, 1; **virikas**,
 -kē 2 — kucharz, -rka
virimas 2 — gotowanie (s.),
 warzenie (s.)
virinimas 1 — gotowanie,
 warzenie; spawanie

virinys (vi-3) — dekolt,
 wywar
virinti(s) — gotować (s.,
 sobie), wygotowywać
 (s.), warzyć (s.); smagać;
 spawać
virintuvė 1; **viryklė** 2 —
 warzelnia
viriuotas, -tā — wągrowaty
virys; viriai 4 — wąg(y)
virkauti, -kauju (-kaunu)
 — popłakiwać, kwilić
virkdyti, -dau, -džiau; **vir-**
kinti caus. — doprowa-
 dzać do płaczu
virkščiā 2 — grochovina,
 łodyga grochowa
virkšti, virkšta, virško—
 trawić się
virkti, virkstu, virkau—v.
 pravirkti, suvirkti
virpesys (vir-3) — drganie
virpėjimas 1 — drganie;
 drzenie, drzączka; ko-
 łysanie s.; wibracja
virpėti, virpu, virpėjau—
 drgać; drzeć; trząść się
virpinti caus. od virpėti
virpsėti, virpsi, virpsėjo—
 drgać, drzeć; ruszać się
virpterėti — drgnąć
virpti, virpsta, virpo—v.
 suvirpti
virptis, -pčio 2 — tyka, kół
virpulys (vir-3) — dreszcz,
 drzączka
virsmas 4 = virtimas 2
virstakuliūoti — kozioł-
 kować
virsterėti — przemknąć
 (się); zamknąć (się)
viršti, virštū, virtaū —
 przewrócić s., przewra-
 cać s.; obrócić s., obra-
 cać s.; przeistoczyć s.,
 przeistaczać s.; walić s.
virš —r. daugiaū nēgu
viršaitis, -šaičio 1 — wójt
viršauti, -šauju (-šauņu)—
 górować, dominować
viršėlis, -lio 2 — pokrywka;
 okładka (książki)
viršenybė 1 — starszeń-
 stwo, zwierzchnictwo
viršėnis, -nė — starszy,
 wyższy
viršgamtinis, -nė (virš-
 gamtiškas, -ka) — nad-
 przyrodzony
viršiausias, -sia — najwyż-
 szy, główny
viršijimas 1 — przewyż-
 szanie
viršilā, viršilos 2 — sier-
 żant
viršininkas, -kė 1 — zwierz-
 chnik, naczelnik
viršininkauti, -kauju,
 (-kaunu) — być zwierz-
 chnikiem, naczelnikiem
viršininkystė 2 — zwierz-
 chnictwo
viršyti, -šiju — przewyż-
 szać, górować
virškinimas 1 — trawienie
virškinti — trawić
virškūs, -kī — strawny
viršninkas 1 — najsilniej-
 szy gąsior, wół w gro-
 madzie
viršūgalvis, -vio 1 — ciemię

viršūī — na wierzchu, w górze
 viršūjis, -jē = viršutinis
 viršūkalnēl — szczyt góry
 viršūm — nad, ponad
 viršūnamē l — salka, poddasze, strych, facjata
 viršūs, -šaūs 4 — wierzch; naddatek; pokryw(k)a
 viršutinis, -nē — wierzchni
 viršūnē l — wierzchołek; szczyt
 virti, vérdū, viriaū — gotować (ś.), warzyć (ś.); kipieć, wrzeć
 virtimas 2 — padanie, przewracanie się; przestaczenie się
 virtinēl — nizanka; szereg; wianek
 virtinis, -nio 2 — pierożek gotowany z ciasta
 virtis, vérdūos, viriaūs — gotować ś., sobie
 virt(uli)ūoti — zataczać ś.; padać (często); kiwać ś.
 virtūvas 2 — rondel; samowar
 virtuvē (vir- 3) — kuchnia
 virtuvinis, -nē — kuchenny
 virulys (vi- 3) = verdēnē 2
 virvagalyš (vir- 3) — kawalek szpagatu
 virvelē 2 — szpagat
 virvelinis, -nio l — bicz (mocno skręcony z kilku powrozów)
 virvé 2 — powróż, sznur
 viržēti, virži, viržējo — v. nuviržēti
 viržis, -žio 2 — wrzos

viržynas 3, l; viržynē 2 — wrzosowisko
 viržterēti — trochę nacisnąć, ścisnąć (sznurem)
 vis — ciągle; wszystko;
 vis delto — jednak; vis vien — wszystko jedno
 visad(ā); visadōs = visuomēt — zawsze
 visagālis, -lio 2 (visogālis, -lio 2) — wszechmocny, wszechmogący
 visai — wcale, zupełnie
 visaip — rozmaicie, różnie
 visa kās — wszystko
 visapūsis, -sē; visapūsiškas, -ka — wszechstronny
 visas, višā, viša; visai — wszystek; cały; całkowicie
 visašālis, -lē; visašāliškas, -ka — wszechstronny
 visatā 2 — wszechświat
 visavaidis, -dē; visavaidiškas, -ka — wszechwładny
 visgi — r. vis delto
 visimas 2 — płodzenie się
 visintelis, -lē — caluteńki, pełny
 visiškas, -ka; kai — całkowicie, zupełnie
 viskas; vislab — wszystko
 vislūmas 2 — płodność
 vislūs, -li — płodny
 visōks, visōkia; visokeriōpas, -pa — rozmaity, wszelaki, różnoraki

visiti, višā (višta), viso — płodzić ś., mnożyć ś., rozmnażać ś.
 vis tiek — wszystko jedno
 visumā (vi- 3) — całość; plenum; ogół, wszyscy
 visūmas 2 — całkowitość
 visūomenē l — społeczeństwo, społeczność
 visuomēni(ni)nkas, -kē l — społecznik
 visuomeninis, -nē; visuomenis, -nē; visuomeniškas, -ka — społeczny
 visuomeninti — uspołeczniać
 visuomēt ir visuomēt — zawsze
 visūotinas, -na; visūotinis, -nē — powszechny; ogólny, uniwersalny; walny; zupełny
 visupirma — przede wszystkim, najprzód
 visuī — wszędzie; iš visuī — zewsząd
 visutēlis, -lē = visintelis
 visūšventē 2 — święto Wszystkich Świętych
 vis viēna — wszystko jedno, obojętnie
 viščiūkas 2 — kurczę, kurczak
 vištā, vištos 2 — kura
 vištagalvis, -vē — mający kurzy rozum, głupi
 vištalaktis, -kčio l — kuroślepi, kurza ślepota — Hemeralopia
 vištēlē 2 — kurka; kuro-patwa

vištgaidis, -džio l — kapłon
 vištidē 2; vištinė l — kurnik, kojec
 vištienā, -nōs, vištienā 3 — kurze mięso
 vištiniškas, -kē l, 2 — kurnik, hodowca, handlarz kur
 vištiniškas 1, 2 — kurnik, kojec
 vištinis, -nē — kurzy
 vištpalaikē l — kurzyzna (licha kura)
 vištvanagis, -gio l — jas-trząb (kurzy)
 vizgēti, -gēna, -gēno; vizginti — kręcić, mędać (ogonem)
 vizgēti, vizga, vizgējo — kręcić się (o ogonie)
 vizgūs, -gū — zwinny
 vyburys (vy- 3) — niedo-łęga
 vyčiōti, -čioju — przeplatać wicią
 vykdyti, -dau, -džiau; vykinti — spełniać; urzęczywistniać; dokonywać
 vykdytojas, -ja l; vykintojas, -jal — spełniacz; wykonawca
 vykēs, -kusi — udatny
 vykšmas 4 — proces, przebieg
 vykti, vykstū, vykaū — udawać ś., podążać; odbywać ś.; dokonywać ś.; powodzić się
 vylingas, -gā — ułudny, zwodniczy

vyliōkas, -kè 2; vylīū-gas, -gè 2 — zwodziciel; obłudnik
 vylīus, -liaus 2 — obłuda; podstęp, zdradliwość
 vylūs, -li — obłudny, podstępny, zdradliwy
 vynai, -nū 4 — piki (w kartach)
 vynas 4,2 — wino
 vyninė 2 — winiarnia
 vyninis, -nè — winny
 vyniōklis, -lio 2 — bint, bandaż, owijka
 vyniōti(s), -niōju(os) — wić (się); owijać (się), z(a)wijać (się, sobie)
 vynynas 3,1 — winnica
 vynuogė 1 — winogrono-wa jagoda; *dgsk.* vynuogės — winogrono
 vynuogėnas 3,1 — winnica
 vėpčioti, -čioju — robić grymasy
 vėpsnis, -nio 2 — grymas
 vėpsoti, -sau, -sójau — gapić się, rozdziawiać się
 vėras 1 — mężczyzna; mąż
 vėrauti, -rauju — przeważać, górować
 vyrėšnis, -nè — starszy
 vyrėsnėbė 1 — zwierzchnictwo; starszeństwo
 vyrėti, -rėju — mężniec
 vyrėti, vėri, vyrėjo — odmykać s., zamykać s. (o drzwiach)
 vyriāusias, -sia; -siasis, -sioji — główny, naczelny; najstarszy; najwyższy

vyriausėbė 1 — rząd (wyższe władze)
 vyriāj, vyrijos 2 — zebranie gromadzkie
 vėriškas, -ka — męski
 vyriškėti, -kėju — mężniec
 vyriškis, -kio 2 — mężczyzna
 vyriškūmas 2; vyrėbė 1 — męskość
 vėrius, -riaus; vėriai, -rių 2 — zawiasy
 vyrūti — mężniec
 vyrūoti — odmykać (s.), zamykać (s.) (o drzwiach)
 vėskupas 3 — biskup
 vėskupijā, -pėjos 2 — diecezja
 vėskupėstė 2 — biskupstwo
 vėsti, vėstu, vėdau — v. iśvėsti
 vėsti, vėstū, vėtaū — wiednąć
 vėstyklas 3 — pielucha, powijak
 vėstymas 1 — spowijanie
 vėstyti(s), -stau(s), -ščiau(s) — spowijać (sobie)
 vėšniā 2 — wiśnia
 vėtelė 2 — witka
 vėti, vejū, vijaū — pędzić, gnać, wypędzać, odpedzać; ścigać; wić, zwiijać
 vėtimas 2 — wiednięcie
 vėtinė 2 — wić; wicina
 vėtinti — *caus.* od vėsti,
 Pogoń — godło Państwa Litwy
 vėtis, -tiēs 4 — wić, różga

vėtis, vejūos, vijaū — gonić (się, sobie); motać, zwiijać sobie, swoje
 vėtėnės, -nių 2 — pościg, gonitwa
 vėturas 3 — bandaż; zwój; pasmo
 vėtur(i)ūoti ir vėturti, -ra, -ro — śpiewać (o skowronku); z(a)wijać; bandażować
 vėtur(i)ūotis ir vėturtis, -ras, -ros — z(a)wijać s., sobie; wzbijać s.
 vėturys (vė-3) — skowronek; owijka
 vėtūvai, -vų 2 — wijadło
 vėz(d)ys, vėz(dz)io 4 — żrenica
 vėžā 2 — łapeć
 vėžōcius, -žōtė 2 — łapciarz
 vėžōtas, -ta — łapciasty
 vėžti, -žu, -žau — pleść łapcie; chodzić w łapciach
 vodā 4 — odmiał; polana
 vogčā = vagčā
 vōg(d)inti *caus.* — kazać kraść; pomawiać o kradzież
 vogėti, -gėja — gorzkniec; stawać się cierpkim
 vogėmas 2 — kradzenie, złodziejstwo
 voginėti, -nėju — kraść od czasu do czasu
 voginys (vō-3) — kradzione, rzecz ukradziona
 vōgis, -gio 1 — calizna
 vōgōnas 2 — naczynko drewniane na masło
 vōgras 2 b. — papla

vogrėti, -rėja (*ir* vōgra), -rėjo — paplać
 vōgti, vagiū, vogiaū — kraść
 vogulys (vō-3) — słaby
 blask; łuna; brzask
 vogūs, -gī — cierpki, gorzkawy
 vōkas 3 — koperta; denko, wieko; powieka
 vokiečiūoti — mówić z niemiecka
 vokiečėti, -tėju — niemczech, germanizować się
 Vokietija, -tijos 2 — Niemcy
 vōkietininkas, -kė 1; vōkietintojas, -jal — germanizator
 vōkietinti — niemczyć, germanizować
 vōkietis, -tėl — Niemiec
 vōkiškai — po niemiecku
 vōkiškas, -ka — niemiecki
 vōkti, -kiu, -kiau — zbierać (zboże z pola), oczyszczać; pojmować, kombinować; znajdować
 volė 4 — czop; dziura czopowa
 voliōti(s), -liōju(os) (*slav.*) — walać (s.), tarzać (s.)
 volungė (vō-3) *ir* vōlungė 1 — wilga
 voniā 4 (*slav.*) — wanna
 vorā 4 — szereg; karawana; naganka; viena vorā — jednym zachodem
 vōras 3 — pajak
 vōr(ā)tinklis, -lio 1 — pajęczyna, sieć pajęcza
 vōs — ledwie, skoro
 votis, -tiēs 4 — wrzód

voverē, -rēs (vó-3); voveris, -riēs (vó-3) — wiewiórka
 voveriāuti, -riāju — polować na wiewiórki
 voversys (vó-3) = viversys 3
 vóžti, -žiu, -žiau — zakrywać, przykrywać; odkrywać, zdejmować (den-

ko, wierzch, wieko); walnąć
 vožtūvas 2 — denko; zavora; wierzch; wieko; nakrywka
 vuodegā, -gōs (vūo-3) = uodegā 3
 vūoksas 1 — r. ūoks(v)as 1
 vūosis, -sio 1 — r. ūosis 1
 vūt kur — oto tam

Z

zauksōti, -saū, -sójau — sterczeć; gapić się
 zaukti, -zaukiū, -kiaū — ściągać (kraść); zaciąć (biczem)
 zaunā 4; zaunys 4; zaunius, -niaus 2 — paplarz, gaduła
 zaunyti, -niju, -nijau — paplać, pleść głupstwa; szczekać
 zeļzinas 3 (rus.) — r. aņtinās 3 — kaczor
 zēnkis, -kiol — chłopiec
 zēzyti, -ziju — chłostać
 zilēnti, -leņū, -naū; zilinti — piłować (czymstępy)
 ziņgti, ziņzia, -zē ir zjzti, zjzia, zjzē — bzykać, brzęczeć (o owadach)
 zirkti, zirkiū, -kiaū — bzykać; popłakiwać
 zirzēnti, -zēna, -zēno; zirzēti, -zia, -zē — bzykać; brzęczeć; skrzypieć; szemrać (o strumyku)

ziuliūkas 2; ziūtē 2 (v.ž.) — gąsiatko; gąska
 zykti, -kia, -kē — popłakiwać; brzęczeć; kwiczeć
 zylē 1 = žylē 1 — sikora
 zylionē 2 — gżenie się
 zylīōti, -liōja, -liōjo — gzićś.
 zliaūkti, -kia, -kē — ciec, lać się
 zliēbti, zliebiū, -biaū — scieńczać nić w przędzy
 zmēkinti — robić zakalcowatym
 zmēkti, zmeņka, zmēko — stawać się zakalcowatym; twardnieć
 znjyti, znybiū, -biaū — popłakiwać, skwierczeć
 zoslānas 2 — r. sūolas 1 — ław(k)a
 zōvada — r. šuōlio — galopem
 zuīkis, -kio 2; zūikē 1 = kiškis 2; kiškē 2 — zająć
 zūiti, zujū, -jaū — kręcić s., snuć się, łązić

zūlinti(s) — trzeć (s.); polierać (s.); czochać (s.); szlifować (się, sobie)
 zurkti, -kia, -kē — skwierczeć; skrzypieć; kwiczeć
 zūrpa 1 b. — mruk
 zurpsōti, zuřpsō, zurpsōjo — siedzieć, stać (o mroku)
 zūrza 1 b. — płaksa, beksa
 zurzēti, zūrza, zurzējo — mruzczeć; popłakiwać; brzęczeć
 zūzinti(s) = zūlinti(s)
 zūkti, -kia, -kē = zurkti
 zvaksoīti, zvākso, zvakso-

jo — siedzieć, stać (mrukliwie); sterczeć
 zvākerēti ir zvābterēti — uderzyć, stuknąć z łoskotem
 zvēgterēti — bąknąć
 zvembti, zvembtiū, -biaū — brzęczeć, bzykać
 zvēbti, -bia, -bē — beczeć
 zvēgoti, -goju — gadać powoli, niepotrzebnie
 zvimbauti, -bauja; zvimbēnti, -bēna, -bēno — pobrzakiwać, bzykać
 zvimbti, -bia, -bē — bzykać; brzęczeć

Ž

žābalas, -lā — ślepy
 žabāldyti, -dau, -džiau — ślepić, oslepiać
 žabalīnēti, -nēju — chodzić (o ślepym, po omacku)
 žabālis, -lē 2; žabālius, -liaus 2 — ślepiec, ślepy
 žabālti, žabāļū, žabalaū — ślepnąć
 žabalūmas 2 — ślepota
 žabāngai, -gūl; žabāngos, -gū 1 — siłła, pułapka
 žābaras; žabaraī 3 — sucha gałazka; chrust
 žābas 2; žabīnē 2 — rōzga; chrust
 žabōklē 2; žabōklis, -lio 2 — wędzido, kielżno
 žabōti, -bōju — kielżać
 žabrinē 2 = žābas 2
 žādas 4, 2 — obietnica; przytomność; v. užkāsti

žadēlē 2 — obiecanka
 žadējimas 1 — obiecywanie
 žadēti, -dū, -dējau — obiecywać, przyrzekać; zamierzać
 žadētīnis, -nē — obiecany, przyrzeczony; narzeczony
 žādinimas 1 — budzenie
 žadinys (žā-3) — obietnica (rzecz obiecana)
 žādinti — budzić; pobudzać; zabawiać
 žādintojas, -jal — budziiciel
 žādintuvas 1 — budzik
 žāgaras; žagaraī 3 — sucha gałaz; chrust
 žagaraūti, -rauju — zbierać chrust
 žagarynas 3, 1 — miejsce gdzie dużo chrustu
 žāgas 4 — stóg; mendel

žaginys (žā-3) — rosocha; ostrzew; ostrokół
žaginti — niewolić, gwałcić
žagrė 2 — płoza, socha
žagsėjimas 1 — czkanie, czkawka
žagsėti -siū, -sėjau — czkać
žagterėti — czknać
žagti, žangū, žagaū (*ir* žagiaū) — plugawić, zanieczyszczać
žagulys (žā-3) — czkawka
žaibaruoti — błyskać; iskrzyć się
žaiabas 4 — błyskawica
žaiāvimas 1 — błyskanie (błyskawicy)
žaiólaidis -džio 1 — piorunochron
žaiúoti — błyskać (o błyskawicy)
žaidas 3 — kominek, piec
žaidėjas -jā 3, 1; **žaidikas** -kė 2 — gracz
žaidimas 2 — granie, gra; bawienie się
žaidinys (žai-3); **žaidynės** -nių 2 — mecz, rozgrywka
žaidis -džio 2 — palenisko, piec
žaidyklā 2; **žaidynė** 2 — miejsce gier, stadion
žair(j)ā 4 — żar, zarzewie
žaislas 3 — zabawka, cacko
žaismas 3 — gra, zabawa
žaišti, žaidžiu, -džiau — bawić się, grać, rozgrywać
žaidžā 4 — rana
žaidžotas -dotā — pokryty ranami

žaiždras 4 — ognisko (w kuźni)
žaižaruoti — iskrzyć się, żarzyć się
žaksėti -siū, -sėjau — czkać
žalā 4 — szkoda, uszczerbek, strata; kalectwo
žālas -lā — czerwony (o maści wołu, krowy)
žalesā; **žalesos** -sū 3 — zielenina; jarzyny
žalgā 4 — żerdź, tyczka
žalgiris -rio 1 — zielony las; Grunwald
žaliagalvis -vė — zielonogłowy; młokos
žaliakāklis -lė — mający zieloną szyję (o ptaku)
žaliakulys -lė — nie wysuszony przed młóceniem
žaliakurys -rė — surowy, nie wysuszony (o opale)
žalialāpis -pė — mający zielone liście
žaliaminys -nė — międłony na surowo, nie wysuszony (o lnieniu)
žaliaplūksnis -nė — zielonopióry
žālias, žaliā — zielony; surowy
žalispālvis -vė — zielonego koloru
žalispārnis -nė — zielonoskrzydły
žaliavā (žā-3) — surowiec; surówka
žaliavárnė 1 — kraska

žaliāvimas 1 — zielenienie się
žalibarščiai -ščiai 1 — chłódnik; barszcz
žalingas -gā — szkodliwy
žalingumas 2 — szkodliwość
žalinti — zielenić; nie dogotowywać
žālis -lio 2, **žalóji** -lósios — czerwony wół, czerwotka (krowa)
žalītvorė 1 — żywoptót
žaliumā (žā-3); **žaliūmas** 2 — zieloność; surowość
žaliūmynai -mynū 1, 3; **žaliūnys** -nių 2 — zielenina
žaliūnis -nė 2 — zielony
žaliūoti — zielenić się
žaliūkas -kė 2 — zielony; krzepki, tęgi
žalybė 1 — zieloność; surowość
žālymas 1 — przędza, farba zielona
žālmargis -gė — czerwono-pstry (o bydłociu)
žalójimas 1 — kaleczenie; uszkadzanie
žalóti(s) -lójū(os) — kaleczyć (się)
žalsganas -nā — seledynowy
žālsvas -vā — zielonawy
žālti, žāla (žāsta), žālo — zielenieć; stawać się zielonym
žaltys 4 — wąż
žaltvykslė 2 — błędny ognek
žalumā (žā-3); **žalūmas** 2 — zieloność; surowość
žalumynai 3, 1 — zielenina
žālvaris -rio 1 — mosiądz
žālvárnė 1 — kraska
žālzganas -nā — seledynowy
žāmbas 2 — kant; poła
žāmb(r)is -b(r)io 2 — socha
žāndas 3 — szczeka; policzek
žāndikaulis -lio 1 — szczeka (kość)
žāndūoti — żuć, łapczywie jeść
žāngstyti -staū, -ščiaū *częstot.* — kroczyć
žāngūs -gi — kroczysty, lek konogi
žaptūs -ti — gębaty, pyskаты, wyszczekany
žārdas 1 — przepłót, rodzaj szerokiej drabiny, na której układają groch, wykę do suszenia
žārdiena 1 — okólnik (ogrodzone pastwisko)
žārdis -džio 2; **žārdys** -džio 4 — żerdź; gródź
žārdyti -dau, -džiau — układać na przepłócie groch, wykę do suszenia
žārg(st)yti -(st)iaū -(sč)iaū — Okraczać, przekraczać
žārg(st)ytis — rozkraczać się

žarijā; žarijos, -jū 2 — żarzący s. węgiel; żar, żarzewie
 žarjnas 3,1 — żarośla, krzewie
 žarnā 3 — kiszka
 žarnagalys (žār- 3) — kawałek kiszki
 žarninēti, -nēju — bebeszyć
 žarnōkai, -kū 2 — flaki
 žarstēklis, -lio 2; žarstiklis, -lio 2 — pogrzebacz
 žarstyti, -staū, -sčiaū — grzebać; zgrzebywać; rozrzucać
 žāsti, žandū, žadaū — budzić się
 žavesys (žā- 3) — orok
 žavēti, -viū, -vējau — urzekać; zachwycać
 žavētis, -viūos, -vējau — zachwycać się
 žavētojas, -ja 1 — czarownik
 žavingas, -gā; žavūs, -vi — czarujący, uroczy
 žāvinti — oczarowywać, zachwycać; urzekać
 žāsiagonis, -nē 1 — gęsiarek, gęsiarka
 žās(iā)taukiai, -kiū 1 — tłuszcz gęsi
 žāsidē 2 — gęsiniec
 žāsienā, -nōs, -sienā 3 — gęsinia, mięso gęsie
 žāsinas 3 — gęsiorek
 žāsis, -siēs 4 — gęś
 žāškūlē 1 — ożypałka — typha angustifolia
 žāslai, -lū 1 — wędzido, kielzno

žebelys (žē- 3) — szyszka
 žebenktis, -tiēs (žē- 3) ir žebrinkstē 2 — łasica
 žebērklas 1,3 = žubērklas
 žeberklūoti = žuberklūoti
 žebikē 2 — r. žebikē 2
 žebraburnis, -nē — mający pstry pysk
 žebraģalvis, -vė — mający pstrą głowę
 žēbras, -rā — pstry
 žēbrys, -rē 4 — zwierzę o pstrym pysku; zebra
 žebtūvas 2 = žebikē 2
 žegnōti, -nōju — r. lāiminti — żegnać; błogosławić
 žegnōtis, -nōjuos — r. krzyžiaus ženklū žymētis — żegnać s. (znakiem krzyża)
 žeidimas 2 — ranienie; obrażanie
 žeirā 4 — żarzewie, żar
 žēisti, žeidziū, -dziaū — ranić; obrażać
 žeistis, žeidziūos, -dziaūs — ranić s.
 žēldyti(s), -dau(s), -dziau(s) ir žēldinti(s) — rościć (sobie) (trawę, łąkę, włośny), hodować (sobie)
 želmuō, -meņs 3 — pęd, latorośl; ruń
 žēlti, želiū, žēliau — wschodzić, rosnać (o roślinach); porastać; obrastać
 žemagulys (žē- 3) — kamień, głęboko zaryty w ziemię

žemaičiuoti — mówić ze zmużdka
 žemaitis, -tė 2 — Żmudzini
 žemaitukas 2 — żmudziniek (rasa koni)
 žēmas, žemā, žēma; žemai, žemyn — niski
 žemaziūra 2 b.; žemaziūris, -rė 2 — krótkowzroczny
 žēmbėti, -ba, -bėjo — kielkować, wschodzić, węgować
 žemdirbys, -bė (žēm- 3) — rolnik
 žemdirbystė 2 — r. žēmės dārbas — rolnictwo
 žēmė 2 — ziemia; łąd
 žemėlapis, -piol — mapa
 žemėtas, -ta — pokryty, zavalany ziemia
 žemėti, -mėju = žemyn eiti — obniżać się, stawać się niższym
 žemėtyral — geologia
 žemėvilka 1 — miejsce ogołocone ze sniegu na drodze
 žėminimas 1 — ponížanie, zniżanie
 žėminti(s) — ponížać (s.), zniżać (s.)
 žėmiškas, -ka — r. žėmės — ziemski
 žėmyn — w dół
 žėmynas 3,1 — łąd stały
 žėmys 4; žėmukas 2 — walet (w kartach)
 žėmkasys, -sė (žėm- 3) — kopacz ziemi
 žėmlapis, -piol — mapa

žėmseme 1 — pogłębiarka, bagrownica
 žėmumā (žē- 3) — nizina
 žėmumas 2 — niskość
 žėmuogė 1 (ir žėmuogė 1) — poziomka
 žėmuog(i)auti, -g(i)āju — zbierać poziomki
 žėmuogynas 3,1 — miejsce, gdzie rosnać poziomki
 žėmupys (žėm- 3) — dolny bieg rzeki
 žėmutinis, -nė — dolny
 žėmvaldis, -dėl — obszarownik, ziemianin
 žėngimas 2 — kroczenie; wstępowanie
 žėngti, žėngiū, -giaū — kroczyć, stapać; wstępować; postępować
 žėnklas 3 — znak; sygnał; znamię; hasło; godło
 žėnklinti(s) — znaczyć, oznaczać (sobie), zaznaczać (się, sobie)
 žėnklus, -li — znaczny, dostrzegalny
 žėntas 1 — zięć
 žėrbėti(s), -bėju(os); žėrdėti(s), -dėju(os) — zanieczyszczać (się)
 žėrglys; žėrgliai 4 — kozły (do piłowania drzewa)
 žėrgti, žėrgiū, -giaū — kroczyć przez coś, przez kogoś
 žėrgtis, žėrgiūos, -giaūs — rozkraczać się
 žėrgtūvai, -vų 2 — szczudła; żart. długie nogi

žerklētis, -lējas — żarzyć s. (o węglach)
 žerstēklis, -lio 2 — pogrzebacz, ożóg
 žerfti, žerjū, žeriau — grzebać, zgarniać; sypać
 žertuvē (žer- 3) — popielnik; naczynie do duszenia żaru
 žēvelis, -lio 1 — szyszka
 žēbēti, -bu, -bėjau — żuć
 žēbikē 2 — torba do obroku
 žēburoti, -roju — żuć leniwie
 žēlmas 2 — rośnięcie, porastanie, wschodzenie
 žēmis, -mio 2 — niskość
 žērēti, -riū, -rėjau; žērūoti — żarzyć się, błyszczec
 žērūtis, -rūtio 2 — mika
 žiā — oto
 žiauberis, -riēs (ziaū-3) — pięćka, przylepka (chleba)
 žiaūbti, žiaubiū, -biaū — jeść pełnymi ustami
 žiaudrūs, -dri — przenikliwy, ostry; szorstki
 žiāukčioti, -čioju (žiāugčioti, -čioju) — zaczynać rzygać; czkać
 žiaumōti, -mōju = žandūoti
 žiāuna: žiāunos 1 — skrzele; paszcza; szczęki
 žiaunōti, -nōju = žandūoti
 žiaurēti, -rėjū, -jau — okrutnieć, srożec
 žiaurībēl; žiaurūmas 2 — okrucieństwo, srogość

žiauruōlis, -lē 2 — okrutnik
 žiaurūs, -ri — okrutny, srog; przenikliwy
 žiauturai (ziaū- 3) — żuchwy
 žiaūturoti, -roju — żuć
 žibālas 3 — nafta
 žibalinē 2 — naczynie do nafty
 žibalinis, -nē — naftowy
 žibēnti, -bēna, -bēno — świecić się, błyszczec (słabo)
 žibērklas 3 = žubērklas 3
 žibē 2 — lampa, światelko
 žibēti, -bū, -bėjau — świecić s., błyszczec, lsnić s.
 žibiņčius, -čiaus 2 — świecznik, lichtarz; latarnik
 žibiņtas 2 — latarnia; świecznik
 žibinti — świecić; zapalać; palić (zapałkę, lampę)
 žibintūvas 2 — latarnia; przyrząd do palenia łu-czywa; lampa
 žibūčiai, -čių 2 — błyskotki, świecidełka
 žibulinis, -nē ir žibutinis, -nē — lsniący, błyszczący
 žibulys (ži- 3) — padalec (wąż) — anguis fragilis
 žibuoklē 2 — fioltek
 žiburiūoti; žyburiauoti — świecić (się), błyszczec
 žiburys (ži- 3) — ogień, światlo
 žibūtē 2 — fioltek; błyskotka
 židinė 2 — popielnik

židinys (ži- 3) — ognisko; kominek
 žiebimas 2 — zapalenie
 žiebtī, žiebiū, -biaū — zapalać (zapałkę, lampę); wzniecać ogień; palnać
 žiebtūvas 2; žiebtūkas 2 — zapalniczka
 žiedādulkēs, -kių 1 — pyłek kwiatowy
 žiedas 3 — kwiat; obrączka, pierścień; kółko
 žiedbastučiai, -čių 1 — kalafiory
 žiedēti, -dēja — czerstwiec, pleśnieć (o chlebie)
 žiedmas 2 — wyrabianie z gliny naczyń
 žiedinys (žie- 3) — wyrób garncarski
 žiedyba 1 — garncarstwo
 žiedyklā 2 — garncarnia
 žiedyti, -diju; žiedinti — caus. od žiedēti
 žiedūotas, -tā — kwiecisty; z pierścieniem (napalcu)
 žiedūoti — żaręczać; nakładać komus pierścień
 žiedūotis — żaręczać się
 žiedūotuvēs, -vių 1 — żaręczyny
 žiedžius, -džiaus 2 — garncarz
 žiemā 4 — zima; žiemōs
 rytai — południowy wschód; žiemōs vakāriai ir vakarai — południowy zachód
 žemiai, -mių 4 — północ (strona świata); žemių

rytai — północny wschód; žemių vakarai — północny zachód
 žeminis, -nē — zimowy; ozimy
 žiemys 4 (vējas) — północny (wiatr)
 žiemkentys (žiēm- 3); žiemkentis, -tē 2 — ozimy; swinia pozostawiona na zimę
 žiemōjimas 1 — zimowanie
 žiemōspirgis, -gio 1 — mróz trzaskający
 žiemōti, -mōju — zimować
 žiemōvidis, -džio 1 — srodek zimy
 žiemryčiai, -čių 1 — północ-wschód
 žiemvakariai, -rių 1 — północ-zachód
 žiēsti, žiedžjū, -džiaū — wyrabiać. lepić garnki z gliny; czerstwiec, pleśnieć
 žiestūvas 2 — przyrząd do wyrabiania garnków
 žiestuvē (žiē- 3) — garncarnia
 žievē 4 — kora; skórka
 žiēzdras 2; žiēzdras 2 — ognisko (w kuźni)
 žiēžirba 1 — iskra
 žiēžulal — jedza, złošnica
 žiēžulē (žie- 3) — wzdrga, czerwionka (ryba)
 žilabaždis, -dē — siwobrody
 žilagaivis, -vė — siwogłowy

žilaplaūkis, -kė — siwo-
włosy
žilas, žilā — siwy
žildinys: žildiniai, -niū3—
kłaczki mleka zsiadłego
žildyti, -dau, -džiau — siwić
žilė 2 — siwizna
žilimas 2 — siwienie
žilinti — siwić
žilis, -lio2 — siwak; siwizna
žilis, -lė — siwy, siwosz
žilpti, -psta, -po — po-
ciemnieć (w oczach)
žišvas, -vā — siwawy
žilti, žilū (žilstu), žilau—
siwieć
žilumà (ži-3); **žilūmas** 2—
siwość
žilvitis, -vičio2 — wierzba
žilvitynas 3,1 — wierzbnik
žindà 2; **žindūkas** 2 —
smoczek
žindimas 2 — ssanie
žindymas 1 — karmienie
(piersią)
žindyti, -dau, -džiau — kar-
mić (piersią)
žindytoja 1; **žindyvė** 2 —
mamka; karmicielka
žindūklis, -lio2 — sysak;
smoczek
žinduōlis, -lė2 — ssak
žinginė 1 — jazda stępa
žingnis, -nio2 — krok
žingsniūti — kroczyć;
maszerować; mierzyć
krokami
žinià 4 — wiadomość,
wieść; wiedza; zawiado-
mienie

žiniuonia, žiniuōnios 2 b.
— znachor, znachorka
žinyba 1 — urząd, zarząd,
zwierzchnictwo
žinynas 3,1 — skarbnica
wiedzy; świątynia po-
gańska
žinōjimas 1 — wiedza
žinoma — wiadomo
žinōti(s), -naū(s), -nōjau(s)
— wiedzieć, znać (so-
bie); **žinōkis** — rób jak
sobie chcesz
žinōvas, -vė2 — znawca;
biegły, ekspert
žiobris, -rio 1 — certa (ry-
ba); żubr
žiođyti, -dau, -džiau — roz-
dziawiać (komuś usta,
paszczę, pysk)
žiođmens, -nū3 — paszczę-
ka, paszcza
žiođas 3 — konik polny
žiođis, -gio2 — strumień
wysychający w czasie
upałów
žiođris, -rio 2 — kót z pło-
tu; **žiođriai** — płot
žiojėti, žiojji, žiojėjo —
ziać, stać otworem
žioklė; 4 **žiomuō**, -meiš 3
— czelusć, gardziel
žiopčioti, -čioju — chwytac
powietrze
žiopla 1 b. — gapa
žioplà 4 — gęba
žioplas, -lā — gapiowaty
žioplinėti, -nėju — chodzić
gapiąc się
žioplinti — isć gapiąc się

žiopliškūmas 2; **žioplū-**
mas 2 — gapiostwo
žioplys, -lė4 — gapa
žiopsėti, žiopsi, žiopsėjo =
žiopčioti
žiopsōti, žiopsaū, -sōjau —
gapić się
žiopterėti — zipnać
žiořuoti — błyszczeć,
iskrzyć się; żarzyć się
žioti(s), žioju(os), -jau(s)
— rozdziawiać (się)
žioťys, žioćiu 1 — paszcza;
czelusć; ujście rzeki;
krater
žiovanāsis, -rė — krzy-
kacz
žiovauti, -vauju — ziewać
žiovvavimas 1 — ziewanie
žiovulys (žio-3) — ziew-
waczka
žirgas 3 — rumak
žirgės, -gių 2; **žirgliai**,
-lių 3 — krzyżaki do
przytrzymywania sło-
my na strzesze
žirginiai, -niū 3 — bazia,
pączek kosmaty
žirglioti, -liōju — niezgra-
bnie kroczyć
žirgsōti, -saū, -sōjau —
okraczać, stać rozkra-
czywszy się; siedzieć
okrakiem
žirklės, -lių 1 — nożyce
žirniāuti, -niāuju — zbie-
rać, zrywać groch
žirniēnà, -niēnōs, -niēnā 3
— grochowisko
žirniēnė 2 — grochówka

žirniēnōjas 1 — łodyga
grochowa; grochowina
žirnikas 2 — groszek
(kwiat)
žirninis, -nė; **žirniēnis**,
-nė — grochowy
žirnis, -nio 1 — groch,
ziarnko grochu
žiūbė 2 — pokrzewka —
Sylvia
žiūbrinti — chropowacić
žiubrūs, -ri; **žiudrūs**, -ri—
szorstki, chropowaty
žiupčius, -čiaus 2; **žiup-**
tūvis, -vio 2 — torba na
obrok
žiupsnys 4 (*ir* **žiupsnis**,
-nio 2) — szczypta, niuch
žiūr — oto; patrz
žiūrķė 1 — szczur
žiurķėgaudis, -džio 1;
žiurķėkautai, -tų 1 —
pułapka na szczur
žiurķėnas 1,3 — chomik
žiurkiāuti, -kiāuju; **žiur-**
kinėti, -nėju — łapać
szczurę
žiūrstas 1 — r. priejuostėl,
prikyštė 2 — fartuch
žiūžis, -žic 2 — pyta
žiūrà 2 — wzrok, patrzenie
žiūrėti, -riū, -rėjau — pa-
trzeć; oglądać; doglą-
dać; dbać; rozpatrywać
žiūrėtojas, -ja 1 — widz
žiūrinėti, -nėju *częstot.* —
spoglądać; oglądać, prze-
glądać, rozpatrywać
žiūrinys (žiū-3) — wido-
wisko
žiūrōnas 2 — lorneta

žiūrōvas, -vė 2 — widz
 žižilpa 1 — iskra; ognik
 žybčioti, -čioja — pobłyskiwać
 žybsėti, žybsi, žybsėjo — błyskać s.; pobłyskiwać
 žybsōti, žybsō, žybsōjo — błyszczec, świecić się
 žybterėti — błysnać, mignąć
 žyburiauoti — błyszczec, świecić się słabo
 žydas, -dė 2 — Żyd
 žydbernis, -nio 1 — żydowski parobek
 žydėjimas 1 — kwitnienie; stawanie się Żydem
 žydeiti, žydziau, -deja — kwitnać
 žydeiti, -deja — zydzieć
 žydijā, -dijos 2 — żydostwo
 žydiškās, -ka — żydowski
 žydiškūmas 2; žydybėl — żydowskość
 žydkapiai, -piū 1 — cmentarz żydowski
 žydmėrgėl — dziewczka żydowska
 žydpalaikis, -kio 1 — żydzina, żydzisko
 žydraākis, -kė — niebieskooki, modrooki
 žydrainis, -nė; žydras, -rā — błękitny, niebieski, modry
 žydraspāvis, -vė — niebieskiego koloru
 žydrėti, -rėja — błękitniec, modrzec
 žydris, -rio 2; žydrybė 1; žydrynė 2; žydrumā

(ży-3); žydrūmas 2 — błękit, lazur
 žyduolis, -lė 2 — kwiatonosny
 žygdarbis, -bio 1 — wielki, bohaterski czyn
 žygiāvimas 1 — pochód, maszerowanie
 žygis, -gio 1 ir žygis, -gio 2 — pochód; marszruta; zachód; czyn; wyczyn; porządki domowe
 žygiuotė 2 — marsz, pochód
 žygiuoti — isć (o wojsku); kroczyć, maszerować; podażać; krzątać się
 žygōvas, -vė 2 — woźny, kurier, goniec
 žygygis, -gio 1 — czyn wielki, wysiłek
 žylė 1 — sikora
 žylis, -lio 2 — siwizna
 žymesnybė 1 — znamienitość
 žymė 4 — znak; ślad; stempel; odcisk; oznaka, cecha
 žymėti, žymiū, -mėjau — znaczyć, oznaczać; piętnować
 žyminis, -nė — stemplowy
 žyminys (ży-3) — zaświadczenie, świadectwo
 žymybė 1 = žymesnybė 1
 žymūs, -mi, žymū; žymiai, žymyn — znaczny; znamienity, wybitny
 žynauti, nauju — zajmować się czarami, znachorstwem

žynys, -nė 4 — znachor; czarownik; ofiarnik
 žysti, žysta, žydo — rozkwitać
 žjstoti, -loju — cmokać, smoktać
 žjsti, žindu, žindau — ssać
 žlabėti, -benū, -benaū; žlaburiuoti — zuć
 žlagsōti, žlagso, žlagsōjo — lezeć (o czymś mokrym)
 žlagstyti, -staū, -sčiaū; žlakstyti, -staū, -sčiaū — rozrzucac (coś mokrego)
 žlaūgtas 2 — kadz na piwo; namokly kłoc drzewa; coś mokrego
 žlaūgti, žlaugiū, -giaū — ługować, moczyć w ługu
 žlebėti, -benū, -naū; žleberioti, -rioju — zuć
 žlebti, žlembū, žlebaū — opadać, zwisać; stawac się ochlapłym
 žlėgterėti — upaść (z brzękiem), klapnać
 žlembti, žlembiū, -biaū — beczec, płakać; zuć, pożerać
 žlepsėti, žlepsiū, -sėjau — mlaskać, zuć; chlupać s.
 žlėpterėti — klapnać, chlapsnać
 žlėberioti, -rioju — zuć
 žlėgtainis, -nio 2 — bitek, befsztyk
 žlėgti, žlėgiū, žlėgiaū — bić, rzucac, nakładać (coś ciężkiego, mokrego)

žlėgtis, -ties 1 — coś ciężkiego
 žlėjā 4 — zmrok, zmierzch
 žliaūgtas 2 = žlaūgtas 2
 žliaūgti, -giū, -giaū — zamaczać; beczec
 žliaūkti, -kia, -kė = žliaūgti
 žlibakys, -kė (žli-3); žlibas, -bā — ślepowaty
 žlibis, -bė 2 — ślepiec
 žlibti, žlimba, žlibo — ślepnać
 žliūginas, -nā — zmokly, przemokly
 žliūgsėti, žliūgsi, žliūgsėjo — chlupać
 žliūgti, žliūnga, žliūgo — podmakać, moknać
 žliūmbti, žliūmbiū, -biaū — beczec, płakać
 žliūgė 4 — gwiazdnica (roślina)
 žliūgsōti, žliūgso, žliūgsōjo — lezeć (o czymś mokrym); moknać
 žlugdyti, -daū, -dziaū — gubić; zamaczać (bielizne)
 žlugimas 2 — zguba, zaślada, upadek; ługowanie, zamaczanie
 žlūginimas 1 — ługowanie
 žlūginti = žlugdyti
 žlūgtas 4 — bielizna w praniu
 žlūgti, žluūga, žlūgo — (z)ginać; moknać; namakać; ługować, zamaczać
 žlugtinė 2; žlugtinis, -nio 2;

žlugtūvas 2; žlugtuvē (žlū-3)—beczka, ceber do ługowania
 žlūgsōti, žlūgsō, žlūgsōjo; žlūgēti, žlūgi, žlūgējo = žlūgsōti
 žmogēd(r)a 1—ludożerca
 žmogēnas 1; žmogēkas 2—człeczyna
 žmogēti, -gēju—uczłowieczać się
 žmogēinti—uczłowieczać
 žmogēiškas, -ka—ludzki, człowieczy
 žmogēiškūmas 2—człowieczeństwo, ludzkość
 žmogēynas 3, 1—człeczysko
 žmogystā 2; žmogystē 2—osoba, osobistość
 žmogūs, -gaūs 4—człowiek; osoba; mąż; męczczyna
 žmogžudybē 1; žmogžudystē 2—zabójstwo
 žmogžudys, -dē (žmog-3)—zbój, morderca
 žmogžudžiāuti, -džiāuju—zbójnikować, zbójować
 žmonā 3—kobieta; żona
 žmōnēs, -niū 3—ludzie; lud
 žmonētis, žmōnis, žmōnējos—gościć, bywać między ludźmi
 žmonijā, -nijos 2—człowieczeństwo, ludzkość
 žmōniškās, -ka—ludzki
 žmoniškūmas 2; žmonybē 1—ludzkość

žmonystā 2; žmonystē 2—goszczenie; zebranie; towarzystwo; znajomość
 žnaibnēti, -nēju—poszczypywać
 žnaibis, -bio 2—uszczypnięcie
 žnāibyti(s), -bau(s), -biau(s)—szczypać (sobie)
 žnairās, -rā—kosy; krzywy
 žnairāvimas 1—spoglądanie z ukosa
 žnairys, -rē 4—patrzący z ukosa
 žnairōm(is)—z ukosa
 žnairūoti—krzywo, z ukosa patrzeć
 žnairūs, -ri—kosy, krzywy
 žnēkinti—miażdżyć
 žnēkt, žnēkterēti—rymnać, runać
 žnibterēti—uszczypnąć (trochę)
 žnioksōti, žniokso, žnioksojo—sterceć, leżeć
 žniūgti, žniūnga, žniūgo—padać, osuwać s.; opaść z sił
 žnybčioti, -čioja *ir* žnybneči, -nēja—poszczypywać
 žnybis, -bio 2=žnaibis 2
 žnyblēs, -liū 1=žnyplēs 1
 žnybterēti—uszczypnąć (mocno)
 žnybti(s), -bu(os), -bau(s)—szczypać (siebie)
 žnybtūkai, -kū 2—dziadek do orzechów

žnyplēs, -liū 1—szczypce, kleszcze; obcegi
 žodīngas, -gā—obfity w słowa
 žodinis, -nē—słowny, ustny
 žodis, -džio 2—słowo, wyraz
 žodykilmē 1—etymologia
 žodynas 1, 3—słownik
 žodyni(ni)nkas, -kē 1—słownikarz
 žodyninis, -nē—słownikowy
 žodlaužal b.—nie dotrzymujący słowa; kaleczący język, mowę
 žodžiarinkys, -kē (žō-3)—zbieracz wyrazów
 žodžiāuti, -džiāuju—przemawiać się; zbierać, zapisywać wyrazy
 žolē 4—trawa, ziele
 žolēdis, -dē 1; žolēdra 1—trawożerny
 žolētas, -ta—pokryty, zawalany trawą
 žoliāuti, -liāuju—zbierać trawę, zioła
 Žolinē 2—Matka Boska Zielna (święto)
 žolinē 2—herbata ziołowa
 žolinēti, -nēju—zbierać zioła, trawę
 žolingas, -gā—trawisty, zielisty
 žoliniņkas, -kē 2—zielnik, zielniczka
 žolininkystē 2—zielnictwo
 žolynas 1, 3—roślina; kwiat; trawnik; zielnik

žosmē 4—mowa
 žubērklas 1, 3—ościen (do łowienia ryb)
 žudēika 1 b.—drapieżca; morderca
 žudikas, -kē 2—zabójca; kat
 žudyklā 2—miejsce straceń
 žūdimas 1—zabijanie, zabójstwo
 žūdimasis 1—samobójstwo
 žūdynēs, -niū 2—rzeź, pogrom
 žudyti(s), -daū(s), -džiaū(s)—zabijać (s.); uśmiercać (s.); gubić (s.); męczyć (s.)
 žudytojas, -ja 1—zabójca; męczyciel
 žuklā 4; žuklē 4—rybołówstwo; połów (ryb)
 žuklāuti, -lāuju—łowić ryby; zajmować się rybołówstwem
 žuklīs, -lē 4—rybak
 žūobris, -rio 1—socha, pług
 žūolis, -lio 1—pokład (na torze kolejowym)
 žuvāuti, -vāuju—łowić ryby
 žuvātojas, -ja 1—rybak
 žuvērklā 1=žubērklas 1
 žuvēdis, -dē—rybożerca
 žuvēd(r)a 1—mewa
 žuvimas 2—(z)ginięcie; łowienie ryb
 žuvingas, -gā—rybny, obfitujący w ryby
 žuviniņkas, -kē 2—rybak

žuvininkāuti, -kāuju —
 zajmować s. rybactwem
žuvininkāvimas 1—rybo-
 łówstwo, rybiarstwo
žuvinis, -nē — rybny, rybi
žuvinys (žū- 3) — zguba
 (rzeczą zgubiona)
žuvis, -viēs 4 — ryba
žuvivaisa 1—hodowla ryb
žūkl... = žukl...
žūt būt—za wszelką cenę
žūt būtinis, -nē—śmiertel-
 ny, zawzięty (na śmierć
 lub życie)
žūti, žūvū *ir* žūnū (žūstu),
 žuvaū — (z)ginać; prze-
 padać, przepaść; mę-
 czyć s.; łowić ryby
žūtinai — na śmierć,
 śmiertelnie
žūtis, -tiēs 4 — zguba, za-
 głada
žvagėti, žvāga, -gėjo —
 brzęczeć, szczekać
žvāginti—brząkać (czymś)
žvagūlis, -lio 2 — brzę-
 kadło
žvagūs, -gī — brzęczący
žvaigždė 2 *ir* žvaigždė 4—
 gwiazda
žvaigždėlapis, -pio 1 —
 mapa gwiazd
žvaigždėtas, -ta — gwia-
 dzisty; z gwiazdą
žvaigždiniškas, -kė 1, 2—
 gwiazdziarz, astronom
žvaigždynas 3, 1 — gwia-
 zdozbiór
žvaīnas, -nā — białawy,
 srebrzysty

žvainūs, -nī—bystry, żywy
žvairaākis, -kė; **žvaira-**
kys, -kė (žvai- 3)—ze-
 zooki
žvairas, -rā — zezowaty
žvairāvimas 1—zezowanie
žvairėti, -rėju —stawać s.
 zezowatym
žvairys, -rė 4 — zezowaty
žvairōm(is) — zezem
žvairūmas 2 — zez, zezo-
 watość
žvairūoti — zezować
žvairūs, -rī — zezowaty
žvākė 2 — świeca; sopel
žvakidė 2—lichtarz, świe-
 cznik
žvakigalis, -lio 1—kawa-
 łek świecy
žvakinė 2 — pudełko na
 świecy
žvalakys, -kė (žvā- 3) —
 bystrooki
žvalgai, -gū 1 — zwiady
žvalgas 1 *ir* žvalgas 4—ob-
 serwator, wywiadowca
žvalgūba 1 — zwiady, wy-
 wiad
žvalgūbininkas, -kė 1 —
 wywiadowca
žvalgūbinis, -nė 1—wywia-
 dowczy; wywiadowca
žvalgymas 1 — wywiad;
 oględziny
žvalgymasis, -mos 1 —
 oglądanie się
žvalgūti, -gaū, -giaū—wy-
 wiadywać s., wysledzać;
 oglądać, podpatrywać

žvalgūti, -gaū, -giaū—
 rozglądać s., oglądać s.;
 wywiadywać się
žvalgūtuvės, -vių 1—ogle-
 dziny, zwiady
žvalgūs, -gī; **žvalgiai** —
 bystrooki, oględny
žvalūmas 2 — żywość,
 bystrość, rzeškość
žvalūs, -lī; **žvaliai** —żywy,
 bystry, rzeški
žvangėjimas 1 — brzę-
 czenie, szczekanie
žvangėti, žvānga, žvangė-
 jo—brzęczeć, szczekać
žvanginti, -nu — brząkać,
 szczekać (czymś)
žvangterėti — brzęknąć
žvangulys (žvañ- 3) —
 brzękadło
žvangūs, -gī — brzęczący;
 dźwięczny
žvangūtis, -gūčio 2—brzę-
 kadło
žvarbis, -bio 2—dreszcz;
 chłód
žvarbūmas 2—ziąb, ostry
 chłód; srogość
žvarbūs, -bī — przejmują-
 co zimny, chłodny; srogi
žvejā 4; **žvejyba** 1—rybo-
 łówstwo
žvejys, žvejō 4 — rybak
žvejōjimas 1 — łowienie,
 połów ryb
žvejōti, -jōju—łowić ryby
žvejōtojas, -ja 1 — rybo-
 łówca, rybak
žveigti, žvelgiū, -giaū —
 spojrzeć, spoglądać;
 wglądać, wglądać

žvengesys (žvėn-3); **žven-**
gimas 2 — rzenie
žvėngti, -giu, -giau—rzyć
žvėrėti, -rėju—zwierzęć
žvėrienā, -nōs, -riėnā 3—
 zwierzyzna
žvėrija, -rijos 2 — świat
 zwierząt
žvėris, -riēs 3 — zwierzę
žvėriškās, -ka—zwierzęcy
žvėriškūmas 2—zwierzę-
 cość
žvėrynas 3, 1—zwierzyniec
žviėgti, -giu, -giau *ir* žviė-
gti, žviėgiū, -giaū—kwi-
 czeć; wrzeszczeć
žvėiti, žvejū, žvejau *ir*
 žvieti, žvieju, -jau —
 łowić ryby
žvėgdūti, -daū, -džiaū *ir*
žvėginti *caus.* od žviėgti
 — kwiknąć
žvėgti, žviėnga, žviėgo —
 zaczynać kwiczeć
žvikė 2—zatycka, szpunt
žvikti, žviņka, žviko —v.
 prižvikti
žvilgā 3 — połysk
žvilgėtioti, -čioju — spo-
 zierać, zerkać
žvilgesys (žvil-3)—połysk
žvilgėti, žvilga, žvilgėjo—
 błyszczec, lśnić się
žvilginti — polerować,
 glansować
žvilgis, -gio 2; **žvilgsnis**,
 -nio—spojrzenie; wgląd
žvilgsėti, žvilgsiu, žvil-
 gsėju — spoglądać;
 zerkać

žvilgt, žvilgterėti—spoj-
rzeć, zerknąć
žvilti, žvīla, žvilo—łsnic s.
žvilūs, -li — łsniący
žviņgalas 3—rzący (koń)
žvingauti, -gauja (-gauna)
— rzeć (po trosze)
žvirbliāuti, -bliāju; žvir-
blinēti, -nēju — łapac
wróble
žvirblieņā, -nōs, -bliēnā 3
— mięso wróble
žvirblinis, -nē — wróbl
žvirblis, -lio 1 (*ir* žvir-
blīs 3) — wróbel
žvirgždas 2 — żwir
žvirgždinis, -nē — żwi-
rowy
žvirgždīnas 3, 1 — żwi-
rowisko, żwirownia
žvirgždūotas, -ta — żwi-
rowaty

žvirgždūoti — żwirować
žvitrūmas 2 — żwawość
žvitrūs, -ri — żwawy
žvizdras — žvirgždas 2
žvīgauti, -gauja (-gauna)
częstot. — kwiczeć
žvīnas 3 — łuska rybia
žvīnē 1 — szczur — mus.
decumana
žvynēkautai, -tūl — pu-
łapka na szczury
žvynūotas, -tā — pokryty
łuską (o rybie)
žvīras 2; žvyrīs 4 — żwir
žvīrē 2 — pardwa — la-
gopus albus
žvyrinis, -nē — żwirowy
žvyr(i)ūotas, -tā — żwi-
rowany
žvyr(i)ūoti — żwirować
žvyrīnas 3, 1; žvyrīnē 2 —
żwirowisko, żwirownia

~~U1345~~

Biblioteka Główna UMK

300044975741

~~U 61484~~

~~U1345~~

M. ŠLAPELIENĖS

LIETUVIŲ KNYGYNE

VILNIUJE, DAMINYKONŲ, 13

Gaunama:

D-ro J. Šlapelio Rusiškas Lietuvių Kalbos Žodynas
I tomas (iki K raidės) kirčiuotas (toliau—spaud.).

D-ro J. Šlapelio Lenkiškai Lietuviškas Žodynas
kirčiuotas (spaudoje)

D-ro J. Šlapelio Trumpas lietuviškai lenkiškas ir
lenkiškai lietuviškas žodynėlis kirč. (spaudoje)

D-ro J. Šlapelio Kristijono Duonelaičio Raštai (kirč.)

D-ro J. Šlapelio Robinzono gyvenimas ir jo nelai-
mės (vertimas)

D-ro J. Šlapelio svetimų ir nesuprantamų žodžių
žodynėlis 1906 m.

Kun. V. Zajančausko Lietuvių Literatūros Vado-
vėlis (1400—1904)

Lietuvių kalbos gramatika (lenkiškai; kirčiuota)
nauja laida (spaudoje)

Lenkiškai-lietuv. pašnekesėliai kirčiuoti (spaudoje)

Naujausios Vilniuje ir kitur išleistos knygos.

Be to knygynas turi įvairių retų knygų, kurių
niekur nebėra, nes knygynas gyvuoja nuo 1906 m.

61484

Biblioteka
Główna
UMK Toruń

16

61484

Biblioteka Główna UMK

300044975741

SZL

Sło

Liter

Pa

U.